ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Φορολογικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας της ελληνικής οικονομίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ) 2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475, συνεισφορά Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων πληγέντων δανειοληπτών λόγω των δυσμενών συνεπειών της νόσου COVID-19 και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Κεφάλαιο Α΄

Επί του άρθρου 1

1. Με τις διατάξεις του νέου άρθρου 5Β που προστίθεται στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ΚΦΕ) του ν. 4172/2013 (Α΄ 167), συμπληρώνεται το πλαίσιο εναλλακτικής φορολόγησης εισοδήματος αλλοδαπής προέλευσης που αποκτούν φυσικά πρόσωπα τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα, οι νέες διατάξεις παρέχουν τη δυνατότητα σε φυσικά πρόσωπα δικαιούχους σύνταξης που προκύπτει στην αλλοδαπή να υπαχθούν σε εναλλακτική φορολόγηση του εισοδήματός τους αλλοδαπής προέλευσης. Ανάλογες διατάξεις έχουν εισαχθεί τα τελευταία χρόνια και σε άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Ιταλία, η Πορτογαλία, η Μάλτα και η Κύπρος. Υπογραμμίζεται ότι με τις προτεινόμενες διατάξεις το φυσικό πρόσωπο υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου 5Β προβλέπεται ότι ο φορολογούμενος, φυσικό πρόσωπο, δικαιούχος εισοδήματος από σύνταξη κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 12 του ΚΦΕ, που προκύπτει στην αλλοδαπή, ο οποίος μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, δύναται να υπαχθεί σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, όπως ορίζεται στην παρ. 2, για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 5, εφόσον σωρευτικά:

α) δεν ήταν φορολογικός κάτοικος Ελλάδας τα προηγούμενα πέντε (5) από τα έξι (6) έτη πριν από τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του στην Ελλάδα, και

β) μεταφέρει τη φορολογική του κατοικία από κράτος με το οποίο είναι σε ισχύ συμφωνία διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της φορολογίας με την Ελλάδα.

Δεν απαιτείται άλλη προϋπόθεση για τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας, αλλά προκειμένου το φυσικό πρόσωπο να μπορεί να αποδείξει τη φορολογική του κατοικία στην Ελλάδα σε περίπτωση αμφισβήτησης από το κράτος προέλευσης, θα πρέπει να πληροί τους όρους του άρθρου 4 ΚΦΕ και συνεπώς να προκύπτει ότι έχει καταστήσει την Ελλάδα κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων.

Το φυσικό πρόσωπο, με τη μεταφορά της φορολογικής του κατοικίας, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδας κατά την έννοια των Συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος που έχει συνάψει η Ελλάδα.

Τα φυσικά πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις του νέου άρθρου 5Β δεν μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του άρθρου 5Α.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 5Β του ΚΦΕ προβλέπεται ότι, εφόσον γίνει δεκτή η υπαγωγή του φορολογούμενου σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή, το φυσικό πρόσωπο καταβάλλει κάθε φορολογικό έτος αυτοτελώς φόρο, με συντελεστή επτά τοις εκατό (7%) για το σύνολο του εισοδήματός του που αποκτήθηκε στην αλλοδαπή. Τυχόν φόρος που έχει καταβληθεί από τον φορολογούμενο στην αλλοδαπή για τα εισοδήματα που καλύπτονται από τον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, εκπίπτει από τον φόρο της παραγράφου αυτής με βάση τις κείμενες

διατάξεις του ΚΦΕ, ήτοι μέχρι τον φόρο που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα. Τυχόν υπερβάλλον ποσό φόρου δεν επιστρέφεται. Για κάθε φορολογικό έτος και καθ΄ όλη τη διάρκεια υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, ο φόρος καταβάλλεται κάθε φορολογικό έτος σε μία (1) δόση μέχρι και την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός Ιουλίου και δεν συμψηφίζεται με άλλες φορολογικές υποχρεώσεις ή τυχόν πιστωτικά υπόλοιπα του προσώπου που έχουν υπαχθεί στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης.
Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση του φυσικού προσώπου για το εισόδημα αυτό. Επομένως, το εν λόγω εισόδημα απαλλάσσεται από την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 43Α ΚΦΕ. Ωστόσο, το φυσικό πρόσωπο δεν απαλλάσσεται από φόρο κληρονομιών ή δωρεών περιουσίας που βρίσκεται στην αλλοδαπή.

Με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 5Β του ΚΦΕ προβλέπεται ότι η αίτηση μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας με υπαγωγή στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν άρθρο υποβάλλεται από το φυσικό πρόσωπο στη φορολογική Διοίκηση [Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)] μέχρι τις 31 Μαρτίου έκαστου φορολογικού έτους. Εντός της ίδιας προθεσμίας δύνανται να υποβάλουν αίτηση υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν και φυσικά πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 και έχουν ήδη μεταφέρει τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα εντός του προηγούμενου φορολογικού έτους.

Η φορολογική Διοίκηση, ήτοι η ΑΑΔΕ εξετάζει την αίτηση και εκδίδει απόφαση, με την οποία εγκρίνει ή απορρίπτει την αίτηση εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή της αίτησης.
Στην αίτησή του το φυσικό πρόσωπο δηλώνει το κράτος στο οποίο είχε την τελευταία φορολογική κατοικία του μέχρι την υποβολή της αίτησής του. Η ΑΑΔΕ ενημερώνει τις φορολογικές αρχές του κράτους αυτού σχετικά με τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του εν λόγω φορολογουμένου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί διεθνούς διοικητικής συνεργασίας, όπως αυτές ισχύουν.

Με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 5Β του ΚΦΕ, η μέγιστη διάρκεια υπαγωγής στην εναλλακτική φορολόγηση του εισοδήματος αλλοδαπής ορίζεται σε δεκαπέντε (15) φορολογικά έτη, αρχομένης από το επόμενο φορολογικό έτος από αυτό της υποβολής της αίτησης του φυσικού προσώπου. Η δεκαπενταετής διάρκεια υπαγωγής δεν υπόκειται σε παράταση, σύντμηση ή κατάργηση.

Με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 5Β του ΚΦΕ ορίζεται ότι η μη καταβολή εξ ολοκλήρου του ποσού φόρου της παρ. 2 του άρθρου αυτού σε κάποιο φορολογικό έτος συνεπάγεται την υπαγωγή του φορολογούμενου στις γενικές διατάξεις του ΚΦΕ για τη φορολόγηση του παγκόσμιου εισοδήματός του. Την ίδια συνέπεια έχει και η ρητή ανάκληση εκ μέρους του φυσικού προσώπου της υπαγωγής του στις διατάξεις του παρόντος άρθρου σε οποιοδήποτε φορολογικό έτος, η οποία προβλέπεται στην παρ. 6 του ίδιου άρθρου.

Με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 5Β του ΚΦΕ ορίζεται ότι η δήλωση φορολογίας εισοδήματος για το φορολογητέο εισόδημα του προσώπου που υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου, το οποίο τυχόν προκύπτει στην ημεδαπή κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 5, υποβάλλεται και η καταβολή του φόρου διενεργείται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 67 του ΚΦΕ.

Με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 5Β του ΚΦΕ ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των εν ισχύ διεθνών συμβάσεων περί αποφυγής διπλής φορολογίας εισοδήματος και κεφαλαίου (ΣΑΔΦ). Επισημαίνεται ότι οι ΣΑΔΦ, σύμφωνα και με την Πρότυπη Φορολογική Σύμβαση του ΟΟΣΑ, συνήθως επιφυλάσσουν δικαίωμα φορολόγησης των συντάξεων του δημοσίου τομέα στο κράτος πηγής. Επομένως, για τις συντάξεις που καταβάλλονται από αντισυμβαλλόμενο κράτος λόγω προηγούμενης υπηρεσίας στον δημόσιο τομέα, κατά κανόνα θα εξακολουθεί να παρακρατείται φόρος στο κράτος πηγής και μετά από τη μεταφορά της φορολογικής

κατοικίας του φορολογούμενου. Αντιθέτως, οι λεγόμενες «ιδιωτικές» συντάξεις, εφόσον προβλέπεται στις ΣΑΔΦ αποκλειστικό δικαίωμα φορολόγησης του κράτους κατοικίας, θα φορολογούνται μόνο βάσει του συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 5Β.

Τέλος, με τις διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 5Β του ΚΦΕ προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, με την οποία καθορίζονται η διαδικασία μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας και υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος, η αρμόδια υπηρεσία για την υποβολή, εξέταση και έγκριση της αίτησης, τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση, η ανάκλησή της, η καταβολή του φόρου, η υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα ή λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

2. Με τη νέα διάταξη που προστίθεται μετά το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 67 του ΚΦΕ , διευκρινίζεται ότι οι φορολογούμενοι που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 5Β του ΚΦΕ υποχρεούνται να δηλώνουν τόσο τα εισοδήματά τους που προκύπτουν στην ημεδαπή, όσο και αυτά που προκύπτουν στην αλλοδαπή.

Επί του άρθρου 2

Με την προσθήκη της εξαίρεσης της περ. ιστ΄ της παρ. 1 του άρθρου 14 του ΚΦΕ, επιδιώκεται η διεύρυνση των απαλλαγών από τον υπολογισμό του εισοδήματος από μισθωτή εργασία, προς όφελος των εργαζομένων. Πιο συγκεκριμένα, επιδιώκεται η μεταρρύθμιση του φορολογικού πλαισίου της δωρεάν παροχής μετοχών από τις επιχειρήσεις στους εργαζομένους, στις περιπτώσεις που οι μετοχές αυτές χορηγούνται λόγω της επίτευξης συγκεκριμένων στόχων ή της επέλευσης συγκεκριμένου γεγονότος. Με το υφιστάμενο φορολογικό πλαίσιο, η χορήγηση των δωρεάν μετοχών δεν αποτελεί κίνητρο για τις επιχειρήσεις και τους εργαζόμενους, με αποτέλεσμα αυτή η μορφή αμοιβής - επιβράβευσης των εργαζομένων να μην χρησιμοποιείται.

Επιπλέον, με την προσθήκη της εξαίρεσης της περίπτωσης ιζ΄ της παρ. 1 του άρθρου 14 του ΚΦΕ ορίζεται ειδικά για το φορολογικό έτος 2020 η απαλλαγή από τη φορολογία εισοδήματος των εργαζομένων των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού που παρέχονται από τους εργοδότες τους. Η ανάγκη θέσπισης της συγκεκριμένης παροχής κρίνεται αναγκαία για λόγους ενίσχυσης του εσωτερικού τουρισμού με οφέλη για τις επιχειρήσεις του τουριστικού κλάδου, καθώς διοχετεύονται άμεσα στις ως άνω επιχειρήσεις τα κεφάλαια που θα επενδυθούν στον εσωτερικό τουρισμό από τους εργοδότες.

Επί του άρθρου 3

Με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 42Α του ΚΦΕ επιδιώκεται η μεταρρύθμιση του φορολογικού πλαισίου της δωρεάν παροχής μετοχών από τις επιχειρήσεις στους εργαζομένους, μέσω της φορολόγησης ως εισοδήματος, με σταθερό συντελεστή 15%, της υπεραξίας που θα αποκομίσει ο εργαζόμενος από την πώληση των μετοχών αυτών. Ο σκοπός που εξυπηρετεί η πρόβλεψη είναι να καταστεί η παροχή δωρεάν μετοχών από την επιχείρηση προς τους εργαζομένους της μέσο για την προσέλκυση ικανών εργαζομένων, καθώς και να παρασχεθεί κίνητρο επιβράβευσης για την αποτελεσματική και αποδοτική παροχή της εργασίας τους.

Επί του άρθρου 4

Με τις προτεινόμενες διατάξεις η φορολόγηση των εισοδημάτων των προπονητών εξομοιώνεται με αυτή των αμειβόμενων αθλητών όσον αφορά την μετεγγραφή την ανανέωση ή τη λύση συμβολαίου συνεργασίας τους με αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, τμήματα αμειβόμενων αθλητών ή αναγνωρισμένα

αθλητικά σωματεία. Η εξομοίωση αυτή κρίνεται σκόπιμη για λόγους φορολογικής δικαιοσύνης λόγω της συνάφειας στις ιδιότητες αθλητή και προπονητή.

Επί του άρθρου 5

Η διάκριση των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους εν σχέσει με τα λοιπά νομικά πρόσωπα (ακόμα και τα ν.π.δ.δ. μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα) έχει σαφή περιεχόμενο και σκοπό. Κατ' εξαίρεση από τα λοιπά νομικά πρόσωπα, επειδή οι Ιερές Μονές του Αγίου Όρους έχουν αποκλειστικώς εισοδήματα από εκμίσθωση ακινήτων, και προκειμένου να είναι σε θέση να υποστηρίξουν τον ειδικό και μοναδικό σκοπό τους, παρέχεται η δυνατότητα να συλλέγουν αποδείξεις/τιμολόγια από τις πάσης φύσεως δαπάνες τους και όχι, αποκλειστικώς, από τις δαπάνες που είναι συναφείς με την εν γένει ακίνητη περιουσία τους από τα εκμισθούμενα ακίνητα. Οι δαπάνες αυτές αναγνωρίζονται ως εκπιπτόμενες, για την αναγκαία και πιο αποτελεσματική εξυπηρέτηση της κοινωφελούς και θρησκευτικής αποστολής του Αγίου Όρους, λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, το προνομιακό καθεστώς του, όπως αναγνωρίζεται στο Σύνταγμα (άρθρο 105 Σ), και αφετέρου, ότι τα εισοδήματα των Ιερών Μονών διατίθενται για την συντήρηση των ανεκτίμητης αξίας εθνικών και πολιτιστικών θησαυρών, για την προστασία και επισκευή των χαρακτηρισμένων ως παγκόσμιο μνημείο αρχιτεκτονημάτων και του φυσικού περιβάλλοντος, την φιλοξενία των επισκεπτών και την εν γένει λειτουργία των καθιδρυμάτων. Προς άρση κάθε αμφισβήτησης και για λόγους ασφάλειας δικαίου συμπληρώνεται η υφιστάμενη διάταξη με σαφή αναφορά των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους ως δικαιούχων της σχετικής δυνατότητας, διασαφηνίζοντας το υπάρχον νομοθετικό και φορολογικό καθεστώς.

Επί του άρθρου 6

Η προτεινόμενη ρύθμιση έχει ως σκοπό την επέκταση και στη φορολογία δωρεών της ρύθμισης που ισχύει για απαλλαγή από τον φόρο κληρονομιάς της κινητής περιουσίας Έλληνα υπηκόου που κατοικούσε στο εξωτερικό για δέκα (10) τουλάχιστον συναπτά έτη, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις. Η επέκταση της εν λόγω απαλλαγής κρίνεται σκόπιμη, προκειμένου να υπάρξει ενιαία αντιμετώπιση της κινητής περιουσίας των Ελλήνων κατοίκων αλλοδαπής τόσο αιτία θανάτου όσο και αιτία δωρεάς, εφόσον ο κάτοικος αλλοδαπής είχε αναπτύξει για μεγάλο χρονικό διάστημα την οικονομική του δραστηριότητα στο εξωτερικό και απέκτησε εκεί τη μεταβιβαζόμενη (αιτία θανάτου ή δωρεάς) περιουσία, οπότε είναι δικαιότερο και εύλογο να ισχύσει η απαλλαγή αυτή και στις δωρεές. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να αποδεικνύεται η μόνιμη εγκατάσταση του δωρητή στην αλλοδαπή για το διάστημα των δέκα (10) ετών τουλάχιστον πριν από τη σύσταση της δωρεάς, ότι η δωρούμενη κινητή περιουσία έχει αποκτηθεί στο εξωτερικό (και όχι απλώς να βρίσκεται κατατεθειμένη σε πιστωτικά ιδρύματα κ.λπ. του εξωτερικού) και, σε περίπτωση μετεγκατάστασης του δωρητή στην Ελλάδα, ότι δεν έχει παρέλθει μεγάλο χρονικό διάστημα από την παραμονή του στο εξωτερικό. Εύλογο θεωρείται εν προκειμένω το διάστημα των πέντε (5) ετών.

Επί του άρθρου 7

Με την προτεινόμενη ρύθμιση καταργείται η αυτοτελής φορολόγηση των χρηματικών δωρεών και γονικών παροχών που συνιστώνται από τους γονείς προς τα τέκνα τους για την αγορά πρώτης κατοικίας, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο των δωρεοδόχων τέκνων οι προϋποθέσεις και τυγχάνουν της απαλλαγής πρώτης κατοικίας του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 (Α΄ 238). Ειδικότερα προβλέπεται ότι για τον υπολογισμό του φόρου χρηματικών δωρεών και γονικών παροχών, που συνιστώνται από τους γονείς προς τα τέκνα τους για την αγορά πρώτης κατοικίας, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 29 του Κώδικα φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών. Προαπαιτούμενο για την ευνοϊκή μεταχείριση των εν λόγω δωρεών και γονικών παροχών είναι να προκύπτει ότι η δωρεά ή γονική παροχή γίνεται για την απόκτηση του συγκεκριμένου ακινήτου για το οποίο έτυχαν της απαλλαγής πρώτης κατοικίας.

Με τον τρόπο αυτόν οι χρηματικές δωρεές προς από τους παρέχοντες γονείς προς τα τέκνα, που συνιστώνται για την αγορά πρώτης κατοικίας, είναι αφορολόγητες μέχρι του οριζόμενου ποσού της φορολογικής κλίμακας της Α΄ κατηγορίας του άρθρου 29 του Κώδικα. Ως εκ τούτου διευκολύνεται η οικονομική και οικογενειακή αυτοτέλεια των τέκνων μέσω της παροχής κεφαλαίων από τους γονείς προς αυτά, προκειμένου αυτά να προβούν στην απόκτηση, αποκλειστικά, πρώτης κατοικίας, αναγνωρίζεται η πραγματική συμβολή των γονέων στην αντιμετώπιση των αναγκών της στενής οικογένειας, ιδίως στην παρούσα οικονομική κατάσταση, ενώ ταυτόχρονα δίνεται ώθηση και στην οικοδομική δραστηριότητα.

Επί του άρθρου 8

Με τις υφιστάμενες διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 (Α΄ 152) ορίζεται ότι εξαιρούνται από την καταβολή του τέλους επιτηδεύματος οι ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και οι ασκούντες ελευθέριο επάγγελμα, εφόσον δεν έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών, καθώς και οι ατομικές επιχειρήσεις, εφόσον για τον επιτηδευματία υπολείπονται τρία (3) έτη από το έτος της συνταξιοδότησής του. Ως έτος συνταξιοδότησης νοείται το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας. Επίσης, με την ΑΥΟ - ΠΟΛ. 1167/2.8.11, ορίστηκε ότι για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 (Α΄ 152) (επιβολή τέλους επιτηδεύματος) οι αγρότες ειδικού καθεστώτος δεν θεωρούνταν επιτηδευματίες. Συνεπώς, οι αγρότες που υπάγονται στο ειδικό καθεστώς ΦΠΑ δεν υποχρεούνται να καταβάλουν τέλος επιτηδεύματος,καθώς δεν θεωρούνται επιτηδευματίες. Επιπρόσθετα, κατ΄ εφαρμογή των ανωτέρω, με την ΠΟΛ 1053/2014 ορίζεται απαλλαγή από το τέλος επιτηδεύματος των αγροτών κατά τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ.

Δεδομένης της δύσκολης συγκυρίας που έχει διαμορφωθεί λόγω των δυσκολιών που προκλήθηκαν από τη διασπορά του κορωνοϊού COVID-19 κρίνεται σκόπιμη, για το φορολογικό έτος 2019, η εξαίρεση από την υποχρέωση καταβολής τέλους επιτηδεύματος και των αγροτών κανονικού καθεστώτος ΦΠΑ για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ, καθώς και των αλιέων της παράκτιας αλιείας, που εκμεταλλεύονται, είτε ατομικά είτε με τη μορφή συμπλοιοκτησίας ή κοινωνίας αστικού δικαίου αλιευτικά σκάφη μέχρι δώδεκα (12) μέτρων, μεταξύ καθέτων.

Επί του άρθρου 9

Με την προτεινόμενη διάταξη αναμορφώνεται και εξορθολογίζεται το καθεστώς φορολογίας των επιβατικών και φορτηγών οχημάτων ιδιωτικής χρήσης. Η ρύθμιση εντάσσεται στο πλαίσιο της ευρύτερης κυβερνητικής πολιτικής για την ανανέωση του υφιστάμενου στόλου αυτοκινήτων και την προώθηση μη ρυπογόνων οχημάτων νέας τεχνολογίας.
Ειδικότερα, καθιερώνεται νέο σύστημα προοδευτικής φορολόγησης επιβατικών αυτοκινήτων και αναμορφώνονται σε συνάρτηση με την παλαιότητα του οχήματος αναλογικότερα οι προσαυξήσεις οι οποίες επιβάλλονται με βάση την αντιρρυπαντική τεχνολογία EURO. Παράλληλα μειώνεται περαιτέρω το τέλος ταξινόμησης υβριδικών αυτοκινήτων, χαμηλών ρύπων, ήτοι με εκπομπές ρύπων CO_2 έως 50 γρ/χλμ, ενώ διατηρείται η απαλλαγή του 50% του αναλογούντος τέλους ταξινόμησης για υβριδικά αυτοκίνητα με περισσότερους ρύπους, καθώς και η πλήρης απαλλαγή για τα ηλεκτροκίνητα ΕΙΧ.
Με τον τρόπο αυτόν μειώνεται το αναλογούν τέλος ταξινόμησης για την πλειοψηφία των οχημάτων και ευνοείται η ταξινόμηση νεότερων αυτοκινήτων, λαμβανομένης υπόψη και της ανάγκης τόνωσης της σχετικής αγοράς.
Τέλος, καταργείται η υφιστάμενη πρόβλεψη για τη δυνατότητα φορολόγησης μεταχειρισμένων οχημάτων με πρώτη κυκλοφορία στην ΕΕ πριν από την 1.6.2016, με βάση το προϊσχύον καθεστώς φορολόγησης (ιστορικό τέλος), η πρακτική εφαρμογή της οποίας δημιούργησε πολλές και μεγάλες καθυστερήσεις κατά τη διαδικασία εκτελωνισμού οχημάτων. Με μεταβατική διάταξη και αναφορικά με

τα οχήματα για τα οποία εκκρεμεί αίτηση προς εξέταση ενώπιον της σχετικής Επιτροπής Ιστορικού Τέλους Ταξινόμησης, παρέχεται εναλλακτικά, η δυνατότητα επιλογής ταξινόμησης με τις νέες διατάξεις. Ειδικότερα με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίσταται το άρθρο 121, το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και η περ. στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 123 του ν. 2960/2001 (Α΄ 265) για την αναμόρφωση της φορολογικής μεταχείρισης των επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων, ως προς την επιβολή του τέλους ταξινόμησης.

Αναλυτικότερα, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 1 εισάγεται προοδευτική κλιμακωτή φορολόγηση για τον υπολογισμό του τέλους ταξινόμησης και ορίζονται νέοι συντελεστές για κάθε κλιμάκιο της φορολογητέας αξίας των επιβατικών αυτοκινήτων. Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στην άρση των στρεβλώσεων του υφιστάμενου τρόπου υπολογισμού του τέλους ταξινόμησης που προκάλεσαν οι απότομες αυξήσεις του τέλους ταξινόμησης στις αλλαγές των κλιμακίων με αποτέλεσμα τη συγκέντρωση των τιμών των τιμοκαταλόγων σε μη συμμετρική κατανομή ακριβώς κάτω από τα όρια των κλιμακίων αξίας και στην καθιέρωση ενός δικαιότερου συστήματος επιβολής του τέλους ταξινόμησης στα επιβατικά αυτοκίνητα.

Οι ως άνω συντελεστές εξακολουθούν να διαφοροποιούνται περαιτέρω ανάλογα με την εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα (CO_2), ώστε να ευνοούνται τα αυτοκίνητα με τις χαμηλότερες εκπομπές.

Επιπλέον, κατηγοριοποιούνται τα επιβατικά αυτοκίνητα ανάλογα με την παλαιότητά τους και ειδικότερα με βάση τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών EURO που πληρούν εκ κατασκευής και την τελευταία ημερομηνία ταξινόμησής τους ως καινούρια (ως προς την πρώτη ταξινόμησή τους), όπως αυτά ορίζονται στους εκάστοτε Κανονισμούς, και οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης προσαυξάνονται περαιτέρω, ανάλογα με τις προδιαγραφές των ορίων εκπομπών EURO ή με τις προδιαγραφές των Οδηγιών.
Η εν λόγω ρύθμιση έχει σκοπό την ομαλοποίηση και τον εξορθολογισμό των προσαυξήσεων των συντελεστών του τέλους ταξινόμησης ανάλογα με τα όρια εκπομπών EURO, ή τις προδιαγραφές των Οδηγιών που πληρούν εκ κατασκευής τα αυτοκίνητα, ώστε να ενθαρρύνεται η απόκτηση λιγότερο ρυπογόνων αυτοκινήτων.

Για τα υβριδικά μηχανοκίνητα επιβατικά αυτοκίνητα και ειδικότερα για τα υβριδικά ηλεκτρικά αυτοκίνητα, με εκπεμπόμενη μάζα CO_2 μεγαλύτερη ή ίση με πενήντα ένα (51) γρ./χλμ., προβλέπεται απαλλαγή κατά πενήντα τοις εκατό (50%) του οριζόμενου από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού, τέλους ταξινόμησης.
Για τα υβριδικά αυτοκίνητα με εκπεμπόμενη μάζα CO_2 μικρότερη ή ίση με πενήντα (50) γρ/χλμ. προβλέπεται απαλλαγή κατά εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) του τέλους ταξινόμησης, προκειμένου να ευνοούνται τα λιγότερο ρυπογόνα αυτοκίνητα.
Επίσης, προβλέπεται απαλλαγή κατά εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) του τέλους ταξινόμησης για τα αυτοκινούμενα τροχόσπιτα. Η εν λόγω ρύθμιση αποσκοπεί στην τόνωση της αγοράς αυτοκινούμενων τροχόσπιτων, τα οποία λόγω του μεγάλου κυβισμού και αξίας επιβαρύνονται με υψηλό τέλος ταξινόμησης.
Με τις προτεινόμενες διατάξεις έχει διαγραφεί η φράση «αυτοκίνητα τύπου JEEP της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Σ.Ο.» για λόγους νομοτεχνικής βελτίωσης, κατ' εφαρμογή της παρ. 11 του άρθρου 59 του ν. 4389/2016 (Α΄ 94). Περαιτέρω, τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, τα οποία είχαν ταξινομηθεί και κυκλοφορήσει στη χώρα, εφόσον μεταφέρονται ή αποστέλλονται σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εξάγονται σε τρίτη χώρα και επαναφέρονται στην ημεδαπή μέσα σε διάστημα οκτώ (8) ετών από τη διαγραφή τους από τα μητρώα αυτοκινήτων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, με σκοπό να επαναταξινομηθούν και να τεθούν εκ νέου σε κυκλοφορία, απαλλάσσονται από το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου αυτού τέλος ταξινόμησης.

Με την παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και η περ. στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 123 του ν. 2960/2001 και προβλέπεται να ισχύει και για τα φορτηγά η

κατηγοριοποίησή τους, ανάλογα με τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών ή με τις προδιαγραφές όπως ορίζονται στους εκάστοτε Κανονισμούς και Οδηγίες που πληρούν εκ κατασκευής, κατ' αναλογία με τα επιβατικά αυτοκίνητα.

Με την παρ. 3 καταργείται η παρ. 7 του άρθρου 121 του ν. 2960/2001 σχετικά με το ιστορικό τέλος ταξινόμησης των μεταχειρισμένων επιβατικών αυτοκινήτων με ημερομηνία πρώτης κυκλοφορίας σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πριν την 1η Ιουνίου 2016, καθόσον ο νέος τρόπος υπολογισμού του τέλους ταξινόμησης σε συνδυασμό με την ομαδοποίηση των προτύπων εκπομπών ρύπων EURO και τον εξορθολογισμό των προσαυξήσεων των συντελεστών διασφαλίζει σε σημαντικό βαθμό την αποφυγή διακρίσεων στη φορολογική μεταχείριση μεταξύ καινούργιων και μεταχειρισμένων επιβατικών αυτοκινήτων.

Με τις προτεινόμενες μεταβατικές διατάξεις προβλέπονται τα ακόλουθα:
Προβλέπεται ότι οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 121 του ν. 2960/2001 θα εξακολουθήσουν να ισχύουν, ως ίσχυαν πριν από την τροποποίησή τους, για τις περιπτώσεις επιβατικών αυτοκινήτων από κράτος μέλος της ΕΕ για τα οποία έχει βεβαιωθεί το τέλος ταξινόμησης και έχει υποβληθεί αίτηση για τον υπολογισμό του ιστορικού τέλους ταξινόμησης, ενώ δεν έχει εκδοθεί απόφαση από την Ειδική Επιτροπή της παρ. 4 του άρθρου 126 του ιδίου ως άνω νόμου κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Παράλληλα, παρέχεται η δυνατότητα για τα αυτοκίνητα για τα οποία εκκρεμεί αίτηση για τον υπολογισμό του ιστορικού τέλους ταξινόμησης από την ανωτέρω Ειδική Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων, η βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 121, όπως τροποποιούνται με τον παρόντα νόμο.

Επίσης, προβλέπεται η υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος των αυτοκινήτων οχημάτων, για τα οποία έχουν κατατεθεί παραστατικά τελωνισμού, αλλά δεν έχουν εκδοθεί αποδεικτικά είσπραξης, ή είχαν παραληφθεί, κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 1477/1984 (Α΄ 144) ή της παρ. 3 του άρθρου 133 του ν. 2960/2001, για λόγους ομαλής μετάβασης και δικαιότερης φορολογικής μεταχείρισης εκείνων των οχημάτων για τα οποία δεν έχει ακόμα καταβληθεί το τέλος ταξινόμησης. Ομοίως, παρέχεται η δυνατότητα για την υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος, μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, για τα αυτοκίνητα οχήματα, για τα οποία έχουν εκδοθεί αποδεικτικά είσπραξης του τέλους ταξινόμησης, αλλά δεν έχουν ταξινομηθεί, με επανυπολογισμό του τέλους ταξινόμησης, συμψηφισμό του καταβληθέντος τέλους και επιστροφή της προκύπτουσας διαφοράς, για λόγους αποφυγής δυσανάλογων επιβαρύνσεων και δικαιότερης φορολογικής μεταχείρισης των οχημάτων εκείνων που δεν έχουν ακόμα πωληθεί και ταξινομηθεί.

Επί του άρθρου 10

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 438/1976 (Α΄ 256) και εφεξής, πλέον των τροφοεφοδίων, καυσίμων και λιπαντικών που απαλλάσσονται μέχρι σήμερα από δασμό και λοιπές φορολογικές επιβαρύνσεις, προστίθενται και άλλα είδη που κρίνονται αναγκαία για την κάλυψη των αναγκών του πλοίου και των επιβαινόντων σε αυτό.

Επίσης, με την ανωτέρω ρύθμιση ο όρος «λοιπές φορολογίες» αντικαθίσταται με την αναφορά στον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και στον Φόρο Κατανάλωσης, όπως οι φορολογίες αυτές ορίζονται αντίστοιχα στις διατάξεις των άρθρων 53 και 53Α του ν. 2960/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» (Α΄ 265) και ισχύουν.

Οι ρυθμίσεις αυτές εντάσσονται στη γενικότερη δυνατότητα που παρέχεται από τις ισχύουσες διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας, δυνάμει του άρθρου 132 περ. β΄ του Κανονισμού (ΕΚ) 1186/2009, για την απαλλαγή από τον δασμό της τροφοδοσίας των πλοίων και αποσκοπεί στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της επιχειρηματικής δραστηριότητας που σχετίζεται με τον κλάδο της ναυτιλίας.

Επίσης, η αναφορά σε απαλλασσόμενα από δασμό είδη, καθώς και ο ακριβής προσδιορισμός του πεδίου εφαρμογής των φορολογικών απαλλαγών που αναφέρονται στη διάταξη, ενισχύει την ασφάλεια δικαίου.

Με την προωθούμενη διάταξη ορίζεται δασμολογική απαλλαγή σε είδη που προορίζονται για τον εφοπλισμό ή τον εξοπλισμό των πλοίων και για τα οποία μέχρι σήμερα χορηγείται αναστολή από τον δασμό με τις διατάξεις του Ειδικού Προορισμού, με γνώμονα την απλοποίηση της διαδικασίας. Τέλος, προστίθεται η υπό στοιχείο 2 κατηγορία υπό ελληνική ή ξένη σημαία αλιευτικών πλοίων υπερπόντιας αλιείας.

Επί του άρθρου 11

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η αντικατάσταση της παρ. 40 του Παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 2859/2000 (Α΄ 248), προκειμένου να κατατάσσονται στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ 6% και τα βιβλία μουσικής της Δασμολογικής Κλάσης ΔΚ. 4904. Με την προσθήκη αυτή επιδιώκονται η ίση μεταχείριση των βιβλίων στο σύνολό τους και η ενίσχυση της μουσικής παιδείας.

Επί του άρθρου 12

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προστίθεται νέα παρ. 1β στο Κεφάλαιο Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ (κυρ. ν.2859/2000) για την υπαγωγή από 1.9.2020 έως και 30.6.2021 στον μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ (13%) των εισιτηρίων αθλητικών αγώνων, με στόχο τη διατήρηση σε χαμηλά επίπεδα ή και τη μείωση των τελικών τιμών των εισιτηρίων αυτών, καθώς και την τόνωση της ζήτησης αυτών.

Επί του άρθρου 13

Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 67 του ν. 4646/2019 (Α΄ 201), ώστε η κατάργηση της παρ. 3 του άρθρου 16 του ν. 4172/2013 να έχει έναρξη ισχύος από την 1.1.2020. Η προτεινόμενη διάταξη κρίνεται απαραίτητη, καθώς χωρίς αυτήν οι δαπάνες που πραγματοποιούνται με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής από την 12.12.2019 έως την 31.12.2019 δεν θα λαμβάνονται υπόψη για τη διατήρηση της μείωσης του φόρου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 16 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) για το φορολογικό έτος 2019. Οι διατάξεις αυτές αποτελούν νομοτεχνική τακτοποίηση ως προς την έναρξη ισχύος.
Με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίσταται η παράγραφος 16 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019 (Α΄ 201), ώστε η έναρξη ισχύος από την 1.1.2020 να καταλαμβάνει και την παρ. 2 του άρθρου 18 του νόμου 4646/2019. Διευκρινίζεται ότι με την παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 4646/2019 αντικαταστάθηκαν οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013, προκείμενου να έχουν απαλλαγή από την εισφορά αλληλεγγύης τα πρόσωπα με αναπηρία κάθε μορφής από 80% και άνω. Η παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 4646/2019, με την οποία αντικαταστάθηκε η παρ. 6 του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013, αφορά στην παρακράτηση της εισφοράς αλληλεγγύης για τα εν λόγω πρόσωπα. Συνεπώς, οι διατάξεις αυτές αποτελούν νομοτεχνική τακτοποίηση ως προς την έναρξη ισχύος.

Επί του άρθρου 14

Στα άρθρα αυτά περιλαμβάνονται οι μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού.
Με τις διατάξεις της παρ. 1 ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του άρθρου 5Β του ΚΦΕ και προβλέπεται ότι ειδικά για τις αιτήσεις υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή, οι οποίες θα υποβληθούν εντός του έτους 2020 κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 5Β, ανεξάρτητα αν αφορούν μεταφορά φορολογικής κατοικίας έτους 2019 ή 2020, η προθεσμία υποβολής της σχετικής αίτησης ορίζεται στις 30.9.2020.
Επίσης, με τις ίδιες διατάξεις παρατείνεται μέχρι και την 31η Οκτωβρίου 2020 η προθεσμία υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 για όσα φυσικά πρόσωπα πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρου 5Β και έχουν ήδη μεταφέρει τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα εντός του φορολογικού έτους 2019. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία ειδικά για το πρώτο έτος υπαγωγής στις διατάξεις του άρθρου 5Β προκειμένου για μεταβολή φορολογικής κατοικίας έτους 2019, δεδομένου ότι ο χρόνος υποβολής της αίτησης υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης δεν μπορεί να έπεται του χρόνου υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του φορολογουμένου. Στην περίπτωση αυτή, ο φόρος που ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 5Β καταβάλλεται εφάπαξ εντός τριάντα (30) ημερών από την έγκριση της αίτησης του φορολογουμένου.

Επί του άρθρου 15

Με την προτεινόμενη διάταξη καταργείται η παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 438/1976 (Α΄ 256), η οποία προέβλεπε εθνικά τη χρήση του καθεστώτος ειδικού προορισμού, το οποίο ωστόσο διέπεται από το ενωσιακό δίκαιο και συνεπώς παρέλκει η εθνική ρύθμιση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Επί του άρθρου 16

Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται η σύσταση Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης των εκκρεμών φορολογικών διαφορών ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων με στόχο την ταχεία επίλυση των διαφορών αυτών, την αποσυμφόρηση της διοικητικής δικαιοσύνης, και την τόνωση των φορολογικών εσόδων. Η Επιτροπή θα λειτουργεί σε τριμελείς συνθέσεις, προκειμένου να διασφαλίζεται η ταχεία διεκπεραίωση των υποθέσεων και θα συγκροτείται από πρόσωπα με προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία που θα εξασφαλίζουν τη δίκαιη και αμερόληπτη διεκπεραίωση των υποθέσεων.

Ειδικότερα, με την παρ. 1 συστήνεται στη Γενική Γραμματεία Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας, Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών. Έργο της Επιτροπής είναι η εξώδικη επίλυση των εκκρεμών ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων φορολογικών διαφορών. Έδρα της Επιτροπής ορίζεται η Αθήνα και παράρτημα της Επιτροπής λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη. Η Επιτροπή λειτουργεί σε τριμελή τμήματα, ο συνολικός αριθμός των οποίων δεν δύναται να υπερβεί τα δέκα (10). Τα τμήματα της Επιτροπής, τα οποία λειτουργούν στην Αθήνα είναι αρμόδια για τις υποθέσεις, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, των Διοικητικών Εφετείων Αθήνας, Πειραιά, Πατρών, Τρίπολης και Χανίων και των Διοικητικών Πρωτοδικείων που εδρεύουν στις Περιφέρειες αυτών. Τα Τμήματα της Επιτροπής, τα οποία λειτουργούν στην Θεσσαλονίκη είναι αρμόδια για τις υποθέσεις, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον, των Διοικητικών Εφετείων Θεσσαλονίκης, Λάρισας, Ιωαννίνων και Κομοτηνής και των Διοικητικών Πρωτοδικείων που εδρεύουν στις Περιφέρειες αυτών. Πρόεδρος εκάστου Τμήματος ορίζεται πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Πρόεδρου Εφετών. Μέλη εκάστου Τμήματος ορίζεται ένας πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό

τουλάχιστον Εφέτη και ένα μέλος του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Στα Τμήματα εισηγούνται χωρίς δικαίωμα ψήφου εφοριακοί υπάλληλοι. Της Επιτροπής προΐσταται Γενικός Προϊστάμενος. Ως Γενικός Προϊστάμενος ορίζεται πρώην μέλος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Προέδρου Εφετών. Ο Γενικός Προϊστάμενος επιβλέπει και συντονίζει τις εργασίες των Τμημάτων της Επιτροπής χωρίς να συμμετέχει σε αυτές και κατανέμει στα Τμήματα τις ασκηθείσες αιτήσεις. Σε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή έλλειψης του Γενικού Προϊσταμένου αυτός αναπληρώνεται από τον Πρόεδρο Τμήματος που ορίζεται με την απόφαση της παρ. 2. Σε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή έλλειψης Προέδρου ή μέλους Τμήματος, αυτός ή αυτό αναπληρώνεται από Πρόεδρο ή μέλος άλλου Τμήματος αντίστοιχα με πράξη του Γενικού Προϊσταμένου.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι ο Γενικός Προϊστάμενος, και ο αναπληρωτής αυτού Πρόεδρος Τμήματος, τα τακτικά μέλη, οι εισηγητές εφοριακοί υπάλληλοι και οι Γραμματείς της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι πρώην δικαστικοί λειτουργοί, ορίζονται μετά από πρόταση του Γενικού Επιτρόπου των Διοικητικών Δικαστηρίων. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι μέλη του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ορίζονται μετά από πρόταση του Προέδρου αυτού.

Με την παρ. 3 ορίζεται ότι διάδικος φορολογούμενος σε εκκρεμείς ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων διαφορές από πράξη επιβολής φόρου ή προστίμων κατά τη φορολογική νομοθεσία μπορεί να υποβάλει αίτηση ενώπιον της Επιτροπής της παρ. 1, με αίτημα την εξώδικη επίλυση της διαφοράς. Τελωνειακές διαφορές δεν μπορούν να υπαχθούν στο ρυθμιστικό πεδίο του παρόντος άρθρου. Η αίτηση υποβάλλεται ηλεκτρονικά έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Το αίτημα μπορεί να αφορά μόνο σε υποθέσεις που εκκρεμούν και δεν έχουν συζητηθεί, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ως τις 30 Οκτωβρίου 2020. Αίτημα μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς έως τις 30 Οκτωβρίου 2020 ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών φορολογικές διαφορές από πράξεις επιβολής φόρου ή προστίμων, εφόσον αυτές καταστούν εκκρεμείς, κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, ενώπιον των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων έως τις 30 Δεκεμβρίου 2020.

Με την αίτηση εξώδικης επίλυσης της παρ. 4 μπορεί να προβληθούν παραδεκτά οι κάτωθι περιοριστικά αναφερόμενοι ισχυρισμοί:
(α) Παραγραφή του Δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει τον επίδικο φόρο ή πρόστιμο λόγω παρόδου του χρόνου εντός του οποίου η Φορολογική Διοίκηση είχε δικαίωμα προς καταλογισμό αυτών.
(β) Παραγραφή του Δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει τον επίδικο φόρο ή πρόστιμο λόγω λήψης φορολογικού πιστοποιητικού χωρίς επιφύλαξη.
(γ) Εσφαλμένο καταλογισμό του φόρου ή προστίμου λόγω πρόδηλης έλλειψης φορολογικής υποχρέωσης ή αριθμητικού σφάλματος.
(δ) Αναδρομική εφαρμογή της ευμενέστερης φορολογικής κύρωσης σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά από τη νομολογία του ΣτΕ.
(ε) Μείωση του πρόσθετου φόρου, του τόκου, των προσαυξήσεων και των προστίμων.

Οι ισχυρισμοί των περ. α΄ έως δ΄ της παρούσας πρέπει να περιλαμβάνονται στα κατατεθέντα για τη διαφορά δικόγραφα, τα οποία προσκομίζονται με επιμέλεια του φορολογούμενου. Το αίτημα εξώδικης επίλυσης είναι απαράδεκτο όταν το εκκρεμές ένδικο βοήθημα ή μέσο, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, είναι, κατά την κρίση της επιτροπής, εκπρόθεσμο.

Με την παρ. 5 ορίζεται ότι η αίτηση υποχρεωτικά υπογράφεται από δικηγόρο και αναφέρει το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, αριθμό φορολογικού μητρώου, την ηλεκτρονική διεύθυνση και την ακριβή

διεύθυνση της κατοικίας του φορολογουμένου, του νόμιμου αντιπροσώπου του, αν υποβάλλεται δε από νομικό πρόσωπο, ένωση προσώπων ή ομάδα περιουσίας, την επωνυμία και την έδρα τους, τον αριθμό φορολογικού μητρώου, καθώς και το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, αριθμό φορολογικού μητρώου, ηλεκτρονική διεύθυνση και την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας και του χώρου εργασίας του εκπροσώπου τους.

Με την παρ. 6 ορίζεται ότι η εξέταση των αιτήσεων εξώδικης επίλυσης ολοκληρώνεται το αργότερο έως τις 28 Μαΐου 2021 και τα πρακτικά εξώδικης επίλυσης εκδίδονται έως τις 31 Ιουλίου 2021, ημερομηνία, κατά την οποία λήγει η θητεία του Γενικού Προϊσταμένου, των μελών των Επιτροπών και των Γραμματέων. Αιτήσεις που δεν εξετάστηκαν μέχρι τις 28 Μαΐου 2021, θεωρείται ότι απορρίφθηκαν σιωπηρά και επανεισάγονται με επιμέλεια της Γραμματείας των Επιτροπών στο αρμόδιο Δικαστήριο χωρίς τη σύνταξη πρακτικού. Για όσο διάστημα η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον των Επιτροπών, η δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του αρμοδίου Τακτικού Διοικητικού Δικαστηρίου αναστέλλεται. Η αναστολή δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι η Επιτροπή ελέγχει τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς με βάση τη νομολογία και την πάγια πρακτική της Φορολογικής Διοίκησης. Μπορεί να προτείνει την εν όλω ή εν μέρει αποδοχή ή την απόρριψη του αιτήματος, υποβάλλει δε, σε κάθε περίπτωση, συγκεκριμένη πρόταση στον αιτούντα. Για την καταβολή του ποσού του συμβιβασμού που μπορεί να εμπεριέχεται στην ανωτέρω πρόταση εφαρμόζεται η παρ. 8. Η πρόταση της Επιτροπής περιέχει επαρκή αιτιολογία και κοινοποιείται στον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 4174/2013 (Α΄170). Εάν ο αιτών αποδεχθεί την πρόταση της Επιτροπής εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση αυτής, συντάσσεται σχετικό πρακτικό εξώδικης επίλυσης, το οποίο δημοσιεύεται στον ιστότοπο του Υπουργείου Οικονομικών τηρουμένων των διατάξεων περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η αποδοχή επιβεβαιώνεται με την υπογραφή της πρότασης από τον αιτούντα. Μερική αποδοχή της πρότασης της Επιτροπής δεν επιτρέπεται. Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης είναι εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του άρθρου 45 του ν. 4174/2013 (Α΄170) και το αναγραφόμενο σε αυτό ποσό βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο. Το ως άνω πρακτικό επιλύει αμετάκλητα την εκκρεμή διαφορά και δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο βοήθημα ή μέσο, εφόσον επί του συνολικού ποσού που προκύπτει για τον φορολογούμενο, καταβληθεί ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) του κυρίου φόρου που οφείλεται, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την υπογραφή του και χωρήσει νομίμως η εξόφληση του συνόλου αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 8. Τυχόν ποσά που έχουν καταβληθεί έναντι του κύριου φόρου συνυπολογίζονται. Αν δεν τηρηθούν οι όροι του προηγούμενου εδαφίου,καθώς και εάν δεν καταβληθούν δύο (2) συνεχόμενες μηνιαίες δόσεις ή καθυστερήσει η καταβολή των δύο (2) τελευταίων δόσεων για το αντίστοιχο χρονικό διάστημα, ο συμβιβασμός ανατρέπεται αναδρομικά, θεωρείται ότι δεν επήλθε ποτέ και τυχόν καταβληθέντα ποσά θεωρούνται ότι καταβλήθηκαν έναντι της αρχικής οφειλής, η οποία βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο. Σε περίπτωση μη αποδοχής από τον αιτούντα της πρότασης της Επιτροπής, συντάσσεται πρακτικό ματαίωσης της εξώδικης επίλυσης. Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης ή το πρακτικό ματαίωσης αυτής κοινοποιούνται άμεσα, με επιμέλεια της γραμματείας των Επιτροπών, στο Δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση. Με την κοινοποίηση του πρακτικού εξώδικης επίλυσης η υπόθεση τίθεται αυτοδίκαια στο αρχείο με πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου. Σε περίπτωση μη αποδοχής από τον αιτούντα της πρότασης της Επιτροπής και σύνταξης πρακτικού ματαίωσης της εξώδικης επίλυσης η ανασταλείσα δίκη συνεχίζεται.

Με την παρ. 8 της προτεινόμενης διάταξης ορίζεται ότι η καταβολή του ποσού, το οποίο προκύπτει από τον συμβιβασμό μετά από την καταβολή του ποσοστού τριάντα τοις εκατό (30%) της παρ. 7, πραγματοποιείται, με μείωση των αναλογούντων πρόσθετων φόρων, τόκων, προσαυξήσεων και προστίμων, ως κατωτέρω:

Αριθμός δόσεων	Ποσοστό έκπτωσης (%)
1	75
2 – 4	65

5 – 8	55
9 – 12	50
13 – 16	45
17 – 20	40
21 – 24	35

Η καταβολή των ανωτέρω δόσεων δεν επιβαρύνεται με τόκο, τέλος χαρτοσήμου ή οποιοδήποτε άλλο ποσό.

Με την παρ. 9 ορίζεται ότι ο Γενικός Προϊστάμενος, ο Πρόεδρος και τα μέλη των Επιτροπών ασκούν τα καθήκοντά τους ανεξάρτητα, χωρίς να δέχονται οδηγίες ή υποδείξεις. Τα πρόσωπα αυτά μπορούν να παυθούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μόνο για σοβαρούς λόγους που άπτονται της εκτέλεσης των καθηκόντων τους. Ο Γενικός Προϊστάμενος, ο Πρόεδρος και τα μέλη των Επιτροπών δεν εξετάζονται, δεν διώκονται και δεν υπέχουν ποινική και αστική ευθύνη για αιτιολογημένη γνώμη ή εισήγηση ή πρόταση που διατύπωσαν ή απόφαση που εξέδωσαν ή παράλειψή τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εκτός από την περίπτωση που ενήργησαν με δόλο ή με σκοπό να προσπορίσουν στον εαυτό τους ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να βλάψουν το Δημόσιο ή άλλον κατά τα οριζόμενα στις κείμενες ποινικές διατάξεις ή σε περίπτωση παραβίασης του απορρήτου των πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους κατά τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 (Α΄170).

Με την παρ. 10 ορίζεται ότι για τους πρώην δικαστικούς λειτουργούς και για τα μέλη του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που συμμετέχουν στις Επιτροπές, προβλέπεται αμοιβή ανά συνεδρίαση ύψους τριακοσίων εβδομήντα (370) ευρώ, υπό τον όρο διεξαγωγής οκτώ (8) συνεδριάσεων ανά μήνα κατ' ελάχιστον και για τον Γενικό Προϊστάμενο της Επιτροπής προβλέπεται μηνιαία αμοιβή που ισούται με την ελάχιστη μηνιαία αμοιβή του Προέδρου της Επιτροπής. Η αμοιβή του προηγούμενου εδαφίου φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) και εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη. Η καταβολή της αμοιβής του προηγουμένου εδαφίου δεν συνεπάγεται την αναστολή ή την περικοπή καταβολής της σύνταξης των πρώην δικαστικών λειτουργών κατά παρέκκλιση από κάθε αντίθετη γενική ή ειδική διάταξη.

Με την παρ. 11 της προτεινόμενης διάταξης ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία της Επιτροπής, τον αριθμό των Τμημάτων, τον τόπο συνεδρίασης αυτής, την τηρητέα ενώπιόν της διαδικασία, τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεών της, τα δικαιολογητικά και λοιπά έγγραφα, τα οποία οφείλει να προσκομίζει ο αιτών, την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της, την παράταση της προθεσμίας υποβολής της αίτησης του δεύτερου εδαφίου της παρ. 3 και των προθεσμιών της παρ. 6 του παρόντος, καθώς και κάθε αναγκαίο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Επί του άρθρου 17

Στο πλαίσιο του πρώτου σταδίου αξιολόγησης της Χώρας μας, μέσω της διαδικασίας της Ενδιάμεσης Αξιολόγησης για τη Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού (ΔΑΔ) *(Peer Review, Mutual Agreement Procedure, MAP*) το 2018, ως προς την εφαρμογή του Ελάχιστου Προτύπου (Minimum Standard) της Δράσης 14 του κοινού Προγράμματος BEPS *(Base Erosion and Profit Shifting*) του ΟΟΣΑ (Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης) και της Ομάδας Κρατών G20, για την αντιμετώπιση της διάβρωσης της φορολογητέας βάσης και της μεταφοράς κερδών, ανέκυψε η ανάγκη λήψης μέτρων, με στόχο την ευθυγράμμιση της Χώρας μας με τις εκεί αναφερόμενες Συστάσεις *(recommendations)*. Συνεπώς, με το προτεινόμενο άρθρο επιδιώκεται η ευθυγράμμιση με τα στοιχεία του Ελάχιστου Προτύπου που αφορούν στην αναδρομική εφαρμογή *(roll-back)* των συμφωνιών προέγκρισης ενδοομιλικής τιμολόγησης *(Advance Pricing Agreements - APAs).*

Περαιτέρω, επιλύονται ζητήματα που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή των διατάξεων για την έκδοση αποφάσεων προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης.
Ειδικότερα σύμφωνα με σχετική σύσταση της Ενδιάμεσης Αξιολόγησης για τη Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού (ΔΑΔ) *(MAP Peer Review)* (στοιχείο Α.2. των Όρων Αναφοράς), στις δικαιοδοσίες όπου προβλέπονται διμερείς συμφωνίες προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, σκόπιμο είναι, με την επιφύλαξη των διατάξεων για την παραγραφή, να προβλέπεται αναδρομική εφαρμογή των αποφάσεων προέγκρισης, σε ορισμένες περιπτώσεις που τα σχετικά γεγονότα και οι περιστάσεις των προηγούμενων ετών είναι πανομοιότυπα.

Προκειμένου να ευθυγραμμιστεί η Χώρα μας με την ανωτέρω σύσταση, με τις προτεινόμενες διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 εισάγονται διατάξεις που επιτρέπουν την, υπό προϋποθέσεις, δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των αποφάσεων προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, σε περίπτωση διμερών ή πολυμερών συμφωνιών προέγκρισης και σε προγενέστερα φορολογικά έτη, για τα οποία η εξουσία του φορολογικού ελέγχου δεν έχει παραγραφεί. Επισημαίνεται ότι σε περίπτωση έναρξης φορολογικού ελέγχου μετά από την υποβολή αιτήματος αναδρομικής ισχύος *(roll-back)*, το αίτημα δεν ασκεί επιρροή στη διεξαγωγή του φορολογικού ελέγχου για τα φορολογικά έτη στα οποία αφορά, και περαιτέρω η απόφαση προέγκρισης δεν δύναται να περιέχει ρήτρα αναδρομικής ισχύος, εάν κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μέχρι την έκδοση αυτής.
Επιπλέον, σημειώνεται ότι η, ούτως ή άλλως, ενδεικτική (καθότι η παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας δεν συνεπάγεται την απόρριψη του αιτήματος), προθεσμία για έκδοση απόφασης προέγκρισης ενδοομιλικής τιμολόγησης που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 22 του ΚΦΔ ισχύει μόνο στην περίπτωση των μονομερών συμφωνιών, και όχι στην περίπτωση αιτήσεων για διμερή ή πολυμερή προέγκριση, λόγω του γεγονότος ότι στη διαδικασία εμπλέκονται περισσότερες της μίας φορολογικές διοικήσεις και ως εκ τούτου συνήθως απαιτείται μεγάλος χρόνος για τη συντονισμένη μεταξύ τους επικοινωνία. Ως προς το εάν τελικά θα περιέχεται ρήτρα αναδρομικής ισχύος στην απόφαση, καθώς και στο ειδικότερο περιεχόμενο αυτής, επισημαίνεται ότι η ρήτρα αποτελεί προϊόν αμοιβαίας συμφωνίας μεταξύ όλων των εμπλεκομένων δικαιοδοσιών και συνεπώς δεν δύναται να παρασχεθεί μονομερώς ή να έχει διαφορετικό περιεχόμενο ανά δικαιοδοσία.
Η περ. β΄ της παρ. 1 αποτελεί μεταβατική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις της περ. α΄ εφαρμόζονται και στην περίπτωση εκκρεμών κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος αιτήσεων για διμερή ή πολυμερή προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης.

Επίσης, ως προς την παρ. 2 της προτεινόμενης ρύθμισης, επισημαίνεται ότι η προσθήκη εδαφίου στην παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 4174/2013 σχετικά με την έκταση του φορολογικού ελέγχου σε περίπτωση ύπαρξης ρήτρας αναδρομικής ισχύος σε απόφαση προέγκρισης, γίνεται σε συμμόρφωση με τη σχετική σύσταση (στοιχείο Α.2. των Όρων Αναφοράς της Ενδιάμεσης Αξιολόγησης της ΔΑΔ *(MAP Peer Review)*) και το περιεχόμενο του Ελάχιστου Προτύπου της Δράσης 14 BEPS (στοιχείο 2.7).

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 4 προστίθεται παρ. 9 στο άρθρο 22 του ν. 4174/2013, προκειμένου να μην επιβάλλονται τόκοι εκπρόθεσμης καταβολής και κυρώσεις εκπρόθεσμης υποβολής δήλωσης στις περιπτώσεις που ο φορολογούμενος υποχρεούται, συνεπεία έκδοσης απόφασης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, σε υποβολή τροποποιητικών δηλώσεων, λαμβάνοντας υπόψη τον χρόνο που μεσολαβεί μεταξύ της αίτησης του φορολογουμένου και της έκδοσης της απόφασης, καθώς και το ότι η υποβολή της τροποποιητικής δήλωσης δεν οφείλεται σε λάθος ή παράλειψη του φορολογουμένου κατά την υποβολή της αρχικής δήλωσης. Οι προτεινόμενες διατάξεις κρίνονται αναγκαίες, ώστε να αντιμετωπιστεί το ζήτημα που διαπιστώθηκε και το οποίο έχει οδηγήσει σε ανεπιεική μεταχείριση των φορολογουμένων κατά την εκπλήρωση των διαδικαστικών υποχρεώσεών τους για την εφαρμογή της απόφασης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης. Για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, χρόνος έναρξης ισχύος των ως άνω διατάξεων ορίζεται η 1η.1.2014. Περαιτέρω, λαμβάνεται πρόνοια για τη μη επιβολή τόκων εκπρόθεσμης καταβολής

και κυρώσεων εκπρόθεσμης υποβολής στην περίπτωση που έχουν ήδη υποβληθεί τροποποιητικές δηλώσεις, συνεπεία απόφασης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης που έχει ήδη εκδοθεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Επί του άρθρου 18

Με τις προτεινόμενες διατάξεις μειώνεται η προκαταβολή φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 των νομικών προσώπων και οντοτήτων και των φυσικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, ανάλογα με το εύρος της ποσοστιαίας μείωσης του κύκλου εργασιών Φ.Π.Α. του πρώτου εξαμήνου του 2020 έναντι του πρώτου εξαμήνου του 2019.

Για νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα και δεν έχει υποχρέωση υποβολής δήλωσης ΦΠΑ ή μετατάσσεται από απαλλασσόμενο ΦΠΑ καθεστώς σε μη απαλλασσόμενο ή αντιστρόφως στα συγκρινόμενα εξάμηνα των ετών 2019 και 2020, το ποσό της προκαταβολής φόρου εισοδήματος μειώνεται κατά πενήντα τοις εκατό (50%).
Τα ανωτέρω δεν εφαρμόζονται για νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες ή φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα και έχουν κάνει έναρξη εργασιών κατά το έτος 2019, για τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 71 και του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 69.

Ειδικά, το ποσό της προκαταβολής φόρου εισοδήματος μηδενίζεται για νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα, το οποίο:
α) είναι υποκείμενο σε ΦΠΑ του τριτογενούς τομέα και κατά το τρίτο τρίμηνο του 2019 πραγματοποίησε άνω του πενήντα τοις εκατό (50%) του ετήσιου κύκλου εργασιών ΦΠΑ του ίδιου έτους ή
β) εντάσσεται στους κλάδους των αεροπορικών ή ακτοπλοϊκών μεταφορών. Οι διατάξεις της περίπτωσης α΄ του εν λόγω εδαφίου ισχύουν ακόμη κι αν η επιχείρηση έκανε έναρξη εργασιών κατά το έτος 2019.

Με τις ρυθμίσεις αυτές επιδιώκεται η οικονομική ενίσχυση και βιωσιμότητα των επιχειρήσεων μέσα από την τόνωση της ρευστότητας, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι δυσμενείς συνέπειες της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19 στο επιχειρηματικό περιβάλλον.

Επί του άρθρου 19

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων για την μετάθεση του χρόνου κατά τον οποίο καθίστανται ληξιπρόθεσμες οι οφειλές από πράξεις διοικητικού προσδιορισμού του φόρου που εκδόθηκαν μέχρι την 31.12.2019 κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 32 του ν.4174/2013, καθώς και για την παράταση της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων, έκδοσης των σχετικών πράξεων για την ακύρωση ή τροποποίηση των ως άνω πράξεων, διαβίβασης όπου απαιτείται στην Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών και έναρξης προθεσμίας εξέτασης της ενδικοφανούς προσφυγής που προβλέπεται στην περ. α΄ της παρ. 53 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013.

Επί του άρθρου 20

Για τους λόγους που περιλαμβάνονται αναλυτικά στην παρούσα αιτιολογική έκθεση επί του άρθρου 18 ανωτέρω, ως χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων του άρθρου 18 με τις οποίες τροποποιείται το άρθρο 22 του ν. 4174/2013 ορίζεται η 1η.1.2014. Περαιτέρω, λαμβάνεται πρόνοια για τη μη επιβολή τόκων εκπρόθεσμης καταβολής και κυρώσεων εκπρόθεσμης υποβολής στην περίπτωση που έχουν ήδη υποβληθεί τροποποιητικές δηλώσεις συνεπεία απόφασης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης που έχει ήδη εκδοθεί πριν από την 1.8.2020.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Α. Γενικά

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄ (άρθρα 11-38) του Δεύτερου Μέρους του σχεδίου νόμου εναρμονίζεται η ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις της υπ' αρ. 2017/1852/ΕΕ Οδηγίας του Συμβουλίου της 10ης Οκτωβρίου 2017 (ΕΕ L 265 της 14.10.2017, στο εξής «η Οδηγία») για τους μηχανισμούς επίλυσης φορολογικών διαφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στόχος της Οδηγίας, σύμφωνα με το Προοίμιο αυτής, είναι η μεταφορά σε εθνικό επίπεδο μιας αποτελεσματικής και αποδοτικής διαδικασίας επίλυσης διαφορών που θα συνδράμει στην ορθή λειτουργία του ως άνω μηχανισμού στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ.

Το Κεφάλαιο Α΄ διαρθρώνεται συνοπτικά ως εξής: Στο άρθρο 11 περιέχεται γενική διάταξη για το πεδίο εφαρμογής του. Στα άρθρα 12-37 περιέχονται οι διατάξεις προσαρμογής στις ρυθμίσεις της Οδηγίας, και στο άρθρο 38 περιέχονται οι αναγκαίες νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις για τη ρύθμιση διαδικαστικών ζητημάτων του μηχανισμού επίλυσης διαφορών που θεσπίζει η Οδηγία στο εθνικό δίκαιο και τίθεται η ημερομηνία έναρξη ισχύος των διατάξεων του Κεφαλαίου αυτού.

Διευκρινίζεται ότι δεν χρήζουν ενσωμάτωσης τα άρθρα 21, 22 και 24 της Οδηγίας, τα οποία αντιστοιχούν σε υποχρεώσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ως προς την επανεξέταση της Οδηγίας και σε υποχρεώσεις των κρατών μελών κατά τη μεταφορά της στο εθνικό τους δίκαιο.

Σύμφωνα με το Προοίμιο της Οδηγίας, ένα από τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε διασυνοριακό επίπεδο είναι η διπλή φορολογία. Οι υφιστάμενοι μηχανισμοί που προβλέπονται στις διμερείς φορολογικές συμβάσεις και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Εξάλειψη της Διπλής Φορολογίας σε Περίπτωση Διορθώσεως των Κερδών Συνδεδεμένων Επιχειρήσεων («Ευρωπαϊκή Σύμβαση Διαιτησίας», 90/436/ΕΟΚ, που κυρώθηκε με τον ν. 2216/1994) ενδέχεται να μην επιτυγχάνουν την αποτελεσματική επίλυση των διαφορών σε εύθετο χρόνο σε όλες τις περιπτώσεις. Από τη διαδικασία παρακολούθησης της εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Διαιτησίας διαπιστώθηκαν σημαντικές ελλείψεις, ιδίως σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στη διαδικασία, καθώς και στη διάρκεια και την αποτελεσματική περάτωση αυτής.

Ο μηχανισμός επίλυσης διασυνοριακών φορολογικών διαφορών εντός της Ένωσης που θεσπίζεται με τις διατάξεις της Οδηγίας, ερείδεται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Διαιτησίας, ωστόσο, το πεδίο εφαρμογής του είναι ευρύτερο, στον βαθμό που εφαρμόζεται σε όλα τα θιγόμενα πρόσωπα που υπόκεινται σε φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, όπως αυτοί προκύπτουν κατά την ερμηνεία και εφαρμογή διμερών φορολογικών συμφωνιών και συμβάσεων, καθώς και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Διαιτησίας.

Κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας στο εθνικό δίκαιο με το παρόν σχέδιο νόμου, εισάγεται ένας μηχανισμός επίλυσης διασυνοριακών φορολογικών διαφορών εντός της Ένωσης, ο οποίος διαρθρώνεται συνοπτικά ως εξής: Το πρώτο βήμα της διαδικασίας συνίσταται στην υποβολή της αμφισβητούμενης διαφοράς στις φορολογικές αρχές με στόχο τη διευθέτηση της διαφοράς μέσω διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία εντός ορισμένης προθεσμίας, η υπόθεση παραπέμπεται σε διαδικασία επίλυσης διαφορών μέσω είτε *ad hoc*, είτε πιο μόνιμων δομών, με την Οδηγία να παρέχει αξιοσημείωτη ευελιξία ως προς την επιλογή της διαδικασίας. Έτσι, οι διαδικασίες επίλυσης διαφορών μπορούν να διεξάγονται μέσω μιας Συμβουλευτικής Επιτροπής, αποτελούμενης τόσο από εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων φορολογικών αρχών όσο και από ανεξάρτητες προσωπικότητες, ή μέσω Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών (η οποία παρέχει ευελιξία ως προς την επιλογή της μεθόδου επίλυσης της διαφοράς). Επίσης, κατά περίπτωση, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας να χρησιμοποιούν ως εναλλακτική λύση οποιεσδήποτε άλλες διαδικασίες επίλυσης

διαφορών, όπως η διαιτητική διαδικασία «τελικής προσφοράς» (γνωστή και ως διαιτησία της «τελευταίας καλύτερης προσφοράς»). Μετά την ολοκλήρωση είτε της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού είτε της διαδικασίας επίλυσης διαφορών, κατά περίπτωση, και εφόσον η σχετική συμφωνία γίνει αποδεκτή από το θιγόμενο πρόσωπο εκδίδεται απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού, η οποία συνιστά εκτελεστό τίτλο.

Σημαντική καινοτομία της Οδηγίας έναντι των υφιστάμενων διαδικασιών επίλυσης διαφορών των συμβάσεων ή συμφωνιών για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας εισοδήματος και, κατά περίπτωση, κεφαλαίου, και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Διαιτησίας, είναι η θέσπιση διαδικασιών προσφυγής ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων σε διάφορα στάδια της διαδικασίας, με στόχο την πληρέστερη προστασία των δικαιωμάτων των θιγόμενων προσώπων και τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας αυτής. Προς εφαρμογή των σχετικών προβλέψεων της Οδηγίας, επιλέγεται σε διάφορα στάδια της διαδικασίας για τα οποία η Οδηγία θεσπίζει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων η πρόβλεψη για άσκηση αίτησης ακύρωσης ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, με στόχους την αναγκαία επιτάχυνση και βελτιστοποίηση της διαδικασίας, τη διασφάλιση της απαιτούμενης ευελιξίας καθώς και τον περιορισμό του κόστους τόσο για το θιγόμενο πρόσωπο όσο και για τη Διοίκηση.

Β. Ειδικότερα επί των άρθρων

Επί του άρθρου 21

Με το άρθρο 21 προσδιορίζεται με σαφήνεια ο επιδιωκόμενος σκοπός, ήτοι η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της (ΕΕ) 2017/1852 Οδηγίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Οκτωβρίου 2017 για τους μηχανισμούς επίλυσης διαφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 265 της 14.10.2017). Επιπλέον, ορίζεται το πεδίο εφαρμογής των θεσπιζόμενων κανόνων για τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών, το οποίο καταλαμβάνει όλες τις περιπτώσεις διαφορών μεταξύ των κρατών- μελών οι οποίες προκύπτουν από την ερμηνεία και την εφαρμογή συμφωνιών και συμβάσεων που προβλέπουν την εξάλειψη της διπλής φορολογίας εισοδήματος και, κατά περίπτωση, κεφαλαίου. Επισημαίνεται ότι το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του σχεδίου νόμου, σε συμφωνία με τις προβλέψεις για τη Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού (ΔΑΔ) *("Mutual Agreement Procedure", "MAP")* των συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας («ΣΑΔΦ») που έχει συνάψει η Χώρα μας, εκτείνεται όχι μόνο σε διαφορές που έχουν ως συνέπεια τη διπλή φορολογία, αλλά και σε κάθε ζήτημα που αφορά στην επιβολή φορολογίας μη σύμφωνης με τις διατάξεις των συμβάσεων αυτών, κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεών τους, και το οποίο μπορεί να έχει ως άμεση συνέπεια την επιβολή διπλής φορολογίας (π.χ. ζητήματα φορολογικής κατοικίας).

Επί του άρθρου 22

Με την παρ. 1 του άρθρου 22 δίδονται οι αναγκαίοι ορισμοί, όπως «Συμφωνία ή ΣΑΔΦ», «διαφορές» και «αμφισβητούμενη διαφορά», «αρμόδια αρχή της Ελλάδας», «αρμόδιο δικαστήριο της Ελλάδας», «θιγόμενο πρόσωπο», με σκοπό την ορθή εφαρμογή του ουσιαστικού και διαδικαστικού πλαισίου που εισάγεται με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου.
Ειδικά ως προς τον όρο «αρμόδια αρχή της Ελλάδας», σημειώνεται ότι για την Ελληνική Δημοκρατία ορίζεται το Υπουργείο Οικονομικών ή η αρχή στην οποία έχουν ανατεθεί οι αρμοδιότητες για την επίλυση διαφορών κατ' εφαρμογή των ΣΑΔΦ και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Διαιτησίας, δηλαδή η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων («ΑΑΔΕ»), κατά το πρότυπο της ήδη ορισθείσας ίδιας Αρχής στην παρόμοια με τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, όπως αυτή ρυθμίζεται στο άρθρο 63Α του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, «ΚΦΔ»).

Με την παρ. 2 ορίζεται η ερμηνευτική μέθοδος που ακολουθείται για έννοιες που δεν προβλέπονται στο σχέδιο νόμου. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι κάθε όρος που δεν ορίζεται ειδικότερα στο προτεινόμενο

σχέδιο νόμου θα ερμηνεύεται βάσει της έννοιας που του δίδεται στο πλαίσιο των συμφωνιών και συμβάσεων της παρ. 1, οι οποίες εφαρμόζονται κατά τον χρόνο παραλαβής της πρώτης κοινοποίησης της πράξης που εγείρει ή θα εγείρει την αμφισβητούμενη διαφορά. Ελλείψει τέτοιου ορισμού, ο όρος θα ερμηνεύεται με βάση την εσωτερική φορολογική νομοθεσία της Ελλάδας. Με τη διάταξη αυτή υιοθετείται η δυναμική ερμηνεία, καθώς προβλέπεται ότι οι έννοιες και όροι που δεν ορίζονται στις συμφωνίες και συμβάσεις του άρθρου 22, θα έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στο εσωτερικό δίκαιο (με προτεραιότητα στους ορισμούς βάσει της εσωτερικής φορολογικής νομοθεσίας), όπως αυτό ισχύει κατά τον χρόνο που το θιγόμενο πρόσωπο λαμβάνει την πρώτη κοινοποίηση της πράξης που εγείρει ή θα εγείρει αμφισβητούμενη διαφορά.

Επί του άρθρου 23

Με την παρ. 1 του άρθρου 23 ορίζεται το δικαίωμα του θιγόμενου προσώπου για υποβολή ένστασης σχετικά με αμφισβητούμενη διαφορά με την οποία θα ζητείται η επίλυσή της ενώπιον της Αρμόδιας Αρχής και καθεμίας από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών. Επίσης, ορίζονται η διαδικασία και ο χρόνος υποβολής της. Αναφορικά με την τριετή προθεσμία υποβολής της ένστασης, σημειώνεται ότι η τριετής προθεσμία ισχύει ανεξαρτήτως της τυχόν συμπλήρωσης του χρόνου παραγραφής του δικαιώματος του θιγόμενου προσώπου να αξιώσει επιστροφή του φόρου, εφόσον διαρκεί η τριετής προθεσμία υποβολής της ένστασης. Η εν λόγω πρόβλεψη εφαρμόζεται ανεξαρτήτως των προθεσμιών που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο και τίθεται προς τον σκοπό διασφάλισης της εφαρμογής της σχετικής διάταξης της Οδηγίας περί τριετούς προθεσμίας, καθώς η απουσία τέτοιας πρόβλεψης θα καθιστούσε πρακτικά ανεφάρμοστη την τριετή προθεσμία σε αρκετές περιπτώσεις (π.χ. στην περίπτωση κοινοποίησης πράξης προσδιορισμού του φόρου κατά το τελευταίο έτος της παραγραφής). Περαιτέρω, ως προς τη χρήση του όρου «πρώτη κοινοποίηση» σημειώνεται ότι επιλέγεται η πιστή υιοθέτηση της διατύπωσης της Οδηγίας, εντούτοις, στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας δεν απαντά στάδιο πρώτης κοινοποίησης. Κατά συνέπεια ως «πρώτη κοινοποίηση» θα πρέπει να νοείται το χρονικό σημείο κατά το οποίο το θιγόμενο πρόσωπο έλαβε για πρώτη φορά γνώση της πράξης που έχει εγείρει ή πρόκειται να εγείρει αμφισβητούμενη διαφορά. Συνηθέστερη, δε, περίπτωση τέτοιας πράξης αποτελεί η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, χωρίς όμως να αποκλείονται και άλλες πράξεις της Φορολογικής Διοίκησης. Επιπλέον, ορίζεται ότι κάθε επικοινωνία μεταξύ του θιγόμενου προσώπου και της Αρμόδιας Αρχής γίνεται στην ελληνική γλώσσα.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι με την κατάθεση της ένστασης περατώνεται αυτοδικαίως κάθε άλλη Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού (ΔΑΔ) δυνάμει ΣΑΔΦ ή Σύμβασης μεταξύ της Ελλάδας και ενός ή περισσοτέρων κρατών -μελών, η οποία σχετίζεται με την αμφισβητούμενη διαφορά και δεν επιτρέπεται η υποβολή αίτησης υπαγωγής σε ΔΑΔ που σχετίζεται με τη διαφορά αυτή. Επιπλέον, προβλέπεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να βεβαιώνει την παραλαβή της ένστασης, να αποστέλλει κοινοποιήσεις στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών και να προβαίνει στις αναγκαίες συνεννοήσεις σχετικά με τη χρήση συγκεκριμένης γλώσσας επικοινωνίας με τις αντίστοιχες αλλοδαπές αρμόδιες αρχές.

Με την παρ. 3 προβλέπεται το υποχρεωτικό περιεχόμενο της ένστασης με τα στοιχεία και τις πληροφορίες που οφείλει να παράσχει το θιγόμενο πρόσωπο στην Αρμόδια Αρχή, προκειμένου η ένσταση να ασκείται παραδεκτά.

Με την παρ. 4 προβλέπεται η δυνατότητα της Αρμόδιας Αρχής να ζητά πρόσθετες πληροφορίες για την κατ' ουσία εξέταση της ένστασης εντός χρονικού διαστήματος τριών(3) μηνών από την παραλαβή της και η αντίστοιχη υποχρέωση του θιγόμενου προσώπου να ανταποκριθεί στο αίτημα αυτό εντός τρίμηνης προθεσμίας. Σημειώνεται ότι η αρμόδια αρχή δύναται να υποβάλει αίτημα προς το θιγόμενο πρόσωπο για παροχή πρόσθετων πληροφοριών εντός της τρίμηνης προθεσμίας, η οποία δεν επιμηκύνεται στην περίπτωση πολλαπλών αιτημάτων.

Επί του άρθρου 24

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται το δικαίωμα του θιγόμενου προσώπου να ανακαλέσει την ένστασή του οποτεδήποτε εγγράφως και ταυτοχρόνως να κοινοποιήσει την ανάκληση αυτή σε καθεμία από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών, με αποτέλεσμα να περατώνονται αυτοδικαίως όλες οι διαδικασίες του παρόντος Κεφαλαίου. Επιπλέον, ορίζεται ότι η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμελλητί τις άλλες αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών για την περάτωση των διαδικασιών.

Επί του άρθρου 25

Στο άρθρο 25 ορίζονται τα θέματα σχετικά με την απόφαση από την Αρμόδια Αρχή σχετικά με την αποδοχή ή την απόρριψη της ένστασης, η οποία πρέπει να εκδοθεί εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την παραλαβή της. Στην περίπτωση που η Αρμόδια Αρχή έχει υποβάλει αίτημα παροχής πρόσθετων πληροφοριών, το διάστημα των έξι (6) μηνών αρχίζει από την παραλαβή της απάντησης του θιγόμενου προσώπου. Επίσης, σε περίπτωση που το θιγόμενο πρόσωπο έχει εκκινήσει διαδικασία του άρθρου 63 ΚΦΔ, το διάστημα των έξι (6) μηνών αρχίζει από την κοινοποίηση της οριστικής απόφασης που εκδόθηκε στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας ή από την ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής με οποιονδήποτε άλλον τρόπο ή την με οποιονδήποτε τρόπο αναστολή της διαδικασίας (παρ. 1).

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι η άσκηση δικαστικής προσφυγής ενώπιον ελληνικού δικαστηρίου για την αμφισβητούμενη διαφορά δεν εμποδίζει την υποβολή ένστασης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου. Σε αυτήν την περίπτωση, η Αρμόδια Αρχή προχωρά στην εξέταση της ένστασης, εφόσον η υπόθεση δεν έχει συζητηθεί κατά τον χρόνο υποβολής της ένστασης ενώ προβλέπεται υποχρέωση του θιγόμενου προσώπου να προσκομίσει στην Αρμόδια Αρχή αντίγραφο της ασκηθείσας προσφυγής, καθώς και βεβαίωση από τη Γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου ότι η υπόθεση δεν έχει συζητηθεί.

Στις παρ. 3, 4 και 5 ορίζονται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής για ενημέρωση του θιγόμενου προσώπου και των αρμόδιων αρχών των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών -μελών σχετικά με την απόφασή της, καθώς και οι περιπτώσεις απόρριψης της ένστασης. Περαιτέρω, προβλέπεται ότι σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης λήψης απόφασης ή παράλειψης λήψης απόφασης θεωρείται ότι η ένσταση έχει γίνει δεκτή. Εισάγεται έτσι τεκμήριο σιωπηρής αποδοχής της ένστασης.

Στην παρ. 6 ορίζεται ότι η Αρμόδια Αρχή μπορεί να αποφασίσει εντός εξάμηνης προθεσμίας, η οποία επεκτείνεται ανάλογα με την ημερομηνία απάντησης του θιγόμενου προσώπου σε αίτημα της Αρμόδιας Αρχής για την παροχή πρόσθετων πληροφοριών, για την μονομερή επίλυση της αμφισβητούμενης διαφοράς χωρίς τη συμμετοχή των αρμοδίων αρχών των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών ενημερώνοντας σχετικώς το θιγόμενο πρόσωπο και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών- μελών.

Τέλος, στην παρ. 7 προβλέπεται ότι, αν παύει να υφίσταται για οποιονδήποτε λόγο (νομικό ή πραγματικό) η αμφισβητούμενη διαφορά, τότε οι διαδικασίες του παρόντος Κεφαλαίου περατώνονται αυτοδικαίως με άμεση ισχύ και η Αρμόδια Αρχή υποχρεούται να ενημερώσει σχετικώς το θιγόμενο πρόσωπο.

Επί του άρθρου 26

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι σε περίπτωση απόρριψης της ένστασης από τις αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών- μελών, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει κατά της απορριπτικής

απόφασης της Αρμόδιας Αρχής αίτηση ακύρωσης. Όμως, στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί ταυτόχρονα να υποβάλει και αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής βάσει του επόμενου άρθρου.

Επί του άρθρου 27

Με την παρ. 1 προβλέπεται το δικαίωμα του θιγόμενου προσώπου να υποβάλει προς την Αρμόδια Αρχή αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής, σε περίπτωση που η υποβληθείσα ένσταση έχει απορριφθεί από τουλάχιστον μία Αρμόδια Αρχή, αλλά όχι από το σύνολο των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών και εφόσον συντρέχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις, δηλαδή δεν μπορεί να ασκηθεί ένδικο βοήθημα ή μέσο ή δεν εκκρεμεί ένδικο βοήθημα ή μέσο ή το θιγόμενο πρόσωπο έχει παραιτηθεί επίσημα από το δικαίωμα άσκησης ένδικου βοηθήματος ή μέσου, με τη δήλωση παραίτησης να περιέχεται στην αίτηση.

Με την παρ. 2 ορίζεται ο χρόνος υποβολής της αίτησης συγκρότησης της Συμβουλευτικής Επιτροπής, ήτοι πενήντα (50) ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 15 ή πενήντα (50) ημέρες από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης από το αρμόδιο δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 16. Επιπλέον, ορίζεται ότι η αίτηση του θιγόμενου προσώπου πρέπει να υποβληθεί ταυτόχρονα στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών και με τις ίδιες πληροφορίες.

Με τις παρ. 3, 4 και 5 ορίζεται ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών- μελών της ΕΕ πρέπει να συγκροτήσουν Συμβουλευτική Επιτροπή εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την παραλαβή της αίτησης σε περίπτωση που η αίτηση γίνει δεκτή. Η Συμβουλευτική Επιτροπή αποφασίζει για την αποδοχή της ένστασης εντός έξι (6) μηνών από την ημερομηνία συγκρότησής της και κοινοποιεί την απόφασή της στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών- μελών εντός τριάντα (30) ημερών από την έκδοση της απόφασης.

Στην παρ. 6 ορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες εκκινεί η διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού και οι συνακόλουθες διαδικασίες και προθεσμίες, κατά περίπτωση.

Στην παρ. 7 προβλέπεται η αρμοδιότητα γνωμοδότησης σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς από τη Συμβουλευτική Επιτροπή στην περίπτωση που καμία Αρμόδια Αρχή δεν έχει ζητήσει την εκκίνηση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού.

Επί του άρθρου 28

Στο άρθρο αυτό περιλαμβάνονται οι προθεσμίες για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού. Με την παρ. 1 ορίζεται ότι εάν η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών κάνουν δεκτή την ένσταση, προσπαθούν να επιλύσουν το ζήτημα με διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού εντός δύο (2) ετών από την τελευταία κοινοποίηση της απόφασης ενός εκ των κρατών-μελών περί αποδοχής της ένστασης. Προβλέπεται, επίσης, η δυνατότητα της Αρμόδιας Αρχής, κατόπιν εγγράφου αιτιολογημένου αιτήματος προς όλες τις άλλες αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών, να παρατείνουν τη διετή προθεσμία για μέγιστο χρονικό διάστημα ενός έτους (παρ. 2). Διευκρινίζεται ότι η προθεσμία των δύο (2) ετών εκκινεί από την ημέρα αποστολής της τελευταίας κοινοποίησης περί αποδοχής της ένστασης από μία Αρμόδια Αρχή, ενώ η παράταση του ενός έτους εφαρμόζεται αυτόματα, με την γραπτή επιβεβαίωση της Αρμόδιας Αρχής που την ζητά.

Με την παρ. 3 ορίζονται οι προϋποθέσεις και το χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας των δύο (2) ετών σε περίπτωση που το θιγόμενο πρόσωπο έχει εκκινήσει νομικές διαδικασίες στην Ελλάδα ή σε οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος- μέλος.

Επί του άρθρου 29

Προβλέπεται με το άρθρο αυτό η δυνατότητα της Αρμόδιας Αρχής, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να ζητά από το θιγόμενο πρόσωπο πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την αμφισβητούμενη διαφορά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού.

Επί του άρθρου 30

Ορίζονται οι υποχρεώσεις του θιγόμενου προσώπου και της Αρμόδιας Αρχής στην περίπτωση που εκδοθεί απόφαση ελληνικού δικαστηρίου επί της αμφισβητούμενης διαφοράς πριν από την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών στο πλαίσιο της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού για την ίδια αμφισβητούμενη διαφορά. Επιπλέον, προβλέπεται ρητά η περάτωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού από την κοινοποίηση της εν λόγω δικαστικής απόφασης στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών.

Επί του άρθρου 31

Προβλέπεται στην παρ. 1 ότι, όταν επιτευχθεί συμφωνία στο πλαίσιο της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού μεταξύ των αρμόδιων αρχών, η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στο θιγόμενο πρόσωπο τη συμφωνία ως απόφαση δεσμευτική για την Αρμόδια Αρχή και εκτελεστή για το θιγόμενο πρόσωπο δυνάμει της παρ. 3 του άρθρου 45 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α΄ 170), με την επιφύλαξη της αποδοχής της από το θιγόμενο πρόσωπο και της παραίτησής του από το δικαίωμα προσφυγής σε οποιοδήποτε άλλο μέσο θεραπείας, κατά περίπτωση. Επίσης, ορίζεται στην παρ. 2 ότι η απόφαση αυτή δεν γίνεται δεσμευτική και εκτελεστή αν το θιγόμενο πρόσωπο δεν προσκομίσει αποδείξεις στην Αρμόδια Αρχή ότι έχουν περατωθεί οι διαδικασίες που αφορούσαν άλλα μέσα θεραπείας.

Με την παρ. 3 ορίζεται ότι, εφόσον συντρέχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, εκδίδεται απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού κατά τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εφαρμοζομένων των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 63Α, της περ. θ΄ της παρ. 2 του άρθρου 45, της παρ. 4 του άρθρου 41και της παρ. 2 του άρθρου 36, εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση της εξηκονθήμερης προθεσμίας, η οποία και εφαρμόζεται αμελλητί ανεξαρτήτως άλλων προθεσμιών που ορίζονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. Η παραπομπή στις σχετικές προβλέψεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας με τις οποίες έχει θεσπιστεί το πλαίσιο για την απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού που εκδίδεται κατόπιν διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού βάσει των ΣΑΔΦ και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Διαιτησίας, αφενός, επιτυγχάνει τη θέσπιση ενιαίου πλαισίου λειτουργίας στην εθνική έννομη τάξη των διαφόρων διαδικασιών επίλυσης διασυνοριακών φορολογικών διαφορών και, αφετέρου, «εξοπλίζει» τη συμφωνία αμοιβαίου διακανονισμού με άμεση εκτελεστότητα στο εσωτερικό δίκαιο, δεδομένου ότι η απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού αποτελεί εκτελεστό τίτλο, σύμφωνα με την περ. θ΄ της παρ. 2 του άρθρου 45του ΚΦΔ (βλ. και σχετική αναφορά στην παρ. 3) .

Επί του άρθρου 32

Ορίζονται όλες οι περιπτώσεις περάτωσης της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού.

Επί του άρθρου 33

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η διαδικασία επίλυσης διαφορών από τη Συμβουλευτική Επιτροπή στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών, αν και είχαν κάνει δεκτή την ένσταση που υποβλήθηκε από το θιγόμενο πρόσωπο, δεν κατέστη δυνατόν να καταλήξουν σε συμφωνία για την αμφισβητούμενη διαφορά μέσω της διαδικασίας του αμοιβαίου διακανονισμού εντός της

προβλεπόμενης προθεσμίας. Παρέχεται το δικαίωμα στο θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση να υποβάλει αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής για να γνωμοδοτήσει σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς. Επιπλέον, με τις παρ. 2 και 3 ορίζονται οι προϋποθέσεις και οι προθεσμίες για τη συγκρότηση Συμβουλευτικής Επιτροπής.

Στην παρ. 4 ορίζονται ο τρόπος και η προθεσμία εντός της οποίας η Συμβουλευτική Επιτροπή γνωμοδοτεί και κοινοποιεί τη γνώμη της στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών, καθώς και η δυνατότητα παράτασης της εξάμηνης προθεσμίας σε εννέα (9)μήνες με απόφασή της, οπότε και προβλέπεται ενημέρωση των αρμοδίων αρχών όλων των ενδιαφερόμενων κρατών- μελών και του θιγόμενου προσώπου για την παράταση αυτή.

Στις παρ. 5, 6 και 7 ορίζονται τα σχετικά θέματα, συμπεριλαμβανομένων των διαδικαστικών, για τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, όπως η αιτιολόγηση της γνώμης της, η λήψη απόφασης με απλή πλειοψηφία των μελών της και σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας, του προσδιορισμού της ψήφου του προέδρου ως καθοριστικής, καθώς και η ενημέρωση για τη γνώμη της των αρμόδιων αρχών όλων των ενδιαφερόμενων κρατών -μελών.

Επί του άρθρου 34

Στις παρ. 1 και 3 του άρθρου αυτού προβλέπεται η έκδοση της οριστικής απόφασης μετά από τη συμφωνία μεταξύ της Αρμόδιας Αρχής με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών- μελών εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την κοινοποίηση της γνώμης της Συμβουλευτικής Επιτροπής, καθώς και η κοινοποίησή της στο θιγόμενο πρόσωπο.

Επίσης, ορίζεται στην παρ. 2 ότι το περιεχόμενο της οριστικής απόφασης δύναται να αποκλίνει από τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, αλλά οσάκις δεν υπάρξει διαφορετική συμφωνία αναφορικά με τον τρόπο επίλυσης εντός της εξάμηνης προθεσμίας, τότε η γνώμη καθίσταται δεσμευτική.

Με την παρ. 3 προβλέπεται επίσης ρητώς το δικαίωμα του θιγόμενου προσώπου να έχει πρόσβαση στην οριστική απόφαση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, Α΄ 45).

Με τις παρ. 4 έως και 7 ορίζονται τα ειδικότερα θέματα που αφορούν την έκδοση της απόφασης, όπως ο δεσμευτικός της χαρακτήρας για την Ελλάδα και για τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη-μέλη, χωρίς να συνιστά προηγούμενο για άλλες διαδικασίες επίλυσης διαφορών, ο χρόνος εφαρμογής της, οι υποχρεώσεις του θιγόμενου προσώπου για τη δήλωση της αποδοχής της και την παραίτηση από δικαίωμα προσφυγής σε οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο και μέσο θεραπείας.

Επί του άρθρου 35

Με την παρ. 1 προβλέπεται ο έγγραφος τύπος της γνώμης που εκδίδει η Συμβουλευτική Επιτροπή.

Με την παρ. 2 προβλέπεται η δυνατότητα των αρμόδιων αρχών να συμφωνήσουν στη δημοσίευση του συνόλου της οριστικής απόφασης, εφόσον συναινούν σε αυτό όλα τα θιγόμενα πρόσωπα.

Με την παρ. 3 ορίζεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να δημοσιεύσει περίληψη της οριστικής απόφασης, εφόσον τα θιγόμενα πρόσωπα δεν συναινούν σε δημοσίευση της οριστικής απόφασης στο σύνολό της και καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο της περίληψης. Επίσης, ορίζεται, ότι για τους σκοπούς δημοσίευσης περίληψης της οριστικής απόφασης, η Αρμόδια Αρχή συμπληρώνει το «τυποποιημένο έντυπο για την κοινοποίηση των πληροφοριών που αφορούν τη δημοσίευση της

οριστικής απόφασης» που περιέχεται στο Παράρτημα ΙΙ του Εκτελεστικού Κανονισμού (ΕΕ) 2019/652 της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 2019.
Προβλέπεται, επίσης, η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να αποστείλει τις ως άνω πληροφορίες που σχετίζονται με τη δημοσίευση της περίληψης στο θιγόμενο πρόσωπο, καθώς και το δικαίωμα αυτού να ζητήσει τη μη δημοσίευση συγκεκριμένων πληροφοριών
Με την παρ. 4 ορίζεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τις πληροφορίες που θα δημοσιευθούν στην περίληψη της απόφασης.

Επί του άρθρου 36

Στο άρθρο αυτό ορίζονται οι περιπτώσεις απόρριψης της αίτησης σύστασης Συμβουλευτικής Επιτροπής και πρόωρου τερματισμού της διαδικασίας επίλυσης διαφορών.

Με την παρ. 1, ορίζεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να απορρίψει την αίτηση σύστασης Συμβουλευτικής Επιτροπής και ως εκ τούτου να απόσχει από την ουσιαστική εξέταση της αμφισβητούμενης διαφοράς, εφόσον για την ίδια αμφισβητούμενη διαφορά έχει εκδοθεί σε βάρος του θιγόμενου προσώπου αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση για εγκλήματα φοροδιαφυγής σύμφωνα με το άρθρο 66 του ΚΦΔ (ν. 4174/2013, Α΄ 170) ή σύμφωνα με το άρθρο 25 του ν. 1882/1990 (Α΄ 43), δεδομένου ότι στην ελληνική έννομη τάξη η Διοίκηση υποχρεούται σε συμμόρφωση προς τις δικαστικές αποφάσεις.

Με την παρ. 2 προβλέπεται η απόρριψη της αίτησης σύστασης Συμβουλευτικής Επιτροπής από την Αρμόδια Αρχή, στην περίπτωση που η αμφισβητούμενη διαφορά δεν αφορά θέμα διπλής φορολογίας, οπότε και ενημερώνονται το θιγόμενο πρόσωπο και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών- μελών.

Στην παρ. 3 ορίζεται ρητώς ότι η διαδικασία επίλυσης διαφορών του παρόντος Κεφαλαίου τερματίζεται αυτοδικαίως, στην περίπτωση που μέσω της αρμόδιας αρχής ενός από τα ενδιαφερόμενα κράτη-μέλη ενημερωθεί η Αρμόδια Αρχή της Ελλάδας ότι ένα δικαστήριο ή άλλη δικαστική αρχή του πρώτου κράτους- μέλους εξέδωσε αμετάκλητη απόφαση επί της αμφισβητούμενης διαφοράς, από την οποία δεν επιτρέπονται παρεκκλίσεις βάσει του εθνικού δικαίου αυτού του κράτους -μέλους.

Επί του άρθρου 37

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής που αποτελείται από τον πρόεδρό της, έναν εκπρόσωπο της Αρμόδιας Αρχής από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και ένα ανεξάρτητο πρόσωπο, που ορίζεται από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος-μέλος, ενώ προβλέπεται η δυνατότητα στελέχωσης της Συμβουλευτικής Επιτροπής από δύο εκπροσώπους και από δύο ανεξάρτητα πρόσωπα, υπό την προϋπόθεση αμοιβαίας συμφωνίας των εμπλεκόμενων αρμόδιων αρχών.

Επί του άρθρου 38

Με την παρ. 1 προβλέπεται ο διορισμός των ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους στη Συμβουλευτική Επιτροπή κατόπιν της συμφωνίας της Αρμόδιας Αρχής με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών- μελών.

Στις παρ. 2, 3 και 4 ορίζονται τα δικαιώματα του θιγόμενου προσώπου στις περιπτώσεις που η Αρμόδια Αρχή παραλείψει να προβεί στις ενέργειες που απαιτούνται για τη σύσταση και συγκρότηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 33, ή παραλείψει να διορίσει ένα ανεξάρτητο πρόσωπο και τον αναπληρωτή του ή στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών δεν προβούν σε διορισμό ανεξάρτητων

προσώπων και των αναπληρωτών τους στη Συμβουλευτική Επιτροπή. Συγκεκριμένα προβλέπεται η δυνατότητα να ασκήσει αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο αποφαίνεται ανεκκλήτως. Συναφώς, ορίζονται προθεσμίες για την κατάθεση της αίτησης ακύρωσης, τη δημοσίευση της απόφασης και την εφαρμογή της δικαστικής απόφασης από την Αρμόδια Αρχή. Επιπλέον, ορίζεται ότι για τον διορισμό των ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους, κάθε θιγόμενο πρόσωπο προσφεύγει ή ασκεί αίτηση ακύρωσης, κατά περίπτωση ανάλογα με τις εσωτερικές διαδικασίες του κράτους κατοικίας του, σε περίπτωση που η υπόθεση αφορά σε περισσότερα από ένα θιγόμενα πρόσωπα, ή στο κράτος- μέλος, του οποίου η Αρμόδια Αρχή δεν προέβη στον διορισμό ενός τουλάχιστον ανεξάρτητου προσώπου και αναπληρωτή του, σε περίπτωση που η υπόθεση αφορά μόνο ένα θιγόμενο πρόσωπο.

Επιπλέον, ορίζονται οι κοινοποιήσεις των δικαστικών αποφάσεων κατά τα ανωτέρω στον αιτούντα και την Αρμόδια Αρχή, η οποία με τη σειρά της ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών- μελών.

Με την παρ. 7 καθορίζεται η διαδικασία εκλογής του προέδρου της Συμβουλευτικής Επιτροπής, και ορίζεται ότι αυτός είναι δικαστής, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά από τους διορισθέντες εκπροσώπους και τα ανεξάρτητα πρόσωπα.

Επί του άρθρου 39

Στην παρ. 1 ορίζεται η δυνατότητα της Αρμόδιας Αρχής να ζητήσει την εξαίρεση συγκεκριμένου προτεινόμενου ανεξάρτητου προσώπου στη Συμβουλευτική Επιτροπή, εφόσον έχει κάποια από τις ιδιότητες, τις σχέσεις ή τα χαρακτηριστικά που ρητώς προβλέπονται βάσει των οποίων αποκλείεται η ανεξαρτησία τους. Επίσης, ορίζεται η δυνατότητα να συμφωνήσει η Αρμόδια Αρχή με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερομένων κρατών-μελών, μέχρις ότου συγκροτηθεί η Συμβουλευτική Επιτροπή, πρόσθετους λόγους για την απόρριψη του διορισμού ανεξάρτητων προσώπων στη Συμβουλευτική Επιτροπή.

Στην παρ. 2 ορίζεται η υποχρέωση του ανεξάρτητου προσώπου ή του αναπληρωτή του να συμπληρώσει τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του υποδείγματος «Κοινολόγηση τυχόν συγκρούσεων συμφερόντων», που περιέχεται στο Μέρος 2 του Παραρτήματος Ι του Εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/652 της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 2019 (ΕΕ 2019, L110, Σ. 26) και αντίστοιχα το δικαίωμα της Αρμόδιας Αρχής να ζητά τα παραπάνω στοιχεία.

Στην παρ. 3 προβλέπεται ότι για περίοδο δώδεκα (12) μηνών μετά από την έκδοση της απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής, κάθε ανεξάρτητο πρόσωπο, ως μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής, δεν πρέπει να βρεθεί σε κατάσταση, η οποία θα μπορούσε να είχε οδηγήσει την Αρμόδια Αρχή να ζητήσει την εξαίρεσή του κατά τον χρόνο διορισμού του σε αυτήν. Λόγω της υπόνοιας μεροληψίας στην περίπτωση αυτή μπορεί να ασκηθεί αίτηση ακύρωσης κατά της απόφασης αμοιβαίου διακανονισμού και προβλέπονται όλα τα ειδικότερα θέματα και οι προθεσμίες για την σύσταση νέας Συμβουλευτικής Επιτροπής. Τέλος, στην παρ. 4 παρέχεται εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Δικαιοσύνης κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων να ορίσουν τη διαδικασία και τις προϋποθέσεις για την άσκηση της αίτησης ακύρωσης κατά τα ανωτέρω και κάθε σχετικό θέμα.

Επί του άρθρου 40

Με την παρ. 1 παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση προς τον Υπουργό Οικονομικών να ορίσει μέχρι τις 10 Αυγούστου 2020 τουλάχιστον τρία (3) πρόσωπα που διαθέτουν εχέγγυα ανεξαρτησίας, αμεροληψίας και ακεραιότητας, χωρίς να συντρέχουν συγκρούσεις συμφερόντων στο πρόσωπό τους, ώστε να

περιληφθούν στον κατάλογο των ανεξάρτητων προσώπων, ο οποίος περιλαμβάνει το σύνολο των προσώπων που ορίζονται από τα κράτη- μέλη.

Με την παρ. 2 ορίζεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα ονόματα των ανεξάρτητων προσώπων που ορίζονται κατ' εφαρμογή της παρ. 1, καθώς και πληροφορίες που τα αφορούν σχετικά με το επαγγελματικό και ακαδημαϊκό τους υπόβαθρο, την επαγγελματική τους επάρκεια και την εμπειρογνωμοσύνη τους, καθώς και τις συγκρούσεις συμφερόντων. Στην ίδια κοινοποίηση περιλαμβάνεται και η διευκρίνιση για το πρόσωπο που μπορεί να διοριστεί ως Πρόεδρος.

Με την παρ. 3 ορίζεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τυχόν αλλαγές στον κατάλογο των προσώπων.

Επίσης, στην παρ. 5 προβλέπεται το δικαίωμα της Αρμόδιας Αρχής να ζητήσει την εξαίρεση προσώπου από τον κατάλογο, για λόγους έλλειψης ανεξαρτησίας, εφόσον παράσχει όλα τα κατάλληλα συναφή αποδεικτικά στοιχεία, ενημερώνοντας σχετικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προκειμένου αυτή με τη σειρά της να ενημερώσει την Αρμόδια Αρχή του άλλου ενδιαφερόμενου κράτους- μέλους. Τέλος, προβλέπεται με την παρ. 6 η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για διερεύνηση αίτησης για την εξαίρεση ορισθέντος εκ μέρους της προσώπου εντός έξι(6) μηνών, κατόπιν ενημέρωσης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την ύπαρξη σχετικής αίτησης εξαίρεσης.

Με την παρ. 4 παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση προς τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων για την πρόβλεψη διαδικασιών για την αφαίρεση από τον κατάλογο ανεξάρτητων προσώπων, του προσώπου που δεν πληροί πλέον τα κριτήρια ανεξαρτησίας για τον ορισμό των αναγκαίων μέτρων διερεύνησης κάθε σχετικής αίτησης εξαίρεσης και για τη ρύθμιση κάθε σχετικού θέματος για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Επί του άρθρου 41

Με τις παρ. 1 και 2 προβλέπεται η δυνατότητα των αρμοδίων αρχών να συστήσουν Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, *ad hoc* ή μόνιμου χαρακτήρα, αντί της Συμβουλευτικής Επιτροπής, προκειμένου να εκδοθεί η γνώμη σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς.

Με τις παρ. 3, 4, 6 και 7 ορίζεται ότι οι κανόνες λειτουργίας της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών συμφωνούνται μεταξύ της Αρμόδιας Αρχής και των αρμόδιων αρχών των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών- μελών και προβλέπεται η δυνατότητα διαφορετικής σύνθεσης και μορφής της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, σε σχέση με την Συμβουλευτική Επιτροπή, ενώ παράλληλα ορίζεται ότι οι κανόνες σχετικά με την ανεξαρτησία των προσώπων της Συμβουλευτικής Επιτροπής εφαρμόζονται και εν προκειμένω. Επιπλέον, ορίζεται η δυνατότητα της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών να εφαρμόζει οποιαδήποτε άλλη διαδικασία και οποιαδήποτε τεχνική επίλυσης διαφορών με τρόπο δεσμευτικό, συμπεριλαμβανομένης και της διαιτησίας «τελικής προσφοράς» («τελευταία καλύτερη προσφορά»).

Με την παρ. 5 προβλέπεται ότι τόσο το άρθρο 43 αναφορικά με τα έξοδα διαδικασίας όσο και το άρθρο 44 αναφορικά με τις πληροφορίες, τα αποδεικτικά στοιχεία και τις ακροάσεις εφαρμόζονται και για την Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, αλλά οι αρμόδιες αρχές έχουν δικαίωμα να συμφωνήσουν διαφορετικά.

Επί του άρθρου 42

Στο άρθρο αυτό ορίζονται όλα τα διαδικαστικά θέματα και οι προθεσμίες σχετικά με τους κανόνες λειτουργίας, δηλαδή τον εσωτερικό κανονισμό της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών. Ειδικότερα ορίζεται ότι ο κανονισμός αυτός, που υπογράφεται από την Αρμόδια Αρχή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών κοινοποιείται στο θιγόμενο πρόσωπο εντός ορισμένης προθεσμίας και ορίζεται το περιεχόμενό του. Επιπλέον, προβλέπεται ότι, εάν οι κανόνες λειτουργίας που έχουν συμφωνηθεί από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών είναι ελλιπείς ή δεν κοινοποιήθηκαν στο θιγόμενο πρόσωπο, εφαρμόζονται οι τυποποιημένοι κανόνες λειτουργίας, που προβλέπονται στον Εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) 2019/652 της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 2019 *«για τον καθορισμό τυποποιημένων κανόνων λειτουργίας της συμβουλευτικής επιτροπής ή της επιτροπής εναλλακτικής επίλυσης διαφορών και για την κατάρτιση τυποποιημένου εντύπου για την κοινοποίηση των πληροφοριών που αφορούν τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2017/1852 του Συμβουλίου» (ΕΕ 2019, L 110, σ.26)*. Στο πλαίσιο αυτό ορίζεται η υποχρέωση των ανεξάρτητων προσώπων και του προέδρου να συμπληρώνουν τους κανόνες λειτουργίας, με βάση το τυποποιημένο έντυπο της Επιτροπής, και να τους διαβιβάζουν στο θιγόμενο πρόσωπο εντός προθεσμίας δύο (2) εβδομάδων από την ημερομηνία συγκρότησης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών. Τέλος, ορίζεται το δικαίωμα του θιγόμενου προσώπου να ασκήσει αίτηση ακύρωσης κατά της παράλειψης της Αρμόδιας Αρχής ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 28, με αίτημα την εφαρμογή των κανόνων λειτουργίας. Σημειώνεται ότι η παρ. 3 του άρθρου 11 της Οδηγίας δεν χρήζει ενσωμάτωσης διότι αναφέρεται σε υποχρέωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Επί του άρθρου 43

Με το άρθρο 43 καθορίζονται τα έξοδα της διαδικασίας ,καθώς και το πλαίσιο κατανομής αυτών μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών- μελών.

Επί του άρθρου 44

Με τις παρ. 1, 2 και 3 ορίζεται το πλαίσιο παροχής πληροφοριών, αποδεικτικών μέσων ή εγγράφων από το θιγόμενο πρόσωπο προς τη Συμβουλευτική Επιτροπή ή την Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών. Στο πλαίσιο αυτό ορίζεται ότι για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος Κεφαλαίου η Συμβουλευτική Επιτροπή ή η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών θεωρείται ότι εμπίπτει στην περ. δ΄) της παρ. 1 του άρθρου 17 του ΚΦΔ (ν. 4174/2013, (Α΄ 170), δηλαδή θεωρούνται φορείς υπέρ του έργου των οποίων κάμπτεται το φορολογικό απόρρητο και για τον λόγο αυτόν μπορούν να ζητούν πληροφορίες που εμπίπτουν σε αυτό. Εξυπακούεται ότι σε περίπτωση παραβίασης του φορολογικού απορρήτου εφαρμόζονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17Α του ΚΦΔ. Επιπλέον, ορίζεται το δικαίωμα άρνησης παροχής πληροφοριών από την Αρμόδια Αρχή σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και ιδίως όταν πρόκειται για πληροφορίες που αφορούν εμπορικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία, ή όταν η αποκάλυψή τους είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

Με την παρ. 4 ορίζεται το δικαίωμα παράστασης και εκπροσώπησης του θιγόμενου προσώπου ενώπιον της Συμβουλευτικής επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών.

Με τις παρ. 5 και 6 ορίζονται οι ειδικότερες υποχρεώσεις των μελών της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών και του θιγόμενου προσώπου για την τήρηση του φορολογικού απορρήτου, καθώς και του απορρήτου των πληροφοριών ή εγγράφων των οποίων έλαβαν γνώση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας υποβάλλοντας και σχετική δήλωση, αν τους ζητηθεί. Δεδομένου

ότι κατά κανόνα οι πληροφορίες αυτές είναι φορολογικές, ορίζεται ρητά στη διάταξη ότι σε περίπτωση παραβίασης του φορολογικού απορρήτου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 17Α του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, οι οποίες προβλέπουν σχετικές κυρώσεις, ενώ, βεβαίως, ως προς την επιβολή κυρώσεων για παραβίαση άλλων μορφών απορρήτου εφαρμόζονται οι εκάστοτε κείμενες διατάξεις.

Στην παρ. 7 ορίζεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε και τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν στις περιπτώσεις παραβίασης του φορολογικού απορρήτου.

Επί του άρθρου 45

Με το άρθρο 45 προβλέπονται ειδικές διατάξεις που εφαρμόζονται εφόσον το θιγόμενο πρόσωπο: (α) είναι φυσικό πρόσωπο, (β) δεν είναι μεγάλη επιχείρηση και δεν αποτελεί τμήμα μεγάλου ομίλου, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στον ν. 4403/2016 (με τον οποίο ενσωματώθηκε η οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της Οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των Οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου).

Συγκεκριμένα, εφόσον το θιγόμενο πρόσωπο εμπίπτει στις ανωτέρω περιπτώσεις, μπορεί - εφόσον το επιθυμεί - να υποβάλει μόνο στην Αρμόδια Αρχή του κράτους κατοικίας του τις προβλεπόμενες στο εν λόγω άρθρο «ανακοινώσεις». Χάριν εξοικονόμησης διοικητικού φόρτου και κόστους κατά τη χρήση του μηχανισμού της Οδηγίας από τα φυσικά πρόσωπα ή τις συγκεκριμένες κατηγορίες επιχειρήσεων, η Αρμόδια Αρχή του κράτους-μέλους κατοικίας αναλαμβάνει να διαβιβάσει τις «ανακοινώσεις» στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από την παραλαβή τους. Η εν λόγω αποστολή ισοδυναμεί με υποβολή τους από το θιγόμενο πρόσωπο.

Περαιτέρω, προβλέπονται οι υποχρεώσεις της Αρμόδιας Αρχής της Ελλάδας, οσάκις λαμβάνει πρόσθετες πληροφορίες να διαβιβάσει εγγράφως αυτές προς όλες τις αρμόδιες αρχές ταυτόχρονα. Από την ημέρα της κοινοποίησης θεωρείται ότι οι πρόσθετες πληροφορίες έχουν παραληφθεί από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη.

Επί του άρθρου 46

Με το άρθρο 46 ορίζεται η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής να γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα μέτρα και τις κυρώσεις που έχει λάβει για οποιαδήποτε παράβαση της υποχρέωσης τήρησης του απορρήτου, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 44.

Επί του άρθρου 47

Με το άρθρο αυτό εισάγεται, συμπληρωματικά προς τις εξουσιοδοτικές διατάξεις στα επιμέρους άρθρα του Κεφαλαίου, μια σειρά εξουσιοδοτικών διατάξεων προς τον Διοικητή της ΑΑΔΕ για τη ρύθμιση, με αποφάσεις του, των διαδικαστικών θεμάτων που αφορούν τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών, κατ' αντιστοιχία με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 63Α του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. Η εισαγωγή εξουσιοδοτικών διατάξεων παρίσταται αναγκαία, καθώς ο θεσπιζόμενος μηχανισμός επίλυσης διαφορών συνιστά μια σύνθετη διαδικασία, που απαιτεί εξειδικευμένες διαδικαστικές ρυθμίσεις που θα διασφαλίσουν την ομαλή διεξαγωγή της.

Επί του άρθρου 48

Στο άρθρο αυτό περιλαμβάνονται οι μεταβατικές διατάξεις και η έναρξη ισχύος του παρόντος Κεφαλαίου.

Ειδικότερα, ορίζεται ότι η περαίωση, η διοικητική επίλυση της διαφοράς σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 70 του ν. 2238/1994 ή ο δικαστικός συμβιβασμός του άρθρου 71 του ν. 2238/1994 δεν εμποδίζουν την υποβολή ένστασης σύμφωνα με το παρόν Κεφάλαιο και ότι στην περίπτωση αυτή η Αρμόδια Αρχή δεσμεύεται από τα αποτελέσματα των ως άνω διαδικασιών. Επιπλέον, προβλέπεται η δυνατότητα να συμφωνηθεί με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών, να υπαχθούν αναδρομικά στις διατάξεις του παρόντος και οι ενστάσεις, που έχουν υποβληθεί πριν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ή που αφορούν σε φορολογικά έτη, που άρχισαν και πριν την 1η Ιανουαρίου 2018.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Α. Γενικά

Σκοπός του παρόντος είναι η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της υπ’ αρ. (ΕΕ) 2018/822 Οδηγίας του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 2018 (ΕΕ L 139 της 5.6.2018, ΕΕ L 31 της 1.2.2019) ευρύτερα γνωστής ως Οδηγίας για τη Διοικητική Συνεργασία (ΟΔΣ 6 ή DAC 6), για την τροποποίηση της Οδηγίας 2011/16 ΕΕ (ΕΕ L 64 της 11.3.2011). Η τελευταία τροποποιήθηκε επανειλημμένως τα τελευταία χρόνια, προκειμένου να συμπεριλάβει νέες πρωτοβουλίες στον τομέα της φορολογικής διαφάνειας στο επίπεδο της Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, θεσπίστηκε στην Ε.Ε. Κοινό Πρότυπο Αναφοράς Πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών δυνάμει της Οδηγίας (ΕΕ) 2014/107 του Συμβουλίου. Το πρότυπο αυτό αναπτύχθηκε στους κόλπους του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης. Προβλέπει την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών που κατέχουν πρόσωπα με φορολογική κατοικία στην αλλοδαπή και θεσπίζει πλαίσιο για την αυτόματη ανταλλαγή σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Οδηγία 2011/16/ΕΕ τροποποιήθηκε με την Οδηγία (ΕΕ) 2015/2376 του Συμβουλίου, η οποία προβλέπει την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για τις εκ των προτέρων διασυνοριακές φορολογικές αποφάσεις και με την Οδηγία (ΕΕ) 2016/881 του Συμβουλίου, η οποία προβλέπει την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για τις Εκθέσεις ανά Χώρα Ομίλων Πολυεθνικών Επιχειρήσεων μεταξύ των φορολογικών αρχών. Η Οδηγία (ΕΕ) 2016/2258 του Συμβουλίου επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να παρέχουν στις φορολογικές αρχές πρόσβαση στις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη που εφαρμόζουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δυνάμει της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Το σύνολο των παραπάνω τροποποιήσεων μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη. Ειδικότερα, η αρχική Οδηγία 2011/16/ΕΕ έχει μεταφερθεί στην ελληνική νομοθεσία με τα άρθρα 1 έως 25 του ν. 4170/2013 (Α΄ 163/12.7.2013). Οι τροποποιητικές αυτής Οδηγίες 2014/107/ΕΕ, (ΕΕ) 2015/2376, (ΕΕ) 2016/881 και (ΕΕ) 2016/2258 έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τα άρθρα 1 έως 4 του ν. 4378/2016 (Α’ 55), τα άρθρα 1 έως 6 του ν. 4474/2017 (Α΄ 80), τα άρθρα 1 έως 9 του ν. 4484/2017 (Α΄110) και τα άρθρα 31 έως 33 του ν. 4569/2018 (Α΄ 179) αντίστοιχα.

Το νομικό μέσο της ενσωμάτωσης πλην της τελευταίας αμέσως παραπάνω περίπτωσης για την οποία επελέγη η τροποποίηση του ν. 4174/2013 («Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας, Α΄ 170) είναι σε όλες τις περιπτώσεις η τροποποίηση του ν. 4170/2013.

Παρά τις επανειλημμένες τροποποιήσεις με γνώμονα την ενίσχυση των μέσων που μπορούν να χρησιμοποιούν οι φορολογικές αρχές για την αντίδραση κατά του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, εξακολουθεί να είναι αναγκαία η ενίσχυση ειδικών πτυχών του υφιστάμενου φορολογικού πλαισίου ως προς τη διαφάνεια.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέλαβε τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία κατόπιν της πρόσκλησης του ECOFIN (σημείο 12 Συμπερασμάτων ECOFIN, Μάιος 2016), να εκτιμήσει πρωτοβουλίες νομοθετικού περιεχομένου για υποχρεωτικούς κανόνες αποκάλυψης *(Mandatory Disclosure Rules)* εμπνευσμένους από τη Δράση 12 του Κοινού Προγράμματος BEPS-"*Base Erosion & Profit Shifting"* του ΟΟΣΑ/Ομάδα Κρατών G20 για την πρόληψη της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μετατόπισης των κερδών με σκοπό την ενίσχυση της φορολογικής διαφάνειας. Η Δράση 12 συνιστά στις χώρες ως βέλτιστη πρακτική την εισαγωγή καθεστώτος υποχρεωτικής αποκάλυψης ρυθμίσεων επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, αλλά δεν προσδιορίζει ελάχιστο πρότυπο (minimum standard) για συμμόρφωση. Στο πλαίσιο της Δράσης 12 είναι σημαντικό να αναφερθεί, ότι στη Διακήρυξη της Ομάδας Κρατών G7, στις 13 Μαΐου 2017, στο Μπάρι, σχετικά με την καταπολέμηση των φορολογικών εγκλημάτων και άλλων παράνομων χρηματοοικονομικών ροών ζητήθηκε από τον ΟΟΣΑ να αρχίσει τις συζητήσεις σχετικά με τους δυνατούς τρόπους αντιμετώπισης ρυθμίσεων που έχουν σχεδιαστεί για να καταστρατηγήσουν την υποβολή στοιχείων στο πλαίσιο του Κοινού Προτύπου Αναφοράς ή έχουν σκοπό να παράσχουν στους πραγματικούς δικαιούχους καταφυγή για μη διαφανείς δομές, εξετάζοντας επίσης τους πρότυπους κανόνες υποχρεωτικής γνωστοποίησης βάσει της προσέγγισης, η οποία έχει επιλεγεί για τις ρυθμίσεις αποφυγής κατά τα περιγραφόμενα στην έκθεση για τη Δράση 12 της BEPS. Ως εκ τούτου, από τον ΟΟΣΑ στο πλαίσιο της Δράσης 12 έχουν σχεδιαστεί και υιοθετηθεί Πρότυποι Κανόνες Υποχρεωτικής Γνωστοποίησης για την καταπολέμηση ειδικότερα ρυθμίσεων αποφυγής του Κοινού Προτύπου Αναφοράς και αδιαφανών εξωχώριων δομών.

Καμιά προηγούμενη τροποποίηση δεν αντιμετωπίζει τον ρόλο των ενδιάμεσων στον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό και στην προώθηση συγκεκριμένων σχημάτων επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, τα οποία χρησιμοποιούνται από τους ενδιαφερόμενους φορολογούμενους με σκοπό τη φοροδιαφυγή ή φοροαποφυγή. Το εν λόγω πρόβλημα εξακολουθεί να υφίσταται.

Η εφαρμογή της νέας πρωτοβουλίας αναμένεται να εξοπλίσει τη Φορολογική Διοίκηση με έγκαιρη πληροφόρηση για τον σχεδιασμό και τη χρήση σχημάτων δυνητικού επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού με διασυνοριακό στοιχείο. Οι αρχές αναμένεται να επωφεληθούν από τη νέα νομοθεσία και την αποκάλυψη των πληροφοριών, να λάβουν κατάλληλα μέτρα και να εμποδίσουν την εφαρμογή ρυθμίσεων που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν από φοροδιαφυγή. Στην παρούσα φάση τα εργαλεία ανταλλαγής πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της η Φορολογική Διοίκηση δεν επαρκούν. Συγκεκριμένα, δεν υφίσταται έγκαιρη πληροφόρηση για τα διασυνοριακά σχήματα φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής και μάλιστα a priori. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να συμπληρωθεί το ισχύον νομικό πλαίσιο με σκοπό την προστασία της εθνικής φορολογικής βάσης. Οι θεσπιζόμενες διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας αποβλέπουν στην επίτευξη του σκοπού της Οδηγίας, είναι εύλογες ως προς τα μέσα και τον σκοπό με υιοθέτηση του λιγότερου επαχθούς μέτρου στις περιπτώσεις που υπάρχει ευχέρεια από την Οδηγία, και αναλογικές. Δεν περιλαμβάνονται διατάξεις που επιβάλλουν υποχρεώσεις πέραν όσων είναι απαραίτητες για τη συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας. Περαιτέρω έχει ληφθεί μέριμνα για την τήρηση των αρχών και τη χρήση των μέσων καλής νομοθέτησης.

Επίσης, ενσωματώνονται στην ελληνική νομοθεσία οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 2020, σύμφωνα με την οποία δίνεται παράταση ορισμένων προθεσμιών υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας λόγω της πανδημίας COVID-19.

Β. Ειδικότερα επί των άρθρων

Επί του άρθρου 49

Με το παρόν άρθρο ορίζεται ο σκοπός του παρόντος Κεφαλαίου, ήτοι η ενσωμάτωση στην εσωτερική νομοθεσία των διατάξεων των δύο Οδηγιών.

Επί του άρθρου 50

Με την παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται η παρ. 9 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 4484/2017, στις περ. α΄ , γ΄ ,καθώς και στο πρώτο εδάφιο που ακολουθεί την περ. γ΄ στο τέλος της παρ. 9, ώστε να προστεθεί η δέουσα αναφορά στο νέο άρθρο 9ΑΒ «πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις» στον ορισμό της «αυτόματης ανταλλαγής» και στο Παράρτημα IV.

Με την παρ. 2 τροποποιείται το άρθρο 4 του ν. 4170/2013, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 4474/2017, για να προστεθούν αυτούσιοι οι νέοι ορισμοί που εισάγονται με την Οδηγία και αποτελούν πλέον τις νέες παρ. 18 έως και 25 του άρθρου 4 με τίτλο «ορισμοί». Περαιτέρω, με τη νέα παρ. 22 αντί του όρου «ενδιαφερόμενος φορολογούμενος» της Οδηγίας προκρίνεται ο όρος «ενδιαφερόμενο πρόσωπο», διότι αποδίδει ορθότερα την έννοια του προσώπου στη διάθεση του οποίου τίθεται η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, που έχει υιοθετηθεί και από άλλα κράτη- μέλη.

Η έννοια της «ρύθμισης», αν και περιλαμβάνεται στους Πρότυπους Κανόνες Υποχρεωτικής Γνωστοποίησης για την καταπολέμηση ρυθμίσεων αποφυγής του Κοινού Προτύπου Αναφοράς και αδιαφανών εξωχώριων δομών του ΟΟΣΑ *(Model Mandatory Rules for CRS Avoidance Arrangements and Opaque Offshore Structures)*, δεν συμπεριλαμβάνεται στους ορισμούς, που προστίθενται με την παρ. 2 του άρθρου 2. Η πλήρωση των διακριτικών του Παραρτήματος IV της Οδηγίας καθιστά τη διασυνοριακή ρύθμιση δηλωτέα. Αντίθετη προσέγγιση θα μπορούσε ενδεχομένως να περιορίσει έστω και κατ' ελάχιστο το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας.

Επί του άρθρου 51

Με το άρθρο αυτό προστίθεται νέο άρθρο 9ΑΒ μετά το άρθρο 9ΑΑ του ν. 4170/2013, που προστέθηκε με το άρθρο 3 του ν. 4484/2017.

Με την παρ. 1 αρχικά τίθενται σε βάρος των ενδιάμεσων, όπως αυτοί ορίζονται στην παρ. 21 του άρθρου 4, σύμφωνα με την Οδηγία, οι προθεσμίες για την υποβολή των πληροφοριών, που έχουν περιέλθει σε γνώση τους, στην κατοχή ή στον έλεγχό τους σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις. Οι προθεσμίες αυτές είναι κοινές σε όλα τα κράτη μέλη. Επισημαίνεται, ότι δεν θεσπίζεται σε βάρος των ενδιάμεσων υποχρέωση έρευνας σε αναζήτηση πληροφοριών, αλλά υποχρέωση δήλωσης των πληροφοριών, που έχουν περιέλθει στη γνώση, κατοχή ή έλεγχό τους.

Στη συνέχεια επιβάλλεται η υποχρέωση σε βάρος των ενδιάμεσων στην Ελλάδα σύμφωνα με τα κριτήρια που θέτει η Οδηγία στην παρ. 3 του νέου άρθρου 8αβ (που προστίθεται με την παρ. 2 του άρθρου 1 αυτής). Ειδικότερα, οι ενδιάμεσοι υποχρεούνται να υποβάλουν πληροφορίες στην αρμόδια αρχή της ελληνικής Φορολογικής Διοίκησης, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις είτε της περ. α΄ είτε της περ. β' σε συνδυασμό με τις υποπερ. αυτής, αα΄, ββ΄ και γγ΄. Η υποχρέωση του ενδιάμεσου υπερισχύει κάθε άλλης αντίθετης διάταξης σχετικής με τη χορήγηση πληροφοριών. Η αρμόδια κατ' ανάθεση αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 θα οριστεί με την έκδοση απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ βάσει της

εξουσιοδοτικής διάταξης του παρόντος Κεφαλαίου. Με τη λύση αυτή που λαμβάνει υπόψη τα κριτήρια που θέτει η Οδηγία για την υποβολή των πληροφοριών σε ένα μόνο κράτος- μέλος επιδιώκεται η σαφής και με όρους ασφάλειας δικαίου επιβολή της υποχρέωσης στους ενδιάμεσους και η θέσπιση ουσιαστικών μέτρων ενσωμάτωσης.
Ο ενδιάμεσος που εμπίπτει στον ορισμό της νέας παρ. 21, που προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 32 του παρόντος, εφόσον έχει σύνδεσμο με την Ελλάδα σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του παρόντος, γιατί πληροί τις προϋποθέσεις επιβολής της υποχρέωσης, υποβάλλει τις πληροφορίες που έχουν περιέλθει σε γνώση του, στην κατοχή ή στον έλεγχό του σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις, όπως αυτές ορίζονται από το συνδυασμό των νέων παρ. 18, 19 και 20 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 και προστέθηκαν με την παρ. 2 του άρθρου του παρόντος. Ως εκ τούτου, δεδομένου και ότι πρόκειται για την Οδηγία Διοικητικής Συνεργασίας, και σκοπός είναι η έγκαιρη πληροφόρηση της Φορολογικής Διοίκησης για διασυνοριακά σχήματα δυνητικά επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, η διασυνοριακή ρύθμιση δεν θα είναι απαραίτητα μια ρύθμιση μεταξύ της Ελλάδας και άλλου κράτους-μέλους ή μεταξύ της Ελλάδας και μιας τρίτης χώρας, αλλά μια ρύθμιση μεταξύ δύο τουλάχιστον κρατών μελών ή μεταξύ ενός κράτους-μέλους και μιας τρίτης χώρας που εμπίπτει στον γενικό ορισμό της και είναι δηλωτέα επειδή διαθέτει ένα τουλάχιστον από τα διακριτικά του Παραρτήματος IV.

Με την παρ. 2 θεσπίζεται υποχρέωση υποβολής περιοδικής έκθεσης ανά τρίμηνο για την ενημέρωση σχετικά με νέες δηλωτέες πληροφορίες των περ. α), δ), ζ) και η΄ της παρ. 13 και για το διάστημα που μεσολάβησε από την υποβολή της τελευταίας έκθεσης σε περίπτωση «ρυθμίσεων γενικής χρήσης», όπως ορίζονται στην νέα παρ. 24 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013, που προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 32 του παρόντος.

Με την παρ. 3 θεσπίζεται απαλλαγή από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών του ενδιάμεσου, ο οποίος είναι υπόχρεος για υποβολή πληροφοριών στην Αρμόδια Αρχή της Ελληνικής Φορολογικής Διοίκησης και στην Αρμόδια Αρχή άλλου κράτους- μέλους (υποχρέωση πολλαπλής υποβολής στοιχείων). Σύμφωνα με τη διάταξη, εφόσον ο ενδιάμεσος μπορεί να αποδείξει, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες, για την ίδια διασυνοριακή ρύθμιση, έχουν υποβληθεί σε άλλο κράτος-μέλος σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία του, απαλλάσσεται από την υποχρέωση βάσει του ελληνικού νόμου. Ως εκ τούτου, το μέσο της πρόσφορης απόδειξης εξαρτάται από την κείμενη νομοθεσία και τη διαδικασία υποβολής των πληροφοριών στο άλλο κράτος-μέλος. Τα πρόσφορα μέσα απόδειξης καθορίζονται με απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

Με την παρ. 4 ο ενδιάμεσος, που δραστηριοποιείται εντός των ορίων του νομοθετικού πλαισίου του επαγγέλματος του δικηγόρου, απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, όταν η συμμόρφωση προς την εν λόγω υποχρέωση συνιστά παραβίαση της αναγνωρισμένης από την κείμενη νομοθεσία υποχρέωσης του δικηγόρου για την τήρηση απορρήτου και εχεμύθειας. Στην περίπτωση αυτή γνωστοποιεί, χωρίς καμία καθυστέρηση, σε κάθε άλλον ενδιάμεσο ή αν δεν υπάρχει άλλος ενδιάμεσος, στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο τις υποχρεώσεις υποβολής που υπέχουν.
Στο σημείο αυτό γίνεται χρήση της παρεχόμενης από την Οδηγία διακριτικής ευχέρειας για τη λήψη μέτρων απαλλαγής του ενδιάμεσου από την υποβολή πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Η διακριτική ευχέρεια της Οδηγίας αφορά στο επαγγελματικό απόρρητο που καλύπτει αποκλειστικά την παροχή νομικής συμβουλής και τις πληροφορίες που αποκτώνται κατά την εξέταση της νομικής θέσης του πελάτη ή κατά τη διάρκεια ή μετά από δικαστικές διαδικασίες. Ουσιαστικά αφορά στην εμπιστευτική επικοινωνία μεταξύ του πελάτη και ενός επαγγελματία νομικού ή άλλου νόμιμου εκπροσώπου, αλλά μόνον κατά τη διάρκεια της αναζήτησης της νομικής συμβουλής ή της δικαστικής διαδικασίας. Σε πολλές περιπτώσεις κρατών-μελών, το απόρρητο αυτό καλύπτει αποκλειστικά τους δικηγόρους, ενώ σε άλλες περιπτώσεις κρατών-μελών, η παροχή νομικής συμβουλής για φορολογικά θέματα (φορολογική συμβουλή) στο παραπάνω στενό πλαίσιο δύναται να καλύπτεται από επαγγελματικό απόρρητο και για άλλες κατηγορίες επαγγελμάτων, όπως λογιστές ή ορκωτούς ελεγκτές,

που μπορούν να λειτουργήσουν ως ενδιάμεσοι στο πλαίσιο του σχεδιασμού επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Σε κάποιες περιπτώσεις το επάγγελμα του φορολογικού συμβούλου μπορεί να διέπεται από ειδικές ρυθμιστικές διατάξεις.
Στην ελληνική έννομη τάξη το δικηγορικό επαγγελματικό απόρρητο αποτελεί ειδική έκφανση του επαγγελματικού απορρήτου και προστατεύεται ισχυρά. Στον Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013, Α΄ 208), το άρθρο 38 με τίτλο «απόρρητο και εχεμύθεια» θεσπίζει υποχρέωση αυστηρής τήρησης εχεμύθειας για όσα εμπιστεύεται στον δικηγόρο ο εντολέας του κατά την εκτέλεση και ανάθεση της εντολής ή για όσα πληροφορείται ο δικηγόρος κατά τη διάρκεια του χειρισμού της. Σύμφωνα δε, με την αιτιολογική σκέψη της διάταξης, η υποχρέωση τήρησης απορρήτου και εχεμύθειας τίθεται ως θεμέλιο της εμπιστοσύνης, την οποία πρέπει να απολαμβάνουν ο δικηγόρος και συνολικά το δικηγορικό λειτούργημα. Στο εν λόγω πλαίσιο, η έκταση του δικηγορικού απορρήτου είναι ευρύτατη και περιλαμβάνει όλα όσα εμπιστεύεται ο πελάτης/εντολέας στον δικηγόρο ήδη από την ανάθεση της εντολής, είτε αφορούν σε αναζήτηση νομικής συμβουλής είτε σε νομικές (δικαστικές και εξωδικαστικές) διαδικασίες.
Συναφώς, αναφέρεται, ότι στην ελληνική έννομη τάξη υφίστανται και άλλες δεσμευτικές διατάξεις προστασίας επαγγελματικού απορρήτου για διαφορετικές κατηγορίες επαγγελματιών, που δύνανται να λειτουργήσουν ως ενδιάμεσοι στον φορολογικό σχεδιασμό. Οι ήδη υφιστάμενες διατάξεις, όπως και δεοντολογικού χαρακτήρα κανόνες, ελήφθησαν υπόψη. Ωστόσο, σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της παρούσας Οδηγίας σύμφωνα και με τον σκοπό της, κρίνεται σκόπιμο η παρεχόμενη απαλλαγή να περιοριστεί στο δικηγορικό απόρρητο, καθώς αυτό εμπίπτει σαφώς στην παραπάνω στενή έννοια της απόκτησης της εμπιστευτικής πληροφορίας κατά την επικοινωνία με τον πελάτη στο πλαίσιο αναζήτησης νομικής συμβουλής για την εξέταση της νομικής του θέσης ή την εκπροσώπησή του σε δικαστικές διαδικασίες.
Η στενή προστασία του δικηγορικού επαγγελματικού απορρήτου συνάδει με τον αντίστοιχο κανόνα (2.4.α) που υφίσταται στους Πρότυπους Κανόνες Υποχρεωτικής Γνωστοποίησης για την καταπολέμηση ρυθμίσεων αποφυγής του Κοινού Προτύπου Αναφοράς και αδιαφανών εξωχώριων δομών του ΟΟΣΑ. Ο κανόνας περιλαμβάνει τη δυνατότητα απαλλαγής του ενδιάμεσου, όταν η πληροφορία προστατεύεται από την αποκάλυψη σύμφωνα με κανόνες επαγγελματικού απορρήτου του εσωτερικού δικαίου, αλλά μόνον στο βαθμό που η αποκάλυψη θα αφορούσε εμπιστευτική πληροφορία που έχει στη διάθεσή του δικηγόρος ή άλλος νόμιμος εκπρόσωπος στη σχέση του με πελάτη, όπως ορίζεται στα ερμηνευτικά σχόλια του άρθρου 26 της Πρότυπης Σύμβασης του ΟΟΣΑ για τη φορολογία εισοδήματος και κεφαλαίου. Η ευθυγράμμιση της απαλλαγής του ενδιάμεσου βάσει της Οδηγίας με αυτήν της απαλλαγής βάσει των ως άνω Πρότυπων Κανόνων και σχολίων αποτελεί επιλογή υπέρ της ενιαίας ρύθμισης της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ωστόσο, η απαλλαγή του ενδιάμεσου στις περιπτώσεις αυτές συνοδεύεται από την επιβολή στον ενδιάμεσο της υποχρέωσης γνωστοποίησης, χωρίς άλλη καθυστέρηση, σε κάθε άλλον ενδιάμεσο, ή αν δεν υπάρχει άλλος ενδιάμεσος, στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο των υποχρεώσεων υποβολής πληροφοριών που υπέχουν. Με τη λύση αυτή, εξασφαλίζεται το δικαίωμα απαλλαγής των ενδιάμεσων από την υποβολή πληροφοριών λόγω δικηγορικού απορρήτου, που είναι στη διακριτική ευχέρεια των κρατών-μελών, αλλά παράλληλα σύμφωνα με την Οδηγία, λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της γνωστοποίησης, καθώς η παραβίαση της αυτοτελούς αυτής υποχρέωσης επιφέρει κυρώσεις.

Με την παρ. 5 θεσπίζεται ο κανόνας, ότι την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών υπέχουν όλοι οι ενδιάμεσοι που συμμετέχουν στη συγκεκριμένη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Στη συνέχεια νομοθετείται η απαλλαγή ενός ενδιάμεσου από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στην αρμόδια ελληνική αρχή, στην περίπτωση που υπάρχουν περισσότεροι του ενός σύμφωνα με την Οδηγία, εφόσον αυτός διαθέτει απόδειξη, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες της παρ. 13 έχουν ήδη υποβληθεί από άλλον ενδιάμεσο. Η υποβολή των πληροφοριών κατά τα παραπάνω μπορεί να έχει γίνει είτε στην Αρμόδια ελληνική Αρχή είτε στην αρμόδια αρχή άλλου κράτους-μέλους. Στην τελευταία περίπτωση η υποβολή των πληροφοριών θα έχει γίνει σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία αυτού του κράτους-μέλους.

Με την παρ. 6 ρυθμίζονται: (α) οι περιπτώσεις που δεν υπάρχει ενδιάμεσος σύμφωνα με την παρ. 1, ο οποίος θα υποβάλλει τις πληροφορίες στην ελληνική Αρμόδια Αρχή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις εφαρμογής του ελληνικού νόμου, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων που δεν υπάρχει ενδιάμεσος στη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση και (β) οι περιπτώσεις που ο ενδιάμεσος απαλλάσσεται από την υποχρέωση λόγω του δικηγορικού απορρήτου, οπότε γνωστοποιεί την υποχρέωση υποβολής των πληροφοριών στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή σε άλλον ενδιάμεσο. Στις παραπάνω περιπτώσεις η υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση μετακυλίεται και αυτήν πλέον υπέχουν ο άλλος ενδιάμεσος, στον οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση, ή αν δεν υπάρχει άλλος ενδιάμεσος, στον οποίο απευθύνθηκε η γνωστοποίηση, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.
Σε ό,τι αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στο τέλος της παραγράφου αναφέρεται, ότι υπέχει υποχρέωση υποβολής πληροφοριών, σε κάθε περίπτωση, εάν δεν μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο απόδειξης, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένη διασυνοριακή ρύθμιση έχουν υποβληθεί ήδη από τον ενδιάμεσο σε άλλο κράτος-μέλος σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία του.
Κρίθηκε σκόπιμη, στο πλαίσιο της οριοθέτησης της υποχρέωσης του ενδιαφερόμενου προσώπου και με σκοπό την αποφυγή πολλαπλών υποβολών των ίδιων πληροφοριών συγκεκριμένης δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης, η συμπερίληψή του κανόνα 2.6. b. των Προτύπων Κανόνων Υποχρεωτικής Γνωστοποίησης για την καταπολέμηση ρυθμίσεων αποφυγής του Κοινού Προτύπου Αναφοράς και αδιαφανών εξωχώριων δομών του ΟΟΣΑ. Ειδικότερα, σύμφωνα με τον κανόνα αυτό, δεν υποχρεούται να αποκαλύψει τις πληροφορίες στον βαθμό που έχει λάβει έγγραφη απόδειξη από τον ενδιάμεσο, που δηλώνει ότι οι πληροφορίες έχουν ήδη υποβληθεί από τον ενδιάμεσο σε φορολογική αρχή δικαιοδοσίας με την οποία υφίσταται συνεργασία *(partner jurisdiction)* στο πλαίσιο κανόνων υποχρεωτικής αποκάλυψης που είναι ουσιωδώς όμοιοι με τους κανόνες της δικαιοδοσίας στην οποία νομοθετείται το καθεστώς υποχρεωτικής αποκάλυψης. Ως εκ τούτου, με τη θεμελίωση της υποχρέωσης σε βάρος του ενδιαφερόμενου προσώπου η δυνατότητα απόδειξης της υποβολής των πληροφοριών ήδη από ενδιάμεσο, αφορά κάθε περίπτωση που δεν υπάρχει μεν ενδιάμεσος, που υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες στην ελληνική Αρμόδια Αρχή, αλλά τις ίδιες πληροφορίες έχει υποβάλλει ενδιάμεσος που είναι υπόχρεος σε άλλο κράτος-μέλος. Αντίστοιχη ρύθμιση θεσπίζεται στις περιπτώσεις που ο ενδιάμεσος που υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες στην ελληνική Αρμόδια Αρχή, απαλλάσσεται, λόγω δικηγορικού απορρήτου, αλλά τις ίδιες πληροφορίες έχει υποβάλει ενδιάμεσος σε άλλο κράτος-μέλος.

Με την παρ. 7 σε συνδυασμό με την παρ. 6 επιβάλλεται η υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στην Ελλάδα σε βάρος του ενδιαφερόμενου προσώπου, όπως ορίζεται στην νέα παρ. 22, που προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 32 του παρόντος, στην Αρμόδια Αρχή της Ελληνικής Φορολογικής Διοίκησης. Η υποχρέωση του ενδιαφερόμενου προσώπου υπερισχύει έναντι κάθε άλλης αντίθετης διάταξης σχετικής με τη χορήγηση πληροφοριών. Η αρμόδια κατ' ανάθεση αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 θα οριστεί με την έκδοση απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ, βάσει της εξουσιοδοτικής διάταξης του παρόντος. Ειδικότερα, υποχρεούνται να υποβάλουν πληροφορίες τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, που υπέχουν υποχρέωση βάσει της παρ. 6, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περ. α) ή της περ. β) ή της περ. γ) σε συνδυασμό με τις υποπερ. αα) ή ββ) αυτής. Με τις περιπτώσεις αυτές μεταφέρεται η προτεραιότητα των κριτηρίων μεταξύ των κρατών-μελών ως προς τις χωρικές προϋποθέσεις εφαρμογής της Οδηγίας.

Με την παρ. 8 τίθεται η προθεσμία υποβολής των πληροφοριών εκ μέρους του ενδιαφερόμενου προσώπου σύμφωνα με την Οδηγία.

Με την παρ. 9 ρυθμίζεται η πολλαπλή υποβολή στοιχείων μεταξύ των κρατών-μελών. Ειδικότερα, όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες σχετικά με την ίδια διασυνοριακή ρύθμιση στην ελληνική φορολογική αρχή και στην Αρμόδια Αρχή άλλου κράτους -μέλους, απαλλάσσεται

από την υποχρέωση υποβολής στην Ελλάδα, εάν μπορεί να αποδείξει, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες έχουν υποβληθεί σε άλλο κράτος -μέλος.

Με την παρ. 10 ρυθμίζονται οι περιπτώσεις που υπάρχουν περισσότερα του ενός ενδιαφερόμενα πρόσωπα, τα οποία υπέχουν υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Σε αυτές τις περιπτώσεις τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα που υποβάλλουν πληροφορίες στην αρμόδια ελληνική αρχή είναι κατά σειρά ο πρώτος από τους εξής αναφερόμενους: α) αυτός που συμφώνησε τη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση με τον ενδιάμεσο, β) αυτός που διαχειρίζεται την εφαρμογή της ρύθμισης. Στη συνέχεια ρυθμίζεται ως δικαίωμα απαλλαγής του ενδιαφερόμενου προσώπου από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών η περίπτωση που μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο απόδειξης, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες της παρ. 13 έχουν ήδη υποβληθεί από άλλο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Με την παρ. 11 θεσπίζεται ως προθεσμία υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις, το πρώτο στάδιο των οποίων ολοκληρώθηκε μεταξύ της 25ης Ιουνίου 2018 και της 30ής Ιουνίου 2020, η 28η Φεβρουαρίου 2021 .

Με την παρ. 12 ορίζεται, ότι η ελληνική Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί τις πληροφορίες της παρ. 13 που υποβλήθηκαν σε αυτήν κατ’ εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων μέσω αυτόματης ανταλλαγής, στις αρμόδιες αρχές όλων των άλλων κρατών- μελών, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του άρθρου 21, δηλαδή μέσω του προβλεπόμενου Κεντρικού Ευρετηρίου.

Στην παρ. 13 καθορίζονται οι πληροφορίες που κοινοποιούνται σύμφωνα με την Οδηγία.

Με την παρ. 14 τίθεται ο κανόνας, ότι η έλλειψη αντίδρασης από τη Φορολογική Διοίκηση έναντι δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης δεν συνεπάγεται την έγκριση της ισχύος της ή της φορολογικής της μεταχείρισης.

Με την παρ. 15 ορίζεται, ότι για τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών, η Αρμόδια ελληνική Αρχή τηρεί το προβλεπόμενο τυποποιημένο έντυπο που προβλέπεται στην παρ. 6 του άρθρου 20, όπως αυτή αντικαθίσταται με το παρόν.

Με την παρ. 16 ορίζονται οι πληροφορίες της παρ. 13 (περ. α΄, γ΄ και η΄) στις οποίες δεν έχει πρόσβαση σύμφωνα με την Οδηγία η Επιτροπή.

Με την παρ. 17 τίθεται ως προθεσμία εντός της οποίας η Αρμόδια ελληνική Αρχή διενεργεί την αυτόματη ανταλλαγή μέσω του Κεντρικού Ευρετηρίου, ο ένας μήνας από το τέλος του τριμήνου κατά το οποίο υποβλήθηκαν οι πληροφορίες. Για τις πρώτες πληροφορίες η κοινοποίηση διενεργείται έως την 30ή Απριλίου 2021.

Με την παρ. 18 ορίζεται ειδικότερα ότι η προθεσμία των τριάντα (30) ημερών για την υποβολή των πληροφοριών που αναφέρονται στις παρ. 1 και 8 αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2021, εφόσον:
α) η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση καθίσταται διαθέσιμη ή έτοιμη προς εφαρμογή ή έχει ολοκληρωθεί το πρώτο στάδιο της εφαρμογής της μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2020 και της 31ης Δεκεμβρίου 2020 ή
β) οι ενδιάμεσοι παρέχουν, απευθείας ή μέσω τρίτων προσώπων, βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2020 και της 31ης Δεκεμβρίου 2020.

Τέλος, με την παρ. 19 δίδεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών και τον κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργό σχετικά με την εποπτεία ορισμένης κατηγορίας ενδιάμεσων, μετά από εισήγηση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), για την εξειδίκευση των θεμάτων που

αφορούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν για τους ενδιάμεσους σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις στο πλαίσιο της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών.
Επίσης, παρέχονται οι κατάλληλες εξουσιοδοτήσεις στον Διοικητή της ΑΑΔΕ αφενός για την εξειδίκευση των θεμάτων σχετικά με τη διαδικασία της εφαρμογής των υποχρεώσεων στο πλαίσιο της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις και αφετέρου για τη δυνατότητα να παρατείνονται οι προθεσμίες υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις και για χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς, συνεπεία αντίστοιχης εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου της ΕΕ, λόγω διασποράς της πανδημίας COVID-19.

Επί του άρθρου 52

Με το άρθρο αυτό αντικαθίσταται η παρ. 6 του άρθρου 20 του ν. 4170/2013, η οποία είχε προστεθεί με την παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4474/2017, ώστε να δημιουργούνται πλέον δύο περιπτώσεις για τη χρήση των τυποποιημένων εντύπων για τη διενέργεια της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών που αφορούν: (α) τις εκ των προτέρων διασυνοριακές αποφάσεις και συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης, και (β) τις δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις.

Επί του άρθρου 53

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου αντικαθίσταται η παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4170/2013, που προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 4474/2017, ώστε να περιγράφονται διακριτά οι περιπτώσεις της καταγραφής στο Κεντρικό Ευρετήριο των πληροφοριών στο πλαίσιο των παρ. 1 και 2 του άρθρου 9Α και των πληροφοριών στο πλαίσιο των παρ. 12, 13 και 15 του άρθρου 9ΑΒ για την πραγματοποίηση της προβλεπόμενης στις εν λόγω παραγράφους αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών.

Επί του άρθρου 54

Με το άρθρο αυτό αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 4170/2013, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 του ν. 4484/2017, προκειμένου να συμπεριληφθεί η αναφορά στο νέο άρθρο 9ΑΒ.

Επί του άρθρου 55

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπονται πρόστιμα για παραβάσεις σχετικά με τις υποχρεώσεις των ενδιαμέσων και των ενδιαφερόμενων προσώπων που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις διαβαθμίζονται ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης ενώ προβλέπεται για κάθε περίπτωση ανώτατο ποσό προστίμου.

Επί του άρθρου 56

Με το άρθρο αυτό προσαρτάται το Παράρτημα IV στο Κεφάλαιο Η΄ του Μέρους Πρώτου του ν. 4170/2013, το οποίο περιλαμβάνει τα διακριτικά, ήτοι χαρακτηριστικό ή γνώρισμα μιας ρύθμισης, το οποίο συνιστά ένδειξη δυνητικού κινδύνου φοροαποφυγής. Κάθε διασυνοριακή ρύθμιση που διαθέτει τουλάχιστον ένα από τα διακριτικά του Παραρτήματος IV ορίζεται ως δηλωτέα.

Επί του άρθρου 57

Με την παρ. 1 του άρθρου 57, λαμβανομένων υπόψει των έκτακτων συνθηκών που προκάλεσε η πανδημία Covid 19 στα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα και στην δυνατότητα συμμόρφωσής τους προς τις υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και κανόνων δέουσας επιμέλειας προς τις Φορολογικές Διοικήσεις στο πλαίσιο της Οδηγίας DAC2, παρέχεται κατ’ εξαίρεση η δυνατότητα τρίμηνης παράτασης της κοινοποίησης των πληροφοριών που αφορούν το ημερολογιακό έτος 2019, από την Ελλάδα προς τα

ενδιαφερόμενα κράτη-μέλη, έως την 31η Δεκεμβρίου 2020, αντί της προθεσμίας της 30ής Σεπτεμβρίου 2020 σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 9 παρ. 2 περίπτωση β΄ πρώτο εδάφιο.

Σημειώνεται ότι, ως προς την προθεσμία υποβολής προθεσμιών από τα Δηλούντα Ελληνικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα κατά το τρέχον έτος, έχει ήδη προβλεφθεί κατ' εξαίρεση παράταση αυτής έως την 18η Σεπτεμβρίου 2020 με την υπ. αριθμ. Α. 1155/2020 απόφαση Διοικητή ΑΑΔΕ (Β΄ 2557/26.6.2020), με σκοπό την ομαλή διεξαγωγή της διαδικασίας και την παροχή ικανού χρόνου στα Δηλούντα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα για τη συμμόρφωσή τους με τις υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και κανόνων δέουσας επιμέλειας. Ακολούθως, η παράταση αυτή αναμένεται να διασφαλίσει την ποιότητα των ανταλλασσόμενων πληροφοριών εκ μέρους της Ελλάδας.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι η ισχύς του παρόντος αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2020.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Α. Γενικά

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προστίθεται νέο άρθρο 66Α στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, προς τον σκοπό της εναρμόνισης με το άρθρο 5 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς *(Anti-tax Avoidance Directive, ATAD, στο εξής: η «Οδηγία»)*, με το οποίο θεσπίζονται κανόνες φορολόγησης κατά την έξοδο *(exit tax)*.

Σύμφωνα με το Προοίμιο της Οδηγίας (παρ. 10), «λειτουργία της φορολόγησης κατά την έξοδο είναι να εξασφαλίζει ότι, όταν ένας φορολογούμενος μεταφέρει περιουσιακά στοιχεία ή τη φορολογική του κατοικία εκτός της φορολογικής δικαιοδοσίας ενός κράτους, το εν λόγω κράτος φορολογεί την οικονομική αξία οποιουδήποτε κεφαλαιακού κέρδους που παράγεται στο έδαφός του, ακόμη και αν το εν λόγω κέρδος δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί κατά τον χρόνο της εξόδου. Είναι, επομένως, αναγκαίο να προσδιοριστούν οι περιπτώσεις κατά τις οποίες οι φορολογούμενοι υπόκεινται σε κανόνες φορολόγησης κατά την έξοδο και φορολογούνται επί του μη πραγματοποιηθέντος κεφαλαιακού κέρδους που έχει παραχθεί στα μεταβιβασθέντα περιουσιακά τους στοιχεία. Είναι επίσης σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι οι μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων, περιλαμβανομένων των μετρητών, μεταξύ μιας μητρικής εταιρείας και των θυγατρικών της δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προβλεπόμενου κανόνα σχετικά με τη φορολόγηση κατά την έξοδο. Προκειμένου να υπολογιστούν τα ποσά, είναι σημαντικό να καθοριστεί μια αγοραία αξία για τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία κατά την έξοδο των στοιχείων αυτών με βάση την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού. Για να εξασφαλιστεί η συμβατότητα του κανόνα με τη χρήση της μεθόδου καταλογισμού, είναι σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη-μέλη να ορίσουν τη χρονική στιγμή κατά την οποία χάνουν το δικαίωμα να φορολογούν τα μεταβιβασθέντα περιουσιακά στοιχεία. Το δικαίωμα φορολόγησης θα πρέπει να καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο. Είναι, επίσης, αναγκαίο να επιτρέπεται στο κράτος-μέλος υποδοχής να αμφισβητήσει την αξία των μεταβιβασθέντων περιουσιακών στοιχείων που διαπιστώθηκε από το κράτος εξόδου, όταν δεν αντικατοπτρίζουν την αγοραία αξία. Τα κράτη-μέλη θα μπορούσαν στο πλαίσιο αυτό να χρησιμοποιήσουν τους υφιστάμενους μηχανισμούς επίλυσης διαφορών. Εντός της Ένωσης, είναι αναγκαίο να εξεταστεί η εφαρμογή της φορολόγησης κατά την έξοδο και να προσδιοριστούν οι όροι για τη συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο. Στις περιπτώσεις αυτές, θα πρέπει να παρέχεται στους φορολογουμένους το δικαίωμα είτε να καταβάλουν αμέσως το καταλογισθέν ποσό του φόρου εξόδου είτε να αναβάλουν την πληρωμή του ποσού του φόρου, μέσω της καταβολής του σε δόσεις επί ορισμένου αριθμού ετών, ενδεχομένως προσαυξημένου με τόκους και εγγύηση. Τα κράτη-μέλη θα μπορούσαν να ζητήσουν, για τον σκοπό αυτόν, οι ενδιαφερόμενοι φορολογούμενοι να υποβάλουν τις απαιτούμενες πληροφορίες σε σχετική δήλωση. Δεν θα πρέπει να επιβάλλεται η πληρωμή του φόρου εξόδου όταν η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων είναι προσωρινού χαρακτήρα και τα περιουσιακά

στοιχεία πρόκειται να επανέλθουν στο κράτος-μέλος του μεταβιβάζοντος, σε περιπτώσεις όπου η μεταβίβαση πραγματοποιείται για λόγους συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις προληπτικής κεφαλαιακής εποπτείας ή για σκοπούς διαχείρισης ρευστότητας ή όταν πρόκειται για συναλλαγές χρηματοδότησης τίτλων ή περιουσιακών στοιχείων που παρέχονται ως εμπράγματη ασφάλεια».

Ως προς τη χρησιμοποιούμενη ορολογία, σημειώνεται ότι στο άρθρο γίνεται χρήση των όρων «μεταφορά» περιουσιακών στοιχείων, και «μεταφερόμενα» περιουσιακά στοιχεία, αντί των όρων «μεταβίβαση» περιουσιακών στοιχείων και «μεταβιβαζόμενα» περιουσιακά στοιχεία που απαντούν στην ελληνική μετάφραση της Οδηγίας (μετάφραση του αγγλικού όρου "*transfer of assets"*). Η χρήση του όρου «μεταφορά» επιλέχθηκε δεδομένου ότι κατά το ελληνικό δίκαιο ο όρος «μεταβίβαση» έχει το νόημα της μεταβίβασης προς άλλο πρόσωπο, περίπτωση που δεν συντρέχει κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Β. Ειδικότερα επί των άρθρων

Επί του άρθρου 58

Με την παρ. 1 του νέου άρθρου 66Α του ΚΦΕ δίδονται οι αναγκαίοι ορισμοί για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου, ως προς τους οποίους επισημαίνονται ειδικότερα τα ακόλουθα:

- Ως προς τον ορισμό της περ. α) (φορολογούμενος) λαμβάνεται υπόψη κάθε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, καθώς και οι μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπών νομικών προσώπων ή οντοτήτων στην ημεδαπή. Επομένως, στην παρούσα μορφή τους, οι υπόψη διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή για τα φυσικά πρόσωπα.
- Ως προς τον ορισμό της περ. β) (αγοραία αξία) εισάγεται ο ορισμός της παρ. 6 του άρθρου 5 της Οδηγίας.
- Ως προς τον ορισμό της περ. γ) (συνδεδεμένα πρόσωπα), γίνεται παραπομπή στην παρ. 2 του άρθρου 66 του ΚΦΕ, όπως ισχύει μετά από την τροποποίηση του εν λόγω άρθρου από το άρθρο 12 του ν. 4607/2019,σε ενσωμάτωση της περ. 4 του άρθρου 2 της Οδηγίας.
- Ως προς τον ορισμό της περ. δ) (αξία για φορολογικούς σκοπούς), λαμβάνεται η αξία του περιουσιακού στοιχείου, όπως αυτή προκύπτει από τα βιβλία του φορολογούμενου, με βάση τις αρχές και τους κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας. Για τα πάγια περιουσιακά στοιχεία (ενσώματα και άυλα) λαμβάνεται η αναπόσβεστη αξία τους, όπως προκύπτει με βάση τη φορολογική νομοθεσία.
- Ως προς τον ορισμό της περ. ε) (περιουσιακά στοιχεία), λαμβάνονται όλα τα περιουσιακά στοιχεία (ενεργητικό) του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, δηλαδή οποιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία επί των οποίων ο φορολογούμενος ασκεί έλεγχο και από τα οποία αναμένει μελλοντικά οικονομικά οφέλη. Σημειώνεται ότι ο ορισμός των περιουσιακών στοιχείων είναι αντίστοιχος με τον σχετικό ορισμό του Παραρτήματος Α΄ του ν. 4308/2014. Επίσης, διευκρινίζεται ότι οι μεταφορές περιουσιακών στοιχείων, περιλαμβανομένων των μετρητών, μεταξύ μιας μητρικής εταιρείας και των θυγατρικών της δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προβλεπόμενου κανόνα σχετικά με τη φορολόγηση κατά την έξοδο.
- Ως προς τους ορισμούς των περ. στ) (μεταφορά περιουσιακών στοιχείων), ζ) (μεταφορά της φορολογικής κατοικίας), και η) (μεταφορά της δραστηριότητας που ασκείται μέσω μόνιμης εγκατάστασης), εισάγονται οι ορισμοί των παρ. 6 έως 8 του άρθρου 2 της Οδηγίας.

Η οικονομική κυριότητα ενός περιουσιακού στοιχείου, όπως αυτή χρησιμοποιείται στον ορισμό «μεταφορά περιουσιακών στοιχείων», συνίσταται στο γεγονός ότι μια εγκατάσταση (κεντρικό ή μόνιμη εγκατάσταση) ενός νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας εκμεταλλεύεται το περιουσιακό στοιχείο, φέρει τους κινδύνους και απολαμβάνει τα οφέλη από την εκμετάλλευσή του, ενώ η νομική κυριότητα αυτού (ιδιοκτησία) μπορεί να ανήκει σε άλλη εγκατάστασή του.

- Ως προς τον ορισμό της περ. θ) (παύση του δικαιώματος φορολόγησης) κρίσιμος χρόνος της φορολόγησης κατά την έξοδο θεωρείται η παύση της απεικόνισης για λογιστικούς σκοπούς του

αντίστοιχου περιουσιακού στοιχείου μαζί με τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία της εταιρείας στην ημεδαπή, δηλαδή ο χρόνος που η Ελλάδα δεν έχει πλέον το δικαίωμα να φορολογήσει τα μεταφερθέντα περιουσιακά στοιχεία. Όσον αφορά τις περιπτώσεις που για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης εφαρμόζεται το σύστημα της πίστωσης του φόρου *(credit method)*, για να εξασφαλιστεί η συμβατότητα του κανόνα με τη χρήση της μεθόδου της πίστωσης του φόρου, ο χρόνος κατά τον οποίο η Ελλάδα δεν έχει πλέον το δικαίωμα να φορολογεί τα μεταφερόμενα περιουσιακά στοιχεία θεωρείται η παύση της απεικόνισης για λογιστικούς σκοπούς του αντίστοιχου περιουσιακού στοιχείου με τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία της εταιρείας στην ημεδαπή. Στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται η μέθοδος της πίστωσης του φόρου αλλοδαπής, δηλαδή στην περ. α΄ της παρ. 1 του υπόψη άρθρου, η Ελλάδα ως κράτος αναχώρησης δεν χάνει το δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, καθόσον το νομικό πρόσωπο που διενεργεί τη μεταφορά, ως φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, φορολογείται για το παγκόσμιο εισόδημά του στην ημεδαπή, με πίστωση του φόρου που τυχόν έχει καταβληθεί στην αλλοδαπή για το εισόδημα του. Ως εκ τούτου, κατ' ουσία στην περίπτωση αυτή δεν θα έχουν εφαρμογή οι υπόψη διατάξεις περί φορολόγησης κατά την έξοδο.

Με την παρ. 2 του νέου άρθρου 66Α ορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες ο φορολογούμενος, όπως ορίζεται στην περ. α΄ της παρ. 1, υπόκειται σε φορολόγηση κατά την έξοδο, ήτοι σε φόρο εισοδήματος σε ποσό που ισούται με την αγοραία αξία των περιουσιακών στοιχείων που μεταφέρει, κατά τη στιγμή της εξόδου αυτών, μείον την αξία τους για φορολογικούς σκοπούς, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο. Η φορολόγηση κατά την έξοδο εξασφαλίζει ότι όταν ένας φορολογούμενος μεταφέρει περιουσιακά στοιχεία ή τη φορολογική του κατοικία εκτός της φορολογικής δικαιοδοσίας της Ελλάδας, η Ελλάδα φορολογεί την οικονομική αξία οποιουδήποτε κεφαλαιακού κέρδους που παράγεται στο έδαφός της, ακόμη και αν το εν λόγω κέρδος δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί κατά τον χρόνο της εξόδου. Ο φόρος υπολογίζεται με τον εκάστοτε ισχύοντα συντελεστή του άρθρου 58 του Κώδικα κατά το φορολογικό έτος της εξόδου.

Με την παρ. 3 του νέου άρθρου 66Α ορίζεται ο τρόπος που αποδίδεται στο Δημόσιο ο φόρος που προκύπτει κατά την έξοδο. Ειδικότερα, ορίζεται ότι ο φόρος αποδίδεται με ιδιαίτερη δήλωση η οποία συνιστά άμεσο προσδιορισμό του φόρου, η οποία υποβάλλεται τρεις (3) εργάσιμες ημέρες πριν από την επέλευση των γεγονότων της παρ. 2, και ο φόρος καταβάλλεται εφάπαξ, με την υποβολή της δήλωσης, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 4. Συνεπώς, ως προθεσμία υποβολής της εμπρόθεσμης δήλωσης τίθεται η ημερομηνία εξόδου, ενώ ως αφετηρία για τον υπολογισμό τυχόν τόκων εκπρόθεσμης καταβολής λαμβάνεται η ημερομηνία υποβολής της δήλωσης. Με την καταβολή του φόρου εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση από τον φόρο εισοδήματος του φορολογούμενου, των εταίρων, των μετόχων και των μελών του για τα ποσά που υπολογίζονται με βάση τις διατάξεις της παρ. 2, δεδομένου ότι το υπόψη εισόδημα, ως μη πραγματοποιηθέν εισόδημα, φορολογείται αυτοτελώς κατά τον χρόνο της εξόδου και δεν τίθεται θέμα διπλής φορολόγησης κατά τον χρόνο υποβολής της ετήσιας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.

Με την παρ. 4 του νέου άρθρου 66Α παρέχεται στους φορολογουμένους το δικαίωμα να καταβάλουν τον φόρο σε δόσεις, στις αναφερόμενες στην παράγραφο αυτή περιπτώσεις και ορίζεται ο χρόνος καταβολής κάθε δόσης.
Επίσης, ορίζεται ότι για την τμηματική καταβολή του φόρου του παρόντος ισχύουν αποκλειστικά τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο, μη εφαρμοζόμενης οποιασδήποτε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης για τη διευκόλυνση ή τη ρύθμιση τμηματικής καταβολής οφειλών ή τη χορήγηση διοικητικής αναστολής. Τούτο διότι στην Οδηγία προβλέπεται ειδική κύρωση σε περίπτωση μη καταβολής μίας δόσης, που συνίσταται στο ότι καθίσταται ληξιπρόθεσμο όλο το ποσό του φόρου (παρ. 4 της Οδηγίας, η οποία ενσωματώνεται στην παρ. 5 του άρθρου 66Α), και συνεπώς δεν μπορεί να εφαρμοσθεί παράλληλα οποιοδήποτε σχετικό άλλο πλαίσιο ρυθμίσεων.
Επίσης, θεσπίζεται η δυνατότητα της Φορολογικής Διοίκησης να απαιτήσει εγγύηση για την καταβολή του φόρου σε δόσεις, σε περίπτωση αποδεδειγμένου και πραγματικού κινδύνου μη ανάκτησης.

Με την παρ. 5 του νέου άρθρου 66Α προβλέπονται οι περιπτώσεις στις οποίες αίρεται η δυνατότητα της παρ. 4 καταβολής του φόρου σε δόσεις, καθώς και ο χρόνος απόδοσης του φόρου που υπολείπεται προς καταβολή.
Σημειώνεται ότι, αν και στη διατύπωση της Οδηγίας αναφέρεται ότι η αναβολή πληρωμών διακόπτεται πάραυτα και η φορολογική οφειλή καθίσταται ανακτήσιμη, υιοθετείται η διατύπωση που απαντά στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας και στον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων («το σύνολο του φόρου που δεν έχει καταβληθεί καταβάλλεται εφάπαξ»). Επίσης, ως προς την περ. ε΄ της παρ. 5, χρήζει μνείας ότι, αν και στην περ. ε΄ της παρ. 4 του άρθρου 5 της Οδηγίας παρέχεται στον φορολογούμενο η δυνατότητα εκπρόθεσμης καταβολής μιας δόσης για χρονικό διάστημα έως δώδεκα (12) μηνών χωρίς να καταστεί ληξιπρόθεσμο και απαιτητό το σύνολο του φόρου, επιλέγεται η αυστηρότερη προθεσμία του τριμήνου, για λόγους περιορισμού του κινδύνου ως προς την είσπραξη του φόρου.

Με την παρ. 6 του άρθρου 66Α τίθεται η υποχρέωση υποβολής γνωστοποίησης στη Φορολογική Διοίκηση, σε περίπτωση επέλευσης των γεγονότων των περ. α) έως και δ) της παρ. 5, εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών από την επέλευσή τους, με την υποχρέωση ταυτόχρονης καταβολής του συνόλου του φόρου που δεν έχει καταβληθεί. Επίσης, ορίζεται ότι σε περίπτωση επέλευσης του γεγονότος της περ. ε΄ της παρ. 5, το σύνολο του φόρου που δεν έχει καταβληθεί καταβάλλεται την επόμενη της παρόδου του τριμήνου.

Με την παρ. 7 του νέου άρθρου 66Α η οποία τίθεται σε ενσωμάτωση της παρ. 5 του άρθρου 5 της Οδηγίας, εισάγεται κανόνας σύνδεσης (linking rule) σύμφωνα με τον οποίο, όταν η μεταφορά γίνεται προς την ημεδαπή, ως αξία εκκίνησης των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων λαμβάνεται η αξία που έχει ορισθεί από το άλλο κράτος-μέλος, εκτός εάν αυτή δεν αντικατοπτρίζει την αγοραία αξία. Η Ελλάδα ως κράτος-μέλος υποδοχής δύναται να αμφισβητήσει την αξία των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων που ορίσθηκε από το κράτος εξόδου, όταν δεν αντικατοπτρίζουν την αγοραία αξία. Στο πλαίσιο αυτό, και σύμφωνα με τη διατύπωση της παρ. 10 του Προοιμίου της Οδηγίας, και για την επίλυση των σχετικών διαφορών, μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι υφιστάμενοι μηχανισμοί επίλυσης διαφορών, ήτοι η υφιστάμενη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού (ΔΑΔ) σύμφωνα με τις διμερείς Συμβάσεις για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας του Εισοδήματος (ΣΑΔΦ), ή η Οδηγία για τους μηχανισμούς επίλυσης φορολογικών διαφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (2017/1852/ΕΕ).
Σημειώνεται ότι η αξία εκκίνησης, όπως προσδιορίζεται στην υπόψη παράγραφο, συνιστά την τιμή κτήσης του περιουσιακού στοιχείου για φορολογικούς σκοπούς (άρα και για σκοπούς εύρεσης της υπεραξίας σε περίπτωση μεταγενέστερης διάθεσης). Με την αξία αυτή το περιουσιακό στοιχείο θα εγγραφεί στα λογιστικά αρχεία των νομικών προσώπων.

Με την παρ. 8 του νέου άρθρου 66Α ορίζεται ότι ο φόρος εξόδου δεν επιβάλλεται στις περιπτώσεις μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων που σχετίζονται με τη χρηματοδότηση τίτλων ή περιουσιακών στοιχείων που μεταφέρονται για την παροχή εμπράγματης ασφάλειας, ή όταν η μεταφορά περιουσιακών στοιχείων πραγματοποιείται για την κάλυψη κεφαλαιακών απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας ή για σκοπούς της διαχείρισης ρευστότητας, υπό την προϋπόθεση ότι τα περιουσιακά στοιχεία πρόκειται να επανέλθουν στην ημεδαπή εντός περιόδου δώδεκα (12) μηνών από τη μεταφορά. Στην περίπτωση αυτή, υποβάλλεται μηδενική δήλωση και η Φορολογική Διοίκηση δύναται να απαιτήσει κατά τον χρόνο μεταφοράς των περιουσιακών στοιχείων την κατάθεση, ισόποσης με το ποσό του οφειλόμενου φόρου, εγγυητικής επιστολής. Τυχόν φόρος που έχει καταβληθεί ενώ συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου αυτής, επιστρέφεται ως αχρεωστήτως καταβληθείς. Επίσης, ορίζεται ότι σε περίπτωση μη επανόδου των περιουσιακών στοιχείων εντός των δώδεκα (12) μηνών, υπολογίζεται τόκος εκπρόθεσμης καταβολής για το σύνολο του οφειλόμενου φόρου από την ημερομηνία υποβολής της μηδενικής δήλωσης.

Με την παρ. 9 του νέου άρθρου 66Α τίθενται κανόνες εξακρίβωσης της αγοραίας αξίας των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων. Ως προς την περ. α) σημειώνεται ότι ως πρότυπο για τις ρυθμίσεις της ελήφθησαν οι ρυθμίσεις του άρθρου 17 (παρ. 3-5) του ν. 4548/2018, αναφορικά με την αποτίμηση των εισφορών σε είδος. Ως προς την περ. β) ως αξία των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, λαμβάνεται αυτή που απεικονίζεται στα λογιστικά αρχεία του φορολογουμένου, εφόσον η επιμέτρηση των στοιχείων αυτών διενεργείται στην εύλογη αξία. Άλλος εναλλακτικός τρόπος προσδιορισμού της αγοραίας αξίας, σύμφωνα με την περ. γ), είναι η λήψη της αξίας του περιουσιακού στοιχείου όπως αυτή προσδιορίζεται για σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων περί τεκμηρίωσης ενδοομιλικών συναλλαγών (άρθρο 21 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας).

Με την παρ. 10 του νέου άρθρου 66Α παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση στον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων για τη ρύθμιση διαδικαστικών ζητημάτων εφαρμογής του άρθρου.

Τέλος, με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 49 ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων της παρ. 1, με την οποία εισάγεται το νέο άρθρο 66Α στον ΚΦΕ, καθώς επίσης ο χρόνος υποβολής της δήλωσης απόδοσης του φόρου κατά την έξοδο για τις περιπτώσεις μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων, φορολογικής κατοικίας ή δραστηριότητας που έχουν πραγματοποιηθεί από την 1η Ιανουαρίου 2020 μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου.

Επί του άρθρου 59

Α. Γενικά

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 προστίθεται νέο άρθρο 66Β στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, προς τον σκοπό της εναρμόνισης με το άρθρο 9 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς *(Anti-tax Avoidance Directive, ATAD, στο εξής: η «Οδηγία»)*, όπως αυτή ισχύει μετά από την τροποποίησή της με την Οδηγία 2017/952/ΕΕ του Συμβουλίου, με το οποίο θεσπίζονται κανόνες όσον αφορά στις ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων (εφεξής: «ασυμφωνίες»).
Οι ασυμφωνίες είναι συνέπεια των διαφορών ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό των πληρωμών (χρηματοπιστωτικά μέσα) ή των οντοτήτων (υβριδικές οντότητες) μεταξύ δύο διαφορετικών δικαιοδοσιών. Οι επιπτώσεις αυτών των ασυμφωνιών είναι συχνά η διπλή έκπτωση (δηλαδή έκπτωση σε καθένα από τα δύο κράτη) ή η έκπτωση πληρωμής σε ένα κράτος χωρίς αυτή να συμπεριλαμβάνεται στη φορολογική βάση του άλλου (έκπτωση χωρίς συμπερίληψη). Για την εξουδετέρωση των ασυμφωνιών, είναι απαραίτητο να καθοριστούν κανόνες, σύμφωνα με τους οποίους μία από τις δύο δικαιοδοσίες θα πρέπει να μην αναγνωρίσει την έκπτωση μιας πληρωμής που οδηγεί σε αυτό το αποτέλεσμα. Οι κανόνες αυτοί επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν περιπτώσεις ασυμφωνιών και δεν αποβλέπουν στο να επηρεάσουν τα γενικά χαρακτηριστικά του φορολογικού συστήματος κράτους-μέλους (παρ.13 προοιμίου Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ, παρ. 9 προοιμίου Οδηγίας 2017/952/ΕΕ).

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η Οδηγία (ΕΕ) 2016/1164 κάλυπτε μόνο τις υβριδικές ασυμφωνίες που οφείλονται στην αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφορετικών φορολογικών καθεστώτων των κρατών-μελών, στο πεδίο εφαρμογής της νέας Οδηγίας, με την οποία αντικαθίστανται τα άρθρα 1 (πεδίο εφαρμογής), 2 (ορισμοί) και 9 (υβριδικές ασυμφωνίες) της Οδηγίας 2016/1164, εντάσσονται πλέον και οι περιπτώσεις υβριδικών ασυμφωνιών στις οποίες εμπλέκονται τρίτες χώρες (παρ. 5 προοιμίου Οδηγίας 2017/952/ΕΕ), όταν τουλάχιστον ένα από τα εμπλεκόμενα μέρη είναι φορολογούμενη εταιρεία.

Τα παραπάνω είναι σύμφωνα με τη δήλωση που εξέδωσε το Συμβούλιο Ecofin στις 12 Ιουλίου 2016 με την οποία ζητούσε από την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση έως τον Οκτώβριο του 2016 για τις

ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων στις οποίες εμπλέκονται τρίτες χώρες, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας έως το τέλος του 2016, κατά την οποία θα θεσπίζονται κανόνες οι οποίοι συνάδουν και είναι εξίσου αποτελεσματικοί με τους κανόνες που εισάγει η έκθεση της Δράσης 2 του σχεδίου BEPS του ΟΟΣΑ.

Περαιτέρω, με την Οδηγία αυτή αντιμετωπίζονται και οι ασυμφωνίες που περιλαμβάνουν μόνιμες εγκαταστάσεις (παρ. 6 προοιμίου Οδηγίας 2017/952/ΕΕ) ή ρυθμίσεις που αντιμετωπίζονται ως μόνιμες εγκαταστάσεις οντοτήτων που εδρεύουν στην αλλοδαπή (παρ. 8 προοιμίου Οδηγίας 2017/952/ΕΕ), που οφείλονται στο γεγονός ότι μια μόνιμη εγκατάσταση δεν λαμβάνεται υπόψη με βάση τη νομοθεσία της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένη, Επιπλέον, αντιμετωπίζονται και οι περιπτώσεις υβριδικών μεταβιβάσεων *(hybrid transfers)*, εισαγόμενων ασυμφωνιών *(imported mismatches)* και όλες οι περιπτώσεις ασυμφωνιών με αποτέλεσμα τη διπλή έκπτωση, περιλαμβανομένων ρητά και εκείνων που οφείλονται στη διπλή φορολογική κατοικία (παρ. 7 προοιμίου – άρθρο 9β Οδηγίας 2017/952/ΕΕ).

Ως προς τη χρησιμοποιούμενη ορολογία, σημειώνεται ότι κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας επιλέγεται η χρήση των όρων «έκπτωση χωρίς συμπερίληψη», «συμπερίληψη», «εισόδημα διπλής συμπερίληψης», «δομημένη ρύθμιση», και «αποτέλεσμα ασυμφωνίας», αντί των όρων «έκπτωση χωρίς καταχώριση», «καταχώριση», «διπλή καταχώριση εισοδήματος», «διαρθρωμένη ρύθμιση» και «ασυμφωνίας», ενώ προστίθενται οι ορισμοί των όρων «φορολογούμενος» και «τεκμαιρόμενη πληρωμή». Η χρήση των όρων αυτών κρίνεται αναγκαία για να αποδοθεί καλύτερα το νόημα της Οδηγίας, με βάση το αγγλικό κείμενο, σε σχέση με την ελληνική απόδοση αυτού, προκειμένου για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού και να αποφευχθεί οιαδήποτε σύγχυση ως προς την έννοια των όρων αυτών κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου.

Για την ερμηνεία του παρόντος άρθρου πρέπει να χρησιμοποιούνται οι επεξηγήσεις και τα παραδείγματα της έκθεσης του ΟΟΣΑ της Δράσης 2 των BEPS στον βαθμό που αυτά συνάδουν με τις διατάξεις της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ και του ενωσιακού δικαίου (παρ. 28 του προοιμίου της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ).

Τέλος, αν οι διατάξεις που ενσωματώνουν άλλη Οδηγία, όπως την Οδηγία 2011/96/ΕΕ του Συμβουλίου (Οδηγία Μητρικών – Θυγατρικών) έχουν ως αποτέλεσμα την εξάλειψη των όποιων αναντιστοιχιών (πρβλ. π.χ. παρ. 6 άρθρου 48 του ν. 4172/2013), δεν χρήζουν εφαρμογής οι διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Β. Ειδικότερα

Με την παρ. 1 του νέου άρθρου 66Β δίδεται ο ορισμός της έννοιας «Ασυμφωνία στη μεταχείριση υβριδικών μέσων» («ασυμφωνία») και διακρίνονται οι κατηγορίες ασυμφωνιών, στις οποίες είτε εμπλέκεται υβριδικό χρηματοπιστωτικό μέσο είτε υβριδική οντότητα, ως εξής:
α) ασυμφωνίες που προκύπτουν από πληρωμές στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου *(hybrid financial instrument)*.

Στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου, μια εκπεστέα πληρωμή, η οποία αναμένεται να περιληφθεί στο εισόδημα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, θα πρέπει να θεωρείται ότι οδηγεί σε ασυμφωνία στη μεταχείριση υβριδικών μέσων, εφόσον η κατάσταση έκπτωσης χωρίς συμπερίληψη που προκύπτει, μπορεί να αποδοθεί σε διαφορές μεταξύ των δικαιοδοσιών ως προς τον χαρακτηρισμό του χρηματοπιστωτικού μέσου ή των πληρωμών. Κατά συνέπεια, είναι δυνατόν να προκύψει κατάσταση ασυμφωνίας, αν η πληρωμή που πραγματοποιείται στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου δεν περιληφθεί στο εισόδημα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Μια τέτοια πληρωμή για φορολογικούς σκοπούς αντιμετωπίζεται ως περιληφθείσα στο εισόδημα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, εάν περιλαμβάνεται από τη δικαιοδοσία του δικαιούχου στη φορολογική περίοδο, η οποία αρχίζει εντός δώδεκα (12) μηνών από τη λήξη του φορολογικού έτους του πληρωτή. Στο πλαίσιο του άρθρου αυτού

επιλέγεται η χρήση του όρου «φορολογικό έτος», καθώς η έννοια αυτή απαντά στον ΚΦΕ, ενώ η έννοια της φορολογικής περιόδου αναφέρεται στις περιπτώσεις όπου ο δικαιούχος είναι εγκατεστημένος σε τρίτη χώρα.
Οι όποιες αναντιστοιχίες οφείλονται αποκλειστικά σε διαφορές ως προς την αξία που αποδίδεται σε μια πληρωμή, για παράδειγμα λόγω ενδοομιλικών τιμολογήσεων, δεν εμπίπτουν στο πεδίο των ασυμφωνιών (παρ. 22 προοιμίου Οδηγίας 2017/952/ΕΕ).
Η φράση «the payment is included» που αναφέρεται στον ορισμό του εύλογου χρονικού διαστήματος στην περίπτωση πληρωμής στο πλαίσιο χρηματοπιστωτικού μέσου που οδηγεί σε έκπτωση χωρίς συμπερίληψη (σημείο β΄ της παρ. 2 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ) αποδίδεται ως «η πληρωμή περιλαμβάνεται» και όχι ως «η πληρωμή συνοδεύεται», η οποία χρησιμοποιείται κατά την απόδοση της Οδηγίας στην ελληνική γλώσσα. Με το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου αυτής ενσωματώνεται η περίπτωση α΄ του τρίτου εδαφίου του σημείου 9 του άρθρου 2 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ για λόγους νομοτεχνικής τάξης, αναφορικά με την πληρωμή που γίνεται από χρηματιστή βάσει αγοραίας υβριδικής μεταβίβασης,

β) ασυμφωνίες που προκύπτουν από πληρωμή σε υβριδική οντότητα που έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και το εν λόγω αποτέλεσμα ασυμφωνίας οφείλεται στις διαφορές κατανομής των πληρωμών προς την υβριδική οντότητα σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας όπου έχει ιδρυθεί ή είναι εγκατεστημένη η υβριδική οντότητα και της δικαιοδοσίας οποιουδήποτε προσώπου το οποίο διατηρεί συμμετοχή στην εν λόγω υβριδική οντότητα,

γ) ασυμφωνίες που προκύπτουν από πληρωμή σε οντότητα με μία ή περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις που έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και αυτό το αποτέλεσμα ασυμφωνίας οφείλεται στις διαφορές κατανομής των πληρωμών μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων της ίδιας οντότητας σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας όπου δραστηριοποιείται η οντότητα,

δ) ασυμφωνίες που προκύπτουν από πληρωμή που έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη λόγω του ότι πραγματοποιείται προς μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη,

ε) ασυμφωνίες που προκύπτουν από πληρωμή από υβριδική οντότητα που έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και αυτή οφείλεται στο ότι η πληρωμή δεν λαμβάνεται υπόψη βάσει της νομοθεσίας της δικαιοδοσίας του δικαιούχου,

στ) ασυμφωνίες που προκύπτουν από τεκμαιρόμενη πληρωμή μεταξύ έδρας και μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων που έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και αυτή η ασυμφωνία οφείλεται στο γεγονός ότι η πληρωμή δεν λαμβάνεται υπόψη βάσει της νομοθεσίας της δικαιοδοσίας του δικαιούχου, ή
ζ) ασυμφωνίες που προκύπτουν από διπλή έκπτωση.
Για τους σκοπούς των περ. ε΄, στ΄ και ζ΄, ασυμφωνία προκύπτει στο μέτρο που η δικαιοδοσία του πληρωτή παρέχει τη δυνατότητα η έκπτωση να συμψηφίζεται έναντι ποσού που δεν είναι εισόδημα διπλής συμπερίληψης.
Για τους σκοπούς εφαρμογής της παρούσας παραγράφου, ένα αποτέλεσμα ασυμφωνίας δεν θεωρείται ασυμφωνία, εκτός αν προκύπτει μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων, μεταξύ φορολογούμενου και συνδεδεμένης επιχείρησης, μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης, μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων της ίδιας οντότητας, ή μέσω δομημένης ρύθμισης.
Με τα ανωτέρω ενσωματώνονται οι περιπτώσεις β) και γ) του τρίτου εδαφίου του σημείου 9 του άρθρου 2 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ για λόγους νομοτεχνικής τάξης.

Με την παρ. 2 του νέου άρθρου 66Β δίδονται οι αναγκαίοι ορισμοί για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου. Στην παράγραφο αυτή περιλαμβάνονται οι λοιποί ορισμοί που δίνονται με τις διατάξεις της περ.

β) και δεν περιλήφθηκαν στην παρ. 1 του άρθρου 66Β και οι ορισμοί της περ. γ) της παρ. 2 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ, οι οποίοι αφορούν στις ανάγκες του νέου άρθρου περί υβριδικών ασυμφωνιών, ο ορισμός της έννοιας του φορολογουμένου που δίδεται με την παρ. 1 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ, καθώς και η έννοια της τεκμαιρόμενης πληρωμής. Για τους ορισμούς αυτούς επισημαίνονται ειδικότερα τα ακόλουθα:

- Με τον όρο «φορολογούμενος» νοείται κάθε ημεδαπό νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, καθώς και οι μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπών νομικών προσώπων ή οντοτήτων στην ημεδαπή. Επομένως, οι υπόψη διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή για τα φυσικά πρόσωπα.
- Με τον όρο «αποτέλεσμα ασυμφωνίας» νοείται είτε η έκπτωση πληρωμών, δαπανών που δεν αντιμετωπίζονται ως πληρωμές (π.χ. αποσβέσεις), ζημιών σε δύο κράτη (διπλή έκπτωση), είτε η έκπτωση πληρωμής σε ένα κράτος χωρίς αυτή να συμπεριλαμβάνεται στη φορολογική βάση του άλλου (έκπτωση χωρίς συμπερίληψη).
- Με τον όρο «διπλή έκπτωση» νοείται η έκπτωση της ίδιας πληρωμής, δαπάνης ή ζημιάς στη δικαιοδοσία στην οποία έγινε η πληρωμή (δικαιοδοσία του πληρωτή) ή προκύπτει (η δαπάνη ή η ζημία) και σε μία άλλη δικαιοδοσία (δικαιοδοσία του επενδυτή). Στην περίπτωση πληρωμής από υβριδική οντότητα ή μόνιμη εγκατάσταση, η δικαιοδοσία του πληρωτή είναι εκείνη στην οποία έχει ιδρυθεί ή είναι εγκατεστημένη η υβριδική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση. Με τον όρο «επενδυτής» αποδίδεται η έννοια του εταίρου/μέλους που έχει καταβάλει κεφάλαια και προσδοκά κέρδη στην υβριδική οντότητα και είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος (ΕΕ ή τρίτο).
- Με τον όρο «έκπτωση χωρίς συμπερίληψη» νοείται η έκπτωση πληρωμής ή τεκμαιρόμενης πληρωμής μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων σε οποιαδήποτε δικαιοδοσία στην οποία η πληρωμή αυτή ή η τεκμαιρόμενη πληρωμή θεωρείται ότι πραγματοποιείται (δικαιοδοσία του πληρωτή) χωρίς αντίστοιχη συμπερίληψη για φορολογικούς σκοπούς της εν λόγω πληρωμής ή της τεκμαιρόμενης πληρωμής στη δικαιοδοσία του δικαιούχου (επενδυτή). Η δικαιοδοσία του δικαιούχου είναι οποιαδήποτε δικαιοδοσία στην οποία η πληρωμή ή η τεκμαιρόμενη πληρωμή εισπράττεται ή αντιμετωπίζεται ως εισπραχθείσα σύμφωνα με τη νομοθεσία οποιασδήποτε άλλης δικαιοδοσίας.
- Με τον όρο «έκπτωση» νοείται το ποσό που θεωρείται ως εκπιπτόμενο από το φορολογητέο εισόδημα σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας του πληρωτή ή του επενδυτή.
- Με τον όρο «συμπερίληψη» νοείται το ποσό το οποίο λαμβάνεται υπόψη στο φορολογητέο εισόδημα σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας του πληρωτή. Πληρωμή στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου δεν αντιμετωπίζεται ως καταχωρημένη, στον βαθμό που η πληρωμή τυγχάνει οποιασδήποτε φορολογικής ελάφρυνσης που οφείλεται αποκλειστικά στον χαρακτηρισμό της πληρωμής από τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας του δικαιούχου της πληρωμής. Το τρίτο εδάφιο της υποπερ. ε) του τελευταίου εδαφίου του σημείου 9 του άρθρου 2 της Οδηγίας 2106/1164/ΕΕ όπως τροποποιήθηκε με την περ. β΄ της παρ. 2 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ «*Ο όρος «καταχωρισμένος» ερμηνεύεται αναλόγως*» δεν περιλήφθηκε στον παραπάνω ορισμό καθόσον αυτός ενσωματώνεται στις επιμέρους διατάξεις όπου απαιτείται. Περαιτέρω, *ο όρος «payee jurisdiction» που περιλαμβάνε*ται στον ορισμό του όρου αυτού αποδίδεται ως «δικαιοδοσία του δικαιούχου της πληρωμής» και όχι ως «δικαιοδο*σία* του πληρωτή» που έχει εσφαλμένα αποδοθεί στην ελληνική απόδοση του κειμένου της Οδηγίας.
- Με τον όρο «τεκμαιρόμενη πληρωμή» νοείται η πληρωμή που θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος άρθρου. Ο όρος αυτός, αν και δεν περιλαμβάνεται στους ορισμούς της Οδηγίας, θεωρείται απαραίτητος καθότι χρησιμοποιείται σε αυτή.
- Με τον όρο «φορολογική ελάφρυνση» νοείται η φορολογική απαλλαγή, η μείωση του φορολογικού συντελεστή ή κάθε έκπτωση ή επιστροφή (πλην της πίστωσης φόρου για τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή).
- Με τον όρο «εισόδημα διπλής συμπερίληψης» νοείται κάθε στοιχείο εισοδήματος που περιλαμβάνεται με βάση τη νομοθεσία και των δύο δικαιοδοσιών στις οποίες προέκυψε αποτέλεσμα ασυμφωνίας.
- Με τον όρο «πρόσωπο» νοείται ένα φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα. Η Οδηγία στην έννοια του προσώπου περιλαμβάνει άτομο ή οντότητα, ωστόσο, προκειμένου η έννοια του

προσώπου να συμβαδίζει με το εσωτερικό μας δίκαιο και για λόγους ασφάλειας δικαίου στον όρο αυτό περιλήφθηκε ρητά και το νομικό πρόσωπο.

- Με τον όρο «υβριδική οντότητα» νοείται κάθε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή ρύθμιση που θεωρείται ως φορολογητέα οντότητα σύμφωνα με τη νομοθεσία μιας δικαιοδοσίας και της οποίας το εισόδημα ή οι δαπάνες θεωρούνται ως εισόδημα ή δαπάνες ενός ή περισσότερων άλλων προσώπων βάσει της νομοθεσίας άλλης δικαιοδοσίας.
- Με τον όρο «χρηματοπιστωτικό μέσο» νοείται κάθε μέσο στον βαθμό που οδηγεί σε χρηματοδότηση ή απόδοση των ίδιων κεφαλαίων που φορολογείται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για τη φορολογική μεταχείριση ενός δανείου, μετοχικού κεφαλαίου ή παραγώγου σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας είτε του δικαιούχου είτε του πληρωτή. Στην έννοια του χρηματοπιστωτικού μέσου περιλαμβάνεται και η υβριδική μεταβίβαση.
- Με τον όρο «χρηματιστής» νοείται το φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα τα οποία ασκούν σε τακτική βάση για ίδιο λογαριασμό και με σκοπό το κέρδος επιχείρηση αγοραπωλησίας χρηματοπιστωτικών μέσων.
- Με τον όρο «υβριδική μεταβίβαση» νοείται κάθε συμφωνία μεταβίβασης χρηματοπιστωτικού μέσου, όταν η υποκείμενη απόδοση του μέσου λογίζεται από φορολογική άποψη ότι προκύπτει ταυτόχρονα από περισσότερα του ενός μέρη στη συμφωνία.
- Με τον όρο «αγοραία υβριδική μεταβίβαση» νοείται κάθε υβριδική μεταβίβαση που συνάπτει ένας χρηματιστής κατά τη συνήθη επιχειρηματική του δραστηριότητα και η οποία δεν αποτελεί μέρος δομημένης ρύθμισης.
- Με τον όρο «μόνιμη εγκατάσταση η οποία δεν λαμβάνεται υπόψη» νοείται οποιαδήποτε ρύθμιση, η οποία θεωρείται ότι συνιστά μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας της έδρας και δεν θεωρείται ότι συνιστά μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τη νομοθεσία της άλλης δικαιοδοσίας.
- Με τον όρο «ενοποιημένος όμιλος για λογιστικούς σκοπούς» νοείται ο όμιλος, ο οποίος αποτελείται από όλες τις οντότητες, συμπεριλαμβανομένων των νομικών προσώπων, των οποίων τα αποτελέσματα ενοποιούνται πλήρως στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζονται σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς ή το εθνικό σύστημα χρηματοοικονομικής αναφοράς ενός κράτους- μέλους.
- Με τον όρο «δομημένη ρύθμιση» νοείται η ρύθμιση (i), που αφορά υβριδική ασυμφωνία, στους όρους της οποίας ενσωματώνεται η αξία του αποτελέσματος της ασυμφωνίας ή (ii) η ρύθμιση που έχει σχεδιαστεί με σκοπό να παράγει αποτέλεσμα ασυμφωνίας, εκτός εάν ο φορολογούμενος ή μια συνδεδεμένη επιχείρηση ευλόγως δεν αναμένεται να είχε επίγνωση της ασυμφωνίας και δεν αποκόμισε φορολογικό όφελος το οποίο ήταν αποτέλεσμα της ασυμφωνίας.

Με την παρ. 3 του νέου άρθρου 66Β δίδεται ο ορισμός των συνδεδεμένων επιχειρήσεων για τις ανάγκες των υβριδικών ασυμφωνιών, ο οποίος είναι ευρύτερος εκείνου του άρθρου 66 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167). Με τον ορισμό αυτό προκύπτει ότι οι ασυμφωνίες λόγω υβριδικού χρηματοπιστωτικού μέσου δεν καταλαμβάνονται από την περ. α΄ της παραγράφου αυτής αλλά μόνο από τις λοιπές περιπτώσεις.

Με την παρ. 4 του νέου άρθρου 66Β θεσπίζεται πρωτεύων κανόνας με τον οποίο ρυθμίζονται οι ασυμφωνίες που έχουν ως αποτέλεσμα τη διπλή έκπτωση και σε περίπτωση που αυτός δεν έχει εφαρμογή, κυρίως στις περιπτώσεις που ο επενδυτής (δικαιούχος της πληρωμής) βρίσκεται σε τρίτη χώρα, θεσπίζεται δευτερεύων κανόνας. Οι κανόνες αυτοί δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση εισοδήματος διπλής συμπερίληψης που προκύπτει σε τρέχον ή, εφόσον η πληρωμή αναγνωρίζεται σε μεταγενέστερο φορολογικό έτος με βάση τις κείμενες διατάξεις, στο φορολογικό αυτό έτος. Ειδικότερα, στην παρ. 21 του προοιμίου της Οδηγίας αναφέρεται ότι η ασυμφωνία προκύπτει στο μέτρο που η δικαιοδοσία του πληρωτή παρέχει τη δυνατότητα η έκπτωση να συμψηφιστεί έναντι ποσού που δεν είναι εισόδημα διπλής συμπερίληψης. Εάν με βάση την εσωτερική μας νομοθεσία επιτρέπεται η έκπτωση να μεταφερθεί σε μεταγενέστερο φορολογικό έτος, η διόρθωση αναβάλλεται έως τη χρονική στιγμή που η έκπτωση εν

τοις πράγμασι θα συμψηφιστεί με ποσό που δεν συνιστά εισόδημα διπλής συμπερίληψης στη δικαιοδοσία του πληρωτή.

Με την παρ. 5 του νέου άρθρου 66Β θεσπίζεται πρωτεύων κανόνας με τον οποίο ρυθμίζονται οι ασυμφωνίες που έχουν ως αποτέλεσμα έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και σε περίπτωση που αυτός δεν έχει εφαρμογή, κυρίως στις περιπτώσεις που ο πληρωτής βρίσκεται σε τρίτη χώρα, θεσπίζεται δευτερεύων κανόνας. Ο όρος «payee jurisdiction» που αναφέρεται στον δευτερεύοντα κανόνα στην περίπτωση έκπτωσης χωρίς συμπερίληψη (παρ. 4 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ) αποδίδεται ως «δικαιοδοσία του δικαιούχου της πληρωμής» και όχι ως «δικαιοδοσία του πληρωτή» όπως χρησιμοποιείται κατά την απόδοση της Οδηγίας στην ελληνική γλώσσα. Ως άνω, με την παρ. 20 του προοιμίου της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ αναφέρεται ότι εάν με βάση την εσωτερική μας νομοθεσία επιτρέπεται η έκπτωση να μεταφερθεί σε μεταγενέστερη φορολογική περίοδο, η διόρθωση αναβάλλεται έως τη χρονική στιγμή που η έκπτωση εν τοις πράγμασι θα συμψηφιστεί με ποσό που δεν συνιστά εισόδημα διπλής συμπερίληψης στη δικαιοδοσία του πληρωτή.
Στις περιπτώσεις ασυμφωνιών που προκύπτουν από πληρωμές που πραγματοποιούνται από υβριδική οντότητα στον επενδυτή ή τεκμαιρόμενες πληρωμές μεταξύ της έδρας και μιας μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων, η ασυμφωνία προκύπτει στο μέτρο που η δικαιοδοσία του πληρωτή παρέχει τη δυνατότητα η έκπτωση να συμψηφιστεί έναντι ποσού που δεν είναι εισόδημα διπλής συμπερίληψης και η διόρθωση μπορεί να γίνει μόνο μέχρι του ύψους αυτού.

Η δυνατότητα εξαίρεσης από την εφαρμογή του δευτερεύοντος κανόνα στις περιπτώσεις καταβολών σε αντίστροφη υβριδική οντότητα, σε οντότητες με μία ή περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις, σε μόνιμη εγκατάσταση, η οποία δεν λαμβάνεται υπόψη *(disregarded PE),* σε τεκμαιρόμενες πληρωμές μεταξύ έδρας και μόνιμης εγκατάστασης (περ. α΄ παρ. 4 άρθρου 9 της 2016/1164/ΕΕ) δεν ενσωματώνεται με τις υπόψη διατάξεις.

Επίσης, με την ίδια παράγραφο εισάγεται εξαίρεση από τον κανόνα της διόρθωσης, προκειμένου για πληρωμές τόκων χρηματοοικονομικών μέσων προς συνδεδεμένη εταιρεία.

Ειδικότερα, προκειμένου να αποφευχθούν ανεπιθύμητα αποτελέσματα κατά την αλληλεπίδραση των κανόνων για την αντιμετώπιση ασυμφωνιών λόγω υβριδικών χρηματοπιστωτικών μέσων και της υποχρέωσης που έχει επιβληθεί στις τράπεζες να καλύπτουν το απαιτούμενο ύψος κατά το οποίο θα απορροφώνται οι ζημίες των τραπεζών (συνολική ικανότητα απορρόφησης ζημιών) *(Total Loss Absorbing Capacity- TLAC)* με την έκδοση ομολόγων που καθίστανται κεφάλαια απορρόφησης ζημιών) και με την επιφύλαξη των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, εξαιρούνται τα χρηματοπιστωτικά μέσα που έχουν εκδοθεί μεταξύ των συνδεδεμένων εταιρειών με αποκλειστικό σκοπό να ανταποκριθούν στην ανωτέρω απαίτηση που έχει ο εκδότης (τράπεζα) (παρ. 17 του προοιμίου της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ) μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2022.

Με την παρ. 6 του νέου άρθρου 66Β ορίζεται η περίπτωση των εισαγόμενων ασυμφωνιών. Αυτές μετατοπίζουν την επίπτωση μιας ασυμφωνίας μεταξύ μερών τρίτων χωρών στη δικαιοδοσία κράτους-μέλους μέσω της χρήσης μη υβριδικού μέσου, υπονομεύοντας με τον τρόπο αυτόν την αποτελεσματικότητα των κανόνων που εξουδετερώνουν τις ασυμφωνίες. Πληρωμή που εκπίπτει σε κράτος μέλος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση δαπάνης που ενέχει ασυμφωνία. Περαιτέρω, προβλέπεται κανόνας διόρθωσης με τον οποίο δεν επιτρέπεται η έκπτωση μιας πληρωμής σε περίπτωση που το αντίστοιχο εισόδημα από την πληρωμή αυτή συμψηφίζεται, άμεσα ή έμμεσα, με έκπτωση που προκύπτει βάσει ασυμφωνίας, με αποτέλεσμα διπλή έκπτωση ή έκπτωση χωρίς συμπερίληψη μεταξύ τρίτων χωρών (παρ. 25 του προοιμίου της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ).

Με την παρ. 7 του νέου άρθρου 66Β ορίζεται η περίπτωση των πληρωμών προς μόνιμη εγκατάσταση η οποία δεν λαμβάνεται υπόψη. Τέτοιο αποτέλεσμα μπορεί να έχει οποιαδήποτε ρύθμιση, η οποία

θεωρείται ότι οδηγεί σε μόνιμη εγκατάσταση που αντιμετωπίζεται ως τέτοια με βάση τη νομοθεσία του κράτους όπου είναι εγκατεστημένο το κεντρικό αλλά δεν αντιμετωπίζεται ως μόνιμη εγκατάσταση βάσει της νομοθεσίας του κράτους όπου αυτό φέρεται να είναι εγκατεστημένο. Η ανωτέρω διάταξη διαφοροποιείται από τον γενικό κανόνα που εισαγάγουν οι παρ. 1 και 2 του νέου άρθρου 9 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ και έτσι, αν και οι περιπτώσεις μόνιμης εγκατάστασης που δεν λαμβάνεται υπόψη κυρίως έχουν ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη, η διόρθωση δεν επιτυγχάνεται με τη μη έκπτωση του ποσού στο κράτος-μέλος του πληρωτή αλλά στο κράτος-μέλος του φορολογουμένου στο οποίο είναι εγκατεστημένο το κεντρικό. Δεν απαιτείται διόρθωση σε περίπτωση που το εισόδημα εξαιρείται βάσει συμβάσεως για την αποφυγή διπλής φορολογίας που έχει συνάψει το εν λόγω κράτος-μέλος με τρίτη χώρα.

Με την παρ. 8 του νέου άρθρου 66Β ορίζεται κανόνας διόρθωσης της πλεονάζουσας πίστωσης φόρου στην περίπτωση υβριδικών μεταβιβάσεων. Αυτή καταλαμβάνει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η απόδοση του υποκείμενου χρηματοοικονομικού μέσου φαίνεται να προκύπτει από περισσότερα του ενός μέρη που μετέχουν στην υπόψη μεταβίβαση. Οι περιπτώσεις αυτές έχουν ως αποτέλεσμα την έκπτωση της πληρωμής από τον καταβάλλοντα ενώ από τον δικαιούχο αντιμετωπίζονται ως απόδοση του υποκείμενου χρηματοοικονομικού μέσου. Η διαφορετική αυτή φορολογική αντιμετώπιση έχει ως αποτέλεσμα είτε την έκπτωση δίχως συμπερίληψη είτε τη δημιουργία πλεονάζουσας πίστωσης φόρου επί του παρακρατούμενου φόρου στην πηγή στο υποκείμενο μέσο. Στην περίπτωση έκπτωσης χωρίς συμπερίληψη, θα πρέπει να ισχύουν οι ίδιοι κανόνες για την εξουδετέρωση των ασυμφωνιών από πληρωμές στο πλαίσιο ενός υβριδικού χρηματοπιστωτικού μέσου. Αντίθετα, στην περίπτωση πλεονάζουσας πίστωσης φόρου, θα πρέπει να περιορίζεται η πλεονάζουσα πίστωση στο επίπεδο του πληρωτή κάνοντας χρήση και του γενικού αντικαταχρηστικού κανόνα *(General Anti-Avoidance Rule – GAAR)* με βάση το άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2016/1164 (παρ. 23 του προοιμίου της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ).

Με την παρ. 9 του νέου άρθρου 66Β ορίζεται η περίπτωση ασυμφωνίας που οδηγεί σε διπλή έκπτωση όταν πραγματοποιείται μία πληρωμή από φορολογούμενο που είναι φορολογικός κάτοικος σε δύο δικαιοδοσίες, καθότι αυτή εκπίπτει βάσει των νομοθεσιών δύο διαφορετικών δικαιοδοσιών. Η έκπτωση περιορίζεται στον βαθμό που η πληρωμή συμψηφίζεται με ποσό που δεν αντιμετωπίζεται ως εισόδημα σύμφωνα με τη νομοθεσία της άλλης δικαιοδοσίας.

Ειδικότερα, προβλέπεται ότι στον βαθμό που η έκπτωση για πληρωμή, δαπάνες ή ζημίες φορολογουμένου ο οποίος είναι κάτοικος σε δύο ή περισσότερες δικαιοδοσίες τρίτων χωρών αναγνωρίζεται για φορολογικούς σκοπούς σε δύο δικαιοδοσίες, αυτή δεν αναγνωρίζεται στον βαθμό που η άλλη δικαιοδοσία επιτρέπει να συμψηφιστεί η δεύτερη έκπτωση φόρου εισοδήματος με εισόδημα που δεν αποτελεί εισόδημα διπλής συμπερίληψης. Εφόσον και οι δύο δικαιοδοσίες είναι κράτη-μέλη, το κράτος μέλος στο οποίο ο φορολογούμενος δεν λογίζεται ως κάτοικος σύμφωνα με τη Σύμβαση για την Αποφυγή Διπλής Φορολογίας μεταξύ των δύο ενδιαφερομένων κρατών-μελών δεν αναγνωρίζει την έκπτωση.

Επί του άρθρου 60

Στο άρθρο αυτό περιλαμβάνονται οι μεταβατικές διατάξεις για την εφαρμογή του άρθρου 66Α του ΚΦΕ και ορίζεται η έναρξη εφαρμογής του άρθρου 66Β ΚΦΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Επί του άρθρου 61
Α. Γενικά

Με τις διατάξεις του άρθρου 61 ενσωματώνονται στο εσωτερικό μας δίκαιο οι διατάξεις του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910 του Συμβουλίου, των οποίων η εφαρμογή είναι υποχρεωτική για τα κράτη-μέλη από 1.1.2020. Η ενσωμάτωση των εν λόγω διατάξεων είναι αναγκαία, προκειμένου η Χώρα μας να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της για την εφαρμογή της ενωσιακής νοοθεσίας στο εσωτερικό δίκαιο.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιούνται από 1.1.2020 οι διατάξεις του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000) και υιοθετούνται ορισμένες απλοποιήσεις που αφορούν:

Πρώτον, τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα *(Call-off stock)* κατά τη μεταφορά αγαθών σε άλλο κράτος-μέλος, όταν ο προμηθευτής γνωρίζει ήδη την ταυτότητα του αποκτώντα στον οποίο θα παραδοθούν τα εν λόγω αγαθά σε μεταγενέστερο στάδιο και μετά την άφιξή τους στο κράτος-μέλος προορισμού. Ο προμηθευτής μεταφέρει αγαθά σε συγκεκριμένο αποκτώντα χωρίς ακόμη να έχει μεταβιβάσει την κυριότητα των αγαθών και ο αποκτών έχει το δικαίωμα να λάβει τα αγαθά από το απόθεμα του προμηθευτή, κατά τη διακριτική του ευχέρεια, εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος, οπότε και πραγματοποιείται η παράδοση των αγαθών.

Σύμφωνα με τους μέχρι σήμερα ισχύοντες κανόνες ΦΠΑ, μία επιχείρηση που μεταφέρει τα αγαθά της σε άλλο κράτος-μέλος προκειμένου να δημιουργήσει απόθεμα για πελάτη, θεωρείται ότι πραγματοποιεί ενδοκοινοτική παράδοση αγαθών απαλλαγμένη από τον ΦΠΑ στο κράτος-μέλος αναχώρησης των αγαθών και ενδοκοινοτική απόκτηση στο κράτος-μέλος άφιξης αυτών. Η επιχείρηση που μεταφέρει τα αγαθά υποχρεούται να διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου (ΑΦΜ) ΦΠΑ στο κράτος-μέλος άφιξης, ώστε να είναι σε θέση να δηλώσει την ενδοκοινοτική απόκτηση στην οικεία δήλωση ΦΠΑ. Όταν τα αγαθά αφαιρούνται από το απόθεμα και παραδίδονται στον πελάτη, πραγματοποιείται μια δεύτερη παράδοση (εγχώρια παράδοση) με τόπο παράδοσης το κράτος-μέλος στο οποίο βρίσκεται το απόθεμα.

Από 1.1.2020 επέρχεται απλούστευση, όταν μία επιχείρηση μεταφέρει τα αγαθά της σε άλλο κράτος-μέλος προκειμένου να δημιουργήσει απόθεμα για συγκεκριμένο αποκτώντα, σύμφωνα με την οποία δεν θεωρείται ότι διενεργείται ενδοκοινοτική παράδοση κατά τον χρόνο της μεταφοράς τους, αλλά θεωρείται ότι διενεργείται ενδοκοινοτική παράδοση των αγαθών από τον προμηθευτή και ενδοκοινοτική απόκτηση από τον αποκτώντα, κατά το χρόνο που τα αγαθά που έχουν μεταφερθεί στο άλλο κράτος-μέλος και είναι σε απόθεμα, περιέρχονται στην κυριότητα του αποκτώντα. Ο προμηθευτής δηλαδή, δεν είναι απαραίτητο να διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε κάθε κράτος-μέλος στο οποίο δημιουργεί απόθεμα. Προκειμένου όμως να διασφαλιστεί επαρκής παρακολούθηση από τις φορολογικές αρχές, απαιτείται από τον προμηθευτή και τον αποκτώντα να τηρούν ειδικό βιβλίο καταχώρισης των αγαθών σε απόθεμα. Επιπλέον, ο προμηθευτής υποβάλλει ανακεφαλαιωτικό πίνακα στον οποίο αναφέρεται ο αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ του συγκεκριμένου αποκτώντα, στον οποίο θα παραδοθούν τα αποσταλθέντα αγαθά που είναι σε απόθεμα σε χρόνο μεταγενέστερο της άφιξής τους και όταν γίνει η παράδοση υποβάλλει κανονικά τον ανακεφαλαιωτικό πίνακα ενδοκοινοτικών παραδόσεων των αγαθών.

Δεύτερον, τις αλυσιδωτές συναλλαγές που νοούνται ως διαδοχικές παραδόσεις των ίδιων αγαθών, οι οποίες υπόκεινται σε μια ενδοκοινοτική μεταφορά. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της ΕΕ (Υπόθεση C-245/04 Emag Handel Eder), η μεταφορά αποδίδεται σε μια παράδοση εντός της αλυσίδας η οποία και τυγχάνει της απαλλαγής για τις ενδοκοινοτικές παραδόσεις.

Η Οδηγία ΦΠΑ μέχρι σήμερα δεν προέβλεπε με συγκεκριμένες διατάξεις σε ποια παράδοση αποδίδεται η ενδοκοινοτική μεταφορά των αγαθών και η νομολογία του δικαστηρίου παρείχε ορισμένες Οδηγίες,

με αποτέλεσμα να γίνεται συνολική εκτίμηση όλων των ειδικών περιστάσεων ανά περίπτωση, που μπορούσε να οδηγήσει σε διαφορετικές προσεγγίσεις των κρατών-μελών.
Προς αποφυγή της διπλής φορολόγησης ή της μη φορολόγησης και ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου, θεσπίζονται ειδικές διατάξεις που εντάσσουν τη μεταφορά των αγαθών σε μια συγκεκριμένη παράδοση, στην οποία εφαρμόζεται η απαλλαγή των ενδοκοινοτικών παραδόσεων, εφόσον βέβαια πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Οι λοιπές παραδόσεις στην αλυσίδα φορολογούνται ως παραδόσεις αγαθών χωρίς μεταφορά και χαρακτηρίζονται ως εγχώριες παραδόσεις είτε στο κράτος μέλος αναχώρησης της μεταφοράς των αγαθών, είτε στο κράτος -μέλος άφιξης.

Τρίτον, για την εφαρμογή της απαλλαγής στην ενδοκοινοτική παράδοση αγαθών, καθορίζεται πλέον ως ουσιαστική προϋπόθεση, μαζί με τη μεταφορά των αγαθών εκτός του κράτους-μέλους παράδοσης, η συμπερίληψη του αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ του αποκτώντα στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα, ο οποίος ΑΦΜ/ΦΠΑ του έχει αποδοθεί σε κράτος -μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος αναχώρησης της μεταφοράς των αγαθών και έχει προηγουμένως γνωστοποιηθεί στον προμηθευτή. Επιπλέον, η σωστή συμπλήρωση του ανακεφαλαιωτικού πίνακα για την καταπολέμηση της απάτης και την ενημέρωση του κράτους- μέλους άφιξης για την παρουσία αγαθών στην επικράτειά του, αποτελεί επίσης ουσιαστική προϋπόθεση για την ισχύ της απαλλαγής, εκτός εάν ο προμηθευτής αποδείξει ότι ενήργησε με καλή πίστη.
Με την υφιστάμενη κατάσταση, ο αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ του αποκτώντα αποτελεί απλά τυπική προϋπόθεση του δικαιώματος απαλλαγής μιας ενδοκοινοτικής παράδοσης, με αποτέλεσμα τα κράτη- μέλη να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν μόνο πρόστιμα και διοικητικές κυρώσεις, όχι όμως να αρνηθούν την απαλλαγή αυτή καθεαυτή. Επίσης, η μη συμπλήρωση του ανακεφαλαιωτικού πίνακα μπορεί να επισύρει ποινές, όχι όμως την απόρριψη της ίδιας της απαλλαγής.

Με τις παρούσες διατάξεις οι συνέπειες διαφέρουν διότι η μη ταυτοποίηση του πελάτη και η μη σωστή συμπλήρωση του ανακεφαλαιωτικού πίνακα μπορεί να οδηγήσουν στην απόρριψη εκ μέρους της φορολογικής διοίκησης της εφαρμοζόμενης απαλλαγής.

Β. Ειδικότερα

Με την παρ. 1 ενσωματώνονται στο εσωτερικό μας δίκαιο οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/1910 για τη διάθεση αποθεμάτων σε συγκεκριμένο αποκτώντα.

Με τις διατάξεις του νέου άρθρου 7α στον Κώδικα ΦΠΑ προβλέπεται πότε υφίστανται οι ρυθμίσεις για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα *(Call-off stock)* και ότι η μεταφορά των αγαθών της επιχείρησης στην περίπτωση αυτή σε ένα άλλο κράτος- μέλος δεν θεωρείται παράδοση αγαθών, αλλά θεωρείται ότι πραγματοποιείται ενδοκοινοτική παράδοση κατά τον χρόνο μεταβίβασης του δικαιώματος διάθεσης των αγαθών με την ιδιότητα του κυρίου στον αποκτώντα, εφόσον πραγματοποιηθεί σε διάστημα δώδεκα (12) μηνών από την άφιξη των αγαθών στο άλλο κράτος- μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της περ. α), της παρ. 1, του άρθρου 28 του Κώδικα ΦΠΑ.

Η αντικατάσταση του αποκτώντα μέσα στο διάστημα των δώδεκα (12) μηνών, εφόσον τηρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις για τις ρυθμίσεις των αποθεμάτων και η καταγραφή της αντικατάστασης από τον προμηθευτή στο ειδικό βιβλίο καταχώρισης της περ. ζ), της παρ. 4 του άρθρου 36, δεν συνεπάγεται ότι η μεταφορά των αγαθών της επιχείρησης στο άλλο κράτος- μέλος μπορεί να θεωρηθεί ως παράδοση των αγαθών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7 του Κώδικα ΦΠΑ.

Εάν όμως η διάθεση των αγαθών δεν πραγματοποιηθεί εντός του διαστήματος των δώδεκα (12) μηνών ούτε στον αποκτώντα ούτε σε αντικαταστάτη του και δεν συντρέχει καμία από τις περιπτώσεις παράδοσης των αγαθών σε άλλο πρόσωπο, εκτός των προαναφερομένων, είτε αποστολής ή μεταφοράς τους σε άλλο κράτος είτε καταστροφής, απώλειας ή κλοπής τους, τότε θεωρείται ότι πραγματοποιείται

παράδοση των αγαθών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7 του Κώδικα ΦΠΑ, από την επόμενη ημέρα της λήξεως της περιόδου των δώδεκα (12) μηνών. Επίσης, εάν εντός του διαστήματος των δώδεκα (12) μηνών παύσει να υφίσταται οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να υφίστανται οι ρυθμίσεις των αποθεμάτων για τη διάθεσή τους σε συγκεκριμένο αποκτώντα ή τον αντικαταστάτη του, θεωρείται ότι πραγματοποιείται παράδοση των αγαθών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7 του Κώδικα ΦΠΑ, από τον χρόνο παύσης της σχετικής προϋπόθεσης.
Η μη μεταβίβαση, όμως, του δικαιώματος διάθεσης των αγαθών και η επιστροφή τους στο κράτος -μέλος από το οποίο απεστάλησαν ή μεταφέρθηκαν, μέσα στο διάστημα των δώδεκα (12) μηνών, καθώς και η καταγραφή της επιστροφής από τον προμηθευτή στο ειδικό βιβλίο καταχώρισης, δεν συνεπάγεται ότι με τη μεταφορά τους πραγματοποιήθηκε παράδοση των αγαθών κατά την κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7 του Κώδικα ΦΠΑ.
Τέλος, ορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες θεωρείται ότι παύουν να πληρούνται οι προϋποθέσεις για να υφίστανται οι ρυθμίσεις για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, καθώς και ο χρόνος παύσης της σχετικής προϋπόθεσης εντός του διαστήματος των δώδεκα (12) μηνών.

Με την παρ. 2, ενσωματώνονται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/1910 και προστίθεται παρ. 6α μετά την παρ. 6 του άρθρου 13 του Κώδικα ΦΠΑ. Με τη νέα διάταξη, η μεταφορά των ίδιων αγαθών που παραδίδονται διαδοχικά και αποστέλλονται ή μεταφέρονται από ένα κράτος-μέλος σε άλλο κράτος-μέλος, από τον πρώτο προμηθευτή στον τελευταίο παραλήπτη στην αλυσίδα, αποδίδεται στην παράδοση προς ή από τον ενδιάμεσο φορέα εκμετάλλευσης, που είναι διαφορετικός του πρώτου προμηθευτή και αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά είτε ο ίδιος ή μέσω τρίτου που ενεργεί για λογαριασμό του.

Με τις παρ. 3 και 4, ενσωματώνονται οι διατάξεις της παρ. 3, του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/1910 και αφενός αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 28, αφετέρου προστίθεται παρ. 1α μετά την παρ. 1 στο εν λόγω άρθρο. Με τις νέες διατάξεις παραμένει η απαλλαγή του φόρου για την παράδοση των αγαθών σε άλλο κράτος- μέλος, τα οποία παραδίδονται σε υποκείμενο στον φόρο ή μη υποκείμενο στο φόρο νομικό πρόσωπο που ενεργεί με αυτή την ιδιότητα, αλλά απαιτείται πλέον ο υποκείμενος για τον οποίο πραγματοποιείται η παράδοση να διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε κράτος-μέλος διαφορετικό από το κράτος-μέλος της αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών και να γνωστοποιεί τον αριθμό αυτόν στον προμηθευτή.
Επιπλέον, η απαλλαγή ισχύει εφόσον ο προμηθευτής εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του για την υποβολή ανακεφαλαιωτικού πίνακα, ο οποίος θα πρέπει να περιέχει τις σωστές πληροφορίες, εκτός εάν ο προμηθευτής μπορεί να αιτιολογήσει δεόντως και με ικανοποιητικό τρόπο ενώπιον των αρμόδιων φορολογικών αρχών ενδεχόμενη παράλειψή του.

Με την παρ. 5 ενσωματώνονται οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/1910 και προστίθεται περ. ζ) στην παρ. 4 του άρθρου 36. Με τη νέα διάταξη ο υποκείμενος στο φόρο ο οποίος, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, μεταφέρει αγαθά εκτός του εσωτερικού της χώρας σε άλλο κράτος-μέλος ή στον οποίο παραδίδονται αγαθά στο εσωτερικό της χώρας από άλλο κράτος- μέλος, τηρεί ειδικό βιβλίο καταχώρισης στο οποίο καταγράφεται η αποστολή ή απόκτηση των αγαθών.

Με την παρ. 6 ενσωματώνονται οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2018/1910 και αντικαθίσταται η περ. α) του άρθρου 36. Με τις νέες διατάξεις, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, απαιτείται από τον υποκείμενο στο φόρο που αποστέλλει τα αγαθά σε άλλο κράτος-μέλος, να υποβάλει κατά τον χρόνο αποστολής των αγαθών ανακεφαλαιωτικό πίνακα με τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ του συγκεκριμένου αγοραστή στον οποίο θα παραδοθούν τα αγαθά σε μεταγενέστερο στάδιο της άφιξής τους, καθώς και ανακεφαλαιωτικό πίνακα ενδοκοινοτικών παραδόσεων μεταγενέστερα κατά τον χρόνο ανάληψης από τον αγοραστή των

αγαθών από το απόθεμα. Ο εν λόγω πίνακας θα περιλαμβάνει και τις οποιεσδήποτε αλλαγές, όσον αφορά τις πληροφορίες που έχει υποβάλλει ήδη.

Με την παρ. 7 τροποποιείται η παρ. 5γ. και μετά το πρώτο εδάφιο προστίθενται νέα εδάφια, σύμφωνα με τις διατάξεις των οποίων οι πληροφορίες που παρέχονται κατά την αποστολή ή μεταφορά των αγαθών στο πλαίσιο της ρύθμισης για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, καταχωρούνται στους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες της ημερολογιακής περιόδου κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η αποστολή ή η μεταφορά τους στο άλλο κράτος- μέλος ή η επιστροφή τους από το άλλο κράτος-μέλος. Τυχόν μεταβολές των πληροφοριών τούτων καταχωρούνται στους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες της ημερολογιακής περιόδου που έλαβαν χώρα.

Με την παρ. 8 τροποποιείται η περ. β΄ της παρ. 9 του άρθρου 36 και στην παρ. 4 του εν λόγω άρθρου περιλαμβάνεται και η περ. ζ), για την έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών σχετικά με κάθε ειδικότερο θέμα που αφορά στην τήρηση του ειδικού βιβλίου καταχώρισης.

Επί του άρθρου 62

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 15 Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000) αναφορικά με τον τόπο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών, προκειμένου για την ορθότερη εναρμόνισή τους με τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων 41 και 141 της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ (ΕΕL 347 της 11.12.2006).

Με τις διατάξεις της παρ. 1 τίθεται ο γενικός κανόνας, σύμφωνα με τον οποίο μια ενδοκοινοτική απόκτηση θεωρείται ότι πραγματοποιείται στο εσωτερικό της Χώρας όταν η άφιξη των αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται από άλλο κράτος-μέλος προς την Ελλάδα πραγματοποιείται στο εσωτερικό της Χώρας. Επομένως, κάθε ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται από άλλο κράτος- μέλος προς την Ελλάδα, φορολογείται στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασης του αποκτώντος.

Παρεκκλίσεις από τον ανωτέρω κανόνα τίθενται με τις παρ. 2 και 3 του ίδιου άρθρου. Ειδικότερα, με τις υφιστάμενες διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου αυτού τίθεται παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα, σύμφωνα με την οποία ο τόπος ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών θεωρείται ότι είναι το εσωτερικό της Χώρας, εφόσον:

1) ο αποκτών είναι υποκείμενος στον φόρο και έχει την εγκατάστασή του στο εσωτερικό της Χώρας (Ελλάδα) και
2) δεν αποδεικνύει ότι τα αγαθά αυτά φορολογήθηκαν προηγουμένως ως ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών σε άλλο κράτος- μέλος.

Επομένως, όταν ο αποκτών τα αγαθά είναι υποκείμενος στον φόρο εγκαταστημένος στο εσωτερικό της Χώρας, η ενδοκοινοτική απόκτηση θεωρείται ότι πραγματοποιείται στην Ελλάδα, έστω και αν τα αγαθά δεν έφθασαν στο εσωτερικό της Χώρας, με την προϋπόθεση όμως ότι ο αποκτών δεν αποδεικνύει ότι τα αγαθά αυτά φορολογήθηκαν σε άλλο κράτος- μέλος, όπου πράγματι έγινε η άφιξη της αποστολής ή της μεταφοράς.
Ουσιαστικά με τις υφιστάμενες αυτές διατάξεις τίθεται ως κριτήριο για τη φορολόγηση των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων η εγκατάσταση του αποκτώντος τα αγαθά. Με τη νέα διάταξη του πρώτου εδαφίου της παρ. 2, αντικαθίσταται το ανωτέρω κριτήριο και πλέον ως κριτήριο για τη φορολόγηση των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων τίθεται ο αριθμός φορολογικού μητρώου (ΑΦΜ) για σκοπούς ΦΠΑ στο εσωτερικό της χώρας του αποκτώντος τα αγαθά με τον οποίο πραγματοποίησε την απόκτηση. Επομένως, με τη νέα διάταξη, όταν ο αποκτών τα αγαθά είναι υποκείμενος στο φόρο στον οποίο χορηγήθηκε ΑΦΜ για σκοπούς ΦΠΑ στο εσωτερικό της Χώρας με τον οποίο πραγματοποίησε την απόκτηση και αδιάφορα πλέον εάν είναι ή όχι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της Χώρας, η ενδοκοινοτική απόκτηση θεωρείται

ότι πραγματοποιείται στην Ελλάδα, έστω και αν τα αγαθά δεν έφθασαν στο εσωτερικό της Χώρας, με την ίδια ισχύουσα ως σήμερα προϋπόθεση ότι ο αποκτών δεν αποδεικνύει ότι τα αγαθά αυτά υποβλήθηκαν σε ΦΠΑ σε άλλο κράτος-μέλος, όπου πράγματι έγινε η άφιξη της αποστολής ή της μεταφοράς.

Με την παρ. 2 αντικαθίσταται η περ. α) της παρ. 3 του άρθρου 15 του κωδικού ΦΠΑ . Η υφιστάμενη περ. α) της παρ. 3 του άρθρου 15 ορίζει προϋπόθεση, που πρέπει να συντρέχει, μεταξύ άλλων, προκειμένου να μην θεωρείται ότι πραγματοποιείται ενδοκοινοτική απόκτηση στο εσωτερικό της Χώρας: «*α) ενδοκοινοτική απόκτηση πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο άλλου κράτους- μέλους, ο οποίος δεν είναι εγγεγραμμένος στο μητρώο ΦΠΑ στο εσωτερικό της Χώρας*». Συνεπώς, με την υφιστάμενη διάταξη, στην περίπτωση που υποκείμενος στον φόρο ο οποίος δεν είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της Χώρας, έχει αποκτήσει ΑΦΜ για σκοπούς ΦΠΑ στην Ελλάδα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν πραγματοποιείται ενδοκοινοτική απόκτηση στο εσωτερικό της Χώρας, ακόμα και εάν συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις της ίδιας παραγράφου. Με τη νέα περ. α) της παρ. 3, η οικεία προϋπόθεση που πρέπει να συντρέχει, μεταξύ άλλων, προκειμένου να μην θεωρείται ότι πραγματοποιείται ενδοκοινοτική απόκτηση στο εσωτερικό της Χώρας, αλλάζει και είναι η εξής: «*α) η ενδοκοινοτική απόκτηση πραγματοποιείται από υποκείμενο στον φόρο άλλου κράτους -μέλους, ο οποίος δεν είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της Χώρας*».
Επομένως, μετά την τροποποίηση της περ. α΄, δεν θεωρείται ότι πραγματοποιείται ενδοκοινοτική απόκτηση στο εσωτερικό της Χώρας, στην περίπτωση που ο αποκτών δεν είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα, αλλά διαθέτει ΑΦΜ ΦΠΑ σε άλλο κράτος- μέλος και πραγματοποιεί την απόκτηση αυτή, με σκοπό επόμενη παράδοση στο εσωτερικό της Χώρας για την οποία υπόχρεος για την καταβολή του φόρου είναι ο εγκαταστημένος στο εσωτερικό της Χώρας παραλήπτης των αγαθών, ο οποίος είναι εγγεγραμμένος στο μητρώο του ΦΠΑ.

Με την παρ. 3 με την οποία στην περ. γ) της παρ. 3 του άρθρου 15 «Τόπος ενδοκοινοτικής απόκτησης των αγαθών», αντικαθίσταται η φράση «της περίπτωσης δ΄» με τη φράση «της περίπτωσης ε΄» γίνεται νομοτεχνική διόρθωση, ώστε να παραπέμπει ορθά στην ισχύουσα περ. ε΄, αντί της περ. δ΄, της παρ. 1 του άρθρου 35 μετά από την αντικατάσταση της παρ. 1 με την περ. α΄ της παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 3763/27.5.2009 (ΦΕΚ Α΄ 80) και που ισχύει, σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 22 του ίδιου νόμου από 1.1.2010.

Με την παρ. 4 με την οποία τροποποιείται η περ. δ΄ της παρ. 2 του άρθρου 19 του Κώδικα ΦΠΑ ενσωματώνεται το άρθρο 80 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ περί ΦΠΑ, το οποίο παρέχει στα κράτη -μέλη τη δυνατότητα να ορίζουν ως φορολογητέα αξία, την κανονική αξία σε ορισμένες περιπτώσεις συναλλαγών μεταξύ προσώπων τα οποία συνδέονται μεταξύ τους με στενούς οικογενειακούς, διαχειριστικούς ή ιδιοκτησιακούς δεσμούς, όπως καθορίζονται από το κράτος-μέλος. Σκοπός της διάταξης είναι η πρόληψη της φοροδιαφυγής ή της φοροαποφυγής.

Επί του άρθρου 63

Τέλος, με το άρθρο 54 ορίζεται η ημερομηνία έναρξης της ισχύος των διατάξεων του άρθρου 61 και των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 62 από 1.1.2020.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Επί του άρθρου 64

Με τις διατάξεις των άρθρων αυτών ενσωματώνονται στο εσωτερικό μας δίκαιο οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/475 του Συμβουλίου των οποίων η εφαρμογή είναι υποχρεωτική για τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από 1ης.1.2020, η οποία τροποποιεί την Οδηγία 2006/112/ΕΚ και την Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου αναφορικά με το πεδίο εδαφικής εφαρμογής των ανωτέρω Οδηγιών που

διέπουν το κοινό σύστημα του φόρου προστιθεμένης αξίας και το καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης, αντίστοιχα. Δεδομένου ότι οι διατάξεις της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ για το κοινό σύστημα του φόρου προστιθεμένης αξίας ενσωματώνονται στο εσωτερικό μας δίκαιο με τον Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000) και οι διατάξεις της Οδηγίας 2008/118/ΕΚ σχετικά με το καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης ενσωματώνονται στο εσωτερικό μας δίκαιο με τον Εθνικό Τελωνειακό Κώδικα (ν.2960/2001), με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιούνται αντίστοιχα ο Κώδικας ΦΠΑ και ο Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας, ως ακολούθως:

Επί του άρθρου 65

Με την παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 2 του Παραρτήματος ΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ (ν. 2859/2000, Α΄ 248) περί πεδίου εδαφικής εφαρμογής του φόρου προστιθεμένης αξίας, με σκοπό να ενσωματωθεί στο εθνικό μας δίκαιο το άρθρο 1 της Οδηγίας 2019/475 του Συμβουλίου, με το οποίο τροποποιείται το άρθρο 6 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, ώστε η Καμπιόνε ντ' Ιτάλια και τα ιταλικά ύδατα της λίμνης Λουγκάνο, τα οποία αποτελούν πλέον τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, βάσει του Κανονισμού 952/2013, να συνεχίσουν να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας ΦΠΑ. Με την παρ. 2 ορίζεται ως ημερομηνία εφαρμογής των νέων διατάξεων η 1η Ιανουαρίου 2020.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2 καταργούνται οι περ. στ) και ζ) της παρ. 6 του άρθρου 54 του ν. 2960/2001 περί πεδίου εδαφικής εφαρμογής του γενικού καθεστώτος των ειδικών φόρων κατανάλωσης και η περ. η) αναριθμείται σε στ), με σκοπό να ενσωματωθεί στο εθνικό μας δίκαιο το άρθρο 2 της Οδηγίας 2019/475 του Συμβουλίου, με το οποίο τροποποιείται η παρ. 3 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, ώστε η Καμπιόνε ντ' Ιτάλια και τα ιταλικά ύδατα της λίμνης Λουγκάνο, τα οποία αποτελούν πλέον τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, βάσει του Κανονισμού 952/2013, να περιληφθούν και στο πεδίο εδαφικής εφαρμογής της οδηγίας για το γενικό καθεστώς Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης.
Τέλος, με την παρ. 3 ορίζεται ως ημερομηνία έναρξης εφαρμογής των διατάξεων αυτών η 1η Ιανουαρίου 2020.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Επί του άρθρου 66

Στο άρθρο αυτό περιλαμβάνονται ρυθμίσεις που αφορούν στη λειτουργία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ), ενώ προβλέπονται τροποποιήσεις, αντικαταστάσεις και προσθήκες, τόσο στον ν. 3086/2002 «Οργανισμός Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάσταση των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του» (Α΄ 324) όσο και σε άλλα νομοθετήματα που περιέχουν διατάξεις σχετικές με το ΝΣΚ.

Η παρ. 1 αφορά στα Δικαστικά Γραφεία ΝΣΚ, στα οποία, με βάση τις ισχύουσες διατάξεις (παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 3086/2002) προΐσταται λειτουργός του ΝΣΚ, με τον βαθμό του Παρέδρου ή Δικαστικού Πληρεξουσίου. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, παρέχεται εξουσιοδότηση στον Πρόεδρο του ΝΣΚ, να ορίζει με απόφασή του, Δικαστικά Γραφεία που εδρεύουν σε έδρες Περιφερειών, στα οποία θα προΐσταται Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, δεδομένου ότι τα τελευταία χρόνια, ενόψει και της συνεχούς επέκτασης των αρμοδιοτήτων του ΝΣΚ και των καθηκόντων των μελών του, που ασκούνται με τη συμμετοχή τους σε κάθε φύσης συλλογικά διοικητικά όργανα της περιφέρειας, σε ορισμένα από τα παραπάνω Δικαστικά Γραφεία έχει αυξηθεί ιδιαίτερα ο αριθμός των υπηρετούντων μελών του ΝΣΚ, καθώς επίσης ο αριθμός και η σοβαρότητα των υποθέσεων που χειρίζονται. Οι εξελίξεις αυτές καθιστούν αναγκαία την ανάθεση καθηκόντων Προϊσταμένου στα συγκεκριμένα Δικαστικά Γραφεία σε

υψηλόβαθμο στέλεχος του ΝΣΚ (Νομικός Σύμβουλος του Κράτους), προκειμένου να διασφαλισθεί η εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία τους.

Η προτεινόμενη στην παρ. 2 ρύθμιση, συμπληρώνει την υφιστάμενη διάταξη της περ. β΄ της παρ. 1 του άρθρου 23Α του ν. 3086/2002 και για υποθέσεις στην αλλοδαπή, διότι ορισμένες αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες Υπουργείων ή άλλων Αρχών αμφισβήτησαν την εφαρμογή της, ως είχε προηγουμένως για ενέργειες στην αλλοδαπή, με αποτέλεσμα να καθίσταται δυσχερής η εκκαθάριση και πληρωμή των σχετικών δαπανών.

Με την προτεινόμενη στην παρ. 3 ρύθμιση, τροποποιούνται τα κριτήρια προαγωγής στους βαθμούς του Δικαστικού Πληρεξουσίου Α΄, Παρέδρου και Νομικού Συμβούλου του Κράτους, προκειμένου αυτά να συμβαδίζουν με τις ανάγκες ανταπόκρισης στα καθήκοντα του ανώτερου βαθμού. Ειδικότερα, τα κριτήρια αυτά προσαρμόζονται με τα αξιολογούμενα προσόντα αυτών κατά τη διαδικασία διενέργειας επιθεώρησης, σύμφωνα με την με αριθμό 563/17.12.2019 .απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (Β΄4905), που εκδόθηκε κατ’ εξουσιοδότηση του άρθρου 44 παρ.1 του ν.4607/2019 (Α΄65). Επίσης, για την προαγωγή στον βαθμό του Νομικού Συμβούλου, παρέχεται στο αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο ευχέρεια επιλογής των πλέον κατάλληλων για την προαγωγή στον βαθμό αυτόν από εκείνους που διαθέτουν τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, ενόψει των ανωτάτου επιπέδου καθηκόντων, που ασκούν τα μέλη του ΝΣΚ που κατέχουν το βαθμό του Νομικού Συμβούλου.

Με την παρ. 4 ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν στην επιθεώρηση των λειτουργών του ΝΣΚ. Σημειώνεται ότι με το άρθρο 12 Α του ν. 3086/2002, όπως προστέθηκε με το άρθρο 44 παρ. 1 του ν. 4607/2019 (Α΄65) δημιουργήθηκε Γραφείο Επιθεώρησης, το οποίο λειτουργεί από 1.1.2020, με βάση το θεσμικό πλαίσιο που διαμορφώθηκε με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, με αριθμό 563/11.12.2019 (Β΄4905) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραπάνω διάταξης. Με το νέο θεσμικό πλαίσιο θεσπίζεται ένα δίκαιο, αντικειμενικό και διάφανο σύστημα επιθεώρησης των λειτουργών του ΝΣΚ που θα επιβραβεύει με πιο γρήγορη εξέλιξη τους άριστους (βλέπε και αμέσως παραπάνω παράγραφο) .

Η διάταξη που περιλαμβάνεται στην παρ. 5 κρίνεται αναγκαία για τη στελέχωση των δύο Γραφείων Νομικού Συμβούλου που συστήθηκαν με την παρ. 5 του άρθρου 21 και την παρ. 2 του άρθρου 102 του ν. 4622/2019 στην Προεδρία της Κυβέρνησης και στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας, αντίστοιχα, λαμβανομένων υπόψη του εύρους και της σπουδαιότητας των αρμοδιοτήτων τους, οι οποίες απαιτούν αντίστοιχου εύρους και σπουδαιότητας νομική υποστήριξη από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Επιπλέον η αύξηση των οργανικών θέσεων είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία του ΝΣΚ, με δεδομένης της αύξησης των αρμοδιοτήτων του ΝΣΚ, της δημιουργίας νέων Γραφείων, αλλά και της η ολοένα αυξανόμενης δικαστηριακής ύλης (εντελώς ενδεικτικά σημειώνουμε ότι για το έτος 2019, οι νέες υποθέσεις ανήλθαν σε 63.500 περίπου).

Η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση της παρ. 6 για την εξαίρεση των υπαλλήλων του ΝΣΚ από τις διατάξεις του ν. 4440/2016 περί κινητικότητας για δύο (2) έτη κρίνεται αναγκαία, δεδομένου ότι η οργάνωση και η λειτουργία της Υπηρεσίας του ΝΣΚ, κατ’ επιταγή του άρθρου 100 Α του ισχύοντος Συντάγματος, διέπονται από ειδικές διατάξεις, που εξυπηρετούν ιδιαίτερες ανάγκες και η ένταξη στο παρόν στάδιο στο Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας, με δεδομένο τον ήδη περιορισμένο αριθμό των διοικητικών υπαλλήλων του ΝΣΚ, θα προκαλέσει σοβαρά προβλήματα στην εύρυθμη λειτουργία του Σώματος, δεδομένου ότι λόγω της υφιστάμενης οργανωτικής του κατάστασης το ΝΣΚ δεν μπορεί να αποκτήσει διοικητικό προσωπικό μέσω του συστήματος κινητικότητας του ν.4440/2016 . Την ευχέρεια αυτή θα αποκτήσει με την κατάρτιση ψηφιακού οργανογράμματος και ειδικών περιγραμμάτων θέσεων στο άμεσο μέλλον. Σημειώνεται ότι αντίστοιχες με την προτεινόμενη ρυθμίσεις έχουν θεσπισθεί και για άλλους κρατικούς φορείς, που παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες όσον αφορά τη οργάνωση, τη λειτουργία

και τη στελέχωση των διοικητικών τους υπηρεσιών (βλ. .άρθρο 70 παρ. 1 του ν.4590/2019, Α΄ 17, προκειμένου για το διοικητικό προσωπικό του ΣΕΕΔΔ).

Στην παρ. 7 προβλέπεται η διατήρηση σε ισχύ της διάταξης του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 57 του ν. 3086/2002 (Α΄324), το οποίο προστέθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 326 του ν. 4072/2012 (Α΄86) για την απαγόρευση απόσπασης του διοικητικού προσωπικού του ΝΣΚ, με εξαίρεση τις αποσπάσεις στην Προεδρία της Δημοκρατίας, στην Προεδρία της Κυβέρνησης, στη Βουλή και σε Γραφεία Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών της Κυβέρνησης, καθώς και της διάταξης της παρ. 15 του άρθρου 28 του ν. 2579/1998 για τις μετατάξεις υπαλλήλων στο ΝΣΚ, αντικαθιστάμενη με τη νέα παρ. 15, στην οποία προσδιορίζεται ο κύκλος των υπαλλήλων που μπορούν να μεταταχθούν στο ΝΣΚ και συμπεριλαμβάνεται πλέον το σύνολο των υπαλλήλων που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 4440/2016. Προβλέπεται περαιτέρω η διατήρηση του ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού των μετατασσομένων, καθώς και της τυχόν προσωπικής διαφοράς στις αποδοχές του ως κίνητρο για τη μετάταξη, όπως ομοίως ισχύει και για τις μετατάξεις του ν. 4440/2016, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 2 του νόμου αυτού.

Με την παρ. 8 προβλέπεται, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης της ισχύουσας νομοθεσίας, η δυνατότητα διάθεσης από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας (ΥΕΘΑ) προσωπικού για τη γραμματειακή υποστήριξη και γενικότερα τη διοικητική μέριμνα του Γραφείου Νομικού Συμβούλου στο ΥΕΘΑ. Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία δεδομένου ότι η γραμματειακή υποστήριξη του Γραφείου αυτού, το οποίο αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα ΓΝΣ στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, αποδυναμώθηκε πλήρως λόγω της συνταξιοδότησης των πολιτικών υπαλλήλων που στελέχωναν τη γραμματεία και της μετάθεσης των δύο υπαξιωματικών που επίσης υπηρετούσαν εκεί. Με το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου αυτής, καταργείται η παρ. 4 του άρθρου 54 του ν. 3833/2010, η οποία προστέθηκε με την παρ. 22 του άρθρου 10 του ν. 4609/2019 (Α΄ 67), γιατί είναι πλέον χωρίς αντικείμενο.

Με την παρ. 9 προβλέπεται, ότι για την παροχή αναρρωτικής άδειας σε περίπτωση επαναλαμβανόμενων αιτημάτων χορήγησης αναρρωτικών αδειών από μέλη του ΝΣΚ, απαιτείται η προηγούμενη θετική γνωμοδότηση Επιτροπής που συγκροτείται με απόφαση του Προέδρου του ΝΣΚ και αποτελείται από τους ειδικούς, κατά περίπτωση, γιατρούς. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται απαραίτητη προκειμένου να εξασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του Σώματος, η οποία διαφέρει ουσιωδώς από τη λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών. Έτσι θεσπίζεται μια ειδική, ταχύτερη, πιο ευέλικτη αλλά και αυστηρότερη διαδικασία, αποκλειστικά για τους λειτουργούς του ΝΣΚ.

Με την παρ. 10 παρατείνεται η ισχύς του Πίνακα Κατάταξης των επιτυχόντων υποψηφίων του διαγωνισμού για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων δόκιμων Δικαστικών Πληρεξουσίων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με ημερομηνία 8.4.2019 (Γ΄ 567/12.4.2019). Η συγκεκριμένη παράταση κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ολοκλήρωση της διοικητικής διαδικασίας κάλυψης των ήδη υφιστάμενων δέκα (10) κενών οργανικών θέσεων στον βαθμό του Δικαστικού Πληρεξουσίου, αλλά και όσων θα δημιουργηθούν στο προσεχές διάστημα, είτε νομοθετικά για τη στελέχωση ήδη υφιστάμενων ή νέων Γραφείων, είτε λόγω συνταξιοδότησης μελών του ΝΣΚ κατά το τέλος του τρέχοντος δικαστικού έτους.

Με την προτεινόμενη στην παρ. 11 προσθήκη στην παρ. 2 του άρθρου 86 του ν. 3528/2007 ρυθμίζεται το θέμα της συγκρότησης Συμβουλίου Επιλογής Προϊσταμένων (Σ.Ε.Π.) στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (ΝΣΚ). Ειδικότερα, προβλέπεται ότι το Σ.Ε.Π. του ΝΣΚ που είναι αρμόδιο για την επιλογή προϊσταμένων Διεύθυνσης, συγκροτείται σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 86 του Υ.Κ. και μετέχει, αντί του Γενικού Γραμματέα ή του Αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα του οικείου Υπουργείου, Αντιπρόεδρος του ΝΣΚ ή Νομικός Σύμβουλος του Κράτους. Με το τελευταίο εδάφιο της προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ότι η επιλογή των προϊσταμένων Τμήματος του ΝΣΚ γίνεται από το οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 54 του ν. 3086/2002 (Α΄324), δεδομένου ότι το

Συμβούλιο αυτό έχει εξαιρεθεί από τις διατάξεις του άρθρου 159 του Υ.Κ., σύμφωνα με την παρ. 14α του άρθρου 284 του ν. 3852/2010 (Α΄ 87).

Με την παρ. 12 συνιστάται νέος Κλάδος καθώς και νέες οργανικές θέσεις διοικητικού προσωπικού στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (ΝΣΚ) με ταυτόχρονη κατάργηση υφιστάμενων θέσεων.
Η θέσπιση των διατάξεων του άρθρου αυτού, είναι απολύτως αναγκαία για το ΝΣΚ, καθώς η εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία του συναρτάται άρρηκτα με την εξέλιξη της πληροφορικής και την νέα ψηφιακή εποχή που διαπερνά πλέον και το εν γένει νομικό «γίγνεσθαι».
Ήδη, σήμερα το ΝΣΚ, με στόχο να καταστεί φορέας-πρότυπο ψηφιακού μετασχηματισμού, υλοποιεί τη μετάβαση από το υφιστάμενο πληροφοριακό σύστημα, που λειτουργεί για περισσότερο από μία δεκαετία, σε ένα νέο ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα που θα υιοθετεί τις σύγχρονες ψηφιακές προκλήσεις, θα αξιοποιεί τις νέες τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών με τη χρήση σύγχρονων τεχνολογικά μεθόδων (οντολογιών, μοντέλων μηχανικής μάθησης κ.ά.) και θα επιτυγχάνει την ολοκληρωμένη και πλήρη ψηφιακή διαχείριση της ύλης και των λειτουργιών του, όχι μόνο στο εσωτερικό περιβάλλον, αλλά και ως προς την εξωτερική λειτουργία του ΝΣΚ, δηλαδή στη σχέση και διεπαφή του:
α) με όλα τα δικαστήρια της ημεδαπής όλων των βαθμών και δικαιοδοσιών,
β) τους φορείς του δημοσίου τομέα, τους οποίους υποστηρίζει δικαστικά και νομικά ή έναντι των οποίων διατελεί σε κάθε είδους υποχρέωση,
γ) με τα φυσικά και τα νομικά πρόσωπα ή τις νομικές οντότητες, κάθε είδους, που επιθυμούν να συμβληθούν ή συμβάλλονται με το ΝΣΚ και
δ) με τους δημοσίους φορείς ή με τους ιδιώτες που είναι αποδέκτες υπηρεσιών του.
Απαραίτητη προϋπόθεση για την ευόδωση του παραπάνω στόχου και την εξυπηρέτηση των νέων επιτακτικών αναγκών, αποτελεί η ποιοτική αναβάθμιση της σύνθεσης του διοικητικού προσωπικού του ΝΣΚ, με την προσέλκυση ικανού αριθμού νομικών επιστημόνων καθώς και στελεχών πληροφορικής που θα κληθούν να επωμιστούν το βαρύ και υπεύθυνο έργο της δημιουργικής υποστήριξης του ψηφιακής πρωτοπορίας του ΝΣΚ στο αναδυόμενο νέο ψηφιακό περιβάλλον.
Οι προτεινόμενες μεταβολές συνιστούν οπωσδήποτε ένα πρώτο σημαντικό βήμα συμβολής στον ψηφιακό μετασχηματισμό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους χωρίς να επιβαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό, αφού ταυτόχρονα καταργούνται ισάριθμες μη αναγκαίες πλέον κενές οργανικές θέσεις.

Επί του άρθρου 67

Στο άρθρο αυτό ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν στη νομική εκπροσώπηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Με την προτεινόμενη ρύθμιση ανατίθεται η νομική υποστήριξη της Επιτροπής Ανταγωνισμού στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 20 του ν. 3959/2011 (Α΄ 93) προβλέπει τη λειτουργία Γραφείου Νομικής Υποστήριξης, που στελεχώνεται με δικηγόρους. Ωστόσο το Γραφείο αυτό ουδέποτε στελεχώθηκε, με αποτέλεσμα η Επιτροπή Ανταγωνισμού να προσφεύγει αποκλειστικά στις υπηρεσίες εξωτερικών δικηγόρων. Η ανάθεση της νομικής υποστήριξης στο ΝΣΚ, δηλαδή σε ανώτατη Αρχή του Κράτους, που λειτουργεί κατά το άρθρο 100Α του Συντάγματος και τον ν. 3086/2002, πλεονεκτεί, τόσο έναντι της πρόσληψης δικηγόρων αμειβόμενων με πάγια περιοδική αμοιβή, όσο και έναντι της ανάθεσης μεμονωμένων υποθέσεων σε εξωτερικούς δικηγόρους.

Ειδικότερα, με την παρ. 1 αντικαθίσταται το άρθρο 20 του ν. 3959/2011 (Α΄ 93) με την προτεινόμενη ρύθμιση που προβλέπει τη σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβούλου, που αναλαμβάνει τη νομική υποστήριξη της Επιτροπής Ανταγωνισμού με στελέχωση από μέλη του κύριου προσωπικού του ΝΣΚ, με βαθμούς Νομικού Συμβούλου του Κράτους, Παρέδρου και Δικαστικού Πληρεξουσίου, προκειμένου να μπορεί να λειτουργήσει η Τριμελής Επιτροπή του άρθρου 6 του ν. 3086/2002 (Α΄ 324). Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα κατ’ εξαίρεση προσφυγής σε υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου, όταν αυτό δικαιολογείται από την ιδιαίτερη σπουδαιότητα της υπόθεσης και η αύξηση των οργανικών θέσεων των Νομικών Συμβούλων του Κράτους, των Παρέδρων του ΝΣΚ και των Δικαστικών Πληρεξουσίων του ΝΣΚ,

ώστε η σύσταση του Γραφείου Νομικού Συμβούλου στην Επιτροπή Ανταγωνισμού να μην επιβαρύνει τη λειτουργία των υπόλοιπων Γραφείων Νομικού Συμβούλου και των Δικαστικών Γραφείων.

Η παρ. 2 παρέχει στον Πρόεδρο της Επιτροπής Ανταγωνισμού την αρμοδιότητα για την υπογραφή ερωτημάτων προς το ΝΣΚ, την αποδοχή των γνωμοδοτήσεων και την έγκριση των πρακτικών γνωμοδοτήσεων του ΝΣΚ.

Οι παρ. 3 και 4 αποτελούν νομοτεχνικές προσαρμογές του ν. 3959/2011, προκειμένου να ευθυγραμμιστούν οι υπόλοιπες διατάξεις του ν. 3959/2011 με την αντικατάσταση του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης από Γραφείο Νομικού Συμβούλου.

Τέλος, η παρ. 5 προβλέπει τη δυνατότητα της Επιτροπής Ανταγωνισμού να προσφεύγει στις υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου για τέσσερις (4) μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ακόμα κι αν αυτό δεν δικαιολογείται από την ιδιαίτερη σπουδαιότητα της υπόθεσης. Η διάταξη αυτή κρίνεται απαραίτητη, προκειμένου να καταστεί δυνατή η νομική υποστήριξη της Επιτροπής Ανταγωνισμού στο χρονικό διάστημα που απαιτείται μέχρι τη λειτουργία του συνιστάμενου Γραφείου Νομικού Συμβούλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Επί του άρθρου 68

Σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 4 της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ, *«Στο πλαίσιο μιας ανάλυσης ευαισθησίας, οι μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις εξετάζουν την πορεία των κύριων δημοσιονομικών μεταβλητών υπό διαφορετικές παραδοχές για τους συντελεστές ανάπτυξης και τα επιτόκια…»*. Η συγκεκριμένη πρόβλεψη όσον αφορά στον μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό σχεδιασμό έχει συμπεριληφθεί στον ν. 4270/2014 (και συγκεκριμένα στην περ. γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 44), με τον οποίο ενσωματώθηκαν στην ελληνική έννομη τάξη οι διατάξεις της Οδηγίας, ωστόσο δεν προβλέφθηκε ρητά στο πλαίσιο του ετήσιου δημοσιονομικού σχεδιασμού. Για λόγους πληρότητας και ασφάλειας δικαίου κρίνεται συνεπώς αναγκαία η τροποποίηση της περ. ια΄ του άρθρου 53 του ως άνω νόμου, ώστε να προβλεφθεί ρητά η υποχρέωση να συμπεριλαμβάνεται στην Εισηγητική έκθεση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού και ανάλυση ευαισθησίας των δημοσιονομικών στόχων, ως προς τις μεταβολές των κύριων οικονομικών παραδοχών και ιδιαίτερα των παραδοχών για τους συντελεστές ανάπτυξης και τα επιτόκια.

Επί του άρθρου 69

Στο πλαίσιο του στόχου αποπληρωμής των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης προς τρίτους και της αποφυγής σώρευσης νέων, οι φορείς που ανήκουν κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 14 του ν. 4270/2014 (Α΄ 143) στον υποτομέα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) επιχορηγούνται κατά το τρέχον οικονομικό έτος (2020) από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν.4281/2014 (Α΄ 160).

Με την προτεινόμενη διάταξη, από 1.1.2022 και για χρονική περίοδο που ορίζεται με την απόφαση του πρώτου εδαφίου της παρ.2 του παρόντος, ποσοστό 60% επί του συνολικού ποσού που διατίθεται στους ΟΤΑ για την κατά τα ανωτέρω εξόφληση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών τους, παρακρατείται από τους πόρους που αποδίδονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Κατά τον τρόπο αυτό αφενός εξυπηρετείται με άμεσο τρόπο ο στόχος απομείωσης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων των εν λόγω φορέων, ενισχύοντας ταυτόχρονα τη ρευστότητα της οικονομίας και

αφετέρου διασφαλίζονται οι αναγκαίες συνθήκες για την τήρηση των αρχών της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Επί του άρθρου 70

Με πρωτοβουλία του Ομίλου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεως, η οποία εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 23ης Απριλίου 2020, συστάθηκε ένα πανευρωπαϊκό Ταμείο Εγγυήσεων για να στηρίξει χρηματοδότηση για επιχειρήσεις με έμφαση στις Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, μεταξύ άλλων, μέσω εθνικών αναπτυξιακών τραπεζών. Στο άνω Ταμείο θα κληθούν να συνεισφέρουν και τα κράτη- μέλη, με βάση το ποσοστό συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων. Οι συνεισφορές των κρατών-μελών θα λάβουν την μορφή εγγυήσεων, με τις οποίες θα καλύπτονται οι ζημίες και δαπάνες που προκύπτουν κατά την υλοποίηση των πράξεων που υποστηρίζονται από το Ταμείο Εγγυήσεων. Προκειμένου να συμμετάσχει η Χώρα μας στο άνω Ταμείο, είναι αναγκαία η τροποποίηση του άρθρου 91 Α του ν. 4549/2018, ώστε να είναι δυνατή η παροχή εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου δια της υπογραφής από τον Υπουργό Οικονομικών της σχετικής σύμβασης με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για τους παραπάνω σκοπούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Α. Επί της αρχής

Η αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού και γενικότερα η προστασία της ανθρώπινης ζωής αποτελούν σήμερα τις ύψιστες προτεραιότητες της κυβέρνησης και κινητοποιούν όλες τις δυνάμεις της. Η πολιτεία λαμβάνει υπόψη της ότι οι οικονομικές δυνατότητες των πολιτών δεν είναι οι ίδιες και ότι η λήψη μέτρων οικονομικής ενίσχυσης και η παροχή οικονομικών διευκολύνσεων για την περαιτέρω στήριξη φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε όλο το εύρος της οικονομίας και πλήττονται από τις επιπτώσεις της πανδημίας είναι καταλυτικής σημασίας για την κοινωνική συνοχή, αναδεικνύει δε την κρατική ευθύνη. Για την αντιμετώπιση του μείζονος προβλήματος της υπερχρέωσης νοικοκυριών και επιχειρήσεων, η πολιτεία έχει ήδη προβεί σε στοχευμένες ενέργειες, με σκοπό την προστασία των οφειλετών που έχουν ενταχθεί στο θεσμικό πλαίσιο προστασίας της κύριας κατοικίας τους, καθώς και λοιπών οφειλετών που έχουν περιέλθει σε δυσχέρεια αποπληρωμής δανειακών τους υποχρεώσεων.
Με το πλέγμα των προτεινομένων διατάξεων, εισάγεται ένα πρόγραμμα υποστήριξης, μέσω της συνεισφοράς του Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων με εμπράγματες εξασφαλίσεις στην κύρια κατοικία, για δανειολήπτες που έχουν πληγεί από τις δυσμενείς συνέπειες του κορωνοϊού COVID-19. Μάλιστα, η έννοια των πληγέντων διευρύνεται σημαντικά, ώστε να συμπεριλάβει όσο το δυνατόν περισσότερους από τους δανειολήπτες, ακόμα και αυτούς που δεν έχουν πληγεί οι ίδιοι, αλλά άμεσο μέλος της οικογένειάς τους, και λόγω του γεγονότος αυτού, όλη η οικογένεια λογίζεται πληγείσα. Η επιδίωξη της πολιτείας είναι, μεταξύ άλλων, η προστασία της κύριας κατοικίας των δανειοληπτών, και για το λόγο αυτό με το παρόν σχέδιο νόμου εισάγεται ένα νέο πρόγραμμα υποστήριξης δανειοληπτών, στο οποίο το κράτος επιδοτεί, για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, ένα σημαντικό μέρος των μηνιαίων δόσεων όσων πλήττονται από τις συνέπειες του κορωνοϊού, και έχουν δάνεια με υποθήκη στην κύρια κατοικία.
Με το παρόν πρόγραμμα: α) ενισχύονται και επιβραβεύονται, για πρώτη φορά, οι συνεπείς δανειολήπτες, με εξυπηρετούμενα δάνεια, οι οποίοι έχουν πληγεί από την πανδημία, β) υποστηρίζεται το σύνολο των δανειοληπτών που επλήγησαν από την υγειονομική κρίση και έχουν μη εξυπηρετούμενο δάνειο, ακόμη και μετά το τέλος του 2018, ενθαρρύνοντας τις διμερείς συμφωνίες με τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και τις εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων, γ) αποτρέπεται η εκμετάλλευση του νέου πλαισίου από «στρατηγικούς κακοπληρωτές», δ) περιορίζεται ο κίνδυνος δημιουργίας μιας νέας γενιάς «κόκκινων» δανείων και ε) ενισχύεται η κοινωνική συνοχή, καθώς καλύπτονται πολλαπλάσιοι δανειολήπτες σε σχέση με το υφιστάμενο πλαίσιο.

Τα βασικά χαρακτηριστικά του νέου πλαισίου είναι τα εξής:
α) Στο νέο πλαίσιο συνεισφοράς του Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων με εμπράγματες εξασφαλίσεις στην κύρια κατοικία, μπορούν να ενταχθούν τα δάνεια φυσικών ή νομικών προσώπων προς χρηματοδοτικούς φορείς που εξασφαλίζονται με εμπράγματη ασφάλεια στην κύρια κατοικία του οφειλέτη.
β) Δικαίωμα υποβολής αίτησης για τη χορήγηση συνεισφοράς Δημοσίου στην αποπληρωμή των δανειακών υποχρεώσεων έχει μια ευρεία κατηγορία πληγέντων στο πλαίσιο του COVID-19 φυσικών προσώπων, στα οποία συντρέχουν οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας του νόμου, ήτοι προσώπων που έχουν, είτε τα ίδια, είτε ο σύζυγος ή εξαρτώμενο μέλος αποδεδειγμένα πληγεί και για τον λόγο αυτόν ενταχθεί στα ληφθέντα μέτρα στο πλαίσιο του COVID-19.
γ) Δημιουργούνται τρεις (3) κατηγορίες υπαγόμενων δανείων, ήτοι οφειλών επιδεκτικών συνεισφοράς του Δημοσίου και εισάγονται πρόσθετα κριτήρια επιλεξιμότητας, που διαφοροποιούνται ανάλογα με την εξυπηρέτηση ή καθυστέρηση [έως ή πλέον των ενενήντα (90) ημερών] ή την καταγγελία των δανείων. Αναλόγως, για τις τρεις κατηγορίες δανείων διαφοροποιούνται και τα ποσοστά της συνεισφοράς του δημοσίου, καθώς και η ελάχιστη μηνιαία συνεισφορά.
δ) Η διαδικασία του προγράμματος, η υποβολή και έγκριση της αίτησης, διεξάγεται αποκλειστικά μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, με αυτόματη άντληση δεδομένων, εξαλείφοντας τη γραφειοκρατία και την ταλαιπωρία των πολιτών, προκειμένου να συλλέξουν έγγραφα και πιστοποιητικά.
ε) Προβλέπεται κλιμακούμενο ποσοστό της συνεισφοράς του Δημοσίου, σε συνάρτηση με το ύψος της οφειλής, το οικογενειακό εισόδημα και τα περιουσιακά στοιχεία, με στόχο την κάλυψη των πραγματικών αναγκών των δανειοληπτών και την ενίσχυσή τους.
στ) Υπάρχει ρητή πρόβλεψη και για τους δανειολήπτες, οι οφειλές των οποίων έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3869/2010 (Α΄ 130) ή εκκρεμεί η υπαγωγή τους, έτσι ώστε να μπορούν να επωφεληθούν των ευνοϊκών διατάξεων του παρόντος.
ε) Προβλέπεται περίοδος παρακολούθησης της εξυπηρέτησης των δόσεων του δανείου εκ μέρους του δανειολήπτη, μετά τη λήξη της επιδότησης, και επιστροφή της επιδότησης σε περίπτωση μη εξυπηρέτησης της οφειλής, έτσι ώστε να διασφαλίζεται, αφενός μεν η βιωσιμότητα των ρυθμίσεων και αφετέρου η αποθάρρυνση των δανειοληπτών που δεν έχουν πραγματική βούληση εξυπηρέτησης της οφειλής τους.

Β. Ειδικότερα επί των άρθρων

Επί του άρθρου 71

Με το άρθρο 71 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής των προτεινόμενων διατάξεων και οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας.
Γενικά, οι προϋποθέσεις που θέτουν οι προτεινόμενες διατάξεις αφορούν: α) στο πρόσωπο του αιτούντος και τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να θεωρηθεί πληγείς ο ίδιος ή μέλος της οικογένειάς του, ούτως ώστε να είναι επιλέξιμος, β) στην αξία της κύριας κατοικίας αλλά και της λοιπής κινητής και ακίνητης περιουσίας του, γ) στο ύψος του οικογενειακού του εισοδήματος, καθώς και δ) στην οφειλή από δάνειο, ώστε να μπορεί αυτή να θεωρηθεί επιδεκτική επιδότησης από το Δημόσιο για το προβλεπόμενο διάστημα των εννέα (9) μηνών από την ημερομηνία έγκρισης της αίτησης.
Συγκεκριμένα, στην παρ. 1 καθορίζεται το χρονικό διάστημα της συνεισφοράς του Δημοσίου, που δεν υπερβαίνει τους εννέα (9) μήνες από την ημερομηνία έγκρισης της αίτησης υπαγωγής στις προτεινόμενες διατάξεις, ενώ παράλληλα αναφέρεται ότι η συνεισφορά του Δημοσίου αφορά σε πάσης φύσεως δάνεια φυσικών ή νομικών προσώπων προς χρηματοδοτικούς φορείς, εφόσον εξασφαλίζονται με εμπράγματη ασφάλεια στην κύρια κατοικία του οφειλέτη.
Στην παρ. 2, ορίζεται ότι επιλέξιμα για την υποβολή της αίτησης είναι όλα τα φυσικά πρόσωπα, που όμως έχουν αποδεδειγμένα πληγεί και για το λόγο αυτόν ενταχθεί στα ληφθέντα μέτρα στο πλαίσιο του COVID- 19. Επιπρόσθετα, η διάταξη επιδιώκει να αποτρέψει τον κίνδυνο αποκλεισμού οποιουδήποτε

δανειολήπτη από τις διευκολύνσεις που παρέχουν οι προτεινόμενες διατάξεις μόνο και μόνο επειδή δεν έχει πληγεί ο ίδιος, αλλά μέλος της οικογένειάς του. Στο πλαίσιο αυτό, ορίζεται ότι επιλέξιμα είναι και φυσικά πρόσωπα, που δεν έχουν ενταχθεί στα μέτρα που ελήφθησαν στο πλαίσιο του COVID-19, αλλά έχουν πληγεί και ενταχθεί σε αυτά είτε ο σύζυγος, ή εξαρτώμενο μέλος.
Στην παρ. 3 ορίζεται αναλυτικά ποιοι θεωρούνται «πληγέντες» για την εφαρμογή των προτεινομένων διατάξεων και ειδικότερα ότι πρόκειται, καταρχήν για εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, στους οποίους είτε παρασχέθηκε οικονομική ενίσχυση, δυνάμει του δέκατου τρίτου άρθρου της από 14.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α΄ 64), όπως κυρώθηκε με το άρθρο 3 του ν. 4682/2020 (Α΄ 76) και του άρθρου 11 της από 20.3.3020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Π.Ν.Π.) (Α΄ 68), όπως κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4683/2020 (Α΄ 83), είτε για εργαζόμενους των οποίων ο μέσος μικτός μηνιαίος μισθός, αφαιρουμένων τυχόν πρόσθετων ή άλλων έκτακτων αποδοχών των μηνών Μαρτίου και Απριλίου 2020, παρουσίασε μείωση, σε σχέση με τον αντίστοιχο των μηνών Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου 2020, σύμφωνα με την κλίμακα που παρατίθεται αναλυτικά στην προτεινόμενη διάταξη. Κατά δεύτερον, πρόκειται για ελεύθερους επαγγελματίες ή φυσικά πρόσωπα που ασκούν ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, στους οποίους είτε παρασχέθηκε οικονομική ενίσχυση στο πλαίσιο του όγδοου άρθρου της 20.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, όπως κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4683/2020 και όπως ισχύει, είτε τα έσοδά τους του δευτέρου τριμήνου 2020 παρουσίασαν μείωση ίση ή μεγαλύτερη του είκοσι τοις εκατό (20%) σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του έτους 2019, όπως αυτό προκύπτει από τις περιοδικές δηλώσεις ΦΠΑ που υπέβαλλαν. Προβλέπεται επίσης, η υπαγωγή και άλλων κατηγοριών φυσικών προσώπων, που υπήχθησαν στις διευκολύνσεις της από 20.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, όπως κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4683/2020 και όπως ισχύει και ειδικότερα: των άνεργων ή μακροχρόνια άνεργων (άρθρο έβδομο της Π.Ν.Π.), φυσικών προσώπων-ιδιοκτητών ακινήτων (άρθρο δεύτερο της Π.Ν.Π.) και εταίρων προσωπικών ή κεφαλαιουχικών εταιριών (άρθρο όγδοο της Π.Ν.Π.). Τέλος, στην παρ. 3 ορίζονται ως «πληγέντες» και οι δικαιούχοι που έλαβαν ενίσχυση με τη μορφή της επιστρεπτέας προκαταβολής σύμφωνα με τα οριζόμενα στο τρίτο άρθρο της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Μέτρα αντιμετώπισης της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19 και άλλες κατεπείγουσες διατάξεις» (Α΄ 75) και την ΚΥΑ ΓΔΟΥ131/13.6.2020 (Β΄ 2276), καθώς και του μηχανισμού ενίσχυσης της απασχόλησης «ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ», βάσει της ΚΥΑ οικ.23103/478/2020 (Β΄ 2274), οι οποίοι αποδεδειγμένα έχουν παρουσιάσει μείωση εισοδημάτων λόγω των συνεπειών της πανδημίας.
Στην παρ. 4 καθορίζονται οι επιπλέον προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά για την υπαγωγή στις προτεινόμενες διατάξεις. Ορίζεται ότι ο αιτών θα πρέπει να έχει κυριότητα σε ακίνητο που αποτελεί την κύρια κατοικία του και το οποίο βρίσκεται στην Ελλάδα (περ. α΄). Θα πρέπει επίσης, κατά τα αναφερόμενα στην περ. β΄, να μην έχει υπαχθεί στη ρύθμιση των άρθρων 68-83 του ν. 4605/2019 (Α΄ 52) «Πρόγραμμα Επιδότησης Αποπληρωμής Στεγαστικών και Επιχειρηματικών Δανείων με Υποθήκη σε Κύρια κατοικία». Στην περ. β΄ της παρ. 4 ορίζεται ότι οφειλέτες που έχουν ήδη υποβάλει αίτηση για υπαγωγή στη διαδικασία των άρθρων 68-83 του ν. 4605/2019 (Α΄ 52), χωρίς να έχει ακόμη επιτευχθεί ρύθμιση, έχουν το δικαίωμα να υπαχθούν στις προτεινόμενες διατάξεις, αφού όμως προηγουμένως παραιτηθούν από την αίτηση υπαγωγής τους στον ν. 4605/2019. Η προτεινόμενη διάταξη κάνει μνεία και για την περίπτωση υπαγωγής στις διατάξεις του ν. 4605/2019, μετά την έγκριση της συνεισφοράς, βάσει των διατάξεων του προτεινόμενου νόμου, περίπτωση κατά την οποία η συνεισφορά του προτεινόμενου νόμου διακόπτεται. Η πρόβλεψη αυτή δικαιολογείται και τελεί σε αρμονία με τα οριζόμενα στην περ. ε΄ της παρ. 4. Στην περ. γ΄ της παρ. 4 ορίζεται, ότι θα πρέπει ο αιτών-οφειλέτης να μην έχει υπαχθεί στη ρύθμιση των άρθρων 99 επ. του ν. 3588/2007 (Α΄ 153), 61 έως 67 του ν. 4307/2014 (Α΄ 246) ή του ν. 4469/2017 (Α΄ 62), ακόμα κι αν εξέπεσε από αυτές. Παράλληλα ορίζεται ότι δεν θα πρέπει ούτε να εκκρεμεί αίτηση ρύθμισης κατά τις διατάξεις των νόμων αυτών, μπορεί όμως ο οφειλέτης να παραιτηθεί από εκκρεμή αίτηση πριν την υποβολή της αίτησης του στο πλαίσιο του προτεινόμενου νόμου. Στην περ. δ΄ της παρ. 4 ορίζεται, ότι θα πρέπει να υφίσταται οφειλή επιδεκτική συνεισφοράς κατά την παρ. 1 του άρθρου, δηλαδή η οφειλή να προέρχεται από δάνεια προς χρηματοδοτικούς φορείς, τα οποία εξασφαλίζονται με εμπράγματη ασφάλεια στην κύρια κατοικία του οφειλέτη. Στην περ. ε΄ της παρ. 4 ορίζεται ότι δεν επιτρέπεται να υπάρχει εγγύηση του ελληνικού Δημοσίου για την ίδια οφειλή που

ζητείται να κριθεί επιδεκτική συνεισφοράς κατά τις προτεινόμενες διατάξεις ούτε και να έχει ο δικαιούχος -κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως- άλλη ενεργή κρατική ενίσχυση για την οφειλή αυτή. Η ρύθμιση επιδιώκει να αποτρέψει τη διπλή κρατική χρηματοδότηση των ίδιων δανείων με τη συνεισφορά του προτεινόμενου νόμου.

Η περ. στ΄ θέτει τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται ως προς αυτή καθεαυτή την οφειλή που είναι επιδεκτική συνεισφοράς του Δημοσίου, εισάγοντας πρόσθετα κριτήρια επιλεξιμότητας. Τα κριτήρια αυτά αφορούν στην αξία της πρώτης κατοικίας, στο ύψος του οικογενειακού εισοδήματος, την περιουσιακή κατάσταση του οφειλέτη, του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών (συνολική ακίνητη περιουσία, καταθέσεις/επενδυτικά προϊόντα), στην αξία των μεταφορικών μέσων του αιτούντος, καθώς και στο ύψος της οφειλής ανά πιστωτή και ειδικότερα στο ύψος του οφειλόμενου κεφαλαίου και τους λογιστικοποιημένους τόκους του κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Τα κριτήρια θεσπίζονται με βάση την εξυπηρέτηση ή την καθυστέρηση ή την καταγγελία του δανείου και είναι διαφορετικά ανάλογα με το αν το δάνειο είναι εξυπηρετούμενο ή παρουσίαζε την 29η.2.2020 καθυστέρηση μέχρι ενενήντα (90) ημέρες, αν παρουσίαζε την ίδια ημερομηνία καθυστέρηση μεγαλύτερη των ενενήντα (90) ημερών και δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της αμέσως προηγούμενης κατηγορίας και αν παρουσίαζε την 29η.2.2020 καθυστέρηση μεγαλύτερη των ενενήντα (90) ημερών και επιπλέον έχει καταγγελθεί μέχρι την 29η.2.2020 από τον χρηματοδοτικό φορέα.

Έτσι, για τη μεν πρώτη κατηγορία των δανείων, που είναι εξυπηρετούμενα ή παρουσίαζαν την 29η.2.2020 καθυστέρηση μέχρι (90) ημέρες, προβλέπεται στην περ. στ΄ πρώτον ότι κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, η αξία της κύριας κατοικίας του αιτούντος δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ και η συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας του αιτούντος, του/της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, συμπεριλαμβανομένης της πρώτης κατοικίας δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις εξακόσιες χιλιάδες (600.000) ευρώ. Αναφορικά με τις καταθέσεις και τα επενδυτικά προϊόντα του ιδίου, του/της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, θα πρέπει να είναι ίσες ή μικρότερες των σαράντα χιλιάδων (40.000) ευρώ. Το οικογενειακό του εισόδημα κατά το τελευταίο έτος με δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι τέσσερις (24.000) ευρώ, προσαυξανόμενο κατά δεκαοκτώ χιλιάδες (18.000) ευρώ για τον/την σύζυγο και κατά πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τα (3) τρία εξαρτώμενα μέλη, ενώ το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιδεκτικών για τη συνεισφορά οφειλών, συνυπολογιζομένων των λογιστικοποιημένων τόκων, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ ανά πιστωτή. Περαιτέρω, λαμβάνεται μέριμνα και για τα δάνεια σε ξένο νόμισμα και ρητά προβλέπεται ότι για τον καθορισμό του μέγιστου ορίου των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία αλλοδαπού νομίσματος και ευρώ κατά την τελευταία εργάσιμη ημέρα του αμέσως προηγούμενου μήνα της υποβολής της αίτησης. Τέλος, τα μεταφορικά μέσα του αιτούντος, που αποκτήθηκαν εντός της τελευταίας τριετίας για ιδιωτική χρήση, θα πρέπει να έχουν συνολική αξία που να μην υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ. Ρητά προβλέπεται ότι δεν λογίζεται ως καθυστέρηση η χορήγηση εκουσίως από τον χρηματοδοτικό φορέα ή δυνάμει νομοθετικής πρόβλεψης, αναστολής στην καταβολή της μηνιαίας δόσης.

Για τη δεύτερη κατηγορία των δανείων, που παρουσίαζαν καθυστέρηση μεγαλύτερη των ενενήντα (90) ημερών την 29η.2.2020 και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περ. Α΄, προβλέπεται στην περ. στ΄ Β ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, η αξία της κύριας κατοικίας του αιτούντος δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ και η συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας του αιτούντος, του/της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, συμπεριλαμβανομένης της πρώτης κατοικίας δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ. Αναφορικά με τις καταθέσεις και τα επενδυτικά προϊόντα του ιδίου, του/της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, θα πρέπει να είναι ίσες ή μικρότερες από είκοσι πέντε (25.000) ευρώ. Το οικογενειακό του εισόδημα κατά το τελευταίο έτος με δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις δεκαεπτά χιλιάδες (17.000) ευρώ, προσαυξανόμενο κατά δεκατρείς χιλιάδες (13.000) ευρώ για τον/την σύζυγο και κατά πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τα τρία εξαρτώμενα μέλη, ενώ το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιδεκτικών για τη συνεισφορά οφειλών, συνυπολογιζομένων των λογιστικοποιημένων τόκων, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει

τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ ανά πιστωτή. Ομοίως δε, λαμβάνεται μέριμνα και για τα δάνεια σε ξένο νόμισμα και ρητά προβλέπεται ότι για καθορισμό του μέγιστου ορίου των διακοσίων πενήντα (250.000) ευρώ λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία αλλοδαπού νομίσματος και ευρώ κατά την τελευταία εργάσιμη ημέρα του αμέσως προηγούμενου μήνα της υποβολής της αίτησης. Τέλος, τα μεταφορικά μέσα του αιτούντος που αποκτήθηκαν εντός της τελευταίας τριετίας για ιδιωτική χρήση, θα πρέπει να έχουν συνολική αξία που να μην υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ.
Τέλος, για την τρίτη κατηγορία των δανείων που παρουσίαζαν καθυστέρηση μεγαλύτερη των ενενήντα (90) ημερών επιπλέον έχουν καταγγελθεί μέχρι την 29η.2.2020, προβλέπεται στην περ. στ΄ Γ ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, η αξία της κύριας κατοικίας του αιτούντος δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ και η συνολική αξία της ακίνητης περιουσίας του αιτούντος, του/της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, συμπεριλαμβανομένης της πρώτης κατοικίας δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις διακόσιες ογδόντα χιλιάδες (280.000) ευρώ. Αναφορικά με τις καταθέσεις και τα επενδυτικά προϊόντα του ιδίου, του/της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, θα πρέπει να είναι ίσες ή μικρότερες των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ. Το οικογενειακό του εισόδημα, κατά το τελευταίο έτος με δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις δώδεκα χιλιάδες πεντακόσια (12.500) ευρώ, προσαυξανόμενο κατά οκτώ χιλιάδες πεντακόσια (8.500) ευρώ για τον/την σύζυγο και κατά πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τα τρία (3) εξαρτώμενα μέλη, ενώ το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιδεκτικών για τη συνεισφορά οφειλών, συνυπολογιζομένων των λογιστικοποιημένων τόκων, δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) ευρώ ανά πιστωτή. Επίσης, λαμβάνεται μέριμνα και για τα δάνεια σε ξένο νόμισμα και ρητά προβλέπεται ότι για καθορισμό του μέγιστου ορίου των εκατόν τριάντα χιλιάδων (130.000) ευρώ λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία αλλοδαπού νομίσματος και ευρώ κατά την τελευταία εργάσιμη ημέρα του αμέσως προηγούμενου μήνα της υποβολής της αίτησης. Τέλος, τα μεταφορικά μέσα του αιτούντος που αποκτήθηκαν εντός της τελευταίας τριετίας για ιδιωτική χρήση, θα πρέπει να έχουν συνολική αξία που να μην υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ.
Στην παρ. 5 προβλέπεται ότι ο χαρακτηρισμός των οφειλών και η επιλεξιμότητα του αιτούντος, με βάση τις παραπάνω διακρίσεις των περ. Α΄, Β΄, Γ΄της προτεινόμενης διάταξης της περ. στ΄ της παρ. 4, λαμβάνει χώρα ανά πιστωτή.
Με την παρ. 6 καθορίζεται ότι, αν έχει ανατεθεί η διαχείριση της οφειλής ή αυτή έχει μεταβιβαστεί σε τρίτο ή έχει τιτλοποιηθεί κατά τις διατάξεις του ν. 4354/2015 (Α΄ 176) ή του ν. 3156/2003 (Α΄ 157) ή του ν. 4649/2019 (Α΄ 206), ή έχει υποκατασταθεί ο εγγυητής ή εν γένει συνοφειλέτης, το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει την εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων. Η ρύθμιση διασφαλίζει ότι τόσο η μεταβίβαση ή η τιτλοποίηση του δανείου όσο και η υποκατάσταση του εγγυητή ή συνοφειλέτη δεν οδηγούν σε χειροτέρευση της θέσης του δανειολήπτη, με στέρηση της δυνατότητας υπαγωγής στο προτεινόμενο πλαίσιο.
Η παρ. 7 ρυθμίζει την περίπτωση που οφειλή έχει υπαχθεί οριστικά στις διατάξεις του ν. 3869/2010 (Α΄ 130) και προβλέπει την παραίτηση του οφειλέτη από το δικαίωμά του να ζητήσει συνεισφορά Δημοσίου σύμφωνα με τα εδάφια πέμπτο, έκτο, έβδομο και όγδοο της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010, εφόσον εγκριθεί η συνεισφορά του προτεινόμενου νόμου. Και στην περίπτωση αυτή, η ρύθμιση επιδιώκει να αποτρέψει τη διπλή κρατική χρηματοδότηση με τη συνεισφορά του προτεινόμενου νόμου. Στην παρ. 7 επίσης, ρυθμίζονται οι περιπτώσεις εκκρεμών, σε πρώτο βαθμό, αιτήσεων του ν. 3869/2010, οι οποίες δεν έχουν εκδικασθεί, και προβλέπεται ότι οι οφειλέτες μπορούν να υποβάλλουν αίτηση στο πλαίσιο του προτεινόμενου νόμου. Τέλος, προβλέπεται, ότι αν οι αιτούντες ρυθμίσουν συναινετικά οποιαδήποτε από τις οφειλές, που είναι επιδεκτικές για την καταβολή συνεισφοράς δημοσίου κατά τον προτεινόμενο νόμο, τότε η δίκη του ν. 3869/2010 καταργείται ως προς τις οφειλές που ρυθμίστηκαν συναινετικά, καθώς η διπλή ρύθμιση των ίδιων οφειλών δεν εξυπηρετεί κάποια σκοπιμότητα, αντιθέτως θα παρείχε κίνητρο στον οφειλέτη να φανεί ασυνεπής στο σχέδιο ρύθμισης οφειλών του ν. 3869/2010.

Επί του άρθρου 72

Στο άρθρο 72 λαμβάνει χώρα ο απαιτούμενος εννοιολογικός προσδιορισμός, για λόγους συνεκτικότητας και ενιαίας ερμηνείας των διατάξεων. Αναφορικά με τον ορισμό του οφειλέτη, καθίσταται σαφές, ότι στην έννοιά του περιλαμβάνονται φυσικά πρόσωπα, είτε είναι πρωτοφειλέτες είτε συνοφειλέτες είτε εγγυητές.
Στην έννοια του χρηματοδοτικού φορέα περιλαμβάνονται ρητά τόσο τα πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που τελούν υπό ειδική εκκαθάριση, όσο και οι εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις του άρθρου 1 του ν. 4354/2015 (Α΄ 176), υπό την προϋπόθεση ότι τελούν υπό την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος ή του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού. Επιπλέον, ρυθμίζεται ρητά, ότι οι πιστωτές που απέκτησαν απαιτήσεις επιδεκτικές ρύθμισης με μεταβίβαση κατά το άρθρο 3 του ν. 4354/2015 ή με τιτλοποίηση κατά τον ν. 3156/2003, συμμετέχουν στη διαδικασία του προτεινόμενου νόμου μόνο μέσω της εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, στην οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση ή μέσω του προσώπου στο οποίο έχει ανατεθεί η διαχείρισή τους κατά την παρ. 14 του άρθρου 10 του ν. 3156/2003 αντίστοιχα.
Σε σχέση με την έννοια της οφειλής ορίζεται ότι νοείται η οφειλή του οφειλέτη προς χρηματοδοτικούς φορείς από οποιαδήποτε αιτία, υπό την προϋπόθεση να έχει παραχωρηθεί εμπράγματη εξασφάλιση στην κύρια κατοικία του οφειλέτη.
Ως σύζυγος νοείται και ο αντισυμβαλλόμενος σε σύμφωνο συμβίωσης του ν. 4356/2015 (Α΄ 181) ή του ν. 3719/2008 (Α΄ 241), ενώ ως εξαρτώμενα μέλη, τα πρόσωπα που ορίζονται στο άρθρο 11 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167).
Αναφορικά με την έννοια του οικογενειακού εισοδήματος, γίνεται σαφές, ότι νοείται το διαθέσιμο οικογενειακό εισόδημα, καθώς το ποσό αυτό προκύπτει από την αφαίρεση των αναλογούντων φόρων, και της τυχόν ύπαρξης υποχρέωσης καταβολής ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ή τέλους επιτηδεύματος.
Σε σχέση με τον ορισμό της κύριας κατοικίας, προκρίνεται η επιλογή να προκύπτει αυτή από τη σχετική δήλωση του αιτούντος στην αίτησή του.
Ως μηνιαία δόση νοείται η δόση εξυπηρέτησης των επιλέξιμων οφειλών, όπως καθορίζονται στη συμφωνία μεταξύ του χρηματοδοτικού φορέα και του οφειλέτη και διαβιβάζονται στην ηλεκτρονική πλατφόρμα, που ορίζεται αμέσως στη συνέχεια.
Ως ηλεκτρονική πλατφόρμα νοείται η ψηφιακή πλατφόρμα ηλεκτρονικής υποβολής και διαχείρισης αιτήσεων, η οποία αναπτύσσεται από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και Δημόσιας Διοίκησης (Γ.Γ.Π.Σ.Δ.Δ.) σε συνεργασία με την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.).
Ως σύμβουλος ορίζεται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που επιλέγει ο οφειλέτης και αναλαμβάνει τις διαδικασίες υποστήριξης του οφειλέτη, κατά το στάδιο της αίτησης στην ηλεκτρονική πλατφόρμα και τη ρύθμιση των οφειλών και μπορεί ενδεικτικά να είναι δικηγόρος, λογιστής – φοροτεχνικός, οικονομολόγος ή οποιαδήποτε άλλη επιστημονική ειδικότητα με γνώσεις και εμπειρία για τη διενέργεια των απαιτούμενων διαδικασιών του νόμου και την επαρκή υποστήριξη του οφειλέτη.
Τέλος, ως μεταφορικά μέσα ορίζονται αυτά που αναφέρονται στις περ. γ΄, στ΄ και ζ΄ της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4172/2013 και ευρίσκονται στην κυριότητα του αιτούντος.

Επί του άρθρου 73

Στην παρ. 1 προβλέπεται ότι για τη διαπίστωση της επιλεξιμότητας του αιτούντα λαμβάνεται υπόψη η αντικειμενική-φορολογητέα αξία του ακινήτου-κύριας κατοικίας του για τον υπολογισμό του συμπληρωματικού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (Ε.Ν.Φ.Ι.Α.), έτσι ώστε να εφαρμόζεται ένα ενιαίο και αντικειμενικό κριτήριο για τη διακρίβωση της συνδρομής της συγκεκριμένης προϋπόθεσης επιλεξιμότητας.

Η παρ. 2 ρυθμίζει τις περιπτώσεις ύπαρξης ιδανικού μεριδίου, ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας στην κύρια κατοικία του αιτούντος. Αν η κύρια κατοικία του αιτούντα ως σύνολο έχει αντικειμενική-φορολογητέα αξία που υπερβαίνει τα όρια που, κατά περίπτωση, περιγράφονται στις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, τότε ο αιτών κρίνεται μη επιλέξιμος ανεξαρτήτως της διάσπασης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος αυτής μεταξύ πλειόνων συγκυρίων ή μεταξύ ψιλού κυρίου και επικαρπωτή.
Τέλος, στην παρ. 3, ομοίως με την παρ. 1 ορίζεται ότι για τον υπολογισμό της αξίας της συνολικής ακίνητης περιουσίας του αιτούντα, προκειμένου να κριθεί η επιλεξιμότητά του, κατά περίπτωση, λαμβάνεται υπόψη η αντικειμενική-φορολογητέα αξία αυτής για τον υπολογισμό του συμπληρωματικού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (Ε.Ν.Φ.Ι.Α.), έτσι ώστε να εφαρμόζεται ένα ενιαίο και αντικειμενικό κριτήριο για τη διακρίβωση της συνδρομής της συγκεκριμένης προϋπόθεσης επιλεξιμότητας. Τα ίδια ακριβώς κριτήρια υπολογισμού λαμβάνονται υπόψη και για την αξιολόγηση της συνολικής ακίνητης περιουσίας τυχόν συνοφειλετών/εγγυητών του αιτούντα, για τη διακρίβωση της επιλεξιμότητάς του.

Επί του άρθρου 74

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται, ότι η διαδικασία υποβολής και διαχείρισης των αιτήσεων του εισαγόμενου πλαισίου θα γίνεται αποκλειστικά με ηλεκτρονικό μέσο, ήτοι μέσω ψηφιακής πλατφόρμας, η οποία αναπτύσσεται από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και Δημόσιας Διοίκησης (Γ.Γ.Π.Σ.Δ.Δ.) σε συνεργασία με την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.). Ήδη, μέσω του εξωδικαστικού μηχανισμού ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων, που θεσπίστηκε με τον ν. 4469/2017 (Α΄ 62), αλλά και του προγράμματος επιδότησης αποπληρωμής στεγαστικών και επιχειρηματικών δανείων με υποθήκη σε κύρια κατοικία του ν. 4605/2019 (Α΄ 52), έχει αναπτυχθεί στην Ε.Γ.Δ.Ι.Χ. από την Γ.Γ.Π.Σ.Δ.Δ. η σχετική ηλεκτρονική πλατφόρμα, η οποία για πρώτη φορά συγκεντρώνει ηλεκτρονικά όλες τις οφειλές προς το Δημόσιο και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων ή εταιρίες παροχής πιστώσεων. Η εν λόγω πλατφόρμα τυγχάνει πλήρως λειτουργική και αποτελεσματική, συγκεντρώνοντας όλη την απαιτούμενη πληροφορία για τις οφειλές των αιτούντων, αποφεύγοντας τον περιττό διοικητικό φόρτο, καθώς και την ταλαιπωρία των οφειλετών, όπως αναζητήσουν σχετική βεβαίωση οφειλών από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων ή εταιρίες παροχής πιστώσεων. Εξάλλου, η ως άνω πλατφόρμα θα αναβαθμιστεί περαιτέρω, ώστε να υπηρετήσει τις ανάγκες του νέου πλαισίου, ανακτώντας αυτόματα όλα τα αναγκαία στοιχεία αναφορικά με τις οφειλές των αιτούντων από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα/εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων ή εταιρείες παροχής πιστώσεων, έτσι ώστε να μην απαιτείται η χρονοβόρα και συχνά κοστοβόρα βεβαίωση οφειλών, η οποία οδηγούσε σε ταλαιπωρία των οφειλετών και καθυστερήσεις.

Επί του άρθρου 75

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζονται οι διαδικασίες υποβολής της αίτησης στο νέο πλαίσιο.
Ειδικότερα, με την παρ. 1 ορίζεται, ότι τα πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν σχετική αίτηση από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου έως και την 30η.9.2020. Η πρόβλεψη σύντομης σχετικά προθεσμίας δικαιολογείται από την ανάγκη, αφενός μεν να επιβοηθηθούν άμεσα και αποτελεσματικά οι ήδη πληττόμενοι οικονομικά από την πανδημία του κορωνοϊού οφειλέτες να αποπληρώσουν τις δόσεις των ενυπόθηκων δανείων τους περιορίζοντας έτσι τον κίνδυνο δημιουργίας μιας νέας γενιάς «κόκκινων» δανείων και αφετέρου, να μην υπάρχει παρατεταμένη αβεβαιότητα των πιστωτών και του Δημοσίου ως προς τις περιπτώσεις που εν τέλει θα υπαχθούν στο νέο πλαίσιο.
Στην παρ. 2 ορίζεται ρητώς ότι κάθε φυσικό πρόσωπο έχει τη δυνατότητα υποβολής μίας μόνο αίτησης στο παρόν πλαίσιο προς αποφυγή καταστρατηγήσεων και καταχρηστικών συμπεριφορών.
Στην παρ. 3 περιγράφονται τα βασικά προσωπικά στοιχεία του αιτούντα, του/της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, που ανακτώνται αυτόματα από τις βάσεις δεδομένων της Φορολογικής Διοίκησης έπειτα από την ταυτοποίηση του αιτούντα μέσω των κωδικών ταυτοποίησης taxisnet.

Στην παράγραφο 4 περιγράφονται τα αναγκαία στοιχεία που πρέπει να εισάγει ο αιτών στην ηλεκτρονική αίτησή του, καθώς και οι υπεύθυνες δηλώσεις που οφείλει να συνυποβάλει με την αίτηση του. Ως προς τα στοιχεία που πρέπει να εισάγει ο αιτών, επιδιώχθηκε ο περιορισμός τους στα απολύτως απαραίτητα για τον έλεγχο της επιλεξιμότητάς του, ενώ η συνυποβολή των υπεύθυνων δηλώσεων με τις τυχόν συνέπειες της ψευδούς υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α΄ 75) αποσκοπεί στην αποτροπή καταχρηστικών αιτήσεων από στρατηγικούς κακοπληρωτές.
Η παρ. 5 προβλέπει ηλεκτρονική συνυπογραφή της αίτησης από τον/την σύζυγο και τα εξαρτώμενα μέλη του ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους, καθώς και τον τυχόν συνοφειλέτη ή εγγυητή. Η ρύθμιση αποσκοπεί στη διασφάλιση αφενός της συναίνεσής τους για τη μεταφόρτωση των δεδομένων που τους αφορούν, αφετέρου στη συνομολόγηση από τους υπογράφοντες του περιεχομένου της υπεύθυνης δήλωσης της παρ. 9. Επίσης, ορίζεται η ακολουθητέα διαδικασία σε περίπτωση διακοπής της έγγαμης συμβίωσης.
Στην παρ. 6 ορίζεται, ότι η υποβολή αίτησης δυνάμει του νέου πλαισίου συνεπάγεται την άρση τόσο του τραπεζικού όσο και του φορολογικού απορρήτου για όλους τους συνυπογράφοντες την αίτηση. Η άρση των ως άνω απορρήτων αποσκοπεί στον ευχερέστερο έλεγχο επιλεξιμότητας από τους πιστωτές και το Δημόσιο και επιπλέον αποθαρρύνει τους στρατηγικούς κακοπληρωτές από την ένταξη στο νέο πλαίσιο.
Οι παρ. 7 και 8 προβλέπουν, ως προς τα δικαιολογητικά που συνυποβάλλονται με την αίτηση, τη μεταφόρτωση των περισσότερων δικαιολογητικών από τις βάσεις δεδομένων της φορολογικής διοίκησης και των πιστωτικών ιδρυμάτων, επιδιώκοντας τη μεγιστοποίηση του αυτοματισμού και την απλοποίηση της διαδικασίας.
Στην παρ. 9 ορίζεται ότι η αίτηση υπέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986 (Α΄ 75) του αιτούντα και των συνυπογραφόντων, συζύγου και εξαρτώμενων μελών, για την ακρίβεια και την πληρότητα του περιεχομένου και των υποβληθέντων εγγράφων και ότι κατά την υποβολή της αίτησης ο οφειλέτης ενημερώνεται για τις συνέπειες της ψευδούς υπεύθυνης δήλωσης. Η ρύθμιση επιδιώκει να αποτρέψει την υποβολή ανειλικρινών αιτήσεων, προσθέτοντας ποινική κύρωση στις άλλες συνέπειες ψευδούς αίτησης που προβλέπει το ισχύον δίκαιο.
Στην παρ. 10 προβλέπονται οι συνέπειες της ανειλικρινούς υπεύθυνης δήλωσης, πέραν των ποινικών συνεπειών. Προβλέπεται η αυτοδίκαιη ακυρότητα της συνεισφοράς του Δημοσίου, εφόσον το ψεύδος της δήλωσης επιδρά στην επιλεξιμότητα του αιτούντος και αυτό αποδεικνύεται με δημόσια έγγραφα, καθώς και η επιστροφή εκ μέρους του αιτούντα των ήδη καταβαλλόμενων από το Δημόσιο σ' αυτόν χρηματικών ποσών.
Στην παρ. 11 διευκρινίζεται ότι η υποβολή της αίτησης δυνάμει του νέου πλαισίου διακόπτει τη διαδικασία του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 1 του
ν. 4224/2013 (Α΄ 288) ως προς τις επιδεκτικές για συνεισφορά οφειλές, ενώ αν -για οποιονδήποτε λόγο- η διαδικασία του νέου πλαισίου δεν τελεσφορήσει, δεν απαιτείται συνέχιση της διαδικασίας επίλυσης καθυστερήσεων του Κώδικα Δεοντολογίας. Η ρύθμιση αποσκοπεί στο να μην ακολουθούνται, παράλληλα ή διαδοχικά, δύο διαφορετικές διαδικασίες που επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό.
Στην παρ. 12 καθιερώνεται η ενδεχόμενη συνδρομή συμβούλου στην υποβολή της αίτησης. Ειδικότερα, στην περίπτωση που ο οφειλέτης έχει περιλάβει στην αίτησή του δήλωση ότι για τη σύνταξή της συνέπραξε σύμβουλος και δηλώσει τα στοιχεία του στην πλατφόρμα, ο τελευταίος, εφόσον προβεί στην οριστική υποβολή της αίτησης, δικαιούται αμοιβής ύψους διακοσίων πενήντα (250) ευρώ ανά χρηματοδοτικό φορέα στον οποίο υφίστανται επιλέξιμες προς συνεισφορά οφειλές, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.. Επιπλέον, στην ίδια παράγραφο προβλέπεται η διαδικασία και ο χρόνος καταβολής της ως άνω αμοιβής στον σύμβουλο, ανάλογα με το εάν α) η επιλέξιμη οφειλή του αιτούντα είναι ενήμερη, ή βρίσκεται σε καθυστέρηση έως ενενήντα (90) ημερών ή β) η επιλέξιμη οφειλή έχει καταγγελθεί ή βρίσκεται σε καθυστέρηση άνω των ενενήντα (90) ημερών. Σε κάθε περίπτωση ορίζεται, ότι η ως άνω αμοιβή του συμβούλου επιβαρύνει τελικά τον οφειλέτη. Με την εισαγωγή της διάταξης αυτής σκοπείται η βέλτιστη αξιοποίηση των παρεχόμενων στα υποκείμενα του νόμου αυτού δυνατοτήτων και δικαιωμάτων.

Επί του άρθρου 76

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζεται η διαδικασία έγκρισης της αιτήσεως. Συγκεκριμένα, ορίζεται, πότε θεωρείται η αίτηση υποβληθείσα και πότε απορριφθείσα. Αντιμετωπίζεται η περίπτωση ύπαρξης καταγγελμένης οφειλής, διακρίνοντας αναλόγως με τα κριτήρια της επιλεξιμότητας του οφειλέτη. Επίσης, με την παρ. 3 θεσπίζονται συγκεκριμένα κριτήρια, διαδικασία και προθεσμίες για τη δρομολόγηση της έναρξης καταβολής συνεισφοράς του Δημοσίου επί της επιλέξιμης οφειλής. Η τηρητέα διαδικασία για την έναρξη καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, διαφοροποιείται, ανάλογα με την κατάσταση της επιλέξιμης οφειλής, η οποία διακρίνεται σε εξυπηρετούμενη και μη. Έτσι, εφόσον η επιλέξιμη οφειλή είναι εξυπηρετούμενη, ο χρηματοδοτικός φορέας αποστέλλει στην ηλεκτρονική πλατφόρμα το αργότερο εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη διαπίστωση της καταρχήν επιλεξιμότητας του αιτούντος, το ποσό της μηνιαίας δόσης αυτής, ούτως ώστε να δρομολογηθεί η έναρξη καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, εκτός εάν έχει χορηγηθεί αναστολή στην πληρωμή των δόσεων, οπότε ο χρηματοδοτικός φορέας αποστέλλει το ποσό της μηνιαίας δόσης εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη λήξη της χορηγηθείσας αναστολής. Επίσης, όταν η επιλέξιμη οφειλή είναι μη εξυπηρετούμενη για χρονικό διάστημα μικρότερο των ενενήντα (90) ημερών, τότε ο αιτών προβαίνει, το αργότερο εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη διαπίστωση της καταρχήν επιλεξιμότητας του, στην καταβολή των δόσεων που ευρίσκονται σε καθυστέρηση, άλλως αυτές κεφαλαιοποιούνται από το χρηματοδοτικό φορέα και βαρύνουν το υπόλοιπο της οφειλής. Μετά την πάροδο του ανωτέρω διαστήματος, ο χρηματοδοτικός φορέας αποστέλλει εντός δεκαπέντε (15) ημερών το ποσό της μηνιαίας δόσης αυτής, ούτως ώστε να ξεκινήσει η έναρξη καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου. Καταβολή συνεισφοράς προβλέπεται και στην περίπτωση που η σχετική σύμβαση έχει καταγγελθεί, προκειμένου δε, να εκκινήσει η διαδικασία καταβολής συνεισφοράς του Δημοσίου, θα πρέπει να λάβει χώρα αναδιάρθρωση της επιλέξιμης οφειλής, με κοινή συμφωνία οφειλέτη και χρηματοδοτικού φορέα μέσα σε ορισμένα χρονικά πλαίσια και με συγκεκριμένη διαδικασία. Η αναδιάρθρωση θα πρέπει να είναι αμοιβαία αποδεκτή και βιώσιμη για τον οφειλέτη, η οποία θα πρέπει να είναι μακροπρόθεσμη και σύμφωνη με τις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών, όπου αυτές είναι εφαρμοστέες. Στην περίπτωση αυτή, ο οφειλέτης οφείλει να προσκομίσει τα δικαιολογητικά και τα έγγραφα που θα του ζητήσει ο χρηματοδοτικός φορέας άμεσα και το αργότερο εντός δεκαπέντε (15) ημερολογιακών ημερών. Στη συνέχεια, και εφόσον ο χρηματοδοτικός φορέας προτείνει συμφωνία αναδιάρθρωσης στον οφειλέτη, ο τελευταίος οφείλει να αποδεχθεί ή απορρίψει αυτήν εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη λήψη της πρότασης. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία αναδιάρθρωσης ή σε περίπτωση που δεν υποβληθεί η δήλωση περί βιωσιμότητας, μαζί με τη δήλωση περί επίτευξης συμφωνίας αναδιάρθρωσης, η διαδικασία διακόπτεται και η αίτηση θεωρείται απορριφθείσα. Η συνεισφορά του Δημοσίου συνδέεται με την/τις επιλέξιμη/ες οφειλές, ανεξάρτητα από τον αριθμό αυτών και όχι με τους οφειλέτες. Έτσι, στις παρ. 5 και 6 διευκρινίζεται ότι η συνεισφορά εγκρίνεται για το σύνολο των οφειλών ανά χρηματοδοτικό φορέα, ενώ μόνον μία συνεισφορά δύναται να καταβληθεί, ακόμη και αν για την εν λόγω οφειλή κατατεθούν περισσότερες από μία αιτήσεις από διαφορετικούς επιλέξιμους οφειλέτες της ίδιας οφειλής. Τέλος, αναγνωρίζεται το δικαίωμα συνεισφοράς του Δημοσίου και σε επιλέξιμο οφειλέτη, που έχει ήδη χορηγηθεί αναστολή δόσεων σε οφειλές δυνάμει του άρθρου πέμπτου και εβδόμου της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, (Α΄ 75), όπως αυτή κυρώθηκε δυνάμει του
ν. 4684/2020 (Α΄ 86). Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 7 προβλέπεται ότι -κατ΄ επιλογή του οφειλέτη- δύναται είτε να διακοπεί η αναστολή και να εκκινήσει η καταβολή συνεισφοράς είτε να εκκινήσει αυτή μετά την ολοκλήρωση της χορηγηθείσας αναστολής. Δεν δύναται να χορηγηθεί επιπλέον επιμήκυνση της ήδη χορηγηθείσας αναστολής σε επιλέξιμη οφειλή μετά την διαπίστωση της επιλεξιμότητας της οφειλής. Σε κάθε περίπτωση, η συνεισφορά δεν μπορεί να χορηγηθεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των εννέα (9) μηνών από την 31η.12.2020.

Επί του άρθρου 77

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζεται η διαδικασία της συνεισφοράς του Δημοσίου στις καταβαλλόμενες δόσεις. Η συνεισφορά αυτή, αφενός αποβλέπει στη διασφάλιση της προστασίας της

κύριας κατοικίας των δανειοληπτών που έχουν πληγεί από τις συνέπειες του κορωνοϊού, αφετέρου ενθαρρύνει τα πιστωτικά ιδρύματα στην πρόταση βιώσιμων ρυθμίσεων των επιλέξιμων οφειλών, σύμφωνων με τα οικονομικά δεδομένα του οφειλέτη, αφού μειώνεται σημαντικά ο κίνδυνος αθέτησης.
Η παρ. 1 περιορίζει τις γραφειοκρατικές διαδικασίες για την έναρξη της διαδικασίας καταβολής της συνεισφοράς. Στο πνεύμα αυτό προβλέπεται, ότι δεν απαιτείται φορολογική ή ασφαλιστική ενημερότητα του οφειλέτη. Τούτο είναι σκόπιμο, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας διαμορφώθηκαν με τέτοιο τρόπο, ώστε να χαρακτηρίζονται επιλέξιμοι και να δικαιούνται συνεισφοράς όσο το δυνατόν περισσότεροι οφειλέτες έχουν πληγεί από τις συνέπειες της υγειονομικής κρίσης, μολονότι εξυπακούεται ότι το ποσοστό συνεισφοράς θα διαφοροποιείται ανάλογα με την ιδιαίτερη οικονομική κατάσταση του κάθε οφειλέτη.
Η παρ. 2 προβλέπει ότι η συνεισφορά καταβάλλεται σε μηνιαία βάση σε ειδικό και ακατάσχετο λογαριασμό εξυπηρέτησης οφειλών που έχει αποσταλεί στην ηλεκτρονική πλατφόρμα, ο οποίος πιστώνεται μόνο από το Δημόσιο με το ποσό της συνεισφοράς και χρεώνεται μόνο για την πίστωση του λογαριασμού του δανείου, εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό το ακατάσχετο της συνεισφοράς, τόσο εις χείρας του Δημοσίου όσο και εις χείρας του πιστωτικού ιδρύματος, σε λογαριασμό του οποίου η συνεισφορά κατατίθεται, καθώς και το ανεπίδεκτο συμψηφισμού της συνεισφοράς. Η εν λόγω ρύθμιση αποβλέπει να εξασφαλίσει ότι ο σκοπός της συνεισφοράς του Δημοσίου και δη, η προστασία της κύριας κατοικίας, δεν θα ματαιωθεί με τυχόν κατάσχεση ή συμψηφισμό του ποσού της συνεισφοράς.
Η παρ. 3 καλύπτει την περίπτωση της ύπαρξης περισσοτέρων επιλέξιμων οφειλών, επιβάλλοντας την επιτυχή ολοκλήρωση της διαδικασίας του παρόντος άρθρου για το σύνολο αυτών, προκειμένου να ξεκινήσει η καταβολή της συνεισφοράς. Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται από το γεγονός ότι σε αντίθετη περίπτωση υπάρχει ο κίνδυνος το Δημόσιο να επιβαρυνθεί με συνεισφορά και εν τέλει ο σκοπός προστασίας της κύριας κατοικίας να μην επιτευχθεί λόγω ρευστοποίησης της κύριας κατοικίας από πιστωτή, που μπορούσε να ρυθμισθεί και παρά ταύτα δεν ρυθμίστηκε.
Η παρ. 4 προβλέπει ότι το Δημόσιο, και κατόπιν της έναρξης καταβολής της συνεισφοράς, δικαιούται να επανελέγχει την επιλεξιμότητα των οφειλών, επί των οποίων έχει εγκριθεί και καταβάλλεται η συνεισφορά, καθώς και την συνδρομή των προϋποθέσεων ένταξης στο πρόσωπο των δικαιούχων. Σε περίπτωση διαπίστωσης ότι ο οφειλέτης δεν πληροί τις νόμιμες προϋποθέσεως χορήγησης της καταβαλλόμενης συνεισφοράς δημοσίου, διακόπτεται η συνεισφορά, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο οικείο άρθρο παρόντος. Η ρύθμιση δικαιολογείται, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο τυχόν ενίσχυσης οφειλετών, που δεν πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας και τις προϋποθέσεις του παρόντος, και κατ΄ ακολουθία, η αδικαιολόγητη επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, με περαιτέρω σημαντικές δημοσιονομικές επιπτώσεις.
Με την παρ. 5 παρέχεται εξουσιοδότηση ώστε να καθορισθούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων οι λεπτομέρειες της διαδικασίας πληρωμής της προβλεπόμενης συνεισφοράς του Δημοσίου, το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίζει για την συνεισφορά του Δημοσίου, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα σχετικά αυτή, σε συμμόρφωση με την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί κρατικών ενισχύσεων.

Επί του άρθρου 78

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προσδιορίζεται το χρονικό διάστημα καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου και το ύψος αυτής. Ειδικότερα, προβλέπεται χορήγηση συνεισφοράς για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους εννέα (9) μήνες από την ημερομηνία έγκρισης της αίτησης και ανώτατο όριο ποσού μηνιαίας συνεισφοράς του Δημοσίου ανά επιλέξιμη οφειλή, ανάλογα με την υποκατηγορία της επιδεκτικής για τη συνεισφορά του δημοσίου οφειλής, με περαιτέρω διαφοροποίηση του ποσοστού συνεισφοράς του δημοσίου κατά την διάρκεια της επιδότησης και ανά κατηγορία επιλέξιμης οφειλής, κατά τρόπο ώστε αφενός να τύχουν μεγαλύτερης ενίσχυσης οι συνεπείς δανειολήπτες με εξυπηρετούμενα δάνεια και αφετέρου να περιορίζεται σταδιακά η επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού. Έτσι, για τα εξυπηρετούμενα δάνεια ή τα δάνεια που παρουσίαζαν καθυστέρηση μέχρι ενενήντα ημέρες την 29.2.20 προβλέπεται -συγκριτικά με τις υπόλοιπες δύο υποκατηγορίες επιλέξιμων

οφειλών- υψηλότερο ποσοστό μηνιαίας συνεισφοράς του Δημοσίου καθ' όλη τη διάρκεια της επιδότησης και υψηλότερο όριο ποσού μηνιαίας συνεισφοράς ανά επιλέξιμη οφειλή. Πιο συγκεκριμένα, για τα εξυπηρετούμενα δάνεια, ή αυτά που παρουσιάζουν καθυστέρηση μικρότερη των 90 ημερών την 29.2.2020, η συνεισφορά ανέρχεται σε 90% επί της δόσης για το α΄ τρίμηνο, 80 % για το β΄ τρίμηνο και 70% για το γ΄ τρίμηνο με ανώτατο όριο επιδότησης τα 600 ευρώ ανά επιλέξιμη οφειλή. Για τα δάνεια που παρουσιάζουν καθυστέρηση για διάστημα άνω των 90 ημερών την 29.2.2020 η συνεισφορά ανέρχεται σε 80% επί της δόσης για το α΄ τρίμηνο, 70 % για το β΄ τρίμηνο και 60% για το γ΄ τρίμηνο με ανώτατο όριο επιδότησης τα 500 ευρώ ανά επιλέξιμη οφειλή. Για τα δάνεια που έλαβε χώρα καταγγελία της δανειακής σύμβασης, η συνεισφορά ανέρχεται σε 60% επί της δόσης για το α΄ τρίμηνο, 50 % για το β΄ τρίμηνο και 30% για το γ΄ τρίμηνο με ανώτατο όριο επιδότησης τα 300 ευρώ ανά επιλέξιμη οφειλή.
Η παράγραφος 2 ρυθμίζει ειδικά την περίπτωση των δανείων των οποίων η συμφωνηθείσα δόση δεν είναι καταβλητέα σε μηνιαία βάση, καθότι προβλέπεται, ότι, στην περίπτωση αυτή, η συνεισφορά του Δημοσίου θα καλύπτει μεν εννέα (9) ημερολογιακούς μήνες από την έγκρισή της, θα καταβάλλεται όμως κατά τον χρόνο που η δόση είναι απαιτητή από το χρηματοδοτικό φορέα, δυνάμενη να καλύπτει περισσότερους ημερολογιακούς μήνες και να διαφοροποιείται κατά τη διάρκεια της επιδότησης.

Επί του άρθρου 79

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζονται οι υποχρεώσεις του οφειλέτη, τόσο καθ' όλη τη διάρκεια της καταβολής συνεισφοράς του Δημοσίου, όσο και μετά την ολοκλήρωση αυτής, προς αποφυγή κατάχρησης από «στρατηγικούς κακοπληρωτές» της ενίσχυσης που παρέχεται από τον παρόντα νόμο, η οποία θεσπίζεται προς υποβοήθηση των πολιτών που την έχουν ανάγκη.
Ειδικότερα, καθ' όλη τη διάρκεια της καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, ο οφειλέτης πρέπει να καταβάλει εμπρόθεσμα το ποσό της οφειλής που βαρύνει τον ίδιο και να παρέχει πρόσβαση στα στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται η επιλεξιμότητά του, καθώς και σε κάθε πληροφορία που θα του ζητηθεί, έτσι ώστε να είναι δυνατός και ο εκ των υστέρων έλεγχος των στοιχείων της αίτησής του από το Δημόσιο.
Το ποσό των εκατόν πενήντα (150) ευρώ, ως όριο για την εμπρόθεσμη και προσήκουσα καταβολή, τίθεται, προκειμένου να μην κινδυνεύσουν οι οφειλέτες με απώλεια της συνεισφοράς του Δημοσίου, σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής μικροποσών.
Προς αποτροπή της κατάχρησης της συνεισφοράς του Δημοσίου από στρατηγικούς κακοπληρωτές, προβλέπεται ρητά, ότι και μετά την ολοκλήρωση της καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, ο οφειλέτης θα πρέπει να καταβάλει προσηκόντως τις δόσεις της οφειλής του κατά τον χρόνο που είναι καταβλητέες καθ' όλη τη διάρκεια παρακολούθησης μετά τη λήξη της επιδότησης. Το χρονικό διάστημα παρακολούθησης κυμαίνεται από έξι (6) έως δεκαοκτώ (18) μήνες, ανάλογα με την κατηγορία του υπαγόμενου στη ρύθμιση δανείου. Έτσι, για τα εξυπηρετούμενα δάνεια, ή αυτά που παρουσιάζουν καθυστέρηση μικρότερη των ενενήντα (90) ημερών την 29η.2.2020, η διάρκεια παρακολούθησης είναι έξι (6) μήνες, για τα δάνεια που παρουσιάζουν καθυστέρηση για διάστημα άνω των ενενήντα (90) ημερών την 29η.2.2020, η διάρκεια παρακολούθησης είναι δώδεκα (12) μήνες και για τα καταγγελμένα δάνεια είναι δεκαοκτώ (18) μήνες.
Προς διασφάλιση της συνέπειας του οφειλέτη στην τήρηση των υποχρεώσεών του, προς αποτροπή καταστρατήγησης της ρύθμισης και προς διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, προβλέπεται ρητά, ότι σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων του παρόντος άρθρου, ο οφειλέτης εκπίπτει από τη συνεισφορά του Δημοσίου, αυτή διακόπτεται για το μέλλον και ποσά που έχουν καταβληθεί, αναζητούνται. Ειδικά δε, για την περίπτωση που ο οφειλέτης υπάρξει ασυνεπής κατά την περίοδο παρακολούθησης μετά το πέρας της συνεισφοράς του Δημοσίου, ορίζεται ότι η έκπτωση επέρχεται αναδρομικά και το ποσό της συνεισφοράς αναζητείται στο σύνολό του.

Επί του άρθρου 80

Στο παρόν άρθρο ορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες η συνεισφορά του Δημοσίου διακόπτεται, λαμβάνοντας μέριμνα για τα συμφέροντα του Δημοσίου. Οι περιπτώσεις αυτές συνίστανται κατά

μείζονα λόγο σε περιπτώσεις που διαπιστώνεται ότι η αίτηση έχει εγκριθεί χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, ή όταν κατόπιν επανελέγχου διαπιστωθεί ότι ο οφειλέτης δεν πληροί τις προϋποθέσεις της συνεισφοράς, ή όταν ο οφειλέτης δεν τηρεί τις υποχρεώσεις του.
Παράλληλα, λαμβάνεται μέριμνα, ώστε να διασφαλιστούν τα συμφέροντα του Δημοσίου σε περίπτωση ασυνέπειας του οφειλέτη ως προς την καταβολή της δικής του συνεισφοράς. Προς τον σκοπό αυτό προβλέπεται, ότι οι πιστωτές οφείλουν να ενημερώνουν τη Διοίκηση όταν ο οφειλέτης δεν καταβάλει τη δική του συνεισφορά, ώστε το Δημόσιο να διακόψει την καταβολή της συμμετοχής του. Αν, εξαιτίας της μη έγκαιρης ενημέρωσής του, το Δημόσιο συνεχίσει να καταβάλει τη συνεισφορά του, τότε υποχρεούται ο πιστωτής να επιστρέψει στο Δημόσιο τα ποσά που αυτό κατέβαλε από τον χρόνο κατά τον οποίο αυτός όφειλε να είχε ενημερώσει το Δημόσιο.
Περίπτωση διακοπής της συνεισφοράς υπάρχει και εάν ο οφειλέτης αποβιώσει, καθώς και εάν δεν καταστεί δυνατή η πίστωση της συνεισφοράς Δημοσίου σε έναν τουλάχιστον τραπεζικό λογαριασμό, κατόπιν τριών (3) διαδοχικών εντολών πίστωσης.

Επί του άρθρου 81

Η παρ. 1 του άρθρου 81 τυποποιεί το δικαίωμα του Δημοσίου να αναζητά από τον οφειλέτη την επιστροφή της καταβληθείσας συνεισφοράς, αν ο οφειλέτης εκπέσει από το δικαίωμά του σε περίπτωση υπερημερίας ή ασυνέπειας. Η ρύθμιση αποσκοπεί στο να διασφαλίσει ότι η συνεισφορά καταβάλλεται για τον σκοπό της προστασίας της κύριας κατοικίας δανειοληπτών που έχουν πληγεί από τις δυσμενείς συνέπειες του κορωνοϊού COVID-19 και προβλέπει τη διαδικασία αναζήτησης των αχρεωστήτως καταβληθέντων. Τα καταβληθέντα ποσά συνεισφοράς αναζητούνται από τον οφειλέτη, του καταλογίζονται και επιστρέφονται εντόκως με επιτόκιο 2%. Στην περίπτωση που αποδειχθεί με δημόσια έγγραφα, ότι η αίτηση υπαγωγής είναι ψευδής και η ανακρίβεια επιδρά στην επιλεξιμότητα του αιτούντος, τα καταβληθέντα ποσά επιστρέφονται εντόκως με επιτόκιο πέντε τοις εκατό (5%) από τον χρόνο καταβολής τους. Για την ανάκτηση των ποσών εφαρμόζονται όσα προβλέπονται στις παρ. 1, 2, 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 45 του ν. 4520/2018 (Α΄ 30). Σε περίπτωση μη οικειοθελούς επιστροφής τους, τα ποσά αυτά αναζητούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. δ. 356/1974 (Α΄ 90).
Σε συνέχεια της παρ. 1, η παρ. 2 αναφέρεται συγκεκριμένα στην περίπτωση μη τήρησης των προϋποθέσεων των κανονισμών ήσσονος σημασίας για τα επιχειρηματικά δάνεια, όπου επιβάλλονται τόκοι για την επιστροφή των καταβληθέντων ποσών από την ημερομηνία καταβολής τους και έως την επιστροφή τους, με βάση το επιτόκιο αναφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως αυτό καθορίζεται σύμφωνα με την Ανακοίνωση της Επιτροπής, σχετικά με την αναθεώρηση της μεθόδου καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και προεξόφλησης (2008/C 14/06). Στην περίπτωση που επιπροσθέτως αποδειχθεί με δημόσια έγγραφα ότι η αίτηση υπαγωγής είναι ψευδής και η ανακρίβεια επιδρά στην επιλεξιμότητα του αιτούντος, η επιστροφή γίνεται εντόκως με επιτόκιο πέντε τοις εκατό (5%) από τον χρόνο καταβολής.
Στην παρ. 3 προβλέπονται οι ποινικές επιπτώσεις σε βάρος του αιτούντος, ο οποίος στο πλαίσιο της διαδικασίας υποβάλει ανειλικρινή δήλωση ή ψευδή στοιχεία ή και αποκρύπτει αληθινά, με σκοπό την υπαγωγή του στις ευεργετικές διατάξεις του νόμου και τον προσπορισμό περιουσιακού οφέλους του από τη συνεισφορά του Δημοσίου. Υπό την επιφύλαξη αυστηρότερων ποινών, που προβλέπονται στην ισχύουσα ποινική νομοθεσία, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 1599/1986 (Α΄ 75). Εφόσον υπάρξουν σχετικές ενδείξεις, μετά από αυτεπάγγελτη ή κατόπιν αναφοράς έρευνα, τα σχετικά στοιχεία εκάστης υποθέσεως, παραπέμπονται στον αρμόδιο εισαγγελέα για την εξέταση και διερεύνηση των ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών των υπευθύνων.

Επί του άρθρου 82

Με τη διάταξη του άρθρου αυτού λαμβάνεται μέριμνα και επιδιώκεται η διευκόλυνση και η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας μέσω της υποχρέωσης των εμπλεκόμενων φορέων, ήτοι του Δημοσίου και των χρηματοδοτικών φορέων, να συνδράμουν στη διαδικασία μέσω της παροχής στοιχείων. Το άρθρο αναφέρεται στην υποχρέωση του Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένης της

φορολογικής διοίκησης και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αλλά και των χρηματοδοτικών φορέων εν γένει να παρέχουν στην ηλεκτρονική πλατφόρμα υποβολής και διαχείρισης αιτήσεων, όλα τα στοιχεία που μνημονεύονται στον νόμο, από τα οποία προκύπτει η επιλεξιμότητα του οφειλέτη, καθώς και οι επιδεκτικές συνεισφοράς οφειλές του.

Επί του άρθρου 83

Η ειδική διάταξη του άρθρου αυτού διασφαλίζει την ενημέρωση της Διοίκησης για την τήρηση των όρων καταβολής της συνεισφοράς, εισάγοντας ρύθμιση διευκόλυνσης του ελεγκτικού μηχανισμού που αφορά τόσο στο διάστημα καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου όσο και στο διάστημα παρακολούθησης της τήρησης των υποχρεώσεων του οφειλέτη. Τα δεδομένα της αίτησης εκάστου οφειλέτη μπορούν να διαβιβάζονται σε ελεγκτικούς φορείς του δημοσίου τομέα, προκειμένου να λαμβάνουν χώρα τακτικοί ή έκτακτοι έλεγχοι αναφορικά με την τήρηση των προϋποθέσεων και των υποχρεώσεων στο πλαίσιο του νόμου, εφόσον από τα δεδομένα αυτά προκύπτει η επιλεξιμότητα του οφειλέτη και η τήρηση των υποχρεώσεών του σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο.

Κεφάλαιο Γ΄

Επί του άρθρου 84

Η Γενική Γραμματεία Δημοσιονομικής Πολιτικής έχει το τελευταίο έτος αναλάβει σημαντικές αρμοδιότητες που αφορούν στον οικονομικό και δημοσιονομικό σχεδιασμό των μέτρων πολιτικής και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων αλλά και διαπραγμάτευσης και εφαρμογής των οικονομικών και δημοσιονομικών πολιτικών στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου συντονισμού των οικονομικών πολιτικών.

Για την επιτυχή άσκηση των νέων αρμοδιοτήτων είναι αναγκαία η στελέχωση της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής με νέο προσωπικό αυξημένων προσόντων και ικανοτήτων που θα μπορεί σε συνεργασία με το προσωπικό που ήδη υπηρετεί να καλύψει τις νέες ανάγκες. Επίσης, καθίσταται επιτακτική ανάγκη για την υποστήριξη της λήψης αποφάσεων και των αναφορών προς τον Υπουργό Οικονομικών και τον Γενικό Γραμματέα Δημοσιονομικής Πολιτικής. Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται η δημιουργία θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού με το οποίο θα καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες της Υπηρεσίας και με την πλήρωσή τους θα εξασφαλισθεί η ορθή και αποτελεσματική λειτουργία της.

Είναι δεδομένη η ανάγκη ενίσχυσης της Διεύθυνσης Φορολογικής Πολιτικής με προσωπικό υψηλών προσόντων, δεξιοτήτων και σχετικής εμπειρίας προκειμένου για την ανάλυση της υφιστάμενης φορολογικής πολιτικής, την παρακολούθηση των ευρωπαϊκών και διεθνών εξελίξεων, τον σχεδιασμό και την υποβολή σχετικών προτάσεων. Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιδιώκεται η δημιουργία θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού, με το οποίο θα καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες της Υπηρεσίας και με την πλήρωσή τους θα εξασφαλισθεί η ορθή και αποτελεσματική λειτουργία της.

Επί του άρθρου 85

Η Κεντρική Μονάδα Κρατικών Ενισχύσεων (ΚεΜΚΕ), σύμφωνα με την υποπαρ. Β.2 της παρ. Β΄ του άρθρου 1 του ν. 4152/2013 (Α΄ 107), ασκεί εύρος αρμοδιοτήτων οι οποίες περιλαμβάνουν ιδίως:
α) τον εκ των προτέρων έλεγχο όλων των σχεδιαζόμενων μέτρων που δύναται να ενέχουν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης, ως προς την συμβατότητά τους με τους κανόνες κρατικών ενισχύσεων και τη διατύπωση σχετικής έγγραφης γνώμης, η οποία προσαρτάται σε κάθε σχέδιο,
β) την κοινοποίηση των σχεδίων κρατικών ενισχύσεων, εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας, σύμφωνα με το άρθρο 108 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),

γ) τον συντονισμό των θεμάτων κρατικών ενισχύσεων, σε συνεργασία με τα αρμόδια υπουργεία - συμπεριλαμβανομένων των υποθέσεων που αφορούν ανάκτηση παράνομων κρατικών ενισχύσεων - καθώς και τον έλεγχο όλης της αλληλογραφίας των ελληνικών αρχών με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
δ) την επικοινωνία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (ΕΕ), ως μοναδικό σημείο επαφής της Ελληνικής Δημοκρατίας για τα θέματα κρατικών ενισχύσεων και την εκπροσώπηση των ελληνικών αρχών στις διαδικασίες διαβούλευσης με τις υπηρεσίες της ΕΕ,
ε) την τήρηση Κεντρικού Πληροφοριακού Συστήματος Κρατικών Ενισχύσεων, καθώς και την διαχείριση - σε εθνικό επίπεδο - των πληροφοριακών συστημάτων της ΕΕ, όπως το σύστημα κοινοποιήσεων κρατικών ενισχύσεων *[State Aid Notification Interactive (SANI)]*, το σύστημα αναφοράς δαπανών κρατικών ενισχύσεων *[State Aid Reporting Interactive (SARI)]* και το σύστημα για την διασφάλιση της υποχρέωσης διαφάνειας *[Transparency Award Module (TAM)]*,
στ) την εισήγηση και παροχή γραμματειακής υποστήριξης στην Διυπουργική Επιτροπή Κρατικών Ενισχύσεων και
ζ) την παροχή εκπαίδευσης, τεχνογνωσίας και υποστηρικτικού υλικού σε θέματα πολιτικής και διαδικασιών κρατικών ενισχύσεων.
Για την απρόσκοπτη άσκηση του συνόλου των αρμοδιοτήτων της, η υπηρεσία είναι αναγκαίο να μπορεί να στελεχώνεται και με υπαλλήλους άλλων υπουργείων και φορέων οι οποίοι διαθέτουν ειδικές γνώσεις σε επιμέρους τομείς, όπως ενδεικτικά οι τομείς ενέργειας και αγροτικής ανάπτυξης, στην υλοποίηση συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων, καθώς και σε θέματα πληροφοριακών συστημάτων και ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, δεδομένου μάλιστα ότι εκκρεμεί η ανάπτυξη του Κεντρικού Πληροφοριακού Συστήματος Κρατικών Ενισχύσεων.
Προς τον σκοπό αυτό, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαιτερότητα των αρμοδιοτήτων της ΚεΜΚΕ, ο ιδρυτικός της νόμος προέβλεπε ειδικότερες διατάξεις για την στελέχωσή της, με τη μεταφορά ή την απόσπαση υπαλλήλων. Ειδικότερα, η υποπαρ. Β.3 του ν. 4152/2013 προέβλεπε τη στελέχωσή της με υπαλλήλους όλων των κλάδων κατηγοριών και ειδικοτήτων του Υπουργείου Οικονομικών, με αποσπάσεις υπαλλήλων από τον στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα και τις ανεξάρτητες αρχές, καθώς και την κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων, αξιοποίηση στελεχιακού δυναμικού από τη Μονάδα Οργάνωσης Διαχείρισης (ΜΟΔ ΑΕ) και από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, μετά την ψήφιση του ν. 4440/2016 η ΚεΜΚΕ στερήθηκε την ως άνω δυνατότητα κατά παρέκκλιση απόσπασης υπαλλήλων από άλλους φορείς με αποτέλεσμα την αδυναμία κάλυψης των αναγκών της σε εξειδικευμένο προσωπικό.
Με την προτεινόμενη τροποποίηση επιδιώκεται η διευκόλυνση της διενέργειας αποσπάσεων προς την Μονάδα, μέσω της επαναφοράς της προγενέστερης δυνατότητας κατά παρέκκλιση αποσπάσεων, και των μετατάξεων κατά την λήξη του χρόνου απόσπασης, προκειμένου να καταστεί εφικτή η άμεση, έγκαιρη και επαρκής στελέχωσή της με εξειδικευμένο προσωπικό, η οποία θα έχει ως αποτέλεσμα την απρόσκοπτη άσκηση των αρμοδιοτήτων της με πιο αποτελεσματικό τρόπο.

Επί του άρθρου 86

Οι προτεινόμενες διατάξεις αποσκοπούν στην κάλυψη, μέσω απόσπασης προσωπικού, επειγουσών υπηρεσιακών αναγκών των υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος και της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας και Κοινωφελών Περιουσιών, καθώς και του Αυτοτελούς Γραφείου Ελληνικού, της Διεύθυνσης Φορολογικής Πολιτικής και της αυτοτελούς Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών.
Ειδικότερα:
Στην παρ. 1 ορίζεται ότι οι αποσπάσεις προσωπικού θα διενεργηθούν κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης γενικής ή ειδικής διάταξης.
Στην παρ. 2 καθορίζεται η διαδικασία για την απόσπαση υπαλλήλων στις ως άνω υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών.
Στην παρ. 3 ορίζεται η διάρκεια των αποσπάσεων σε δύο έτη, με δυνατότητα ισόχρονης ανανέωσης της απόσπασης.

Στην παρ. 4 ρυθμίζεται το μισθολογικό καθεστώς των αποσπασμένων υπαλλήλων και προβλέπεται ότι το βάρος της μισθοδοσίας τους φέρει το Υπουργείο Οικονομικών.
Με την παρ. 5 προβλέπεται ότι ο χρόνος της απόσπασης λογίζεται ως χρόνος υπηρεσίας στην οργανική θέση των υπαλλήλων.
Με την παρ. 6 καθορίζεται η διαδικασία για τη διακοπή της απόσπασης πριν από τη λήξη της.
Στόχος των προτεινόμενων ρυθμίσεων είναι η ταχεία στελέχωση των ανωτέρω υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών με προσωπικό υψηλών προσόντων και δεξιοτήτων, καθώς και σχετικής στα αντικείμενα των υπηρεσιών εμπειρίας.
Η άμεση στελέχωση των υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης του Σ.Δ.Ο.Ε. με ανθρώπινο δυναμικό μέσω αποσπάσεων κρίνεται απαραίτητη, δεδομένων και των διαρκών εκροών εξειδικευμένου προσωπικού, μέσω των διαδικασιών του ενιαίου συστήματος κινητικότητας και των αποσπάσεων με ειδικές διατάξεις, προκειμένου:
α. να διασφαλισθεί η εύρυθμη και απρόσκοπτη λειτουργία των υπηρεσιών της, καθώς και η ανταπόκρισή της στην αντιμετώπιση των φαινομένων διαφθοράς και της καταπολέμησης εν γένει του οικονομικού εγκλήματος,
β. να επιταχυνθεί η διεκπεραίωση των εκκρεμών εισαγγελικών παραγγελιών και να αποφευχθεί η παραγραφή μείζονος σημασίας υποθέσεων,
γ. να ανταποκριθούν οι υπηρεσίες στα νευραλγικά ελεγκτικά αντικείμενα της Γενικής Διεύθυνσης (έλεγχοι στο στεγασμένο, υπαίθριο, πλανόδιο και στάσιμο εμπόριο, αντιμετώπιση του παρεμπορίου, εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, αντιμετώπιση της λαθρεμπορίας, νοθείας και απάτης, εφαρμογή της νομοθεσίας περί πνευματικής ιδιοκτησίας και βιομηχανικής ιδιοκτησίας, έλεγχοι για την αποδοχή μέσων πληρωμής με κάρτα, έλεγχοι στις εθνικές και διεθνείς οδικές μεταφορές, καταστολή εγκλημάτων παράνομης διακίνησης ναρκωτικών, πρόδρομων και ψυχοτρόπων ουσιών, όπλων και εκρηκτικών, έλεγχοι σε εθνικά κληροδοτήματα, ιδρύματα και Μ.Κ.Ο., ορθή εφαρμογή της τραπεζικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας για την κεφαλαιαγορά, τήρηση της νομοθεσίας για τις εθνικές και κοινοτικές επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις, αντιμετώπιση διαφθοράς δημοσίων λειτουργών, προστασία της δημόσιας περιουσίας, συνδρομή στους ελέγχους του Ε.Ο.ΑΝ., εφαρμογή γραμμωτού κώδικα στις έντυπες εκδόσεις περιοδικών και εφημερίδων),
δ. να επιτευχθεί η αποτελεσματική διαχείριση των δεσμευμένων και δημευμένων περιουσιακών στοιχείων, για την οποία η Γενική Διεύθυνση έχει οριστεί ως αρμόδιος φορέας και
ε. να διασφαλισθεί η συμμετοχή της Γενικής Διεύθυνσης σε μικτά κλιμάκια ελέγχου και θεσμοθετημένα διυπηρεσιακά όργανα. Σημειώνεται ότι οι αρμοδιότητες της Γ.Δ. του Σ.Δ.Ο.Ε. εκτείνονται σε όλη την Επικράτεια και οι υπηρεσίες της λειτουργούν όλο το 24ωρο και όλες τις ημέρες της εβδομάδας.

Περαιτέρω, δεδομένης της υποστελέχωσης των υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας και Κοινωφελών Περιουσιών και ιδιαίτερα των Κτηματικών Υπηρεσιών της περιφέρειας, της πρόσθετης υπηρεσιακής επιβάρυνσης με τις διαδικασίες του Κτηματολογίου, καθώς και της ανάγκης άσκησης αγωγών για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, κρίνεται αναγκαία η στελέχωση των Υπηρεσιών αυτών μέσω της προτεινόμενης διαδικασίας απόσπασης, με στόχο την αξιοποίηση, ορθολογική διαχείριση και αποτελεσματική προστασία της Δημόσιας Περιουσίας.

Επιπλέον, η ενίσχυση της στελέχωσης του Αυτοτελούς Γραφείου Ελληνικού κρίνεται επιβεβλημένη για την ταχεία προώθηση του Σχεδίου Ανάπτυξης του Μητροπολιτικού Πόλου Ελληνικού-Αγίου Κοσμά.

Ακόμη, δεδομένης της ανάγκης ενίσχυσης της Διεύθυνσης Φορολογικής Πολιτικής με προσωπικό υψηλών προσόντων, δεξιοτήτων και σχετικής εμπειρίας προκειμένου για την ανάλυση της υφιστάμενης φορολογικής πολιτικής, την παρακολούθηση των ευρωπαϊκών και διεθνών εξελίξεων, τον σχεδιασμό και την υποβολή σχετικών προτάσεων κρίνεται αναγκαία η στελέχωσή της μέσω της προτεινόμενης διαδικασίας απόσπασης. Τέλος, δεδομένης της υποστελέχωσης της αυτοτελούς Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος και προκειμένου να ανταποκριθεί στη διενέργεια ερευνών, προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης για την εξακρίβωση τέλεσης ποινικής απαξίας φορολογικών εγκλημάτων και

συναφών οικονομικών εγκλημάτων, κρίνεται αναγκαία η στελέχωσή της με ειδικευμένο προσωπικό υψηλών προσόντων και δεξιοτήτων μέσω της προτεινόμενης διαδικασίας απόσπασης.

Επί του άρθρου 87

Οι καταβολές των ποσών που επιδικάζονται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), ως δίκαιη ικανοποίηση (κατά περίπτωση, υλική ζημία ή ηθική βλάβη ή/και δικαστική δαπάνη) διενεργούνται σύμφωνα με τις εθνικές δημοσιονομικές ρυθμίσεις, για τις οποίες τα κράτη διαθέτουν διακριτική ευχέρεια, όπως και το ίδιο το ΕΔΔΑ έχει κατ' επανάληψη επισημάνει. Ωστόσο, οι ελληνικές δημοσιονομικές ρυθμίσεις δεν είναι κατάλληλα προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις της παραπάνω διαδικασίας. Αρκεί να επισημανθεί, ότι οι αποφάσεις του ΕΔΔΑ σε πολλές περιπτώσεις αφορούν μεγάλο αριθμό προσφευγόντων, οι οποίοι σε πολλές περιπτώσεις δεν διαθέτουν όλα τα απαιτούμενα από τις δημοσιονομικές διατάξεις στοιχεία (π.χ. Α.Φ.Μ., τραπεζικό λογαριασμό), δεν βρίσκονται σε νόμιμη παραμονή στην Ελλάδα ή σε κάποια άλλη χώρα ενώ, σε πολλές περιπτώσεις, οι προσφεύγοντες δεν βρίσκονται καν στη Χώρα μας κατά τον χρόνο εκτέλεσης της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ούτε έχουν κάποια άλλη γνωστή διαμονή, με αποτέλεσμα να μην είναι εύκολος ο εντοπισμός τους ούτε από τους δικηγόρους που τους εκπροσώπησαν στο Δικαστήριο. Στις τελευταίες αυτές περιπτώσεις, οι ισχύουσες δημοσιονομικές διατάξεις δεν προβλέπουν τη δυνατότητα κατάθεσης του ποσού της δίκαιης ικανοποίησης, που επιδίκασε το ΕΔΔΑ, σε έναν καταπιστευματικό λογαριασμό, ώστε ο δικαιούχος να μπορεί να την αναλάβει μόλις εμφανιστεί ή αποκτήσει τα απαιτούμενα για την πληρωμή δικαιολογητικά. Στην έννοια της «δίκαιης ικανοποίησης» εμπίπτει η υλική ή/και ηθική ζημία, καθώς και η δικαστική δαπάνη. Ως «δικαιούχος» θεωρείται εκείνος στον οποίον επιδικάζεται κάθε φορά συγκεκριμένο ποσό (χρηματική ικανοποίηση, ηθική βλάβη ή δικαστικά έξοδα) με την απόφαση του ΕΔΔΑ.

Είναι άλλωστε χαρακτηριστικό, ότι η Ελλάδα είναι μεταξύ των χωρών με σημαντικό αριθμό επιτηρούμενων υποθέσεων από την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, όσον αφορά τις εκκρεμότητες στην πληρωμή της δίκαιης ικανοποίησης εξαιτίας, κυρίως, της αδυναμίας προσαρμοστικότητας των δημοσιονομικών κανόνων στις ειδικές ανάγκες της εκτέλεσης των αποφάσεων του ΕΔΔΑ σε περιπτώσεις όπως οι παραπάνω.

Ακόμη, ένα πρόβλημα που ανακύπτει στο πλαίσιο του ισχύοντος σήμερα νομοθετικού πλαισίου, είναι η περίπτωση - που εμφανίζεται πολύ συχνά στην πράξη - όπου η καταβολή της δίκαιης ικανοποίησης δεν ολοκληρώνεται εντός του έτους κατά το οποίο έγινε η δέσμευση του οφειλόμενου ποσού, με αποτέλεσμα η αρμόδια υπηρεσία να είναι υποχρεωμένη να επαναλάβει τη δέσμευση το επόμενο οικονομικό έτος (παρ. 2α του άρθρου 4 π.δ. 80/2016), προκειμένου το ποσόν της αποζημίωσης να εξακολουθήσει να βρίσκεται στη διάθεση του δικαιούχου, όπως ορίζει το ΕΔΔΑ. Με αυτόν τον τρόπο, όμως, δεν υπάρχει δυνατότητα ορθολογικής διαχείρισης των πιστώσεων για κάθε οικονομικό έτος, ούτε προβλεψιμότητα των αναγκών για πιστώσεις.

Με την παρούσα διάταξη επιχειρείται να επιλυθούν όλα τα παραπάνω, σοβαρά προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί κατά την εκτέλεση των αποφάσεων του ΕΔΔΑ, κυρίως αναφορικά με την υποχρέωση καταβολής χρηματικών ποσών σε πρόσωπα που δεν έχουν τραπεζικό λογαριασμό στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό ούτε και μπορούν να ανοίξουν, κυρίως για τον λόγο ότι δεν διαθέτουν - λόγω μη νόμιμης παραμονής τους στο έδαφος της Ε.Ε. - τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Κατευθυντήριες γραμμές της ρύθμισης είναι αφενός μεν τα όρια που το ίδιο το ΕΔΔΑ και η Επιτροπή Υπουργών θέτουν στη διαδικασία καταβολής της αποζημίωσης, αφετέρου δε η ανάγκη για ευελιξία στο σύστημα καταβολής των αποζημιώσεων και η ταχεία εκκαθάριση των υποθέσεων, παράλληλα με τη διασφάλιση του προσφεύγοντος.

Με την παρ. 1 προβλέπεται ουσιαστικά η ισχύουσα σήμερα διαδικασία καταβολής της αποζημίωσης με την κατάλληλη, ωστόσο, ευελιξία αναφορικά με τα όρια που θέτουν οι δημοσιονομικοί κανόνες. Με τη

ρύθμιση αυτή ο προσφεύγων έχει τη δυνατότητα να λάβει την αποζημίωση στο λογαριασμό του εφόσον ανταποκριθεί. Με αυτόν τον τρόπο ικανοποιείται η αναγκαία από το ΕΔΔΑ και την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης πρόβλεψη της κατά κανόνα καταβολής της αποζημίωσης στον ίδιο τον προσφεύγοντα. Ωστόσο, και για την αποφυγή όλων των προβλημάτων που μπορεί να εμφιλοχωρήσουν κατά τη διαδικασία της εκτέλεσης, κυρίως για τα άτομα που δεν διαθέτουν τραπεζικό λογαριασμό ή νομιμοποιητικά έγγραφα και τα οποία είναι συνήθως και τα πλέον ευάλωτα, η καταβολή της αποζημίωσης μπορεί να λάβει χώρα σε οποιονδήποτε τραπεζικό λογαριασμό υποδείξουν οι ίδιοι ή ο νόμιμος εκπρόσωπός τους στο ΕΔΔΑ.

Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 δεν έχει την έννοια ότι αποκλείει τον αυτεπάγγελτο συμψηφισμό απαίτησης κατά του Δημοσίου, η οποία εκχωρείται από τον προσφεύγοντα στον νόμιμο εκπρόσωπό του ή σε τρίτο πρόσωπο (βλ. ενδ. ΓνΝΣΚ 213/2018).

Προβλέπεται επίσης στην παρ. 4, ως ύστατη προσπάθεια ικανοποίησης του δικαιούχου, η δυνατότητα σύστασης χρηματικής παρακαταθήκης στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων υπέρ αυτού, εφόσον δεν έχει λάβει χώρα η καταβολή σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 1. Με τον τρόπο αυτό ακόμα και αν δεν προσέρχονται εγκαίρως οι προσφεύγοντες ή δεν προσκομίζουν πλήρη στοιχεία ή αδρανούν κατά οποιονδήποτε τρόπο, το Δημόσιο εκπληρώνει την υποχρέωσή του για εκτέλεση της απόφασης και παράλληλα διασφαλίζει τον ορθό δημοσιονομικό του προγραμματισμό.
Προβλέπεται, ακόμα, στην παρ. 5, πενταετής παραγραφή των ανεξόφλητων χρηματικών παρακαταθηκών υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ρύθμιση που στοιχίζεται τόσο με την ισχύουσα παραγραφή απαίτησης κατά του Ελληνικού Δημοσίου (πρβλ. παρ. 6 του άρθρου 140 του ν. 4270/2014) όσο και με τη δυνατότητα παραγραφής των ανεξόφλητων χρηματικών παρακαταθηκών (άρθρο 179 του ν. 4270/2014).
Τέλος, με τις παρ. 6 και 7 της προτεινόμενης διάταξης, παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών, να ρυθμίζει με απόφασή του ειδικότερα ζητήματα που τυχόν θα προκύπτουν από την εφαρμογή της και ορίζεται ότι αυτή ισχύει και για τις εκκρεμείς υποθέσεις.

Επί του άρθρου 88

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προσαρμόζεται στις κρατούσες σήμερα συνθήκες η διαδικασία κλήτευσης των εικαζόμενων ιδιοκτητών στις διαδικασίες δικαστικού καθορισμού της αποζημίωσης, λόγω απαλλοτρίωσης ακινήτων, στις περιπτώσεις που ο αριθμός των ιδιοκτητών αυτών είναι μεγάλος. Ειδικότερα, με την παρ. 1 αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 19 του ν. 2882/2001 και τροποποιείται ο τρόπος κλήτευσης των ιδιοκτητών των απαλλοτριωθέντων ακινήτων, όταν ο αριθμός αυτών υπερβαίνει τους πενήντα, με την πρόσθετη τοιχοκόλληση της σχετικής πράξης ορισμού δικασίμου και στα καταστήματα των δικηγορικών συλλόγων στη περιφέρεια των οποίων βρίσκονται τα απαλλοτριωθέντα και την ανάρτηση σχετικής ειδοποίησης στο διαδίκτυο (επίσημες ιστοσελίδες της Διεύθυνσης Απαλλοτριώσεων του Υπουργείου Οικονομικών και του αρμόδιου για την απαλλοτρίωση φορέα), σε αντικατάσταση της δημοσίευσης της σχετικής ειδοποίησης στις εφημερίδες. Με τον τρόπο αυτό καθίσταται ασφαλέστερη η δυνατότητα των παραπάνω ιδιοκτητών να λάβουν γνώση της δικαστικής διαδικασίας και να μετάσχουν έγκαιρα και κανονικά σε αυτή, επιπλέον δε εξοικονομούνται δαπάνες για τους δημόσιους φορείς, που επισπεύδουν τη διαδικασία για τον δικαστικό καθορισμό της αποζημίωσης για την απαλλοτρίωση.
Με την παρ. 2 επεκτείνεται η πρόβλεψη του άρθρου 22 παρ. 4 του ν. 2882/2001, η οποία προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 131 ν. 4070/2012 και στη διαδικασία του καθορισμού της οριστικής τιμής μονάδας της αποζημίωσης, σύμφωνα με το άρθρο 20 του ν. 2882/2001, δηλαδή η κλήτευση των ιδιοκτητών των απαλλοτριωθέντων ακινήτων κατά τη διαδικασία του δικαστικού καθορισμού της οριστικής αποζημίωσης, όταν ο αριθμός αυτός υπερβαίνει τους είκοσι μπορεί να γίνεται, είτε με τη διαδικασία της παρ. 4 του άρθρου 19 του ν. 2882/2001 είτε δια του δικηγόρου που τους έχει εκπροσωπήσει με οιονδήποτε τρόπο και σε οιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας για τον καθορισμό της προσωρινής αποζημίωσης.

Επί του άρθρου 89

Λόγω της έξαρσης της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19, αλλά και των μέτρων που ελήφθησαν εκτάκτως για την αντιμετώπισή της, στην Ελλάδα και διεθνώς, κατέστη εξαιρετικά δυσχερής, η πρόοδος των εργασιών των διαδικασιών ειδικής διαχείρισης των άρθρων 68 επ. του ν. 4307/2014 (Α΄246). Ενδεικτικά, κατέστη δυσχερής και σε ορισμένες περιπτώσεις αδύνατη η πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες και Δικαστήρια, η έναρξη και συνέχιση διαδικασιών διαγωνισμών, καθώς και η συνέχιση της ομαλής λειτουργίας των επιχειρήσεων. Εξαιτίας της μεγάλης σημασίας της επιτυχούς έκβασης των διαδικασιών της ειδικής διαχείρισης και ειδικότερα ενόψει των προκλήσεων που αντιμετωπίζουν όσες εξ αυτών βαίνουν προς το πέρας της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 69, εξαιρετικά για το έτος 2020, προβλέπεται η παράταση, κατά τρεις (3) μήνες, του χρόνου περάτωσης των διαδικασιών ειδικής διαχείρισης που διάγουν το τελευταίο εξάμηνο της διάρκειάς τους. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, όσες διαδικασίες θα έπαυαν μετά την πάροδο 24 μηνών θα παύσουν μετά την πάροδο 27 μηνών και όσες θα έπαυαν μετά την πάροδο 30 μηνών, λόγω δικαστικής παράτασης, θα παύσουν μετά την πάροδο 33 μηνών και με τον τρόπο αυτό θα διευκολυνθεί η πρόοδος και η ομαλή ολοκλήρωσή τους και ιδίως η επαύξηση των πιθανοτήτων αναθέρμανσης του εγχώριου και διεθνούς επενδυτικού ενδιαφέροντος κατά το χρόνο που θα προκηρυχθούν διαγωνισμοί.

Επί του άρθρου 90

Με τις προτεινόμενες ερμηνευτικές διατάξεις αναδρομικού χαρακτήρα επιλύονται οι νομολογιακές αμφιβολίες σχετικά με το ισχύον καθεστώς επί της παραγραφής αξιώσεων υπέρ και κατά των εκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ. του άρθρου 1 παρ. 4 του ν. 590/1977 (Εκκλησία της Ελλάδος, Ιερές Μητροπόλεις, Ενορίες, Ιερές Μονές, Αποστολική Διακονία, Διορθόδοξο Κέντρο). Η νομολογία διχάσθηκε μεταξύ αφ’ ενός της άποψης ότι η παραγραφή των απαιτήσεων υπέρ και κατά των ανωτέρω Ν.Π.Δ.Δ. ρυθμίζεται από το ν.δ. 496/1974 (ΜονΠρωτΠειρ 4668/2018, ΕιρΑθ 733/2017, ΔΕφΘεσ 723/2020), επειδή τα εκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. αυτά δεν υπάγονται στην εξαιρετική ρύθμιση του άρθρου 57 του ν. 1591/1986 (ΜονΠρωτΑθ 1326/2018, ΕιρΑθ 733/2017) -όμοια είναι και η ρύθμιση του άρθρου 68 παρ. 1 υποπαρ. 3 εδαφ. α του ν. 4235/2014 (Α΄ 32)- και αφ’ ετέρου της αντίθετης άποψης (ΕφΑθ 6237/2019) ότι διέπεται από τον Αστικό Κώδικα. Οι ερμηνευτικές διατάξεις διευκρινίζουν ότι τα εκκλησιαστικά ΝΠΔΔ υπάγονται στην εξαίρεση από το λογιστικό δίκαιο των ΝΠΔΔ (ν.δ. 496/1974), αλλά όχι ως προς το Κεφάλαιο Θ΄ που ισχύει για τις παραγραφές υπέρ και κατά των νομικών αυτών προσώπων.

Με περαιτέρω διάταξη προβλέπεται ότι δικαιούνται τα εκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. να συμφωνούν με τους οφειλέτες τους (φυσικά πρόσωπα, νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου) ρυθμίσεις καταβολής των εκκρεμών απαιτήσεων τους ή εκπτώσεις, επίσης ότι αναστέλλεται η παραγραφή απαιτήσεων των εκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ. για όσο διάστημα ισχύει η συμφωνία διακανονισμού - ρύθμισης της οφειλής, όπως και ότι η αναγνώριση χρέους από τον οφειλέτη διακόπτει την παραγραφή. Μέχρι σήμερα για τα εκκλησιαστικά ΝΠΔΔ δεν επιτρεπόταν ρητώς να προβαίνουν σε ρύθμιση καταβολής των απαιτήσεών τους, ούτε υφίσταται πρόβλεψη για την αναστολή ή διακοπή της παραγραφής σε περίπτωση αναγνώρισης χρέους ή συμφωνίας ρύθμισης της καταβολής στο άρθρο 51 του ν.δ. 496/1974.

Επί του άρθρου 91

Μετά τη θέση των θυγατρικών εταιρειών της ΕΟΜΜΕΧ ΑΕ σε εκκαθάριση οι διατελέσαντες διευθύνοντες σύμβουλοι, πρόεδροι των εταιρειών και τα λοιπά μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων, οι οποίοι είχαν τοποθετηθεί από το Ελληνικό Δημόσιο, υφίσταται μεταξύ άλλων μέτρα διοικητικού καταναγκασμού αποκλειστικά λόγω των χρεών των εταιρειών του ομίλου προς το Ελληνικό Δημόσιο ή δημόσιους φορείς. Πράγματι, στο άρθρο 115 του ν. 2238/1994 προβλέπεται η αλληλέγγυος και εις ολόκληρον ευθύνη των διοικητικών νομικών προσώπων για φορολογικές παραβάσεις και χρέη προς το Δημόσιο και σε άλλες διατάξεις προβλέπονται διοικητικές κυρώσεις κατά των προσώπων αυτών για λοιπές οφειλές των

εταιρειών προς το Δημόσιο. Ήδη με τη διάταξη της παρ. 1 άρθρου 38 του ν.4223/2013, επιδιώχθηκε η θεραπεία της κατάστασης φυσικών προσώπων που διετέλεσαν μέλη διοικήσεων των θυγατρικών του ΕΟΜΜΕΧ και ενέχονται με την ατομική τους περιουσία σήμερα λόγω της αδυναμίας των εταιρειών αυτών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους. Ωστόσο, η διάταξη αφορούσε τα πρόσωπα που διετέλεσαν στις ως άνω διοικητικές θέσεις από την 1.1.2010 μέχρι και την λύση και θέση των εταιρειών σε εκκαθάριση. Για λόγους ίσης μεταχείρισης, δεδομένου ότι η αλληλέγγυος και εις ολόκληρον ευθύνη επιβάλλεται και στις διοικήσεις πριν από το 2010, προτείνεται η εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 38 του ν. 4223/2013 και για τα πρόσωπα που διετέλεσαν Διευθύνοντες Σύμβουλοι, Πρόεδροι και μέλη του Δ.Σ. των θυγατρικών της ΕΟΜΜΕΧ ΑΕ πριν από την 1.1.2010.

Επί του άρθρου 92

Με τον ν. 3867/2010 (Α΄ 128) καθιερώθηκε σύστημα εγγυήσεως για την αντιμετώπιση της αφερεγγυότητας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ως προς το χαρτοφυλάκιο ζωής. Προς εκπλήρωση του σκοπού αυτού, συστάθηκε το *«Εγγυητικό Κεφάλαιο Ιδιωτικής Ασφάλισης Ζωής»* (εφεξής *«Εγγυητικό Κεφάλαιο»*), νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (άρθρο 4). Οι ιδιαίτερες περιστάσεις της συγκεκριμένης χρονικής συγκυρίας δεν ευνοούσαν την άμεση ανάμειξη του Εγγυητικού Κεφαλαίου, αφού βρίσκονταν σε εξέλιξη διαδικασίες που αφορούσαν ασφαλιστικά χαρτοφυλάκια ζωής επιχειρήσεων, οι οποίες είχαν τεθεί, εξαιρέσει των συγκεκριμένων χαρτοφυλακίων (ζωής), σε ασφαλιστική εκκαθάριση. Έτσι, προκρίθηκε το διττό σχήμα σύμφωνα με το οποίο η ενεργός συμμετοχή του Εγγυητικού Κεφαλαίου, όσον αφορά τα εν λόγω ασφαλιστικά χαρτοφυλάκια του κλάδου ζωής προϋπέθετε, εφόσον ανελάμβανε αυτό κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στο νόμο την υποχρέωση ικανοποίησης των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής, το πέρας της ασφαλιστικής εκκαθάρισης των ανωτέρω επιχειρήσεων (αρ. 2 παρ. 5), ενώ για τις μετά την έναρξη ισχύος του τιθέμενες σε εκκαθάριση ασφαλιστικές επιχειρήσεις προβλέφθηκε να επιλαμβάνεται αμέσως (άρθρο 5 επ.). Όσον αφορά τις πρώτες, οι οποίες εξακολουθούν να είναι σε ασφαλιστική εκκαθάριση δεν προκύπτει ομοιόμορφη εικόνα ικανοποίησης των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής αλλά παρατηρείται αξιοσημείωτη απόκλιση, απότοκη, μεταξύ άλλων, της διαφορετικής περιουσιακής κατάστασης κάθε μίας. Η διαπίστωση αυτή, σε συνδυασμό προς τη διάρκεια των εκκαθαρίσεων, η οποία υπερβαίνει στην προκειμένη περίπτωση την δεκαετία, δημιουργεί εξ αντικειμένου ανάγκες εξισορρόπησης και εξορθολογισμού περιλαμβανομένης της σταδιακής επιτάχυνσης της διαδικασίας ικανοποίησης των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής. Οι συνθήκες αυτές, όπως διαμορφώθηκαν προϊόντος του χρόνου, ευνοούν πλέον την περιορισμένη και σε αρμονία προς τις ισχύουσες ρυθμίσεις του ν. 3867/2010, συμβολή του Εγγυητικού Κεφαλαίου σε χρόνο προγενέστερο της λήξης των ασφαλιστικών εκκαθαρίσεων κατά τρόπο, όμως, που να μην διαταράσσεται ο σκοπός αλλά και η συστηματικότητα του ν. 3867/2010. Η θεσπιζόμενη συμβολή του Εγγυητικού Κεφαλαίου έχει τη μορφή προκαταβολής είκοσι εκατομμυρίων ευρώ σε ειδικό ελεύθερο λογαριασμό της εκκαθάρισης, που θα ανοιχθεί, πέραν των κειμένων διατάξεων και αποκλειστικά προς τον σκοπό διενέργειας προσωρινών διανομών προς τους νόμιμους δικαιούχους απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής. Η προκαταβολή αυτή χορηγείται έναντι της κατ' άρθρο 2 παρ. 5 του ν. 3867/2010 συνολικής υποχρέωσης του Εγγυητικού Κεφαλαίου και υπηρετεί τις ως άνω αναλυτικά εκτιθέμενες ανάγκες. Συναρτάται, επίσης, προς αντικειμενικές και εύλογες προϋποθέσεις που έχουν να κάνουν με την υφιστάμενη κατάσταση των εκκαθαρίσεων και τη σχέση ασφαλιστικών τοποθετήσεων με τις αντίστοιχες απαιτήσεις από ασφαλίσεις ζωής. Σημειώνεται ότι οι προϋποθέσεις τίθενται κατά τρόπο σαφή και λεπτομερή από τον ίδιο τον νόμο σε τρόπο ώστε να μην καταλείπεται περιθώριο αυτογνώμονης εκτίμησης. Η προκαταβολή, η οποία προβλέπεται να χορηγείται άπαξ, με την κατάθεση (μεταφορά) του οικείου ποσού στον ως άνω ειδικό ελεύθερο λογαριασμό της εκκαθάρισης εξαντλεί την υποχρέωση του Εγγυητικού Κεφαλαίου στο παρόν στάδιο των εκκαθαρίσεων, καθόσον το τελευταίο δεν υπεισέρχεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στις εργασίες και εν γένει εκκρεμότητες της εκκαθάρισης.
Οι προσωρινές διανομές που θα ακολουθήσουν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του ασφαλιστικού εκκαθαριστή.

Αναφορικά με τις διαδικαστικές προϋποθέσεις, σημειώνεται ότι παρέχεται εύλογος χρόνος τεσσάρων μηνών από τη θέση σε ισχύ του νόμου, για να υποβληθούν τα απαραίτητα στοιχεία, τα οποία πρέπει να είναι πρόσφατα και επιβεβαιωμένα από ορκωτό ελεγκτή από τα οποία θα προκύπτει σε ποιες περιπτώσεις πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στη διάταξη και να ληφθεί η σχετική απόφαση από τη Συνέλευση των Μελών του Εγγυητικού Κεφαλαίου.

Επί του άρθρου 93

Με το άρθρο αυτό προστίθεται παρ. 8 στο άρθρο 184 του ν. 4548/2018 (Α΄ 104). Η προσθήκη της παρ. 8 σκοπό έχει να εξασφαλίσει ότι η αρμόδια Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ. καταχωρίζει την ονομαστικοποίηση των ανωνύμων μετοχών που επήλθε αυτόματα την 1.1.2020, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 184 του ν. 4548/2018. Στο πλαίσιο αυτό, η αρμόδια Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ. προβαίνει αυτεπαγγέλτως σε σχετική διόρθωση του είδους των μετοχών στις μερίδες των ανωνύμων εταιριών στο Γ.Ε.ΜΗ., οι οποίες είχαν ανώνυμες μετοχές.

Επί του άρθρου 94

Με τις προτεινόμενες διατάξεις παρέχεται η δυνατότητα συγχώνευσης του *«Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου»,* του οποίου η σύσταση εγκρίθηκε με το από 26-7-1959 Β.Δ. (ΦΕΚ Α΄ 153) στο *«Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών - Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία»,* το οποίο συστάθηκε με το ν.δ. 208/4-10-1973 (ΦΕΚ Α΄ 273). Αμφότερα τα ιδρύματα δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του α.ν. 2039/1939 «Περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως των Νόμων περί εκκαθαρίσεως και διοικήσεως των εις το Κράτος και υπέρ κοινωφελών σκοπών καταλειπομένων κληρονομιών, κληροδοσιών και δωρεών», όπως ισχύει σήμερα, παρά μόνο για τον έλεγχο εκπλήρωσης του σκοπού τους.
Ειδικότερα, προβλέπεται ότι θα περιέλθει στην κυριότητα και διαχείριση του *«Μουσείου της Πόλεως των Αθηνών - Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία»* το σύνολο της υφιστάμενης περιουσίας του «*Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου»,* αφού προηγουμένως το τελευταίο αποκτήσει Τριμελή Διοικούσα Επιτροπή, της οποίας κύριο έργο θα είναι η ολοκλήρωση της συγχώνευσής του από το πρώτο. Για τα πρόσωπα που θα διορισθούν ως Διοικούσα Επιτροπή στο *«Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου»,* με σκοπό τη συγχώνευση, προβλέπεται ότι δεν υπέχουν οποιαδήποτε ευθύνη και δεν υπόκεινται ατομικά σε διοικητικά μέτρα ή μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης για τις οφειλές του Ιδρύματος προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους Οργανισμούς του Δημοσίου. Η συγχώνευση των δύο ιδρυμάτων δεν θα επιφέρει μεταβολή στη νομική υπόσταση και το σκοπό του «*Μουσείου της Πόλεως των Αθηνών - Ιδρύματος Βούρου-Ευταξία»,* καθώς δε θα δημιουργηθεί νέο ίδρυμα, ενώ η περιουσία του *«Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου»* θα αποτελέσει κεφάλαιο αυτοτελούς διαχείρισης. Από το κεφάλαιο αυτό, θα εξυπηρετούνται και οι εκκρεμείς και εκάστοτε πάσης φύσεως οφειλές του *«Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου»,* με προτεραιότητα την εξόφληση αυτών που αφορούν στο Δημόσιο. Τέλος, προβλέπεται ότι η συμβολαιογραφική πράξη για τη συμφωνία συγχώνευσης δεν υπόκειται σε τέλη και φόρους, πλην των παγίων τελών και η σύνταξη και η μεταγραφή της δεν απαιτούν την επισύναψη οποιουδήποτε άλλου εγγράφου.

Επί του άρθρου 95

Καθορίζεται η έναρξη ισχύος από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, με την επιφύλαξη ειδικότερων προβλέψεων σε επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα, 17 Ιουλίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Χρ. Σταϊκούρας	Σπ. - Α. Γεωργιάδης	Ν. Παναγιωτόπουλος
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ	ΥΓΕΙΑΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
Ι. Βρούτσης	Β. Κικίλιας	Κων. Χατζηδάκης
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Στ. Μενδώνη	Κων. Τσιάρας	Π. Θεοδωρικάκος
ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ	ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Κων. Καραμανλής	Θ. Θεοχάρης	Κ. Πιερρακάκης

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Ε. Αυγενάκης

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ – ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

1. Με την παρ. 1 του άρθρου 3 **αντικαθίσταται** το άρθρο 42Α του ν. 4172/2013 «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις», (Α΄167), το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 42Α
Δικαιώματα προαίρεσης

1. Το εισόδημα που προκύπτει κατά την παράγραφο 3 για έναν εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών, όπως αυτά προσδιορίζονται κατά τον χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης και ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση, αποτελεί εισόδημα από υπεραξία εφόσον μεταβιβαστούν οι μετοχές μετά από τη συμπλήρωση είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την απόκτηση των δικαιωμάτων προαίρεσης και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων.
2. Ειδικά το εισόδημα της παραγράφου 1 που προκύπτει από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που είναι μη εισηγμένη στο χρηματιστήριο νεοσύστατη μικρή επιχείρηση ή και πολύ μικρή επιχείρηση υπόκειται στον συντελεστή του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 43 του ΚΦΕ, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθοι όροι:
(α) τα ως άνω δικαιώματα αποκτώνται εντός πέντε (5) ετών μετά τη σύσταση της εταιρείας,
(β) η εταιρεία δεν έχει συσταθεί μέσω συγχώνευσης, και
(γ) οι μετοχές μεταβιβαστούν μετά από τη συμπλήρωση τριάντα έξι (36) μηνών από την απόκτηση των δικαιωμάτων προαίρεσης.
3. Ως υπεραξία ορίζεται η διαφορά μεταξύ της τιμής κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο και της τιμής διάθεσης του δικαιώματος για τις μετοχές των εισηγμένων εταιρειών ή η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης για τις μετοχές των μη εισηγμένων εταιρειών, με ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 42.
4. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 42.»

2. Με την παρ. 1 του άρθρου 4 **αντικαθίσταται** η παρ. 2.α. του άρθρου 15 του ν. 4172/2013 «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις», (Α΄167), η οποία έχει ως εξής:
2.α. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται για το εισόδημα που αποκτούν οι αμειβόμενοι αθλητές από τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, τα τμήματα αμειβόμενων αθλητών ή τα αναγνωρισμένα αθλητικά σωματεία, εφόσον τα ποσά τα οποία λαμβάνουν εφάπαξ ή τμηματικά για την υπογραφή του συμβολαίου μετεγγραφής ή την ανανέωση ή τη λύση του συμβολαίου συνεργασίας τους δεν υπερβαίνουν τις 40.000 ευρώ εντός του οικείου φορολογικού έτους. Αν το εισόδημα του προηγούμενου εδαφίου υπερβαίνει τις 40.000 ευρώ, φορολογείται με φορολογικό συντελεστή 22% και με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης.»

3. Με την παρ. 2 του άρθρου 4 **αντικαθίσταται** η παρ. 4.α. του άρθρου 60 του ν. 4172/2013 «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις», (Α΄167), η οποία έχει ως εξής:

«4.α. Για τα ποσά τα οποία εισπράττουν οι αμειβόμενοι αθλητές εφάπαξ ή τμηματικά για την υπογραφή του συμβολαίου μετεγγραφής ή την ανανέωση ή λύση του συμβολαίου συνεργασίας τους, από τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, τα τμήματα αμειβομένων αθλητών ή τα αναγνωρισμένα αθλητικά σωματεία, ο συντελεστής παρακράτησης ορίζεται σε 22%, εφόσον τα ποσά που εισπράττονται υπερβαίνουν τις 40.000 ευρώ εντός του οικείου φορολογικού έτους. Στην περίπτωση που το εισόδημα καταβάλλεται ελεύθερο φόρου, ο φόρος υπολογίζεται μετά την αναγωγή του ποσού σε μικτό με την προσθήκη του αναλογούντος φόρου.».

4. Με την διάταξη του άρθρου 5 **αντικαθίσταται** η περ. β΄ της παρ. 3 του άρθρου 39 του ν. 4172/2013 «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις», (Α΄167), η οποία έχει ως εξής:

«β) Αν ο εκμισθωτής ή ο παραχωρών είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και τα κάθε είδους ιδρύματα οι κάθε είδους δαπάνες εκπίπτουν σε ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%). Ειδικά για το Άγιο Όρος το ποσοστό της έκπτωσης για τις δαπάνες του προηγούμενου εδαφίου ανέρχεται σε ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%).».

5. Με την διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 9 **αντικαθίσταται** το άρθρο 121 του ν. 2690/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» (Α'265), το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 121
Τέλος ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων
ιδιωτικής χρήσης

1. Επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Κανονισμός ΕΟΚ 2658/1987 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 ΕΕL της 07.09.1987) υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης επί της φορολογητέας αξίας όπως αυτή διαμορφώνεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 126 του παρόντα και του άρθρου 4 του ν. 1573/1985(ΦΕΚ 201 Α), όπως ισχύουν.

2. Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της προηγούμενης παραγράφου ορίζονται ως ακολούθως:

α) Για αυτοκίνητα με φορολογητέα αξία μέχρι και 14.0 ευρώ, 4%.
β) Για αυτοκίνητα με φορολογητέα αξία άνω των 14.0 ευρώ και μέχρι 17.000 ευρώ, 8%.
γ) Για αυτοκίνητα με φορολογητέα αξία άνω των 17.0 ευρώ και μέχρι 20.000 ευρώ, 16%.
δ) Για αυτοκίνητα με φορολογητέα αξία άνω των 20.0 ευρώ και μέχρι 25.000 ευρώ, 24%.
ε) Για αυτοκίνητα με φορολογητέα αξία άνω των 25.0 ευρώ, 32%.
στ) Για αυτοκίνητα οχήματα τρίκυκλα ή τετράκυ- κλα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2002/24/ΕΚ του Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 2002 (Ε.Ε.L.124 της 9.5.2002) και πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της οδηγίας 2002/51/ΕΚ ή μεταγενέστερης.

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	***ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ***
Κάτω των 50 κυβικών εκατοστών	***0%***
Από 50 μέχρι 500 κυβικά εκατοστά	***4%***
Από 501 μέχρι 900 κυβικά εκατοστά	***7%***
Από 901 κυβικά εκατοστά και πάνω	***11%***

ζ) Οι διατάξεις του άρθρου 26 του ν.1959/1991 (Α` 123) και της αριθ. Β.27660/712/10.7.1992 κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών (Β` 519), εφαρμόζονται και για τα πετρελαιοκίνητα οχήματα της προηγούμενης περίπτωσης στ`.

η) Για την επιλογή του συντελεστή των περιπτώσεων α` έως ε`, για μεταχειρισμένα επιβατικά αυτοκίνητα, λαμβάνεται υπόψη η φορολογητέα αξία της παραγράφου 1 του άρθρου 126, πριν από τις προβλεπόμενες μειώσεις από το άρθρο αυτό.

3. Για επιβατικά αυτοκίνητα της παραγράφου 1, των οποίων η εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα - CO2 (συνδυασμένος κύκλος) είναι:

α) μικρότερη ή ίση των 100 γρ./χλμ, οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2 μειώνονται κατά 5%,

β) μεγαλύτερη από 120 και μικρότερη ή ίση από 140 γρ./χλμ, οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2 αυξάνονται κατά 10%,

γ) μεγαλύτερη από 140 και μικρότερη ή ίση από 160 γρ./χλμ, οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2 αυξάνονται κατά 20%,

δ) μεγαλύτερη από 160 και μικρότερη ή ίση από 180 γρ./χλμ, οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2 αυξάνονται κατά 30%,

ε) μεγαλύτερη από 180 και μικρότερη ή ίση από 200 γρ./χλμ, οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2 αυξάνονται κατά 40%,

στ) μεγαλύτερη από 200 και μικρότερη ή ίση από 250 γρ./χλμ, οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2 αυξάνονται κατά 60%,

ζ) μεγαλύτερη από 250 γρ./χλμ οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2 αυξάνονται κατά 100%.»

4. Για επιβατικά αυτοκίνητα της παραγράφου 1 τα οποία:

α) πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του αμέσως προηγούμενου από το ισχύον, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2, αυξάνονται κατά 50%,

β) δεν πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του ισχύοντος, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro) και του αμέσως προηγούμενου και δεν είναι συμβατικής τεχνολογίας, οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2, αυξάνονται κατά 200%,

γ) δεν πληρούν προδιαγραφές ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), συμβατικής τεχνολογίας και για τα οποία δεν αποδεικνύονται οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, οι συντελεστές των περιπτώσεων α`, β`, γ`, δ` και ε` της παραγράφου 2, αυξάνονται κατά 500%, σε συνδυασμό με την περίπτωση ζ` της παραγράφου 3.

Οι συντελεστές για οχήματα της περίπτωσης στ` της παραγράφου 1, τα οποία δεν πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 2002/51/ΕΚ ή μεταγενέστερης, προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%).

4Α. α) Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης που προβλέπονται από την παράγραφο 2, όπως αυτοί διαμορφώνονται, σύμφωνα με την παράγραφο 3 για επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, που έχουν κομιστεί ή θα κομιστούν στη χώρα μας μέχρι και 31.12.2018 και για τα οποία θα έχουν κατατεθεί μέχρι την παραπάνω ημερομηνία δηλωτικά εισαγωγής ή δηλώσεις άφιξης οχημάτων ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία εισόδου, προκειμένου για μετοικούντα πρόσωπα, εφόσον πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του αμέσως προηγούμενου από το ισχύον, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), δεν αυξάνονται κατά πενήντα τοις εκατό (50%), όπως προβλέπεται από την περίπτωση α` της παραγράφου 4, με την προϋπόθεση ότι μέχρι και 30.4.2019 θα έχουν βεβαιωθεί και εισπραχθεί γι` αυτά, οι οφειλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις.

β) Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης που προβλέπονται από την παράγραφο 2, όπως αυτοί διαμορφώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου για επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που έχουν κομιστεί ή θα κομιστούν στη χώρα μας μέχρι και 31.12.2018 και για τα οποία θα έχουν κατατεθεί, μέχρι την παραπάνω ημερομηνία, δηλωτικά εισαγωγής ή δηλώσεις άφιξης οχημάτων ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία εισόδου, προκειμένου για μετοικούντα πρόσωπα, εφόσον δεν πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του ισχύοντος και του αμέσως προηγούμενου, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro) και δεν είναι συμβατικής τεχνολογίας, δεν αυξάνονται κατά διακόσια της εκατό (200%), όπως προβλέπεται από την περίπτωση β` της παραγράφου 4, αλλά κατά πενήντα τοις εκατό (50%), με την προϋπόθεση ότι, μέχρι και 30.4.2019 θα έχουν βεβαιωθεί και εισπραχθεί γι` αυτά, οι οφειλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται για αυτοκίνητα για τα οποία το τέλος ταξινόμησης βεβαιώθηκε από 1.9.2018 μέχρι την έναρξη ισχύος τους.

4Β. α) Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης που προβλέπονται από την παράγραφο 2, όπως αυτοί διαμορφώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 για επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, που έχουν κομιστεί ή θα κομιστούν στη Χώρα μας μέχρι και 31.8.2019 και για τα οποία θα έχουν κατατεθεί, μέχρι την παραπάνω ημερομηνία, δηλωτικά εισαγωγής ή δηλώσεις άφιξης οχημάτων ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία εισόδου, προκειμένου για μετοικούντα πρόσωπα, εφόσον πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του αμέσως προηγούμενου από το ισχύον, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), δεν αυξάνονται κατά πενήντα τοις εκατό (50%), όπως προβλέπεται από την περίπτωση α` της παραγράφου 4, του ιδίου άρθρου με την προϋπόθεση ότι, μέχρι και 31.12.2019 θα έχουν βεβαιωθεί και εισπραχθεί γι` αυτά, οι οφειλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις.

β) Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης που προβλέπονται από την παράγραφο 2, όπως αυτοί διαμορφώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 3, για επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, που έχουν κομιστεί ή θα κομιστούν στη Χώρα μας μέχρι και 29.2.2020 και για τα οποία θα έχουν κατατεθεί, μέχρι την παραπάνω ημερομηνία, δηλωτικά εισαγωγής ή δηλώσεις άφιξης οχημάτων ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία εισόδου, προκειμένου για μετοικούντα πρόσωπα, εφόσον δεν πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του αμέσως προηγούμενου, από το ισχύον, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), δεν αυξάνονται κατά διακόσια τοις εκατό (200%), όπως προβλέπεται από την περίπτωση β` της παραγράφου 4, αλλά κατά πενήντα τοις εκατό (50%), με την προϋπόθεση ότι μέχρι και 16.3.2020 θα έχουν βεβαιωθεί και εισπραχθεί γι` αυτά, οι οφειλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις.

5. Τα υβριδικά μηχανοκίνητα επιβατικά αυτοκίνητα, όπως αυτά προσδιορίζονται από την οδηγία 2007/46, όπως ισχύει και ειδικότερα τα υβριδικά ηλεκτρικά αυτοκίνητα, όπως αυτά προσδιορίζονται από τον Καν. 692/2008, όπως ισχύει, απαλλάσσονται από το 50% του προβλεπόμενου από τις διατάξεις του άρθρου αυτού τέλους ταξινόμησης. Τα αμιγώς ηλεκτρικά αυτοκίνητα, όπως αυτά προσδιορίζονται από τον Καν. 692/2008, όπως ισχύει, δεν υπόκεινται στο προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου αυτού τέλους ταξινόμησης.

6. Επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης και αυτοκίνητα τύπου JEEP των δασμολογικών κλάσεων 87.03 και 87.04, αντίστοιχα, της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, τα οποία είχαν ταξινομηθεί και κυκλοφορήσει στη χώρα, εφόσον μεταφέρονται ή αποστέλλονται σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ενωσης ή εξάγονται σε τρίτη χώρα και επαναφέρονται στην ημεδαπή μέσα σε διάστημα οκτώ (8) ετών από τη διαγραφή τους

από τα μητρώα αυτοκινήτων του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, με σκοπό να επαναταξινομηθούν και να τεθούν εκ νέου σε κυκλοφορία, απαλλάσσονται από το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου αυτού τέλος ταξινόμησης.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών καθορίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας παραγράφου.

7. Σε περίπτωση που ο κάτοχος μεταχειρισμένου κοινοτικού επιβατικού αυτοκίνητου, με πρώτη άδεια κυκλοφορίας κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκδοθείσα πριν από την 1η Ιουνίου του 2016, εκτιμά ότι το προς επιβολή τέλος ταξινόμησης, όπως βεβαιώνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 και τις διατάξεις του άρθρου 126 του παρόντος νόμου, υπερβαίνει το υπολειπόμενο τέλος ταξινόμησης που είναι ενσωματωμένο σε όμοιο, της αυτής μάρκας και τύπου μεταχειρισμένου αυτοκινήτου ή ελλείψει αυτών σε όχημα παρόμοιο ή παρεμφερές που έχει ήδη ταξινομηθεί στη χώρα πριν από την εν λόγω ημερομηνία, έχει δικαίωμα να αιτηθεί τον υπολογισμό του ιστορικού τέλους ταξινόμησης από την Ειδική Επιτροπή του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 126. Για τον υπολογισμό του ιστορικού τέλους ταξινόμησης, λαμβάνονται υπόψη οι ισχύοντες συντελεστές του τέλους ταξινόμησης και τα ισχύοντα στοιχεία διαμόρφωσης της φορολογητέας αξίας, κατά το χρόνο της πρώτης κυκλοφορίας του αυτοκινήτου σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το τέλος ταξινόμησης για τα υπό κρίση αυτοκίνητα, βεβαιώνεται σύμφωνα με το μικρότερο ποσό, όπως προκύπτει μεταξύ του ιστορικού τέλους ταξινόμησης και του τέλους ταξινόμησης, όπως αυτό υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου και τις διατάξεις του άρθρου 126 του παρόντος νόμου. Με την απόφαση του τέταρτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 126, καθορίζονται τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή αυτή και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

Για την εξέταση του οχήματος από την Ειδική Επιτροπή του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 126, απαιτείται αίτηση του ενδιαφερομένου και καταβολή παραβόλου, το ύψος του οποίου είναι ίσο με το ύψος του παράβολου το οποίο καθορίζεται με την απόφαση του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 5 του ιδίου άρθρου.

8. Για την υπαγωγή στους αντίστοιχους συντελεστές τέλους ταξινόμησης των παραγράφων 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου, η διαπίστωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και του ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), τις προδιαγραφές του οποίου πληροί εκ κατασκευής το όχημα, πραγματοποιείται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή με βάση την προσκομιζόμενη σε αυτήν έγκριση τύπου ή το δελτίο κοινοποίησης έγκρισης τύπου και το αντίστοιχο πιστοποιητικό συμμόρφωσης του οχήματος.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ταύτιση στοιχείων μεταξύ του πιστοποιητικού συμμόρφωσης του οχήματος και της αντίστοιχης έγκρισης τύπου ή του δελτίου κοινοποίησης έγκρισης τύπου, η υπαγωγή στον αντίστοιχο συντελεστή τέλους ταξινόμησης θα γίνεται με βάση τις αναγραφόμενες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και το αναγραφόμενο πρότυπο εκπομπών ρύπων που πληροί εκ κατασκευής το όχημα στο πιστοποιητικό συμμόρφωσης.

Ειδικά ως προς την εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα, έως 31.12.2020 λαμβάνονται υπόψη οι τιμές, σύμφωνα με τον νέο ευρωπαϊκό κύκλο οδήγησης (NEDC), ενώ από 1.1.2021 και εφεξής, οι τιμές σύμφωνα με την παγκοσμίως εναρμονισμένη διαδικασία δοκιμής ελαφρών οχημάτων (WLTP).».

6. Με την διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 9 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και το πρώτο εδάφιο της περ. στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 123 του ν. 2690/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» (Α'265), τα οποία έχει ως εξής, αντίστοιχα:

«Τα φορτηγά αυτοκίνητα και οι βάσεις τους της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας και τα αυτοκίνητα οχήματα που διαθέτουν εκ κατασκευής χωριστό θάλαμο με δύο σειρές καθισμάτων για τον οδηγό, συνοδηγό και τους επιβάτες και χωριστό ανοικτό χώρο φόρτωσης εμπορευμάτων της Δ.Κ. 87.03 της Σ.Ο., τα οποία πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του ισχύοντος, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro) και του αμέσως προηγούμενου, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ως εξής:» και
«στ) Οι συντελεστές των προηγούμενων περιπτώσεων α`έως και ε`προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) προκειμένου για αυτοκίνητα που δεν πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του ισχύοντος, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro) και του αμέσως προηγούμενου.».

7. Με την διάταξη του άρθρου 10 **αντικαθίσταται** η παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 438/1976 «Περί Τουριστικών πλοίων και πλοιαρίων και ναυταθλητικών σκαφών και ρυθμίσεως δασμολογικών και φορολογικών θεμάτων επί πλοίων ως και επί πλοιαρίων αναψυχής», (Α' 256), η οποία έχει ως εξής:

«3. Τα υπό ελληνική ή ξένη σημαία πλοία καθαρής χωρητικότητας δέκα τουλάχιστον κόρων, που εκτελούν πλόες εσωτερικού, με εξαίρεση τα τροφοεφόδια.»

8. Με την διάταξη του άρθρου 11 **αντικαθίσταται** η παρ. 40 του Κεφαλαίου Α΄ «Αγαθά», του Παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ» (Α΄248), η οποία έχει ως εξής:

«40. Βιβλία και βιβλία με εικόνες για παιδιά (Δ.Κ. ΕΧ 4901, ΕΧ 4903). Εφημερίδες και περιοδικές εκδόσεις τυπωμένες, έστω και εικονογραφημένες ή με διαφημίσεις (Δ.Κ. 4902). Ο συντελεστής του φόρου για τα αγαθά της παρούσας περίπτωσης ορίζεται σε έξι τοις εκατό (6%).».

9. Με την διάταξη του άρθρου 13 **αντικαθίσταται** η παρ. 2 του άρθρου 67 του ν. 4646/2019 «Φορολογική μεταρρύθμιση με αναπτυξιακή διάσταση για την Ελλάδα του αύριο» (Α΄201), η οποία έχει ως εξής:

«2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 16 του ν. 4172/2013 καταργείται από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.».

10. Με την διάταξη του άρθρου 13 **αντικαθίσταται** η παρ. 16 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019 «Φορολογική μεταρρύθμιση με αναπτυξιακή διάσταση για την Ελλάδα του αύριο» (Α΄201), η οποία έχει ως εξής:

«16. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 18 του παρόντος, εφαρμόζονται για εισοδήματα που αποκτώνται από 1.1.2020 και μετά.».

11. Με την διάταξη του άρθρου 15 **καταργείται** η παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 438/1976 «Περί Τουριστικών πλοίων και πλοιαρίων και ναυταθλητικών σκαφών και ρυθμίσεως δασμολογικών και φορολογικών θεμάτων επί πλοίων ως και επί πλοιαρίων αναψυχής», (Α' 256), η οποία έχει ως εξής:

«1. Η αναστολή του εισαγωγικού δασμού που προβλέπεται από το εκάστοτε ισχύον Κοινό Τελωνειακό Δασμολόγιο παρέχεται για τα είδη που προορίζονται για την κατασκευή, επισκευή, συντήρηση ή μεταποίηση, καθώς και τον εξοπλισμό ή τον εφοπλισμό πλοίων, εφόσον αυτά έχουν ναυπηγηθεί για την ανοιχτή θάλασσα και στα οποία το μέγιστο εξωτερικό μήκος του κύτους, χωρίς τα προσαρτήματα, είναι ίσο ή ανώτερο των δώδεκα (12) μέτρων, εφαρμοζομένων των εκάστοτε ισχυουσών περί ειδικού προορισμού κοινοτικών διατάξεων. Η προϋπόθεση του μήκους του κύτους δεν ισχύει για τα αλιευτικά και ναυαγοσωστικά πλοία.».

12. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 17 **αντικαθίσταται** η παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 4174/2013 «Φορολογικές διαδικασίες και άλλες διατάξεις» (Α΄170), η οποία έχει ως εξής:

«Ο Γενικός Γραμματέας εξετάζει την αίτηση και την αποδέχεται ή την απορρίπτει. Η σχετική απόφαση εκδίδεται εντός «δεκαοκτώ (18) μηνών», από την υποβολή της αίτησης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης και κοινοποιείται στους αιτούντες. Η διάρκεια ισχύος της απόφασης προέγκρισης δεν δύναται να υπερβαίνει τα τέσσερα (4) έτη και η χρονική ισχύς της δεν δύναται να ανατρέχει σε φορολογικό έτος που έχει παρέλθει κατά τη στιγμή της υποβολής της αίτησης προέγκρισης. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα μπορεί να ορίζεται μεγαλύτερος χρόνος για την έκδοση της απόφασης του πρώτου εδαφίου και μέχρι τριάντα έξι (36) μήνες από την υποβολή της αίτησης».

13. Με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 17 **αντικαθίσταται** η παρ. 8 του άρθρου 22 του ν. 4174/2013 «Φορολογικές διαδικασίες και άλλες διατάξεις» (Α΄170), η οποία έχει ως εξής:

«Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα ορίζονται τα ειδικότερα θέματα τα οποία είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων και ειδικότερα η διαδικασία για την προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, την αναθεώρηση, την ανάκληση και την ακύρωση της, το ειδικότερο περιεχόμενο της αίτησης προέγκρισης, τα σχετικά παράβολα, η διαδικασία συνεννόησης με τις αρμόδιες αρχές άλλων εμπλεκομένων κρατών, ο τύπος και το περιεχόμενο των αποφάσεων της Φορολογικής Διοίκησης, καθώς και κάθε σχετικό θέμα.».

14. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 50 **αντικαθίστανται** το πρώτο εδάφιο της περ. α΄και η περ. γ΄της παρ. 9 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ρύθμιση θεμάτων της ΕΛ.Τ.Ε., αναμόρφωση Οργανισμού του Ν.Σ.Κ. και άλλες διατάξεις.» (Α΄163), που έχουν ως εξής αντίστοιχα:

«9. «αυτόματη ανταλλαγή»:
α) για τους σκοπούς της περίπτωσης α`της παραγράφου 1 του άρθρου 9 και των άρθρων 9Α και 9ΑΑ, η συστηματική κοινοποίηση σε άλλο κράτος - μέλος, χωρίς προηγούμενο αίτημα, προκαθορισμένων πληροφοριών ανά καθορισμένα εκ των προτέρων τακτά διαστήματα και
γ) για τους σκοπούς του παρόντος, πλην των διατάξεων των περιπτώσεων α` και β` της παραγράφου 1 του άρθρου 9 και των άρθρων 9Α και 9ΑΑ, η συστηματική κοινοποίηση προκαθορισμένων πληροφοριών που προ- βλέπεται στις περιπτώσεις α`και β`.».

15. Με τη διάταξη του άρθρου 52 **αντικαθίσταται** η παρ. 6 του άρθρου 20 του ν. 4170/2013 «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ρύθμιση θεμάτων της ΕΛ.Τ.Ε., αναμόρφωση Οργανισμού του Ν.Σ.Κ. και άλλες διατάξεις.» (Α΄163), η οποία έχει ως εξής:

«6. Η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με εκ των προτέρων διασυνοριακές αποφάσεις και συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 9Α διενεργείται με τη χρήση τυποποιημένου εντύπου που εγκρίνεται, συμπεριλαμβανομένων των γλωσσικών ρυθμίσεων, από την Επιτροπή. Το τυποποιημένο έντυπο του προηγούμενου εδαφίου περιλαμβάνει μόνον τα στοιχεία που προβλέπονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 9Α για την ανταλλαγή των πληροφοριών, καθώς και πεδία που συνδέονται με τα στοιχεία αυτά και απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 9Α.
Με βάση τις γλωσσικές ρυθμίσεις του προηγούμενου εδαφίου, οι πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 9Α μπορεί να κοινοποιούνται στην ελληνική γλώσσα ή και σε οποιαδήποτε άλλη από τις επίσημες γλώσσες και γλώσσες εργασίας της Ένωσης με την πρόβλεψη ότι τα βασικά στοιχεία των εν λόγω πληροφοριών αποστέλλονται επίσης και σε κάποια άλλη επίσημη γλώσσα και γλώσσα εργασίας της Ένωσης.».

16. Με τη διάταξη του άρθρου 53 **αντικαθίσταται** η παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4170/2013 «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ρύθμιση θεμάτων της ΕΛ.Τ.Ε., αναμόρφωση Οργανισμού του Ν.Σ.Κ. και άλλες διατάξεις.» (Α΄163), η οποία έχει ως εξής:

«6. Η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 9Α πραγματοποιείται μέσω της ανάπτυξης και παροχής, μαζί με την υλικοτεχνική υποστήριξη, από την Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017, ενός ασφαλούς κεντρικού ευρετηρίου για τα κράτη-μέλη, το οποίο αφορά τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας, και στο οποίο καταγράφονται οι προς κοινοποίηση πληροφορίες. Η αρμόδια κατ ανάθεση αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 4 έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που καταγράφονται στο ευρετήριο του προηγούμενου εδαφίου. Μέχρι να τεθεί σε λειτουργία το ανωτέρω ασφαλές κεντρικό ευρετήριο, η αυτόματη ανταλλαγή που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 9Α διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και τις ισχύουσες πρακτικές ρυθμίσεις.».

17. Με τη διάταξη του άρθρου 54 **αντικαθίσταται** η παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 4170/2013 «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ρύθμιση θεμάτων της ΕΛ.Τ.Ε., αναμόρφωση Οργανισμού του Ν.Σ.Κ. και άλλες διατάξεις.» (Α΄163), η οποία έχει ως εξής:

«2. Η αρμόδια κατ` ανάθεση αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 4, μέσω της αρμόδιας αρχής της παραγράφου 1 του άρθρου 5, κοινοποιεί στην Επιτροπή ετήσια αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρεται στα άρθρα 9, 9Α και 9ΑΑ, καθώς και των πρακτικών αποτελεσμάτων τα οποία επιτεύχθηκαν.».

18. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 55 **καταργείται** το άρθρο 24Α του ν. 4170/2013 «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ρύθμιση θεμάτων της ΕΛ.Τ.Ε., αναμόρφωση Οργανισμού του Ν.Σ.Κ. και άλλες διατάξεις.» (Α΄163), το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 24Α
Κυρώσεις
1. Σε περίπτωση μη υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα, στους υπόχρεους της παραγράφου 1 του άρθρου 9ΑΑ επιβάλλεται πρόστιμο είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, ενώ σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής ή υποβολής ανακριβούς Έκθεσης ανά Χώρα επιβάλλεται πρόστιμο δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ.
2. Ο Διοικητής της ΑΑΔΕ είναι αρμόδιος για την έκδοση των πράξεων επιβολής των προστίμων της προηγούμενης παραγράφου. Οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (Α`170) και ιδίως, αυτές που αφορούν το φορολογικό έλεγχο, την επιβολή του προστίμου και την είσπραξη, εφαρμόζονται αναλόγως και για τις πράξεις της παραγράφου 1.».

19. Με τη διάταξη της παρ. 2γ του άρθρου 61 **αντικαθίσταται** το πρώτο εδάφιο της περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (Α΄248), το οποίο έχει ως εξής:

«1. Απαλλάσσονται από το φόρο:
α) η Παράδοση αγαθών κατά την έννοια του άρθρου 5, τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε άλλο κράτος - μέλος από τον πωλητή ή τον αποκτώντα ή από άλλον που ενεργεί για λογαριασμό τους, προς τον υποκείμενο στο φόρο ή προς μη υποκείμενο νομικό πρόσωπο, που ενεργεί με την ιδιότητά του αυτή σε άλλο κράτος – μέλος.».

20. Με τη διάταξη της παρ. 2στ του άρθρου 61 **αντικαθίσταται** η περ. α΄ της παρ. 5 του άρθρου 36 του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (Α΄248), η οποία έχει ως εξής:

«***α) να υποβάλλει ανακεφαλαιωτικό πίνακα, για τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιεί σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α` και γ` της παραγράφου 1 του άρθρου 28 και του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 15,».***

21. Με τη διάταξη της παρ. 2η του άρθρου 61 **αντικαθίσταται** η παρ. 9 του άρθρου 36 του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (Α΄248), η οποία έχει ως εξής:

«β) ο τρόπος τήρησης και το περιεχόμενο του ειδικού βιβλίου που προβλέπεται στις περιπτώσεις α` και στ` της παραγράφου 4 αυτού του άρθρου,».

22. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 62 **αντικαθίσταται** η παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (Α΄248), η οποία έχει ως εξής:

«2. Επίσης, η Ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών θεωρείται ότι πραγματοποιείται στο εσωτερικά της χώρας, εφόσον γίνεται από υποκείμενο στο φόρο εγκαταστημένο στο εσωτερικό της χώρας, ο οποίος δεν αποδεικνύει ότι τα αγαθά αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών σε άλλο κράτος μέλος.».

23. Με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 62 **αντικαθίσταται** η περ. α΄της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (Α΄248), η οποία έχει ως εξής:

«α) η ενδοκοινοτική απόκτηση πραγματοποιείται από υποκείμενο στο φόρο

άλλου κράτους - μέλους, ο οποίος δεν είναι εγγεγραμμένος στο μητρώο Φ.Π.Α. στο εσωτερικό της χώρας,».

24. Με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 62 **αντικαθίσταται** συγκεκριμένη φράση της περ. γ΄της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (Α΄248), η οποία έχει ως εξής:

«της περίπτωσης δ΄».

25. Με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 62 **αντικαθίσταται** η περ. δ΄της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (Α΄248), η οποία έχει ως εξής:

«δ) Για την παράδοση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών, μεταξύ συγγενικών ή/και συνδεδεμένων προσώπων, όπως αυτά ορίζονται στο ν. 4172/2013, η κανονική αξία, στις περιπτώσεις που η αντιπαροχή είναι κατώτερη αυτής, υπό την προϋπόθεση πως είτε ο προμηθευτής είτε ο λήπτης δεν έχουν πλήρες δικαίωμα έκπτωσης.
Τα παραπάνω ισχύουν και στην περίπτωση που η παράδοση αγαθών και η παροχή υπηρεσιών απαλλάσσεται από το φόρο στο εσωτερικό της χώρας και ο προμηθευτής δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης.».

26. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 65 **αντικαθίσταται** η παρ. 2 του Παραρτήματος ΙΙ του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας» (Α΄248), η οποία έχει ως εξής:

« 2.Από το πεδίο εδαφικής εφαρμογής του παρόντος Κώδικα εξαιρούνται:
α) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη, τα οποία δεν αποτελούν τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης:
- Νήσος Ελιγολάνδη και περιοχή Μπύζιγκεν (Busingen) της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.
- Θέουτα και Μελίλλια του Βασιλείου της Ισπανίας.
- Δήμοι Λιβίνιο και Καμπιόνε ντ' Ιτάλια καθώς και τα ύδατα της λίμνης Λουγκάνο της Ιταλικής Δημοκρατίας.
β) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη, τα οποία αποτελούν τμήμα του τελωνειακού εδάφους της ΕυρωπαϊκήςΈνω-σης (ειδικά φορολογικά εδάφη):
- Άγιο Όρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.
- Κανάριες νήσοι του Βασιλείου της Ισπανίας
(Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La
Gomera, El Hierro και La Palma).
- Νήσοι Άαλαντ (Aland) της Φινλανδικής Δημοκρατίας.
- Αγγλονορμανδικές νήσοι (Channel Islands: Alderney, Jersey, Guernsey, Sark, Herrn και Les Minquires).
- Γαλλικά εδάφη που αναφέρονται στα άρθρα 349 και 355 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Γαλλική Γουιάνα, Γουαδελούπη, Μαρτινίκα, Ρεϋνιόν και Μαγιότ).».

27. Με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 65 **καταργούνται** οι περ. στ) και ζ) της παρ. 6 του άρθρου 54 του ν. 2960/2001 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» (Α΄265), οι οποίες έχουν ως εξής:

«στ) Καμπιόνε ντ` Ιτάλια,
ζ) Τα ιταλικά ύδατα της Λίμνης του Λουγκάνο,».

28. Με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 66 **αντικαθίσταται** η περ. β΄ της παρ. 1 του άρθρου 23 Α του ν. 3086/2002 «Οργανισμός Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάσταση των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του», η οποία έχει ως εξής:

«β) Τα αναφερόμενα στην ανωτέρω περίπτωση εφαρμόζονται και για δαπάνες όμοιες κατ` αντικείμενο με τις ανωτέρω, συμπεριλαμβανομένων και των νομικών ή τεχνικών γνωμοδοτήσεων που απαιτούνται στα πλαίσια διεξαγωγής εθνικών ή διεθνών διαιτητικών δικών, οι οποίες βαρύνουν τους αντίστοιχους Κ.Α.Ε. των προϋπολογισμών των αρμόδιων Υπουργείων ή άλλων Αρχών, του εκάστοτε οικονομικού έτους, εντός του οποίου εκκαθαρίζονται.».

29. Με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 66 **αντικαθίστανται** οι περ. β΄ και γ΄της παρ. 2 του άρθρου 44 του ν. 3086/2002 «Οργανισμός Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάσταση των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του», οι οποίες έχουν ως εξής:

«β) Οι προαγωγές των μελών του Ν.Σ.Κ. στους βαθμούς του Δικαστικού Αντιπροσώπου Α΄ και του Παρέδρου γίνονται κατ` εκλογή μεταξύ όσων συγκεντρώνουν τα τυπικά και τα ουσιαστικά προσόντα: αα) ήθους και σθένους, ββ) επιστημονικής κατάρτισης, γγ) κρίσης, αντίληψης και ικανότητας στην κατανόηση των υποθέσεων, δδ) ικανότητας στη διατύπωση των εισηγήσεων και των δικογράφων, εε) επιμέλειας, εργατικότητας και υπηρεσιακής απόδοσης, στστ) ευπρεπούς συμπεριφοράς γενικά και ιδιαίτερα στα ακροατήρια των δικαστηρίων και στις σχέσεις με τις λοιπές Υπηρεσίες και Αρχές, ζζ) ευπρεπούς κοινωνικής παράστασης, σε απόλυτα ικανοποιητικό βαθμό, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν πλήρως στα καθήκοντα του ανώτερου βαθμού.

γ) Οι προαγωγές των μελών του Ν.Σ.Κ. στο βαθμό του Νομικού Συμβούλου γίνονται κατ` απόλυτη εκλογή. Κρίνονται ως κατ` απόλυτη εκλογή προακτέοι, μεταξύ όλων εκείνων, που έχουν τα τυπικά προσόντα, τα μέλη που συγκεντρώνουν σε εξαίρετο βαθμό τουλάχιστον τα προσόντα: αα) ήθους και σθένους, ββ) επιστημονικής κατάρτισης, γγ) επιμέλειας, εργατικότητας και υπηρεσιακής απόδοσης και μετά από σύγκριση αυτών επιλέγονται αυτοί, που προάγονται για την κάλυψη των κενών θέσεων.».

30. Με τη διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 66 **καταργείται** η παρ. 4 του άρθρου 54 του ν. 3883/2010 «Υπηρεσιακή εξέλιξη και ιεραρχία των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων - Θέματα διοίκησης των Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατολογίας και συναφείς διατάξεις.» (Α΄167), η οποία έχει ως εξής:

«4. Στο Γραφείο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, υπηρετούν ανώτεροι αξιωματικοί του Κοινού Νομικού Σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων, με έργο τη νομική συνδρομή και υποστήριξη του Γραφείου στην άσκηση των αρμοδιοτήτων των περιπτώσεων γ` και δ` της παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 3086/2002. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών καθορίζεται ο αριθμός των θέσεων αξιωματικών του Κοινού Νομικού Σώματος των Ενόπλων Δυνάμεων στο Γραφείο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, τα

κριτήρια και η διαδικασία επιλογής τους, η διάρκεια της υπηρεσίας τους στις εν λόγω θέσεις, καθώς και το νομικό καθεστώς που διέπει τις συγκεκριμένες θέσεις.»

31. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 67 **αντικαθίσταται** το άρθρο 20 του ν. 3959/2011 «Προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού» (Α΄93), το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 20
Γραφείο Νομικής Υποστήριξης
1. Στην Επιτροπή Ανταγωνισμού συνιστάται αυτοτελές Γραφείο Νομικής Υποστήριξης, το οποίο υπάγεται απευθείας στον Πρόεδρο της Επιτροπής Ανταγωνισμού και στελεχώνεται με δικηγόρους. Του γραφείου αυτού προΐσταται Δικηγόρος παρ` Αρείω Πάγω, με εμπειρία σε θέματα δικαίου του ανταγωνισμού, ο οποίος συντονίζει το έργο του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης, κατανέμει τις υποθέσεις και παρακολουθεί την πορεία τους.
2. Ο Δικηγόρος, που προΐσταται του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης, καθώς και οι δικηγόροι που το στελεχώνουν δεν επιτρέπεται να αναλαμβάνουν υποθέσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου κατά τη διάρκεια της απασχόλησης τους στο Γραφείο Νομικής Υποστήριξης. Ο Δικηγόρος, που προΐσταται του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης, καθώς και οι δικηγόροι που το στελεχώνουν δεν επιτρέπεται, μετά την αποχώρηση τους με οποιονδήποτε τρόπο, να παρέχουν υπηρεσία με έμμισθη εντολή ή με οποιαδήποτε έννομη σχέση, σε εταιρία ή επιχείρηση επί των υποθέσεων εκείνων τις οποίες χειρίστηκαν. Ο Δικηγόρος, που προΐσταται του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης, καθώς και οι δικηγόροι που το στελεχώνουν δεν επιτρέπεται, για δύο έτη μετά την αποχώρηση τους με οποιονδήποτε τρόπο να αναλαμβάνουν γενικώς την υπεράσπιση υποθέσεων ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού, καθώς και την προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων κατά αποφάσεων της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Σε όσους παραβαίνουν τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου επιβάλλεται, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας. Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, πρόστιμο, ίσο με το δεκαπλάσιο της τελευταίας ετήσιας αμοιβής που έλαβε ο Δικηγόρος του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης κατά τη διάρκεια της απασχόλησης του.
3. Ο Δικηγόρος, που προΐσταται του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης, καθώς και οι δικηγόροι που το στελεχώνουν έχουν ιδίως τις ακόλουθες αρμοδιότητες:
α) τη δικαστική και εξωδικαστική εκπροσώπηση και υπεράσπιση των συμφερόντων της Επιτροπής Ανταγωνισμού.
β) την παροχή νομικών συμβουλών και γνωμοδοτήσεων.
4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, καθορίζονται ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικηγόρων του αυτοτελούς γραφείου νομικής υποστήριξης, τα γενικά και ειδικά προσόντα του Δικηγόρου που προΐσταται του Γραφείου και των δικηγόρων που το στελεχώνουν, τα κριτήρια επιλογής τους, καθώς και η αμοιβή όλων.
5. Ο Δικηγόρος, που προΐσταται του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης, καθώς και οι δικηγόροι που το στελεχώνουν, επιλέγονται από την Επιτροπή Ανταγωνισμού ύστερα από σχετική προκήρυξη, με βάση την πιο πάνω κοινή υπουργική απόφαση, τηρουμένων των αρχών της δημοσιότητας, της διαφάνειας, της αντικειμενικότητας και της αξιοκρατίας. Ο Δικηγόρος, που προΐσταται του Γραφείου, καθώς και οι δικηγόροι που το στελεχώνουν προσλαμβάνονται με σχέση έμμισθης εντολής. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και του κατά περίπτωση αρμόδιου

Υπουργού δύνανται να μετατάσσονται ή να αποσπώνται δικηγόροι με έμμισθη εντολή από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα όπως αυτός ορίζεται από το ν. 1892/1990 (Α` 101), έπειτα από αίτηση τους και κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων

«6. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού, με απόφαση του Προέδρου, ύστερα από εισήγηση του προϊσταμένου του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης, δικαιούται κατ' εξαίρεση να προσφύγει στις υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου, εφόσον κριθεί αναγκαίο από την ιδιαίτερη σπουδαιότητα της υπόθεσης. Με απόφαση της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, ορίζονται οι αμοιβές που καταβάλλονται σε περίπτωση προσφυγής σε υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου.

«Η συνολική ετήσια αμοιβή έκαστου εξωτερικού δικηγόρου (φυσικού ή νομικού προσώπου) δεν μπορεί να υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, η οποία εφαρμόζεται από το επόμενο οικονομικό έτος σε σχέση με αυτό της δημοσίευσής της. Δεν επιτρέπεται να ανατίθεται υπόθεση σε εξωτερικό δικηγόρο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο), ο οποίος: α) εκπροσωπεί άλλο διάδικο στην ίδια υπόθεση ή σε υπόθεση συναφή, κατά την έννοια της περίπτωσης α` της παραγράφου 2 του άρθρου 122 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α` 97), η οποία είναι εκκρεμής ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού ή ενώπιον των δικαστηρίων κατόπιν προσφυγής κατά απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού, β) είναι μέλος δικηγορικής εταιρίας, η οποία εκπροσωπεί διάδικο σε τέτοια υπόθεση, γ) έχει ως μέλος δικηγόρο, ο οποίος εκπροσωπεί διάδικο σε τέτοια υπόθεση, δ) απασχολεί ή απασχολείται από δικηγόρο (φυσικό ή νομικό πρόσωπο), ο οποίος εκπροσωπεί διάδικο σε τέτοια υπόθεση, ε) είναι μέλος διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρίας, η οποία είναι διάδικος σε τέτοια υπόθεση. Αν οι υποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου δεν είναι συναφείς, τότε ο εξωτερικός δικηγόρος, που αναλαμβάνει την εκπροσώπηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, αναλαμβάνει εγγράφως την υποχρέωση προς την Επιτροπή να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα και προφυλάξεις, προκειμένου να εξασφαλίσει το απόρρητο όσων πληροφορείται κατά το χειρισμό της υπόθεσης και ιδίως να μην αποκαλύψει ούτε να επιτρέψει την πρόσβαση σε όποια πληροφορία ή υλικό σχετίζεται με την υπόθεση, να μην ανταλλάξει γραπτά ή προφορικά πληροφορίες που σχετίζονται με την υπόθεση με τους δικηγόρους του προηγούμενου εδαφίου ή το προσωπικό που απασχολούν, με τα μέλη των δικηγορικών εταιριών του προηγούμενου εδαφίου ή με τους μετόχους, τα μέλη των οργάνων διοίκησης ή το προσωπικό των ανωνύμων εταιριών του προηγούμενου εδαφίου, και να λάβει όλες τις αναγκαίες προφυλάξεις, ώστε να αποχωρίζει και να επιβλέπει τις πληροφορίες και το υλικό της υπόθεσης σε έναν περιορισμένο χώρο του απόλυτου και αποκλειστικού ελέγχου του. Αν ένας εξωτερικός δικηγόρος αναλάβει τέτοια υπόθεση και παραβεί οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις του προηγούμενου εδαφίου, η Επιτροπή Ανταγωνισμού υποβάλλει αναφορά στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο προς άσκηση πειθαρχικής δίωξης και ο δικηγόρος αυτός δεν επιτρέπεται να αναλάβει άλλη υπόθεση της Επιτροπής Ανταγωνισμού.»

32. Με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 67 **τροποποιείται** η παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 3959/2011 «Προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού» (Α΄93), η οποία έχει ως εξής:

«3. Ο Πρόεδρος ορίζει με απόφαση του το διοικητικό προσωπικό της Επιτροπής Ανταγωνισμού που στελεχώνει το Γραφείο Προέδρου, το Γραφείο του Αντιπροέδρου, το

Γραφείο Εισηγητών και το Γραφείο Νομικής Υποστήριξης και ορίζει τους προϊσταμένους των γραφείων αυτών.».

33. Με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 67 **καταργείται** η παρ. 8 του άρθρου 50 του ν. 3959/2011 «Προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού» (Α΄93), η οποία έχει ως εξής:

«8. Μέχρι τον ορισμό προϊσταμένου του Γραφείου Νομικής Υποστήριξης κατά τη διάταξη του άρθρου 20 του παρόντος, χρέη προϊσταμένου εξακολουθεί να ασκεί ο Πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.».

34. Με τη διάταξη του άρθρου 68 **αντικαθίσταται** η περ. ια του άρθρου 53 του ν. 4270/2014 «Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης και εποπτείας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ) - δημόσιο λογιστικό και άλλες διατάξεις.» (Α΄143), η οποία έχει ως εξής:

«ια. Αξιολόγηση των επιπτώσεων από τις βασικές πηγές δημοσιονομικού κινδύνου, περιλαμβανομένων των κρατικών εγγυήσεων και άλλων ενδεχόμενων υποχρεώσεων.».

35. Με τη διάταξη του άρθρου 70 **αντικαθίσταται** η παρ. 1 του άρθρου 91 Α του ν. 4549/2018 «Διατάξεις για την ολοκλήρωση της Συμφωνίας Δημοσιονομικών Στόχων και Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων - Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2019-2022 και λοιπές διατάξεις.» (Α΄105), η οποία έχει ως εξής:

«1. Ο Υπουργός Οικονομικών παρέχει την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου προς όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη χρηματοδότηση των κρατών - μελών αυτής, στο πλαίσιο Κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή διακρατικών συμφωνιών.».

36. Με τη διάταξη του άρθρου 85 **αντικαθίσταται** η παρ. 2 της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β΄του άρθρου 1 του ν. 4152/2013 (Α΄107), η οποία έχει ως εξής:

«2. Η ανωτέρω Μονάδα στελεχώνεται από υπαλλήλους όλων των κλάδων κατηγοριών και ειδικοτήτων του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και από υπαλλήλους από το στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα και τις ανεξάρτητες αρχές, οι οποίοι αποσπώνται για το σκοπό αυτό στην Κεντρική Μονάδα. Κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων στη Μονάδα μπορούν να αποσπασθούν υπάλληλοι από τη Μονάδα Οργάνωσης Διαχείρισης (ΜΟΔ) ΑΕ. και τα Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το προσωπικό της Μονάδας που μεταφέρεται ή αποσπάται είναι έως είκοσι (20) άτομα. Οι υπηρετούντες στο Υπουργείο Οικονομικών δικηγόροι με έμμισθη εντολή υποστηρίζουν νομικά το έργο της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων.».

37. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 88 **αντικαθίσταται** η παρ. 4 του άρθρου 19 του ν. 2882/2001 «Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων» (Α΄17), η οποία έχει ως εξής:

«4. Όταν εκείνοι που φέρονται ως ιδιοκτήτες στον κτηματολογικό πίνακα υπερβαίνουν τους πενήντα (50), η κλήτευσή τους γίνεται κατά τα οριζόμενα στα επόμενα εδάφια της παρούσας. Η αίτηση, μαζί με την πράξη προσδιορισμού της δικασίμου, τοιχοκολλάται, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη δικάσιμο, στο κατάστημα του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται και στο κατάστημα του δήμου ή της κοινότητας, στην περιφέρεια των οποίων βρίσκονται τα απαλλοτριούμενα. Η τοιχοκόλληση πιστοποιείται με έκθεση που συντάσσεται από το γραμματέα του δικαστηρίου και το γραμματέα του δήμου ή της κοινότητας, αντιστοίχως. Η ειδοποίηση, στην οποία μνημονεύονται το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, η τοιχοκόλληση αυτής, η δικάσιμος, περίληψη του αιτήματος και περίληψη της απαλλοτριωτικής πράξης, δημοσιεύεται δεκαπέντε τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη δικάσιμο, σε τρεις (3) ημερήσιες εφημερίδες που εκδίδονται στην Αθήνα ή σε δύο που εκδίδονται στην Αθήνα και σε μία (1) που εκδίδεται στη Θεσσαλονίκη, όταν η απαλλοτριούμενη έκταση ή το μεγαλύτερο τμήμα αυτής βρίσκεται στα όρια αρμοδιότητας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας Θράκης, καθώς και σε μία (1) εφημερίδα που εκδίδεται στην πρωτεύουσα του νομού στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η απαλλοτριούμενη έκταση ή το μεγαλύτερο μέρος αυτής. Εάν η συζήτηση αναβληθεί για σοβαρό λόγο κατά την παράγραφο 6, δεν απαιτείται η επανάληψη της ανωτέρω διαδικασίας, εκτός αν ο λόγος της αναβολής συνίσταται στην πλημμελή, ατελή ή εκπρόθεσμη πραγματοποίηση των παραπάνω δημοσιεύσεων.».

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Φορολογικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας της ελληνικής οικονομίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475, συνεισφορά Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων πληγέντων δανειοληπτών λόγω των δυσμενών συνεπειών της νόσου COVID-19 και άλλες διατάξεις

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ	**ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄	**ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**
Άρθρο 1	**Προσθήκη άρθρου 5Β στον ΚΦΕ και συμπλήρωση ρύθμισης του άρθρου 67 ΚΦΕ - Εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα**
Άρθρο 2	**Τροποποίηση του άρθρου 14 ΚΦΕ - Απαλλαγή της δωρεάν διάθεσης μετοχών και των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού υπό όρους από τη φορολογία εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις**
Άρθρο 3	**Τροποποίηση του άρθρου 42Α ΚΦΕ - Ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση της υπεραξίας που προκύπτει από δικαιώματα προαίρεσης και δωρεάν διάθεση μετοχών**
Άρθρο 4	**Τροποποίηση των άρθρων 15 και 60 ΚΦΕ – Αυτοτελής φορολόγηση των προπονητών υπό όρους**
Άρθρο 5	**Τροποποίηση του άρθρου 39 ΚΦΕ – Έκπτωση δαπανών**
Άρθρο 6	**Τροποποίηση του άρθρου 43 του ν. 2961/2001 - Απαλλαγή δωρεών κινητών περιουσιακών στοιχείων υπό όρους**
Άρθρο 7	**Τροποποίηση του άρθρου 44 του ν. 2961/2001 - Υπολογισμός του φόρου χρηματικών δωρεών και γονικών παροχών**

Άρθρο 8	**Αναστολή υποχρέωσης καταβολής τέλους επιτηδεύματος για τους αγρότες κανονικού καθεστώτος ΦΠΑ**
Άρθρο 9	**Τροποποίηση των άρθρων 121 και 123 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα - Τέλος ταξινόμησης επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης**
Άρθρο 10	**Τροποποίηση του άρθρου 10 του ν. 438/1976 -** **Απαλλαγές από δασμούς, Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και Φόρο Κατανάλωσης** **υπό όρους των ειδών για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων**
Άρθρο 11	**Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙΙ Κώδικα ΦΠΑ-** **Υπαγωγή στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ των μουσικών βιβλίων**
Άρθρο 12	**Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙΙ Κώδικα ΦΠΑ - Υπαγωγή στον μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ στα εισιτήρια αθλητικών αγώνων**
Άρθρο 13	**Τροποποιήσεις του ν. 4646/2019**
Άρθρο 14	**Μεταβατικές διατάξεις**
Άρθρο 15	**Καταργούμενες διατάξεις**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'	**ΕΞΩΔΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ** **ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**
Άρθρο 16	**Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών**
Άρθρο 17	**Τροποποίηση του άρθρου 22 του ΚΦΔ –** **Δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των αποφάσεων Προέγκρισης Μεθοδολογίας Ενδοομιλικής Τιμολόγησης**
Άρθρο 18	**Μείωση προκαταβολής φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019**
Άρθρο 19	**Προσθήκη εξουσιοδοτικής διάταξης για την τροποποίηση των προθεσμιών των παρ. 51 και 53α του άρθρου 72 ΚΦΔ**
Άρθρο 20	**Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος**

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ	**ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄	**ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2017/1852 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΗΣ 10ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017 ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ**
Άρθρο 21	**Πεδίο εφαρμογής** **(άρθρα 1 και 16 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 22	**Ορισμοί** **(Άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 23	**Ένσταση** **(περιεχόμενο, διαδικασία υποβολής, προθεσμίες και κοινοποιήσεις)** **(Άρθρα 3 και 16 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 24	**Ανάκληση της ένστασης** **(Άρθρο 3 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 25	**Απόφαση Αρμόδιας Αρχής σχετικά** **με την αποδοχή ή απόρριψη της ένστασης** **(Άρθρα 3, 5 και 16 παρ. 3 και 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 26	**Υποβολή αίτησης ακύρωσης κατά της απόρριψης της ένστασης** **(Άρθρο 5 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 27	**Εξέταση του παραδεκτού της ένστασης από τη Συμβουλευτική Επιτροπή** **(Άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**

Άρθρο 28	**Προθεσμίες για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού** **(Άρθρα 4 και 16 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 29	**Αιτήσεις παροχής πληροφοριών** **(Άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 30	**Έκδοση δικαστικής απόφασης επί της αμφισβητούμενης διαφοράς** **(Άρθρο 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 31	**Συμφωνία μεταξύ των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών** **(Άρθρο 4 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 32	**Περάτωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού** **χωρίς συμφωνία (Άρθρα 4 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 33	**Επίλυση διαφορών από τη Συμβουλευτική Επιτροπή** **(Άρθρα 6, 14 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 34	**Οριστική απόφαση των αρμόδιων αρχών** **(Άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 35	**Δημοσιότητα οριστικής απόφασης** **(Άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 36	**Λόγοι απόρριψης της αίτησης συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής και πρόωρος τερματισμός της διαδικασίας επίλυσης διαφορών** **(άρθρο 16 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**

Άρθρο 37	**Σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής** **(Άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 38	**Διορισμός Συμβουλευτικής Επιτροπής, ανεξάρτητων προσώπων** **και προέδρου από την Αρμόδια Αρχή και μετά από απόφαση** **του αρμόδιου δικαστηρίου (Άρθρα 7 και 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 39	**Ανεξαρτησία (Άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 40	**Κατάλογος των ανεξάρτητων προσώπων** **(Άρθρο 9 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 41	**Επιτροπή εναλλακτικής επίλυσης διαφορών** **(Άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 42	**Κανόνες λειτουργίας (εσωτερικός κανονισμός)** **(Άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 43	**Έξοδα της διαδικασίας** **(Άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 44	**Διαδικασίες ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών** **(πληροφορίες, αποδεικτικά στοιχεία και ακροάσεις)** **(Άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 45	**Ειδικές διατάξεις για φυσικά πρόσωπα και μικρότερες επιχειρήσεις** **(Άρθρο 17 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**

Άρθρο 46	**Κοινοποιήσεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και διοικητική υποστήριξη** **(Άρθρο 19 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
Άρθρο 47	**Εξουσιοδοτικές διατάξεις**
Άρθρο 48	**Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος** **(Άρθρο 23 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄	**ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2018/822 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 25ης ΜΑΙΟΥ 2018 ΚΑΙ 2020/876 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 24ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2020 ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2011/16/ΕΕ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΗΛΩΤΕΕΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19**
Άρθρο 49	**Πεδίο εφαρμογής**
Άρθρο 50	**Τροποποίηση του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 – Ορισμοί** **(άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)**
Άρθρο 51	**Προσθήκη άρθρου 9ΑΒ στον ν. 4170/2013 –** **Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις** **(άρθρο 1 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 και άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876)**
Άρθρο 52	**Τροποποίηση του άρθρου 20 του ν. 4170/2013 –** **Τυποποιημένα έντυπα και ηλεκτρονικοί μορφότυποι**
Άρθρο 53	**Τροποποίηση του άρθρου 21 του ν. 4170/2013 –** **Πρακτικές ρυθμίσεις**

	(άρθρο 1 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)
Άρθρο 54	**Τροποποίηση του άρθρου 22 του ν. 4170/2013 – Αξιολόγηση** **(άρθρο 1 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)**
Άρθρο 55	**Προσθήκη άρθρου 56Α στον ΚΦΔ –** **Πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης** **(άρθρο 1 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)**
Άρθρο 56	**Προσθήκη Παραρτήματος στο Κεφάλαιο Η΄ του ν.4170/2013 –** **Διακριτικά (άρθρο 1 παρ. 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)**
Άρθρο 57	**Πρόβλεψη για την κοινοποίηση πληροφοριών ημερολογιακού έτους 2019** **και έναρξη ισχύος** **(άρθρο 1 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 και** **άρθρο 2 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄	**ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 5 ΚΑΙ 9 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2016/1164/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΚΑΝΟΝΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ** **ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΩΝ ΥΒΡΙΔΙΚΩΝ ΑΣΥΜΦΩΝΙΩΝ**
Άρθρο 58	**Προσθήκη άρθρου 66Α στον ΚΦΕ-** **Κανόνες για τη φορολόγηση κατά την έξοδο** **(άρθρο 5 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ)**
Άρθρο 59	**Προσθήκη άρθρου 66Β στον ΚΦΕ-** **Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων**

	(άρθρο 9 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ)
Άρθρο 60	**Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη εφαρμογής**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄	**ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2018/1910 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΦΠΑ**
Άρθρο 61	**Προσθήκη νέου άρθρου 7α και τροποποίηση των άρθρων 13, 28 και 36 του Κώδικα ΦΠΑ - Παράδοση αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος - μέλος και συναφείς ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910)**
Άρθρο 62	**Τροποποίηση άρθρων 15 και 19 Κώδικα ΦΠΑ Συμπλήρωση ρυθμίσεων για τον τόπο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών και για την φορολογητέα αξία στην παράδοση αγαθών, στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄	**ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟ ΚΩΔΙΚΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/475 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2006/112/ΕΚ ΚΑΙ 2008/118**
Άρθρο 64	**Αντικείμενο**
Άρθρο 65	**Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙ Κώδικα ΦΠΑ – Τροποποίηση άρθρου 54 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα-** **Εξαίρεση εδαφών από το πεδίο εφαρμογής** **(άρθρα 1 και 2 της οδηγίας)**
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ	**ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄	**ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**
Άρθρο 66	**Διατάξεις σχετικές με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους**

Άρθρο 67	**Σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στην Επιτροπή Ανταγωνισμού**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄	**ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**
Άρθρο 68	**Τροποποίηση του άρθρου 53 του ν. 4270/2014 – Εισηγητική έκθεση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού [άρθρα 4(5), 14(2) και 14(3) Οδηγίας 2011/85/ΕΕ]**
Άρθρο 69	**Τροποποίηση του άρθρου 6 του ν. 4281/2014 (Α΄ 160) -** **Επιχορήγηση φορέων της Γενικής Κυβέρνησης για εξόφληση ληξιπροθέσμων υποχρεώσεών τους**
Άρθρο 70	**Τροποποίηση άρθρου 91Α του ν. 4549/2018 – Εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου προς όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄	**ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΛΗΡΩΜΗ ΔΑΝΕΙΩΝ ΜΕ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΕΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΓΙΑ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΛΗΓΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΣΜΕΝΕΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ COVID-19**
Άρθρο 71	**Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις επιλεξιμότητας**
Άρθρο 72	**Ορισμοί**
Άρθρο 73	**Προσδιορισμός αξίας περιουσιακών στοιχείων**
Άρθρο 74	**Ηλεκτρονική πλατφόρμα**
Άρθρο 75	**Υποβολή αίτησης**
Άρθρο 76	**Έγκριση αίτησης**
Άρθρο 77	**Διαδικασία καταβολής συνεισφοράς του δημοσίου**

Άρθρο 78	**Ύψος συνεισφοράς του δημοσίου – Χρονικό διάστημα καταβολής**
Άρθρο 79	**Υποχρεώσεις οφειλέτη**
Άρθρο 80	**Διακοπή καταβολής συνεισφοράς δημοσίου**
Άρθρο 81	**Αχρεωστήτως καταβληθέντα - Αναδρομικότητα πληρωμών**
Άρθρο 82	**Παροχή στοιχείων**
Άρθρο 83	**Διενέργεια ελέγχων**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄	**ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**
Άρθρο 84	**Αύξηση οργανικών θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού (ΙΔΑΧ) στο Υπουργείο Οικονομικών**
Άρθρο 85	**Τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 4152/2013 – Στελέχωση της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων**
Άρθρο 86	**Στελέχωση Γενικών Διευθύνσεων της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας**
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄	**ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**
Άρθρο 87	**Εκτέλεση αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου**
Άρθρο 88	**Τροποποίηση του άρθρου 19 του ν. 2882/2001 - Δημοσιεύσεις σε ιστοσελίδες**
Άρθρο 89	**Έκτακτη παράταση της διάρκειας ορισμένων διαδικασιών ειδικής διαχείρισης του ν. 4307/2014**
Άρθρο 90	**Ρυθμίσεις εκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ.**
Άρθρο 91	**Ρυθμίσεις σχετικά με τις θυγατρικές εταιρείες της ΕΟΜΜΕΧ Α.Ε.**
Άρθρο 92	**Ρυθμίσεις για την ασφαλιστική εκκαθάριση**
Άρθρο 93	**Τροποποίηση του ν. 4548/2018 –**

	Αυτεπάγγελτη καταχώριση από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο της εκ του νόμου ονομαστικοποίησης ανωνύμων μετοχών ανωνύμων εταιρειών
Άρθρο 94	**Ρυθμίσεις σχετικά με το Ίδρυμα Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου και με τη συγχώνευση του Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου στο Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών – Ίδρυμα Βούρου Ευταξία**
Άρθρο 95	**Έναρξη ισχύος**

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 1
Προσθήκη άρθρου 5Β στον ΚΦΕ και συμπλήρωση ρύθμισης του άρθρου 67 ΚΦΕ – Εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα

1. Στον ν. 4172/2013 (Α΄ 167) προστίθεται νέο άρθρο 5Β ως εξής:

«Άρθρο 5Β

Εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5Α, φυσικό πρόσωπο, δικαιούχος εισοδήματος από σύνταξη, σύμφωνα με το άρθρο 12 , που προκύπτει στην αλλοδαπή, το οποίο μεταφέρει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, υπάγεται σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης, όπως ορίζεται στην παρ. 2, για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 5, εφόσον σωρευτικά:

α) δεν ήταν φορολογικός κάτοικος Ελλάδας τα προηγούμενα πέντε (5) από τα έξι (6) έτη πριν από τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του στην Ελλάδα, και

β) μεταφέρει τη φορολογική του κατοικία από κράτος με το οποίο είναι σε ισχύ συμφωνία διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της φορολογίας με την Ελλάδα.

2. α) Εφόσον γίνει δεκτή, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παρ. 3, η υπαγωγή του φορολογούμενου σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης για το εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή, το φυσικό πρόσωπο καταβάλλει κάθε φορολογικό έτος αυτοτελώς φόρο με συντελεστή επτά τοις εκατό (7%) για το σύνολο του εισοδήματός του που αποκτήθηκε στην αλλοδαπή.
β) Ο φόρος καταβάλλεται για κάθε φορολογικό έτος σε μία (1) δόση μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός Ιουλίου και δεν συμψηφίζεται με άλλες φορολογικές υποχρεώσεις ή τυχόν πιστωτικά υπόλοιπα του προσώπου που έχει υπαχθεί στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση του φυσικού προσώπου για το εισόδημα αυτό.

3. α) Η αίτηση μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας με υπαγωγή στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν άρθρο υποβάλλεται στη Φορολογική Διοίκηση από το φυσικό πρόσωπο συνταξιούχο μέχρι τις 31 Μαρτίου του εκάστοτε φορολογικού έτους. Εντός της ίδιας προθεσμίας δύνανται να υποβάλουν αίτηση υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή κατά το παρόν και φυσικά πρόσωπα που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 και έχουν ήδη μεταφέρει τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα εντός του προηγούμενου φορολογικού έτους.

β) Εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή της αίτησης, η Φορολογική Διοίκηση εξετάζει την αίτηση και εκδίδει απόφαση, με την οποία την εγκρίνει ή την απορρίπτει, αναλόγως της συνδρομής ή μη των προϋποθέσεων της παρ. 1.

γ) Το φυσικό πρόσωπο δηλώνει στην αίτησή του το κράτος στο οποίο είχε την τελευταία φορολογική κατοικία του μέχρι την υποβολή της αίτησής του. Η Φορολογική Διοίκηση ενημερώνει τις φορολογικές αρχές του κράτους αυτού σχετικά με τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας του εν λόγω φορολογουμένου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί διεθνούς διοικητικής συνεργασίας.

4. Η εφαρμογή του παρόντος αρχίζει από το επόμενο φορολογικό έτος για το οποίο υποβάλλεται η αίτηση του φυσικού προσώπου για την υπαγωγή του στις διατάξεις του παρόντος και λήγει μετά το πέρας δεκαπέντε (15) φορολογικών ετών. Η υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος είναι δυνατή για τα προσεχή δέκα (10) φορολογικά έτη.

5. Το φυσικό πρόσωπο που εντάσσεται στις διατάξεις του παρόντος, εφόσον σε κάποιο φορολογικό έτος δεν καταβάλλει ολόκληρο το ποσό του οριζόμενου στην παρ. 2 φόρου, παύει να υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος από το οικείο φορολογικό έτος και εφεξής φορολογείται για το παγκόσμιο εισόδημά του βάσει των γενικών διατάξεων του παρόντος Κώδικα.

6. Το φυσικό πρόσωπο μπορεί σε οποιοδήποτε φορολογικό έτος κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος της παρ. 4 να υποβάλει αίτηση για την ανάκληση της υπαγωγής του στις διατάξεις αυτές. Σε περίπτωση ανάκλησης, το φυσικό πρόσωπο φορολογείται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις για το φορολογικό έτος εντός του οποίου υποβάλλει την αίτηση ανάκλησης και εφεξής δεν υποχρεούται στην καταβολή του οριζόμενου ποσού φόρου για το έτος αυτό σύμφωνα με την παρ. 2.

7. Η δήλωση φορολογίας εισοδήματος για το φορολογητέο εισόδημα του προσώπου που υπάγεται στις διατάξεις του παρόντος, το οποίο τυχόν προκύπτει στην ημεδαπή, σύμφωνα

με την παρ. 1 του άρθρου 5, υποβάλλεται και η καταβολή του φόρου διενεργείται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 67.

8. Οι παρ. 1 έως 7 του παρόντος δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των διεθνών συμβάσεων που έχουν κυρωθεί από την Ελλάδα για την αποφυγή της διπλής φορολογίας εισοδήματος και κεφαλαίου.

9. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται η διαδικασία υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας, η αρμόδια υπηρεσία για την υποβολή, εξέταση και έγκριση της αίτησης, τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση, η ανάκλησή της, η υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, η καταβολή του φόρου, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.»

2. Μετά το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 67 του ν. 4172/2013, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Φορολογούμενοι που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 5Β υποχρεούνται να δηλώνουν όλα τα εισοδήματά τους που προκύπτουν στην ημεδαπή, κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 5, και τα εισοδήματα που προκύπτουν στην αλλοδαπή, κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 5, και τα οποία υπόκεινται στην εναλλακτική φορολόγηση.»

Άρθρο 2
Τροποποίηση του άρθρου 14 ΚΦΕ -
Απαλλαγή της δωρεάν διάθεσης μετοχών και των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού υπό όρους από τη φορολογία εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις

Μετά την περ. ιε΄ της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4172/2013 προστίθενται νέες περιπτώσεις ιστ΄ και ιζ΄ ως εξής:

«ιστ) η παροχή σε είδος με τη μορφή μετοχών που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στο πλαίσιο προγραμμάτων δωρεάν διάθεσης μετοχών στα οποία τίθεται ως προϋπόθεση η επίτευξη συγκεκριμένων στόχων ή η επέλευση συγκεκριμένου γεγονότος, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η διάθεση των μετοχών.
ιζ) η αξία των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού συνολικής αξίας έως τριακοσίων (300) ευρώ για το φορολογικό έτος 2020.»

Άρθρο 3
Τροποποίηση του άρθρου 42Α ΚΦΕ -
Ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση της υπεραξίας που προκύπτει από δικαιώματα προαίρεσης και δωρεάν διάθεση μετοχών

1. Το άρθρο 42Α του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 42Α

Δικαιώματα προαίρεσης - Δωρεάν διάθεση μετοχών

1. Το εισόδημα που προκύπτει κατά την παρ. 4 για έναν εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών, όπως αυτά προσδιορίζονται κατά τον χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης και ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση, αποτελεί εισόδημα από υπεραξία, εφόσον μεταβιβαστούν οι μετοχές μετά από τη συμπλήρωση είκοσι τεσσάρων (24) μηνών από την απόκτηση των δικαιωμάτων προαίρεσης και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων.
2. Ειδικά το εισόδημα της παρ. 1 που προκύπτει από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που είναι μη εισηγμένη στο χρηματιστήριο νεοσύστατη μικρή επιχείρηση ή και πολύ μικρή επιχείρηση υπόκειται στον συντελεστή του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 43, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθοι όροι:
(α) τα ως άνω δικαιώματα αποκτώνται εντός πέντε (5) ετών μετά από τη σύσταση της εταιρείας,
(β) η εταιρεία δεν έχει συσταθεί μέσω συγχώνευσης, και
(γ) οι μετοχές μεταβιβαστούν μετά από τη συμπλήρωση τριάντα έξι (36) μηνών από την απόκτηση των δικαιωμάτων προαίρεσης.
3. Το εισόδημα που προκύπτει κατά την παρ. 4 για έναν εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο με τη μορφή μετοχών που του χορηγούνται από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στο πλαίσιο προγραμμάτων δωρεάν διάθεσης μετοχών, στα οποία τίθεται ως προϋπόθεση η επίτευξη συγκεκριμένων στόχων ή η επέλευση συγκεκριμένου γεγονότος, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η διάθεση των μετοχών, αποτελεί εισόδημα από υπεραξία εφόσον μεταβιβαστούν οι μετοχές μετά από την απόκτησή τους, από τον δικαιούχο του προγράμματος.
4. Ως υπεραξία στις περιπτώσεις των δικαιωμάτων προαίρεσης, ορίζεται η διαφορά μεταξύ της τιμής κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο και της τιμής διάθεσης του δικαιώματος για τις μετοχές των εισηγμένων εταιρειών ή η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης για τις μετοχές των μη εισηγμένων εταιρειών, με ανάλογη εφαρμογή της παρ. 4 του άρθρου 42. Στις περιπτώσεις της δωρεάν διάθεσης μετοχών της παρ. 3, η υπεραξία ισούται:
α) για τις μετοχές των εισηγμένων εταιρειών με την τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο κατά την ημέρα όπου πραγματοποιήθηκε η δωρεάν διάθεση των μετοχών, εφόσον η τιμή πώλησης των μετοχών είναι ίση ή μικρότερη αυτής. Σε περίπτωση που η τιμή πώλησης είναι μεγαλύτερη από την τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο κατά την ημέρα την οποία πραγματοποιήθηκε η δωρεάν διάθεση των μετοχών, το υπερβάλλον ποσό φορολογείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 42 του παρόντος Κώδικα·
β) για τις μετοχές των μη εισηγμένων εταιρειών, με την τιμή πώλησης , εφόσον αυτή υπερβαίνει την αξία της μετοχής, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά τον χρόνο της δωρεάν διάθεσής της, ενώ σε περίπτωση που η τιμή πώλησης είναι μικρότερη, με την αξία της μετοχής κατά τον χρόνο της δωρεάν διάθεσης.

5. Κατά την εφαρμογή του παρόντος εφαρμόζεται το άρθρο 42 μόνο όπου υπάρχει παραπομπή στις διατάξεις του.»

Άρθρο 4
Τροποποίηση των άρθρων 15 και 60 ΚΦΕ –
Αυτοτελής φορολόγηση των προπονητών υπό όρους

1. Στην παρ. 2α του άρθρου 15 του ν. 4172/2013 μετά τις λέξεις «οι αμειβόμενοι αθλητές» προστίθενται οι λέξεις «και οι προπονητές» και η παρ. 2α διαμορφώνεται ως εξής:

«2α. Η παρ. 1 εφαρμόζεται για το εισόδημα που αποκτούν οι αμειβόμενοι αθλητές και οι προπονητές από τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, τα τμήματα αμειβόμενων αθλητών ή τα αναγνωρισμένα αθλητικά σωματεία, εφόσον τα ποσά τα οποία λαμβάνουν εφάπαξ ή τμηματικά για την υπογραφή του συμβολαίου μετεγγραφής ή την ανανέωση ή τη λύση του συμβολαίου συνεργασίας τους δεν υπερβαίνουν τις σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ εντός του οικείου φορολογικού έτους. Αν το εισόδημα του προηγούμενου εδαφίου υπερβαίνει τις σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ, φορολογείται με φορολογικό συντελεστή είκοσι δύο τοις εκατό (22%) και με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης.»

2. Στην παρ. 4α του άρθρου 60 του ν. 4172/2013 μετά τις λέξεις «οι αμειβόμενοι αθλητές» προστίθενται οι λέξεις «και οι προπονητές» και η παρ. 4α διαμορφώνεται ως εξής:

«4α. Για τα ποσά τα οποία εισπράττουν οι αμειβόμενοι αθλητές και οι προπονητές εφάπαξ ή τμηματικά για την υπογραφή του συμβολαίου μετεγγραφής ή την ανανέωση ή λύση του συμβολαίου συνεργασίας τους, από τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, τα τμήματα αμειβομένων αθλητών ή τα αναγνωρισμένα αθλητικά σωματεία, ο συντελεστής παρακράτησης ορίζεται σε είκοσι δύο τοις εκατό (22%), εφόσον τα ποσά που εισπράττονται υπερβαίνουν τις σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ εντός του οικείου φορολογικού έτους. Στην περίπτωση που το εισόδημα καταβάλλεται ελεύθερο φόρου, ο φόρος υπολογίζεται μετά την αναγωγή του ποσού σε μικτό με την προσθήκη του αναλογούντος φόρου.»

Άρθρο 5
Τροποποίηση του άρθρου 39 ΚΦΕ –
Έκπτωση δαπανών

Το δεύτερο εδάφιο της περ. β) της παρ. 3 του άρθρου 39 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται και η περ. β) διαμορφώνεται ως εξής:

«β) Αν ο εκμισθωτής ή ο παραχωρών είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και τα κάθε είδους ιδρύματα οι κάθε είδους δαπάνες εκπίπτουν σε ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%). Ειδικά για το Άγιο Όρος και τις Ιερές Μονές αυτού, το ποσοστό της έκπτωσης για τις κάθε είδους δαπάνες, ανεξαρτήτως με το αν συνδέονται με την εκμετάλλευση συγκεκριμένου ακινήτου ή της εν γένει ακίνητης περιουσίας τους, ανέρχεται σε ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%).»

Άρθρο 6
Τροποποίηση του άρθρου 43 του ν. 2961/2001-
Απαλλαγή δωρεών κινητών περιουσιακών στοιχείων υπό όρους

Στην ενότητα Γ του άρθρου 43 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών και Κερδών από τυχερά παίγνια, που κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α΄ 266), προστίθεται περ. ζ) ως εξής:

«ζ) οι δωρεές κινητών περιουσιακών στοιχείων που βρίσκονται και έχουν αποκτηθεί στην αλλοδαπή από Έλληνα υπήκοο, που είναι εγκατεστημένος σε αυτή για δέκα (10) τουλάχιστον συνεχόμενα έτη και, σε περίπτωση μετεγκατάστασής του στην Ελλάδα, δεν έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο των πέντε (5) ετών. Δεν περιλαμβάνονται στην απαλλαγή αυτή περιουσίες δημοσίων υπαλλήλων, στρατιωτικών και υπαλλήλων επιχειρήσεων που

εδρεύουν στην Ελλάδα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά εγκαταστάθηκαν στην αλλοδαπή λόγω της ιδιότητάς τους αυτής.»

Άρθρο 7
Τροποποίηση του άρθρου 44 του ν. 2961/2001 –
Υπολογισμός του φόρου χρηματικών δωρεών και γονικών παροχών

Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 44 του Κώδικα διατάξεων φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών, προικών και κερδών από τυχερά παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α΄ 266), προστίθεται εδάφιο και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Η αιτία δωρεάς ή γονικής παροχής κτήση χρηματικών ποσών υπόκειται σε φόρο, ο οποίος υπολογίζεται αυτοτελώς με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%), προκειμένου για δικαιούχους που υπάγονται στην Α΄ κατηγορία, με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%), προκειμένου για δικαιούχους που υπάγονται στη Β΄ κατηγορία και με συντελεστή σαράντα τοις εκατό (40%), προκειμένου για δικαιούχους που υπάγονται στη Γ΄ κατηγορία. Δωρεά ή γονική παροχή χρηματικών ποσών από γονείς προς τα τέκνα τους υπόκειται σε φόρο κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 29, εφόσον η δωρεά ή γονική παροχή πραγματοποιείται για την αγορά από αυτά πρώτης κατοικίας και τυγχάνει της απαλλαγής του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 (Α΄ 238).»

Άρθρο 8
Αναστολή υποχρέωσης καταβολής τέλους επιτηδεύματος
για τους αγρότες κανονικού καθεστώτος ΦΠΑ

Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 (Α΄152) προστίθεται εδάφιο και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής:

«3. Εξαιρούνται από τις υποχρεώσεις καταβολής του τέλους, εκτός εάν πρόκειται για τουριστικούς τόπους, οι εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους σε χωριά με πληθυσμό έως πεντακόσιους (500) κατοίκους και σε νησιά κάτω από τρεις χιλιάδες εκατό (3.100) κατοίκους. Επίσης εξαιρούνται ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και η ατομική άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος, εφόσον δεν έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών, καθώς και οι περιπτώσεις ατομικών επιχειρήσεων εφόσον για τον επιτηδευματία υπολείπονται τρία (3) έτη από το έτος της συνταξιοδότησής του. Ως έτος συνταξιοδότησης νοείται το 65ο έτος της ηλικίας.

Από το φορολογικό έτος 2018 και εφεξής εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής τέλους οι αγρότες - μέλη αγροτικών συνεταιρισμών που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 του ν. 4384/2016 (Α΄ 78), οι αγροτικοί συνεταιρισμοί, οι σχολικοί συνεταιρισμοί του άρθρου 46 του ν. 1566/1985 (Α΄ 167), οι Φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας με τη μορφή Κοινωνικής Συνεταιριστικής Επιχείρησης ή Συνεταιρισμού Εργαζομένων, καθώς και οι επιχειρήσεις ανεξαρτήτως νομικής μορφής που βρίσκονται σε εκκαθάριση, πτώχευση ή αδράνεια. Σε περίπτωση που η αδράνεια δεν καταλαμβάνει ολόκληρο το φορολογικό έτος εφαρμόζεται αναλογικά η παρ. 2.

Ειδικά για το φορολογικό έτος 2019 εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής του τέλους επιτηδεύματος οι αγρότες κανονικού καθεστώτος για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα

πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ, καθώς και οι αλιείς παράκτιας αλιείας, που εκμεταλλεύονται, είτε ατομικά είτε με τη μορφή συμπλοιοκτησίας ή κοινωνίας αστικού δικαίου, αλιευτικά σκάφη μέχρι δώδεκα (12) μέτρων, μεταξύ καθέτων.»

Άρθρο 9
Τροποποίηση των άρθρων 121 και 123
του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα -
Τέλος ταξινόμησης επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης

1. Το άρθρο 121 του ν. 2960/2001 (Α΄ 265) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 121
Τέλος ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης

1. Επιβατικά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Κανονισμός ΕΟΚ 2658/1987 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 ΕΕ L της 7.9.1987), υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης επί της φορολογητέας αξίας, όπως αυτή διαμορφώνεται σύμφωνα με το άρθρο 126 του ν. 2960/2001 και το άρθρο 4 του ν. 1573/1985 (Α΄ 201).
2. α) Οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της παρ. 1 ορίζονται σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα προοδευτικής φορολόγησης:

Φορολογητέα αξία		
Αξία από (ευρώ)	Αξία έως και (ευρώ)	Συντελεστής
0	14.000	4%
>14.000	17.000	26%
>17.000	20.000	53%
>20.000	25.000	62%
>25.000	30.000	71%
>30.000		30%

Για την επιλογή των ως άνω συντελεστών, για μεταχειρισμένα επιβατικά αυτοκίνητα, λαμβάνεται υπόψη η φορολογητέα αξία του άρθρου 126, πριν από τις μειώσεις που προβλέπονται στο άρθρο αυτό.

β) Για αυτοκίνητα οχήματα τρίκυκλα ή τετράκυκλα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού 168/2013 (ΕΕ) και της Οδηγίας 2002/24/ΕΚ του Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 2002 (ΕΕ L 124 της 9.5.2002) και πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του Κανονισμού 168/2013 (ΕΕ) ή της Οδηγίας 2002/51/ΕΚ ή μεταγενέστερης, οι συντελεστές τέλους ταξινόμησης ορίζονται ως ακολούθως:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ
Κάτω των 50 κυβικών εκατοστών	0%
Από 50 μέχρι 500 κυβικά εκατοστά	4%
Από 501 μέχρι 900 κυβικά εκατοστά	7%
Από 901 κυβικά εκατοστά και πάνω	11%

Το άρθρο 26 του ν. 1959/1991 (Α΄ 123) και η υπ’ αρ. Β.27660/712/10.7.1992 κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και

Επικοινωνιών (Β΄ 519), εφαρμόζονται και για τα πετρελαιοκίνητα οχήματα αυτής της περίπτωσης.

3. Για τα επιβατικά αυτοκίνητα της παρ. 1, των οποίων η εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα -CO2 (συνδυασμένος κύκλος) είναι:
α) μικρότερη ή ίση των εκατό (100) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α΄ της παρ. 2 μειώνονται κατά 5%,
β) μεγαλύτερη από εκατόν είκοσι (120) και μικρότερη από ή ίση με εκατόν σαράντα (140) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α΄ της παρ. 2 αυξάνονται κατά δέκα τοις εκατό (10%),
γ) μεγαλύτερη από εκατόν σαράντα (140) και μικρότερη από ή ίση με εκατόν εξήντα (160) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α΄ της παρ. 2 αυξάνονται κατά είκοσι τοις εκατό (20%),
δ) μεγαλύτερη από εκατόν εξήντα (160) και μικρότερη από ή ίση με εκατόν ογδόντα (180) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α΄ της παρ. 2 αυξάνονται κατά τριάντα τοις εκατό (30%),
ε) μεγαλύτερη από εκατόν ογδόντα (180) και μικρότερη από ή ίση με διακόσια (200) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α΄ της παρ. 2 αυξάνονται κατά σαράντα τοις εκατό (40%),
στ) μεγαλύτερη από διακόσια (200) και μικρότερη από ή ίση με διακόσια πενήντα (250) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α΄ της παρ. 2 αυξάνονται κατά εξήντα τοις εκατό (60%),
ζ) μεγαλύτερη από διακόσια πενήντα (250) γρ./χλμ, οι συντελεστές του τέλους ταξινόμησης της περ. α΄ της παρ. 2 αυξάνονται κατά εκατό τοις εκατό (100%).»

4. Για επιβατικά αυτοκίνητα της παρ. 1, τα οποία:
α) πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών EURO 6 με τελευταία ημερομηνία ταξινόμησης ως προς την πρώτη ταξινόμηση έως και 31.8.2018, όπως αυτά ορίζονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ) και 692/2008 (ΕΕ) ή 2017/1151 (ΕΕ) ή μεταγενέστερους τροποποιητικούς αυτών, ή τις προδιαγραφές του Κανονισμού 595/2009 (ΕΚ) Euro VI, με τελευταία ημερομηνία ταξινόμησης ως προς την πρώτη ταξινόμηση έως και 31.8.2019 οι συντελεστές της περ. α΄ της παρ. 2 προσαυξάνονται κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%).
β) πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών EURO 6 και 5b, με τελευταία ημερομηνία ταξινόμησης ως προς την πρώτη ταξινόμηση έως και 31.8.2015, όπως αυτά ορίζονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ), 692/2008 (ΕΕ) ή μεταγενέστερους τροποποιητικούς αυτών, ή τις προδιαγραφές των σειρών Β2 ή C (ΕΕV) των Οδηγιών 1999/96 ΕΚ, 2005/55 ΕΚ Euro V, οι συντελεστές της περ. α΄ της παρ. 2 προσαυξάνονται κατά ποσοστό εκατό τοις εκατό (100%).
γ) πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών EURO 6a και EURO 5a, με τελευταία ημερομηνία ταξινόμησης ως προς την πρώτη ταξινόμηση έως και 31.12.2012, όπως αυτά ορίζονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ), 692/2008 (ΕΕ) ή μεταγενέστερους τροποποιητικούς αυτών ή τις προδιαγραφές της Οδηγίας 98/69 ΕΚ γραμμή (φάση) Β Euro 4, ή τις προδιαγραφές της σειράς Β1 των Οδηγιών 1999/96 ΕΚ, 2005/55 ΕΚ Euro IV που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της Οδηγίας 98/69 ΕΚ γραμμή (φάση) Α Euro 3, της Οδηγίας 94/12 ΕΚ, Euro 2, της Οδηγίας 91/441 ΕΟΚ Euro 1, ή τις προδιαγραφές των Οδηγιών 1999/96/ΕΚ, 2005/55/ΕΚ, φάση Α Euro III, 91/542/ΕΟΚ φάση Β Euro II, 91/542/ΕΟΚ φάση Α Euro I, οι συντελεστές της περ. α΄ της παρ. 2 προσαυξάνονται κατά ποσοστό διακόσια τοις εκατό (200%.)
δ) δεν πληρούν προδιαγραφές ορίων εκπομπών (Euro) συμβατικής τεχνολογίας και για τα οποία δεν αποδεικνύονται οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, οι συντελεστές της περ. α)

της παρ. 2 προσαυξάνονται κατά ποσοστό διακόσια τοις εκατό (200%), με επιπλέον εφαρμογή επί αυτών της προσαύξησης της περ. ζ) της παρ. 3.
ε) δεν πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του Κανονισμού 168/2013 (ΕΕ) ή της Οδηγίας 2002/51 ΕΚ, οι συντελεστές της περ. α) της παρ. 2 προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%).

5. Τα υβριδικά μηχανοκίνητα επιβατικά αυτοκίνητα, όπως αυτά προσδιορίζονται από την Οδηγία 2007/46/ΕΚ, όπως ισχύει και ειδικότερα τα υβριδικά ηλεκτρικά αυτοκίνητα, όπως αυτά προσδιορίζονται από τον Κανονισμό 692/2008, όπως ισχύει, με εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα μεγαλύτερη από ή ίση με πενήντα ένα (51) γρ./χλμ., απαλλάσσονται από το πενήντα τοις εκατό (50%) του προβλεπόμενου από το άρθρο αυτό τέλους ταξινόμησης. Τα υβριδικά αυτοκίνητα του προηγούμενου εδαφίου με εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα μικρότερη ή ίση με πενήντα (50) γρ./χλμ. απαλλάσσονται από το εβδομήντα πέντε (75%) του προβλεπόμενου από τις διατάξεις του άρθρου αυτού τέλους ταξινόμησης. Τα αμιγώς ηλεκτρικά αυτοκίνητα, όπως αυτά προσδιορίζονται από τον Κανονισμό 692/2008, δεν υπόκεινται στο προβλεπόμενο από τις διατάξεις του παρόντος τέλους ταξινόμησης.».

6. Τα αυτοκινούμενα τροχόσπιτα της Δασμολογικής Κλάσης Δ.Κ. 8703 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.), απαλλάσσονται από το εβδομήντα πέντε (75%) του προβλεπόμενου από τις διατάξεις του παρόντος τέλους ταξινόμησης.

7. Επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης της Δασμολογικής Κλάσης Δ.Κ. 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, τα οποία είχαν ταξινομηθεί και κυκλοφορήσει στην Ελλάδα, εφόσον μεταφέρονται ή αποστέλλονται σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εξάγονται σε τρίτη χώρα και επαναφέρονται στην ημεδαπή μέσα σε διάστημα οκτώ (8) ετών από τη διαγραφή τους από τα μητρώα αυτοκινήτων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, με σκοπό να επαναταξινομηθούν και να τεθούν εκ νέου σε κυκλοφορία, απαλλάσσονται από το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του παρόντος τέλος ταξινόμησης.
Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υποδομών και Μεταφορών καθορίζεται κάθε ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας.

8. Για την υπαγωγή στους αντίστοιχους συντελεστές τέλους ταξινόμησης των παρ. 2, 3 και 4, η διαπίστωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και του ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), τις προδιαγραφές του οποίου πληροί εκ κατασκευής το όχημα, πραγματοποιείται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή με βάση την έγκριση τύπου που προσκομίζεται σε αυτήν ή το δελτίο κοινοποίησης έγκρισης τύπου και το αντίστοιχο πιστοποιητικό συμμόρφωσης του οχήματος.
Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ταύτιση στοιχείων μεταξύ του πιστοποιητικού συμμόρφωσης του οχήματος και της αντίστοιχης έγκρισης τύπου ή του δελτίου κοινοποίησης έγκρισης τύπου, η υπαγωγή στον αντίστοιχο συντελεστή τέλους ταξινόμησης γίνεται με βάση τις αναγραφόμενες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και το αναγραφόμενο στο πιστοποιητικό συμμόρφωσης πρότυπο εκπομπών ρύπων που πληροί εκ κατασκευής το όχημα.
Ειδικά ως προς την εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα, λαμβάνονται υπόψη: α) έως 31.12.2020 οι τιμές, σύμφωνα με τον νέο ευρωπαϊκό κύκλο οδήγησης (NEDC),β) από 1.1.2021 και εφεξής, οι τιμές σύμφωνα με την παγκοσμίως εναρμονισμένη διαδικασία δοκιμής ελαφρών οχημάτων (WLTP).
Προκειμένου για μεταχειρισμένα οχήματα, απαιτείται η προσκόμιση και της πρωτότυπης άδειας κυκλοφορίας αυτών που είχαν λάβει στην ξένη χώρα.
Στις ειδικές περιπτώσεις οχημάτων που δεν διαθέτουν τα δικαιολογητικά έγγραφα του πρώτου εδαφίου, για την υπαγωγή του οχήματος στον αντίστοιχο συντελεστή τέλους

ταξινόμησης, καθορίζονται, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Υποδομών και Μεταφορών, οι διαδικασίες και τα δικαιολογητικά έγγραφα που προσκομίζονται στην αρμόδια τελωνειακή αρχή για τον χαρακτηρισμό του οχήματος ως αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και τη διαπίστωση των προδιαγραφών της οδηγίας αντιρρυπαντικής τεχνολογίας που αυτό πληροί εκ κατασκευής, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας.»

2. α) Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 123 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα φορτηγά αυτοκίνητα και οι βάσεις τους της Δασμολογικής Κλάσης Δ.Κ. 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.), καθώς και τα αυτοκίνητα οχήματα που διαθέτουν εκ κατασκευής χωριστό θάλαμο με δύο σειρές καθισμάτων για τον οδηγό, συνοδηγό και τους επιβάτες και χωριστό ανοικτό χώρο φόρτωσης εμπορευμάτων της Δασμολογικής Κλάσης Δ.Κ. 87.03 της Σ.Ο., τα οποία πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών Euro 6, όπως αυτά προβλέπονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ), και 692/2008 (ΕΕ), καθώς και αυτά που πληρούν τις προδιαγραφές του Κανονισμού 595/2009 (ΕΚ) Euro VI, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ως εξής:».

β) Το πρώτο εδάφιο της περ. στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 123, αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) Οι συντελεστές των περ. α΄ έως και ε΄ προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%), προκειμένου για αυτοκίνητα που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών Euro 5, όπως αυτά ορίζονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ) και 692/2008 (ΕΕ) ή μεταγενέστερους τροποποιητικούς αυτών, ή τις προδιαγραφές των σειρών Β2 ή C (ΕΕV) της Οδηγίας 1999/96 ΕΚ, 2005/55 ΕΚ Euro V και κατά ποσοστό εκατό (100%), προκειμένου για αυτοκίνητα που δεν πληρούν τις προδιαγραφές των ανωτέρω ορίων εκπομπών και τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών Euro 6, όπως αυτά προβλέπονται στους Κανονισμούς 715/2007 (ΕΚ), 692/2008 (ΕΚ), καθώς και αυτά που δεν πληρούν τις προδιαγραφές του Κανονισμού 595/2009 Euro VI.

3. α) Η παρ. 7 του άρθρου 121 του ν. 2960/2001 (Α΄265), όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή της με τον παρόντα, εξακολουθεί να ισχύει για τα επιβατικά αυτοκίνητα, με άδεια κυκλοφορίας κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει εκδοθεί πριν από την 1η Ιουνίου 2016, για τα οποία έχει βεβαιωθεί το τέλος ταξινόμησης και έχει υποβληθεί μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος αίτηση για τον υπολογισμό του ιστορικού τέλους ταξινόμησης από την Ειδική Επιτροπή του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 126, ακόμη και αν δεν έχει εκδοθεί απόφαση κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος.
Μετά από αίτηση των ενδιαφερομένων, η βεβαίωση και είσπραξη του τέλους ταξινόμησης για τα ανωτέρω οχήματα μπορεί να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις παρ. 2, 3 και 4 του άρθρου 121 του ν. 2960/2001 (Α΄265), όπως τροποποιείται με το άρθρο 1 του παρόντος.

β) Αυτοκίνητα οχήματα για τα οποία μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, είχαν κατατεθεί παραστατικά τελωνισμού και, μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, δεν έχουν εκδοθεί αποδεικτικά είσπραξης του τέλους ταξινόμησης ή είχαν παραληφθεί κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 1477/1984 (Α΄ 144) ή της παρ. 3 του άρθρου 133 του ν. 2960/2001 (Α΄ 265), διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος. Αυτοκίνητα οχήματα για τα οποία έχουν εκδοθεί αποδεικτικά είσπραξης του τέλους ταξινόμησης, αλλά δεν έχουν ταξινομηθεί, μπορούν, μετά από αίτηση των εμπορικών επιχειρήσεων ή των ιδιοκτητών τους, να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος, με επανυπολογισμό του τέλους ταξινόμησης, συμψηφισμό του καταβληθέντος τέλους και επιστροφή της τυχόν προκύπτουσας διαφοράς.»

Άρθρο 10
Τροποποίηση του άρθρου 10 του ν. 438/1976 –
Απαλλαγές από δασμούς, Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και Φόρο Κατανάλωσης
υπό όρους των ειδών για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων

1. Η παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 438/1976 (Α΄ 256) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Απαλλάσσονται από το δασμό, τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και τον Φόρο Κατανάλωσης, κατά περίπτωση, είδη τα οποία προορίζονται για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την κίνηση, τη συντήρηση και την εκπλήρωση εν γένει των σκοπών για τους οποίους προορίζονται τα συγκεκριμένα πλοία, καθώς και την κάλυψη των αναγκών των επιβαινόντων σε αυτά.
Τα είδη αυτά έχουν ως εξής:
α) Τροφοεφόδια, έτοιμα προς κατανάλωση αλκοολούχα ποτά, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 79 του ν. 2960/2001 (Α΄ 265), βιομηχανοποιημένα καπνά που αναφέρονται στο άρθρο 94 του ν. 2960/2001, τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 53Α του ν. 2960/2001, καθώς και λοιπά είδη που καταναλώνονται επί του πλοίου.
β) Καύσιμα και λιπαντικά.
γ) Μέσα συνεννόησης και τηλεπικοινωνίας.
δ) Μηχανές, εξαρτήματα, ανταλλακτικά, εργαλεία και συναφής εξοπλισμός πλοίου.
ε) Έπιπλα και σκεύη.
στ) Μέσα ψυχαγωγίας πληρώματος και επιβατών, εκτός των τυχερών παιγνίων.
Οι παραπάνω απαλλαγές χορηγούνται κατά περίπτωση σε κατηγορίες επαγγελματικών πλοίων, ως εξής:

(1) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία πλοία καθαρής χωρητικότητας δέκα (10) τουλάχιστον κόρων, που εκτελούν πλόες εξωτερικού.
(2) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία αλιευτικά πλοία υπερπόντιας αλιείας.
(3) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία πλοία καθαρής χωρητικότητας δέκα (10) τουλάχιστον κόρων που εκτελούν μικτούς πλόες. Η απαλλαγή για τα είδη της περ. α) χορηγείται μόνο για τους πλόες που εκτελούνται στο εξωτερικό.
(4) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία πλοία καθαρής χωρητικότητας δέκα (10) τουλάχιστον κόρων που εκτελούν πλόες εσωτερικού, με εξαίρεση τα είδη της περ. α).
(5) Στα αναγνωρισμένα από τις διατάξεις ως επαγγελματικά τουριστικά πλοία ή πλοιάρια ανεξαρτήτου χωρητικότητας, με εξαίρεση τα είδη της περ. α).
(6) Στα υπό ελληνική ή ξένη σημαία πλοία, ανεξαρτήτως χωρητικότητας, που εκτελούν θαλάσσιες επιστημονικές έρευνες ή εργασίες εκμετάλλευσης θαλάσσιου υπόγειου πλούτου, με εξαίρεση τα είδη της περ. α).
(7) Στα αλιευτικά και σπογγαλιευτικά σκάφη, ανεξαρτήτως χωρητικότητας, με εξαίρεση τα είδη της περ. α).
(8) Στα άλλα πλοία, πλωτά μέσα και εν γένει ναυπηγήματα υπό ελληνική ή ξένη σημαία, καθαρής χωρητικότητας πέντε (5) τουλάχιστον κόρων, για τις επί κέρδει εργασίες που πραγματοποιούν, εκτός λιμένα, με εξαίρεση τα είδη της περ. α).»

Άρθρο 11
Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙΙ Κώδικα ΦΠΑ-
Υπαγωγή των μουσικών βιβλίων στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ

Η παρ. 40 του Κεφαλαίου Α΄ «Αγαθά», του Παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 2859/2000 «Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ» (Α΄ 248) αντικαθίσταται ως εξής:

«40. Βιβλία και βιβλία με εικόνες για παιδιά (ΔΚ ΕΧ 4901, ΕΧ 4903). Εφημερίδες και περιοδικές εκδόσεις τυπωμένες, έστω και εικονογραφημένες ή με διαφημίσεις (ΔΚ 4902). Μουσική χειρόγραφη ή τυπωμένη, εικονογραφημένη ή μη έστω και δεμένη (ΔΚ 4904). Ο συντελεστής του φόρου για τα αγαθά αυτά, ορίζεται σε έξι τοις εκατό (6%).»

Άρθρο 12
Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙΙ Κώδικα ΦΠΑ
Υπαγωγή των εισιτηρίων αθλητικών αγώνων στον μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ

Στις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ «Υπηρεσίες» του Παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 2859/2000, μετά την παρ. 1α προστίθεται παρ. 1β ως εξής:

«1β. Εισιτήρια αθλητικών αγώνων από 1.9.2020 έως και 30.6.2021.»

Άρθρο 13
Τροποποιήσεις του ν. 4646/2019

1. Η παρ. 2 του άρθρου 67 του ν. 4646/2019 (Α΄ 201) αντικαθίσταται ως εξής:
   «2. Η παρ. 3 του άρθρου 16 του ν. 4172/2013 καταργείται από την 1.1.2020.»
2. Η παρ. 16 του άρθρου 66 του ν.4646/2019 αντικαθίσταται ως εξής:
   «16. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 και της παρ. 6 του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 4646/2019, εφαρμόζονται για εισοδήματα που αποκτώνται από 1.1.2020 και μετά.»

Άρθρο 14
Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι διατάξεις του άρθρου 5Β έχουν εφαρμογή για τα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2020 και μετά. Ειδικά για τις αιτήσεις υπαγωγής στον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή, οι οποίες θα υποβληθούν εντός του έτους 2020 κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 5Β, η προθεσμία υποβολής της σχετικής αίτησης ορίζεται στις 30.9.2020.
β) Για όσα φυσικά πρόσωπα πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρου 5Β και έχουν ήδη μεταφέρει τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα εντός του φορολογικού έτους 2019, η δήλωση φορολογίας εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2019 υποβάλλεται μέχρι και την 31η Οκτωβρίου 2020. Στην περίπτωση αυτή, ο φόρος που ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 5Β καταβάλλεται εφάπαξ εντός τριάντα (30) ημερών από την έγκριση της αίτησης του φορολογουμένου.
2. Η περ. ιστ) της παρ. 1 του άρθρου 14, όπως προστίθεται με την παρ. 1 του άρθρου 2 του παρόντος, εφαρμόζεται για τις παροχές σε είδος που λαμβάνονται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.
3. Οι παρ. 1, 3, 4 και 5 του άρθρου 42Α του ν. 4172/2013, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 3 του παρόντος, εφαρμόζονται για εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.

4. Η περ. β΄ της παρ. 3 του άρθρου 39 του ν. 4172/2013, όπως τροποποιείται με το άρθρο 5 του παρόντος, εφαρμόζεται για δαπάνες που πραγματοποιούνται από 1.1.2020 και μετά.».
5. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 44 του Κώδικα διατάξεων φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών, προικών και κερδών από τυχερά παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001 (Α΄ 266), που προστίθενται με το άρθρο 7 του παρόντος, έχουν εφαρμογή για δωρεές και γονικές παροχές χρηματικών ποσών των γονέων προς τα τέκνα τους, για την αγορά πρώτης κατοικίας που πραγματοποιούνται από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 15
Καταργούμενες διατάξεις

Η παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 438/1976 (Α΄ 256) καταργείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΕΞΩΔΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Άρθρο 16
Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών

1. Συστήνεται στη Γενική Γραμματεία Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας, Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών. Έργο της Επιτροπής είναι η εξώδικη επίλυση των εκκρεμών ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων φορολογικών διαφορών. Έδρα της Επιτροπής ορίζεται η Αθήνα και Παράρτημα της Επιτροπής λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη. Η Επιτροπή λειτουργεί σε τριμελή Τμήματα, ο συνολικός αριθμός των οποίων δεν μπορεί να υπερβεί τα δέκα (10). Τα Τμήματα της Επιτροπής, τα οποία λειτουργούν στην Αθήνα είναι αρμόδια για τις υποθέσεις, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, των Διοικητικών Εφετείων Αθήνας, Πειραιά, Πατρών, Τρίπολης και Χανίων και των Διοικητικών Πρωτοδικείων που εδρεύουν στις Περιφέρειες αυτών. Τα Τμήματα της Επιτροπής, τα οποία λειτουργούν στην Θεσσαλονίκη είναι αρμόδια για τις υποθέσεις, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον των Διοικητικών Εφετείων Θεσσαλονίκης, Λάρισας, Ιωαννίνων και Κομοτηνής και των Διοικητικών Πρωτοδικείων που εδρεύουν στις Περιφέρειες αυτών. Πρόεδρος εκάστου Τμήματος ορίζεται πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Προέδρου Εφετών. Μέλη εκάστου Τμήματος ορίζονται ένας πρώην δικαστικός λειτουργός των Διοικητικών Δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Εφέτη και ένα μέλος του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Στα Τμήματα εισηγούνται χωρίς δικαίωμα ψήφου εφοριακοί υπάλληλοι. Της Επιτροπής προΐσταται Γενικός Προϊστάμενος. Ως Γενικός Προϊστάμενος ορίζεται πρώην μέλος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή πρώην δικαστικός λειτουργός των διοικητικών δικαστηρίων με βαθμό τουλάχιστον Προέδρου Εφετών. Ο Γενικός Προϊστάμενος επιβλέπει και συντονίζει τις εργασίες των Τμημάτων της Επιτροπής χωρίς να συμμετέχει σε αυτές και κατανέμει στα Τμήματα τις ασκηθείσες αιτήσεις. Σε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή έλλειψης του Γενικού Προϊσταμένου αυτός αναπληρώνεται από τον Πρόεδρο Τμήματος που ορίζεται με την απόφαση της παρ. 2. Σε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή έλλειψης Προέδρου ή μέλους Τμήματος, αυτός ή αυτό αναπληρώνεται από Πρόεδρο ή μέλος άλλου Τμήματος αντίστοιχα με πράξη του Γενικού Προϊσταμένου.

2. Ο Γενικός Προϊστάμενος και ο αναπληρωτής αυτού Πρόεδρος Τμήματος, τα τακτικά μέλη, οι εισηγητές εφοριακοί υπάλληλοι και οι Γραμματείς της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι πρώην δικαστικοί λειτουργοί, ορίζονται μετά από πρόταση του Γενικού Επιτρόπου των Διοικητικών Δικαστηρίων. Τα μέλη της Επιτροπής που είναι μέλη του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ορίζονται μετά από πρόταση του Προέδρου αυτού.

3. Ο διάδικος φορολογούμενος σε εκκρεμείς ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων διαφορές από πράξη επιβολής φόρου ή προστίμων κατά τη φορολογική νομοθεσία μπορεί να υποβάλει αίτηση ενώπιον της Επιτροπής της παρ. 1 με αίτημα την εξώδικη επίλυση της διαφοράς. Η αίτηση υποβάλλεται ηλεκτρονικά έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Το αίτημα μπορεί να αφορά μόνο σε υποθέσεις που εκκρεμούν και δεν έχουν συζητηθεί, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων έως τις 30 Οκτωβρίου 2020. Αίτημα μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς έως τις 30 Οκτωβρίου 2020 ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών φορολογικές διαφορές από πράξεις επιβολής φόρου ή προστίμων, εφόσον αυτές καταστούν εκκρεμείς, κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων έως τις 30 Δεκεμβρίου 2020.

4. Με την αίτηση εξώδικης επίλυσης μπορεί να προβληθούν παραδεκτά οι κάτωθι περιοριστικά αναφερόμενοι ισχυρισμοί:
α) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει τον επίδικο φόρο ή πρόστιμο λόγω παρόδου του χρόνου εντός του οποίου η Φορολογική Διοίκηση είχε δικαίωμα προς καταλογισμό αυτών.
β) Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου να επιβάλει τον επίδικο φόρο ή πρόστιμο λόγω λήψης φορολογικού πιστοποιητικού χωρίς επιφύλαξη.
γ) Εσφαλμένο καταλογισμό του φόρου ή προστίμου λόγω πρόδηλης έλλειψης φορολογικής υποχρέωσης ή αριθμητικού σφάλματος.
δ) Αναδρομική εφαρμογή της ευμενέστερης φορολογικής κύρωσης σύμφωνα με όσα έχουν γίνει δεκτά από τη νομολογία του ΣτΕ.
ε) Μείωση του πρόσθετου φόρου, του τόκου, των προσαυξήσεων και των προστίμων.

Οι ισχυρισμοί των περ. α) έως δ) πρέπει να περιλαμβάνονται στα κατατεθέντα για τη διαφορά δικόγραφα, τα οποία προσκομίζονται με επιμέλεια του φορολογουμένου. Το αίτημα εξώδικης επίλυσης είναι απαράδεκτο όταν το εκκρεμές ένδικο βοήθημα ή μέσο, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, είναι, κατά την κρίση της επιτροπής, εκπρόθεσμο.

5. Η αίτηση υποχρεωτικά υπογράφεται από δικηγόρο και αναφέρει το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, αριθμό φορολογικού μητρώου, την ηλεκτρονική διεύθυνση και την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας του φορολογουμένου, του νόμιμου αντιπροσώπου του, αν υποβάλλεται δε από νομικό πρόσωπο, ένωση προσώπων ή ομάδα περιουσίας, την επωνυμία και την έδρα τους, τον αριθμό φορολογικού μητρώου, καθώς και το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, αριθμό φορολογικού μητρώου, ηλεκτρονική διεύθυνση και την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας και του χώρου εργασίας του εκπροσώπου τους.

6. Η εξέταση των αιτήσεων εξώδικης επίλυσης ολοκληρώνεται το αργότερο έως τις 28 Μαΐου 2021 και τα πρακτικά εξώδικης επίλυσης εκδίδονται έως τις 31 Ιουλίου 2021, ημερομηνία, κατά την οποία λήγει η θητεία του Γενικού Προϊσταμένου, των μελών των Επιτροπών και των Γραμματέων. Αιτήσεις που δεν εξετάστηκαν μέχρι τις 28 Μαΐου 2021, θεωρείται ότι

απορρίφθηκαν σιωπηρά και επανεισάγονται με επιμέλεια της Γραμματείας των Επιτροπών στο αρμόδιο Δικαστήριο χωρίς τη σύνταξη πρακτικού. Για όσο διάστημα η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον των Επιτροπών, η δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του αρμοδίου τακτικού διοικητικού δικαστηρίου αναστέλλεται. Η αναστολή δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία.

7. Η Επιτροπή ελέγχει τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς με βάση τη νομολογία και την πάγια πρακτική της Φορολογικής Διοίκησης. Μπορεί να προτείνει την εν όλω ή εν μέρει αποδοχή ή την απόρριψη του αιτήματος, υποβάλλει δε, σε κάθε περίπτωση, συγκεκριμένη πρόταση στον αιτούντα. Για την καταβολή του ποσού του συμβιβασμού που μπορεί να εμπεριέχεται στην ανωτέρω πρόταση εφαρμόζεται η παρ. 8. Η πρόταση της Επιτροπής περιέχει επαρκή αιτιολογία και κοινοποιείται στον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170). Εάν ο αιτών αποδεχθεί την πρόταση της Επιτροπής εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση αυτής, συντάσσεται σχετικό πρακτικό εξώδικης επίλυσης, το οποίο δημοσιεύεται στον ιστότοπο του Υπουργείου Οικονομικών, τηρουμένων των διατάξεων περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η αποδοχή επιβεβαιώνεται με την υπογραφή της πρότασης από τον αιτούντα. Μερική αποδοχή της πρότασης της Επιτροπής δεν επιτρέπεται. Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης είναι εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του άρθρου 45 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170) και το αναγραφόμενο σε αυτό ποσό βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο. Το ως άνω πρακτικό επιλύει αμετάκλητα την εκκρεμή διαφορά και δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο βοήθημα ή μέσο, εφόσον επί του συνολικού ποσού που προκύπτει για τον φορολογούμενο, καταβληθεί ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) του κύριου φόρου που οφείλεται, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την υπογραφή του και χωρήσει νομίμως η εξόφληση του συνόλου αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 8. Τυχόν ποσά που έχουν καταβληθεί έναντι του κύριου φόρου συνυπολογίζονται. Αν δεν τηρηθούν οι όροι του προηγούμενου εδαφίου, καθώς και εάν δεν καταβληθούν δύο (2) συνεχόμενες μηνιαίες δόσεις ή καθυστερήσει η καταβολή των δύο (2) τελευταίων δόσεων για το αντίστοιχο χρονικό διάστημα, ο συμβιβασμός ανατρέπεται αναδρομικά, θεωρείται ότι δεν επήλθε ποτέ και τυχόν καταβληθέντα ποσά θεωρούνται ότι καταβλήθηκαν έναντι της αρχικής οφειλής, η οποία βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο. Σε περίπτωση μη αποδοχής από τον αιτούντα της πρότασης της Επιτροπής, συντάσσεται πρακτικό ματαίωσης της εξώδικης επίλυσης. Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης ή το πρακτικό ματαίωσης αυτής κοινοποιούνται άμεσα, με επιμέλεια της γραμματείας των Επιτροπών, στο Δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση. Με την κοινοποίηση του πρακτικού εξώδικης επίλυσης η υπόθεση τίθεται αυτοδίκαια στο αρχείο με πράξη του Προέδρου του Δικαστηρίου. Σε περίπτωση μη αποδοχής από τον αιτούντα της πρότασης της Επιτροπής και σύνταξης πρακτικού ματαίωσης της εξώδικης επίλυσης η ανασταλείσα δίκη συνεχίζεται.

8. Η καταβολή του ποσού, το οποίο προκύπτει από τον συμβιβασμό μετά από την καταβολή του ποσοστού τριάντα τοις εκατό (30%) της παρ. 7, πραγματοποιείται, με μείωση των αναλογούντων πρόσθετων φόρων, τόκων, προσαυξήσεων και προστίμων, ως κατωτέρω:

Αριθμός δόσεων	Ποσοστό έκπτωσης (%)
1	75
2 – 4	65
5 – 8	55
9 – 12	50
13 – 16	45
17 – 20	40
21 – 24	35

Η καταβολή των ανωτέρω δόσεων δεν επιβαρύνεται με τόκο, τέλος χαρτοσήμου ή οποιοδήποτε άλλο ποσό.

9. Ο Γενικός Προϊστάμενος, ο Πρόεδρος και τα μέλη των Επιτροπών ασκούν τα καθήκοντά τους ανεξάρτητα, χωρίς να δέχονται οδηγίες ή υποδείξεις. Μπορούν να παυθούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μόνο για σοβαρούς λόγους που άπτονται της εκτέλεσης των καθηκόντων τους. Ο Γενικός Προϊστάμενος, ο Πρόεδρος και τα μέλη των Επιτροπών δεν εξετάζονται, δεν διώκονται και δεν υπέχουν ποινική και αστική ευθύνη για αιτιολογημένη γνώμη ή εισήγηση ή πρόταση που διατύπωσαν ή απόφαση που εξέδωσαν ή παράλειψή τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εκτός από την περίπτωση που ενήργησαν με δόλο ή με σκοπό να προσπορίσουν στον εαυτό τους ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να βλάψουν το Δημόσιο ή άλλον κατά τα οριζόμενα στις κείμενες ποινικές διατάξεις ή σε περίπτωση παραβίασης του απορρήτου των πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους κατά το άρθρο 17 του ν. 4174/2013.

10. Για τους πρώην δικαστικούς λειτουργούς και για τα μέλη του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που συμμετέχουν στις Επιτροπές, προβλέπεται αμοιβή ανά συνεδρίαση ύψους τριακόσια εβδομήντα (370) ευρώ, υπό τον όρο διεξαγωγής οκτώ (8) συνεδριάσεων ανά μήνα κατ' ελάχιστον και για τον Γενικό Προϊστάμενο της Επιτροπής προβλέπεται μηνιαία αμοιβή που ισούται με την ελάχιστη μηνιαία αμοιβή του Προέδρου της Επιτροπής. Η αμοιβή του προηγούμενου εδαφίου φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) και εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη. Η καταβολή της αμοιβής του προηγουμένου εδαφίου δεν συνεπάγεται την αναστολή ή την περικοπή καταβολής της σύνταξης των πρώην δικαστικών λειτουργών κατά παρέκκλιση από κάθε αντίθετη γενική ή ειδική διάταξη.

11. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε ειδικότερο ή λεπτομερειακό ζήτημα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία της Επιτροπής, τον αριθμό των Τμημάτων, τον τόπο συνεδρίασης αυτής, την τηρητέα ενώπιόν της διαδικασία, τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεών της, τα δικαιολογητικά και λοιπά έγγραφα, τα οποία οφείλει να προσκομίζει ο αιτών, την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της, την παράταση της προθεσμίας υποβολής της αίτησης του δεύτερου εδαφίου της παρ. 3 και των προθεσμιών της παρ. 6, καθώς και κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 17
Τροποποίηση του άρθρου 22 του ΚΦΔ –
Δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των αποφάσεων Προέγκρισης Μεθοδολογίας Ενδοομιλικής Τιμολόγησης

Στο άρθρο 22 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170) επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

1. α) Η παρ. 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. α) Ο Διοικητής της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων εξετάζει την αίτηση και την αποδέχεται ή την απορρίπτει. Η σχετική απόφαση εκδίδεται εντός δεκαοκτώ (18) μηνών από την υποβολή της αίτησης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, σε περίπτωση αίτησης για μονομερή προέγκριση, και κοινοποιείται στους αιτούντες. Η μονομερής προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης δεν εφαρμόζεται για προγενέστερα φορολογικά έτη. Η διάρκεια ισχύος της απόφασης προέγκρισης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τέσσερα (4) έτη. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων μπορεί να ορίζεται μεγαλύτερος χρόνος για την έκδοση της απόφασης του πρώτου

εδαφίου που δεν μπορεί πάντως να υπερβαίνει τους τριάντα έξι (36) μήνες από την υποβολή της αίτησης.
β) Σε περίπτωση αίτησης για διμερή ή πολυμερή προέγκριση, μπορεί να περιέχεται και αίτημα εφαρμογής της απόφασης σε προγενέστερα φορολογικά έτη από το έτος υποβολής της αίτησης προέγκρισης, ως ρήτρα αναδρομικής ισχύος, εφόσον υπάρχει ταύτιση των πραγματικών περιστατικών των ετών για τα οποία ζητείται η αναδρομική ισχύς με τα πραγματικά περιστατικά της υπό εξέταση αίτησης, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις, οι οποίες πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά κατά την υποβολή του αιτήματος:
βα) να μην έχει παραγραφεί η εξουσία του φορολογικού ελέγχου για τα εν λόγω φορολογικά έτη, και
ββ) να μην έχει κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο εντολή φορολογικού ελέγχου για τα εν λόγω φορολογικά έτη.».
β) Οι διατάξεις της περ. α) για τη χορήγηση ρήτρας αναδρομικής ισχύος εφαρμόζονται και στην περίπτωση εκκρεμών κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος αιτήσεων για διμερή ή πολυμερή προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης.

2. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 22 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση που στην απόφαση προέγκρισης περιλαμβάνεται ρήτρα αναδρομικής ισχύος, ο φορολογικός έλεγχος των συναλλαγών των ετών τα οποία καταλαμβάνονται από την εν λόγω ρήτρα, περιορίζεται στην επαλήθευση ότι τηρήθηκαν τα οριζόμενα στην απόφαση προέγκρισης και ότι υπάρχει ταύτιση των πραγματικών περιστατικών των ετών που καταλαμβάνει με τα πραγματικά περιστατικά των συναλλαγών για τα οποία ζητήθηκε η προέγκριση.»

3. Η παρ. 8 του άρθρου 22 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων ορίζονται τα ειδικότερα θέματα, τα οποία είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων και συγκεκριμένα, η διαδικασία για την προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, την αναθεώρηση, την ανάκληση και την ακύρωσή της, το ειδικότερο περιεχόμενο της αίτησης προέγκρισης, οι όροι και προϋποθέσεις αναδρομικής ισχύος της απόφασης προέγκρισης, τα σχετικά παράβολα, η διαδικασία συνεννόησης με τις αρμόδιες αρχές αλλοδαπών εμπλεκόμενων κρατών, ο τύπος και το περιεχόμενο των αποφάσεων της Φορολογικής Διοίκησης, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.».

4. Στο τέλος του άρθρου προστίθεται παρ. 9 ως εξής:

«9. Αν από απόφαση προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης προκύπτει υποχρέωση υποβολής τροποποιητικών φορολογικών δηλώσεων για παρελθόντα φορολογικά έτη που καλύπτει η απόφαση προέγκρισης, θεωρείται ότι αυτές υποβάλλονται εμπρόθεσμα εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης προέγκρισης στον φορολογούμενο.»

Άρθρο 18
Μείωση προκαταβολής φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019

Στο τέλος του άρθρου 72 του ν. 4172/2013 (Α΄167) προστίθεται παρ. 44 ως εξής:

«44. Ειδικά για το φορολογικό έτος 2019, το ποσό προκαταβολής φόρου εισοδήματος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 των άρθρων 69 και 71 μειώνεται ανάλογα με το ποσοστό μείωσης του κύκλου εργασιών που δηλώνεται για σκοπούς Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) (κωδικός 312 δήλωσης ΦΠΑ) του πρώτου (1ου) εξαμήνου του 2020 έναντι του πρώτου (1ου) εξαμήνου του 2019, ως εξής:

Μείωση του κύκλου εργασιών ΦΠΑ το 1ο εξάμηνο 2020 έναντι του 1ου εξαμήνου 2019:	Μείωση προκαταβολής φόρου εισοδήματος
≥ 5% έως και 15%	30%
15,01% έως και 25%	50%
25,01% έως και 35%	70%
>35%	100%

Για τον ανωτέρω υπολογισμό λαμβάνονται υπόψη: 1) Οι δηλώσεις ΦΠΑ του πρώτου (1ου) εξαμήνου 2019 που έχουν υποβληθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος και 2) οι δηλώσεις ΦΠΑ του πρώτου (1ου) εξαμήνου του 2020, ως εξής:
α) για τηρούντες απλογραφικά λογιστικά αρχεία, η δήλωση ΦΠΑ του πρώτου (1ου) τριμήνου που έχει υποβληθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος και η δήλωση ΦΠΑ του δευτέρου (2ου) τριμήνου που υποβάλλεται μέχρι τις 31.7.2020 ή
β) για τηρούντες διπλογραφικά λογιστικά αρχεία, οι δηλώσεις ΦΠΑ Ιανουαρίου - Μαΐου που έχουν υποβληθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος και η δήλωση ΦΠΑ Ιουνίου που υποβάλλεται μέχρι τις 31.7.2020.

Για νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα και δεν έχει υποχρέωση υποβολής δήλωσης ΦΠΑ καθ' όλη τη διάρκεια των συγκρινόμενων εξαμήνων, το ποσό της προκαταβολής φόρου εισοδήματος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 των άρθρων 69 και 71 μειώνεται κατά πενήντα τοις εκατό (50%). Τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση που νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα μετατάχθηκε από απαλλασσόμενο ΦΠΑ καθεστώς σε μη απαλλασσόμενο ή αντιστρόφως, κατά τα συγκρινόμενα εξάμηνα των ετών 2019 και 2020.

Ειδικά, το ποσό προκαταβολής φόρου εισοδήματος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 των άρθρων 69 και 71 μηδενίζεται για νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα, το οποίο:
α) είναι υποκείμενο σε ΦΠΑ, ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα που ανήκει στον τριτογενή τομέα και πραγματοποίησε κατά το τρίτο (3ο) τρίμηνο του 2019 ποσοστό άνω του πενήντα τοις εκατό (50%) του ετήσιου κύκλου εργασιών ΦΠΑ του ίδιου έτους ή
β) εντάσσεται στους κλάδους των αεροπορικών ή ακτοπλοϊκών μεταφορών.»

Οι διατάξεις της παρούσας δεν εφαρμόζονται για νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες ή φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, για τα οποία εφαρμόζονται η παρ. 3 του άρθρου 71 και το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 69, αντίστοιχα, με εξαίρεση τις επιχειρήσεις της περ. α΄ του πέμπτου εδαφίου της παρούσας, για τις οποίες το ποσό της προκαταβολής φόρου εισοδήματος μηδενίζεται.
Σε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα και το οποίο επωφελείται της μειωμένης προκαταβολής χωρίς να τη δικαιούται, ολικά ή μερικά, επιβάλλεται από τη Φορολογική Διοίκηση πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο της μειωμένης προκαταβολής που επωφελείται, για την επιβολή και είσπραξη του οποίου εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 4174/2013 (Α΄ 170).

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, έπειτα από εισήγηση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, ορίζεται κάθε ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας.»

Άρθρο 19
Προσθήκη εξουσιοδοτικής διάταξης για την τροποποίηση των προθεσμιών των παρ. 51 και 53α του άρθρου 72 ΚΦΔ

Στο τέλος του άρθρου 72 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170) προστίθεται παρ. 45, ως εξής:

«45. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύναται να τροποποιούνται οι προθεσμίες που ορίζονται στις παρ. 51 και 53α».

Άρθρο 20
Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος

1. Οι διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 4172/2013, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 18 του παρόντος, εφαρμόζονται από την 1η.1.2014.
2. Οι τροποποιητικές δηλώσεις που υποβάλλονται εντός εξήντα (60) ημερών αρχής γενομένης από την 1η.8.2020, συνεπεία εκδοθείσας πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος απόφασης προέγκρισης, θεωρούνται εμπρόθεσμες. Για τροποποιητικές δηλώσεις που έχουν υποβληθεί συνεπεία απόφασης προέγκρισης πριν από την 1η.8.2020, τα πρόστιμα εκπρόθεσμης δήλωσης και οι τόκοι εκπρόθεσμης καταβολής συμψηφίζονται με μελλοντικές φορολογικές υποχρεώσεις.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2017/1852 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΗΣ 10ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017 ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Άρθρο 21
Πεδίο εφαρμογής
(άρθρα 1 και 16 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου ενσωματώνονται στην ελληνική νομοθεσία οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Οκτωβρίου 2017 για τους μηχανισμούς επίλυσης φορολογικών διαφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 265 της 14.10.2017).

2. Με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου θεσπίζονται κανόνες για τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών μεταξύ της Ελλάδας και ενός ή περισσότερων από τα άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες προκύπτουν από την ερμηνεία και την εφαρμογή συμφωνιών

και συμβάσεων, που προβλέπουν την εξάλειψη της διπλής φορολογίας εισοδήματος και, κατά περίπτωση, κεφαλαίου. Ορίζονται, επίσης, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των θιγόμενων προσώπων, όταν προκύπτουν τέτοιες διαφορές.

3. Οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου αποτελούν ειδική διοικητική διαδικασία σε φορολογικές διαφορές. Η υπαγωγή διαφοράς στη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού ή στη διαδικασία επίλυσης διαφορών βάσει του παρόντος Κεφαλαίου δεν εμποδίζει τις αρχές της Ελληνικής Δημοκρατίας να εκκινήσουν ή να συνεχίσουν για την ίδια υπόθεση δικαστικές ή διοικητικές διαδικασίες για την επιβολή διοικητικών και ποινικών κυρώσεων.

Άρθρο 22
Ορισμοί
(άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Για τους σκοπούς του παρόντος Κεφαλαίου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
α) «Συμφωνία» ή «ΣΑΔΦ»: Συμφωνία για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας Εισοδήματος ή/και Κεφαλαίου της Ελλάδας με άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

β) «Σύμβαση»: η Σύμβαση της 20ής Αυγούστου 1990 για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περίπτωση διορθώσεως των κερδών μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων (90/436/ΕΟΚ, ΕΕ L 225 της 20.8.1990, σ. 10), όπως ισχύει, και η οποία έχει κυρωθεί με τον ν. 2216/1994 (Α΄ 83)·

γ) «διαφορές»: νομικές διαφορές απόψεων που προκύπτουν από την ερμηνεία και την εφαρμογή των συμφωνιών και της σύμβασης των περ. α) και β) το ζήτημα που αμφισβητείται και το οποίο προκύπτει από τέτοιες διαφορές, αποτελεί την «αμφισβητούμενη διαφορά»·

δ) «διπλή φορολογία»: η επιβολή από την Ελλάδα και ένα ή περισσότερα από τα άλλα κράτη - μέλη φόρων που καλύπτονται από ΣΑΔΦ ή Σύμβαση επί του ίδιου φορολογητέου εισοδήματος ή κεφαλαίου, εφόσον αυτή επιφέρει:
δα) πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση,
δβ) αύξηση των φορολογικών υποχρεώσεων ή
δγ) διαγραφή ή μείωση των ζημιών που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον συμψηφισμό με τα φορολογητέα κέρδη·

ε) «Αρμόδια Αρχή»: το Υπουργείο Οικονομικών ή η αρχή στην οποία έχουν ανατεθεί οι αρμοδιότητες για την επίλυση διαφορών δυνάμει των συμφωνιών και της σύμβασης των περ. α) και β). Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος Κεφαλαίου, οι υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) αποτελούν την αρμόδια αρχή, κατά τον λόγο της αρμοδιότητάς τους, δυνάμει των διατάξεων του ν. 4389/2016 (Α΄ 94)·

στ) «αρμόδια αρχή άλλου κράτους - μέλους»: η αρχή που έχει οριστεί ως τέτοια από το οικείο κράτος - μέλος·

ζ) «αρμόδιο δικαστήριο»: τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια ή το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ), τα οποία, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, είναι αρμόδια να δικάζουν τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα, με τα οποία προσβάλλονται οι πράξεις της Φορολογικής Διοίκησης·

η) «θιγόμενο πρόσωπο»: κάθε πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου του φυσικού προσώπου, το οποίο είναι φορολογικός κάτοικος κράτους - μέλους σύμφωνα με την έννοια ΣΑΔΦ ή της Σύμβασης υπό την έννοια των περ. α) και β) και του οποίου η φορολόγηση επί του ίδιου

εισοδήματος ή κεφαλαίου επηρεάζεται άμεσα από την αμφισβητούμενη διαφορά βάσει της ίδιας ΣΑΔΦ ή Σύμβασης.

2. Εκτός αν απαιτείται άλλως από τα συμφραζόμενα, κάθε όρος που δεν ορίζεται στον παρόντα νόμο έχει την έννοια που αποδίδεται σε αυτόν, κατά τον χρόνο αυτό στο πλαίσιο της σχετικής ΣΑΔΦ ή Σύμβασης, η οποία εφαρμόζεται, κατά την ημερομηνία παραλαβής της πρώτης κοινοποίησης της πράξης, η οποία εγείρει αμφισβητούμενη διαφορά. Ελλείψει ορισμού στο πλαίσιο τέτοιας ΣΑΔΦ ή Σύμβασης, ένας απροσδιόριστος όρος έχει την έννοια, που είχε κατά τον χρόνο αυτόν, βάσει της νομοθεσίας της Ελληνικής Δημοκρατίας, για τους σκοπούς των φόρων στους οποίους εφαρμόζεται η εν λόγω ΣΑΔΦ ή Σύμβαση η, δε, έννοια που αποδίδεται στον όρο, σύμφωνα με την εφαρμοστέα ελληνική φορολογική νομοθεσία, επικρατεί τυχόν έννοιας που αποδίδεται στον όρο αυτόν, σύμφωνα με τη λοιπή ελληνική νομοθεσία.

Άρθρο 23
Ένσταση
(περιεχόμενο, διαδικασία υποβολής, προθεσμίες και κοινοποιήσεις)
(άρθρα 3 και 16 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. α) Κάθε θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να υποβάλει ένσταση για αμφισβητούμενη διαφορά, ενώπιον της Αρμόδιας Αρχής και καθεμίας από τις αρμόδιες αρχές καθενός από τα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη και να ζητά την επίλυση της διαφοράς.

β) Η ένσταση υποβάλλεται με τις ίδιες πληροφορίες ταυτόχρονα σε όλες τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών.

γ) Η ένσταση υποβάλλεται εντός τριών (3) ετών από την παραλαβή από το θιγόμενο πρόσωπο της πρώτης κοινοποίησης της πράξης που μπορεί να εγείρει αμφισβητούμενη διαφορά, ανεξάρτητα αν το θιγόμενο πρόσωπο έχει ασκήσει τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα ή άλλα μέσα θεραπείας που προβλέπονται στην εσωτερική νομοθεσία της Ελλάδας ή οποιουδήποτε άλλου από τα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη, με την επιφύλαξη του άρθρου 26. Η συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής σύμφωνα με το άρθρο 36 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170) δεν θίγεται από την τριετή προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου.

δ) Κάθε επικοινωνία μεταξύ του θιγόμενου προσώπου και της Αρμόδιας Αρχής για την εφαρμογή του παρόντος Κεφαλαίου γίνεται στην ελληνική γλώσσα.

2. α) Με την κατάθεση της ένστασης από το θιγόμενο πρόσωπο περατώνεται αυτοδικαίως κάθε άλλη Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού, δυνάμει ΣΑΔΦ ή Σύμβασης μεταξύ της Ελλάδας και ενός ή περισσοτέρων κρατών - μελών, η οποία σχετίζεται με την αμφισβητούμενη διαφορά. Κάθε άλλη ως άνω διαδικασία περατώνεται την ημέρα κατά την οποία η ένσταση παραλαμβάνεται για πρώτη φορά από αρμόδια αρχή οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου κράτους - μέλους. Μετά την παραλαβή της ένστασης του παρόντος, δεν επιτρέπεται η υποβολή αίτησης υπαγωγής σε Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού που σχετίζεται με τη διαφορά αυτή.

β. Η Αρμόδια Αρχή επιβεβαιώνει στο θιγόμενο πρόσωπο την παραλαβή της ένστασης εντός δύο (2) μηνών από την κατάθεσή της.
Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών σχετικά με την παραλαβή της ένστασης εντός δύο (2) μηνών. Επιπλέον, η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει, κατά τον χρόνο αυτόν, τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών σχετικά με τη γλώσσα ή τις γλώσσες που σκοπεύει να χρησιμοποιήσει για τη μεταξύ

τους επικοινωνία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και ενημερώνεται αντιστοίχως από αυτές.

3. Η ένσταση πρέπει να περιλαμβάνει:

α) το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση, τον αριθμό φορολογικού μητρώου και οποιαδήποτε άλλη πληροφορία είναι απαραίτητη για την ταυτοποίηση του θιγόμενου προσώπου που υπέβαλε την ένσταση στην Αρμόδια Αρχή και την αρμόδια αρχή κάθε ενδιαφερόμενου κράτους - μέλους,

β) τα άλλα κράτη - μέλη, πλην της Ελλάδας, τα οποία αφορά η ένσταση,

γ) τις φορολογικές περιόδους, τις οποίες αφορά η αμφισβητούμενη διαφορά,

δ) ακριβείς πληροφορίες, όσον αφορά στα γεγονότα και τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, με αντίγραφα όλων των δικαιολογητικών και αποδεικτικών στοιχείων, που περιλαμβάνουν τα εξής:

δα) λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τη διάρθρωση της συναλλαγής, καθώς και τις σχέσεις μεταξύ του θιγόμενου προσώπου και των άλλων μερών που συμμετέχουν στις σχετικές συναλλαγές συμπεριλαμβανομένων όλων των γεγονότων που έχουν οριστεί, καλοπίστως, σε αμοιβαίως δεσμευτική συμφωνία μεταξύ του θιγόμενου προσώπου και της Φορολογικής Διοίκησης, κατά περίπτωση,

δβ) λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τη φύση και την ημερομηνία των πράξεων, οι οποίες εγείρουν την αμφισβητούμενη διαφορά, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, ακριβών πληροφοριών όσον αφορά στο ίδιο εισόδημα που αποκτήθηκε στο άλλο κράτος - μέλος και την υπαγωγή του εισοδήματος αυτού στο φορολογητέο εισόδημα στο άλλο κράτος - μέλος, καθώς και λεπτομερή στοιχεία όσον αφορά στον φόρο, που επιβάλλεται ή πρόκειται να επιβληθεί για το εισόδημα αυτό στο άλλο κράτος - μέλος και

δγ) τα σχετικά ποσά στο νόμισμα των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών,

ε) ρητή αναφορά του εφαρμοστέου νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου της Ελλάδας και της ΣΑΔΦ ή Σύμβασης της παρ. 1 του άρθρου 22. Όταν είναι εφαρμοστέες περισσότερες της μίας ΣΑΔΦ, πρέπει να προσδιορίζεται η ΣΑΔΦ που πρέπει να ερμηνευθεί σε σχέση με την κρίσιμη αμφισβητούμενη διαφορά,

στ) έκθεση των λόγων για τους οποίους το θιγόμενο πρόσωπο θεωρεί ότι συντρέχει αμφισβητούμενη διαφορά,

ζ) λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα ή άλλα μέσα θεραπείας που έχουν ασκηθεί ή τις νομικές διαδικασίες που έχουν κινηθεί από το θιγόμενο πρόσωπο αναφορικά με τις σχετικές συναλλαγές, καθώς και με όλες τις δικαστικές αποφάσεις που αφορούν την αμφισβητούμενη διαφορά,

η) δήλωση του θιγόμενου προσώπου ότι αναλαμβάνει την υποχρέωση να απαντήσει κατά το δυνατόν πληρέστερα και με ταχύτητα σε κάθε εύλογο αίτημα της Αρμόδιας Αρχής και της αρμόδιας αρχής άλλου ενδιαφερόμενου κράτους - μέλους, και να διαβιβάζει στις ως άνω αρμόδιες αρχές κάθε σχετικό έγγραφο κατόπιν αιτήματος,

θ) αντίγραφα των ακόλουθων εγγράφων:

θα) της οριστικής πράξης προσδιορισμού φόρου,

θβ) της έκθεσης ελέγχου ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, βάσει του οποίου εγείρεται η αμφισβητούμενη διαφορά, και

θγ) αντίγραφο κάθε άλλου εγγράφου που εκδόθηκε από τις φορολογικές αρχές σε σχέση με την αμφισβητούμενη διαφορά, κατά περίπτωση.

ι) αντίγραφα όλων των σχετικών εγγράφων, εφόσον υπάρχουν, πληροφορίες σχετικά με κάθε άλλη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού ή διαιτητική διαδικασία που έχει εκκινήσει από το θιγόμενο πρόσωπο για την ίδια αμφισβητούμενη διαφορά και την ίδια φορολογική περίοδο.

ια) δήλωση του θιγόμενου προσώπου, ότι συμμορφώνεται με την περ. α) της παρ. 2 του άρθρου 23, εφόσον τυγχάνει εφαρμογής,

ιβ) οποιαδήποτε άλλη πρόσθετη πληροφορία που το θιγόμενο πρόσωπο θεωρεί αναγκαία για την ουσιαστική εξέταση της συγκεκριμένης υπόθεσης σε σχέση με την αμφισβητούμενη διαφορά.

4. α) Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να ζητήσει από το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση να παράσχει πρόσθετες πληροφορίες, τις οποίες θεωρεί αναγκαίες για την εξέταση της ένστασης, εντός τριών (3) μηνών από την παραλαβή της ένστασης.

β) Το θιγόμενο πρόσωπο, που λαμβάνει την αίτηση της περ. α), απαντά εντός τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της αίτησης παροχής πληροφοριών στο θιγόμενο πρόσωπο. Αντίγραφο της εν λόγω απάντησης διαβιβάζεται ταυτόχρονα στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών.

Άρθρο 24
Ανάκληση της ένστασης
(άρθρο 3 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση μπορεί να την ανακαλέσει ανά πάσα στιγμή. Για τον σκοπό αυτόν το θιγόμενο πρόσωπο κοινοποιεί γραπτή ανάκληση σε καθεμία από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών ταυτοχρόνως.

2. Με την κοινοποίηση της ανάκλησης της ένστασης περατώνονται αυτοδικαίως και αμέσως όλες οι διαδικασίες του παρόντος Κεφαλαίου.

3. Η Αρμόδια Αρχή που λαμβάνει την κοινοποίηση της ανάκλησης, ενημερώνει αμελλητί τις άλλες αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών για την περάτωση των διαδικασιών.

Άρθρο 25
Απόφαση Αρμόδιας Αρχής σχετικά
με την αποδοχή ή απόρριψη της ένστασης
(άρθρα 3, 5 και 16 παρ. 3 και 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή αποφασίζει σχετικά με την αποδοχή ή την απόρριψη της ένστασης εντός έξι (6) μηνών από την παραλαβή της. Εάν η Αρμόδια Αρχή έχει υποβάλει αίτημα παροχής πρόσθετων πληροφοριών σύμφωνα με την περ. α) της παρ. 4 του άρθρου 23, το διάστημα του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει από την παραλαβή της εν λόγω απάντησης. Εάν το θιγόμενο πρόσωπο έχει εκκινήσει διαδικασία του άρθρου 63 ΚΦΔ, το διάστημα των έξι (6) μηνών αρχίζει από:

(α) την κοινοποίηση της οριστικής απόφασης που εκδόθηκε στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας,

(β) την με οποιονδήποτε άλλο τρόπο ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας,

(γ) την με οποιονδήποτε τρόπο αναστολή της διαδικασίας.

2. Η άσκηση δικαστικής προσφυγής ενώπιον ελληνικού δικαστηρίου για την αμφισβητούμενη διαφορά δεν εμποδίζει την υποβολή ένστασης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου. Σε αυτήν την περίπτωση, η Αρμόδια Αρχή προχωρά στην εξέταση της ένστασης, εφόσον η υπόθεση δεν έχει συζητηθεί κατά τον χρόνο υποβολής της ένστασης. Το θιγόμενο πρόσωπο οφείλει να προσκομίσει στην Αρμόδια Αρχή, μαζί με τα δικαιολογητικά έγγραφα

της παρ. 3 του άρθρου 23, αντίγραφο της ασκηθείσας προσφυγής, καθώς και βεβαίωση από τη Γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου ότι η υπόθεση δεν έχει συζητηθεί.

3. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμελλητί το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών σχετικά με την απόφασή της σύμφωνα με την παρ. 1.

4. Η Αρμόδια Αρχή απορρίπτει την ένσταση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παρ. 1, εάν:
α) κατά την κατάθεσή της η ένσταση δεν περιέχει τις πληροφορίες ή τα έγγραφα που απαιτούνται βάσει της παρ. 3 του άρθρου 23 ή
β) οι πληροφορίες που ζητήθηκαν σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 23 δεν υποβλήθηκαν ή δεν υποβλήθηκαν εμπρόθεσμα, ή
γ) δεν υπάρχει αμφισβητούμενη διαφορά για το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση ή
δ) η ένσταση δεν υποβλήθηκε εντός της τριετούς προθεσμίας της παρ. 1 του άρθρου 23.
Κατά την ενημέρωση του θιγόμενου προσώπου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3, η Αρμόδια Αρχή αναφέρει τους γενικούς λόγους της απόρριψής της.

5. Εάν η Αρμόδια Αρχή δεν λάβει απόφαση σχετικά με την αποδοχή ή την απόρριψη της ένστασης εντός της προθεσμίας, που προβλέπεται στην παρ. 1, μετά από την πάροδο αυτής της προθεσμίας θεωρείται ότι η ένσταση έχει γίνει δεκτή από την Αρμόδια Αρχή.

6. **α.** Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να αποφασίσει εντός της προθεσμίας των έξι (6) μηνών της παρ. 1, να επιλύσει μονομερώς την αμφισβητούμενη διαφορά χωρίς τη συμμετοχή των αρμοδίων αρχών των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών. Αν η Αρμόδια Αρχή έχει υποβάλει αίτημα παροχής πρόσθετων πληροφοριών σύμφωνα με την περ. α΄ της παρ. 4 του άρθρου 23, η προθεσμία των έξι (6) μηνών του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει από την παραλαβή της εν λόγω απάντησης. Αν η Αρμόδια Αρχή προβεί σε μονομερή επίλυση της αμφισβητούμενης διαφοράς εκδίδεται απόφαση της παρ. 2 του άρθρου 63Α του ν. 4174/2013 (Α΄ 170) και περατώνονται όλες οι διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν Κεφάλαιο.

β. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμελλητί το θιγόμενο πρόσωπο και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών για την περάτωση όλων των διαδικασιών που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, ως αποτέλεσμα της μονομερούς επίλυσής της.

7. Στην περίπτωση που παύει να υφίσταται η αμφισβητούμενη διαφορά για οποιονδήποτε λόγο, νομικό ή πραγματικό, το σύνολο των διαδικασιών που ορίζονται στο παρόν περατώνονται αυτοδικαίως και αμέσως. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως το θιγόμενο πρόσωπο για την περάτωση της διαδικασίας και τους συναφείς λόγους.

Άρθρο 26
Υποβολή αίτησης ακύρωσης κατά της απόρριψης της ένστασης
(άρθρο 5 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Σε περίπτωση απόρριψης της ένστασης από τις αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει κατά της απορριπτικής απόφασης της Αρμόδιας Αρχής αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εντός

προθεσμίας εξήντα ημερών, η οποία εκκινεί από την κοινοποίηση στο θιγόμενο πρόσωπο της απόφασης της αρμόδιας αρχής κράτους - μέλους, η οποία απέρριψε τελευταία την ένσταση.

2. Το θιγόμενο πρόσωπο, που ασκεί την αίτηση ακύρωσης, δεν μπορεί να υποβάλει αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 27:
α) για όσο διάστημα εκκρεμεί η έκδοση απόφασης επί της αίτησης ακύρωσης ή
β) σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης ακύρωσης.

Άρθρο 27
Εξέταση του παραδεκτού της ένστασης από τη Συμβουλευτική Επιτροπή
(άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Αν η ένσταση που υποβλήθηκε από το θιγόμενο πρόσωπο έχει απορριφθεί, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 25, από τουλάχιστον μία αλλά όχι από το σύνολο των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να υποβάλει προς την Αρμόδια Αρχή αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής. Η αίτηση αυτή επιτρέπεται μόνο εφόσον, σύμφωνα με οποιουσδήποτε εφαρμοστέους εθνικούς κανόνες, κατά της απόρριψης της ένστασης σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 25:
(α) δεν μπορεί να ασκηθεί ένδικο βοήθημα ή μέσο,
(β) δεν εκκρεμεί ένδικο βοήθημα ή μέσο,
(γ) το θιγόμενο πρόσωπο έχει παραιτηθεί επίσημα από το δικαίωμα άσκησης ένδικου βοηθήματος ή μέσου, γεγονός που αποδεικνύεται από τη δήλωση παραίτησης, η οποία περιέχεται στην αίτηση της παρούσας.

2. Το θιγόμενο πρόσωπο υποβάλλει την αίτηση για τη συγκρότηση Συμβουλευτικής Επιτροπής γραπτώς το αργότερο εντός πενήντα (50) ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 25 ή πενήντα (50) ημερών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης από το αρμόδιο δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 26, κατά περίπτωση. Η αίτηση του προηγούμενου εδαφίου πρέπει να υποβληθεί ταυτόχρονα στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών με τις ίδιες πληροφορίες.

3. Σε περίπτωση αποδοχής της αίτησης, οι αρμόδιες αρχές των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να συγκροτήσουν Συμβουλευτική Επιτροπή εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την παραλαβή της εν λόγω αίτησης. Μόλις συσταθεί η Συμβουλευτική Επιτροπή, ο πρόεδρός της ενημερώνει σχετικά το θιγόμενο πρόσωπο αμελλητί.

4. Η Συμβουλευτική Επιτροπή αποφασίζει για την αποδοχή της ένστασης εντός έξι (6) μηνών από την ημερομηνία σύστασής της.

5. Η Συμβουλευτική Επιτροπή κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών την απόφασή της εντός τριάντα (30) ημερών από την έκδοση της απόφασης.

6. Αν η Συμβουλευτική Επιτροπή διαπιστώσει ότι η ένσταση πληροί όλες τις απαιτήσεις του άρθρου 23 εκκινεί η διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 28, κατόπιν αίτησης μιας από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών. Αν η Συμβουλευτική Επιτροπή αποφανθεί κατά της απόρριψης της ένστασης από την Αρμόδια Αρχή, τότε εκκινεί η διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 28, και η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει τη Συμβουλευτική Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων

ενδιαφερόμενων κρατών - μελών για την εκκίνηση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού.

7. Εάν καμία αρμόδια αρχή δεν έχει ζητήσει την εκκίνηση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού εντός εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η Συμβουλευτική Επιτροπή γνωμοδοτεί σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς, όπως προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 33. Σε αυτήν την περίπτωση, για τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου 33, λογίζεται ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή συστάθηκε την ημερομηνία, κατά την οποία παρήλθε η προθεσμία των εξήντα (60) ημερών.

Άρθρο 28
Προθεσμίες για την ολοκλήρωση της
διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού
(άρθρα 4 και 16 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Εάν η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών κάνουν δεκτή την ένσταση, επιδιώκουν να επιλύσουν την αμφισβητούμενη διαφορά με διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού εντός δύο (2) ετών από την τελευταία κοινοποίηση της απόφασης περί αποδοχής της ένστασης από μια από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών.

2. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να προτείνει στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών την παράταση για ένα (1) έτος της προθεσμίας της παρ. 1, παραθέτοντας εγγράφως τους λόγους της αιτούμενης παράτασης. Η Αρμόδια Αρχή δεν διατυπώνει αντιρρήσεις σχετικά με την πρόταση παράτασης της αρμόδιας αρχής άλλου ενδιαφερόμενου κράτους - μέλους, εφόσον η πρόταση αυτή έχει αιτιολογηθεί εγγράφως. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως το θιγόμενο πρόσωπο για την παράταση της προθεσμίας της παρ. 1.

3. Σε περίπτωση που το θιγόμενο πρόσωπο έχει εκκινήσει νομικές διαδικασίες σύμφωνα με τα άρθρα 25, 26 ή 27 στην Ελλάδα ή σε οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος - μέλος η προθεσμία της παρ. 1 αρχίζει την επομένη της ημέρας κατά την οποία**:**
(α) η απόφαση που εκδόθηκε στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας έχει καταστεί οριστική,
(β) η διαδικασία ολοκληρώθηκε οριστικά με άλλο τρόπο,
(γ) η διαδικασία έχει ανασταλεί.

Άρθρο 29
Αιτήσεις παροχής πληροφοριών
(άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

Αν η Αρμόδια Αρχή το κρίνει αναγκαίο, μπορεί να ζητήσει από το θιγόμενο πρόσωπο πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την αμφισβητούμενη διαφορά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού του άρθρου 28. Η περ. (β) της παρ. 4 του άρθρου 23 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 30
Έκδοση δικαστικής απόφασης επί της αμφισβητούμενης διαφοράς
(άρθρο 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

Εάν επί της αμφισβητούμενης διαφοράς εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση ελληνικού δικαστηρίου πριν από την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών στο πλαίσιο της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού για την ίδια αμφισβητούμενη διαφορά, το θιγόμενο πρόσωπο οφείλει να προσκομίσει αμελλητί στην Αρμόδια Αρχή αντίγραφο της δικαστικής απόφασης. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών την απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου και τις ενημερώνει ότι η διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού περατώνεται αυτοδικαίως από την ημερομηνία της εν λόγω κοινοποίησης.

Άρθρο 31
Συμφωνία μεταξύ των αρμοδίων αρχών
των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών
(άρθρο 4 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Εάν οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών καταλήξουν σε συμφωνία για τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 28, η Αρμόδια Αρχή εκδίδει και κοινοποιεί αμελλητί στο θιγόμενο πρόσωπο την εν λόγω συμφωνία, η οποία είναι δεσμευτική και εκτελεστή, με την επιφύλαξη της αποδοχής της από το θιγόμενο πρόσωπο και της παραίτησής του από το δικαίωμα προσφυγής σε οποιοδήποτε άλλο μέσο επίλυσης της διαφοράς, κατά περίπτωση.

2. Αν έχουν ήδη εκκινήσει διαδικασίες που αφορούν τα άλλα ένδικα ή διοικητικά μέσα θεραπείας από το θιγόμενο πρόσωπο (εκκρεμείς διαδικασίες ενώπιον της Φορολογικής Διοίκησης ή των Δικαστηρίων), η απόφαση γίνεται δεσμευτική και εκτελεστή μόλις το θιγόμενο πρόσωπο προσκομίσει αποδείξεις στην Αρμόδια Αρχή ότι έχουν γίνει ενέργειες για την περάτωση των διαδικασιών αυτών. Οι αποδείξεις για την περάτωση των εν λόγω διαδικασιών προσκομίζονται το αργότερο εντός εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση της παρούσας κοινοποιείται στο θιγόμενο πρόσωπο.

3. Εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παρ. 1 και 2, εκδίδεται απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 63Α, την περ. θ΄ της παρ. 2 του άρθρου 45, την παρ. 4 του άρθρου 41 και την παρ. 2 του άρθρου 36 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170), εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση της εξηκονθήμερης προθεσμίας της παρ. 2 του παρόντος. Η απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού εφαρμόζεται αμελλητί ανεξαρτήτως άλλων προθεσμιών που ορίζονται στον ν. 4174/2013.

Άρθρο 32
Περάτωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού
χωρίς συμφωνία
(άρθρα 4 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Εάν οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών δεν καταλήξουν σε συμφωνία για τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 28, η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως το θιγόμενο πρόσωπο για τους λόγους της μη επίτευξης συμφωνίας.

2. Εάν το θιγόμενο πρόσωπο ανακαλέσει την ένσταση, ή εάν παύσει να υφίσταται η αμφισβητούμενη διαφορά, εφαρμόζονται το άρθρο 24 και η παρ. 7 του άρθρου 25.

3. Οι διαδικασίες του παρόντος Κεφαλαίου περατώνονται αυτοδικαίως, αν μια αρμόδια αρχή ενδιαφερόμενου κράτους - μέλους ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές των άλλων

ενδιαφερόμενων κρατών - μελών ότι ένα δικαστήριο ή άλλη δικαστική αρχή του πρώτου κράτους - μέλους εξέδωσε αμετάκλητη απόφαση επί της αμφισβητούμενης διαφοράς, από την οποία δεν επιτρέπονται παρεκκλίσεις βάσει του εθνικού δικαίου αυτού του κράτους - μέλους.

Άρθρο 33
Επίλυση διαφορών από τη Συμβουλευτική Επιτροπή
(άρθρα 6, 14 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Εάν οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών είχαν κάνει δεκτή την ένσταση που υποβλήθηκε από το θιγόμενο πρόσωπο, αλλά δεν κατέστη δυνατόν να καταλήξουν σε συμφωνία για την αμφισβητούμενη διαφορά μέσω της διαδικασίας του αμοιβαίου διακανονισμού εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 28, το θιγόμενο πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση μπορεί να υποβάλει αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής, προκειμένου να γνωμοδοτήσει σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς. Η αίτηση για τη συγκρότηση Συμβουλευτικής Επιτροπής υποβάλλεται γραπτώς από το θιγόμενο πρόσωπο, ταυτόχρονα στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών και με τις ίδιες πληροφορίες, το αργότερο εντός πενήντα (50) ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 32.

2. Εάν επί της αμφισβητούμενης διαφοράς έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση ελληνικού δικαστηρίου πριν το θιγόμενο πρόσωπο υποβάλλει αίτηση σύμφωνα με την παρ. 1, η παρ. 1 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση μη επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς κατά τη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού του άρθρου 28. Το θιγόμενο πρόσωπο οφείλει να προσκομίσει αμελλητί αντίγραφο της δικαστικής απόφασης στην Αρμόδια Αρχή, η οποία την κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών.

3. Η Συμβουλευτική Επιτροπή συστήνεται το αργότερο εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την παραλαβή της αίτησης. Μόλις συσταθεί η Συμβουλευτική Επιτροπή, ο πρόεδρός της ενημερώνει σχετικά το θιγόμενο πρόσωπο αμελλητί.

4. Η Συμβουλευτική Επιτροπή γνωστοποιεί εγγράφως τη γνώμη της στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών το αργότερο εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την ημερομηνία συγκρότησής της. Εάν κατά τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η αμφισβητούμενη διαφορά είναι τέτοια που απαιτούνται περισσότεροι από έξι (6) μήνες, μπορεί να αποφασίσει την παράταση της προθεσμίας αυτής κατά τρεις (3) μήνες. Η Συμβουλευτική Επιτροπή ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών και το θιγόμενο πρόσωπο για την παράταση αυτή.

5. Η Συμβουλευτική Επιτροπή αιτιολογεί τη γνώμη της με βάση τα οριζόμενα στις διατάξεις της εφαρμοστέας Συμφωνίας ή Σύμβασης του άρθρου 22, καθώς και σε άλλους κανόνες των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών που τυγχάνουν εφαρμογής.

6. Η Συμβουλευτική Επιτροπή εκφέρει τη γνώμη της με απλή πλειοψηφία των μελών της. Εάν δεν επιτευχθεί πλειοψηφία, η ψήφος του προέδρου καθορίζει την τελική γνώμη.

7. Ο πρόεδρος κοινοποιεί αμελλητί τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής στις αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών.

Άρθρο 34
Οριστική απόφαση των αρμόδιων αρχών
(άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή συμφωνεί με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από την κοινοποίηση της γνώμης της Συμβουλευτικής Επιτροπής σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς.

2. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν απόφαση, που αποκλίνει από τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Ωστόσο, εάν δεν καταλήξουν σε συμφωνία για τον τρόπο επίλυσης της διαφοράς, δεσμεύονται από τη γνώμη αυτή.

3. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί αμελλητί την οριστική απόφαση για την επίλυση της αμφισβητούμενης διαφοράς στο θιγόμενο πρόσωπο. Σε κάθε περίπτωση το θιγόμενο πρόσωπο έχει δικαίωμα πρόσβασης στην οριστική απόφαση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, Α΄ 45).

4. Η οριστική απόφαση είναι δεσμευτική για την Ελλάδα και για τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη και δεν έχει δεσμευτική ισχύ για άλλες διαδικασίες επίλυσης διαφορών, ήτοι δεν συνιστά προηγούμενο.

5. Η οριστική απόφαση του παρόντος άρθρου τίθεται σε εφαρμογή εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών που αρχίζει από την επόμενη της ημέρας, κατά την οποία η οριστική απόφαση κοινοποιήθηκε, κατά περίπτωση, εφόσον το θιγόμενο πρόσωπο δηλώσει εγγράφως στην Αρμόδια Αρχή ότι αποδέχεται την επίλυση της διαφοράς και παραιτείται από το δικαίωμα άσκησης οποιουδήποτε ενδίκου βοηθήματος ή μέσου και μέσου θεραπείας κατά των πράξεων προσδιορισμού του φόρου συνεπεία της οριστικής απόφασης των αρμόδιων αρχών, προσκομίζοντας ταυτόχρονα βεβαίωση για παραίτηση από τα εκκρεμή ένδικα βοηθήματα ή μέσα. Το άρθρο 31 εφαρμόζεται αναλόγως.

6. Μετά από την αποδοχή της οριστικής απόφασης και την παραίτηση του θιγόμενου προσώπου κατά τα οριζόμενα στην παρ. 5 εκδίδεται απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού κατά τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α΄ 170), εφαρμοζομένων της παρ. 2 του άρθρου 63Α, της περ. θ΄ της παρ. 2 του άρθρου 45 και της παρ. 4 του άρθρου 41 αυτού. Η απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού εκδίδεται εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση της προθεσμίας της παρ. 5.

7. Μετά από τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 1, η διαδικασία που ορίζεται στο παρόν Κεφάλαιο θεωρείται ότι έχει λήξει και εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 4174/2013.

Άρθρο 35
Δημοσιότητα οριστικής απόφασης
(άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Συμβουλευτική Επιτροπή εκδίδει τη γνώμη της εγγράφως.

2. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να συμφωνήσει με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών να δημοσιεύσουν ολόκληρο το κείμενο της οριστικής απόφασης του άρθρου 24, υπό την προϋπόθεση ότι συναινεί κάθε θιγόμενο πρόσωπο το οποίο αφορά η εν λόγω απόφαση.

3. Εάν μια από τις αρμόδιες αρχές ή το θιγόμενο πρόσωπο δεν συναινεί στη δημοσίευση ολόκληρου του κειμένου της οριστικής απόφασης, η Αρμόδια Αρχή δημοσιεύει περίληψη της οριστικής απόφασης. Η περίληψη περιλαμβάνει:
α) περιγραφή των γεγονότων και του αντικειμένου της αμφισβητούμενης διαφοράς,
β) την ημερομηνία της οριστικής απόφασης,
γ) τις οικείες φορολογικές περιόδους,
δ) τη νομική βάση,
ε) τον οικονομικό τομέα ή κλάδο,
στ) σύντομη περιγραφή του τελικού αποτελέσματος, καθώς και
ζ) τη μέθοδο επίλυσης της διαφοράς.
Η Αρμόδια Αρχή χρησιμοποιεί για τον σκοπό αυτό τα σχετικά υποδείγματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και συγκεκριμένα συμπληρώνει το «τυποποιημένο έντυπο για την κοινοποίηση των πληροφοριών που αφορούν τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης», που περιέχεται στο Παράρτημα ΙΙ του Εκτελεστικού Κανονισμού (ΕΕ) 2019/652 της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 2019 (ΕΕ 2019, L 110, σ. 26).

4. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί τις πληροφορίες που πρόκειται να δημοσιευθούν, σύμφωνα με την παρ. 3, στο θιγόμενο πρόσωπο πριν από τη δημοσίευσή τους. Το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να υποβάλει αίτηση στην Αρμόδια Αρχή και στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών το αργότερο εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτό των πληροφοριών σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο για τη μη δημοσίευση πληροφοριών που εμπίπτουν σε εμπορικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο, ή σε εμπορικές διαδικασίες, ή πληροφορίες, ή που αντιβαίνουν προς τη δημόσια τάξη.

5. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αμελλητί τις πληροφορίες που θα δημοσιευθούν σύμφωνα με την παρ. 3.

Άρθρο 36
Λόγοι απόρριψης της αίτησης συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής και πρόωρος τερματισμός της διαδικασίας επίλυσης διαφορών
(άρθρο 16 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 33, η Αρμόδια Αρχή απορρίπτει την αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής, εφόσον για την ίδια αμφισβητούμενη διαφορά έχει εκδοθεί σε βάρος του θιγόμενου προσώπου αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση για εγκλήματα φοροδιαφυγής σύμφωνα με το άρθρο 66 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170) ή σύμφωνα με το άρθρο 25 του ν. 1882/1990 (Α΄ 43).

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 33, η Αρμόδια Αρχή απορρίπτει την αίτηση συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής, εάν η αμφισβητούμενη διαφορά δεν αφορά διπλή φορολογία. Στην περίπτωση αυτή, η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως το θιγόμενο πρόσωπο και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών.

3. Η διαδικασία επίλυσης διαφορών του παρόντος Κεφαλαίου τερματίζεται αυτοδικαίως, εάν η αρμόδια αρχή ενός από τα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη ενημερώσει την Αρμόδια Αρχή ότι ένα δικαστήριο ή άλλη δικαστική αρχή του πρώτου κράτους - μέλους εξέδωσε αμετάκλητη απόφαση επί της αμφισβητούμενης διαφοράς, από την οποία δεν επιτρέπονται παρεκκλίσεις βάσει του εθνικού δικαίου αυτού του κράτους - μέλους.

Άρθρο 37
Σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής
(άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

Η Συμβουλευτική Επιτροπή αποτελείται από:
α) τον πρόεδρό της,
β) έναν εκπρόσωπο της αρμόδιας αρχής από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος - μέλος,
γ) ένα ανεξάρτητο πρόσωπο, που ορίζεται από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος - μέλος από τον κατάλογο του άρθρου 40.

Αν συμφωνούν οι αρμόδιες αρχές, ο αριθμός των προσώπων των περ. β) και γ) μπορεί να αυξηθεί σε δύο εκπροσώπους ή ανεξάρτητα πρόσωπα για κάθε αρμόδια αρχή του οικείου κράτους - μέλους.

Άρθρο 38
Διορισμός Συμβουλευτικής Επιτροπής, ανεξάρτητων προσώπων
και προέδρου από την Αρμόδια Αρχή και μετά από απόφαση
του αρμόδιου δικαστηρίου
(άρθρα 7 και 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών συμφωνούν για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να γίνει ο διορισμός των ανεξάρτητων προσώπων. Σύμφωνα με τη διαδικασία περί διορισμού των ανεξάρτητων προσώπων και κατόπιν του διορισμού αυτών, διορίζεται και ένας αναπληρωτής για καθένα από αυτά για τις περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα ανεξάρτητα πρόσωπα κωλύονται να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους. Εάν οι αρμόδιες αρχές δεν συμφωνήσουν κατά τα προηγούμενα εδάφια, ο διορισμός των ανεξάρτητων προσώπων πραγματοποιείται με κλήρωση.

2. Κατά της παράλειψης της Αρμόδιας Αρχής για συγκρότηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής εντός της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 33, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο αποφαίνεται ανεκκλήτως. Η δικάσιμος ορίζεται σε διάστημα δύο (2) μηνών το αργότερο από την κατάθεση της αίτησης ακύρωσης και η απόφαση δημοσιεύεται εντός δύο (2) μηνών από τη συζήτηση της υπόθεσης. Η απόφαση που δημοσιεύεται επί της αίτησης ακύρωσης, κοινοποιείται μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τη δημοσίευσή της στον αιτούντα, καθώς και στην Αρμόδια Αρχή, η οποία μεριμνά για την εφαρμογή της εντός ενός (1) μηνός από την κοινοποίηση και, με τη σειρά της, ενημερώνει αμελλητί τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών.

3. Κατά της παράλειψης της Αρμόδιας Αρχής να διορίσει ένα (1) τουλάχιστον ανεξάρτητο πρόσωπο και έναν αναπληρωτή του στη Συμβουλευτική Επιτροπή, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 27 και της παρ. 3 του άρθρου 33, προκειμένου η Αρμόδια Αρχή να διορίσει το ανεξάρτητο

πρόσωπο και έναν αναπληρωτή του από τον κατάλογο του άρθρου 40, κατά την προβλεπόμενη στην παρ. 2 διαδικασία.

4. Εάν καμία από τις αρμόδιες αρχές όλων των ενδιαφερόμενων κρατών - μελών δεν προβεί σε διορισμό ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους στη Συμβουλευτική Επιτροπή, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 27 και της παρ. 3 του άρθρου 33, κατά περίπτωση, να ασκήσει αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3. Για τον διορισμό των ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους από τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη, το θιγόμενο πρόσωπο πρέπει να υποβάλει αίτηση προς το αρμόδιο δικαστήριο ή αρχή που θα οριστεί για τον σκοπό αυτό από τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη. Τα εν λόγω ανεξάρτητα πρόσωπα ορίζουν πρόεδρο με κλήρωση, βάσει του καταλόγου των ανεξάρτητων προσώπων.

Για τον διορισμό των ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους, κάθε θιγόμενο πρόσωπο προσφεύγει ή ασκεί αίτηση ακύρωσης κατά περίπτωση ανάλογα με τις εσωτερικές διαδικασίες του κράτους κατοικίας του, σε περίπτωση που η υπόθεση αφορά σε περισσότερα από ένα θιγόμενα πρόσωπα, ή στο κράτος - μέλος, του οποίου η αρμόδια αρχή δεν προέβη στον διορισμό ενός τουλάχιστον ανεξάρτητου προσώπου και αναπληρωτή του, σε περίπτωση που η υπόθεση αφορά μόνο ένα θιγόμενο πρόσωπο.

5. Το αίτημα για την ακύρωση της παράλειψης του διορισμού των ανεξάρτητων προσώπων και των αναπληρωτών τους, σύμφωνα με την παρ. 3, παραπέμπεται ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, μόνο μετά από την παρέλευση της προθεσμίας των εκατόν είκοσι (120) ημερών της παρ. 1 του άρθρου 27 και εντός τριάντα (30) ημερών από την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας.

6. Το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών λαμβάνει απόφαση σύμφωνα με τις παρ. 2, 3 ή 4 και κοινοποιεί την απόφαση αυτή στον αιτούντα και στην Αρμόδια Αρχή, η οποία με τη σειρά της ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών - μελών.

7. Οι εκπρόσωποι των αρμόδιων αρχών και τα ανεξάρτητα πρόσωπα που διορίζονται σύμφωνα με την παρ. 1 εκλέγουν πρόεδρο από τον κατάλογο του άρθρου 40. Εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ των εκπροσώπων των αρμόδιων αρχών και των ανεξάρτητων προσώπων, πρόεδρος διορίζεται δικαστής. Εάν όλα τα ανεξάρτητα πρόσωπα διορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της παρ. 3, ο πρόεδρος ορίζεται με κλήρωση μεταξύ των ανεξάρτητων προσώπων.

Άρθρο 39
Ανεξαρτησία
(άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. α) Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να ζητήσει την εξαίρεση συγκεκριμένου προτεινόμενου ανεξάρτητου προσώπου στη Συμβουλευτική Επιτροπή για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους λόγους:
αα) το πρόσωπο αυτό ανήκει σε μία από τις ενδιαφερόμενες φορολογικές διοικήσεις ή ασκεί καθήκοντα για λογαριασμό μίας από αυτές ή βρισκόταν σε αυτήν την κατάσταση σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, κατά τη διάρκεια των τριών (3) προηγουμένων ετών,
αβ) το πρόσωπο αυτό κατέχει ή κατείχε ουσιώδη συμμετοχή ή δικαίωμα ψήφου σε οποιοδήποτε από τα εμπλεκόμενα θιγόμενα πρόσωπα ή απασχολείται ή απασχολήθηκε ως

υπάλληλος ή σύμβουλός τους σε οποιαδήποτε στιγμή, κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε (5) ετών πριν από την ημερομηνία διορισμού του,
αγ) το πρόσωπο αυτό δεν παρέχει επαρκείς εγγυήσεις αντικειμενικότητας για την επίλυση της αμφισβητούμενης διαφοράς,
αδ) το πρόσωπο αυτό είναι υπάλληλος σε επιχείρηση που παρέχει φορολογικές συμβουλές ή άλλως παρέχει φορολογικές συμβουλές σε επαγγελματική βάση ή βρισκόταν σε μια τέτοια κατάσταση σε οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια περιόδου τουλάχιστον τριών (3) ετών πριν από την ημερομηνία διορισμού του.

β) Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να συμφωνήσει με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερομένων κρατών - μελών, μέχρις ότου συγκροτηθεί η Συμβουλευτική Επιτροπή, πρόσθετους λόγους για την απόρριψη του διορισμού ανεξάρτητων προσώπων στη Συμβουλευτική Επιτροπή.

2. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να ζητήσει από κάθε ανεξάρτητο πρόσωπο που έχει διοριστεί, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 38 ή από τον αναπληρωτή του, να γνωστοποιήσει κάθε συμφέρον, σχέση ή άλλο στοιχείο, που είναι πιθανόν να επηρεάσει την ανεξαρτησία ή την αμεροληψία του ή να εγείρει υπόνοια μεροληψίας στη διαδικασία. Για τον σκοπό αυτόν, το ανεξάρτητο πρόσωπο ή ο αναπληρωτής του υποχρεούται να συμπληρώσει τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του υποδείγματος «Κοινολόγηση τυχόν συγκρούσεων συμφερόντων», που περιέχεται στο Μέρος 2 του Παραρτήματος Ι του Εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/652 της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 2019 (ΕΕ 2019, L110, σ. 26).

3. Για περίοδο δώδεκα (12) μηνών μετά από την έκδοση της απόφασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής, κάθε ανεξάρτητο πρόσωπο που είναι μέλος της εν λόγω Συμβουλευτικής Επιτροπής δεν πρέπει να βρεθεί σε κατάσταση η οποία θα μπορούσε να είχε οδηγήσει την Αρμόδια Αρχή να ζητήσει την εξαίρεση του προσώπου αυτού, κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 1, αν το πρόσωπο αυτό βρισκόταν στην κατάσταση αυτή, κατά τον χρόνο διορισμού του στην εν λόγω Συμβουλευτική Επιτροπή. Στην περίπτωση αυτή, εφόσον η εκδοθείσα, σύμφωνα με το άρθρο 24, απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού έχει βασισθεί στη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η Αρμόδια Αρχή μπορεί να ασκήσει αίτηση ακύρωσης κατ' αυτής. Με την άσκηση της αίτησης ακύρωσης και μέχρι την έκδοση και κοινοποίηση της απόφασης επί αυτής αναστέλλεται η εκτέλεση της εν λόγω απόφασης αμοιβαίου διακανονισμού. Εφόσον το δικαστήριο ακυρώσει την απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού, που εκδόθηκε με βάση τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, η υπόθεση εξετάζεται εκ νέου από νέα Συμβουλευτική Επιτροπή, η οποία ορίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή, η προθεσμία των εκατόν είκοσι (120) ημερών για τη συγκρότηση της Επιτροπής εκκινεί από την ημερομηνία της κοινοποίησης στην Αρμόδια Αρχή της δικαστικής απόφασης, με την οποία ακυρώνεται η απόφαση αμοιβαίου διακανονισμού, που εκδόθηκε με βάση τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

Άρθρο 40
Κατάλογος των ανεξάρτητων προσώπων
(άρθρο 9 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Μέχρι τις 10 Αυγούστου 2020, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, ορίζονται για την Ελλάδα τρία (3) τουλάχιστον πρόσωπα που διαθέτουν επαγγελματική επάρκεια, είναι ανεξάρτητα και μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους με αμεροληψία και ακεραιότητα, προκειμένου να

περιληφθούν στον κατάλογο των ανεξάρτητων προσώπων που διορίζονται από όλα τα κράτη-μέλη και συντάσσεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

2. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί αμελλητί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα ονόματα των ανεξάρτητων προσώπων που έχουν οριστεί κατά την παρ. 1. Παρέχει, επίσης, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή πλήρεις και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με το επαγγελματικό και ακαδημαϊκό τους υπόβαθρο, την επαγγελματική τους επάρκεια και την εμπειρογνωμοσύνη τους, καθώς και τις συγκρούσεις συμφερόντων, που μπορεί να συντρέχουν στο πρόσωπό τους. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να διευκρινίσει στην κοινοποίησή της ποια από τα εν λόγω πρόσωπα μπορούν να διοριστούν στη θέση του προέδρου.
3. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει αμέσως την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τυχόν αλλαγές στον κατάλογο ανεξάρτητων προσώπων.
4. Αν η Αρμόδια Αρχή λάβει απόφαση ότι ένα πρόσωπο που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρ. 1 δεν είναι πλέον ανεξάρτητο πρόσωπο ή δεν είναι πλέον σε θέση να διοριστεί ως ανεξάρτητο πρόσωπο για άλλους λόγους, προτείνει την ανάκληση του διορισμού του και ενημερώνει αμέσως την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
5. Αν η Αρμόδια Αρχή έχει εύλογη αιτία να ζητήσει την εξαίρεση ανεξάρτητου προσώπου που περιλαμβάνεται στον κατάλογο, για λόγους έλλειψης ανεξαρτησίας, ενημερώνει σχετικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και παρέχει τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία. Η Επιτροπή ενημερώνει το κράτος-μέλος που έχει ορίσει το εν λόγω πρόσωπο για την αίτηση εξαίρεσης και τα αποδεικτικά στοιχεία της Αρμόδιας Αρχής.
6. Η Αρμόδια Αρχή, όταν ενημερωθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ότι για πρόσωπο που όρισε κατά την παρ. 1 υπάρχει αίτηση εξαίρεσης με συναφή αποδεικτικά στοιχεία από αρμόδια αρχή άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, λαμβάνει εντός έξι (6) μηνών τα αναγκαία μέτρα για να εξετάσει την αίτηση εξαίρεσης και να προτείνει αν το εν λόγω πρόσωπο θα συνεχίσει να περιλαμβάνεται στον κατάλογο ή αν θα διαγραφεί από αυτόν, βάσει των εν λόγω αντιρρήσεων και αποδεικτικών στοιχείων σύμφωνα με τις διαδικασίες της παρ. 7. Η Αρμόδια Αρχή απευθύνει αμελλητί σχετική κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

7. Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, προβλέπονται διαδικασίες για την αφαίρεση από τον κατάλογο των ανεξάρτητων προσώπων οποιουδήποτε προσώπου έχει διοριστεί, εφόσον το πρόσωπο αυτό παύει να πληροί τα κριτήρια ανεξαρτησίας, ορίζονται τα αναγκαία μέτρα για την εξέταση της αίτησης εξαίρεσης του πρώτου εδαφίου της παρ. 6 και ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 41
Επιτροπή εναλλακτικής επίλυσης διαφορών
(άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να συμφωνήσει με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών να συστήσουν Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, η οποία, αντί της Συμβουλευτικής Επιτροπής, εκδίδει γνώμη σύμφωνα με το άρθρο 33 σχετικά με τον τρόπο επίλυσης της αμφισβητούμενης διαφοράς.
2. Η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών της παρ. 1 μπορεί να συγκροτηθεί ως Μόνιμη Επιτροπή.
3. Η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών συμφωνούν για τους κανόνες λειτουργίας της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 42.
4. Τα μέλη της Επιτροπής πρέπει να πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 38 για την ανεξαρτησία των μελών της. Η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών μπορεί να διαφέρει ως προς τη σύνθεση και τη μορφή της από τη Συμβουλευτική Επιτροπή.

5. Οι διατάξεις των άρθρων 43 και 44 εφαρμόζονται και στην Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών.
6. Η Επιτροπή Εναλλακτική Επίλυσης Διαφορών αποφασίζει βάσει της διαδικασίας και των κανόνων λειτουργίας που έχουν συμφωνήσει οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την παρ. 3. Η Επιτροπή μπορεί να εφαρμόζει, κατά περίπτωση, άλλες διαδικασίες ή τεχνικές εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας «τελικής προσφοράς», γνωστής και ως διαδικασίας της «τελευταίας καλύτερης προσφοράς».
7. Η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών εκδίδει γνώμη μετά από την ολοκλήρωση της διαδικασίας που έχει συμφωνηθεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 3 και 6. Τα άρθρα 34 και 35 εφαρμόζονται στην οριστική απόφαση των αρμόδιων αρχών βάσει της δεσμευτικής γνώμης του παρόντος.

Άρθρο 42
Κανόνες λειτουργίας (εσωτερικός κανονισμός)
(άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή συμφωνεί με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών σχετικά με τον εσωτερικό κανονισμό της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών. Ο κανονισμός που περιλαμβάνει τους κανόνες λειτουργίας της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών υπογράφεται από την Αρμόδια Αρχή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών.
2. Εντός της προθεσμίας των εκατόν είκοσι (120) ημερών της παρ. 3 του άρθρου 33, η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στο θιγόμενο πρόσωπο τα ακόλουθα:
α) τους κανόνες λειτουργίας (εσωτερικός κανονισμός) της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών,
β) την προθεσμία εντός της οποίας η Συμβουλευτική Επιτροπή ή η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών πρέπει να γνωμοδοτήσει για την επίλυση της αμφισβητούμενης διαφοράς,
γ) τις τυχόν εφαρμοστέες διατάξεις του εθνικού δικαίου συμπεριλαμβανομένης της τυχόν εφαρμοστέας ΣΑΔΦ ή Σύμβασης.
3. Ο εσωτερικός κανονισμός περιλαμβάνει ιδίως τα ακόλουθα:
α) περιγραφή της αμφισβητούμενης διαφοράς και τα χαρακτηριστικά της,
β) το συμφωνηθέν μεταξύ των αρμόδιων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών πλαίσιο, όσον αφορά τα προς επίλυση νομικά ή και πραγματικά ζητήματα,
γ) τη μορφή του οργάνου επίλυσης διαφορών, που είναι είτε Συμβουλευτική Επιτροπή είτε Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, καθώς και το είδος της εναλλακτικής διαδικασίας επίλυσης διαφορών, εάν διαφέρει από τη διαδικασία ανεξάρτητης γνωμοδότησης που εφαρμόζεται από τη Συμβουλευτική Επιτροπή,
δ) το χρονοδιάγραμμα για τη διαδικασία επίλυσης της διαφοράς,
ε) τη σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένων του αριθμού και των ονομάτων των μελών, των πληροφοριών σχετικά με την επαγγελματική επάρκειά τους και τα προσόντα τους, καθώς και της γνωστοποίησης τυχόν συγκρούσεων συμφερόντων των μελών,
στ) τους κανόνες συμμετοχής του κάθε θιγόμενου προσώπου και τρίτων μερών στις διαδικασίες, την ανταλλαγή υπομνημάτων, πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων, τα έξοδα, το είδος της διαδικασίας επίλυσης διαφορών και τυχόν άλλα διαδικαστικά ή οργανωτικά θέματα,
ζ) την επιμελητειακή υποστήριξη για τη διαδικασία στη Συμβουλευτική Επιτροπή ή στην Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης διαφορών και την έκδοση της γνωμοδότησής της.

Εάν η Συμβουλευτική Επιτροπή συγκροτείται για να γνωμοδοτήσει, σύμφωνα με την περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 27, ο εσωτερικός κανονισμός περιλαμβάνει μόνο τα οριζόμενα στις περ. α), δ), ε) και στ).

4. Εάν οι κανόνες λειτουργίας που έχουν συμφωνηθεί από τις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών-μελών είναι ελλιπείς ή δεν κοινοποιήθηκαν στο θιγόμενο πρόσωπο σύμφωνα με την παρ. 2, εφαρμόζονται οι τυποποιημένοι κανόνες λειτουργίας, που προβλέπονται στον Εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) 2019/652 της Επιτροπής της 24ης Απριλίου 2019 «για τον καθορισμό τυποποιημένων κανόνων λειτουργίας της συμβουλευτικής επιτροπής ή της επιτροπής εναλλακτικής επίλυσης διαφορών και για την κατάρτιση τυποποιημένου εντύπου για την κοινοποίηση των πληροφοριών που αφορούν τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2017/1852 του Συμβουλίου» (ΕΕ 2019, L 110, σ.26).

5. Εάν η Αρμόδια Αρχή δεν κοινοποιήσει τους κανόνες λειτουργίας στο θιγόμενο πρόσωπο, σύμφωνα με την παρ. 2, τα ανεξάρτητα πρόσωπα και ο πρόεδρος συμπληρώνουν τους κανόνες λειτουργίας, με βάση το τυποποιημένο έντυπο της Επιτροπής, όπως ορίζεται στην παρ. 4, και τους διαβιβάζουν στο θιγόμενο πρόσωπο εντός δύο (2) εβδομάδων από την ημερομηνία συγκρότησης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών. Όταν τα ανεξάρτητα πρόσωπα και ο πρόεδρος δεν έχουν συμφωνήσει για τους κανόνες λειτουργίας ή δεν τους κοινοποιούν στο θιγόμενο πρόσωπο, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να ασκήσει αίτηση ακύρωσης κατά της παράλειψης της Αρμόδιας Αρχής ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 38, με αίτημα την εφαρμογή των κανόνων λειτουργίας.

Άρθρο 43
Έξοδα της διαδικασίας
(άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η Αρμόδια Αρχή επιβαρύνεται ισότιμα με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών στη διαδικασία επίλυσης διαφορών, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών και οι ακόλουθες δαπάνες κατανέμονται εξίσου μεταξύ των κρατών-μελών:
α) τα έξοδα για τα ανεξάρτητα ή τα άλλα διορισμένα πρόσωπα, που ανέρχονται σε ποσό που αντιστοιχεί στο εκάστοτε οριζόμενο ποσό αποζημίωσης δαπανών μετακίνησης προϊσταμένων υπηρεσιών επιπέδου Γενικής Διεύθυνσης της Αρμόδιας Αρχής, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, και
β) οι αμοιβές για τα ανεξάρτητα ή τα άλλα διορισμένα πρόσωπα, κατά περίπτωση, που ανέρχονται κατ' ανώτατο όριο σε χίλια (1.000) ευρώ ανά πρόσωπο και ανά ημέρα για κάθε ημέρα συνεδρίασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών.

2. Οι δαπάνες, στις οποίες υποβάλλεται το θιγόμενο πρόσωπο, δεν βαρύνουν την Ελληνική Δημοκρατία και το εν λόγω πρόσωπο δεν μπορεί να υποβάλει αίτημα επιστροφής τέτοιων δαπανών.

3. Κατά παρέκκλιση από την παρ. 1 και εφόσον η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των ενδιαφερόμενων κρατών μελών συμφωνούν, οι δαπάνες της παρ. 1 βαρύνουν το θιγόμενο πρόσωπο, εάν:
α) έχει ανακαλέσει την ένστασή του σύμφωνα με το άρθρο 24, ή
β) έχει απορριφθεί η ένστασή του σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 25 και η Συμβουλευτική Επιτροπή, κατόπιν αίτησης του θιγόμενου προσώπου, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 27, έχει επιβεβαιώσει την απόρριψη της ένστασης.

Άρθρο 44
Διαδικασίες ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών (πληροφορίες, αποδεικτικά στοιχεία και ακροάσεις) (άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Για τους σκοπούς εφαρμογής της διαδικασίας των άρθρων 27 και 33, κατά περίπτωση, και εφόσον η Αρμόδια Αρχή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών συμφωνούν, το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί να υποβάλει στη Συμβουλευτική Επιτροπή ή στην Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών οποιαδήποτε πληροφορία, τα αποδεικτικά μέσα ή έγγραφα, που μπορεί να έχουν σημασία για τη γνωμοδότηση.
2. Κατόπιν αίτησης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, το θιγόμενο πρόσωπο και η Αρμόδια Αρχή παρέχουν στη Συμβουλευτική Επιτροπή ή στην Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών όλες τις πληροφορίες, αποδεικτικά μέσα ή έγγραφα, που απαιτούνται για τη γνωμοδότηση. Η Συμβουλευτική Επιτροπή ή η Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών λογίζεται ότι εμπίπτουν στην περ. δ) της παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 και για τον λόγο αυτό μπορούν να ζητούν πληροφορίες που εμπίπτουν στο φορολογικό απόρρητο. Σε περίπτωση παραβίασης του φορολογικού απορρήτου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 17Α του ν. 4174/2013.
3. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες στη Συμβουλευτική Επιτροπή, σύμφωνα με την παρ. 2, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
   α) όταν δεν μπορεί να ζητήσει ή να λάβει τις ζητούμενες πληροφορίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,
   β) όταν οι πληροφορίες αφορούν εμπορικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία,
   γ) όταν η αποκάλυψη των πληροφοριών είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.
4. Το θιγόμενο πρόσωπο μπορεί, κατόπιν αίτησής του και με τη συγκατάθεση της Αρμόδιας Αρχής και των αρμοδίων αρχών των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών, να παραστεί ή να εκπροσωπηθεί ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών. Κατόπιν αίτησης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, το θιγόμενο πρόσωπο ή ο εκπρόσωπός του πρέπει να εμφανιστεί ενώπιον της.
5. Τα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, τα οποία δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι, υποχρεούνται στην τήρηση του φορολογικού απορρήτου, ως επίσημα διορισμένοι εμπειρογνώμονες.
6. Το θιγόμενο πρόσωπο και, κατά περίπτωση, οι εκπρόσωποί του υποχρεούνται να τηρούν απόρρητες όλες τις πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων, των οποίων έλαβαν γνώση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας του παρόντος Κεφαλαίου. Το θιγόμενο πρόσωπο και ο εκπρόσωπός του υποβάλλουν σχετική δήλωση στην Αρμόδια Αρχή, εφόσον τους ζητηθεί να το πράξουν στο πλαίσιο της διαδικασίας του παρόντος Κεφαλαίου.
7. Η Αρμόδια Αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε και τις κυρώσεις που επιβλήθηκαν στις περιπτώσεις παραβίασης του φορολογικού απορρήτου.

Άρθρο 45

Ειδικές διατάξεις για φυσικά πρόσωπα και μικρότερες επιχειρήσεις
(άρθρο 17 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Αν το θιγόμενο πρόσωπο:
   α) είναι φυσικό πρόσωπο ή
   β) είναι εταιρεία, η οποία δεν είναι μεγάλη επιχείρηση και δεν αποτελεί τμήμα μεγάλου ομίλου κατά την έννοια των όρων, όπως αυτοί ορίζονται στο ν. 4403/2016 (Α' 125), μπορεί να υποβάλει ένσταση σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 23, απαντήσεις σε αίτηση παροχής πρόσθετων πληροφοριών σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 23, ανάκληση ένστασης σύμφωνα με το άρθρο 17 και την παρ. 1 του άρθρου 33, ανακοινώσεις, κατά παρέκκλιση από τις ανωτέρω διατάξεις, μόνο ενώπιον της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ή είναι εγκατεστημένο το θιγόμενο πρόσωπο.
2. Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί ταυτόχρονα και εντός δύο (2) μηνών από την παραλαβή των ανακοινώσεων της παρ. 1 το περιεχόμενό τους στις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών. Μετά από την εν λόγω κοινοποίηση, το θιγόμενο πρόσωπο θεωρείται ότι έχει υποβάλει την ανακοίνωση σε όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη από την ημερομηνία αποστολής της κοινοποίησης.
3. Αν η Αρμόδια Αρχή παραλάβει συμπληρωματικές πληροφορίες σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 24, διαβιβάζει ταυτοχρόνως αντίγραφο αυτών στις αρμόδιες αρχές όλων των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών-μελών.
4. Οι συμπληρωματικές πληροφορίες θεωρείται ότι έχουν παραληφθεί από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, όταν διαβιβάζονται σε αυτά κατά την ημερομηνία παραλαβής των εν λόγω πληροφοριών από την Αρμόδια Αρχή κατά την παρ. 3.

Άρθρο 46
Κοινοποιήσεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και διοικητική υποστήριξη
(άρθρο 19 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

Η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα μέτρα που έλαβε για την επιβολή κυρώσεων για οποιαδήποτε παράβαση της υποχρέωσης τήρησης του απορρήτου, που προβλέπεται στο άρθρο 44.

Άρθρο 47
Εξουσιοδοτικές διατάξεις

Με αποφάσεις του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται κάθε σχετικό θέμα με τις διαδικασίες του παρόντος Κεφαλαίου, και ιδίως:
α) η διαδικασία υποβολής της ένστασης επί αμφισβητούμενης διαφοράς και το περιεχόμενο αυτής,
β) οι αρμόδιες υπηρεσίες για την εξέτασή της, η διαδικασία έκδοσης της απόφασης της Αρμόδιας Αρχής σχετικά με την ένσταση και το περιεχόμενο αυτής,
γ) η συγκρότηση και διαδικασία επίλυσης διαφορών από τη Συμβουλευτική Επιτροπή ή την Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, καθώς και οι κανόνες λειτουργίας των Επιτροπών αυτών,
δ) η διαδικασία καταβολής των αμοιβών και εξόδων των ανεξάρτητων προσώπων,
ε) η διαδικασία επίτευξης της συμφωνίας αμοιβαίου διακανονισμού ή της οριστικής απόφασης,
στ) κάθε ειδικότερο θέμα σχετικά με την κοινοποίηση στο θιγόμενο πρόσωπο του αποτελέσματος των διαδικασιών του παρόντος Κεφαλαίου,
ζ) το περιεχόμενο της απόφασης αμοιβαίου διακανονισμού,
η) η δημοσίευση των συμφωνιών αμοιβαίου διακανονισμού και των οριστικών αποφάσεων,
θ) η διαδικασία και οι ειδικότερες προϋποθέσεις εφαρμογής της παρ. 2 του άρθρου 48.

Άρθρο 48
Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος
(άρθρο 23 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

1. Η περαίωση, η διοικητική επίλυση της διαφοράς του άρθρου 70 του ν. 2238/1994 ή ο δικαστικός συμβιβασμός του άρθρου 71 του ν. 2238/1994 δεν εμποδίζουν την υποβολή ένστασης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου. Σε αυτήν την περίπτωση, η Αρμόδια Αρχή δεσμεύεται από τα αποτελέσματα που απορρέουν από την περαίωση, τη διοικητική επίλυση της διαφοράς ή τον δικαστικό συμβιβασμό, αντίστοιχα.
2. Οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου εφαρμόζονται σε κάθε ένσταση, που υποβάλλεται από τη δημοσίευση του παρόντος και εφεξής σε αμφισβητούμενες διαφορές που αφορούν στο εισόδημα ή το κεφάλαιο, που αποκτήθηκαν σε φορολογικό έτος που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2018 ή μετά από την ημερομηνία αυτή.
3. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί, κατόπιν συμφωνίας με τις αρμόδιες αρχές των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών, να υπαγάγει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Κεφαλαίου και ενστάσεις, που έχουν υποβληθεί πριν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ή που αφορούν σε φορολογικά έτη, που άρχισαν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2018.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2018/822 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 25ης ΜΑΙΟΥ 2018 ΚΑΙ 2020/876 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 24ης ΙΟΥΝΙΙΟΥ 2020 ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2011/16/ΕΕ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΗΛΩΤΕΕΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Άρθρο 49
Πεδίο εφαρμογής

Με τα άρθρα 50 έως και 58 του παρόντος Κεφαλαίου ενσωματώνονται στην ελληνική νομοθεσία οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 2018 (ΕΕ L 139 της 5.6.2018) & του διορθωτικού της (ΕΕ L 31 της 1.2.2019) για την τροποποίηση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ (ΕΕ L 64 της 11.3.2011), όπως αυτή τροποποιήθηκε διαδοχικά με τις Οδηγίες 2014/107/ΕΕ του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2014 (ΕΕ L 359 της 16.12.2014), (ΕΕ) 2015/2376 του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 2015 (ΕΕ L 332 της 18.12.2015), (ΕΕ) 2016/881 του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 2016 (ΕΕ L 146 της 3.6.2016) και (ΕΕ) 2016/2258 του Συμβουλίου της 6ης Δεκεμβρίου 2016 (ΕΕ L 342 της 16.12.2016), όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις. Η αρχική Οδηγία 2011/16/ΕΕ έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τα άρθρα 1 έως 25 του ν. 4170/2013 (Α’ 163). Οι τροποποιητικές αυτής Οδηγίες 2014/107/ΕΕ, (ΕΕ) 2015/2376, (ΕΕ) 2016/881 και (ΕΕ) 2016/2258 έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τα άρθρα 1 έως 4 του ν. 4378/2016 (Α΄ 55), τα άρθρα 1 έως 6 του ν. 4474/2017 (Α΄80), τα άρθρα 1 έως 9 του ν. 4484/2017 (Α΄ 110) και τα άρθρα 31 έως 33 του ν. 4569/2018 (Α’ 179) αντίστοιχα, που τροποποιούν τον ν. 4170/2013. Επίσης, ενσωματώνονται στην ελληνική νομοθεσία οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 2020, σύμφωνα με την οποία δίνεται παράταση ορισμένων προθεσμιών υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας λόγω της πανδημίας COVID-19.

Άρθρο 50
Τροποποίηση του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 – Ορισμοί
(άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

1. Το πρώτο εδάφιο της περ. α’ και η περ. γ’ της παρ. 9 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013 αντικαθίστανται και η παρ. 9 διαμορφώνεται ως εξής:

«9. «αυτόματη ανταλλαγή»:

«α) για τους σκοπούς της περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 9 και των άρθρων 9Α, 9ΑΑ και 9ΑΒ, η συστηματική κοινοποίηση σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς προηγούμενο αίτημα, προκαθορισμένων πληροφοριών ανά καθορισμένα εκ των προτέρων τακτά διαστήματα.
Για τους σκοπούς της περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 9, ως διαθέσιμες πληροφορίες νοούνται οι πληροφορίες των φορολογικών αρχείων του κράτους μέλους που κοινοποιεί τις πληροφορίες, οι οποίες μπορούν να ανακτηθούν σύμφωνα με τις διαδικασίες συλλογής και επεξεργασίας πληροφοριών του εν λόγω κράτους - μέλους·

β) για τους σκοπούς της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 9, η συστηματική κοινοποίηση προκαθορισμένων πληροφοριών σχετικά με φορολογικούς κατοίκους άλλων κρατών μελών στο οικείο κράτος μέλος φορολογικής κατοικίας, χωρίς προηγούμενο αίτημα και ανά καθορισμένα εκ των προτέρων τακτά διαστήματα·

γ) για τους σκοπούς του παρόντος, πλην των διατάξεων των περ. α) και β) της παρ. 1 του άρθρου 9 και των άρθρων 9Α, 9ΑΑ και 9ΑΒ, η συστηματική κοινοποίηση προκαθορισμένων πληροφοριών που προβλέπεται στις περ. α) και β). Στο πλαίσιο της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 9, της παρ. 5 του άρθρου 9, της παρ. 2 του άρθρου 21, των παρ. 2 και 3 του άρθρου 24 και του Παραρτήματος IV, κάθε όρος γραμμένος με κεφαλαία αρχικά έχει την έννοια που του αποδίδεται στους αντίστοιχους ορισμούς που καθορίζονται στο Παράρτημα Ι.»

2. Στο άρθρο 4 του ν. 4170/2013, προστίθενται νέες παρ. 18 έως 25 ως εξής:

«18. «διασυνοριακή ρύθμιση»: ρύθμιση που αφορά είτε περισσότερα από ένα κράτη μέλη είτε ένα κράτος μέλος και μια τρίτη χώρα, η οποία πληροί τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) οι συμμετέχοντες στη ρύθμιση δεν έχουν τη φορολογική κατοικία τους στην ίδια δικαιοδοσία,

β) ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση έχουν τη φορολογική κατοικία τους ταυτόχρονα σε περισσότερες από μια δικαιοδοσίες,

γ) ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία μέσω μόνιμης εγκατάστασης ευρισκόμενης σε εκείνη τη δικαιοδοσία και η ρύθμιση αποτελεί μέρος ή το σύνολο της δραστηριότητας της εν λόγω μόνιμης εγκατάστασης,

δ) ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία, χωρίς να διαθέτουν φορολογική κατοικία ή μόνιμη εγκατάσταση στην εν λόγω δικαιοδοσία,

ε) η σχετική ρύθμιση έχει πιθανό αντίκτυπο στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών ή στον προσδιορισμό του πραγματικού δικαιούχου.

Για τους σκοπούς των παρ. 18 έως 25 του παρόντος άρθρου, του άρθρου 9ΑΒ και του Παραρτήματος IV, ως ρύθμιση νοείται επίσης και μια σειρά ρυθμίσεων. Μια ρύθμιση μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από ένα στάδια ή μέρη.

19. «δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση»: κάθε διασυνοριακή ρύθμιση που διαθέτει τουλάχιστον ένα από τα διακριτικά του Παραρτήματος IV.

20. «διακριτικό»: χαρακτηριστικό ή γνώρισμα μιας ρύθμισης το οποίο συνιστά ένδειξη δυνητικού κινδύνου φοροαποφυγής, με βάση τον κατάλογο του Παραρτήματος IV.

21. «ενδιάμεσος»: κάθε πρόσωπο που καταρτίζει, διαθέτει στην αγορά, οργανώνει ή διαχειρίζεται την εφαρμογή μιας δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης.

Ως «ενδιάμεσος» νοείται επίσης κάθε πρόσωπο το οποίο, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων και βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών και της συναφούς εμπειρογνωμοσύνης και αντίληψης που απαιτούνται για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, γνωρίζει ή μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι έχει αναλάβει να παρέχει, απευθείας

ή μέσω άλλων προσώπων, βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές σχετικά με την κατάρτιση, τη διάθεση στην αγορά, την οργάνωση ή τη διαχείριση της εφαρμογής μιας δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης. Οποιοδήποτε πρόσωπο έχει δικαίωμα να παράσχει αποδείξεις περί του ότι το προαναφερόμενο πρόσωπο δεν γνώριζε και δεν θα ήταν εύλογο να υποτεθεί ότι γνώριζε, ότι το εν λόγω πρόσωπο συμμετείχε σε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Για τον σκοπό αυτόν, ένα πρόσωπο μπορεί να παραπέμψει σε κάθε σχετικό γεγονός και περίσταση, καθώς και στις διαθέσιμες πληροφορίες και τη συναφή εμπειρογνωμοσύνη και αντίληψη του προσώπου.

Για να εμπίπτει στην κατηγορία του ενδιαμέσου, ένα πρόσωπο πρέπει να πληροί επιπροσθέτως τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) να έχει τη φορολογική του κατοικία σε κράτος μέλος,

β) να διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση σε κράτος μέλος μέσω της οποίας να παρέχονται οι υπηρεσίες που άπτονται της ρύθμισης,

γ) να έχει συσταθεί σε κράτος μέλος ή να διέπεται από τη νομοθεσία κράτους μέλους,

δ) να έχει εγγραφεί σε επαγγελματική ένωση που σχετίζεται με την παροχή νομικών, φορολογικών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών σε ένα κράτος μέλος.

22. «ενδιαφερόμενο πρόσωπο»: κάθε πρόσωπο στη διάθεση του οποίου τίθεται δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση προς εφαρμογή, ή το οποίο είναι έτοιμο να εφαρμόσει δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση ή έχει ήδη εφαρμόσει το πρώτο στάδιο τέτοιας ρύθμισης.

23. Για τους σκοπούς του άρθρου 9ΑΒ, ως «συνδεδεμένη επιχείρηση» νοείται κάθε πρόσωπο που έχει σχέσεις με άλλο πρόσωπο με τουλάχιστον έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

α) το πρόσωπο συμμετέχει στη διαχείριση άλλου προσώπου, έχοντας τη δυνατότητα να ασκεί σημαντική επιρροή στο άλλο πρόσωπο,

β) το πρόσωπο συμμετέχει στον έλεγχο άλλου προσώπου, μέσω συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο που αντιστοιχεί σε άνω του 25% των δικαιωμάτων ψήφου,

γ) το πρόσωπο συμμετέχει στο κεφάλαιο άλλου προσώπου, μέσω δικαιώματος κυριότητας το οποίο υπερβαίνει, άμεσα ή έμμεσα, το 25% του κεφαλαίου,

δ) το πρόσωπο δικαιούται 25% ή περισσότερο των κερδών άλλου προσώπου.

Αν συμμετέχουν περισσότερα του ενός πρόσωπα, όπως αναφέρεται στις περ. α) έως δ), στη διαχείριση, στον έλεγχο, στο κεφάλαιο ή στα κέρδη ενός και του αυτού προσώπου, όλα τα εν λόγω πρόσωπα λογίζονται ως συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Αν τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν, όπως αναφέρεται στις περ. α) έως δ), στη διαχείριση, στον έλεγχο, στο κεφάλαιο ή στα κέρδη περισσότερων του ενός προσώπων, όλα τα εν λόγω πρόσωπα λογίζονται ως συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Για τους σκοπούς της παρούσας, ένα πρόσωπο το οποίο ενεργεί από κοινού με άλλο πρόσωπο ως προς τα δικαιώματα ψήφου ή την κυριότητα του μετοχικού κεφαλαίου μιας οντότητας θεωρείται ότι διατηρεί συμμετοχή στο σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου της εν λόγω οντότητας που κατέχει το άλλο πρόσωπο.

Στις έμμεσες συμμετοχές, η εκπλήρωση των προϋποθέσεων της περ. γ) κρίνεται με πολλαπλασιασμό των κατεχόμενων ποσοστών στα διαδοχικά επίπεδα. Πρόσωπο που κατέχει άνω του 50% των δικαιωμάτων ψήφου λογίζεται ως κάτοχος σε ποσοστό 100%.

Ένα φυσικό πρόσωπο, ο/η σύζυγός του και οι άμεσοι ανιόντες ή κατιόντες αυτού λογίζονται ως ένα πρόσωπο.

24. «ρύθμιση γενικής χρήσης»: διασυνοριακή ρύθμιση, η οποία έχει καταρτιστεί, έχει διατεθεί στην αγορά, είναι έτοιμη για εφαρμογή ή καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή, χωρίς να απαιτείται ουσιαστική εξατομίκευσή της.

25. «ρύθμιση ειδικού τύπου»: οποιαδήποτε διασυνοριακή ρύθμιση η οποία δεν είναι ρύθμιση γενικής χρήσης.».

Άρθρο 51
Προσθήκη άρθρου 9ΑΒ στο ν. 4170/2013 –
Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 και άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876)

Μετά το άρθρο 9ΑΑ του ν. 4170/2013 προστίθεται άρθρο 9ΑΒ ως εξής:

«Άρθρο 9ΑΒ

Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις

1. Οι ενδιάμεσοι υποχρεούνται να υποβάλουν στην αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4, πληροφορίες που έχουν περιέλθει στη γνώση τους, στην κατοχή ή στον έλεγχό τους σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, ο υπολογισμός της οποίας εκκινεί από όποια από τις ακόλουθες ημερομηνίες προηγείται χρονικά:

α) την επομένη ημέρα από εκείνη κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή, ή

β) την επομένη ημέρα από εκείνη κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση είναι έτοιμη προς εφαρμογή, ή

γ) την ημέρα ολοκλήρωσης του πρώτου σταδίου της εφαρμογής της δηλωτέας ρύθμισης.

Με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου, και οι ενδιάμεσοι που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 21 του άρθρου 4 υποχρεούνται να υποβάλλουν πληροφορίες εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, η οποία υπολογίζεται από την επομένη ημέρα αυτής κατά την οποία παρείχαν, άμεσα ή μέσω άλλων προσώπων, οιαδήποτε βοήθεια ή συμβουλές.

Κάθε ενδιάμεσος υποχρεούται να υποβάλει σύμφωνα με τις παραπάνω προϋποθέσεις πληροφορίες στην αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4, εφόσον:

α) έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα ή

β) δεν διαθέτει φορολογική κατοικία σε κανένα κράτος μέλος αλλά:

βα) διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα μέσω της οποίας παρέχονται οι υπηρεσίες που άπτονται της ρύθμισης, ή

ββ) έχει συσταθεί στην Ελλάδα ή διέπεται από την ελληνική νομοθεσία, ή

βγ) έχει εγγραφεί σε μητρώο επαγγελματικής ένωσης για νομικές, φορολογικές ή συμβουλευτικές υπηρεσίες στην Ελλάδα.

2. Σε περίπτωση εφαρμογής ρυθμίσεων γενικής χρήσης, ο ενδιάμεσος υποχρεούται να υποβάλει περιοδική έκθεση ανά τρίμηνο με την οποία παρέχεται ενημέρωση σχετικά με νέες δηλωτέες πληροφορίες, όπως αναφέρονται στις περ. α), δ), ζ) και η) της παρ. 13, οι οποίες κατέστησαν διαθέσιμες στο διάστημα που μεσολάβησε από την υποβολή της τελευταίας έκθεσης. Η πρώτη περιοδική έκθεση υποβάλλεται από τον ενδιάμεσο έως την 30η Απριλίου 2021.

3. Όταν ο ενδιάμεσος υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες σχετικά με την ίδια δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στην Ελλάδα και σε άλλο κράτος μέλος, απαλλάσσεται από την υποχρέωση, εάν μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες έχουν υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος.

4. Ο ενδιάμεσος, στον βαθμό που δραστηριοποιείται εντός των ορίων του νομοθετικού πλαισίου που διέπει το επάγγελμα του δικηγόρου, απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με τη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στην Ελλάδα, όταν η συμμόρφωση προς την εν λόγω υποχρέωση συνιστά παραβίαση της υποχρέωσης του δικηγόρου για την τήρηση απορρήτου και εχεμύθειας. Στην περίπτωση αυτή ο ενδιάμεσος γνωστοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, σε κάθε άλλον ενδιάμεσο ή, αν δεν υπάρχει άλλος ενδιάμεσος, στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο τις υποχρεώσεις υποβολής πληροφοριών που υπέχουν δυνάμει της παρ. 6.

5. Στην περίπτωση που στην ίδια διασυνοριακή ρύθμιση υπάρχουν περισσότεροι του ενός ενδιάμεσοι, όλοι οι ενδιάμεσοι που συμμετέχουν στη συγκεκριμένη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση υποχρεούνται στην υποβολή πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Προκειμένου να απαλλαγεί ένας ενδιάμεσος από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στην ελληνική αρμόδια αρχή, πρέπει να μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες που αναφέρονται στην παρ. 13 έχουν ήδη υποβληθεί από άλλον ενδιάμεσο.

6. Όταν δεν υπάρχει ενδιάμεσος σύμφωνα με την παρ. 1 ή ο ενδιάμεσος γνωστοποιεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή σε άλλον ενδιάμεσο την εφαρμογή απαλλαγής σύμφωνα με την παρ. 4, ο άλλος ενδιάμεσος στον οποίο απευθύνεται η γνωστοποίηση ή, αν δεν υπάρχει άλλος ενδιάμεσος, το ίδιο το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούνται να υποβάλουν τις πληροφορίες σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Σε κάθε περίπτωση το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες, αν δεν μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο, ότι οι ίδιες πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση έχουν ήδη υποβληθεί από τον ενδιάμεσο σε άλλο κράτος μέλος.

7. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες στην αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4, εφόσον:
α) έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα, ή
β) δεν έχει φορολογική κατοικία σε κανένα κράτος μέλος, αλλά έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, η οποία επωφελείται από τη ρύθμιση, ή
γ) δεν έχει φορολογική κατοικία ούτε μόνιμη εγκατάσταση σε κανένα κράτος μέλος, αλλά:

γα) αποκτά εισόδημα ή παράγει κέρδη στην Ελλάδα, ή
γβ) ασκεί δραστηριότητα στην Ελλάδα.

8. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποβάλλει τις σχετικές πληροφορίες εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, ο υπολογισμός της οποίας εκκινεί από όποια από τις ακόλουθες ημερομηνίες προηγείται χρονικά:

α) την επομένη της ημέρας κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση κατέστη διαθέσιμη προς εφαρμογή στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο,

β) την επομένη της ημέρας κατά την οποία η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση είναι έτοιμη για εφαρμογή από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο,

γ) την ημέρα ολοκλήρωσης του πρώτου σταδίου της εφαρμογής της όσον αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

9. Όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες σχετικά με την ίδια δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στην Ελλάδα και σε άλλο κράτος μέλος, απαλλάσσεται από την υποχρέωση, εάν μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο, ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες έχουν υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος.

10. Στις περιπτώσεις που το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται να υποβάλει τις πληροφορίες και υπάρχουν περισσότερα του ενός ενδιαφερόμενα πρόσωπα, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο που υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες, σύμφωνα με τις παρ. 6 και 7, είναι το πρώτο κατά σειρά από τα ακόλουθα πρόσωπα:

α) το ενδιαφερόμενο πρόσωπο που συμφώνησε τη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση με τον ενδιάμεσο,

β) ενδιαφερόμενο πρόσωπο που διαχειρίζεται την εφαρμογή της ρύθμισης.

Προκειμένου να απαλλαγεί ένα ενδιαφερόμενο πρόσωπο από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών, πρέπει να μπορεί να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο ότι οι ίδιες ακριβώς πληροφορίες που αναφέρονται στην παρ. 13 έχουν ήδη υποβληθεί από άλλο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

11. Οι ενδιάμεσοι και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα υποβάλλουν τις πληροφορίες σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις, για τις οποίες το πρώτο στάδιο ολοκληρώθηκε μεταξύ 25 Ιουνίου 2018 και 30 Ιουνίου 2020, έως τις 28 Φεβρουαρίου 2021.

12. Η αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 κοινοποιεί τις πληροφορίες που προσδιορίζονται στην παρ. 13 και που υποβλήθηκαν σε αυτήν σύμφωνα με τις παρ. 1 έως 11, μέσω αυτόματης ανταλλαγής, στις αρμόδιες αρχές όλων των άλλων κρατών μελών, σύμφωνα με τις πρακτικές ρυθμίσεις που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 21.

13. Οι πληροφορίες που κοινοποιούνται από την αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 σύμφωνα με την παρ. 12 περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, τα ακόλουθα:

α) τα στοιχεία ταυτοποίησης ενδιαμέσων και ενδιαφερομένων προσώπων, που περιλαμβάνουν το όνομα, την ημερομηνία και τον τόπο γέννησης (για φυσικά πρόσωπα), τη φορολογική κατοικία, τον ΑΦΜ και, κατά περίπτωση, τα πρόσωπα που είναι συνδεδεμένες επιχειρήσεις για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο,

β) λεπτομερείς πληροφορίες για τα διακριτικά που αναφέρονται στο Παράρτημα IV και τα οποία καθιστούν δηλωτέα τη διασυνοριακή ρύθμιση,

γ) σύνοψη του περιεχομένου της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης, που περιλαμβάνουν αναφορά της ονομασίας με την οποία είναι ευρέως γνωστή, εφόσον υπάρχει, και περιγραφή των σχετικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή ρυθμίσεων με γενικούς όρους, χωρίς να αποκαλύπτεται τυχόν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική

διαδικασία ή πληροφορία, της οποίας η γνωστοποίηση θα ήταν αντίθετη προς κανόνες δημόσιας τάξης,
δ) την ημερομηνία κατά την οποία ολοκληρώθηκε ή θα ολοκληρωθεί το πρώτο στάδιο της εφαρμογής της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης,
ε) λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές διατάξεις που συνιστούν τη βάση της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης,
στ) αξία της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης,
ζ) αναφορά του κράτους μέλους του ενδιαφερόμενου προσώπου/ενδιαφερόμενων προσώπων και τυχόν άλλων κρατών μελών που είναι πιθανό να αφορά η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση,
η) τα στοιχεία ταυτοποίησης οποιουδήποτε άλλου προσώπου στο κράτος-μέλος που είναι πιθανό να επηρεάσει η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, με αναφορά των κρατών-μελών με τα οποία συνδέεται το εν λόγω πρόσωπο.

14. Το γεγονός ότι η Φορολογική Διοίκηση δεν έχει προβεί σε οποιαδήποτε νόμιμη ενέργεια έναντι δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης δεν συνεπάγεται ότι η Φορολογική Διοίκηση εγκρίνει το κύρος ή τη φορολογική μεταχείριση της εν λόγω ρύθμισης.

15. Προς υποστήριξη της ανταλλαγής των πληροφοριών που προβλέπονται στην παρ. 13, η αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 τηρεί τα πρακτικά μέτρα που θεσπίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων για την τυποποίηση της κοινοποίησης των πληροφοριών που προβλέπονται στην παρ. 13, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την κατάρτιση του τυποποιημένου εντύπου που προβλέπεται στην παρ. 6 του άρθρου 20.

16. Οι πληροφορίες που ορίζονται στις περ. α), γ) και η) της παρ. 13 δεν κοινοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

17. Η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών διενεργείται εντός μηνός από το τέλος του τριμήνου κατά το οποίο υποβλήθηκαν οι πληροφορίες. Οι πρώτες πληροφορίες κοινοποιούνται έως την 30η Απριλίου 2021.

18. Η προθεσμία των τριάντα (30) ημερών για την υποβολή των πληροφοριών που αναφέρονται στις παρ. 1 και 8 αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2021, εφόσον:

α) η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση καθίσταται διαθέσιμη ή έτοιμη προς εφαρμογή ή έχει ολοκληρωθεί το πρώτο στάδιο της εφαρμογής της μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2020 και της 31ης Δεκεμβρίου 2020 ή

β) οι ενδιάμεσοι παρέχουν, απευθείας ή μέσω τρίτων προσώπων, βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2020 και της 31ης Δεκεμβρίου 2020.

19. α) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού σχετικά με την εποπτεία ορισμένης κατηγορίας ενδιάμεσων, μετά από εισήγηση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), μπορεί να εξειδικεύονται τα θέματα που αφορούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν για τους ενδιάμεσους σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις στο πλαίσιο της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών.
β) Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) μπορεί να εξειδικεύονται θέματα σχετικά με τη διαδικασία της εφαρμογής των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στο πλαίσιο της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις και να ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα.
γ) Με απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) μπορεί να δοθεί παράταση έως τριών μηνών στις προθεσμίες υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών

για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις και για χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς, συνεπεία αντίστοιχης εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου της ΕΕ, σε περίπτωση διασποράς της πανδημίας COVID-19.

Άρθρο 52

Τροποποίηση του άρθρου 20 του ν. 4170/2013 –
Τυποποιημένα έντυπα και ηλεκτρονικοί μορφότυποι

Η παρ. 6 του άρθρου 20 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με:

α) τις εκ των προτέρων διασυνοριακές αποφάσεις και συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 9Α, και

β) τις δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις σύμφωνα με το άρθρο 9ΑΒ, διενεργείται με τη χρήση τυποποιημένων εντύπων, που εγκρίνονται από την Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων των γλωσσικών ρυθμίσεων. Τα τυποποιημένα έντυπα περιλαμβάνουν μόνο τα στοιχεία που προβλέπονται στην παρ. 6 του άρθρου 9Α και στην παρ. 13 του άρθρου 9ΑΒ για την ανταλλαγή πληροφοριών, καθώς και άλλα σχετικά πεδία που συνδέονται άμεσα με αυτά τα στοιχεία και απαιτούνται για την επίτευξη των σκοπών των άρθρων 9Α και 9ΑΒ αντίστοιχα.

Με βάση τις γλωσσικές ρυθμίσεις του προηγούμενου εδαφίου, οι πληροφορίες που ορίζονται στα άρθρα 9Α και 9ΑΒ κοινοποιούνται στην ελληνική γλώσσα, υπό την προϋπόθεση ότι τα βασικά στοιχεία των εν λόγω πληροφοριών αποστέλλονται και σε κάποια άλλη επίσημη γλώσσα της Ένωσης.»

Άρθρο 53

Τροποποίηση του άρθρου 21 του ν. 4170/2013 –

Πρακτικές ρυθμίσεις

(άρθρο 1 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

Η παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι προς κοινοποίηση πληροφορίες, στο πλαίσιο εφαρμογής των παρ. 1 και 2 του άρθρου 9Α, καταγράφονται σε ασφαλές κεντρικό ευρετήριο για τα κράτη μέλη, που αναπτύσσεται και υποστηρίζεται υλικοτεχνικά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το οποίο αφορά τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας, ώστε να πραγματοποιείται η προβλεπόμενη στις εν λόγω παραγράφους αυτόματη ανταλλαγή.

Οι προς κοινοποίηση πληροφορίες, στο πλαίσιο εφαρμογής των παρ. 12, 13 και 15 του άρθρου 9ΑΒ, καταγράφονται σε ασφαλές κεντρικό ευρετήριο για τα κράτη-μέλη, που αναπτύσσεται και υποστηρίζεται υλικοτεχνικά από την Επιτροπή, το οποίο αφορά τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας, ώστε να πραγματοποιείται η προβλεπόμενη στις εν λόγω παραγράφους αυτόματη ανταλλαγή.

Η αρμόδια κατ' ανάθεση αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4 και οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών-μελών έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που καταγράφονται στο εν λόγω ευρετήριο.

Μέχρι να τεθεί σε λειτουργία το ανωτέρω ασφαλές κεντρικό ευρετήριο, η αυτόματη ανταλλαγή που προβλέπεται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 9Α και στις παρ. 12, 13 και 15 του

άρθρου 9ΑΒ διενεργείται σύμφωνα με την παρ. 1 του παρόντος και τις ισχύουσες πρακτικές ρυθμίσεις.»

Άρθρο 54
Τροποποίηση του άρθρου 22 του ν. 4170/2013 –
Αξιολόγηση
(άρθρο 1 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

Η παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αρμόδια αρχή της παρ. 1 του άρθρου 4, μέσω της αρμόδιας αρχής της παρ. 1 του άρθρου 5, κοινοποιεί στην Επιτροπή ετήσια αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών σύμφωνα με τα άρθρα 9, 9Α, 9ΑΑ και 9ΑΒ, καθώς και τα πρακτικά αποτελέσματα τα οποία επιτεύχθηκαν.»

Άρθρο 55
Προσθήκη άρθρου 56 Α στον ΚΦΔ –
Πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης
(άρθρο 1 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

1. Το άρθρο 24Α του ν. 4170/2013 καταργείται.

2. Μετά το άρθρο 56 του ν. 4174/2013, προστίθεται νέο άρθρο 56 Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 56 Α
Πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης

Στις περιπτώσεις εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης επιβάλλονται, αντί των προστίμων του άρθρου 56, τα ακόλουθα πρόστιμα:

1. Σε περίπτωση μη υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα, επιβάλλεται πρόστιμο είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ και σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής ή υποβολής ανακριβούς Έκθεσης ανά Χώρα επιβάλλεται πρόστιμο δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ στους υπόχρεους της παρ. 1 του άρθρου 9ΑΑ του ν. 4170/2013.
2. Σε περίπτωση μη υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση επιβάλλεται στους υπόχρεους του άρθρου 9ΑΒ του ν. 4170/2013 πρόστιμο πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Το συνολικό ύψος των προστίμων του προηγούμενου εδαφίου δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου ανά φορολογικό έλεγχο, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.
3. Σε περίπτωση υποβολής ανακριβών ή ελλιπών πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, επιβάλλεται στους υπόχρεους του άρθρου 9ΑΒ του ν. 4170/2013 πρόστιμο δυόμισι χιλιάδων (2.500) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

Το συνολικό ύψος των προστίμων του προηγούμενου εδαφίου δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου ανά φορολογικό έλεγχο, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

4. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, επιβάλλεται στους υπόχρεους του άρθρου 9ΑΒ του ν. 4170/2013 πρόστιμο διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και πεντακοσίων (500) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα ανά μήνα καθυστέρησης και μέχρι τρεις μήνες, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση. Σε περίπτωση που η υποβολή γίνεται μετά από την παρέλευση τριών μηνών από την προθεσμία εμπρόθεσμης δήλωσης, επιβάλλεται πρόστιμο δυόμιση χιλιάδων (2.500) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, όταν ο υπόχρεος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

   Το συνολικό ύψος των προστίμων του προηγούμενου εδαφίου δεν μπορεί να υπερβαίνει το διπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου των δυόμιση χιλιάδων (2.500) ευρώ ή πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αντίστοιχα, ανά ημερολογιακό έτος, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

   Σε περίπτωση που το πρόστιμο εκπρόθεσμης υποβολής επιβάλλεται μετά από έλεγχο, το συνολικό ύψος των προστίμων δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου των δυόμιση χιλιάδων (2.500) ευρώ ή πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αντίστοιχα, ανά φορολογικό έλεγχο, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

5. Σε περίπτωση που ενδιάμεσος, ο οποίος απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, δεν προβαίνει στη γνωστοποίηση σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 9ΑΒ, επιβάλλεται πρόστιμο πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αν ο ενδιάμεσος τηρεί απλογραφικό λογιστικό σύστημα, και δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ, αν ο ενδιάμεσος τηρεί διπλογραφικό λογιστικό σύστημα. Το συνολικό ύψος των προστίμων του προηγούμενου εδαφίου δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο του προβλεπόμενου προστίμου ανά φορολογικό έλεγχο, για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.

Άρθρο 56
Προσθήκη Παραρτήματος στο Κεφάλαιο Η΄ του ν. 4170/2013 – Διακριτικά
(άρθρο 1 παρ. 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

Μετά το Παράρτημα ΙΙΙ του Κεφαλαίου Η΄ του Μέρους Πρώτου του ν. 4170/2013, προστίθεται Παράρτημα IV, οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των διατάξεων του παρόντος, ως εξής:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ

Μέρος Ι:
«Κριτήριο κύριου οφέλους»

Άρθρο 1

Γενικά διακριτικά της Κατηγορίας Α του άρθρου 1 του Μέρους ΙΙ του Παρατήματος IV και ειδικά διακριτικά της Κατηγορίας Β, άρθρο 2 του Μέρους ΙΙ του Παρατήματος IV και της Κατηγορίας Γ, υποπερ. βα), περ. β), περ. γ) και περ. δ) του άρθρου 3 του Μέρους ΙΙ του Παρατήματος IV μπορούν να λαμβάνονται υπόψη μόνον όταν πληρούν το «κριτήριο του κύριου οφέλους».

Άρθρο 2

Το κριτήριο του κύριου οφέλους πληρούται εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι το κύριο όφελος ή ένα από τα κύρια οφέλη που μπορεί κάποιος να αναμένει ευλόγως από μια ρύθμιση, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων, συνίσταται στην απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος.

Άρθρο 3

Όσον αφορά διακριτικό της Κατηγορίας Γ, παρ. 1 του άρθρου 1 του Μέρους ΙΙ του Παραρτήματος IV, η ύπαρξη των όρων και προϋποθέσεων που καθορίζονται στην Κατηγορία Γ, υποπερ. βα), περ. β), περ. γ) ή περ. δ) του άρθρου 3 του Μέρους ΙΙ του Παρατήματος IV δεν είναι ικανή από μόνη της να αποτελεί λόγο για να θεωρείται ότι μία ρύθμιση πληροί το κριτήριο του κύριου οφέλους.

Μέρος ΙΙ:
Κατηγορίες διακριτικών

Άρθρο 1
Κατηγορία Α:
Γενικά διακριτικά που συνδέονται με το κριτήριο του κύριου οφέλους

1. Ρύθμιση κατά την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή ένας συμμετέχων στη ρύθμιση αναλαμβάνει την υποχρέωση να συμμορφώνεται με όρο εμπιστευτικότητας που μπορεί να απαιτεί από αυτόν να μην αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίον η ρύθμιση θα μπορούσε να εξασφαλίσει φορολογικό πλεονέκτημα έναντι άλλων ενδιαμέσων ή των φορολογικών αρχών.
2. Ρύθμιση κατά την οποία ο ενδιάμεσος δικαιούται να λάβει αμοιβή (τόκο, αποζημίωση για χρηματοδοτικές δαπάνες και άλλες επιβαρύνσεις) για τη ρύθμιση και η εν λόγω αμοιβή καθορίζεται σε σχέση με:
α) το ποσό του φορολογικού πλεονεκτήματος που προκύπτει από τη ρύθμιση, ή
β) το αν πράγματι προκύπτει φορολογικό πλεονέκτημα από τη ρύθμιση ή όχι, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης του ενδιαμέσου για μερική ή πλήρη επιστροφή της αμοιβής, εφόσον το επιδιωκόμενο φορολογικό πλεονέκτημα που προκύπτει από τη ρύθμιση δεν επιτεύχθηκε πλήρως ή εν μέρει.
3. Ρύθμιση που περιέχει ουσιαστικά τυποποιημένη τεκμηρίωση και/ή δομή και είναι διαθέσιμη σε περισσότερους από έναν ενδιαφερόμενους φορολογούμενους χωρίς να

χρειάζεται να εξειδικεύεται ουσιωδώς προκειμένου να εφαρμοστεί.

Άρθρο 2
Κατηγορία Β:
Ειδικά διακριτικά που συνδέονται με το κριτήριο του κύριου οφέλους

1. Ρύθμιση κατά την οποία ένας συμμετέχων στη ρύθμιση προβαίνει σε τεχνητές ενέργειες, οι οποίες συνίστανται στην απόκτηση ζημιογόνου εταιρείας, στην παύση της κύριας δραστηριότητας της εταιρείας και τη χρήση των ζημιών της για τη μείωση των φορολογικών του υποχρεώσεων, μεταξύ άλλων μέσω της μεταφοράς των εν λόγω ζημιών σε άλλη δικαιοδοσία ή με την επιτάχυνση της χρήσης των εν λόγω ζημιών.
2. Ρύθμιση που έχει ως αποτέλεσμα τη μετατροπή εισοδημάτων σε κεφάλαιο, δωρεές ή άλλες κατηγορίες εισοδημάτων, τα οποία υπόκεινται σε χαμηλότερη φορολόγηση ή απαλλάσσονται από τη φορολογία.
3. Ρύθμιση που περιλαμβάνει συναλλαγές κυκλικού χαρακτήρα που οδηγούν στις κυκλικές διαδρομές κεφαλαίων, συγκεκριμένα μέσω της συμμετοχής παρεμβαλλόμενων οντοτήτων, χωρίς άλλη πρωτογενή εμπορική λειτουργία ή συναλλαγές που αντισταθμίζουν ή ακυρώνουν η μία την άλλη ή που έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά.

Άρθρο 3
Κατηγορία Γ:
Ειδικά διακριτικά που συνδέονται με διασυνοριακές συναλλαγές

1. Ρύθμιση η οποία περιλαμβάνει εκπεστέες διασυνοριακές πληρωμές που πραγματοποιούνται μεταξύ δύο ή περισσότερων συνδεδεμένων επιχειρήσεων, εφόσον συντρέχει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
α) ο αποδέκτης δεν είναι φορολογικός κάτοικος (ή κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς) σε οιαδήποτε φορολογική δικαιοδοσία,
β) μολονότι ο αποδέκτης είναι φορολογικός κάτοικος σε μια δικαιοδοσία, η δικαιοδοσία αυτή:

βα) είτε δεν επιβάλλει φόρο εταιρειών ή επιβάλλει φόρο εταιρειών με μηδενικό ή σχεδόν μηδενικό συντελεστή·

ββ) είτε περιλαμβάνεται σε κατάλογο με δικαιοδοσίες τρίτων χωρών που έχουν αξιολογηθεί από τα κράτη μέλη συλλογικά ή στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ ως μη συνεργάσιμες,

γ) η καταβολή τυγχάνει πλήρους απαλλαγής από τη φορολογία στην περιοχή δικαιοδοσίας όπου ο αποδέκτης είναι φορολογικός κάτοικος,
δ) η καταβολή υπάγεται σε προνομιακό (ή προτιμησιακό) φορολογικό καθεστώς στην περιοχή δικαιοδοσίας όπου ο αποδέκτης είναι φορολογικός κάτοικος.

2. Ρύθμιση που περιλαμβάνει αίτημα έκπτωσης για το ίδιο ποσό απόσβεσης περιουσιακού στοιχείου σε περισσότερες της μίας δικαιοδοσίες.

3. Ρύθμιση που περιλαμβάνει αίτημα απαλλαγής από τη διπλή φορολόγηση για το ίδιο στοιχείο εισοδήματος ή κεφαλαίου σε περισσότερες της μίας δικαιοδοσίες.

4. Ρύθμιση που περιλαμβάνει μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων, όταν υπάρχει ουσιαστική διαφορά στο ποσό που θεωρείται πληρωτέο σε αντάλλαγμα για τα περιουσιακά στοιχεία σε αυτές τις δικαιοδοσίες.

Άρθρο 4
Κατηγορία Δ:
Ειδικά διακριτικά σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών
και τους πραγματικούς δικαιούχους

1. Ρύθμιση που μπορεί να έχει ως συνέπεια να υπονομεύσει την υποχρέωση αναφοράς δυνάμει των νόμων για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης ή ισοδύναμων συμφωνιών σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών με τρίτες χώρες, ή που εκμεταλλεύεται την απουσία τέτοιας νομοθεσίας ή συμφωνιών. Οι ρυθμίσεις αυτές περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα εξής:

α) τη χρήση λογαριασμού, προϊόντος ή επένδυσης που δεν είναι, ή παρουσιάζεται ότι δεν είναι, χρηματοοικονομικός λογαριασμός, αλλά διαθέτει χαρακτηριστικά που είναι ουσιαστικά παρόμοια με τα χαρακτηριστικά χρηματοοικονομικού λογαριασμού,

β) τη μεταφορά χρηματοοικονομικών λογαριασμών ή περιουσιακών στοιχείων σε δικαιοδοσίες που δεν δεσμεύονται από την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών με το κράτος της κατοικίας του ενδιαφερόμενου φορολογούμενου ή τη χρήση τέτοιων δικαιοδοσιών,

γ) την εκ νέου ταξινόμηση εισοδημάτων και κεφαλαίου σε προϊόντα ή πληρωμές που δεν υπόκεινται στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών,

δ) τη μεταβίβαση ή τη μετατροπή χρηματοπιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοοικονομικού λογαριασμού ή των περιουσιακών στοιχείων τους σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοοικονομικό λογαριασμό ή περιουσιακά στοιχεία που δεν υπόκεινται στην υποχρέωση αναφοράς δυνάμει της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών,

ε) τη χρήση νομικών προσώπων, οντοτήτων ή δομών που εξαλείφουν ή επιδιώκουν να εξαλείψουν την υποχρέωση αναφοράς ενός ή περισσοτέρων Δικαιούχων Λογαριασμού ή Ελεγχόντων Προσώπων δυνάμει της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών,

στ) ρυθμίσεις που υπονομεύουν ή εκμεταλλεύονται τις αδυναμίες στις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας που χρησιμοποιούν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις τους αναφοράς πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης δικαιοδοσιών με ανεπαρκή ή αδύναμα καθεστώτα επιβολής της νομοθεσίας περί νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή με μη αυστηρές απαιτήσεις διαφάνειας για τα νομικά πρόσωπα ή τις νομικές οντότητες.

2. Ρύθμιση που περιλαμβάνει μη διαφανή αλυσίδα νόμιμης ή πραγματικής κυριότητας με χρήση προσώπων, νομικών οντοτήτων ή δομών:

α) που δεν ασκούν ουσιαστική οικονομική δραστηριότητα υποστηριζόμενη από επαρκές προσωπικό, εξοπλισμό, περιουσιακά στοιχεία και χώρους και

β) που έχουν συσταθεί, βρίσκονται υπό διαχείριση, έχουν κατοικία, ελέγχονται ή είναι εγκατεστημένα σε δικαιοδοσία άλλη εκτός της δικαιοδοσίας της κατοικίας ενός ή περισσοτέρων από τους πραγματικούς δικαιούχους των περιουσιακών στοιχείων που διατηρούν αυτά τα πρόσωπα, νομικές οντότητες ή δομές και

γ) όταν οι πραγματικοί δικαιούχοι τέτοιων προσώπων, νομικών οντοτήτων ή δομών, όπως ορίζονται στην οδηγία 2015/849 δεν μπορούν να ταυτοποιηθούν.

Άρθρο 5
Κατηγορία Ε:
Ειδικά διακριτικά σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση

1. Ρύθμιση που περιλαμβάνει τη χρήση μονομερών κανόνων «ασφαλούς λιμένα».
2. Ρύθμιση που περιλαμβάνει τη μεταβίβαση άυλων περιουσιακών στοιχείων δυσχερούς αποτίμησης. Ο όρος «άυλα περιουσιακά στοιχεία δυσχερούς αποτίμησης» περιλαμβάνει άυλα περιουσιακά στοιχεία ή δικαιώματα επί αυτών για τα οποία, κατά τη μεταβίβασή τους μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων:

α) δεν υπάρχουν αξιόπιστα συγκρίσιμα στοιχεία και

β) κατά τον χρόνο σύναψης της συναλλαγής, οι προβλέψεις για τις μελλοντικές ταμειακές ροές ή τα έσοδα που αναμένεται να προκύψουν από το μεταβιβαζόμενο άυλο στοιχείο, ή οι παραδοχές που υιοθετήθηκαν κατά την αποτίμηση του άυλου περιουσιακού στοιχείου είναι εξαιρετικά αβέβαιες, γεγονός που καθιστά δύσκολο να προβλεφθεί το ύψος της τελικής απόδοσης του άυλου στοιχείου κατά τη στιγμή της μεταβίβασης.
3. Ρύθμιση που περιλαμβάνει ενδοομιλική διασυνοριακή μεταβίβαση λειτουργιών ή κινδύνων ή περιουσιακών στοιχείων, εφόσον τα προβλεπόμενα ετήσια κέρδη προ τόκων και φόρων *(earnings before interest and taxes (EBIT))* του μεταβιβάζοντος ή των μεταβιβαζόντων κατά τη διάρκεια της τριετούς περιόδου μετά από τη μεταβίβαση, είναι κατώτερα του πενήντα τοις εκατό (50%) των προβλεπόμενων ετήσιων κερδών προ τόκων και φόρων του εν λόγω μεταβιβάζοντος ή των μεταβιβαζόντων, αν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση.»

Άρθρο 57
Πρόβλεψη για την κοινοποίηση πληροφοριών ημερολογιακού έτους 2019
και έναρξη ισχύος
(άρθρο 1 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 και
άρθρο 2 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

1. Στο τέλος της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:
«Κατ’ εξαίρεση, η κοινοποίηση πληροφοριών που αφορούν το ημερολογιακό έτος 2019 είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί εντός δώδεκα (12) μηνών από τη λήξη του έτους αυτού.»
2. Η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 51 έως 57 του παρόντος αρχίζει από την 1η Ιουλίου 2020.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 5 ΚΑΙ 9 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2016/1164/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΚΑΝΟΝΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΩΝ ΥΒΡΙΔΙΚΩΝ ΑΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Άρθρο 58
Προσθήκη άρθρου 66Α στον ΚΦΕ-
Κανόνες για τη φορολόγηση κατά την έξοδο
(άρθρο 5 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ)

1. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία το άρθρο 5 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12^{ης} Ιουλίου 2016 για τη θέσπιση κανόνων φορολόγησης κατά την έξοδο (ΕΕ L της 14.10.2017).

2. Μετά το άρθρο 66 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) προστίθεται άρθρο 66Α ως εξής:

«Άρθρο 66Α
Φορολόγηση κατά την έξοδο

1. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου δίδονται οι ακόλουθοι ορισμοί:
α) «φορολογούμενος»: το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα που έχει τη φορολογική του κατοικία στην ημεδαπή και υπόκειται σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και οι μόνιμες εγκαταστάσεις που είναι εγκατεστημένες στην ημεδαπή,
β) «αγοραία αξία»: το ποσό έναντι του οποίου μπορεί να ανταλλαγεί ένα περιουσιακό στοιχείο ή να διακανονιστούν αμοιβαίες υποχρεώσεις μεταξύ εθελουσίως ενεργούντων μη συνδεδεμένων προσώπων σε απευθείας συναλλαγή,
γ) «συνδεδεμένα πρόσωπα»: τα πρόσωπα ή οι οντότητες που πληρούν τις προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 66 του παρόντος Κώδικα,
δ) «αξία για φορολογικούς σκοπούς»: η αξία του περιουσιακού στοιχείου, όπως αυτή προκύπτει με βάση τις αρχές και τους κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας κατά τον χρόνο της εξόδου,
ε) «περιουσιακά στοιχεία»: οποιαδήποτε περιουσιακά στοιχεία επί των οποίων ο φορολογούμενος ασκεί έλεγχο και από τα οποία αναμένει μελλοντικά οικονομικά οφέλη.
στ) «μεταφορά περιουσιακών στοιχείων»: η πράξη με την οποία ένα κράτος-μέλος χάνει το δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, παρότι τα περιουσιακά στοιχεία παραμένουν υπό τη νομική ή την οικονομική κυριότητα του ίδιου φορολογούμενου,
ζ) «μεταφορά της φορολογικής κατοικίας από την Ελλάδα»: η πράξη με την οποία ένας φορολογούμενος παύει να είναι κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στην ημεδαπή και αποκτά φορολογική κατοικία σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα,
η) «μεταφορά της δραστηριότητας που ασκείται μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα»: η πράξη με την οποία ένας φορολογούμενος παύει να έχει φορολογητέα παρουσία στην ημεδαπή, και ταυτόχρονα αποκτά φορολογητέα παρουσία σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, χωρίς να καθίσταται κάτοικος για φορολογικούς σκοπούς στο εν λόγω κράτος-μέλος ή στην τρίτη χώρα,
θ) «απώλεια του δικαιώματος φορολόγησης της Ελλάδας»: η μη απεικόνιση για λογιστικούς σκοπούς του μεταφερόμενου περιουσιακού στοιχείου μαζί με τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία του φορολογούμενου στην ημεδαπή, γεγονός που συνεπάγεται ότι η Ελλάδα δεν έχει πλέον το δικαίωμα να φορολογήσει το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο.

2. Φορολογούμενος υπόκειται σε φόρο εισοδήματος στην Ελλάδα επί ποσού που ισούται με την αγοραία αξία των περιουσιακών στοιχείων που μεταφέρει, κατά τη στιγμή της εξόδου αυτών, μείον την αξία τους για φορολογικούς σκοπούς, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από την έδρα του στην ημεδαπή στη μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος-μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η Ελλάδα παύει να έχει δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερομένων περιουσιακών στοιχείων, εξαιτίας της μεταφοράς,
β) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από τη μόνιμη εγκατάστασή του στην ημεδαπή στην έδρα του ή σε άλλη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος-μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η Ελλάδα παύει να έχει δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερομένων περιουσιακών στοιχείων, εξαιτίας της μεταφοράς,
γ) μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας του από την Ελλάδα σε άλλο κράτος-μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εκτός από εκείνα τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία παραμένουν ουσιωδώς συνδεδεμένα με μόνιμη εγκατάσταση στην ημεδαπή,
δ) μεταφοράς της δραστηριότητας που ασκεί η μόνιμη εγκατάστασή του, από την Ελλάδα σε άλλο κράτος-μέλος, ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η Ελλάδα παύει να έχει δικαίωμα φορολόγησης των μεταφερομένων περιουσιακών στοιχείων, εξαιτίας της μεταφοράς.
Ο φόρος υπολογίζεται με τον εκάστοτε ισχύοντα συντελεστή του άρθρου 58 κατά το φορολογικό έτος της εξόδου.

3. Ο φόρος που οφείλεται αποδίδεται στο Δημόσιο με δήλωση, η οποία συνιστά άμεσο προσδιορισμό του φόρου. Η δήλωση υποβάλλεται τρείς (3) εργάσιμες ημέρες πριν από την επέλευση των γεγονότων της παρ. 2 και ο φόρος καταβάλλεται εφάπαξ, με την υποβολή της δήλωσης, με την επιφύλαξη της παρ. 4. Με την καταβολή του φόρου εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση από τον φόρο εισοδήματος του φορολογούμενου, των εταίρων, των μετόχων και των μελών του που προβλέπεται στην παρ. 2.

4. Αντί της εφάπαξ καταβολής, ο φορολογούμενος έχει το δικαίωμα να καταβάλει τον φόρο σε πέντε (5) ισόποσες ετήσιες άτοκες δόσεις, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
α) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από την έδρα του στην ημεδαπή στη μόνιμη εγκατάστασή του σε άλλο κράτος-μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) της 19ης.7.2016 (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L 193/9),
β) μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων από τη μόνιμη εγκατάστασή του στην ημεδαπή στην έδρα του ή σε άλλη μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον ΕΟΧ,
γ) μεταφοράς της φορολογικής του κατοικίας σε άλλο κράτος-μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον ΕΟΧ,
δ) μεταφοράς της δραστηριότητας που ασκεί η μόνιμη εγκατάστασή του από την ημεδαπή σε άλλο κράτος-μέλος ή σε τρίτη χώρα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία για τον ΕΟΧ.
Η παρούσα παράγραφος ισχύει για τρίτες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, εφόσον έχουν συνάψει συμφωνία με την Ελλάδα ή με την Ένωση περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων, ισοδύναμη με την αμοιβαία συνδρομή που προβλέπεται στην Οδηγία 2010/24/ΕΕ του Συμβουλίου.
Η πρώτη δόση καταβάλλεται με την υποβολή της δήλωσης της παρ. 3 και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα των τεσσάρων (4) επόμενων ετών από το έτος υποβολής της δήλωσης.
Για την τμηματική καταβολή του φόρου του παρόντος ισχύουν αποκλειστικά τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο, μη εφαρμοζόμενης οποιασδήποτε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης για τη διευκόλυνση ή τη ρύθμιση τμηματικής καταβολής οφειλών ή τη χορήγηση διοικητικής αναστολής.
Εάν υπάρχει αποδεδειγμένος και πραγματικός κίνδυνος απώλειας του φόρου που προσδιορίστηκε, η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να απαιτήσει εγγύηση ως όρο για την καταβολή του φόρου σε δόσεις.

5. Η δυνατότητα καταβολής σε δόσεις της παρ. 4 αίρεται και το σύνολο του φόρου που δεν έχει καταβληθεί καταβάλλεται εφάπαξ κατά τα οριζόμενα στην παρ. 6, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν τα μεταφερθέντα περιουσιακά στοιχεία ή η δραστηριότητα που ασκεί η μόνιμη εγκατάσταση του φορολογουμένου πωλούνται ή διατίθενται κατ' άλλο τρόπο,
β) όταν τα μεταφερθέντα περιουσιακά στοιχεία του φορολογούμενου μεταφέρονται ακολούθως σε τρίτη χώρα,
γ) όταν η φορολογική κατοικία ή η δραστηριότητα που ασκεί η μόνιμη εγκατάσταση του φορολογουμένου μεταφέρεται ακολούθως σε τρίτη χώρα,
δ) όταν ο φορολογούμενος πτωχεύει ή τίθεται υπό εκκαθάριση,
ε) όταν ο φορολογούμενος δεν καταβάλλει μια δόση εντός τριμήνου από τη λήξη της προθεσμίας καταβολής της.
Σε περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής δόσης εντός τριμήνου από τη λήξη της προθεσμίας καταβολής της, υπολογίζονται τόκοι εκπρόθεσμης καταβολής.
Οι περ. β) και γ) δεν εφαρμόζονται για τρίτες χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, εάν έχουν συνάψει συμφωνία με την Ελλάδα ή με την Ένωση περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων, ισοδύναμη με την αμοιβαία συνδρομή που προβλέπεται στην Οδηγία 2010/24/ΕΕ.

6.α) Στις περ. α) έως και δ) της παρ. 5, ο φορολογούμενος υποβάλλει στη Φορολογική Διοίκηση σχετική γνωστοποίηση εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών από την επέλευσή τους και ταυτόχρονα καταβάλλει το σύνολο του φόρου που δεν έχει καταβληθεί.
β) Στην περ. ε), το σύνολο του φόρου που δεν έχει καταβληθεί, καταβάλλεται την επομένη ημέρα από την πάροδο του τριμήνου.

7. Σε περίπτωση κατά την οποία η μεταφορά των περιουσιακών στοιχείων ή η μεταφορά της φορολογικής κατοικίας ή της δραστηριότητας που ασκεί η μόνιμη εγκατάσταση πραγματοποιείται προς την ημεδαπή, ως αξία εκκίνησης (τιμή κτήσης) των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων για φορολογικούς σκοπούς λαμβάνεται η αξία που έχει οριστεί από το κράτος-μέλος του φορολογουμένου ή της μόνιμης εγκατάστασης, εκτός εάν αυτή δεν αντικατοπτρίζει την αγοραία αξία.

8. Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται επί μεταφορών περιουσιακών στοιχείων που σχετίζονται με τη χρηματοδότηση τίτλων ή περιουσιακών στοιχείων που μεταφέρονται για την παροχή εμπράγματης ασφάλειας ή όταν η μεταφορά περιουσιακών στοιχείων πραγματοποιείται για την κάλυψη κεφαλαιακών απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας ή για σκοπούς της διαχείρισης ρευστότητας, υπό την προϋπόθεση ότι τα περιουσιακά στοιχεία πρόκειται να επανέλθουν στην ημεδαπή εντός περιόδου δώδεκα (12) μηνών. Στην περίπτωση αυτή, υποβάλλεται μηδενική δήλωση με βάση τα οριζόμενα στην παρ. 3 και η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να απαιτήσει κατά τον χρόνο μεταφοράς των περιουσιακών στοιχείων την κατάθεση ισόποσης με το ποσό του φόρου, που θα οφειλόταν από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εγγυητικής επιστολής. Φόρος που έχει καταβληθεί παρά τα προβλεπόμενα στο παρόν, επιστρέφεται ως αχρεωστήτως καταβληθείς.
Αν τα περιουσιακά στοιχεία δεν επανέλθουν στην ημεδαπή εντός της ως άνω περιόδου των δώδεκα (12) μηνών, υπολογίζεται τόκος εκπρόθεσμης καταβολής για το σύνολο του οφειλόμενου φόρου, από την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης που προβλέπεται στην παρούσα.

9. Η εξακρίβωση της αγοραίας αξίας των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων από την Ελλάδα προς άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα διενεργείται με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:
α) Με τη σύνταξη έκθεσης αποτίμησης από δύο (2) ορκωτούς ελεγκτές ή ελεγκτική εταιρεία ή, κατά περίπτωση, από δύο ανεξάρτητους πιστοποιημένους εκτιμητές. Επιτρέπεται η πρόσληψη από τους ελεγκτές ή τους πιστοποιημένους εκτιμητές ειδικών εκτιμητών, ημεδαπών ή αλλοδαπών, για την εκτίμηση περιουσιακών στοιχείων που απαιτούν εξειδικευμένες γνώσεις ή διεθνή εμπειρία.
Τα πρόσωπα που προβαίνουν στην αποτίμηση ως εκτιμητές ή ειδικοί εκτιμητές δεν πρέπει να είναι:
αα) μέλη του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας,

αβ) πρόσωπα που διατηρούν επιχειρηματική ή άλλη επαγγελματική σχέση με την εταιρεία,
αγ) συγγενείς με τα πρόσωπα αυτά μέχρι δεύτερου βαθμού ή σύζυγοι αυτών.
Επιπλέον, για τους ορκωτούς ελεγκτές και για τις ελεγκτικές εταιρείες, των οποίων είναι μέλη, δεν πρέπει να συντρέχουν κωλύματα ή ασυμβίβαστα, που θα απέκλειαν τη διενέργεια τακτικού ελέγχου από τα πρόσωπα αυτά, ούτε τα τελευταία θα πρέπει να έχουν αναλάβει τον τακτικό έλεγχο της εταιρείας ή συνδεδεμένης με αυτήν εταιρείας κατά την έννοια του άρθρου 32 του ν. 4308/2014 κατά την τελευταία τριετία.
Η έκθεση αποτίμησης πρέπει να περιέχει την περιγραφή κάθε περιουσιακού στοιχείου που εμπίπτει στην παρούσα, να αναφέρει τις μεθόδους αποτίμησης που εφαρμόστηκαν και να εκφέρει την άποψη ότι η αγοραία αξία πληροί την αρχή των ίσων αποστάσεων. Σε περίπτωση που η αποτίμηση καταλήγει σε εύρος τιμών, η έκθεση οφείλει να υποδεικνύει μια τελική τιμή.
β) Με βάση την αξία των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, όπως αυτή απεικονίζεται για λογιστικούς σκοπούς στα λογιστικά αρχεία του φορολογουμένου, εφόσον η επιμέτρηση των στοιχείων αυτών διενεργείται στην εύλογη αξία.
γ) Με βάση την αξία των μεταφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, όπως αυτή προσδιορίζεται για σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 21 του ν. 4174/2013.

10. Με αποφάσεις του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης καταβολής του φόρου κατά την έξοδο, οι περιπτώσεις που η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να απαιτεί εγγυητική επιστολή κατά το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 και της παρ. 8, το ύψος, και οι περιπτώσεις κατάπτωσης και αποδέσμευσης αυτής, η διαδικασία για την προσωρινή απαλλαγή από την καταβολή του φόρου κατά την έξοδο, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.»

Άρθρο 59
Προσθήκη άρθρου 66Β στον ΚΦΕ-
Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων
(άρθρο 9 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ)

1. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου προσαρμόζεται η ελληνική νομοθεσία στις διατάξεις του άρθρου 9 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη θέσπιση κανόνων υβριδικών ασυμφωνιών, όπως ισχύει μετά από την τροποποίησή της με το άρθρο 1 της Οδηγίας 2017/952/ΕΕ (ΕΕ L της 14.10.2017).

2. Μετά το άρθρο 66Α του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) προστίθεται άρθρο 66Β, ως εξής:

«Άρθρο 66Β
Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων

1. «Ασυμφωνία στη μεταχείριση υβριδικών μέσων» (εφεξής «ασυμφωνία»): η κατάσταση στην οποία εμπλέκεται ένας φορολογούμενος ή, για την εφαρμογή της παρ. 6 του άρθρου αυτού, μια οντότητα εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα, όταν:
α) η πληρωμή στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και:
αα) η πληρωμή αυτή δεν περιλαμβάνεται στο εισόδημα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, και
αβ) το αποτέλεσμα της ασυμφωνίας οφείλεται στις διαφορές στον χαρακτηρισμό του μέσου ή της πληρωμής που πραγματοποιείται στο πλαίσιο αυτού.
Για τους σκοπούς της περ. α), η πληρωμή στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου θεωρείται ότι περιλαμβάνεται στο εισόδημα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος όταν:

i) η πληρωμή περιλαμβάνεται από τη δικαιοδοσία του δικαιούχου στη φορολογική περίοδο, η οποία αρχίζει εντός δώδεκα (12) μηνών από τη λήξη του φορολογικού έτους της δικαιοδοσίας του πληρωτή, ή
ii) η πληρωμή αναμένεται εύλογα να συμπεριληφθεί από τη δικαιοδοσία του δικαιούχου σε μελλοντικό φορολογικό έτος και οι όροι πληρωμής είναι εκείνοι που αναμένεται να συμφωνηθούν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων.
Για τις ανάγκες της περ. α), πληρωμή που αντιπροσωπεύει την υποκείμενη απόδοση επί μεταβιβασθέντος χρηματοπιστωτικού μέσου δεν δημιουργεί ασυμφωνία, όταν η πληρωμή γίνεται από χρηματιστή βάσει αγοραίας υβριδικής μεταβίβασης, εφόσον η δικαιοδοσία του πληρωτή απαιτεί από τον χρηματιστή να περιλαμβάνει ως εισόδημα όλα τα ποσά που εισέπραξε σε σχέση με το μεταβιβασθέν χρηματοπιστωτικό μέσο,
β) η πληρωμή σε υβριδική οντότητα έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και το εν λόγω αποτέλεσμα ασυμφωνίας οφείλεται στις διαφορές κατανομής των πληρωμών προς την υβριδική οντότητα σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας όπου έχει ιδρυθεί ή είναι εγκατεστημένη η υβριδική οντότητα και της δικαιοδοσίας οποιουδήποτε προσώπου το οποίο διατηρεί συμμετοχή στην εν λόγω υβριδική οντότητα,
γ) η πληρωμή σε οντότητα με μία ή περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και αυτό το αποτέλεσμα ασυμφωνίας οφείλεται στις διαφορές κατανομής των πληρωμών μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων της ίδιας οντότητας σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας όπου δραστηριοποιείται η οντότητα,
δ) η πληρωμή έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη λόγω του ότι πραγματοποιείται προς μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη,
ε) η πληρωμή από υβριδική οντότητα που έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και αυτό οφείλεται στο ότι η πληρωμή δεν λαμβάνεται υπόψη βάσει της νομοθεσίας της δικαιοδοσίας του δικαιούχου,
στ) η τεκμαιρόμενη πληρωμή μεταξύ έδρας και μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων που έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η πληρωμή δεν λαμβάνεται υπόψη βάσει της νομοθεσίας της δικαιοδοσίας του δικαιούχου, ή
ζ) προκύπτει διπλή έκπτωση.
Για τους σκοπούς των περιπτώσεων ε), στ) και ζ), ασυμφωνία προκύπτει στο μέτρο που η δικαιοδοσία του πληρωτή παρέχει τη δυνατότητα η έκπτωση να συμψηφίζεται έναντι ποσού που δεν είναι εισόδημα διπλής συμπερίληψης.
Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, ένα αποτέλεσμα ασυμφωνίας δεν θεωρείται ασυμφωνία, εκτός αν προκύπτει μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων, μεταξύ φορολογούμενου και συνδεδεμένης επιχείρησης, μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης, μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων της ίδιας οντότητας, ή μέσω δομημένης ρύθμισης.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου νοούνται ως:
α) «Φορολογούμενος»: κάθε ημεδαπό νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, καθώς και οι μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπών νομικών προσώπων ή οντοτήτων στην ημεδαπή.
β) «Αποτέλεσμα ασυμφωνίας»: η διπλή έκπτωση ή η έκπτωση χωρίς συμπερίληψη.
γ) «Διπλή έκπτωση»: η έκπτωση της ίδιας πληρωμής, δαπάνης ή ζημίας στη δικαιοδοσία στην οποία έγινε η πληρωμή, έχει πραγματοποιηθεί η δαπάνη ή προκύπτει η ζημία (δικαιοδοσία του πληρωτή) και σε άλλη δικαιοδοσία (δικαιοδοσία του επενδυτή). Στην περίπτωση πληρωμής από υβριδική οντότητα ή μόνιμη εγκατάσταση, η δικαιοδοσία του πληρωτή είναι εκείνη στην οποία έχει ιδρυθεί ή είναι εγκατεστημένη η υβριδική οντότητα ή η μόνιμη εγκατάσταση.

δ) «Έκπτωση χωρίς συμπερίληψη»: η έκπτωση πληρωμής ή τεκμαιρόμενης πληρωμής μεταξύ της έδρας και της μόνιμης εγκατάστασης ή μεταξύ δύο ή περισσότερων μόνιμων εγκαταστάσεων σε οποιαδήποτε δικαιοδοσία στην οποία η πληρωμή αυτή ή η τεκμαιρόμενη πληρωμή θεωρείται ότι πραγματοποιείται (δικαιοδοσία του πληρωτή) χωρίς αντίστοιχη συμπερίληψη για φορολογικούς σκοπούς της εν λόγω πληρωμής ή της τεκμαιρόμενης πληρωμής στη δικαιοδοσία του δικαιούχου. Η δικαιοδοσία του δικαιούχου είναι οποιαδήποτε δικαιοδοσία στην οποία η πληρωμή ή η τεκμαιρόμενη πληρωμή εισπράττεται ή αντιμετωπίζεται ως εισπραχθείσα σύμφωνα με τη νομοθεσία οποιασδήποτε άλλης δικαιοδοσίας.

ε) «Έκπτωση»: το ποσό που θεωρείται ως εκπιπτόμενο από το φορολογητέο εισόδημα σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας του πληρωτή ή του επενδυτή. Οι όροι «εκπιπτόμενο/η» ερμηνεύονται αναλόγως.

στ) «Συμπερίληψη»: το ποσό το οποίο λαμβάνεται υπόψη στο φορολογητέο εισόδημα σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας του δικαιούχου της πληρωμής. Πληρωμή στο πλαίσιο ενός χρηματοπιστωτικού μέσου δεν αντιμετωπίζεται ως συμπεριληφθείσα, στον βαθμό που η πληρωμή τυγχάνει οποιασδήποτε φορολογικής ελάφρυνσης που οφείλεται αποκλειστικά στον χαρακτηρισμό της πληρωμής από τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας του δικαιούχου της πληρωμής.

ζ) «Τεκμαιρόμενη πληρωμή»: η πληρωμή που θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος.

η) «Φορολογική ελάφρυνση»: η φορολογική απαλλαγή, η μείωση του φορολογικού συντελεστή ή κάθε έκπτωση ή επιστροφή, πλην της πίστωσης φόρου για τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή.

θ) «Εισόδημα διπλής συμπερίληψης»: κάθε στοιχείο εισοδήματος, το οποίο περιλαμβάνεται με βάση τη νομοθεσία και των δύο δικαιοδοσιών, στις οποίες προέκυψε αποτέλεσμα ασυμφωνίας.

ι) «Πρόσωπο»: ένα φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα.

ια) «Υβριδική οντότητα»: κάθε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή ρύθμιση που αντιμετωπίζεται ως φορολογητέα οντότητα σύμφωνα με τη νομοθεσία μιας δικαιοδοσίας και της οποίας το εισόδημα ή οι δαπάνες θεωρούνται ως εισόδημα ή δαπάνες ενός ή περισσοτέρων άλλων προσώπων βάσει της νομοθεσίας άλλης δικαιοδοσίας.

ιβ) «Χρηματοπιστωτικό μέσο»: κάθε μέσο στον βαθμό που οδηγεί σε χρηματοδότηση ή απόδοση των ίδιων κεφαλαίων και που φορολογείται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν για τη φορολογική μεταχείριση ενός δανείου, μετοχικού κεφαλαίου ή παραγώγου σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας είτε του δικαιούχου είτε του πληρωτή. Στην έννοια του χρηματοπιστωτικού μέσου περιλαμβάνεται και η υβριδική μεταβίβαση.

ιγ) «Χρηματιστής»: το φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, τα οποία ασκούν σε τακτική βάση για ίδιο λογαριασμό και με σκοπό το κέρδος, επιχείρηση αγοραπωλησίας χρηματοπιστωτικών μέσων.

ιδ) «Υβριδική μεταβίβαση»: κάθε συμφωνία μεταβίβασης χρηματοπιστωτικού μέσου, όταν η υποκείμενη απόδοση του μέσου θεωρείται από φορολογική άποψη ότι αποκτάται ταυτόχρονα από περισσότερα του ενός μέρη στη συμφωνία.

ιε) «Αγοραία υβριδική μεταβίβαση»: κάθε υβριδική μεταβίβαση που συνάπτει ένας χρηματιστής κατά τη συνήθη επιχειρηματική του δραστηριότητα και η οποία δεν αποτελεί μέρος δομημένης ρύθμισης.

ιστ) «Μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη»: οποιαδήποτε ρύθμιση, η οποία θεωρείται ότι συνιστά μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τη νομοθεσία της δικαιοδοσίας της έδρας και δεν θεωρείται ότι συνιστά μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τη νομοθεσία της άλλης δικαιοδοσίας.

ιζ) «Ενοποιημένος όμιλος για λογιστικούς σκοπούς»: ο όμιλος ο οποίος αποτελείται από όλες τις οντότητες, των οποίων τα αποτελέσματα ενοποιούνται πλήρως στις ενοποιημένες

οικονομικές καταστάσεις που καταρτίζονται σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς ή το εθνικό σύστημα χρηματοοικονομικής αναφοράς ενός κράτους μέλους.
ιη) «Δομημένη ρύθμιση» νοείται:
i) η ρύθμιση που αφορά ασυμφωνία, στους όρους της οποίας ενσωματώνεται η αξία του αποτελέσματος της ασυμφωνίας ή
ii) η ρύθμιση που έχει σχεδιαστεί με σκοπό να παράγει αποτέλεσμα ασυμφωνίας, εκτός εάν ο φορολογούμενος ή μια συνδεδεμένη επιχείρηση ευλόγως δεν αναμένεται να είχε επίγνωση της ασυμφωνίας και δεν αποκόμισε φορολογικό όφελος το οποίο ήταν αποτέλεσμα της ασυμφωνίας.
3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:
α) στις περιπτώσεις αποτελέσματος ασυμφωνίας των περ. β), γ), δ), ε), ζ) της παρ. 1 ή όπου απαιτείται προσαρμογή κατά την εφαρμογή της παρ. 6, ως συνδεδεμένη επιχείρηση νοείται:
i) Νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στην οποία ο φορολογούμενος κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχή στο κεφάλαιο ή δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω.
ii) Φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχή στο κεφάλαιο ή δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω σε έναν φορολογούμενο. Αν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή μια νομική οντότητα κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, δικαιώματα ψήφου ή συμμετοχή στο κεφάλαιο ή δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω σε έναν φορολογούμενο και σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, όλα τα σχετικά νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, συμπεριλαμβανομένου του φορολογουμένου, θεωρούνται συνδεδεμένες επιχειρήσεις.
β) Πρόσωπο το οποίο ενεργεί από κοινού με άλλο πρόσωπο ως προς τα δικαιώματα ψήφου ή τη συμμετοχή στο κεφάλαιο μίας οντότητας θεωρείται ότι διατηρεί συμμετοχή στο σύνολο των δικαιωμάτων ψήφου ή της συμμετοχής στο κεφάλαιο της εν λόγω οντότητας τα οποία κατέχει το άλλο πρόσωπο.
γ) Ως συνδεδεμένη επιχείρηση νοείται επίσης η οντότητα που ανήκει για λογιστικούς σκοπούς στον ίδιο ενοποιημένο όμιλο, στον οποίο ανήκει και ο φορολογούμενος, η επιχείρηση επί της διαχείρισης της οποίας ο φορολογούμενος ασκεί σημαντική επιρροή ή η επιχείρηση που ασκεί σημαντική επιρροή στη διαχείριση του φορολογουμένου.
4. Στον βαθμό που μία ασυμφωνία έχει ως αποτέλεσμα τη διπλή έκπτωση, η σχετική πληρωμή δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα φορολογητέα έσοδα του επενδυτή και, σε περίπτωση που η πληρωμή αναγνωρίζεται προς έκπτωση στη δικαιοδοσία του επενδυτή, δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα φορολογητέα έσοδα του πληρωτή.
Τα ανωτέρω δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση εισοδήματος διπλής συμπερίληψης που προκύπτει σε τρέχον ή, εφόσον η πληρωμή αναγνωρίζεται σε μεταγενέστερο φορολογικό έτος με βάση τις κείμενες διατάξεις, στο φορολογικό έτος αυτό.
5. Στον βαθμό που μία ασυμφωνία έχει ως αποτέλεσμα την έκπτωση χωρίς συμπερίληψη, η σχετική πληρωμή δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα φορολογητέα έσοδα του πληρωτή και, σε περίπτωση που η πληρωμή αναγνωρίζεται προς έκπτωση στη δικαιοδοσία του πληρωτή, είναι εκπεστέο στο κράτος του πληρωτή, το ποσό αυτό περιλαμβάνεται στα φορολογητέα έσοδα του δικαιούχου της πληρωμής.
Τα ανωτέρω δεν εφαρμόζονται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2022 σε περίπτωση ασυμφωνιών που είναι αποτέλεσμα πληρωμής τόκου από χρηματοπιστωτικό μέσο προς συνδεδεμένη επιχείρηση, όταν:
α) το χρηματοπιστωτικό μέσο έχει χαρακτηριστικά μετατροπής (conversion), διάσωσης με ίδια μέσα (bail-in) ή απομείωσης (write-down), ή

β) το χρηματοπιστωτικό μέσο έχει εκδοθεί με μοναδικό σκοπό να ικανοποιήσει απαιτήσεις ικανότητας απορρόφησης ζημιών που ισχύουν για τον τραπεζικό τομέα και αναγνωρίζεται ως τέτοιο στις απαιτήσεις ικανότητας απορρόφησης ζημιών του φορολογουμένου, ή
γ) το χρηματοπιστωτικό μέσο έχει εκδοθεί:
γα) σε σχέση με άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα με χαρακτηριστικά μετατροπής, διάσωσης με ίδια μέσα ή απομείωσης στο επίπεδο μητρικής επιχείρησης,
γβ) σε επίπεδο που είναι αναγκαίο, ώστε να πληρούνται οι ισχύουσες απαιτήσεις ικανότητας απορρόφησης ζημιών,
γγ) όχι ως μέρος δομημένης ρύθμισης και
δδ) σε κάθε μία από τις περ. α), β) και γ), η συνολική καθαρή έκπτωση για τον ενοποιημένο όμιλο, βάσει των ανωτέρω πληρωμών τόκων, δεν υπερβαίνει το ύψος που θα είχε εάν ο φορολογούμενος είχε εκδώσει ένα τέτοιο χρηματοπιστωτικό μέσο κατευθείαν στην αγορά.
6. Δεν εκπίπτει οποιαδήποτε πληρωμή από φορολογούμενο στον βαθμό που η εν λόγω πληρωμή, άμεσα ή έμμεσα, χρηματοδοτεί εκπιπτόμενη δαπάνη, η οποία οδηγεί σε ασυμφωνία μέσω συναλλαγής ή σειράς συναλλαγών μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων ή που αποτελεί μέρος μίας δομημένης ρύθμισης, εκτός και στον βαθμό που μία από τις δικαιοδοσίες που εμπλέκονται στη συναλλαγή ή στη σειρά συναλλαγών έχει προβεί σε ανάλογη διόρθωση όσον αφορά την εν λόγω ασυμφωνία.
7. Στον βαθμό που μια ασυμφωνία αφορά εισόδημα από μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη, το οποίο απαλλάσσεται της φορολογίας εισοδήματος, το εισόδημα που διαφορετικά θα αποδιδόταν στη μόνιμη εγκατάσταση που δεν λαμβάνεται υπόψη, συμπεριλαμβάνεται στο φορολογητέο εισόδημα του κεντρικού. Τα ανωτέρω δεν ισχύουν σε περίπτωση που η απαλλαγή δίδεται βάσει των διατάξεων Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας (ΣΑΔΦ) με τρίτη χώρα.
8. Στον βαθμό που μια υβριδική μεταβίβαση έχει σχεδιαστεί με σκοπό τη φορολογική ελάφρυνση για τον παρακρατούμενο φόρο στην πηγή επί μιας πληρωμής, συνεπεία μεταβιβασθέντος χρηματοπιστωτικού μέσου σε περισσότερα από ένα εκ των εμπλεκόμενων μερών, η φορολογική ελάφρυνση περιορίζεται κατ' αναλογία προς το καθαρό φορολογητέο εισόδημα του φορολογουμένου που σχετίζεται με την πληρωμή αυτή.
9. Στον βαθμό που η έκπτωση για πληρωμή, δαπάνες ή ζημίες φορολογουμένου, ο οποίος είναι φορολογικός κάτοικος σε δύο ή περισσότερες δικαιοδοσίες, αναγνωρίζεται για φορολογικούς σκοπούς σε δύο δικαιοδοσίες, δεν αναγνωρίζεται στο βαθμό που η άλλη δικαιοδοσία επιτρέπει η δεύτερη έκπτωση να συμψηφιστεί με εισόδημα που δεν αποτελεί εισόδημα διπλής συμπερίληψης. Στην περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι φορολογικός κάτοικος και άλλου κράτους-μέλους της ΕΕ, η έκπτωση δεν αναγνωρίζεται όταν ο φορολογούμενος δεν θεωρείται φορολογικός κάτοικος Ελλάδος βάσει της σχετικής Σύμβασης Αποφυγής Διπλής Φορολογίας.»

Άρθρο 60
Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος

Στο άρθρο 72 του ν. 4172/2013 προστίθενται παρ. 46 και 47 ως εξής:

«46. α) Οι διατάξεις του άρθρου 66Α εφαρμόζονται για μεταφορές περιουσιακών στοιχείων, φορολογικής κατοικίας ή δραστηριότητας από την Ελλάδα προς άλλο κράτος-μέλος ή τρίτη χώρα που πραγματοποιούνται από την 1η.1.2020 και μετά.
β) Για τις μεταφορές περιουσιακών στοιχείων, φορολογικής κατοικίας ή δραστηριότητας που έχουν πραγματοποιηθεί από την 1η Ιανουαρίου 2020 μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος, υποβάλλονται δηλώσεις της παρ. 3 του άρθρου 66Α, χωρίς την επιβολή κυρώσεων, μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του τρίτου μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος.
47. Οι διατάξεις του άρθρου 66 Β εφαρμόζονται από την 1η.1.2020 και μετά.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2018/1910 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΦΠΑ

Άρθρο 61
Προσθήκη νέου άρθρου 7α και τροποποίηση των άρθρων 13, 28 και 36 του Κώδικα ΦΠΑ -
Παράδοση αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος-μέλος και συναφείς ρυθμίσεις
(άρθρο 1 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910)

1. Με τις διατάξεις του παρόντος ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία το άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 4ης Δεκεμβρίου 2018 (ΕΕ L 311 της 7.12.2018), σχετικά με τροποποιήσεις της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ (ΕΕL 347 της 11.12.2006).
2. Στον Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2859/2000 (Α΄ 248), επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

α) Μετά το άρθρο 7 του ν. 2859/2000 προστίθεται νέο άρθρο 7α ως εξής:

«Άρθρο 7α
Παράδοση αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος-μέλος

1. Η μεταφορά από υποκείμενο στον φόρο αγαθών της επιχείρησής του σε άλλο κράτος-μέλος, δεν θεωρείται παράδοση αγαθών από επαχθή αιτία στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι ρυθμίσεις για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος υφίστανται όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
α) τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε άλλο κράτος μέλος από υποκείμενο στον φόρο ή από τρίτο που ενεργεί για λογαριασμό του, ώστε τα εν λόγω αγαθά να παραδοθούν στο κράτος αυτό σε μεταγενέστερο στάδιο και μετά την άφιξή τους σε άλλον υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος δικαιούται να αποκτήσει την κυριότητα των εν λόγω αγαθών βάσει ισχύουσας συμφωνίας μεταξύ των δύο υποκειμένων στον φόρο,
β) ο υποκείμενος στον φόρο που αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά δεν έχει την έδρα της οικονομικής του δραστηριότητας ούτε μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος-μέλος στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά,
γ) ο υποκείμενος στον φόρο στον οποίο πρόκειται να παραδοθούν τα αγαθά διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο κράτος-μέλος στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά και τα στοιχεία του, συμπεριλαμβανομένου του αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ που του έχει αποδοθεί στο εν λόγω κράτος-μέλος, είναι γνωστά στον υποκείμενο στον φόρο που αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά, κατά τον χρόνο της αναχώρησης της αποστολής ή της μεταφοράς,
δ) ο υποκείμενος στον φόρο που αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά καταγράφει τη μεταφορά τους, σε ειδικό βιβλίο καταχώρισης που προβλέπεται στην περ. ζ) της παρ. 4 του άρθρου 36 και περιλαμβάνει στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα που προβλέπεται στην περ. α) της παρ. 5 του ιδίου άρθρου, τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ του υποκειμένου στον φόρο που

αποκτά τα αγαθά και ο οποίος του έχει αποδοθεί από το κράτος-μέλος στο οποίο αυτά αποστέλλονται ή μεταφέρονται.
3. Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρ. 2, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες, κατά τον χρόνο της μεταβίβασης του δικαιώματος διάθεσης των αγαθών με την ιδιότητα του κυρίου στον υποκείμενο στον φόρο της περ. γ΄ της παρ. 2, υπό την προϋπόθεση ότι η μεταβίβαση εκτελείται εντός της προθεσμίας δώδεκα (12) μηνών από την άφιξη των αγαθών στο κράτος-μέλος στο οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί:

α) θεωρείται ότι πραγματοποιείται παράδοση αγαθών, σύμφωνα με την περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 28, από τον υποκείμενο στον φόρο, ο οποίος απέστειλε ή μετέφερε τα αγαθά είτε ο ίδιος είτε μέσω τρίτου, ο οποίος ενήργησε για λογαριασμό του στο κράτος μέλος από το οποίο αυτά απεστάλησαν ή μεταφέρθηκαν,

β) θεωρείται ότι πραγματοποιείται ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών από τον υποκείμενο στον φόρο, στον οποίο παραδίδονται τα εν λόγω αγαθά στο κράτος μέλος, στο οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται.»

4. Η μεταφορά από τον υποκείμενο στον φόρο της περ. β) της παρ. 2 αγαθών της επιχείρησής του προς το άλλο κράτος-μέλος, δεν θεωρείται ως παράδοση αγαθών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7, αν μέσα στο διάστημα των δώδεκα (12) μηνών από την άφιξη των αγαθών στο κράτος-μέλος στο οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί, ο υποκείμενος στον φόρο της περ. γ) της παρ. 2 αντικατασταθεί από άλλον υποκείμενο στον φόρο, εφόσον:
α) πληρούνται και οι άλλες προϋποθέσεις της παρ. 2, και
β) ο υποκείμενος στον φόρο της περ. β) της παρ. 2, καταγράφει την αντικατάσταση στο ειδικό βιβλίο καταχώρισης που προβλέπεται στην περ. ζ) της παρ. 4 του άρθρου 36.
Κατ' αναλογία δεν θεωρείται ότι πραγματοποιείται ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών σύμφωνα με την περ. γ' του άρθρου 12.
5. Η μεταφορά από τον υποκείμενο στον φόρο της περ. β' της παρ. 2 αγαθών της επιχείρησής του προς το άλλο κράτος-μέλος, θεωρείται ως παράδοση αγαθών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7, από την επομένη ημέρα της λήξεως της περιόδου των δώδεκα (12) μηνών, εάν:
α) τα αγαθά δεν έχουν παραδοθεί ούτε στον υποκείμενο στον φόρο της περ. γ) της παρ. 2, για τον οποίο προορίζονται, ούτε σε άλλον υποκείμενο στον φόρο, από τον οποίο αυτός έχει αντικατασταθεί σύμφωνα με την παρ. 4, μέσα στο διάστημα των δώδεκα (12) μηνών από την άφιξή τους στο κράτος μέλος, στο οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί, και
β) δεν συντρέχει καμία από τις περ. α) έως και γ) της παρ. 7 του παρόντος.
Εάν εντός του χρονικού διαστήματος των δώδεκα (12) μηνών παύσει να πληρούται οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις παρ. 2 και 4, η μεταφορά από τον υποκείμενο στο φόρο της περ. β) της παρ. 2 αγαθών της επιχείρησής του προς το άλλο κράτος-μέλος, θεωρείται ως παράδοση αγαθών, κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7, κατά τον χρόνο παύσης της σχετικής προϋπόθεσης.
6. Η μεταφορά από τον υποκείμενο στον φόρο της περ. β) της παρ. 2 αγαθών της επιχείρησής του προς το άλλο κράτος-μέλος, δεν θεωρείται ως παράδοση αγαθών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 7, εάν:
α) το δικαίωμα διάθεσης των αγαθών δεν έχει μεταβιβασθεί και τα εν λόγω αγαθά επιστρέφονται στο κράτος μέλος από το οποίο έχουν αποσταλεί ή μεταφερθεί εντός του διαστήματος των δώδεκα (12) μηνών, και
β) ο υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος απέστειλε ή μετέφερε τα αγαθά, καταγράφει την επιστροφή τους στο ειδικό βιβλίο καταχώρισης που αναφέρεται στην περ. ζ) της παρ. 4 του άρθρου 36.
7. Οι προϋποθέσεις που ορίζονται στις παρ. 2 και 4 παύουν να πληρούνται όταν:
α) τα αγαθά παραδοθούν σε άλλο πρόσωπο, εκτός από τον υποκείμενο στον φόρο της περ.

γ) της παρ. 2 ή τον υποκείμενο στον φόρο της παρ. 4, αμέσως πριν από την εν λόγω παράδοση,
β) τα αγαθά αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε χώρα διαφορετική από το κράτος-μέλος από το οποίο μετακινήθηκαν αρχικά, αμέσως πριν από την έναρξη της εν λόγω αποστολής ή μεταφοράς,
γ) υφίσταται καταστροφή, απώλεια ή κλοπή των αγαθών.
Ειδικά για την περ. γ), θεωρείται ότι οι εν λόγω προϋποθέσεις παύουν να πληρούνται κατά την ημερομηνία στην οποία τα αγαθά πράγματι αφαιρέθηκαν ή καταστράφηκαν ή, εάν είναι αδύνατο να καθοριστεί η ημερομηνία αυτή, την ημερομηνία στην οποία διαπιστώθηκε η καταστροφή ή η απώλειά τους.
8. Οι διατάξεις των παρ. 1 έως 7 έχουν ανάλογη εφαρμογή στη μεταφορά αγαθών στο εσωτερικό της χώρας από άλλο κράτος-μέλος, στο πλαίσιο ρύθμισης αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος.
9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.»
β) Στο άρθρο 13 προστίθεται παρ. 6α ως εξής:
«6α. Στην περίπτωση διαδοχικής παράδοσης των ίδιων αγαθών, τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος-μέλος, απευθείας από τον πρώτο προμηθευτή στον τελευταίο παραλήπτη της αλυσίδας, η αποστολή ή μεταφορά αποδίδεται μόνο στην παράδοση προς τον ενδιάμεσο φορέα εκμετάλλευσης.
Κατά παρέκκλιση του προηγούμενου εδαφίου, εάν ο ενδιάμεσος φορέας εκμετάλλευσης κοινοποιήσει στον προμηθευτή του τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ που έχει λάβει από το κράτος-μέλος από το οποίο αποστέλλονται ή μεταφέρονται τα αγαθά, η αποστολή ή μεταφορά αποδίδεται μόνο στην παράδοση αγαθών από τον ενδιάμεσο φορέα εκμετάλλευσης.
Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, ως «ενδιάμεσος φορέας εκμετάλλευσης» νοείται ένας προμηθευτής διαφορετικός από τον πρώτο προμηθευτή στην αλυσίδα, ο οποίος αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά είτε ο ίδιος είτε μέσω τρίτου που ενεργεί για λογαριασμό του».
γ) Το πρώτο εδάφιο της περ. α’ της παρ. 1 του άρθρου 28 αντικαθίσταται και η περ. α) διαμορφώνεται ως εξής:
«α) η παράδοση αγαθών, κατά την έννοια του άρθρου 5, τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε άλλο κράτος-μέλος από τον πωλητή ή τον αποκτώντα ή από άλλο πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τους, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
αα) τα αγαθά παραδίδονται σε άλλον υποκείμενο στον φόρο ή σε νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στον φόρο που ενεργεί με αυτή την ιδιότητα σε άλλο κράτος-μέλος,
αβ) ο υποκείμενος στον φόρο ή το μη υποκείμενο στον φόρο νομικό πρόσωπο για τους οποίους πραγματοποιείται η παράδοση, διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ σε άλλο κράτος-μέλος και έχει γνωστοποιήσει αυτόν τον αριθμό φορολογικού μητρώου στον προμηθευτή».
δ) Στο άρθρο 28 προστίθεται παρ. 1α ως εξής:
«1α. Η απαλλαγή που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της περ. α’ της παρ. 1 δεν εφαρμόζεται, όταν ο προμηθευτής δεν έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις σχετικά με την υποβολή ανακεφαλαιωτικού πίνακα ή όταν ο ανακεφαλαιωτικός πίνακας, που έχει υποβάλει, δεν περιέχει τις ορθές πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω παράδοση, εκτός εάν ο προμηθευτής μπορεί να αιτιολογήσει δεόντως την παράλειψή του κατά τρόπο ικανοποιητικό στις αρμόδιες αρχές.»
ε) Στην παρ. 4 του άρθρου 36 προστίθεται περ. ζ) ως εξής:
«ζ) Να τηρεί ειδικό βιβλίο καταχώρισης κατά τη μεταφορά των αγαθών σε άλλο κράτος-μέλος, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου

αποκτώντα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 7α. Να τηρεί ειδικό βιβλίο καταχώρισης κατά την παράδοση των αγαθών στο εσωτερικό της χώρας, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, σύμφωνα με το άρθρο 7α».

στ) Η περ. α' της παρ. 5 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) να υποβάλει ανακεφαλαιωτικό πίνακα για τις παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιεί, σύμφωνα με τις περ. α) και γ) της παρ. 1 του άρθρου 28 και το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 15, καθώς και να παρέχει στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ των υποκείμενων στον φόρο, για τους οποίους προορίζονται τα αγαθά στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 7α, καθώς και σχετικά με οποιαδήποτε αλλαγή όσον αφορά τις πληροφορίες που έχει ήδη υποβάλει.»

ζ) Μετά το πρώτο εδάφιο της παρ. 5γ του άρθρου 36 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην περ. α) της παρ. 5 για τα αγαθά τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, σύμφωνα με την περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 7α, καταχωρούνται στους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες που αφορούν την ημερολογιακή περίοδο κατά τη διάρκεια της οποίας ξεκίνησε η μεταφορά ή η αποστολή τους προς το άλλο κράτος-μέλος, ή αντίστροφα από το άλλο κράτος-μέλος σε περίπτωση επιστροφής των αγαθών, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 7α. Τυχόν μεταβολές στις προαναφερόμενες πληροφορίες καταχωρίζονται στους ανακεφαλαιωτικούς πίνακες την ημερολογιακή περίοδο κατά την οποία έλαβαν χώρα οι μεταβολές αυτές.»

η) Η περ. β) της παρ. 9 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) ο τρόπος τήρησης και το περιεχόμενο του ειδικού βιβλίου που προβλέπεται στις περ. α) και στ), καθώς και κάθε σχετικό θέμα της περ. ζ) της παρ. 4.»

Άρθρο 62
Τροποποίηση άρθρων 15 και 19 Κώδικα ΦΠΑ
Συμπλήρωση ρυθμίσεων για τον τόπο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών και για την φορολογητέα αξία στην παράδοση αγαθών, στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών

Στον Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2859/2000 (Α΄ 248), επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 15 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Επίσης, η ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών θεωρείται ότι πραγματοποιείται στο εσωτερικό της χώρας, από υποκείμενο στον φόρο στον οποίο χορηγήθηκε αριθμός φορολογικού μητρώου για σκοπούς ΦΠΑ στο εσωτερικό της χώρας με τον οποίο πραγματοποίησε την απόκτηση, εφόσον δεν αποδεικνύει ότι τα αγαθά αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών σε άλλο κράτος-μέλος.»

2. Η περ. α' της παρ. 3 του άρθρου 15 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) η ενδοκοινοτική απόκτηση πραγματοποιείται από υποκείμενο στον φόρο άλλου κράτους-μέλους, ο οποίος δεν είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας.»

3. Στην περ. γ' της παρ. 3 του άρθρου 15 η φράση «της περίπτωσης δ'» αντικαθίσταται με τη φράση «της περ. ε)».

4. Η περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 19 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) Για την παράδοση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών μεταξύ συγγενικών ή/και συνδεδεμένων προσώπων, όπως αυτά ορίζονται στο ν. 4172/2013, η κανονική αξία, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες:

δα) η αντιπαροχή είναι κατώτερη της κανονικής αξίας και ο λήπτης των αγαθών ή των υπηρεσιών δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης,

δβ) η αντιπαροχή είναι κατώτερη της κανονικής αξίας και ο προμηθευτής των αγαθών ή ο πάροχος των υπηρεσιών δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης ενώ η φορολογητέα πράξη απαλλάσσεται από τον φόρο στο εσωτερικό της χώρας σύμφωνα με τις περ. α) έως και κθ), λα) και λδ) της παρ. 1 του άρθρου 22 και χωρίς δικαίωμα έκπτωσης σύμφωνα με το άρθρο 30,

δγ) η αντιπαροχή είναι ανώτερη της κανονικής αξίας και ο προμηθευτής των αγαθών ή ο πάροχος των υπηρεσιών δεν έχει πλήρες δικαίωμα έκπτωσης.

Τα θέματα που αφορούν την υποπερ. δα) εφαρμόζονται αναλόγως και στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών.»

Άρθρο 63
Έναρξη ισχύος

Οι διατάξεις του άρθρου 61 και των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 62 ισχύουν από την 1.1.2020.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟ ΚΩΔΙΚΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/475 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2006/112/ΕΚ ΚΑΙ 2008/118/ΕΚ

Άρθρο 64
Αντικείμενο

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε΄ ενσωματώνονται στην Ελληνική νομοθεσία τα άρθρα 1 και 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/475 του Συμβουλίου για την τροποποίηση των Οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2008/118/ΕΚ, όσον αφορά τη συμπερίληψη του ιταλικού δήμου Καμπιόνε ντ' Ιτάλια και των ιταλικών υδάτων της λίμνης Λουγκάνο στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης και στο πεδίο εδαφικής εφαρμογής της Οδηγίας 2008/118/ΕΚ (ΕΕ L 83 της 25.03.2019).

Άρθρο 65
Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙ Κώδικα ΦΠΑ – Τροποποίηση άρθρου 54 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα
Εξαίρεση εδαφών από το πεδίο εφαρμογής
(άρθρα 1 και 2 της οδηγίας)

1. Η παρ. 2 του Παραρτήματος ΙΙ του ν. 2859/2000 (Α΄ 248) «Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ» αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Από το πεδίο εδαφικής εφαρμογής του παρόντος Κώδικα εξαιρούνται:
α) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη, τα οποία δεν αποτελούν τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης:
- Νήσος Ελιγολάνδη και περιοχή Μπύζιγκεν (Busingen) της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.
- Θέουτα και Μελίλλια του Βασιλείου της Ισπανίας.
- Λιβίνιο της Ιταλικής Δημοκρατίας.
β) Τα ακόλουθα εθνικά εδάφη, τα οποία αποτελούν τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ειδικά φορολογικά εδάφη):
- Άγιο Όρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.
- Κανάριες νήσοι του Βασιλείου της Ισπανίας (Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, El Hierro και La Palma).
- Νήσοι Άαλαντ (Aland) της Φινλανδικής Δημοκρατίας.
- Αγγλονορμανδικές νήσοι (Channel Islands: Alderney, Jersey, Guernsey, Sark, Herm και Les Minquires).
- Γαλλικά εδάφη που αναφέρονται στα άρθρα 349 και 355 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Γαλλική Γουϊάνα, Γουαδελούπη, Μαρτινίκα, Ρεϋνιόν και Μαγιότ).
- Καμπιόνε ντ' Ιτάλια, καθώς και τα ύδατα της λίμνης Λουγκάνο της Ιταλικής Δημοκρατίας.»

2. Οι περ. στ’ και ζ’ της παρ. 6 του άρθρου 54 του ν. 2960/2001 καταργούνται και η περ. η’ αναριθμείται σε περ. στ’.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από την 1η.1.2020.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Άρθρο 66
Διατάξεις σχετικές με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

1. Στην παρ. 5 του άρθρου 18 του ν. 3086/2002 (Α΄ 324) προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

   «Με απόφαση του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, μπορεί σε Δικαστικά Γραφεία που εδρεύουν σε έδρες Περιφερειών, να ορίζεται ως προϊστάμενος, λειτουργός του ΝΣΚ, με τον βαθμό του Νομικού Συμβούλου του Κράτους.»

2. Η περ. β’ της παρ. 1 του άρθρου 23 Α του ν. 3086/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

   «β) Τα αναφερόμενα στην περ. α) της παρούσας εφαρμόζονται και για δαπάνες όμοιες σε αντικείμενο με αυτές της περ. α), για υποθέσεις στην αλλοδαπή, συμπεριλαμβανομένων και των νομικών ή τεχνικών γνωμοδοτήσεων που απαιτούνται στο πλαίσιο διεξαγωγής εθνικών ή διεθνών διαιτητικών δικών, οι οποίες βαρύνουν τους αντίστοιχους Κ.Α.Ε. των προϋπολογισμών των αρμόδιων Υπουργείων ή άλλων Αρχών, του εκάστοτε οικονομικού έτους, εντός του οποίου εκκαθαρίζονται».

3. Οι περ. β) και γ) της παρ. 2 του άρθρου 44 του ν. 3086/2002 αντικαθίστανται ως εξής:

   «β) Οι προαγωγές των μελών του Ν.Σ.Κ. στους βαθμούς του Δικαστικού Πληρεξούσιου Α΄ και του Παρέδρου γίνονται κατ’ εκλογή μεταξύ όσων συγκεντρώνουν τα τυπικά και τα ουσιαστικά προσόντα βάσει:
   βα) ήθους και κοινωνικής παράστασης,
   ββ) σθένους και υπηρεσιακής συμπεριφοράς,
   βγ) επιστημονικής κατάρτισης,
   βδ) κρίσης, αντίληψης και ικανότητας στην κατανόηση των υποθέσεων, ικανότητας στη διατύπωση των εισηγήσεων και των δικογράφων,
   βε) επιμέλειας, εργατικότητας, ποιοτικής και ποσοτικής υπηρεσιακής απόδοσης,
   βστ) ικανότητας διαχείρισης φόρτου υποθέσεων και εκκρεμοτήτων, ανταπόκρισης και προσαρμογής σε νέα και πρόσθετα καθήκοντα, χρήσης και εξοικείωσης με τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών.
   Όλα τα παραπάνω ουσιαστικά προσόντα πρέπει να διαπιστώνεται ότι διατίθενται τουλάχιστον σε βαθμό πολύ καλό, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν πλήρως στα καθήκοντα του ανώτερου βαθμού.
   γ) Οι προαγωγές των μελών του Ν.Σ.Κ. στον βαθμό του Νομικού Συμβούλου του Κράτους γίνονται κατ’ απόλυτη εκλογή. Κρίνονται ως κατ’ απόλυτη εκλογή προακτέοι, μεταξύ εκείνων, που έχουν τα τυπικά προσόντα, τα μέλη που συγκεντρώνουν σε εξαίρετο βαθμό τα προσόντα:

γα) ήθους και κοινωνικής παράστασης,
γβ) σθένους και υπηρεσιακής συμπεριφοράς,
γγ) επιστημονικής κατάρτισης,
γδ) κρίσης, αντίληψης και ικανότητας στην κατανόηση των υποθέσεων, ικανότητας στη διατύπωση των εισηγήσεων και των δικογράφων,
γε) επιμέλειας, εργατικότητας, ποιοτικής και ποσοτικής υπηρεσιακής απόδοσης,
γστ) ικανότητας διαχείρισης φόρτου υποθέσεων και εκκρεμοτήτων, ικανότητας ανταπόκρισης και προσαρμογής σε νέα και πρόσθετα καθήκοντα, χρήσης και εξοικείωσης με τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών.
Μετά από αξιολόγηση των προσόντων τους και σύγκριση μεταξύ τους επιλέγονται τα μέλη που προάγονται για την κάλυψη των κενών θέσεων.»

4. Για την κατάρτιση της έκθεσης επιθεώρησης των λειτουργών του Ν.Σ.Κ., τον τρόπο επιθεώρησης αυτών, τα κριτήρια, την κλίμακα αξιολόγησης, καθώς και την άσκηση διοικητικής προσφυγής κατά της έκθεσης επιθεώρησης, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1, 2, 6, 7, 9 και 10 της απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, υπ' αρ. 563/11.12.2019 (Β' 4905).
5. Για την κάλυψη των αναγκών λειτουργίας των Γραφείων Νομικού Συμβούλου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που έχουν συσταθεί στην Προεδρία της Κυβέρνησης και στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας, με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 21 και της παρ. 2 του άρθρου 102, αντίστοιχα, αυξάνονται οι οργανικές θέσεις στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, κατά δύο (2) στον βαθμό του Νομικού Συμβούλου του Κράτους, δύο (2) στον βαθμό του Παρέδρου και δύο (2) στον βαθμό του Δικαστικού Πληρεξούσιου Ν.Σ.Κ..
6. Το διοικητικό προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους εξαιρείται από τις διατάξεις του ν. 4440/2016 (Α' 224) που ισχύουν για το Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας τα δυο (2) έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος.
7. Στην παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016 (Α΄ 224), προστίθενται εδάφια ως εξής:
«Διατηρείται σε ισχύ για δυο (2) έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 57 του ν. 3086/2002 (Α΄ 324), εξαιρουμένων των αποσπάσεων στην Προεδρία της Δημοκρατίας, στην Προεδρία της Κυβέρνησης, στο Γραφείο του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Βουλής και σε Γραφεία Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών της Κυβέρνησης. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, επιτρέπεται η μετάταξη στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, πολιτικών διοικητικών υπαλλήλων, μόνιμων και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που υπηρετούν σε υπηρεσίες, κεντρικές και περιφερειακές, του Δημοσίου, των Ανεξάρτητων Αρχών, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) α' και β' βαθμού και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), καθώς και των Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), εφόσον ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση, όπως οριοθετείται κάθε φορά από την Ελληνική Στατιστική Αρχή στο Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβέρνησης. Η μετάταξη γίνεται ύστερα από δημόσια προκήρυξη, με αίτηση του ενδιαφερομένου και σύμφωνη γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου του Ν.Σ.Κ., σε κενές οργανικές θέσεις του διοικητικού προσωπικού, κατηγορίας και κλάδου αντίστοιχου των προσόντων του μετατασσόμενου. Οι μετατασσόμενοι διατηρούν το ίδιο ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς, καθώς και την τυχόν προσωπική διαφορά στις αποδοχές τους. Με απόφαση του Προέδρου του Ν.Σ.Κ., που τοιχοκολλάται στο κατάστημα της Κεντρικής Υπηρεσίας του ΝΣΚ και αναρτάται στην ιστοσελίδα του, καθορίζονται ο τρόπος δημοσίευσης, το περιεχόμενο της προκήρυξης, τα ειδικά προσόντα των υποψηφίων και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»
8. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας και μετά από πρόταση του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, μπορεί, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη, να διατίθενται στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, μόνιμοι υπαξιωματικοί και οπλίτες θητείας των Γενικών Επιτελείων των Ενόπλων Δυνάμεων,

για τη γραμματειακή υποστήριξή του και γενικότερα τη διοικητική μέριμνα. Η παρ. 4 του άρθρου 54 του ν. 3883/2010 (Α΄ 167) καταργείται.

9. Στην παρ. 2 του άρθρου 6 του π.δ. 238/2003 (Α΄ 214), προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο ως εξής:
«Σε ειδικές περιπτώσεις και ιδίως σε επαναλαμβανόμενα αιτήματα χορήγησης αναρρωτικών αδειών, η άδεια μπορεί να χορηγείται μόνο μετά από θετική γνωμάτευση Τριμελούς Επιτροπής, η οποία αποφαίνεται, κατόπιν μελέτης των στοιχείων του ιατρικού φακέλου του αιτούντος μέλους του Ν.Σ.Κ.. Η Επιτροπή συγκροτείται κατά περίπτωση, με απόφαση του Προέδρου του Ν.Σ.Κ. και αποτελείται από ιατρούς δημόσιου νοσοκομείου, με βαθμό τουλάχιστον Επιμελητή Α΄.»

10. Η ισχύς του Πίνακα Κατάταξης των επιτυχόντων υποψηφίων του διαγωνισμού για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων δόκιμων Δικαστικών Πληρεξουσίων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με ημερομηνία 8.4.2019 (Γ’ 567/12.4.2019), που προκηρύχθηκε με την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, με αριθμό 403/2018 (Γ΄ 1389), παρατείνεται έως τις 30.9.2020.

11. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 86 του ν. 3528/2007 (Α΄26), προστίθενται εδάφια ως εξής:
«Το Σ.Ε.Π. του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ) συγκροτείται με απόφαση του Προέδρου του Ν.Σ.Κ. και αποτελείται από:
α) έναν (1) Αντιπρόεδρο του Ν.Σ.Κ. ή Νομικό Σύμβουλο του Κράτους, ως Πρόεδρο,
β) έναν (1) προϊστάμενο Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών που υποδεικνύεται από τον Υπουργό Οικονομικών,
γ) έναν (1) Νομικό Σύμβουλο ή Πάρεδρο του Ν.Σ.Κ. και
δ) δύο (2) μέλη του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π.).
Η επιλογή των προϊσταμένων Τμήματος γίνεται από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Ν.Σ.Κ., πλην της διεξαγωγής της δομημένης συνέντευξης που διενεργείται από το οικείο Σ.Ε.Π.».

12. Στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους συστήνονται δεκατέσσερις (14) θέσεις μονίμου διοικητικού προσωπικού καθώς και Κλάδος Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΠΕ) Νομικών. Οι παραπάνω συνιστώμενες θέσεις κατατάσσονται ως εξής: (α) Κατηγορία Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΠΕ) του συνιστώμενου Κλάδου Νομικών, επτά (7) θέσεις, για τις οποίες ως προσόν διορισμού ορίζεται το πτυχίο ή δίπλωμα Τμήματος Νομικής της ημεδαπής ή ισότιμο αντίστοιχης ειδικότητας σχολών της αλλοδαπής και επιπλέον η άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας, (β) Κατηγορία Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΠΕ) του κλάδου Πληροφορικής, τέσσερις (4) θέσεις, για τις οποίες απαιτούνται προσόντα αντίστοιχα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 του π.δ. 50/2001 (Α΄ 39) και επιπλέον η άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας, (γ) Κατηγορία Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (ΤΕ) του Κλάδου Πληροφορικής τρείς (3) θέσεις, για τις οποίες απαιτούνται προσόντα αντίστοιχα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 14 του π.δ. 50/2001 (Α΄ 39) και επιπλέον η άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας.
Καταργούνται δεκατέσσερις (14) κενές οργανικές θέσεις μονίμων διοικητικών υπαλλήλων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ως εξής:
α) δέκα (10) θέσεις του κλάδου ΔΕ1 Διοικητικών Γραμματέων,
β) μία (1) θέση του κλάδου ΔΕ3 Τηλεφωνητών, και
γ) τρείς (3) θέσεις του κλάδου ΥΕ2 Επιμελητών.
Κάθε οργανική θέση διοικητικού προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που, μετά τη δημοσίευση του παρόντος, κενώνεται με οποιονδήποτε τρόπο, μετατρέπεται σε οργανική θέση δημοσίου δικαίου και μεταφέρεται κατά σειρά και εναλλάξ στους Κλάδους ΠΕ Νομικών ΠΕ Πληροφορικής και ΤΕ Πληροφορικής.

Άρθρο 67
Σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στην Επιτροπή Ανταγωνισμού

1. Το άρθρο 20 του ν. 3959/2011 (Α΄ 93) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 20
Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Ν.Σ.Κ.

1. Στην Επιτροπή Ανταγωνισμού συστήνεται Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.), με αρμοδιότητα τη δικαστική και γενικότερα τη νομική υποστήριξη της Επιτροπής, καθώς και την παροχή νομικών γνωμοδοτήσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, το οποίο στελεχώνεται από μέλη του κύριου προσωπικού του, με βαθμούς Νομικού Συμβούλου του Κράτους, Παρέδρου και Δικαστικού Πληρεξουσίου Ν.Α.Κ..

2. Προϊστάμενος του Γραφείου είναι ο Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, ο οποίος έχει τη γενική εποπτεία, την επιμέλεια για την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία του και τη διεκπεραίωση των υποθέσεων κάθε φύσης της αρμοδιότητάς του.

3. Με απόφαση του Προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, παρέχεται στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου η απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή για τη στέγαση και λειτουργία του και διατίθεται τουλάχιστον ένας (1) διοικητικός υπάλληλος της Επιτροπής για τη γραμματειακή του υποστήριξη.

4. Με απόφαση του Προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, ύστερα από εισήγηση του προϊσταμένου του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του Ν.Σ.Κ., μπορεί κατ' εξαίρεση, να αποφασιστεί η προσφυγή σε υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο λόγω της ιδιαίτερης σπουδαιότητας και πολυπλοκότητας της υπόθεσης. Με απόφαση της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εγκρίνεται με κοινή απόφαση των αρμοδίων οργάνων των Υπουργείων Οικονομικών και Ανάπτυξης και Επενδύσεων ορίζεται η αμοιβή που καταβάλλεται σε περίπτωση προσφυγής σε υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου (φυσικού ή νομικού προσώπου), η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει ετησίως τις είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Δικαιοσύνης, η οποία εφαρμόζεται από το επόμενο οικονομικό έτος σε σχέση με αυτό της δημοσίευσής της.

5. Δεν επιτρέπεται να ανατίθεται υπόθεση σε εξωτερικό δικηγόρο, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχει άμεσα ή έμμεσα σύγκρουση συμφερόντων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Δικαιοσύνης, η οποία εκδίδεται μετά γνώμη του Προέδρου της Επιτροπής, μπορούν να προσδιορίζονται οι περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων και να ρυθμίζεται κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας.

6. Για τις ανάγκες στελέχωσης του Γραφείου Νομικού Συμβούλου στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, οι οργανικές θέσεις των Νομικών Συμβούλων του Κράτους, των Παρέδρων ΝΣΚ και των Δικαστικών Πληρεξουσίων Ν.Σ.Κ. αυξάνονται κατά μία (1) αντίστοιχα».

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 3959/2011 προστίθεται περ. ια) ως εξής:
«ια) υπογράφει τα ερωτήματα προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για θέματα αρμοδιότητας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, αποδέχεται τις σχετικές γνωμοδοτήσεις και εγκρίνει τα πρακτικά γνωμοδοτήσεων του Ν.Σ.Κ. σε δικαστικές και εξώδικες υποθέσεις της Επιτροπής».

3. Στην παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 3959/2011 οι λέξεις: «το Γραφείο Εισηγητών και το Γραφείο Νομικής Υποστήριξης» αντικαθίστανται με τις λέξεις «και το Γραφείο Εισηγητών».

4. Η παρ. 8 του άρθρου 50 του ν. 3959/2011 καταργείται.

5. Για τέσσερις (4) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, με απόφαση του Προέδρου της, μπορεί να προσφεύγει στις υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου και χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 3959/2011 (Α΄ 93), όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του, με την παρ. 1 του παρόντος. Εξωτερικοί δικηγόροι, στους οποίους έχουν ήδη ανατεθεί υποθέσεις ή στους οποίους ανατίθενται υποθέσεις μέσα στην προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου, εξακολουθούν να τις χειρίζονται μέχρι τη λήξη με οποιονδήποτε τρόπο της εντολής. Μετά τη λήξη της εντολής, ο χειρισμός των υποθέσεων περιέρχεται στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 68
Τροποποίηση του άρθρου 53 του ν. 4270/2014 – Εισηγητική έκθεση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού [άρθρα 4(5), 14(2) και 14(3) Οδηγίας 2011/85/ΕΕ]

Η περ. ια΄του άρθρου 53 του ν.4270/2014 αντικαθίσταται ως εξής:

«ια) Την αναφορά των κύριων πηγών κινδύνου για τις δημοσιονομικές προβλέψεις μέσω:

αα) ανάλυσης ευαισθησίας των δημοσιονομικών στόχων ως προς τις μεταβολές των κύριων οικονομικών παραδοχών και ιδιαίτερα των παραδοχών για τους συντελεστές ανάπτυξης και τα επιτόκια, και

αβ) αξιολόγησης των επιπτώσεων από τις βασικές πηγές δημοσιονομικού κινδύνου, περιλαμβανομένων των κρατικών εγγυήσεων και άλλων ενδεχόμενων υποχρεώσεων.»

Άρθρο 69
Τροποποίηση του άρθρου 6 του ν. 4281/2014 - Επιχορήγηση φορέων της Γενικής Κυβέρνησης για εξόφληση ληξιπροθέσμων υποχρεώσεων τους

Μετά την παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 4281/2014 (Α΄ 160), προστίθεται παράγραφος 2α ως εξής:

«2α. Ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) επί των ποσών που θα καταβάλλει κατά το οικονομικό έτος 2020 ο Κρατικός Προϋπολογισμός στους φορείς Γενικής Κυβέρνησης που ανήκουν στον υποτομέα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) για την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών τους προς τρίτους, παρακρατείται από τους πόρους που αποδίδονται στην τοπική αυτοδιοίκηση μέσω του Κρατικού Προϋπολογισμού, σύμφωνα με τα άρθρα 259 και 260 του ν. 3852/2010 (Α΄ 87). Η παρακράτηση διενεργείται από το έτος 2022 και για χρονική περίοδο που καθορίζεται με την απόφαση του πρώτου εδαφίου της παρ.2.»

Άρθρο 70
Τροποποίηση άρθρου 91 Α του ν. 4549/2018 – Εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου προς όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η παρ. 1 του άρθρου 91Α του ν. 4549/2018 (Α' 105) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο Υπουργός Οικονομικών παρέχει την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου προς όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη χρηματοδότηση των κρατών μελών ή και πιστωτικών ιδρυμάτων ή φυσικών ή νομικών προσώπων και φορέων, στο πλαίσιο της ενωσιακής νομοθεσίας ή διακρατικής συμφωνίας ή συμφωνίας μεταξύ των κρατών μελών και των οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΛΗΡΩΜΗ ΔΑΝΕΙΩΝ ΜΕ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΕΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΓΙΑ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΛΗΓΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΣΜΕΝΕΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ COVID-19

Άρθρο 71
Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις επιλεξιμότητας

1. Το Δημόσιο συνεισφέρει, για χρονικό διάστημα, που δεν υπερβαίνει τους εννέα (9) μήνες, από την ημερομηνία έγκρισης της κατά το άρθρο 76 του παρόντος αίτησης, στις δόσεις για την αποπληρωμή των πάσης φύσεως δανείων φυσικών ή νομικών προσώπων προς χρηματοδοτικούς φορείς που εξασφαλίζονται με εμπράγματη ασφάλεια στην κύρια κατοικία του οφειλέτη.
2. Επιλέξιμα είναι φυσικά πρόσωπα, που έχουν, είτε τα ίδια, είτε ο σύζυγος, ή εξαρτώμενο μέλος αποδεδειγμένα πληγεί και για τον λόγο αυτό ενταχθεί στα ληφθέντα μέτρα στο πλαίσιο του κορωνοϊού COVID-19.
3. Ειδικότερα πληγέντες θεωρούνται:
α) εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, στους οποίους παρασχέθηκε οικονομική ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο δέκατο τρίτο της από 14.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α΄ 64), όπως κυρώθηκε με το άρθρο 3 του ν. 4682/2020 (Α΄ 76), και το άρθρο 11 της από 20.3.3020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α΄ 68), όπως κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4683/2020 (Α΄ 83), ή των οποίων ο μέσος μικτός μηνιαίος μισθός, αφαιρουμένων πρόσθετων ή άλλων έκτακτων αποδοχών των μηνών Μαρτίου και Απριλίου του 2020, παρουσίασε μείωση, σε σχέση με τον αντίστοιχο των μηνών Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου του 2020, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:
αα) για ποσά έως χίλια (1.000) ευρώ, μείωση ίση ή μεγαλύτερη του δέκα τοις εκατό (10%),
αβ) για ποσά από χίλια και ένα λεπτό (1.000,01) του ευρώ και μέχρι δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ, μείωση ίση ή μεγαλύτερη του είκοσι τοις εκατό (20%),
αγ) για ποσά μεγαλύτερα των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, μείωση ίση ή μεγαλύτερη του τριάντα τοις εκατό (30%), όπως οι αποδοχές των υποπερ. αα) ως αγ) δηλώνονται στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης από τον εργοδότη.
β) ελεύθεροι επαγγελματίες ή φυσικά πρόσωπα που ασκούν ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, στους οποίους παρασχέθηκε οικονομική ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο όγδοο της από 20.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, όπως κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4683/2020, ή των οποίων τα έσοδα του δευτέρου τριμήνου του 2020 παρουσίασαν μείωση ίση ή μεγαλύτερη του είκοσι τοις εκατό (20%), σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του έτους 2019, όπως αυτό προκύπτει από τις περιοδικές δηλώσεις Φ.Π.Α.,

γ) άνεργοι ή μακροχρόνια άνεργοι, στους οποίους παρασχέθηκε οικονομική ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο έβδομο της από 20.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, όπως κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4683/2020,
δ) φυσικά πρόσωπα, ιδιοκτήτες ακινήτων, οι οποίοι έλαβαν μειωμένο μίσθωμα, σύμφωνα με το άρθρο δεύτερο της από 20.3.2020 της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, όπως κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4683/2020,
ε) εταίροι προσωπικών ή κεφαλαιουχικών εταιριών, των οποίων η λειτουργία έχει ανασταλεί υποχρεωτικά ή έχουν λάβει ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο όγδοο της από 20.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, όπως κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4683/2020, και σύμφωνα με τα στοιχεία που προκύπτουν από τα τηρούμενα στοιχεία της φορολογικής διοίκησης,
στ) δικαιούχοι που έλαβαν ενίσχυση με τη μορφή της επιστρεπτέας προκαταβολής, σύμφωνα με το άρθρο τρίτο της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α΄ 75), όπως κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4684/2020 (Α΄ 86) και την υπ' αρ. ΓΔΟΥ131/13.6.2020 (Β΄ 2276) κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης και Επενδύσεων, καθώς και την υπ. αρ. οικ.23103/478/2020 (Β΄ 2274) κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων (Μηχανισμός «Συνεργασία»), και οι οποίοι αποδεδειγμένα έχουν παρουσιάσει μείωση εισοδημάτων λόγω των συνεπειών της πανδημίας.
4. Πέραν των ανωτέρω προϋποθέσεων της παρ. 3, ο αιτών θα πρέπει σωρευτικά να πληροί και τις ακόλουθες προϋποθέσεις επιλεξιμότητας:
α) Να διαθέτει εμπράγματο δικαίωμα, αποκλειστικής ή κατ` ιδανικό μερίδιο, πλήρους ή ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας σε ακίνητο, το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία του και βρίσκεται στην Ελλάδα.
β) Να μην έχει υπαχθεί στη ρύθμιση των άρθρων 68 έως 83 του ν. 4605/2019 (Α΄ 52). Οφειλέτες που έχουν υποβάλει αίτηση για υπαγωγή στη διαδικασία των άρθρων αυτών και αν μέχρι την υποβολή της αίτησης του άρθρου 75 του παρόντος, δεν έχει επιτευχθεί ρύθμιση, μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος, εφόσον παραιτηθούν από την αίτηση υπαγωγής τους. Σε περίπτωση υπαγωγής στις διατάξεις του ν. 4605/2019 μετά την έγκριση της συνεισφοράς του παρόντος νόμου, η συνεισφορά του παρόντος νόμου διακόπτεται. Σε κάθε περίπτωση, ισχύουν τα αναφερόμενα στην περ. ε).
γ) Να μην έχει υπαχθεί στη ρύθμιση των άρθρων 99 επ. του ν. 3588/2007 (Α` 153), 61 έως 67 του ν. 4307/2014 (Α` 246) ή του ν. 4469/2017 (Α΄ 62), ακόμα κι αν εξέπεσε από αυτές, ούτε να εκκρεμεί αίτηση ρύθμισης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας, εκτός εάν ο οφειλέτης παραιτηθεί πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 75 του παρόντος.
δ) Να υφίσταται οφειλή επιδεκτική συνεισφοράς κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου.
ε) Να μην υφίσταται εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου για την επιδεκτική συνεισφοράς οφειλή και ο δικαιούχος να μην έχει κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως άλλη ενεργή κρατική ενίσχυση για την οφειλή αυτή.
στ) Να πληρούνται, ως προς την επιδεκτική συνεισφοράς του Δημοσίου οφειλή, για κάθε περίπτωση ξεχωριστά τα ακόλουθα πρόσθετα κριτήρια επιλεξιμότητας:

στα) Εφόσον πρόκειται για δάνεια εξυπηρετούμενα ή δάνεια που παρουσίαζαν καθυστέρηση μέχρι (90) ημέρες στις 29.2.2020:

i) Η κατά το άρθρο 73 αξία της κύριας κατοικίας του αιτούντος, κατά τονχρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 75, να μην υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.

ii) Το οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος φυσικού προσώπου, κατά το τελευταίο έτος για το οποίο υπάρχει δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης, να μην υπερβαίνει τις είκοσι τέσσερις χιλιάδες (24.000) ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου προσαυξάνεται κατά δεκαοκτώ χιλιάδες

(18.000) ευρώ για τον σύζυγο ή τη σύζυγο και κατά πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τρία (3) εξαρτώμενα μέλη.

iii) Οι καταθέσεις και τα επενδυτικά προϊόντα του αιτούντος, του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή, να έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τις σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 75.

iv) Το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιδεκτικών για τη συνεισφορά Δημοσίου οφειλών, στο οποίο συνυπολογίζονται λογιστικοποιημένοι από τους πιστωτές τόκοι, κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του άρθρου 75, να μην υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ ανά πιστωτή. Αν η οφειλή έχει συνομολογηθεί σε άλλο, πλην του ευρώ, νόμισμα, για τον καθορισμό του μέγιστου ορίου του προηγούμενου εδαφίου λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία του αλλοδαπού νομίσματος με το ευρώ κατά την τελευταία εργάσιμη ημέρα του προηγούμενου μήνα από την υποβολή της αίτησης του άρθρου 75.

v) Η ακίνητη περιουσία του αιτούντος, του συζύγου ή της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, συμπεριλαμβανομένης της κύριας κατοικίας του αιτούντα, να έχει συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τις εξακόσιες χιλιάδες (600.000) ευρώ.

vi) Τα μεταφορικά μέσα του αιτούντος, που αποκτήθηκαν εντός της τελευταίας τριετίας για ιδιωτική χρήση, να έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ.

Δεν λογίζεται ως καθυστέρηση η χορήγηση εκουσίως από το χρηματοδοτικό φορέα ή δυνάμει νομοθετικής πρόβλεψης, αναστολής στην καταβολή της μηνιαίας δόσης.

στβ) Εφόσον πρόκειται για δάνεια που παρουσίαζαν καθυστέρηση μεγαλύτερη των ενενήντα (90) ημερών στις 29.2.2020 και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περ. στα):

i) Η κατά το άρθρο 73 αξία της κύριας κατοικίας, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 75, να μην υπερβαίνει τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ.

ii) Το οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος φυσικού προσώπου, κατά το τελευταίο έτος για το οποίο υπάρχει δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης, να μην υπερβαίνει τις δεκαεπτά χιλιάδες (17.000) ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου προσαυξάνεται κατά δεκατρείς χιλιάδες (13.000) ευρώ για τον σύζυγο ή τη σύζυγο και κατά πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τρία (3) εξαρτώμενα μέλη.

iii) Οι καταθέσεις και τα επενδυτικά προϊόντα του αιτούντος, του συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή, να έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τις είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000) ευρώ κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 75.

iv) Το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιδεκτικών για τη συνεισφορά Δημοσίου οφειλών, στο οποίο συνυπολογίζονται λογιστικοποιημένοι από τους πιστωτές τόκοι κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του άρθρου 75, να μην υπερβαίνει τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ ανά πιστωτή. Αν η οφειλή έχει συνομολογηθεί σε άλλο, πλην του ευρώ, νόμισμα, για τον καθορισμό του μέγιστου ορίου του προηγούμενου εδαφίου, λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία αλλοδαπού νομίσματος και ευρώ κατά την τελευταία εργάσιμη ημέρα του προηγούμενου μήνα από την υποβολή της αίτησης του άρθρου 75.

v) Η ακίνητη περιουσία του αιτούντος, του συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, συμπεριλαμβανομένης της κύριας κατοικίας του αιτούντα, να μην υπερβαίνει τις πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

vi) Τα μεταφορικά μέσα του αιτούντος, που αποκτήθηκαν εντός της τελευταίας τριετίας για ιδιωτική χρήση, να έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ.

στγ) Εφόσον πρόκειται για δάνεια που παρουσίαζαν καθυστέρηση μεγαλύτερη των ενενήντα (90) ημερών στις 29.2.2020 και επιπλέον έχουν καταγγελθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή από τον χρηματοδοτικό φορέα:

i) Η κατά το άρθρο 73 αξία της κύριας κατοικίας, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 75, να μην υπερβαίνει τις διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ.

ii) Το οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος φυσικού προσώπου, κατά το τελευταίο έτος για το οποίο υπάρχει δυνατότητα υποβολής φορολογικής δήλωσης, να μην υπερβαίνει τις δώδεκα χιλιάδες πεντακόσια (12.500) ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου προσαυξάνεται κατά οκτώ χιλιάδες πεντακόσια (8.500) ευρώ για τον σύζυγο ή τη σύζυγο και κατά πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για κάθε εξαρτώμενο μέλος και μέχρι τρία (3) εξαρτώμενα μέλη.

iii) Οι καταθέσεις και τα επενδυτικά προϊόντα του αιτούντος, του συζύγου και των εξαρτώμενων μελών στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή, να έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τις δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης του άρθρου 75.

iv) Το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιδεκτικών για τη συνεισφορά Δημοσίου οφειλών, στο οποίο συνυπολογίζονται λογιστικοποιημένοι από τους πιστωτές τόκοι κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του άρθρου 75, να μην υπερβαίνει τις εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) ευρώ ανά πιστωτή. Αν η οφειλή έχει συνομολογηθεί σε άλλο, πλην του ευρώ, νόμισμα, για τον καθορισμό του μέγιστου ορίου του προηγούμενου εδαφίου λαμβάνεται υπόψη η ισοτιμία αλλοδαπού νομίσματος και ευρώ κατά την τελευταία εργάσιμη ημέρα του προηγούμενου μήνα από την υποβολή της αίτησης του άρθρου 75.

v) Η ακίνητη περιουσία του αιτούντος, του συζύγου ή της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, συμπεριλαμβανομένης της κύριας κατοικίας του αιτούντα, να έχει συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τις διακόσιες ογδόντα χιλιάδες (280.000) ευρώ.

vi) Τα μεταφορικά μέσα του αιτούντος, που αποκτήθηκαν εντός της τελευταίας τριετίας για ιδιωτική χρήση, να έχουν συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ.

vii) Σε περίπτωση ύπαρξης συνοφειλέτη ή εγγυητή για τα δάνεια της παρούσας κατηγορίας, ο καθένας από αυτούς πρέπει να πληροί τα ακόλουθα κριτήρια επιλεξιμότητας: (1) Το ατομικό του εισόδημά να μην υπερβαίνει τις δώδεκα χιλιάδες πεντακόσια (12.500) ευρώ, (2) η ακίνητη περιουσία του να έχει συνολική αξία που δεν υπερβαίνει τις διακόσιες ογδόντα χιλιάδες (280.000) ευρώ, (3) να θεωρείται πληγείς, σύμφωνα με την παρ. 3.

5. Ο χαρακτηρισμός των οφειλών και η επιλεξιμότητα του αιτούντος, με βάση τις προαναφερθείσες διακρίσεις των υποπερ. στα’, στβ’ και στγ’ της παρ. 4, λαμβάνει χώρα ανά πιστωτή.

6. Η μεταβίβαση των απαιτήσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων ή η ανάθεση της διαχείρισής τους σύμφωνα με τον ν. 4354/2015 (Α΄ 176), καθώς και η τιτλοποίησή τους σύμφωνα με τον

ν. 3156/2003 (Α΄ 157) ή τον ν. 4649/2019 (Α΄206) και η υποκατάσταση εγγυητή ή εν γένει συνοφειλέτη σε αυτές, δεν εμποδίζει τη ρύθμισή τους σύμφωνα με το παρόν.
7. Σε περίπτωση που η επιδεκτική συνεισφοράς του Δημοσίου οφειλή έχει υπαχθεί οριστικά στις διατάξεις του ν. 3869/2010 (Α' 130), εφόσον εγκριθεί η συνεισφορά του παρόντος νόμου, ο οφειλέτης παραιτείται του δικαιώματος να ζητήσει συνεισφορά του Δημοσίου, σύμφωνα με τα εδάφια πέμπτο, έκτο, έβδομο και όγδοο της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010. Οφειλέτες που έχουν υποβάλει αίτηση του άρθρου 4 του ν. 3869/2010, η οποία εκκρεμεί σε πρώτο βαθμό, χωρίς να έχει συζητηθεί, μπορούν να υποβάλουν την αίτηση του άρθρου 75. Αν οι αιτούντες ρυθμίσουν συναινετικά οποιαδήποτε από τις οφειλές που είναι επιδεκτικές για την καταβολή συνεισφοράς του Δημοσίου κατά τον παρόντα νόμο, η δίκη του ν. 3869/2010 καταργείται ως προς τις οφειλές που ρυθμίστηκαν συναινετικά.

Άρθρο 72
Ορισμοί

Για τις ανάγκες του παρόντος νόμου:
α) Ως «οφειλέτης» νοείται το φυσικό πρόσωπο που έχει χρηματικές οφειλές έναντι των χρηματοδοτικών φορέων, επιδεκτικές συνεισφοράς βάσει του παρόντος νόμου και αφορά, τόσο τον άμεσα αντισυμβαλλόμενο (πρωτοφειλέτη) σε σύμβαση με πιστωτικό ίδρυμα και άλλο χρηματοδοτικό φορέα, όσο και τους ενεχόμενους εις ολόκληρον ως συνοφειλέτες, ή εγγυητές.
β) Ως «χρηματοδοτικός φορέας» νοείται το πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, συμπεριλαμβανομένου και αυτού που τελεί υπό ειδική εκκαθάριση, καθώς και η εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις του άρθρου 1 του ν. 4354/2015, εφόσον τελεί υπό την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος ή του Ενιαίου Εποπτικού Μηχανισμού. Πιστωτής, ο οποίος απέκτησε απαιτήσεις επιδεκτικές ρύθμισης με μεταβίβαση, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 4354/2015, συμμετέχει στη διαδικασία του παρόντος νόμου μόνο μέσω της εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, στην οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση σύμφωνα με την περ. γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4354/2015. Πιστωτής, ο οποίος απέκτησε απαιτήσεις επιδεκτικές ρύθμισης με τιτλοποίηση, σύμφωνα με τον ν. 3156/2003, συμμετέχει στη διαδικασία του παρόντος μόνο μέσω του προσώπου, στο οποίο έχει ανατεθεί η διαχείρισή τους, σύμφωνα με την παρ. 14 του άρθρου 10 του ν. 3156/2003.
γ) Ως «οφειλή» νοείται η οφειλή του οφειλέτη προς χρηματοδοτικό φορέα από οποιαδήποτε αιτία, για την οποία έχει παραχωρηθεί εμπράγματη εξασφάλιση στην κύρια κατοικία του οφειλέτη.
δ) Ο όρος «σύζυγος» περιλαμβάνει και τον αντισυμβαλλόμενο σε σύμφωνο συμβίωσης του ν. 4356/2015 (Α΄181) ή του ν. 3719/2008 (Α` 241).
ε) Ως «εξαρτώμενα μέλη» νοούνται τα πρόσωπα που ορίζονται στο άρθρο 11 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167).
στ) Ως «οικογενειακό εισόδημα» νοείται το άθροισμα των εισοδημάτων του αιτούντος, του συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών, μειωμένο κατά τους αναλογούντες φόρους, την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013 και το τέλος επιτηδεύματος του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 (Α΄ 152). Στο «οικογενειακό εισόδημα» συμπεριλαμβάνονται και τα αφορολόγητα, καθώς και τα αυτοτελώς φορολογούμενα ποσά.
ζ) Ως «επενδυτικά προϊόντα» νοούνται τα μέσα χρηματαγοράς κατά την παρ. 17 του άρθρου 4 του ν. 4514/2018 (Α΄ 14) και οι κινητές αξίες κατά την παρ. 44 του άρθρου 4 του ν. 4514/2018.
η) Ως «κύρια κατοικία» νοείται αυτή που δηλώνει ο αιτών στην αίτηση του άρθρου 75.

θ) Ως «μηνιαία δόση» ορίζεται η δόση εξυπηρέτησης των επιλέξιμων οφειλών, όπως καθορίζονται στη συμφωνία μεταξύ του χρηματοδοτικού φορέα και του οφειλέτη και διαβιβάζονται στην ηλεκτρονική πλατφόρμα.
ι) Ως «ηλεκτρονική πλατφόρμα» ορίζεται η ηλεκτρονική πλατφόρμα του άρθρου 74.
ια) Ως «σύμβουλος» ορίζεται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που επιλέγει ο οφειλέτης και αναλαμβάνει τις διαδικασίες υποστήριξης του οφειλέτη, κατά το στάδιο της αίτησης στην ηλεκτρονική πλατφόρμα και τη ρύθμιση των οφειλών. Σύμβουλος θεωρείται, ενδεικτικά, ο δικηγόρος, λογιστής – φοροτεχνικός, οικονομολόγος ή οποιαδήποτε άλλη επιστημονική ειδικότητα με γνώσεις και εμπειρία για τη διενέργεια των απαιτούμενων διαδικασιών και την επαρκή υποστήριξη του οφειλέτη στη διαδικασία.
ιβ) Ως «μεταφορικά μέσα» νοούνται τα αναφερόμενα στις περ. γ), στ) και ζ) της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4172/2013, που ευρίσκονται στην κυριότητα του αιτούντος.

Άρθρο 73
Προσδιορισμός αξίας περιουσιακών στοιχείων

1. Για να κριθεί η επιλεξιμότητα του αιτούντος σύμφωνα με το στοιχείο i των υποπερ. στα) ως στγ) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71, ως αξία του ακινήτου που αποτελεί την κύρια κατοικία, λογίζεται η φορολογητέα αξία για τον υπολογισμό του συμπληρωματικού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), σύμφωνα με τον ν. 4223/2013 (Α΄ 287), όπως αυτή προκύπτει από την τελευταία πράξη προσδιορισμού φόρου.
2. Αν ο αιτών έχει κατ` ιδανικό μερίδιο πλήρη ή ψιλή κυριότητα ή επικαρπία στην κύρια κατοικία του, κρίσιμη για την επιλεξιμότητά του κατά το άρθρο 71 είναι η αξία της πλήρους και αποκλειστικής κυριότητας.
3. Για να κριθεί η επιλεξιμότητα του αιτούντος σύμφωνα με το στοιχείο v των υποπερ. στα) ως στγ) της περ. στ’ της παρ. 4 του άρθρου 71, ως αξία της συνολικής ακίνητης περιουσίας λογίζεται η φορολογητέα αξία αυτής για τον υπολογισμό του συμπληρωματικού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), σύμφωνα με τον ν. 4223/2013, όπως αυτή προκύπτει από την τελευταία πράξη προσδιορισμού φόρου, εξαιρουμένων των γηπέδων εκτός σχεδίου πόλης και οικισμού, για τα οποία δεν προσδιορίζεται αξία Ε.Ν.Φ.Ι.Α. Η παρούσα εφαρμόζεται και για την αξιολόγηση της συνολικής περιουσίας του συνοφειλέτη ή του εγγυητή, σύμφωνα με τον αριθμό (2) του στοιχείου (vii) της υποπερ. στγ) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71.

Άρθρο 74
Ηλεκτρονική πλατφόρμα

1. Η διαδικασία του παρόντος διεξάγεται μέσω ψηφιακής πλατφόρμας ηλεκτρονικής υποβολής και διαχείρισης αιτήσεων, η οποία αναπτύσσεται από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και Δημόσιας Διοίκησης (Γ.Γ.Π.Σ.Δ.Δ), σε συνεργασία με την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.). Στην πλατφόρμα παρέχεται πρόσβαση μέσω της διαδικτυακής πύλης www.gov.gr.
2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ψηφιακής Διακυβέρνησης καθορίζονται οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις, οι προσφερόμενες λειτουργίες και εφαρμογές και οι τεχνικές λεπτομέρειες, οι οποίες αποτελούν τις λειτουργικές προδιαγραφές της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 75
Υποβολή αίτησης

1. Φυσικό πρόσωπο, στο οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας του άρθρου 71, μπορεί να υποβάλει αίτηση για τη χορήγηση συνεισφοράς δημοσίου στην αποπληρωμή των δανειακών του υποχρεώσεων, εντός αποσβεστικής προθεσμίας, από την έναρξη ισχύος του παρόντος έως και τις 30 Σεπτεμβρίου 2020. Σε περίπτωση περισσότερων συγκύριων επί της κύριας κατοικίας, αρκεί να υποβληθεί αίτηση από έναν από αυτούς.
2. Απαγορεύεται η υποβολή δεύτερης αίτησης από το ίδιο φυσικό πρόσωπο.
3. Η αίτηση υποβάλλεται ηλεκτρονικά, με τους κωδικούς ταυτοποίησης taxisnet. Μέσω της ταυτοποίησης, ανακτώνται αυτόματα από τις βάσεις δεδομένων της Φορολογικής Διοίκησης τα ακόλουθα στοιχεία:
α) Πλήρη στοιχεία του αιτούντος και ειδικότερα το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου, ο Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης και οι Κωδικοί Αριθμοί Δραστηριότητας, αν είναι επιτηδευματίας.
β) Πλήρη στοιχεία του συζύγου και των εξαρτώμενων μελών του και ειδικότερα το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου, ο Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης και οι Κωδικοί Αριθμοί Δραστηριότητας, αν είναι επιτηδευματίες.
4. Ο αιτών συμπληρώνει το τηλέφωνο, τη διεύθυνση ηλεκτρονικής αλληλογραφίας του, τις οικογενειακές καταθέσεις σε χώρες εκτός Ελλάδος, και επιβεβαιώνει τα στοιχεία της κύριας κατοικίας του, ενώ παράλληλα υποβάλλει και τις ακόλουθες υπεύθυνες δηλώσεις:
α) Ότι συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των παρ. 2 ως 4 του άρθρου 71.
β) Ότι παρέχει άδεια στους χρηματοδοτικούς φορείς και στο Δημόσιο για πρόσβαση, επεξεργασία και διασταύρωση των δεδομένων που περιλαμβάνονται στην αίτηση, όσο και άλλων δεδομένων του που βρίσκονται στην κατοχή των χρηματοδοτικών φορέων, για τους σκοπούς του παρόντος.
γ) Υπεύθυνη δήλωση αναφορικά με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, σε περίπτωση που ο αιτών είναι ελεύθερος επαγγελματίας ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα.
5. Η αίτηση συνυπογράφεται από τον σύζυγο και από τα εξαρτώμενα μέλη του αιτούντος ή τους νομίμους αντιπροσώπους τους, καθώς και από τον συνοφειλέτη ή τον εγγυητή, στην περίπτωση ύπαρξης δανείων της υποπερ. στγ) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71. Σε περίπτωση διακοπής της έγγαμης συμβίωσης, δεν απαιτείται η συνυπογραφή της αίτησης από τον σύζυγο. Για τα κριτήρια επιλεξιμότητας του άρθρου 71 λαμβάνεται υπόψη το

ατομικό εισόδημα του αιτούντος, προσαυξημένο σύμφωνα με τα ποσά που προβλέπονται για τα εξαρτώμενα μέλη, που έχει στην επιμέλειά του ο αιτών. Η διακοπή της έγγαμης συμβίωσης πρέπει να έχει δηλωθεί στη Φορολογική Διοίκηση πριν από την υποβολή της σχετικής αίτησης.

6. Η υποβολή της αίτησης του παρόντος συνεπάγεται αυτοδίκαια την άρση του απορρήτου των τραπεζικών καταθέσεων του άρθρου 1 του ν.δ. 1059/1971 (Α΄ 270) και του φορολογικού απορρήτου του άρθρου 17 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170) για τον έλεγχο της πλήρωσης των κριτηρίων επιλεξιμότητας του άρθρου 71 για τον αιτούντα, τον σύζυγο, τα εξαρτώμενα μέλη και τον συνοφειλέτη ή εγγυητή, της υποπερ. στγ) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71.

7. Ανακτώνται αυτόματα από τη βάση δεδομένων της φορολογικής διοίκησης για τον αιτούντα, το σύζυγο, και τα εξαρτώμενα μέλη, κατά περίπτωση, τα ακόλουθα στοιχεία:

α) δήλωση εισοδήματος φυσικών προσώπων,

β) πράξη διοικητικού προσδιορισμού του ΕΝ.Φ.Ι.Α. του τελευταίου φορολογικού έτους,

γ) πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου εισοδήματος του τελευταίου φορολογικού έτους.

Τα έγγραφα της παρούσας παραγράφου αντλούνται αυτόματα, εκκινώντας από την τελευταία διαθέσιμη έκδοσή τους, εφόσον δεν έχει παρέλθει η αντίστοιχη προθεσμία υποβολής τους βάσει της κείμενης νομοθεσίας. Μετά την παρέλευση των προβλεπόμενων προθεσμιών, η αυτόματη άντληση των εγγράφων, εκκινεί από την τελευταία έκδοση, για την οποία υπάρχει υποχρέωση υποβολής.

8. Με την ολοκλήρωση της ανάκτησης των δεδομένων της παρ. 7, η αίτηση διαβιβάζεται ηλεκτρονικά στους χρηματοδοτικούς φορείς, από τους οποίους ανακτώνται αυτόματα τα εξής:

α) στοιχεία αναφορικά με τις απαιτήσεις προς χρηματοδοτικούς φορείς, οι οποίες είναι επιδεκτικές συνεισφοράς κατά το άρθρο 71, το οφειλόμενο ποσό ανά φορέα και την ημερομηνία καθορισμού του ύψους της οφειλής.

β) στοιχεία αναφορικά με την εξυπηρέτηση ή μη των δανειακών υποχρεώσεων στις 29.2.2020, και σε περίπτωση δανείου που ήταν σε καθυστέρηση μεγαλύτερη των ενενήντα (90) ημερών, την καταγγελία της δανειακής σύμβασης.

γ) στοιχεία αναφορικά με καταθέσεις και τα επενδυτικά προϊόντα του τηρούνται στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, καθώς και την εκτιμώμενη αξία τους,

δ) τα στοιχεία βαρών και λοιπών εξασφαλίσεων επί της κύριας κατοικίας του αιτούντος που βρίσκονται στη διάθεσή τους.

9. Η αίτηση υπέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του αιτούντα και των συνυπογραφόντων, συζύγου και εξαρτώμενων μελών, για την ακρίβεια και την πληρότητα του περιεχομένου και των υποβληθέντων εγγράφων.

10. Αν αποδειχθεί στη συνέχεια με δημόσια έγγραφα ότι η υπεύθυνη δήλωση της παρ. 8 είναι ψευδής και εφόσον η ανακρίβεια επιδρά στην επιλεξιμότητα του αιτούντος, η συνεισφορά θεωρείται αυτοδικαίως άκυρη, ο οφειλέτης εκπίπτει αυτής για το μέλλον και τα καταβληθέντα ποσά επιστρέφονται, σύμφωνα με το άρθρο 81.

11. Η υποβολή της αίτησης διακόπτει τη διαδικασία του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4224/2013 (Α΄ 288), ως προς τις επιδεκτικές για συνεισφορά οφειλές. Αν για οποιονδήποτε λόγο η διαδικασία του παρόντος κεφαλαίου δεν τελεσφορήσει, δεν απαιτείται συνέχιση της διαδικασίας επίλυσης καθυστερήσεων του Κώδικα Δεοντολογίας.

12. Εάν ο οφειλέτης έχει περιλάβει στην αίτησή του δήλωση, ότι για τη σύνταξή της συνέπραξε σύμβουλος και δηλώσει τα στοιχεία του στην πλατφόρμα, ο τελευταίος εφόσον προβεί στην οριστική υποβολή της αίτησης, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο παρόν άρθρο, δικαιούται αμοιβής ύψους διακοσίων πενήντα (250) ευρώ ανά χρηματοδοτικό φορέα, στον οποίο υφίστανται επιλέξιμες προς συνεισφορά οφειλές, συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.. Η

αμοιβή αυτή καταβάλλεται από τον χρηματοδοτικό φορέα, χωρίς παρακράτηση φόρου, ως εξής:
α) Στην περίπτωση των δανείων των περ. α) και β) της παρ. 3 του άρθρου 76, η κατά τα ανωτέρω αμοιβή του συμβούλου καταβάλλεται κατά τον χρόνο της αποστολής στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του ποσού των μηνιαίων δόσεων από τον χρηματοδοτικό φορέα,
β) Στην περίπτωση των δανείων της περ. γ) της παρ. 3 του άρθρου 76, η αμοιβή της παρούσας καταβάλλεται είτε κατά τον χρόνο που θα επιτευχθεί η αναδιάρθρωση, είτε το αργότερο μετά την παρέλευση της προθεσμίας της παρ. 4 του άρθρου 76, ανεξαρτήτως εάν θα επιτευχθεί αναδιάρθρωση. Η αμοιβή καταβάλλεται έναντι νομίμου παραστατικού, το οποίο εκδίδεται στο όνομα του οφειλέτη, επιβαρύνει τον οφειλέτη και είτε καταλογίζεται στο ανεξόφλητο υπόλοιπο του προς ρύθμιση δανείου είτε καταλογίζεται ως έξοδο που βαρύνει την επιλέξιμη για συνεισφορά οφειλή. Έξοδα πίστωσης του λογαριασμού του συμβούλου από τον χρηματοδοτικό φορέα, βαρύνουν τον σύμβουλο. Υπόχρεος για την καταβολή του φόρου είναι ο σύμβουλος.
13. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να τροποποιείται το περιεχόμενο της αίτησης του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 76
Έγκριση αίτησης

1. Με την ολοκλήρωση ανάκτησης των στοιχείων των παρ. 3, 4 και 7 και την υποβολή των δηλώσεων της παρ. 4 του άρθρου 75 από τον αιτούντα, η αίτηση θεωρείται υποβληθείσα. Ακολουθεί η διαδικασία για την ανάκτηση των δεδομένων της παρ. 8 του άρθρου 75. Εάν, κατά την ανάκτηση των δεδομένων αυτών, διαπιστωθεί ότι ο αιτών δεν πληροί ένα ή περισσότερα κριτήρια επιλεξιμότητας του άρθρου 71, η ηλεκτρονική πλατφόρμα αποστέλλει ηλεκτρονικά ειδοποίηση στον αιτούντα. Με την αποστολή της, η διαδικασία περατώνεται και η αίτηση θεωρείται απορριφθείσα.
2. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ελέγχεται η επιλεξιμότητα του οφειλέτη βάσει των οφειλών έναντι των χρηματοδοτικών φορέων. Σε περίπτωση που υφίσταται έστω και μία καταγγελμένη οφειλή στον χρηματοδοτικό φορέα, ανεξαρτήτως ποσού, τα κριτήρια επιλεξιμότητας του αιτούντος έναντι του συγκεκριμένου χρηματοδοτικού φορέα κρίνονται με βάση τα αναφερόμενα της υποπερ. στγ) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71. Σε περίπτωση μη ύπαρξης καταγγελμένης οφειλής, τα κριτήρια επιλεξιμότητας του οφειλέτη κρίνονται με βάση την κατηγοριοποίηση της οφειλής που παρουσιάζει το μεγαλύτερο υπόλοιπο.
3. Εφόσον διαπιστωθεί ότι η αίτηση πληροί όλα τα κατά περίπτωση οριζόμενα κριτήρια επιλεξιμότητας, σύμφωνα με το άρθρο 71, αποστέλλεται στον οφειλέτη και τον χρηματοδοτικό φορέα ενημέρωση ότι ο αιτών είναι καταρχήν επιλέξιμος για συνεισφορά δημοσίου. Στη συνέχεια, οι χρηματοδοτικοί φορείς διαβιβάζουν κατά περίπτωση την ακόλουθη ενημέρωση:
α) Εφόσον η επιλέξιμη οφειλή είναι εξυπηρετούμενη, ο χρηματοδοτικός φορέας αποστέλλει στην ηλεκτρονική πλατφόρμα, εντός δεκαπέντε (15) το αργότερο ημερών από τη διαπίστωση της καταρχήν επιλεξιμότητας του αιτούντος, το ποσό της μηνιαίας δόσης, ούτως ώστε να δρομολογηθεί η έναρξη καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, εκτός εάν συντρέχει η περίπτωση της παρ. 7, οπότε ο χρηματοδοτικός φορέας αποστέλλει το ποσό της μηνιαίας δόσης εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη λήξη της χορηγηθείσας αναστολής.
β) Εφόσον η επιλέξιμη οφειλή είναι μη εξυπηρετούμενη για χρονικό διάστημα μικρότερο των ενενήντα (90) ημερών, ο αιτών προβαίνει εντός δεκαπέντε (15) το αργότερο ημερών από τη διαπίστωση της καταρχήν επιλεξιμότητας του στην καταβολή των δόσεων που ευρίσκονται σε καθυστέρηση, άλλως αυτές κεφαλαιοποιούνται από τον χρηματοδοτικό φορέα και

βαρύνουν το υπόλοιπο της οφειλής. Μετά την πάροδο της προθεσμίας της παρούσας, ο χρηματοδοτικός φορέας αποστέλλει εντός δεκαπέντε (15) ημερών το ποσό της μηνιαίας δόσης αυτής, για να ξεκινήσει η καταβολή της συνεισφοράς του Δημοσίου.
γ) Εφόσον η επιλέξιμη οφειλή είναι μη εξυπηρετούμενη για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από ενενήντα (90) ημέρες ή η σχετική σύμβαση έχει καταγγελθεί, για να εκκινήσει η διαδικασία καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, λαμβάνει χώρα αναδιάρθρωση της επιλέξιμης οφειλής, έπειτα από συμφωνία του οφειλέτη με τον χρηματοδοτικό φορέα. Για τον λόγο αυτό, ο χρηματοδοτικός φορέας καλεί τον οφειλέτη αμελλητί, προκειμένου να συμφωνήσουν μία αμοιβαία αποδεκτή και βιώσιμη για τον οφειλέτη αναδιάρθρωση, η οποία θα πρέπει να είναι μακροπρόθεσμη και σύμφωνη με τις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών, όπου αυτές είναι εφαρμοστέες. Ο οφειλέτης οφείλει να προσκομίσει τα δικαιολογητικά και τα έγγραφα που θα του ζητήσει ο χρηματοδοτικός φορέας εντός δεκαπέντε (15) ημερών. Εφόσον ο χρηματοδοτικός φορέας προτείνει συμφωνία αναδιάρθρωσης, ο οφειλέτης οφείλει να την αποδεχθεί ή να την απορρίψει εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την πρόταση. Η διαδικασία αναδιάρθρωσης πρέπει να έχει ολοκληρωθεί το αργότερο εντός της προθεσμίας της παρ. 4. Εφόσον τα μέρη συμφωνήσουν στην αναδιάρθρωση, ο χρηματοδοτικός φορέας αποστέλλει σχετική ενημέρωση στην ηλεκτρονική πλατφόρμα και δηλώνει ότι η αναδιάρθρωση κρίνεται βιώσιμη και σύμφωνη με τα οικονομικά δεδομένα του οφειλέτη κατά τον χρόνο υπογραφής της σύμβασης αναδιάρθρωσης. Η υπογραφή του οφειλέτη στη σύμβαση αναδιάρθρωσης συνεπάγεται την από μέρους του αποδοχή της βιωσιμότητάς της. Μετά την ενημέρωση της συμφωνίας για τη βιωσιμότητα της αναδιάρθρωσης , ο χρηματοδοτικός φορέας αποστέλλει στην ηλεκτρονική πλατφόρμα το ποσό της μηνιαίας δόσης, για να ξεκινήσει η καταβολή της συνεισφοράς του Δημοσίου. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία αναδιάρθρωσης ή σε περίπτωση που δεν υποβληθεί η δήλωση περί βιωσιμότητας μαζί με τη δήλωση περί επίτευξης συμφωνίας αναδιάρθρωσης, η διαδικασία διακόπτεται και η αίτηση θεωρείται απορριφθείσα.
4. Η διαδικασία του παρόντος ολοκληρώνεται ως τις 31.12.2020 το αργότερο. Στην περ. γ) της παρ. 3, η συμφωνία αναδιάρθρωσης εναπόκειται στην ελεύθερη βούληση των μερών και στη σύμπτωση δηλώσεων βουλήσεως των δύο.
5. Σε περίπτωση ύπαρξης περισσότερων επιδεκτικών συνεισφοράς οφειλών, αποστέλλεται από τον χρηματοδοτικό φορέα η πληροφόρηση για καθεμία από αυτές. Δεδομένου ότι η συνεισφορά εγκρίνεται για το σύνολο των οφειλών ανά χρηματοδοτικό φορέα, για να ξεκινήσει η καταβολή της συνεισφοράς, πρέπει να ρυθμιστούν ή να εξυπηρετηθούν οι μη εξυπηρετούμενες οφειλές σε κάθε έναν από τους χρηματοδοτικούς φορείς χωριστά.
6. Για κάθε επιλέξιμη οφειλή, μία μόνο συνεισφορά μπορεί να καταβληθεί, ακόμη και αν για την ίδια οφειλή κατατεθούν περισσότερες από μία αιτήσεις από διαφορετικούς επιλέξιμους οφειλέτες.
7. Σε περίπτωση που σε επιλέξιμο οφειλέτη έχει ήδη χορηγηθεί αναστολή δόσεων σε οφειλές, σύμφωνα με το άρθρο πέμπτο και έβδομο της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (Α΄ 75), όπως κυρώθηκε με τον ν. 4684/2020 (Α΄ 86), για τις οποίες εγκρίνεται η συνεισφορά σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, μπορεί, κατ' επιλογή του οφειλέτη, είτε να διακοπεί η αναστολή και να εκκινήσει η καταβολή συνεισφοράς, είτε να εκκινήσει η καταβολή της συνεισφοράς μετά την ολοκλήρωση της χορηγηθείσας αναστολής. Δεν μπορεί να χορηγηθεί επιπλέον επιμήκυνση της ήδη χορηγηθείσας αναστολής σε επιλέξιμη οφειλή, μετά τη διαπίστωση της επιλεξιμότητας της οφειλής. Σε κάθε περίπτωση, η συνεισφορά δεν μπορεί να χορηγηθεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των εννέα (9) μηνών από τις 31.12.2020.

Άρθρο 77
Διαδικασία καταβολής συνεισφοράς του Δημοσίου

1. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 76, η έγκριση καταβολής της συνεισφοράς γνωστοποιείται στα αρμόδια όργανα, προκειμένου να εκκινήσει η καταβολή. Για την έγκριση και καταβολή της συνεισφοράς δεν απαιτείται φορολογική ή ασφαλιστική ενημερότητα του οφειλέτη.
2. Η συνεισφορά του Δημοσίου καταβάλλεται στους ειδικούς και ακατάσχετους λογαριασμούς εξυπηρέτησης των οφειλών που έχουν αποσταλεί στην ηλεκτρονική πλατφόρμα. Η συνεισφορά δεν κατάσχεται ούτε συμψηφίζεται. Οι λογαριασμοί πιστώνονται μόνο από το δημόσιο με το ποσό της συνεισφοράς και χρεώνονται μόνο για την πίστωση του λογαριασμού του δανείου. Η καταβολή της συνεισφοράς του Δημοσίου γίνεται σε μηνιαία βάση.
3. Σε περίπτωση ύπαρξης περισσοτέρων επιλέξιμων οφειλών για συνεισφορά του Δημοσίου, θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί επιτυχώς η διαδικασία του άρθρου 76 για το σύνολο των οφειλών, προκειμένου να ξεκινήσει η καταβολή της συνεισφοράς.
4. Ακόμα και μετά την έναρξη καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, το Δημόσιο προβαίνει σε τακτικούς ή έκτακτους ελέγχους επί των αιτήσεων, προκειμένου να διαπιστώσει ότι οι οφειλές επί των οποίων καταβάλλεται η συνεισφορά είναι επιλέξιμες και ότι οι δικαιούχοι πληρούν το σύνολο των κατά περίπτωση τιθέμενων προϋποθέσεων κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι η συνεισφορά καταβλήθηκε χωρίς να συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 80.
5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων καθορίζονται η διαδικασία πληρωμής της συνεισφοράς του Δημοσίου, το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίζει, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα σχετικά με τη συνεισφορά του Δημοσίου. Η απόφαση της παρούσας πρέπει να συμμορφώνεται προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί κρατικών ενισχύσεων.

Άρθρο 78
Ύψος συνεισφοράς του Δημοσίου - Χρονικό διάστημα καταβολής

1. Η συνεισφορά του Δημοσίου ανέρχεται στα κατά περίπτωση αναφερόμενα ποσοστά και, με την επιφύλαξη της μη υπέρβασης των ορίων του εφαρμοστέου κατά περίπτωση Κανονισμού για ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, αναφορικά με επιχειρηματικές οφειλές φυσικών ή νομικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, καταβάλλεται ως εξής:

α) Για τα δάνεια της υποπερ. στα) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71:

αα) Για τους πρώτους τρείς (3) μήνες από την ημερομηνία ενημέρωσης της ηλεκτρονικής πλατφόρμας από τον χρηματοδοτικό φορέα, σύμφωνα με την περ. α) ή την περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 76, η συνεισφορά του Δημοσίου ανέρχεται σε ποσοστό ενενήντα τοις εκατό (90%) επί της μηνιαίας δόσης.

αβ) Για τους επόμενους τρείς (3) μήνες, η συνεισφορά του Δημοσίου ανέρχεται σε ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) επί της μηνιαίας δόσης.

αγ) Για τους τελευταίους τρεις (3) μήνες, η συνεισφορά του Δημοσίου ανέρχεται σε ποσοστό εβδομήντα τοις εκατό (70%) επί της μηνιαίας δόσης.

Σε κάθε περίπτωση, η μηνιαία συνεισφορά για τα δάνεια της περ. α) δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ ανά επιλέξιμη οφειλή.

β) Για τα δάνεια της υποπερ. στβ) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71:

βα) Για τους πρώτους τρείς (3) μήνες από την ημερομηνία ενημέρωσης της ηλεκτρονικής πλατφόρμας από τον χρηματοδοτικό φορέα, σύμφωνα με την περ. γ)

της παρ. 2 του άρθρου 76, η συνεισφορά του Δημοσίου ανέρχεται σε ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) επί της μηνιαίας δόσης.

ββ) Για τους επόμενους τρείς (3) μήνες, η συνεισφορά του Δημοσίου ανέρχεται σε ποσοστό εβδομήντα τοις εκατό (70%) επί της μηνιαίας δόσης.

βγ) Για τους τελευταίους τρεις (3) μήνες, η συνεισφορά του Δημοσίου ανέρχεται σε ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) επί της μηνιαίας δόσης.

Σε κάθε περίπτωση, η μηνιαία συνεισφορά για τα δάνεια της περ. β' δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ ανά επιλέξιμη οφειλή.

γ) Για τα δάνεια της υποπερ. στγ' της περ. στ' της παρ. 4 του άρθρου 71:

γα) Για τους πρώτους τρείς (3) μήνες από την ημερομηνία ενημέρωσης της ηλεκτρονικής πλατφόρμας από τον χρηματοδοτικό φορέα, σύμφωνα με την περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 76, η συνεισφορά του Δημοσίου ανέρχεται σε ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%) επί της μηνιαίας δόσης.

γβ) Για τους επόμενους τρείς (3) μήνες, η συνεισφορά του Δημοσίου ανέρχεται σε ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) επί της μηνιαίας δόσης.

γγ) Για τους τελευταίους τρεις (3) μήνες, η συνεισφορά Δημοσίου ανέρχεται σε ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) επί της μηνιαίας δόσης.

Σε κάθε περίπτωση, η μηνιαία συνεισφορά για τα δάνεια της περ. γ) της παρούσας δεν μπορεί να ξεπεράσει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά επιλέξιμη οφειλή.

2. Για δάνεια των οποίων η συμφωνηθείσα δόση δεν είναι καταβλητέα σε μηνιαία βάση, η συνεισφορά του Δημοσίου καλύπτει εννέα (9) μήνες από την έγκρισή της σύμφωνα με το άρθρο 76 και καταβάλλεται κατά τον χρόνο που η δόση είναι απαιτητή από τον χρηματοδοτικό φορέα. Στην περίπτωση αυτή, η καταβλητέα δόση ανάγεται σε μηνιαία βάση, ώστε να υπολογιστούν τα ποσοστά και το ανώτατο ποσό της παρ. 1 και η συνεισφορά του Δημοσίου καταβάλλεται κατά τον χρόνο που είναι απαιτητή η δόση, μπορεί να καλύπτει περισσότερους μήνες και μπορεί να διαφοροποιείται κατά τη διάρκεια της συνεισφοράς. Σε κάθε περίπτωση, για τα δάνεια της παρούσας, το σύνολο του ανεξόφλητου κεφαλαίου των επιδεκτικών για τη συνεισφορά δημοσίου οφειλών, στο οποίο συνυπολογίζονται λογιστικοποιημένοι τόκοι, δεν υπερβαίνει τα όρια της παρ. 4 του άρθρου 71, ανά κατηγορία δανείων και ανά πιστωτή.

Άρθρο 79
Υποχρεώσεις οφειλέτη

1. Κατά τη διάρκεια της καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, ο οφειλέτης έχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) Καταβάλλει εμπρόθεσμα το ποσό της οφειλής που βαρύνει τον ίδιο. Εμπρόθεσμη θεωρείται η καταβολή που πραγματοποιείται το αργότερο κατά την καταληκτική ημερομηνία που έχει ορίσει ο χρηματοδοτικός φορέας. Δεν μπορεί να θεωρηθεί μη εμπρόθεσμη καταβολή, η καταβολή συνολικού ποσού έως εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

β) Παρέχει πρόσβαση στα στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται η επιλεξιμότητά του και παρέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες που ζητούνται από το Δημόσιο κατά τον εκ των υστέρων έλεγχο των στοιχείων της αίτησής του.

2. α) Μετά την ολοκλήρωση της καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, ο οφειλέτης καταβάλλει τις δόσεις της οφειλής του προσηκόντως, κατά τον χρόνο που είναι καταβλητέες, καθ' όλη τη διάρκεια παρακολούθησης, όπως καθορίζεται στην περ. β), μετά την λήξη της επιδότησης. Δεν μπορεί να θεωρηθεί μη προσήκουσα καταβολή η μη καταβολή συνολικού ποσού έως εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

β) Το χρονικό διάστημα της διάρκειας παρακολούθησης ανά κατηγορία έχει ως εξής:

βα) Για τα δάνεια της υποπερ. στα) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71, το χρονικό διάστημα παρακολούθησης είναι έξι (6) μήνες.
ββ) Για τα δάνεια της υποπερ. στβ) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71, το χρονικό διάστημα παρακολούθησης είναι δώδεκα (12) μήνες.
βγ) Για τα δάνεια της υποπερ. στγ) της περ. στ) της παρ. 4 του άρθρου 71, το χρονικό διάστημα παρακολούθησης είναι δέκα οκτώ (18) μήνες.
βδ) Για δάνεια των οποίων η δόση δεν είναι σε μηνιαία βάση, σε οποιαδήποτε κατηγορία της παρ. 1 του άρθρου 71 και αν ανήκουν, το χρονικό διάστημα παρακολούθησης είναι δώδεκα (12) μήνες.
3. Σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων των παρ. 1 και 2, ο οφειλέτης εκπίπτει από τη συνεισφορά του Δημοσίου, η συνεισφορά διακόπτεται για το μέλλον και ποσά που έχουν καταβληθεί αναζητούνται από τον οφειλέτη, σύμφωνα με τα άρθρα 80 και 81. Ειδικά στην περίπτωση της παρ. 2, η έκπτωση επέρχεται αναδρομικά και το ποσό της συνεισφοράς αναζητείται στο σύνολό του.

Άρθρο 80
Διακοπή καταβολής συνεισφοράς Δημοσίου

Η συνεισφορά του Δημοσίου διακόπτεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:
α) Σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι η αίτηση έχει εγκριθεί χωρίς να πληρούνται οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας.
β) Σε περίπτωση θανάτου του αιτούντος.
γ) Σε περίπτωση κατά την οποία, κατόπιν τριών (3) διαδοχικών εντολών πίστωσης, δεν έχει καταστεί δυνατόν να πιστωθεί η συνεισφορά του Δημοσίου σε έναν τουλάχιστον τραπεζικό λογαριασμό.
δ) Σε περίπτωση που, κατόπιν του επανελέγχου, διαπιστωθεί ότι ο οφειλέτης δεν πληροί τις προϋποθέσεις χορήγησης της συνεισφοράς του Δημοσίου.
ε) Σε περίπτωση που ο οφειλέτης καθυστερήσει την καταβολή του ποσού που βαρύνει τον ίδιο, σύμφωνα με την περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 79. Αν ο δικαιούχος δεν καταβάλει εγκαίρως το ποσό που βαρύνει τον ίδιο, ο θιγόμενος πιστωτής ενημερώνει την ηλεκτρονική πλατφόρμα, το αργότερο μέσα σε τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες, από την ημερομηνία κατά την οποία ο οφειλέτης καθυστέρησε την καταβολή του μέρους της οφειλής που βαρύνει τον ίδιο. Αν ο πιστωτής παραλείψει την ενημέρωση του προηγούμενου εδαφίου, υποχρεούται να επιστρέψει στο Δημόσιο τα ποσά που αυτό κατέβαλε από τον χρόνο κατά τον οποίο ο πιστωτής όφειλε να είχε ενημερώσει το Δημόσιο.
στ) Σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων του οφειλέτη, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο άρθρο 79.
ζ) Σε περίπτωση που αποδειχθεί με δημόσια έγγραφα ότι η αίτηση υπαγωγής είναι ψευδής και η ανακρίβεια επιδρά στην επιλεξιμότητα του αιτούντος.

Άρθρο 81
Αχρεωστήτως καταβληθέντα - Αναδρομικότητα πληρωμών

1. Σε περίπτωση έκπτωσης του οφειλέτη από τη συνεισφορά του Δημοσίου, σύμφωνα με το άρθρο 79, τα καταβληθέντα ποσά της συνεισφοράς αναζητούνται, καταλογίζονται στον οφειλέτη και επιστρέφονται εντόκως με επιτόκιο δύο τοις εκατό (2%) από τον χρόνο καταβολής τους. Αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περ. ζ) του άρθρου 80, επιστρέφονται εντόκως με επιτόκιο πέντε τοις εκατό (5%) από τον χρόνο καταβολής τους. Για την ανάκτηση των ποσών εφαρμόζονται όσα προβλέπονται στις παρ. 1 έως 6 του άρθρου 45 του

ν. 4520/2018 (Α΄ 30). Σε περίπτωση μη οικειοθελούς επιστροφής τους, τα ποσά αυτά αναζητούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 (Α΄ 90).
2. Ειδικά για την περίπτωση μη τήρησης των προϋποθέσεων των κανονισμών ήσσονος σημασίας για τα επιχειρηματικά δάνεια, επιβάλλονται τόκοι για την επιστροφή των καταβληθέντων ποσών από την ημερομηνία καταβολής τους και έως την επιστροφή τους, με βάση το επιτόκιο αναφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως αυτό καθορίζεται σύμφωνα με την Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την αναθεώρηση της μεθόδου καθορισμού των επιτοκίων αναφοράς και προεξόφλησης (2008/C 14/06), εκτός αν συντρέχουν παράλληλα οι προϋποθέσεις της περ. ζ) του άρθρου 80, οπότε και εφαρμόζεται επιτόκιο πέντε τοις εκατό (5%), σύμφωνα με την παρ. 1.
3. Υπό την επιφύλαξη αυστηρότερων ποινών, που προβλέπονται στην κείμενη ποινική νομοθεσία, σε περίπτωση δήλωσης από τον αιτούντα ψευδών στοιχείων ή απόκρυψης αληθινών στην αίτηση υπαγωγής, με σκοπό την υπαγωγή του στον παρόντα νόμο, ενώ δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 71 αυτού, καθώς και τον προσπορισμό περιουσιακού οφέλους από τη συνεισφορά του Δημοσίου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 1599/1986 (75 Α΄). Σε κάθε περίπτωση, μετά από αυτεπάγγελτη ή κατόπιν αναφοράς έρευνα, τα σχετικά στοιχεία παραπέμπονται στον αρμόδιο εισαγγελέα για την εξέταση των ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών των υπευθύνων.

Άρθρο 82
Παροχή στοιχείων

Το Δημόσιο, συμπεριλαμβανομένης της φορολογικής διοίκησης και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και οι χρηματοδοτικοί φορείς, παρέχουν στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του άρθρου 74 όλα τα στοιχεία του παρόντος νόμου, από τα οποία προκύπτει η επιλεξιμότητα του οφειλέτη, καθώς και οι επιδεκτικές συνεισφοράς οφειλές.

Άρθρο 83
Διενέργεια ελέγχων

Κατά τη διάρκεια καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, καθώς και κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης της τήρησης των υποχρεώσεων του οφειλέτη, σύμφωνα με το άρθρο 79, τα δεδομένα της αίτησής του, από τα οποία προκύπτει η επιλεξιμότητά του και η τήρηση των υποχρεώσεών του, μπορούν να διαβιβάζονται σε αρμόδιες υπηρεσίες του δημοσίου τομέα, προκειμένου να διενεργούνται έλεγχοι αναφορικά με την τήρηση των προϋποθέσεων και των υποχρεώσεων στο πλαίσιο του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Άρθρο 84
Αύξηση οργανικών θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού (ΙΔΑΧ) στο Υπουργείο Οικονομικών

1. Στη Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικής Πολιτικής και Προϋπολογισμού, που σύμφωνα με την υποπερ. αα΄ της περ. δ΄ της παρ. 2 του άρθρου 2 του π.δ. 142/2017 (Α΄ 181) υπάγεται στη Γενική Γραμματεία Δημοσιονομικής Πολιτικής, συστήνονται πέντε (5) οργανικές θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου, επιπλέον των ήδη υφιστάμενων.
2. Στη Γενική Γραμματεία Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας της παρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ. 84/2019 (Α΄ 123), συστήνονται δέκα (10) οργανικές θέσεις Ειδικού

Επιστημονικού Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου, επιπλέον των ήδη υφιστάμενων.

3. Η πλήρωση των παραπάνω θέσεων διενεργείται σύμφωνα με τη διαδικασία επιλογής του άρθρου 19 του ν. 2190/1994 (Α΄ 28).

Άρθρο 85
Τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 4152/2013 -
Στελέχωση της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων

Η παρ. 2 της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α΄ 107) αντικαθίσταται ως εξής:

«2α) Η Μονάδα στελεχώνεται από υπαλλήλους όλων των κλάδων, κατηγοριών και ειδικοτήτων του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και από υπαλλήλους που μετατάσσονται σύμφωνα με τον ν. 4440/2016 (Α΄ 224), με την επιφύλαξη της περ. δ΄ της παρούσας. Κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης μπορούν να αποσπώνται στην Μονάδα υπάλληλοι, μόνιμοι ή με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι οποίοι υπηρετούν σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης ή στον δημόσιο τομέα, όπως αυτός οριοθετείται με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (Α΄ 101).

β) Οι αποσπάσεις της περ. α΄ διενεργούνται με απόφαση του αρμοδίου οργάνου, χωρίς να απαιτείται απόφαση ή σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων Υπηρεσιακών Συμβουλίων ή του οργάνου διοίκησης του φορέα προέλευσης, για διάστημα έως τέσσερα (4) έτη. Ο χρόνος υπηρεσίας των αποσπασμένων υπαλλήλων λογίζεται για κάθε συνέπεια ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην οργανική τους θέση και οι ανωτέρω υπάλληλοι λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών της θέσης αυτής, συμπεριλαμβανομένης τυχόν προσωπικής διαφοράς. Εάν ο επιλεγείς υπάλληλος υπηρετεί με απόσπαση σε άλλη υπηρεσία, με την έκδοση της απόφασης απόσπασης στη Μονάδα αίρεται αυτοδικαίως η απόσπασή του στην προηγούμενη υπηρεσία.

γ) Για τη διενέργεια των αποσπάσεων εκδίδεται σχετική πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος από το αρμόδιο όργανο, με την οποία καθορίζονται τα απαιτούμενα προσόντα, η προθεσμία για την υποβολή των αιτήσεων, η διαδικασία επιλογής, ο τρόπος δημοσίευσης ή δημοσιοποίησης, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για τη διενέργεια των αποσπάσεων.

δ) Με απόφαση του αρμόδιου οργάνου, έπειτα από σύμφωνη γνώμη του Προϊσταμένου της Μονάδας αποσπασμένοι υπάλληλοι μετατάσσονται στη Μονάδα μετά τη λήξη της απόσπασης, εφόσον υποβάλλουν σχετική αίτηση, κατά παρέκκλιση του ν. 4440/2016 (Α΄ 224), Οι υπάλληλοι μετατάσσονται σε κενή οργανική θέση κλάδου της ίδιας ή ανώτερης κατηγορίας, με τον βαθμό και το μισθολογικό κλιμάκιο που κατέχουν, την ίδια σχέση εργασίας και με διατήρηση τυχόν προσωπικής διαφοράς στις αποδοχές. Υπάλληλοι που προέρχονται από φορέα στον οποίο εφαρμόζεται διαφορετικό βαθμολογικό ή μισθολογικό καθεστώς, κατατάσσονται βάσει των αντίστοιχων διατάξεων που ισχύουν για το Υπουργείο Οικονομικών. Εάν η απόσπαση λήξει πριν από την δημοσίευση της πράξης μετάταξης, παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι την έκδοση της πράξης μετάταξης. Οι υπάλληλοι που δεν υποβάλλουν αίτηση ή δεν επιλεγούν προς μετάταξη επιστρέφουν στην υπηρεσία στην οποία ανήκει η οργανική τους θέση μετά τη λήξη της απόσπασης. Αν δεν υφίσταται κενή οργανική θέση ιδιωτικού δικαίου στη Μονάδα, είναι δυνατή η μετάταξη αποσπασμένων υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου, με παράλληλη δέσμευση κενών οργανικών θέσεων δημοσίου δικαίου, για όσο χρόνο υφίστανται οι προσωποπαγείς θέσεις.

ε. Στη Μονάδα μπορούν να απασχολούνται και υπάλληλοι από όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

στ. Συστήνονται δέκα (10) νέες οργανικές θέσεις στη Μονάδα και ο συνολικός αριθμός των οργανικών θέσεων της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων ανέρχεται σε τριάντα (30) θέσεις. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών οι οργανικές θέσεις της Μονάδας κατανέμονται κατά κατηγορία, εκπαιδευτική βαθμίδα, κλάδο, ειδικότητα και σχέση εργασίας.
ζ. Οι υπηρετούντες στο Υπουργείο Οικονομικών δικηγόροι με έμμισθη εντολή υποστηρίζουν νομικά το έργο της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων.».

Άρθρο 86
Στελέχωση Γενικών Διευθύνσεων των Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας

1. Κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης επιτρέπεται η απόσπαση έως ογδόντα (80) υπαλλήλων, μονίμων και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που υπηρετούν σε φορείς του δημόσιου τομέα, οι οποίοι ανήκουν στο Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβέρνησης, στη Γενική Διεύθυνση του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, στη Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Περιουσίας και Κοινωφελών Περιουσιών, στο Αυτοτελές Γραφείο Ελληνικού, στη Διεύθυνση Φορολογικής Πολιτικής, καθώς και στην αυτοτελή Διεύθυνση Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών, η απόσπαση, ανεξάρτητα από τον φορέα στον οποίο ανήκει η οργανική τους θέση.
2. Οι αποσπάσεις διενεργούνται με απόφαση του αρμοδίου οργάνου, κατόπιν σχετικής πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος, χωρίς να απαιτείται απόφαση ή σύμφωνη γνώμη των αρμόδιων Υπηρεσιακών Συμβουλίων του φορέα προέλευσης, καθώς και του οργάνου διοίκησης αυτού.
3. Η χρονική διάρκεια των αποσπάσεων ορίζεται στα δύο (2) έτη, με δυνατότητα ισόχρονης ανανέωσης της απόσπασης, κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου.
4. Για το χρονικό διάστημα της απόσπασης οι υπάλληλοι διατηρούν το σύνολο των απολαβών της οργανικής τους θέσης και η δαπάνη μισθοδοσίας τους βαρύνει τον φορέα υποδοχής. Ο φορέας υποδοχής βαρύνεται με τις δαπάνες επιπλέον αμοιβής των αποσπασμένων υπαλλήλων.
5. Ο χρόνος υπηρεσίας των αποσπασμένων λογίζεται για κάθε συνέπεια ως χρόνος υπηρεσίας στην οργανική τους θέση.
6. Με απόφαση του αρμοδίου οργάνου, μπορεί να διακοπεί η απόσπαση υπαλλήλου πριν από τη λήξη της, για υπηρεσιακούς λόγους ή μετά από αίτηση του υπαλλήλου, κατόπιν συνεκτίμησης των υπηρεσιακών αναγκών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 87
Εκτέλεση αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

1. Κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη νόμου ή κανονιστική πράξη, η καταβολή στον δικαιούχο των χρηματικών ποσών που επιδικάζονται σε βάρος της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), σε εφαρμογή του άρθρου 41 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), γίνεται στον τραπεζικό λογαριασμό (IBAN) που υποδεικνύει γραπτά ο ίδιος ο δικαιούχος ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του στο παραπάνω Δικαστήριο. Ο τελευταίος, με γραπτή δήλωση-βεβαίωση προς το Ελληνικό Δημόσιο, βεβαιώνει ότι έχει σχετική εντολή από τον προσφεύγοντα να ενεργήσει για την

είσπραξη των ποσών αυτών, με καταβολή τους, σε λογαριασμό του προσφεύγοντα, ή σε δικό του λογαριασμό ή σε λογαριασμό τρίτου, εφόσον προσκομίζεται και γραπτή δήλωση του τρίτου ότι συμφωνεί να κατατεθούν τα παραπάνω ποσά στον λογαριασμό του.

2. Το χρηματικό ένταλμα πληρωμής εκδίδεται στο όνομα του δικαιούχου του υποδεικνυόμενου τραπεζικού λογαριασμού, προσφεύγοντα, νομίμου εκπροσώπου ή τρίτου, εκτός από την περίπτωση καταβολής αποζημίωσης για υλική ζημία, που το χρηματικό ένταλμα εκδίδεται στο όνομα του προσφεύγοντα, με λήπτη τον δικαιούχο του υποδεικνυόμενου τραπεζικού λογαριασμού. Και στις δυο αμέσως παραπάνω περιπτώσεις, εφόσον ο προσφεύγων ή ο νόμιμος εκπρόσωπος ή ο τρίτος δεν έχει υποχρέωση έκδοσης ειδικού Αριθμού Φορολογικού Μητρώου (ΑΦΜ) ή για οποιονδήποτε λόγο στερείται ελληνικού ΑΦΜ, χρησιμοποιείται ο ειδικός ΑΦΜ που προβλέπουν οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις. Για την αποζημίωση για ηθική βλάβη και τα δικαστικά έξοδα, εφαρμόζεται η παρ. 2α του άρθρου 83 του Κ.Ε.Δ.Ε., ακόμη και όταν τα ποσά αυτά καταβάλλονται σε υποδειχθέντα τραπεζικό λογαριασμό νόμιμου εκπροσώπου στο ΕΔΔΑ ή τρίτου. Τα επιδικαζόμενα ποσά για υλική ζημία, ηθική βλάβη ή δικαστικά έξοδα, δύνανται να εκκαθαρίζονται και να καταβάλλονται ταυτόχρονα ή και μεμονωμένα.

3. Η καταβολή στον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντα στο ΕΔΔΑ ή στον τρίτο, σύμφωνα με τα παραπάνω, συνεπάγεται την απαλλαγή του Ελληνικού Δημοσίου από οποιαδήποτε υποχρέωση και ευθύνη απέναντι σε οποιονδήποτε δικαιούχο, έναντι του οποίου την ευθύνη πλέον έχει αποκλειστικά ο νόμιμος εκπρόσωπος του προσφεύγοντα στο ΕΔΔΑ ή ο τρίτος.

4. Μετά από την παρέλευση δύο (2) μηνών από την ανάληψη της δαπάνης και τη σχετική ενημέρωση του προσφεύγοντα ή του νόμιμου εκπροσώπου του στο ΕΔΔΑ και εφόσον δεν έχει καταστεί δυνατή, για οποιονδήποτε λόγο, η καταβολή, σε εφαρμογή των παρ. 1 έως 3, η παραπάνω αποζημίωση μπορεί να κατατεθεί, με σύσταση παρακαταθήκης υπέρ του δικαιούχου της απόφασης του ΕΔΔΑ, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Η παρακαταθήκη γίνεται με μόνα τα στοιχεία του δικαιούχου, όπως προκύπτουν από την απόφαση του ΕΔΔΑ, με παράλληλη ενημέρωση του νόμιμου εκπροσώπου του. Μετά την ενημέρωση του νόμιμου εκπροσώπου του δικαιούχου για τη σύσταση της παρακαταθήκης, το Ελληνικό Δημόσιο θεωρείται ότι έχει απαλλαγεί από κάθε υποχρέωση και ευθύνη απέναντι σε οποιονδήποτε δικαιούχο, έναντι του οποίου την ευθύνη πλέον έχει αποκλειστικά ο νόμιμος εκπρόσωπος στο ΕΔΔΑ. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, η ταυτότητα του δικαιούχου μπορεί να αποδεικνύεται με κάθε πρόσφορο τρόπο ή έγγραφο.

5. Όλες οι ανεξόφλητες χρηματικές παρακαταθήκες που λαμβάνουν χώρα, κατά την παρ. 4, υπόκεινται σε πενταετή παραγραφή υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, που αρχίζει από τη σύσταση της παρακαταθήκης, τα δε σχετικά χρηματικά ποσά μετά την εκπνοή της πενταετίας επιστρέφονται στο Ελληνικό Δημόσιο.

6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ρυθμίζεται η διαδικασία και κάθε ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 88
Τροποποίηση του άρθρου 19 του ν. 2882/2001 - Δημοσιεύσεις σε ιστοσελίδες

1. Η παρ. 4 του άρθρου 19 του ν. 2882/2001 (Α΄ 17) αντικαθίσταται ως εξής:
«4. Όταν εκείνοι που φέρονται ως ιδιοκτήτες στον κτηματολογικό πίνακα υπερβαίνουν τους πενήντα (50), η κλήτευσή τους γίνεται σύμφωνα με την παρούσα. Η αίτηση, μαζί με την πράξη προσδιορισμού της δικασίμου, τοιχοκολλάται δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο στο κατάστημα του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται, στα

καταστήματα των δικηγορικών συλλόγων της περιφερειακής ενότητας ή των περιφερειακών ενοτήτων και στα καταστήματα των δήμων ή των κοινοτήτων στην περιφέρεια των οποίων βρίσκονται τα απαλλοτριούμενα. Η τοιχοκόλληση πιστοποιείται με έκθεση που συντάσσεται από τον γραμματέα του δικαστηρίου, τον γραμματέα του οικείου δικηγορικού συλλόγου και τον γραμματέα του οικείου δήμου ή της κοινότητας, αντίστοιχα. Η ειδοποίηση, στην οποία μνημονεύονται το δικαστήριο στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, η τοιχοκόλληση αυτής, η δικάσιμος, περίληψη του αιτήματος και περίληψη της απαλλοτριωτικής πράξης, αναρτώνται στις επίσημες ιστοσελίδες του Υπουργείου Οικονομικών (Διεύθυνση Απαλλοτριώσεων) και του αρμόδιου για την απαλλοτρίωση φορέα. Η ανάρτηση πιστοποιείται με έκθεση που συντάσσεται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας γι΄ αυτήν υπηρεσίας. Εάν η συζήτηση αναβληθεί για σοβαρό λόγο, σύμφωνα με την παρ. 6, δεν απαιτείται η επανάληψη της διαδικασίας, εκτός αν ο λόγος της αναβολής οφείλεται στην πλημμελή, ατελή ή εκπρόθεσμη πραγματοποίηση των παραπάνω δημοσιεύσεων.»

2. Η παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 2882/2001(Α΄17), ισχύει αναλόγως και στη διαδικασία καθορισμού της οριστικής τιμής μονάδας της αποζημίωσης, σύμφωνα με το άρθρο 20 του ν. 2882/2001 και εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος αιτήσεις καθορισμού οριστικής τιμής.

Άρθρο 89
Έκτακτη παράταση της διάρκειας ορισμένων διαδικασιών ειδικής διαχείρισης του ν. 4307/2014

Εξαιρετικά για το έτος 2020, ο χρόνος της ειδικής διαχείρισης, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 69 του ν. 4307/2014 (Α΄ 246), παρατείνεται αυτοδικαίως κατά τρεις (3) μήνες, για όσες επιχειρήσεις βρίσκονται στο τελευταίο εξάμηνο της διαδικασίας ειδικής διαχείρισης, κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος. Ομοίως, παρατείνεται αυτοδικαίως κατά τρεις (3) μήνες ο χρόνος της ειδικής διαχείρισης για επιχειρήσεις που, κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος, διάγουν τον επιπλέον των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών χρόνο που έχει δοθεί με δικαστική απόφαση κατά το ίδιο ως άνω άρθρο. Για τις επιχειρήσεις που έχουν ήδη αιτηθεί σχετική παράταση, που χορηγεί το δικαστήριο, η οποία γίνεται δεκτή μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος, το χρονικό διάστημα της παράτασης προσαυξάνεται κατά τρεις επιπλέον (3) μήνες. Οι ρυθμίσεις των προηγούμενων εδαφίων δεν εφαρμόζονται σε διαδικασίες για τις οποίες συντρέχουν ήδη κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος οι προϋποθέσεις εφαρμογής των δεύτερου και του τρίτου εδαφίου της παρ. 1 και της παρ. 2 του άρθρου 76 του νόμου 4307/2014. Κατά τα λοιπά, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 69 του ν. 4307/2014 (Α΄ 246).

Άρθρο 90
Ρυθμίσεις εκκλησιαστικών ν.π.δ.δ.

1. Κατά την αληθή έννοια του άρθρου 57 του ν. 1591/1986 (Α΄ 50): α) στο άρθρο αυτό περιλαμβάνονται τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 590/1977 (Α΄ 146) και β) η εξαίρεση των παραπάνω ν.π.δ.δ. από το ν.δ. 496/1974 (Α΄ 204) δεν περιλαμβάνει και την εξαίρεση των κάθε είδους απαιτήσεών τους από το Κεφάλαιο Θ΄ του ν.δ. 496/1974.
2. Τα ν.π.δ.δ. της παρ. 1 μπορούν να συμφωνούν με κάθε οφειλέτη τους ρυθμίσεις για την ολοσχερή ή τμηματική εξόφληση, εφάπαξ ή περιοδικώς, των πάσης φύσεως απαιτήσεών τους και των προσαυξήσεων, πρόσθετων τελών και τόκων λόγω μη εμπρόθεσμης καταβολής τους, καθώς και την παροχή εκπτώσεων.

3. Η παραγραφή των κάθε είδους απαιτήσεων των ν.π.δ.δ. της παρ. 1 σε βάρος κάθε είδους οφειλέτη τους διακόπτεται με την αναγνώριση χρέους και αναστέλλεται από τη σύναψη της συμφωνίας της παρ. 2 και για όσο διάστημα η συμφωνία ισχύει.

Άρθρο 91
Ρυθμίσεις σχετικά με τις θυγατρικές εταιρείες της ΕΟΜΜΕΧ Α.Ε.

Η παρ. 1 του άρθρου 38 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) εφαρμόζεται και επί των προσώπων που διετέλεσαν Διευθύνοντες Σύμβουλοι, Πρόεδροι και μέλη του Δ.Σ. των θυγατρικών εταιρειών της ΕΟΜΜΕΧ Α.Ε., οι οποίες αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4038/2012 (Α΄ 14), πριν από την 1η. 1.2010.

Άρθρο 92
Ρυθμίσεις για την ασφαλιστική εκκαθάριση

Μετά την παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 3867/2010 (Α΄ 128), προστίθεται παρ. 5α ως εξής:
«5α. Η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 5 δεν αποκλείει την, μέχρι το οριζόμενο σε αυτή ανώτατο όριο κάλυψης, άπαξ προκαταβολή από το Εγγυητικό Κεφάλαιο Ζωής ποσού είκοσι εκατομμυρίων ευρώ προς ικανοποίηση απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής, για τις οποίες δεν υφίσταται δικαστική αμφισβήτηση κατά της Κατάστασης Δικαιούχων Απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής ή επιλύθηκε με δικαστική απόφαση που δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο. Ως πρόσθετη προϋπόθεση, προκύπτουσα από πρόσφατα επιβεβαιωμένα από ορκωτό ελεγκτή οικονομικά στοιχεία της υπό εκκαθάριση ασφαλιστικής επιχείρησης, ορίζεται ότι η προς διανομή περιουσία ανά είδος ασφαλιστικής τοποθέτησης που αφορά σε κατά νόμο κλάδους ζωής υπολείπεται τουλάχιστον κατά 50% της συνολικής, αντίστοιχα ανά είδος και κλάδους, απαίτησης των δικαιούχων. Προς τον σκοπό αυτό, ο ασφαλιστικός εκκαθαριστής κοινοποιεί στο Εγγυητικό Κεφάλαιο Ζωής, εντός το αργότερο τετραμήνου από τη θέση σε ισχύ του παρόντος, τις βεβαιωμένες απαιτήσεις της Κατάστασης Δικαιούχων Απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής, καθώς και τα οικονομικά στοιχεία του προηγούμενου εδαφίου. Η απόφαση του Εγγυητικού Κεφαλαίου Ζωής για την εφαρμογή της παρούσας λαμβάνεται από τη Συνέλευση των Μελών του, σύμφωνα με τις καταστατικές του διαδικασίες. Το ποσό της προκαταβολής εκ μέρους του Εγγυητικού Κεφαλαίου Ζωής κατατίθεται σε ειδικό ελεύθερο λογαριασμό τής υπό εκκαθάριση ασφαλιστικής επιχείρησης που ανοίγεται για τον σκοπό αυτό, πέραν των κειμένων διατάξεων και διατίθεται αποκλειστικά στους νόμιμους δικαιούχους της ως άνω Κατάστασης Δικαιούχων Απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής. Οι παρ. 3 και 6 του άρθρου 239 του ν. 4364/2016 (Α΄ 13) εφαρμόζονται αναλόγως. Η καθ' έκαστο δικαιούχο προσωρινή διανομή γίνεται αποκλειστικά με ευθύνη του ασφαλιστικού εκκαθαριστή μετά από αναλογική κατανομή εκ μέρους του της προκαταβολής των είκοσι εκατομμυρίων ευρώ με βάση το ύψος της απαίτησης του κάθε δικαιούχου.»

Άρθρο 93
Τροποποίηση του ν. 4548/2018 -
Αυτεπάγγελτη καταχώριση από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο της εκ του νόμου ονομαστικοποίησης ανωνύμων μετοχών ανωνύμων εταιρειών

Στο άρθρο 184 του ν. 4548/2018 (Α΄104), μετά την παρ. 7 προστίθεται παρ. 8 ως εξής:
«8. Κατόπιν της εκ του νόμου υποχρεωτικής ονομαστικοποίησης των ανωνύμων μετοχών, σύμφωνα με την παρ. 1, η αρμόδια Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ. θα προβεί αυτεπαγγέλτως σε σχετική διόρθωση του είδους των μετοχών στις μερίδες των ανωνύμων εταιρειών στο Γ.Ε.ΜΗ., οι οποίες είχαν ανώνυμες μετοχές.»

Άρθρο 94
Ρυθμίσεις σχετικά με το Ίδρυμα Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου και με τη συγχώνευση του Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου στο Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών - Ίδρυμα Βούρου - Ευταξία

1. Το κοινωφελές Ίδρυμα με την επωνυμία «Ίδρυμα Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου», η σύσταση του οποίου έχει εγκριθεί με το από 24-8-1999 π.δ. (Β΄ 1923), διέπεται αποκλειστικά από τις διατάξεις της συστατικής του πράξης και του οργανισμού του και από τις διατάξεις των άρθρων 59 και 82 του ν. 4182/2013, κατά το μέρος που αναφέρονται ειδικά στην υποβολή και έγκριση των προϋπολογισμών, ισολογισμών και απολογισμών του προς το Υπουργείο Οικονομικών. Εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος το Ίδρυμα υποχρεούται να προβεί σε τροποποίηση του Οργανισμού του.
2. Τα πρόσωπα της τριμελούς Διοικούσας Επιτροπής του «Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου» Β.Δ. 26-7-1959 (ΦΕΚ Α΄ 153), που θα διορισθούν στη θέση των τριών παραιτηθέντων την 6η Ιουλίου 2017, ουδεμία υπέχουν ευθύνη ποινική, αστική, διοικητική ή οποιαδήποτε άλλη κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και δεν λαμβάνονται κατά αυτών ατομικά διοικητικά μέτρα ή μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης για χρέη του ιδρύματος προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους οργανισμούς του Δημοσίου που ανάγονται σε οποιαδήποτε χρονική περίοδο και για διάστημα έξι (6) μηνών από την αποδοχή του διορισμού τους.
3. Επιτρέπεται η με απόφαση των αντίστοιχων διοικητικών συμβουλίων συγχώνευση του κοινωφελούς Ιδρύματος με την επωνυμία «Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου» (Β.Δ., ΦΕΚ Α΄ 153/1959) με το κοινωφελές ίδρυμα με την επωνυμία «Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών - ΄Ιδρυμα Βούρου - Ευταξία» (Ν.Δ. 208/4-10-1973, ΦΕΚ Α΄ 273), χωρίς τη δημιουργία νέου ιδρύματος. Η συμφωνία συγχώνευσης απαιτείται να περιβληθεί τον συμβολαιογραφικό τύπο. Η συγχώνευση αυτή δεν επιφέρει οποιαδήποτε μεταβολή στη νομική υπόσταση (Ν.Δ. 208/4-10-1973) και τον σκοπό του ιδρύματος «Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών - ΄Ιδρυμα Βούρου - Ευταξία».
4. Η περιουσία του Ιδρύματος με την επωνυμία «Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου» καταγράφεται στη συμβολαιογραφική πράξη της παρ. 3 και αποτελεί για το Ίδρυμα με την επωνυμία «Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών - ΄Ιδρυμα Βούρου - Ευταξία» κεφάλαιο αυτοτελούς διαχείρισης, για την εκτέλεση ίδιων σκοπών του Ιδρύματος με την επωνυμία «Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου». Το κεφάλαιο αυτό διέπεται αποκλειστικά από τις διατάξεις της συστατικής πράξης του Ιδρύματος με την επωνυμία «Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου», σύμφωνα και με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 82 του ν. 4182/2013, κατά το μέρος που αναφέρονται ειδικά στην υποβολή και έγκριση των προϋπολογισμών, ισολογισμών και απολογισμών του από το Υπουργείο Οικονομικών. Το Ίδρυμα «Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών - ΄Ιδρυμα Βούρου - Ευταξία», κατά παρέκκλιση της παρ. 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, ευθύνεται για τις υφιστάμενες κατά την συγχώνευση πάσης φύσεως οφειλές και νομίμως υφιστάμενες συμβατικές υποχρεώσεις του Ιδρύματος «Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου» προς οποιοδήποτε τρίτο πρόσωπο, χωρίς οποιαδήποτε επιβάρυνση της δικής του περιουσίας. Πέραν των οριζομένων στο προηγούμενο εδάφιο, από το κεφάλαιο αυτοτελούς διαχείρισης το Ίδρυμα «Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών - ΄Ιδρυμα Βούρου - Ευταξία» εξοφλεί και τις προς αυτό πάσης φύσεως οφειλές του Ίδρύματος «Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου». Σε κάθε περίπτωση από το κεφάλαιο αυτοτελούς διαχείρισης προηγείται η εξόφληση των οφειλών προς το Δημόσιο.
5. Η συμβολαιογραφική πράξη για τη συμφωνία συγχώνευσης και η μεταγραφή της απαλλάσσεται οποιασδήποτε αμοιβής και οποιωνδήποτε άλλων τελών και φόρων, υποκείμενη και στις δύο περιπτώσεις αποκλειστικώς και μόνο στα προβλεπόμενα πάγια

τέλη. Η σύνταξη της συμβολαιογραφικής αυτής πράξης και η μεταγραφή της δεν απαιτούν την έκδοση και επισύναψη οποιουδήποτε άλλου δημοσίου ή ιδιωτικού εγγράφου, που κατά νόμο απαιτείται για συγχωνεύσεις και για τα περιλαμβανόμενα σ' αυτές ακίνητα οποιωνδήποτε άλλων νομικών προσώπων ή και περιουσιών.

Άρθρο 95
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 17 Ιουλίου 2020

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Χρ. Σταϊκούρας	Σπ.- Α. Γεωργιάδης	Ν. Παναγιωτόπουλος
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ	ΥΓΕΙΑΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
Ι. Βρούτσης	Β. Κικίλιας	Κων. Χατζηδάκης

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Στ. Μενδώνη	Κων. Τσιάρας	Π. Θεοδωρικάκος
ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ	ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Κων. Καραμανλής	Θ. Θεοχάρης	Κ. Πιερρακάκης

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Ε. Αυγενάκης

Αριθμ. 185 / 22 / 2020

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ε Κ Θ Ε Σ Η
Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Φορολογικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας της ελληνικής οικονομίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475, συνεισφορά Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων πληγέντων δανειοληπτών λόγω των δυσμενών συνεπειών της νόσου COVID-19 και άλλες διατάξεις»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών (ΥΠΟΙΚ) προβλέπονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Ρυθμίζονται διάφορα θέματα της Φορολογικής Διοίκησης και συγκεκριμένα:

1.α. Θεσπίζεται, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα, η δυνατότητα εναλλακτικής φορολόγησης εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, εφόσον τα πρόσωπα αυτά μεταφέρουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα.

β. Απαλλάσσεται κάθε φόρου:

- η παροχή σε είδος με τη μορφή μετοχών που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στο πλαίσιο προγραμμάτων δωρεάν διάθεσης μετοχών, στα οποία τίθεται ως προϋπόθεση η επίτευξη συγκεκριμένων στόχων ή η επέλευση συγκεκριμένου γεγονότος, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η διάθεση των μετοχών.
- η αξία των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού συνολικής αξίας έως τριακοσίων (300) ευρώ για το φορολογικό έτος 2020.

γ. Ορίζεται ειδικό καθεστώς για τη φορολογική μεταχείριση της υπεραξίας που προκύπτει από δικαιώματα προαίρεσης και δωρεάν διάθεσης μετοχών.

δ. Εξομοιώνεται η φορολόγηση των εισοδημάτων των προπονητών με αυτή των αμειβόμενων αθλητών, όσον αφορά την μετεγγραφή, την ανανέωση ή τη λύση συμβολαίου συνεργασίας τους με αθλητικές ανώνυμες εταιρείες.

ε. Εκπίπτουν από το εισόδημα των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους, κατά ποσοστό που ανέρχεται σε 100%, οι κάθε είδους δαπάνες, ανεξαρτήτως με το αν συνδέονται με την εκμετάλλευση συγκεκριμένου ακινήτου ή της εν γένει ακίνητης περιουσίας τους.

στ. Απαλλάσσονται από τον φόρο κληρονομίας οι δωρεές κινητών περιουσιακών στοιχείων, που βρίσκονται και έχουν αποκτηθεί στην αλλοδαπή, από Έλληνα υπήκοο, που είναι εγκατεστημένος σε αυτή για δέκα (10) τουλάχιστον συνεχόμενα έτη και, σε περίπτωση μετεγκατάστασής του στην Ελλάδα, δεν έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο των πέντε (5) ετών.

ζ. Καταργείται, υπό τα ειδικότερα οριζόμενα, η αυτοτελής φορολόγηση των χρηματικών δωρεών και γονικών παροχών, που συνιστώνται από τους γονείς προς τα τέκνα τους για την αγορά πρώτης κατοικίας.

η. Εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής του τέλους επιτηδεύματος, ειδικά για το φορολογικό έτος 2019, οι αγρότες για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ, καθώς και οι αλιείς παράκτιας αλιείας, που εκμεταλλεύονται αλιευτικά σκάφη μέχρι δώδεκα (12) μέτρων, μεταξύ καθέτων.

θ. Αναμορφώνεται το καθεστώς φορολογίας των επιβατικών και φορτηγών οχημάτων ιδιωτικής χρήσης και ορίζονται νέοι συντελεστές για κάθε κλιμάκιο της φορολογητέας αξίας των επιβατικών αυτοκινήτων.

ι. Διευρύνεται ο κατάλογος των ειδών για τα οποία ορίζεται δασμολογική απαλλαγή, εφόσον προορίζονται για τον εφοδιασμό ή τον εξοπλισμό των πλοίων καθώς και την κάλυψη των αναγκών των επιβαινόντων σε αυτά.

ια. Κατατάσσονται στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ 6% και τα βιβλία μουσικής.

ιβ. Υπάγονται από 1.9.2020 έως και 30.06.2021 στον μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ (13%) τα εισιτήρια αθλητικών αγώνων. **(άρθρα 1-15)**

2. Συστήνεται στη Γενική Γραμματεία Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας, Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών με έργο την εξώδικη επίλυση των εκκρεμών, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, φορολογικών διαφορών. **(άρθρο 16)**

3.α. Παρέχεται, υπό προϋποθέσεις, η δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των αποφάσεων προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, σε περίπτωση διμερών ή πολυμερών συμφωνιών προέγκρισης, και σε προγενέστερα φορολογικά έτη.

β. Μειώνεται η προκαταβολή φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 των νομικών προσώπων, νομικών οντοτήτων και των φυσικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, ανάλογα με το ποσοστό μείωσης του κύκλου εργασιών που δηλώνεται για σκοπούς Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) του πρώτου (1ου) εξαμήνου του 2020 έναντι του πρώτου (1ου) εξαμήνου του 2019.

γ. Προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. για την μετάθεση του χρόνου κατά τον οποίο καθίστανται ληξιπρόθεσμες οι οφειλές από πράξεις διοικητικού προσδιορισμού του φόρου που εκδόθηκαν μέχρι την 31.12.2019, καθώς και για την παράταση της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων κλπ. **(άρθρα 17-20)**

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ενσωματώνονται στην ελληνική νομοθεσία Οδηγίες (ΕΕ) - διατάξεις Οδηγιών (ΕΕ), οι οποίες ρυθμίζουν διάφορα θέματα, που άπτονται των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Οικονομικών και συγκεκριμένα:

1. Η Οδηγία 2017/1852 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Οκτωβρίου 2017, με την οποία θεσπίζονται κανόνες για τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών μεταξύ της Ελλάδας και ενός ή περισσότερων από τα άλλα κράτη μέλη της ΕΕ, οι οποίες προκύπτουν από την ερμηνεία και την εφαρμογή συμφωνιών και συμβάσεων, που προβλέπουν την εξάλειψη της διπλής φορολογίας εισοδήματος και, κατά περίπτωση, κεφαλαίου.

2. Οι Οδηγίες 2018/822 του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 2018 και 2020/876 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 2020 για την τροποποίηση της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ, όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις και την παράταση ορισμένων προθεσμιών υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας λόγω της πανδημίας COVID-19.

3. Διατάξεις της Οδηγίας 2016/1164 με την οποία θεσπίζονται κανόνες για την: **(i)** φορολόγηση κατά την έξοδο από την Ελλάδα προς άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα περιουσιακών στοιχείων, φορολογικής κατοικίας ή δραστηριότητας, **(ii)** αντιμετώπιση ασυμφωνιών στη μεταχείριση υβριδικών μέσων πληρωμής.

4. Διατάξεις της Οδηγίας 2018/1910, οι οποίες αφορούν στην παράδοση αποθεμάτων αγαθών στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα, υποκείμενου στο ΦΠΑ, που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος.

5. Η Οδηγία 2019/475 του Συμβουλίου για την τροποποίηση των Οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2008/118/ΕΚ, σχετικά με τη συμπερίληψη του ιταλικού δήμου Καμπιόνε ντ' Ιτάλια και των ιταλικών υδάτων της λίμνης Λουγκάνο στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης και στο πεδίο εδαφικής εφαρμογής της Οδηγίας 2008/118/ΕΚ. **(άρθρα 21 - 65)**

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

1.α. Ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στη λειτουργία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ) (προβλέπεται μεταξύ άλλων ο επαναπροσδιορισμός των οργανικών θέσεων του ΝΣΚ). **(άρθρο 66)**

2.α. Συνιστάται, στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, Γραφείο Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, το οποίο στελεχώνεται από μέλη του κύριου προσωπικού του ΝΣΚ.

β. Προβλέπεται η δυνατότητα κατ' εξαίρεση προσφυγής σε υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου, όταν αυτό δικαιολογείται από την ιδιαίτερη σπουδαιότητα της υπόθεσης ή για τέσσερις (4) μήνες από τη σύσταση του ανωτέρω Γραφείου, ανεξαρτήτως σπουδαιότητας της υπόθεσης. **(άρθρο 67)**

3. Προβλέπεται η υποχρέωση συμπερίληψης στην Εισηγητική έκθεση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού και ανάλυσης ευαισθησίας των δημοσιονομικών στόχων, ως προς τις μεταβολές των κύριων οικονομικών παραδοχών και ιδιαίτερα των παραδοχών για τους συντελεστές ανάπτυξης και τα επιτόκια. **(άρθρου 68)**

4. Τροποποιείται το άρθρο 6 του ν. 4281/2014, σχετικά με την επιχορήγηση φορέων της Γενικής Κυβέρνησης για εξόφληση ληξιπροθέσμων υποχρεώσεών τους. **(άρθρο 69)**

5. Τροποποιείται το άρθρο 91 Α του ν. 4549/2018 σχετικά με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου προς όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να συμμετάσχει η Χώρα μας στο πανευρωπαϊκό Ταμείο Εγγυήσεων για τη στήριξη χρηματοδότησης σε Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις, μέσω εθνικών αναπτυξιακών τραπεζών. **(άρθρο 70)**

6. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη συνεισφορά του Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων με εμπράγματες εξασφαλίσεις στην κύρια κατοικία για δανειολήπτες που έχουν πληγεί από τις δυσμενείς συνέπειες του κορωνοϊού COVID-19. **(άρθρα 71-83)**

7. Συνιστώνται στη Γενική Γραμματεία:

α. Δημοσιονομικής Πολιτικής πέντε (5) οργανικές θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου.

β. Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας δέκα (10) οργανικές θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου. **(άρθρο 84)**

8. Τροποποιείται το άρθρο 1 ν.4152/2013, σχετικά με τη στελέχωση της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων και συγκεκριμένα:

- Επανακαθορίζεται η διαδικασία απόσπασης και μετάταξης προσωπικού στον ανωτέρω φορέα, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης.
- Ο χρόνος υπηρεσίας των αποσπασμένων υπαλλήλων λογίζεται για κάθε συνέπεια ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην οργανική τους θέση και λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών της θέσης αυτής, συμπεριλαμβανομένης τυχόν προσωπικής διαφοράς.
- Σε περίπτωση κατά την οποία δεν υφίσταται κενή οργανική θέση ιδιωτικού δικαίου στην Μονάδα, είναι δυνατή η μετάταξη αποσπασμένου υπαλλήλου με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε συνιστώμενη προσωποπαγή θέση ιδιωτικού δικαίου, με παράλληλη δέσμευση κενής οργανικής θέσης δημοσίου δικαίου, για όσο χρόνο υφίσταται η προσωποπαγής θέση.
- Συνιστώνται δέκα (10) νέες οργανικές θέσεις στην Μονάδα. **(άρθρο 85)**

9. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη στελέχωση των Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας.

200

Ειδικότερα, επιτρέπεται, κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης γενικής ή ειδικής διάταξης, η απόσπαση στις ανωτέρω Υπηρεσίες έως εκατό (100) υπαλλήλων, μονίμων και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που υπηρετούν σε φορείς του δημόσιου τομέα, οι οποίοι ανήκουν στο Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβέρνησης. **(άρθρο 86)**

10. Επανακαθορίζεται η διαδικασία εκτέλεσης αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και προσαρμόζονται οι ελληνικές δημοσιονομικές ρυθμίσεις στις απαιτήσεις της διαδικασίας αυτής. **(άρθρο 87)**

11. Τροποποιείται το άρθρο 19 ν.2882/2001, σχετικά με τις δημοσιεύσεις σε ιστοσελίδες και προσαρμόζεται στις κρατούσες συνθήκες η διαδικασία κλήτευσης των εικαζόμενων ιδιοκτητών στις διαδικασίες δικαστικού καθορισμού της αποζημίωσης, λόγω απαλλοτρίωσης ακινήτων, στις περιπτώσεις που ο αριθμός των ιδιοκτητών αυτών είναι μεγάλος. **(άρθρο 88)**

12. Παρατείνεται εκτάκτως η διάρκεια ορισμένων διαδικασιών ειδικής διαχείρισης του ν.4307/2014. Συγκεκριμένα, όσες διαδικασίες θα έπαυαν μετά την πάροδο 24 μηνών θα παύσουν μετά την πάροδο 27 μηνών, και όσες θα έπαυαν μετά την πάροδο 30 μηνών, λόγω δικαστικής παράτασης, θα παύσουν μετά την πάροδο 33 μηνών, λόγω της έξαρσης της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19, αλλά και των μέτρων που ελήφθησαν εκτάκτως για την αντιμετώπισή της. **(άρθρο 89)**

13. Ρυθμίζονται i) θέματα επί της παραγραφής αξιώσεων υπέρ και κατά των εκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ. του άρθρου 1 παρ. 4 του ν. 590/1977, με αναδρομικό χαρακτήρα, ii) οι προϋποθέσεις συμβολής του Εγγυητικού Κεφαλαίου Ζωής στις περιπτώσεις εκκαθάρισης ασφαλιστικών επιχειρήσεων και iii) θέματα σχετικά με την αυτεπάγγελτη διόρθωση από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο της εκ του νόμου ονομαστικοποίησης ανωνύμων μετοχών ανωνύμων εταιρειών. **(άρθρα 90-93)**

14.α. Επιτρέπεται η συγχώνευση του κοινωφελούς Ιδρύματος «Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου» με το κοινωφελές ίδρυμα «Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών – Ίδρυμα Βούρου – Ευταξία».

β. Απαλλάσσεται οποιασδήποτε αμοιβής και οποιωνδήποτε άλλων τελών και φόρων η συμβολαιογραφική πράξη για τη συμφωνία της ως άνω συγχώνευσης και η μεταγραφή της. **(άρθρο 94)**

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται επί του κρατικού προϋπολογισμού τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα σύμφωνα με στοιχεία των Υπηρεσιών του επισπεύδοντος Υπουργείου:

1. Ετήσια δαπάνη ποσού **1,203 εκατ. ευρώ** περίπου, η οποία αναλύεται σε:

201

- **720 χιλ. ευρώ** περίπου από την αύξηση των οργανικών θέσεων του ΝΣΚ και τη σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβούλου του Κράτους στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. **(άρθρα 66 και 67)**
- **255 χιλ. ευρώ** περίπου από τη σύσταση δεκαπέντε (15) νέων θέσεων Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού ΙΔΑΧ στο ΥΠΟΙΚ. **(άρθρο 84)**
- **228 χιλ. ευρώ** περίπου από τη σύσταση δέκα (10) νέων οργανικών θέσεων στην Κεντρική Μονάδα Κρατικών Ενισχύσεων του ΥΠΟΙΚ. **(άρθρο 85)**

Η παραπάνω δαπάνη θα υλοποιείται στο βαθμό πλήρωσης των θέσεων.

2. Δαπάνη από τη συνεισφορά του Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων δανειοληπτών που έχουν πληγεί από τις δυσμενείς συνέπειες του κορωνοϊού COVID-19, το ύψος της οποίας για το έτος 2020 ανέρχεται στο ποσό των **210 εκατ. ευρώ** περίπου και για το έτος 2021 στο ποσό των **308 εκατ. ευρώ** περίπου. **(άρθρο 78)**

3. Ετήσια απώλεια εσόδων από:
- την ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση της υπεραξίας που προκύπτει από δικαιώματα προαίρεσης και δωρεάν διάθεσης μετοχών. **(άρθρο 3)**
- την εξομοίωση της φορολόγησης των αμειβόμενων προπονητών με αυτή των αθλητών από τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες. **(άρθρο 4)**
- τη διεύρυνση και στις Ιερές Μονές του Αγίου Όρους της έκπτωσης κατά 100% των κάθε είδους δαπανών τους, ανεξαρτήτως με το αν συνδέονται με την εκμετάλλευση συγκεκριμένου ακινήτου ή της εν γένει ακίνητης περιουσίας τους. **(άρθρο 5)**
- την επέκταση και στη φορολογία δωρεών της απαλλαγής που ισχύει για το φόρο κληρονομιάς της κινητής περιουσίας Έλληνα υπηκόου που κατοικούσε στο εξωτερικό για 10 τουλάχιστον συναπτά έτη. **(άρθρο 6)**
- την κατάργηση της αυτοτελούς φορολόγησης των χρηματικών δωρεών και γονικών παροχών των γονέων προς τα τέκνα τους για την αγορά πρώτης κατοικίας, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της απαλλαγής του άρθρου 1 του ν.1078/1980. **(άρθρο 7)**
- τις απαλλαγές, υπό όρους, από δασμούς, ΕΦΚ και Φόρο Κατανάλωσης των ειδών για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων. **(άρθρο 10)**
- την υπαγωγή στον υπερμειωμένο συντελεστή (6%) ΦΠΑ των μουσικών βιβλίων. **(άρθρο 11)**
- την υπαγωγή στον μειωμένο συντελεστή (13%) ΦΠΑ των εισιτηρίων αθλητικών αγώνων. **(άρθρο 12)**
- την μείωση των αναλογούντων πρόσθετων φόρων, τόκων, προσαυξήσεων και προστίμων στις περιπτώσεις εξώδικης επίλυσης φορολογικών διαφορών. **(άρθρο 16)**

Το ύψος των ανωτέρω ετήσιων απωλειών εσόδων δεν μπορεί να προσδιορισθεί, καθώς εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα.

4. Απώλεια εσόδων για το τρέχον οικονομικό έτος από:
- τη μείωση της προκαταβολής φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 των νομικών προσώπων, νομικών οντοτήτων και των φυσικών

202

προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, η οποία εκτιμάται σε **1,5 δις ευρώ** περίπου. **(άρθρο 18)**

- την απαλλαγή της αξίας των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού, συνολικής αξίας έως 300 ευρώ, από τη φορολογία εισοδήματος. **(άρθρο 2)**
- την εξαίρεση της υποχρέωσης καταβολής του τέλους επιτηδεύματος από τους αγρότες κανονικού καθεστώτος για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ και από τους αλιείς παράκτιας αλιείας, που εκμεταλλεύονται αλιευτικά σκάφη μέχρι δώδεκα (12) μέτρων. **(άρθρο 9)**

5. Απώλεια εσόδων από:

- την απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος της παροχής σε είδος με τη μορφή μετοχών που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στο πλαίσιο προγραμμάτων δωρεάν διάθεσης μετοχών. **(άρθρο 2)**
- την απαλλαγή από κάθε τέλος και φόρο της συμβολαιογραφικής πράξης για τη συμφωνία συγχώνευσης του κοινωφελούς Ιδρύματος «Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου» με το κοινωφελές ίδρυμα «Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών – Ίδρυμα Βούρου – Ευταξία» και τη μεταγραφή της. **(άρθρο 94)**

6. Ετήσια αύξηση εσόδων ποσού **120 χιλ. ευρώ** περίπου από την αναπροσαρμογή στις κρατούσες συνθήκες της διαδικασίας κλήτευσης των εικαζόμενων ιδιοκτητών αναφορικά με το δικαστικό καθορισμό της αποζημίωσης, λόγω απαλλοτρίωσης ακινήτων, στις περιπτώσεις που ο αριθμός των ιδιοκτητών αυτών είναι μεγάλος. **(άρθρο 88)**

7. Αύξηση εσόδων από τον εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης του εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα, καθόσον το πεδίο εφαρμογής του υφιστάμενου νομικού πλαισίου αναφορικά με την εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή επεκτείνεται και στην κατηγορία των συνταξιούχων. Το ύψος της αύξησης εσόδων δεν μπορεί να προσδιορισθεί, καθώς εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα. **(άρθρο 1)**

Αθήνα, 17 Ιουλίου 2020

Η Γενική Διευθύντρια

Ιουλία Γ. Αρμάγου

203

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου «Φορολογικές παρεμβάσεις για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας της ελληνικής οικονομίας, ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των Οδηγιών (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475, συνεισφορά Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων πληγέντων δανειοληπτών λόγω των δυσμενών συνεπειών της νόσου COVID-19 και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις της προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα επί του Κρατικού Προϋπολογισμού:

1. Ετήσια δαπάνη ποσού **1,203 εκατ. ευρώ** περίπου, η οποία αναλύεται σε:

- **720 χιλ. ευρώ** περίπου από την αύξηση των οργανικών θέσεων του ΝΣΚ και τη σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβούλου του Κράτους στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. **(άρθρα 66 και 67)**
- **255 χιλ. ευρώ** περίπου από τη σύσταση δεκαπέντε (15) νέων θέσεων Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού ΙΔΑΧ στο ΥΠΟΙΚ. **(άρθρο 84)**
- **228 χιλ. ευρώ** περίπου από τη σύσταση δέκα (10) νέων οργανικών θέσεων στην Κεντρική Μονάδα Κρατικών Ενισχύσεων του ΥΠΟΙΚ. **(άρθρο 85)**

2. Δαπάνη από τη συνεισφορά του Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων δανειοληπτών που έχουν πληγεί από τις δυσμενείς συνέπειες του κορωνοϊού COVID-19, το ύψος της οποίας για το έτος 2020 ανέρχεται στο ποσό των **210 εκατ. ευρώ** περίπου και για το έτος 2021 στο ποσό των **308 εκατ. ευρώ** περίπου. **(άρθρο 78)**

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού.

3. Ετήσια απώλεια εσόδων από:

- την ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση της υπεραξίας που προκύπτει από δικαιώματα προαίρεσης και δωρεάν διάθεσης μετοχών. **(άρθρο 3)**

- την εξομοίωση της φορολόγησης των αμειβόμενων προπονητών με αυτή των αθλητών από τις αθλητικές ανώνυμες εταιρείες. **(άρθρο 4)**
- τη διεύρυνση και στις Ιερές Μονές του Αγίου Όρους της έκπτωσης κατά 100% των κάθε είδους δαπανών τους, ανεξαρτήτως με το αν συνδέονται με την εκμετάλλευση συγκεκριμένου ακινήτου ή της εν γένει ακίνητης περιουσίας τους. **(άρθρο 5)**
- την επέκταση και στη φορολογία δωρεών της απαλλαγής που ισχύει για το φόρο κληρονομιάς της κινητής περιουσίας Έλληνα υπηκόου που κατοικούσε στο εξωτερικό για 10 τουλάχιστον συναπτά έτη. **(άρθρο 6)**
- την κατάργηση της αυτοτελούς φορολόγησης των χρηματικών δωρεών και γονικών παροχών των γονέων προς τα τέκνα τους για την αγορά πρώτης κατοικίας, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της απαλλαγής του άρθρου 1 του ν.1078/1980. **(άρθρο 7)**
- τις απαλλαγές, υπό όρους, από δασμούς, ΕΦΚ και Φόρο Κατανάλωσης των ειδών για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων. **(άρθρο 10)**
- την υπαγωγή στον υπερμειωμένο συντελεστή (6%) ΦΠΑ των μουσικών βιβλίων. **(άρθρο 11)**
- την υπαγωγή στον μειωμένο συντελεστή (13%) ΦΠΑ των εισιτηρίων αθλητικών αγώνων. **(άρθρο 12)**
- την μείωση των αναλογούντων πρόσθετων φόρων, τόκων, προσαυξήσεων και προστίμων στις περιπτώσεις εξώδικης επίλυσης φορολογικών διαφορών. **(άρθρο 16)**

Το ύψος των ανωτέρω ετήσιων απωλειών εσόδων δεν μπορεί να προσδιορισθεί, καθώς εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα.

4. Απώλεια εσόδων για το τρέχον οικονομικό έτος από:
- τη μείωση της προκαταβολής φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 των νομικών προσώπων, νομικών οντοτήτων και των φυσικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, η οποία εκτιμάται σε **1,5 δις ευρώ** περίπου.
- την απαλλαγή της αξίας των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού, συνολικής αξίας έως 300 ευρώ, από τη φορολογία εισοδήματος. **(άρθρο 2)**
- την εξαίρεση της υποχρέωσης καταβολής του τέλους επιτηδεύματος από τους αγρότες κανονικού καθεστώτος για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ και από τους αλιείς παράκτιας αλιείας, που εκμεταλλεύονται αλιευτικά σκάφη μέχρι δώδεκα (12) μέτρων. **(άρθρο 9)**

5. Απώλεια εσόδων από:
- την απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος της παροχής σε είδος με τη μορφή μετοχών που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στο πλαίσιο προγραμμάτων δωρεάν διάθεσης μετοχών. **(άρθρο 2)**
- την απαλλαγή από κάθε τέλος και φόρο της συμβολαιογραφικής πράξης για τη συμφωνία συγχώνευσης του κοινωφελούς Ιδρύματος «Ίδρυμα

205

Σταματίου Δεκόζη Βούρου» με το κοινωφελές ίδρυμα «Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών – Ίδρυμα Βούρου – Ευταξία» και τη μεταγραφή της. **(άρθρο 94)**

Οι ανωτέρω απώλειες εσόδων θα αναπληρώνονται από άλλες πηγές εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού.

Αθήνα, 17 Ιουλίου 2020

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

CHRISTOS STAIKOURAS CHRISTOS STAIKOURAS 17.07.2020 22:48

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ – ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ – ΓΡΑΦΕΙΑ ΥΦΥΠΟΥΡΓΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
- **ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**
- **ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ ΚΑΙ Ε.Φ.Κ.**

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 210-3332000, 210-3375000
E-MAIL: ministeroffice@minfin.gr, yfyp.fpdp@minfin.gr, gg-fpdp@minfin.gr

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 ΚΑΙ (ΕΕ) 2019/475 ,ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΠΟΠΛΗΡΩΜΗ ΔΑΝΕΙΩΝ ΠΛΗΓΕΝΤΩΝ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΩΝ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΔΥΣΜΕΝΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ COVID-19 ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' : ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ (ΑΡΘΡΑ 1-15)
- Εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα
- Απαλλαγή της δωρεάν διάθεσης μετοχών και των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού υπό όρους από τη φορολογία εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις
- Ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση της υπεραξίας που προκύπτει από δικαιώματα προαίρεσης και δωρεάν διάθεση μετοχών
- Αυτοτελής φορολόγηση των προπονητών υπό όρους
- Έκπτωση δαπανών
- Απαλλαγή δωρεών κινητών περιουσιακών στοιχείων υπό όρους
- Υπολογισμός του φόρου χρηματικών δωρεών και γονικών παροχών
- Αναστολή υποχρέωσης καταβολής τέλους επιτηδεύματος για τους αγρότες κανονικού καθεστώτος ΦΠΑ
- Τέλος ταξινόμησης επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης
- Απαλλαγές από δασμούς, Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και Φόρο Κατανάλωσης υπό όρους των ειδών για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων
- Υπαγωγή στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ των μουσικών βιβλίων
- Υπαγωγή στον μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ στα εισιτήρια αθλητικών αγώνων
- Τροποποιήσεις του ν. 4646/2019
- Μεταβατικές διατάξεις
- Καταργούμενες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β': ΕΞΩΔΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ (ΑΡΘΡΑ 16-20)

- Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών
- Δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των αποφάσεων Προέγκρισης Μεθοδολογίας Ενδοομιλικής Τιμολόγησης
- Μείωση προκαταβολής φορολογικού έτους 2019
- Προσθήκη εξουσιοδοτικής διάταξης για την τροποποίηση των προθεσμιών των παρ. 51 και 53 α του άρθρου 72 ΚΦΔ
- Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' : ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2017/1852 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΗΣ 10ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017 ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ (ΑΡΘΡΑ 21-48)

- Πεδίο εφαρμογής
- Ορισμοί
- Ένσταση (περιεχόμενο, διαδικασία υποβολής, προθεσμίες και κοινοποιήσεις)
- Ανάκληση της ένστασης
- Απόφαση Αρμόδιας Αρχής σχετικά με την αποδοχή ή απόρριψη της ένστασης
- Υποβολή αίτησης ακύρωσης κατά της απόρριψης της ένστασης
- Εξέταση του παραδεκτού της ένστασης από τη Συμβουλευτική Επιτροπή
- Προθεσμίες για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού
- Αιτήσεις παροχής πληροφοριών
- Έκδοση δικαστικής απόφασης επί της αμφισβητούμενης διαφοράς
- Συμφωνία μεταξύ των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών μελών
- Περάτωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού χωρίς συμφωνία
- Επίλυση διαφορών από τη Συμβουλευτική Επιτροπή
- Οριστική απόφαση των αρμόδιων αρχών
- Δημοσιότητα οριστικής απόφασης
- Λόγοι απόρριψης της αίτησης συγκρότησης Συμβουλευτικής Επιτροπής και πρόωρος τερματισμός της διαδικασίας επίλυσης διαφορών
- Σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής
- Διορισμός Συμβουλευτικής Επιτροπής, ανεξάρτητων προσώπων και προέδρου από την Αρμόδια Αρχή και μετά από απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου
- Ανεξαρτησία
- Κατάλογος των ανεξάρτητων προσώπων
- Επιτροπή εναλλακτικής επίλυσης διαφορών
- Κανόνες λειτουργίας (εσωτερικός κανονισμός)
- Έξοδα της διαδικασίας
- Διαδικασίες ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών (πληροφορίες, αποδεικτικά στοιχεία και ακροάσεις)
- Ειδικές διατάξεις για φυσικά πρόσωπα και μικρότερες επιχειρήσεις
- Κοινοποιήσεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και διοικητική υποστήριξη
- Εξουσιοδοτικές διατάξεις
- Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β': ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2018/822 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 25ης ΜΑΙΟΥ 2018 ΚΑΙ 2020/876 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 24Hς ΙΟΥΝΙΙΟΥ 2020 ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2011/16/ΕΕ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΗΛΩΤΕΕΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19 (ΑΡΘΡΑ 49-57)

- Πεδίο εφαρμογής
- Ορισμοί

- Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις
- Τυποποιημένα έντυπα και ηλεκτρονικοί μορφότυποι
- Πρακτικές ρυθμίσεις
- Αξιολόγηση
- Πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης
- Διακριτικά
- Πρόβλεψη για την κοινοποίηση πληροφοριών ημερολογιακού έτους 2019 και έναρξη ισχύος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄: ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 5 ΚΑΙ 9 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2016/1164/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΚΑΝΟΝΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΩΝ ΥΒΡΙΔΙΚΩΝ ΑΣΥΜΦΩΝΙΩΝ (ΑΡΘΡΑ 58-60)

- Κανόνες για τη φορολόγηση κατά την έξοδο
- Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων
- Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη εφαρμογής

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ': ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2018/1910 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (ΆΡΘΡΑ 61-63)

- Παράδοση αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος μέλος και συναφείς ρυθμίσεις
- Συμπλήρωση ρυθμίσεων για τον τόπο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών και για την φορολογητέα αξία στην παράδοση αγαθών, στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών
- Έναρξη ισχύος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε': ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟ ΚΩΔΙΚΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/475 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2006/112/ΕΚ ΚΑΙ 2008/118/ (ΑΡΘΡΑ 64- 65)

- Αντικείμενο
- Εξαίρεση εδαφών από το πεδίο εφαρμογής

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ (ΑΡΘΡΑ 66-67)

- Διατάξεις σχετικές με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
- Σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στην Επιτροπή Ανταγωνισμού

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β': ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ (ΑΡΘΡΑ 68-70)

- Εισηγητική έκθεση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού
- Επιχορήγηση φορέων της Γενικής Κυβέρνησης για εξόφληση ληξιπροθέσμων υποχρεώσεων τους
- Εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου προς όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ': ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΛΗΡΩΜΗ ΔΑΝΕΙΩΝ ΜΕ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΕΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΓΙΑ ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΛΗΓΕΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΣΜΕΝΕΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ COVID-19 (ΑΡΘΡΑ 71-83)

- Πεδίο εφαρμογής - προϋποθέσεις επιλεξιμότητας
- Ορισμοί
- Προσδιορισμός αξίας περιουσιακών στοιχείων
- Ηλεκτρονική πλατφόρμα
- Υποβολή αίτησης
- Διαδικασία έγκρισης αιτήσεως
- Διαδικασία καταβολής συνεισφοράς του Δημοσίου
- Ύψος Συνεισφοράς του Δημοσίου - Χρονικό διάστημα καταβολής
- Υποχρεώσεις οφειλέτη
- Διακοπή καταβολής συνεισφοράς Δημοσίου
- Αχρεωστήτως καταβληθέντα - Αναδρομικότητα πληρωμών
- Παροχή στοιχείων
- Διενέργεια Ελέγχων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' : ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ (ΑΡΘΡΑ 84-86)

- Αύξηση οργανικών θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού (ΙΔΑΧ) στο Υπουργείο Οικονομικών
- Τροποποίηση διάταξης που αφορά τη διαδικασία στελέχωσης της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων
- Στελέχωση Γενικών Διευθύνσεων της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' : ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ (ΑΡΘΡΑ 87-95)

- Εκτέλεση αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
- Δημοσιεύσεις σε ιστοσελίδες
- Έκτακτη παράταση της διάρκειας ορισμένων διαδικασιών ειδικής διαχείρισης του ν.4307/2014
- Ρυθμίσεις εκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ.
- Ρυθμίσεις σχετικά με τις θυγατρικές εταιρείες της ΕΟΜΜΕΧ Α.Ε.
- Ρυθμίσεις για την ασφαλιστική εκκαθάριση
- Αυτεπάγγελτη καταχώριση από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο της εκ του νόμου ονομαστικοποίησης ανωνύμων μετοχών ανωνύμων εταιρειών
- Ρυθμίσεις σχετικά με το Ίδρυμα Παύλου και Αλεξάνδρας Κανελλοπούλου και με τη συγχώνευση του Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου στο Μουσείον της Πόλεως των Αθηνών – Ίδρυμα Βούρου Ευταξία
- Έναρξη ισχύος

Α: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ
Αναγκαιότητα
1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄:
Η έξοδος της χώρας από την παρατεταμένη οικονομική κρίση, αλλά και η αντιμετώπιση των δυσμενών παρουσών συνθηκών στην παγκόσμια οικονομία επιβάλλουν τη θέσπιση μέτρων για την τόνωση και ενίσχυση της οικονομίας, τα οποία περιλαμβάνουν και την προσέλκυση φορολογικών κατοίκων. Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 1** θεσπίζεται η εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή φυσικών προσώπων που μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα, τα οποία είναι δικαιούχοι σύνταξης που προκύπτει στην αλλοδαπή. Ειδικότερα, εισάγεται νέο άρθρο 5Β στον ΚΦΕ, με το οποίο προβλέπεται ότι τα εν λόγω φυσικά πρόσωπα δύνανται να υπαχθούν σε εναλλακτικό τρόπο φορολόγησης αποκλειστικά ως προς το εισόδημα αλλοδαπής προέλευσης εφόσον δεν ήταν φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας τα προηγούμενα πέντε (5) από τα έξι (6) έτη πριν τη μεταφορά της φορολογικής κατοικίας τους στην Ελλάδα και μεταφέρουν τη φορολογική κατοικία τους από κράτος με το οποίο είναι σε ισχύ συμφωνία διοικητικής συνεργασίας στην Ελλάδα. Το φυσικό πρόσωπο εξακολουθεί να υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις. Για το σύνολο του εισοδήματος που προκύπτει στην αλλοδαπή καταβάλλεται για κάθε φορολογικό έτος αυτοτελώς φόρος με συντελεστή 7%, σε μία δόση, με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης για το εν λόγω εισόδημα. Η υπαγωγή στην εναλλακτική φορολόγηση δεν μπορεί να υπερβεί τα δεκαπέντε (15) έτη.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 2 και 3**, θα υπάρξει πλήρης διασάφηση του καθεστώτος φορολόγησης της πρόσθετης παροχής με τη μορφή της χορήγησης δωρεάν μετοχών σε έναν εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα στο πλαίσιο προγραμμάτων δωρεάν διάθεσης μετοχών στα οποία τίθεται ως προϋπόθεση η επίτευξη συγκεκριμένων στόχων ή η επέλευση συγκεκριμένου γεγονότος, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η διάθεση των μετοχών. Μέχρι τώρα, το καθεστώς φορολόγησης της παροχής αυτής, δεν ήταν ξεκάθαρο, καθώς δεν υπήρχε ρητή αναφορά στο ν. 4172/2013 για το φορολογικό χειρισμό των μετοχών αυτών, με συνέπεια να δημιουργείται σύγχυση και ανασφάλεια στις επιχειρήσεις και η μορφή αυτή αμοιβής των εργαζομένων πρακτικά να μη χρησιμοποιείται.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 4** ρυθμίζουν τον τρόπο φορολόγησης των προπονητών για εισοδήματα από μετεγγραφή, ανανέωση ή λύση συμβολαίου συνεργασίας. Το ύψος των εισοδημάτων αυτών έχει μεγάλο εύρος και απαιτείται ρύθμιση του τόσο για αυτούς που εισπράττουν μεγάλα ποσά όσο και για αυτούς που εισπράττουν μικρότερα. Ειδική διάταξη για τη φορολόγηση των εισοδημάτων που αποκτούν οι αθλητές ισχύει με το άρθρο 15 παρ. 2α του ν. 4172/2013, όπως διαμορφώθηκε μετά την ψήφιση του άρθρου 76 του ν. 4646/2019, για εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά. Επίσης, σχετική διάταξη περί της αυτοτελούς φορολόγησης με συντελεστή 20% των χρηματικών ποσών που καταβάλλονται σε αθλητές και προπονητές ίσχυε και με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2238/1994 μέχρι την κατάργησή της με την παρ. 7 του άρθρου 5 του ν. 3842/2010 όπου έπαψε να ισχύει από 1/1/2010 για εισοδήματα που αποκτώνται από την ημερομηνία αυτή και μετά.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 5** γίνονται τροποποιήσεις στην παρ. 3 του άρθρου 39 του ν. 4172/2013, προκειμένου πλέον το Άγιο Όρος και οι Ιερές Μονές αυτού να εκπίπτουν από το εισόδημά τους από ακίνητη περιουσία τις κάθε είδους δαπάνες τους και όχι μόνο αυτές που συνδέονται με την εκμετάλλευση συγκεκριμένου ακινήτου ή της εν γένει ακίνητης περιουσίας τους.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 6** επιδιώκει την εναρμόνιση του νομοθετικού πλαισίου ώστε να υπάρχει ανάλογη αντιμετώπιση τόσο στην αιτία θανάτου όσο και στην αιτία δωρεάς κτήση της κινητής περιουσίας Ελλήνων που αποκτήθηκε στο εξωτερικό, εφόσον αυτοί κατοικούσαν εκεί για τουλάχιστον δέκα (10) συναπτά έτη.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 7** προβλέπεται η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 29 του Κώδικα (για την προοδευτική φορολόγηση) στις δωρεές και γονικές παροχές χρηματικών ποσών που πραγματοποιούνται από τους γονείς προς τα τέκνα τους αποκλειστικά για την αγορά πρώτης κατοικίας.

Όσον αφορά το **άρθρο 8**, με τις υφιστάμενες διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 (Α’ 152) ορίζεται ότι εξαιρούνται από την καταβολή του τέλους επιτηδεύματος οι ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και οι ασκούντες ελευθέριο επάγγελμα, εφόσον δεν έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών, καθώς και οι ατομικές επιχειρήσεις, εφόσον για τον επιτηδευματία υπολείπονται τρία (3) έτη από το έτος της συνταξιοδότησής του. Επίσης, με την ΑΥΟ - ΠΟΛ. 1167/2.8.11, ορίστηκε ότι για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 31 του ν. 3986/2011 (επιβολή τέλους επιτηδεύματος) οι αγρότες ειδικού καθεστώτος δεν θεωρούνταν επιτηδευματίες. Συνεπώς, οι αγρότες που υπάγονται στο ειδικό καθεστώς ΦΠΑ δεν υποχρεούνται να καταβάλουν τέλος επιτηδεύματος καθώς δεν θεωρούνται επιτηδευματίες. Επιπρόσθετα, κατ’ εφαρμογή των ανωτέρω, με την ΠΟΛ 1053/2014 ορίζεται απαλλαγή από το τέλος επιτηδεύματος των αγροτών κατά τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ.
Δεδομένης της δύσκολης συγκυρίας που έχει διαμορφωθεί λόγω των δυσκολιών που προκλήθηκαν από τη διασπορά του κορωνοϊού κρίνεται σκόπιμη με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 8, για το φορολογικό έτος 2019, η εξαίρεση από την υποχρέωση καταβολής τέλους επιτηδεύματος και των αγροτών Κανονικού Καθεστώτος ΦΠΑ για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ.

Όσον αφορά το **άρθρο 9**, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις της παραγράφου 1 αντικαθίσταται το άρθρο 121 του ν. 2960/01, αναφορικά με την επιβολή του τέλους ταξινόμησης στα επιβατικά αυτοκίνητα.
Αναλυτικότερα, με τις προτεινόμενες διατάξεις εισάγεται προοδευτική κλιμακωτή φορολόγηση για τον υπολογισμό του τέλους ταξινόμησης και ορίζονται νέοι συντελεστές για κάθε κλιμάκιο της φορολογητέας αξίας των επιβατικών αυτοκινήτων.
Οι νέοι συντελεστές διαφοροποιούνται περαιτέρω ανάλογα με την εκπεμπόμενη μάζα διοξειδίου του άνθρακα (CO_2) των επιβατικών αυτοκινήτων.
Επίσης, με τις προτεινόμενες διατάξεις κατηγοριοποιούνται τα επιβατικά αυτοκίνητα ανάλογα με την παλαιότητά τους και με τις προδιαγραφές ορίων εκπομπών (Euro 6b-1, Euro 6c-1, Euro 5b, Euro 5a), καθώς και ανάλογα με τις προδιαγραφές των εκάστοτε Οδηγιών (Euro 4, 3, 2, 1) και οι

συντελεστές του τέλους ταξινόμησης προσαυξάνονται περαιτέρω, ανάλογα με τις προδιαγραφές των ορίων εκπομπών EURO ή με τις προδιαγραφές των Οδηγιών που πληρούν εκ κατασκευής.
Επίσης, προβλέπεται απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης κατά 75% για τα υβριδικά οχήματα χαμηλών ρύπων 1-50 gr CO_2/km και απαλλαγή κατά 50% για τα λοιπά υβριδικά οχήματα με ρύπους CO_2 άνω των 51 gr CO_2/km.
Επιπλέον τα αυτοκινούμενα τροχόσπιτα της Δ.Κ 8703 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, απαλλάσσονται από το 75% του προβλεπόμενου τέλους ταξινόμησης.
Με τις προτεινόμενες διατάξεις έχει διαγραφεί η φράση «αυτοκίνητα τύπου JEEP της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Σ.Ο.» και προβλέπεται απαλλαγή από το προβλεπόμενο τέλος ταξινόμησης για τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης της Δ.Κ. 87.03, όταν αυτά επαναφέρονται στην ημεδαπή μέσα σε διάστημα οκτώ (8) ετών από τη διαγραφή τους από τα μητρώα αυτοκινήτων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, με σκοπό να επαναταξινομηθούν και να τεθούν εκ νέου σε κυκλοφορία, εφόσον έχουν ταξινομηθεί και κυκλοφορήσει στη χώρα και έχουν μεταφερθεί ή αποσταλεί σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εξαχθεί σε τρίτη χώρα.
Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 123 του ν. 2960/01 (παρ. 2 του προτεινόμενου **άρθρου 9**) προβλέπεται η ομαδοποίηση των προτύπων εκπομπών ρύπων EURO και για τα φορτηγά, κατ΄ αναλογία με τα επιβατικά αυτοκίνητα.
Με τις προτεινόμενες διατάξεις καταργείται η παράγραφος 7 του άρθρου 121 του ν. 2960/01 σχετικά με το ιστορικό τέλος ταξινόμησης των κοινοτικών επιβατικών αυτοκινήτων με ημερομηνία πρώτης κυκλοφορίας σε άλλο κράτος μέλος πριν την 1/6/2016.
Με τις προτεινόμενες μεταβατικές διατάξεις της παρ. 3 του **άρθρου 9**, προβλέπονται τα ακόλουθα:
α) οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 121 του ν. 2960/01 να εξακολουθήσουν να ισχύουν, ως ίσχυαν πριν την τροποποίησή τους, για τις περιπτώσεις κοινοτικών επιβατικών αυτοκινήτων για τα οποία έχει βεβαιωθεί το τέλος ταξινόμησης και έχει υποβληθεί αίτηση για τον υπολογισμό του ιστορικού τέλους ταξινόμησης και για τα οποία δεν έχει εκδοθεί απόφαση από την Ειδική Επιτροπή της παραγράφου 4 του άρθρου 126 του ιδίου ως άνω νόμου, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.
β) Προβλέπεται η βεβαίωση και είσπραξης του τέλους ταξινόμησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 121 όπως τροποποιούνται με τον παρόντα νόμο, για αυτοκίνητα οχήματα για τα οποία μέχρι την έναρξη ισχύος του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, είχαν κατατεθεί παραστατικά τελωνισμού και δεν έχουν εκδοθεί αποδεικτικά είσπραξης ή έχουν παραληφθεί, κατ΄ εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του ν.1477/1984 (ΦΕΚ 144/Α΄) ή της παραγράφου 3 του άρθρου 133 του ν. 2960/01.
Επιπλέον, παρέχεται η δυνατότητα, για αυτοκίνητα οχήματα για τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, έχουν εκδοθεί αποδεικτικά είσπραξης του τέλους ταξινόμησης, αλλά δεν έχουν ταξινομηθεί, δύνανται, μετά από αίτησή των εμπορικών επιχειρήσεων ή των ιδιοκτητών τους, να υπαχθούν στις διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, με επανυπολογισμό του τέλους ταξινόμησης και συμψηφισμό του καταβληθέντος τέλους και επιστροφή της προκύπτουσας διαφοράς.

Με την προωθούμενη ρύθμιση του **άρθρου 10** χορηγείται απαλλαγή από το δασμό στα είδη που προορίζονται για την κάλυψη των αναγκών του πλοίου εν γένει και των επιβαινόντων σε αυτό στο πλαίσιο ανάπτυξης της επιχειρηματικής δραστηριότητας που σχετίζεται με τον κλάδο της ναυτιλίας. Ειδικότερα, με την προτεινόμενη ρύθμιση αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 10 του ν. 438/76 (Α΄256) και εφεξής στα απαλλασσόμενα από δασμό και λοιπές φορολογικές

επιβαρύνσεις τροφοεφόδια, καύσιμα και λιπαντικά που προορίζονται για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων που εκτελούν πλόες εξωτερικού, προστίθενται και συγκεκριμένες κατηγορίες ειδών που κρίνονται αναγκαίες για τις εν γένει ανάγκες του πλοίου και των επιβαινόντων σε αυτό. Επίσης, ο όρος «λοιπές φορολογίες» αντικαθίσταται με την αναφορά στον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και το φόρο κατανάλωσης, όπως οι φορολογίες αυτές ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων 53 και 53Α του ν. 2960/01 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» (Α΄265) αντίστοιχα και ισχύουν.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 11**, αντικαθίσταται η παράγραφος 40 του Κεφαλαίου Α του Παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 2859/2000 (Κώδικας ΦΠΑ), ώστε να συμπεριληφθούν στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ 6%, πέραν των βιβλίων, των βιβλίων με εικόνες, των εφημερίδων και των περιοδικών εκδόσεων των ΔΚ ΕΧ 4901 , ΔΚ ΕΧ 4903 και ΔΚ 4902, αντίστοιχα, τα οποία ήδη βρίσκονται στον υπερμειωμένο συντελεστή, και η μουσική χειρόγραφη ή τυπωμένη είτε σε βιβλία είτε σε φυλλάδια εικονογραφημένη ή μη (μουσικά βιβλία). Με τις ισχύουσες μέχρι σήμερα διατάξεις τα βιβλία και τα βιβλία με εικόνες αλλά και ο έντυπος τύπος των (ΔΚ ΕΧ 4901 , ΕΧ 4903 και 4902) αντίστοιχα, βρίσκονται ήδη στον υπερμειωμένο συντελεστή 6%, ενώ τα βιβλία και οι εκδόσεις σχετικές με την μουσική (μεταξύ άλλων και οι παρτιτούρες) επιβαρύνονται με τον κανονικό συντελεστή 24%, δημιουργώντας δυσμενέστερες συνθήκες αγοράς στο χώρο της μουσικής παιδείας

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 12** προωθείται η υπαγωγή στον μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ στα εισιτήρια αθλητικών αγώνων. Υπό τις παρούσες διατάξεις, τα εισιτήρια των αθλητικών αγώνων υπάγονται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ (24%), με επίπτωση στη διαμόρφωση της τελικής τιμής αυτών για τους καταναλωτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄:

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 16** επιδιώκει την αντιμετώπιση του προβλήματος της καθυστέρησης στην απονομή της Δικαιοσύνης και συγκεκριμένα στην δικαστική επίλυση των φορολογικών διαφορών με συνακόλουθη συνέπεια την καθυστέρηση στην είσπραξη των δημοσίων εσόδων.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 17** του σχεδίου νόμου επιδιώκεται η ευθυγράμμιση με τις συστάσεις εφαρμογής του ελάχιστου προτύπου της Δράσης 14 του κοινού Προγράμματος BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) του ΟΟΣΑ και της Ομάδας Κρατών G20 που αφορούν στην αναδρομική εφαρμογή (roll-back) των αποφάσεων προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης (Advance Pricing Agreements - APAs) καθώς και στην επίλυση ζητημάτων που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 22 του ΚΦΔ.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 18** για τη μείωση της προκαταβολής φόρους εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 αποσκοπεί να αντιμετωπίσει την Έλλειψη ρευστότητας των επιχειρήσεων λόγω των συνεπειών της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄:
Αντικείμενο των διατάξεων των **άρθρων 21-48** είναι η ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852, στόχος της οποίας, σύμφωνα με το Προοίμιό της, είναι η μεταφορά σε εθνικό επίπεδο μιας αποτελεσματικής και αποδοτικής διαδικασίας επίλυσης διαφορών που θα συνδράμει στην ορθή λειτουργία του ως άνω μηχανισμού στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ, καθόσον ένα από τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε διασυνοριακό επίπεδο είναι η διπλή φορολογία.

Οι υφιστάμενοι μηχανισμοί που προβλέπονται στις διμερείς Συμβάσεις αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Εξάλειψη της Διπλής Φορολογίας σε Περίπτωση Διορθώσεως των Κερδών Συνδεδεμένων Επιχειρήσεων («Ευρωπαϊκή Σύμβαση Διαιτησίας», 90/436/ΕΟΚ, που κυρώθηκε με τον ν. 2216/1994) ενδέχεται να μην επιτυγχάνουν την αποτελεσματική επίλυση των διαφορών σε εύθετο χρόνο σε όλες τις περιπτώσεις. Από τη διαδικασία παρακολούθησης της εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Διαιτησίας διαπιστώθηκαν σημαντικές ελλείψεις, ιδίως σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στη διαδικασία, καθώς και στη διάρκεια και την αποτελεσματική περάτωση αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄:
Σκοπός της ρύθμισης των **άρθρων 49-57** είναι η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 του Συμβουλίου της 25.5.2018 (DAC 6) για την εκ νέου τροποποίηση της Οδηγίας (ΕΕ) 2011/16, προκειμένου να θεσπιστεί η υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα τη φορολογίας των δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων, ως πρόσθετο μέτρο φορολογικής διαφάνειας. Ταυτόχρονα, ενσωματώνονται οι διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 του Συμβουλίου της 24.6.2020, με την οποία παρατείνονται ορισμένες προθεσμίες υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών λόγω της πανδημίας COVID-19.

Το υφιστάμενο πρόβλημα που επιδιώκει να αντιμετωπίσει η ρύθμιση είναι η διαπίστωση, ότι σχήματα φορολογικού σχεδιασμού καταρτίζονται και προωθούνται από τους ενδιάμεσους και χρησιμοποιούνται από τους φορολογούμενους με σκοπό τη φοροδιαφυγή ή τη φοροαποφυγή. Οι περισσότερες υπηρεσίες που παρέχονται από τους ενδιάμεσους είναι νόμιμες. Ωστόσο, πρόσφατες διαρροές στον τύπο συμπεριλαμβανομένων των Lux Leaks και των Panama Papers, όπως και μελέτη που δημοσιεύτηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2017-IP/A/PANA/2016-05 PE 602.030 “Role of Advisors and Intermediaries in the schemes revealed in the Panama Papers-Study for the PANA Committee), κατέδειξαν, ότι σε πολλές περιπτώσεις είναι σημαντικός ο ρόλος των ενδιάμεσων στο σχεδιασμό και στη διάθεση στη χρήση των φορολογούμενων σχημάτων επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού για τη μείωση των φορολογικών βαρών και την απόκρυψη εισοδημάτων με εξωχώριες ή υπεράκτιες δομές. Ο επιθετικός φορολογικός σχεδιασμός συνίσταται στην εκμετάλλευση των τεχνικών στοιχείων ενός φορολογικού συστήματος ή τις αναντιστοιχίες μεταξύ δύο ή περισσοτέρων φορολογικών συστημάτων για το σκοπό της συνολικής απομείωσης της φορολογικής υποχρέωσης ενός φορολογούμενου ή ομίλου εταιριών.

Μέσω της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπεται να αποκαλυφθούν στη φορολογική διοίκηση διασυνοριακά σχήματα δυνητικά επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Οι προτεινόμενοι κανόνες δεν υπολαμβάνουν ως δεδομένη την ύπαρξη φοροαποφυγής. Η αποκάλυψη τέτοιων σχημάτων

συνδυάζεται στην παρούσα ρύθμιση με ανταλλαγή των πληροφοριών μεταξύ των κρατών-μελών. Αυτή πραγματοποιείται με τη δημιουργία ενός ασφαλούς κεντρικού ευρετηρίου, στο οποίο θα καταγράφονται οι προς κοινοποίηση πληροφορίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄:
Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 58** προστίθεται νέο άρθρο 66Α στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, προς τον σκοπό της εναρμόνισης με το άρθρο 5 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (Anti-tax Avoidance Directive - ATAD), με το οποίο θεσπίζονται κανόνες φορολόγησης κατά την έξοδο (exit tax).

Ειδικότερα, όταν ένας φορολογούμενος (νομικό πρόσωπο, νομική οντότητα ή μόνιμη εγκατάσταση αλλοδαπού νομικού προσώπου στην ημεδαπή) μεταφέρει περιουσιακά στοιχεία ή τη φορολογική του κατοικία εκτός της φορολογικής δικαιοδοσίας ενός κράτους, υπόκειται σε φορολόγηση κατά την έξοδο επί του κεφαλαιακού κέρδους που παράγεται στο έδαφος του κράτους αυτού, ακόμη και αν το εν λόγω κέρδος δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί κατά τον χρόνο της εξόδου. Ο οφειλόμενος φόρος υπολογίζεται με τον εκάστοτε ισχύοντα συντελεστή του άρθρου 58 του ΚΦΕ επί της αγοραίας αξίας των περιουσιακών στοιχείων που μεταφέρει, κατά τη στιγμή της εξόδου αυτών, μείον την αξία τους για φορολογικούς σκοπούς και αποδίδεται στο Δημόσιο εφάπαξ με ιδιαίτερη δήλωση. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση από τον φόρο εισοδήματος του φορολογουμένου, των εταίρων, των μετόχων και των μελών του και δεν τίθεται θέμα διπλής φορολόγησης κατά τον χρόνο υποβολής της ετήσιας δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.

Αντί της εφάπαξ καταβολής του φόρου, παρέχεται η δυνατότητα στους φορολογουμένους, σε ορισμένες περιπτώσεις, να καταβάλουν τον φόρο σε πέντε (5) άτοκες δόσεις, με την πρώτη δόση να καταβάλλεται με την υποβολή της δήλωσης και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα των τεσσάρων επόμενων ετών από το έτος της υποβολής. Με τις διατάξεις του ίδιου άρθρου προβλέπονται οι περιπτώσεις στις οποίες αίρεται η δυνατότητα καταβολής του φόρου σε δόσεις και ρυθμίζεται ο χρόνος απόδοσης του φόρου που υπολείπεται προς καταβολή.

Επίσης, ρυθμίζονται οι περιπτώσεις μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων όπου δεν επιβάλλεται φόρος εξόδου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 59** προστίθεται νέο άρθρο 66Β στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, προς τον σκοπό της εναρμόνισης με το άρθρο 9 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (Anti-tax Avoidance Directive - ATAD), όπως αυτή ισχύει μετά από την τροποποίησή της με την Οδηγία 2017/952/ΕΕ του Συμβουλίου, με το οποίο θεσπίζονται κανόνες όσον αφορά στις ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων.

Ειδικότερα, οι νέοι κανόνες στοχεύουν στο να αντιμετωπίσουν τις περιπτώσεις των ασυμφωνιών που προκύπτουν ως αποτέλεσμα των διαφορών ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό των πληρωμών (χρηματοπιστωτικά μέσα) ή των οντοτήτων (υβριδικές οντότητες) μεταξύ δύο διαφορετικών δικαιοδοσιών και οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα είτε διπλή έκπτωση (δηλαδή έκπτωση σε καθένα από τα δύο κράτη) ή την έκπτωση πληρωμής σε ένα κράτος χωρίς αυτή να συμπεριλαμβάνεται στη

φορολογική βάση του άλλου (έκπτωση χωρίς συμπερίληψη). Με βάση τους νέους κανόνες, μία από τις δύο δικαιοδοσίες θα πρέπει να μην αναγνωρίσει την έκπτωση μιας πληρωμής που οδηγεί σε αυτό το αποτέλεσμα.

Οι υβριδικές ασυμφωνίες που καλύπτονται με τις νέες διατάξεις δεν είναι μόνο αυτές που οφείλονται στην αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφορετικών φορολογικών καθεστώτων των κρατών μελών και οι οποίες προβλέπονταν από την αρχική Οδηγία (ΕΕ) 2016/1164, αλλά και οι περιπτώσεις υβριδικών ασυμφωνιών στις οποίες εμπλέκονται τρίτες χώρες, όταν τουλάχιστον ένα από τα εμπλεκόμενα μέρη είναι φορολογούμενη εταιρεία, οι οποίες εντάχθηκαν με τη νεότερη Οδηγία 2017/952/ΕΕ που τροποποίησε την αρχική Οδηγία. Επίσης, αντιμετωπίζονται και λοιπές περιπτώσεις ασυμφωνιών που δεν ρυθμίζονταν με την αρχική Οδηγία, όπως οι ασυμφωνίες που περιλαμβάνουν μόνιμες εγκαταστάσεις ή ρυθμίσεις που αντιμετωπίζονται ως μόνιμες εγκαταστάσεις οντοτήτων που εδρεύουν στην αλλοδαπή, που οφείλονται στο γεγονός ότι μια μόνιμη εγκατάσταση δεν λαμβάνεται υπόψη με βάση τη νομοθεσία της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένη, Τέλος, αντιμετωπίζονται και οι περιπτώσεις υβριδικών μεταβιβάσεων (hybrid transfers), εισαγόμενων ασυμφωνιών (imported mismatches) και όλες οι περιπτώσεις ασυμφωνιών με αποτέλεσμα τη διπλή έκπτωση, περιλαμβανομένων ρητά και εκείνων που οφείλονται στη διπλή φορολογική κατοικία.

Τέλος, με τις διατάξεις του **άρθρου 60** ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων των νέων άρθρων 66Α και 66Β του ΚΦΕ, καθώς επίσης ο χρόνος υποβολής της δήλωσης απόδοσης του φόρου κατά την έξοδο για τις περιπτώσεις μεταφοράς περιουσιακών στοιχείων, φορολογικής κατοικίας ή δραστηριότητας που έχουν πραγματοποιηθεί από την 1η Ιανουαρίου 2020 μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 61-63** επιδιώκεται η ενσωμάτωση στο εσωτερικό μας δίκαιο των διατάξεων του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910 του Συμβουλίου, των οποίων η εφαρμογή είναι υποχρεωτική για τα κράτη μέλη από 1.1.2020 καθώς και η διενέργεια νομοτεχνικών αλλαγών στα άρθρα 15 και 19 του Κώδικα Φ.Π.Α. με σκοπό την απόλυτη εναρμόνιση με την Οδηγία ΦΠΑ. Η ενσωμάτωση των εν λόγω διατάξεων είναι αναγκαία προκειμένου η χώρα μας να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της για την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας στο εσωτερικό της δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄:

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 64 και 65** του παρόντος νομοσχεδίου ενσωματώνονται στο εσωτερικό μας δίκαιο οι διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2019/475 του Συμβουλίου των οποίων η εφαρμογή είναι υποχρεωτική για τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από 01.01.2020. Η ενσωμάτωση των εν λόγω διατάξεων είναι αναγκαία προκειμένου η χώρα μας να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της για την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας στο εσωτερικό της δίκαιο.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄:

Οι σημερινές συνθήκες λειτουργίας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ), οι ολοένα αυξανόμενες ανάγκες λόγω της δημιουργίας νέων Γραφείων, της διεύρυνσης του αντικειμένου

εργασίας, αλλά και της προσπάθειας για τον ψηφιακό μετασχηματισμό του ΝΣΚ καθιστούν επιτακτικές τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των **άρθρων 66 – 67**.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄:
Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 68** ικανοποιούνται η πληρότητα και η ασφάλεια δικαίου, καθώς η ανάλυση ευαισθησίας των δημοσιονομικών στόχων που προβλεπόταν ήδη να περιλαμβάνεται στο μεσοπρόθεσμο σχεδιασμό, εντάσσεται τώρα και στον ετήσιο προϋπολογισμό. Ειδικότερα, τροποποιείται το άρθρο 53 του ν. 4270/2014, έτσι ώστε να περιλαμβάνεται και στην εισηγητική έκθεση του ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού η ανάλυση ευαισθησίας των δημοσιονομικών στόχων, ως προς τις μεταβολές των κύριων οικονομικών παραδοχών και ιδιαίτερα των παραδοχών για τους συντελεστές ανάπτυξης και τα επιτόκια. Η πρόβλεψη αυτή ισχύει ήδη για την επεξηγηματική έκθεση του ΜΠΔΣ.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 69**, με την οποία τροποποιείται το άρθρο 6 του ν. 4281/2014 (Α΄ 160), εντάσσεται στο πλαίσιο επιχορήγησης από τον Κρατικό Προϋπολογισμό των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης (ΦΓΚ) που ανήκουν στον υποτομέα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) προς τον σκοπό εξόφλησης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών τους προς τρίτους, καθώς και μη σώρευσης νέων. Ειδικότερα, με την προτεινόμενη διάταξη θεσπίζεται υποχρέωση των ΟΤΑ για επιστροφή ποσοστού 60% επί του συνολικού ποσού που θα διατεθεί σε αυτούς για την κατά τα ανωτέρω εξόφληση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών τους. Το ποσό που προκύπτει για κάθε ΟΤΑ θα παρακρατείται από τους πόρους που αποδίδονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό (ΚΑΠ) από το έτος 2022 και για χρονική περίοδο που θα οριστεί με υπουργική απόφαση. Με την προτεινόμενη διάταξη συνεχίζεται στοχευμένα στον υποτομέα των ΟΤΑ η προσπάθεια εκκαθάρισης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων των εν λόγω φορέων προς τρίτους, καθώς και αποφυγής σώρευσης νέων ληξιπρόθεσμων.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 70** επέρχονται οι απαραίτητες τροποποιήσεις στο νομοθετικό πλαίσιο παροχής εγγυήσεων εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου (Ν. 4549/2018) προκειμένου να καταστεί δυνατό για την Ελλάδα να συμμετάσχει και στο Πανευρωπαϊκό Ταμείο Εγγυήσεων, το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, με ποσό εγγυήσεων με βάση το ποσοστό συμμετοχής της στο κεφάλαιο της ΕΤΕπ. Οι συνεισφορές των κρατών μελών θα λάβουν την μορφή εγγυήσεων, με τις οποίες θα καλύπτονται οι ζημίες και δαπάνες που προκύπτουν κατά την υλοποίηση των πράξεων που υποστηρίζονται από το Ταμείο Εγγυήσεων.
Ο Όμιλος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) για να επεκτείνει σημαντικά και ταχέως τη στήριξη της ΕΕ προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πρότεινε τη δημιουργία ενός Πανευρωπαϊκού Ταμείου Εγγυήσεων ανταποκρινόμενη στην κρίση του COVID-19 (“Ταμείο Εγγυήσεων”). Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έδωσε την έγκρισή του για το Ταμείο Εγγυήσεων στις 23 Απριλίου 2020 στο πλαίσιο της συνολικής δέσμης μέτρων της ΕΕ και τα κράτη μέλη θα κληθούν να συμμετάσχουν στο Ταμείο Εγγυήσεων με ποσό εγγυήσεων με βάση το ποσοστό της συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της ΕΤΕπ, αναλογικά. Προκειμένου να συμμετάσχει η Χώρα μας στο άνω Ταμείο, είναι αναγκαία η τροποποίηση του άρθρου 91α του ν. 4549/2018, ώστε να είναι δυνατή η παροχή εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου δια της υπογραφής από τον Υπουργό Οικονομικών της σχετικής σύμβασης με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για τους παραπάνω σκοπούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄:
Οι προτεινόμενες διατάξεις του **Κεφαλαίου Γ΄ (άρθρα 71-83)** έχουν ως αντικείμενο την εφαρμογή προγράμματος υποστήριξης μέσω της συνεισφοράς του Δημοσίου για την αποπληρωμή δανείων

με εμπράγματες εξασφαλίσεις στην κύρια κατοικία, για δανειολήπτες που έχουν πληγεί από τις δυσμενείς συνέπειες του κορωνοϊού COVID-19.
Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του **άρθρου 71** καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων για την αποπληρωμή δανείων με εμπράγματες εξασφαλίσεις στην κύρια κατοικία, μέσω της συνεισφοράς του Δημοσίου.
Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 72** αποσαφηνίζονται οι έννοιες των προτεινόμενων ρυθμίσεων.
Με τις διατάξεις του **άρθρου 73** προσδιορίζεται η αξία των περιουσιακών στοιχείων για τη διαπίστωση της επιλεξιμότητας του αιτούντα.
Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 74** προβλέπεται η λειτουργία ψηφιακής πλατφόρμας ηλεκτρονικής υποβολής και διαχείρισης των αιτήσεων.
Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 75** καθορίζει τη διαδικασία υποβολής της αιτήσεως.
Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 76** περιγράφει τη διαδικασία έγκρισης της αιτήσεως.
Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 77** προβλέπεται η διαδικασία συνεισφοράς του Δημοσίου στις καταβαλλόμενες δόσεις.
Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 78** προσδιορίζει το χρονικό διάστημα για την καταβολή της συνεισφοράς του Δημοσίου, καθώς και το ύψος αυτής.
Με τις διατάξεις του άρθρου του **άρθρου 79** καθορίζονται οι υποχρεώσεις του οφειλέτη, τόσο καθ' όλη τη διάρκεια της καταβολής συνεισφοράς του Δημοσίου, όσο και μετά την ολοκλήρωση αυτής.
Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 80** προβλέπεται η διακοπή καταβολής συνεισφοράς του Δημοσίου, λαμβάνοντας μέριμνα για τα συμφέροντά του.
Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 81** καθιερώνεται το δικαίωμα του δημοσίου να αναζητά από τον οφειλέτη την αχρεωστήτως καταβληθείσα συνεισφορά.
Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 82** επιδιώκεται η διευκόλυνση και η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας, μέσω της υποχρέωσης των εμπλεκόμενων φορέων να συνδράμουν στη διαδικασία μέσω της παροχής στοιχείων.
Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 83** εισάγεται ρύθμιση διευκόλυνσης του ελεγκτικού μηχανισμού για την τήρηση των όρων καταβολής της συνεισφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄:
Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 84** επιδιώκεται να αντιμετωπιστούν οι αυξημένες ανάγκες της Υπηρεσίας οι οποίες προέκυψαν στα πλαίσια της πρόσφατης ανάληψης σημαντικών αρμοδιοτήτων, για την επιτυχή άσκηση των οποίων απαιτείται η στελέχωσή της με επιστημονικό προσωπικό αυξημένων προσόντων και ικανοτήτων.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 85** καλείται να αντιμετωπίσει την ανεπαρκή, έως σήμερα, στελέχωση της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων (ΚεΜΚΕ) με υπαλλήλους από άλλους φορείς οι οποίοι διαθέτουν ειδικές γνώσεις σε επιμέρους τομείς και θα μπορούσαν να συμβάλουν στην αποτελεσματικότερη άσκηση των αρμοδιοτήτων της υπηρεσίας.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 86** επιδιώκεται να αντιμετωπιστούν οι αυξημένες ανάγκες των Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας και Κοινωφελών Περιουσιών, του Αυτοτελούς Γραφείου της Ελληνικού, της Διεύθυνσης Φορολογικής Πολιτικής και της αυτοτελούς Διεύθυνσης

Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών μέσω αποσπάσεων για τη στελέχωσή τους.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων

Το **άρθρο 1** αποσκοπεί στην προσέλκυση φυσικών προσώπων, δικαιούχων σύνταξης που καταβάλλεται στην αλλοδαπή, για τη μεταφορά της φορολογικής τους κατοικίας στην Ελλάδα. Στόχος είναι η αύξηση των δημοσίων εσόδων, τόσο από την άμεση, όσο και την έμμεση φορολογία και τη φορολογία της ακίνητης περιουσίας, αλλά και η ενίσχυση της αγοράς ακινήτων, του κατασκευαστικού κλάδου, του κλάδου υπηρεσιών υγείας, και η τόνωση της τοπικής οικονομίας.

Με την εν λόγω ρύθμιση των **άρθρων 2 και 3** επιδιώκεται η διεύρυνση των απαλλαγών του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και η μεταρρύθμιση του φορολογικού πλαισίου της δωρεάν παροχής μετοχών από τις επιχειρήσεις στους εργαζομένους. Για το 2020, προβλέπεται η απαλλαγή από τη φορολογία εισοδήματος των εργαζομένων των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού με σκοπό την ενίσχυση του εσωτερικού τουρισμού

Με τη φορολόγηση των δωρεάν μετοχών ως εισόδημα από υπεραξία, όταν πραγματοποιηθεί η μεταβίβασή τους από τον εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο που θα τις λάβει, επιτυγχάνεται φορολογικά η αντιμετώπιση αυτής της παροχής, με τρόπο εφάμιλλο με αυτόν που ισχύει για τις μετοχές που αποκτώνται με την άσκηση δικαιωμάτων προαίρεσης, εφόσον διακρατηθούν για το απαιτούμενο από το νόμο χρονικό διάστημα. Συνεπώς, με τις προτεινόμενες διατάξεις, επιτυγχάνεται ισότητα φορολογικής μεταχείρισης όσον αφορά την αμοιβή των εργαζομένων μέσω πρόσθετων παροχών που οδηγούν στην αποκόμιση κερδών για αυτούς από τη μεταβίβαση μετοχών.

Στόχοι του **άρθρου 4** είναι, βραχυπρόθεσμα, η εύρυθμη λειτουργία και ανάπτυξη του αθλητισμού και, μακροπρόθεσμα, η κοινωνική πολιτική, η αποφυγή υπέρμετρης φορολόγησης και η μείωση της φοροδιαφυγής.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 5** γίνεται σχετική νομοθετική ρύθμιση, προκειμένου το Άγιο Όρος και οι Ιερές Μονές αυτού να εκπίπτουν από το εισόδημά τους από ακίνητη περιουσία τις κάθε είδους δαπάνες τους και όχι μόνο αυτές που συνδέονται με την εκμετάλλευση συγκεκριμένου ακινήτου ή της εν γένει ακίνητης περιουσίας τους. Με τη ρύθμιση αυτή εξυπηρετείται η κοινωφελής και θρησκευτική αποστολή του Αγίου Όρους και το έργο των Ιερών Μονών αυτού, ώστε να είναι σε θέση να υποστηρίξουν τον ειδικό και μοναδικό σκοπό τους.

Η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση του **άρθρου 6** σκοπό έχει την επέκταση της απαλλαγής από το φόρο κληρονομίας που ισχύει ως προς την κινητή περιουσία που βρίσκεται στην αλλοδαπή Έλληνα υπηκόου που είναι εγκατεστημένος σε αυτή για 10 τουλάχιστον συναπτά έτη, και στην κινητή περιουσία των ανωτέρω προσώπων που αποκτάται αιτία δωρεάς, για λόγους παρόμοιας αντιμετώπισης ίδιων περιπτώσεων.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 7** αναδεικνύεται η κοινωνική ευαισθησία του φορολογικού συστήματος και προσεγγίζεται περισσότερο η ελληνική οικογένεια, η λειτουργία και οι δεσμοί που υπάρχουν μεταξύ των μελών της.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 8** επιδιώκεται η αντιμετώπιση της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας του αγροτικού κλάδου που έχει διαμορφωθεί εξαιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 9** με την οποία αναμορφώνεται η φορολογική μεταχείριση των επιβατικών αυτοκινήτων, κρίνεται αναγκαία για την ενίσχυση της αγοράς του αυτοκινήτου, την προστασία του περιβάλλοντος και για λόγους εξορθολογισμού της επιβολής του τέλους ταξινόμησης.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 10** προωθείται η συμπερίληψη στις ισχύουσες διατάξεις δασμολογικής απαλλαγής ειδών που αποτελούν αντικείμενο εφοδιασμού πλοίων με στόχο την ανάπτυξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας που σχετίζεται με τον κλάδο της ναυτιλίας.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 11** αποσκοπεί στην υπαγωγή των βιβλίων μουσικής της ΔΚ 4904 στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ, προκειμένου το σύνολο των βιβλίων να έχουν ίση μεταχείριση όσον αφορά τον εφαρμοζόμενο συντελεστή ΦΠΑ.
Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιδιώκεται να δημιουργηθούν ευνοϊκότερες συνθήκες αγοράς στο χώρο της μουσικής παιδείας, με τη μείωση της τελικής τιμής των μουσικών βιβλίων με άμεσο αποτέλεσμα την βελτίωση της αγοραστικής δυνατότητας των εν λόγω βιβλίων.
Περαιτέρω, επιδιώκεται η ενίσχυση της μουσικής παιδείας.

Με το **άρθρο 12**, η μετάταξη από τον κανονικό στον μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ αναμένεται να συμβάλει στη διατήρηση σε χαμηλά επίπεδα ή και στη μείωση των τελικών τιμών των συγκεκριμένων υπηρεσιών για τους καταναλωτές, καθώς και στην τόνωση της ζήτησης.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 16** σκοπεύει στην ταχεία επίλυση των φορολογικών διαφορών, στην αποσυμφόρηση της Διοικητικής Δικαιοσύνης και στην τόνωση των φορολογικών εσόδων, ενόψει και της κρίσης λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού που καθιστά απαραίτητη την ταχεία είσπραξη των φορολογικών εσόδων και παράλληλα την παροχή ευελιξίας και κινήτρων στους φορολογούμενους που πλήττονται οικονομικά

Με το **άρθρο 17** επιδιώκεται η επίλυση ζητημάτων που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή των διατάξεων για την έκδοση αποφάσεων προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, ήτοι προβλέπεται η μη επιβολή τόκων εκπρόθεσμης καταβολής και κυρώσεις εκπρόθεσμης υποβολής δήλωσης στις περιπτώσεις που ο φορολογούμενος υποχρεούται, συνεπεία έκδοσης απόφασης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, σε υποβολή τροποποιητικών δηλώσεων, λαμβάνοντας υπόψη τον χρόνο που μεσολαβεί μεταξύ της αίτησης του φορολογουμένου και της έκδοσης της απόφασης, καθώς και το ότι η υποβολή της τροποποιητικής δήλωσης δεν οφείλεται σε λάθος ή παράλειψη του φορολογουμένου κατά την υποβολή της αρχικής δήλωσης. Επίσης, προβλέπεται η, υπό προϋποθέσεις (σε ορισμένες περιπτώσεις που τα σχετικά γεγονότα και οι περιστάσεις των προηγούμενων ετών είναι πανομοιότυπα), δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των αποφάσεων προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, σε περίπτωση διμερών ή πολυμερών συμφωνιών προέγκρισης και σε προγενέστερα φορολογικά έτη, για τα οποία το δικαίωμα του φορολογικού ελέγχου δεν έχει παραγραφεί.

Στόχος των προτεινόμενων διατάξεων του **άρθρου 18** είναι η οικονομική ενίσχυση και βιωσιμότητα των επιχειρήσεων μέσα από την τόνωση της ρευστότητας, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι δυσμενείς συνέπειες της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19 στο επιχειρηματικό περιβάλλον.

Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης των **άρθρων 21-48** είναι να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος αυξημένου αριθμού διαφορών διπλής ή πολλαπλής φορολογίας που αφορούν ενδεχομένως υψηλά ποσά, λόγω των τακτικότερων και περισσότερο επικεντρωμένων πρακτικών ελέγχου των φορολογικών διοικήσεων, στο πλαίσιο εξασφάλισης δίκαιου φορολογικού συστήματος και διασφάλισης ολοκληρωμένων, αποτελεσματικών και βιώσιμων μηχανισμών επίλυσης διαφορών. Είναι ζωτικής σημασίας να θεσπιστεί ένα αποτελεσματικό και αποδοτικό πλαίσιο για την επίλυση φορολογικών διαφορών που να εξασφαλίζει ασφάλεια δικαίου και ευνοϊκό για τις επενδύσεις επιχειρηματικό περιβάλλον για την επίτευξη δικαίων και αποδοτικών συστημάτων φορολόγησης στην Ένωση. Επιπρόσθετα, όλοι οι φορολογούμενοι δυνητικά προσπορίζονται οφέλη, διότι παρέχεται ένα εναρμονισμένο και διαφανές πλαίσιο για την επίλυση διαφορών.

Άμεσος στόχος των **άρθρων 49-57** είναι οι φορολογικές διοικήσεις των κρατών-μελών να συλλέξουν από τους ενδιάμεσους έγκαιρη πληροφόρηση για τη φοροαποφυγή και φοροδιαφυγή, την οποία θα μπορούν να αξιοποιήσουν είτε στο πλαίσιο νομοθετικών πρωτοβουλιών για την κάλυψη κενών στη νομοθεσία που επιτρέπει επιζήμιες φορολογικές πρακτικές είτε για την εκπόνηση κατάλληλης ανάλυσης κινδύνου και διενέργειας φορολογικών ελέγχων. Επιπρόσθετα, άμεσος στόχος των προτεινόμενων κανόνων είναι η συνολική αποθάρρυνση του σχεδιασμού από τους ενδιάμεσους και της χρήσης από τους φορολογούμενους τέτοιων σχημάτων. Ως έμμεσος στόχος δύναται να καταγραφεί η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής μέσω της ταυτοποίησης σχημάτων επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Σε μακροσκοπικό επίπεδο οι ρυθμίσεις επιδιώκουν να συμβάλουν αποτελεσματικά στις προσπάθειες διαμόρφωσης ενός περιβάλλοντος δίκαιης φορολόγησης στην εσωτερική αγορά της ΕΕ.
Δεδομένης της φύσης της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής είναι δύσκολη η μέτρηση του αντίκτυπου της συνολικής απώλειας φόρων. Μελέτη που ανατέθηκε από την Ερευνητική Υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (EPRS (2015) “Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union”) συμπέρανε, ότι η απώλεια φορολογικών εσόδων από φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων λόγω μετατόπισης κερδών εντός της ΕΕ ανερχόταν το 2013-2014 περίπου σε 50-70 δισεκατομμύρια Ευρώ.

Η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 58 και 60** εξασφαλίζει ότι όταν ένας φορολογούμενος μεταφέρει περιουσιακά στοιχεία ή τη φορολογική του κατοικία εκτός της φορολογικής δικαιοδοσίας ενός κράτους, το εν λόγω κράτος φορολογεί την οικονομική αξία οποιουδήποτε κεφαλαιακού κέρδους που παράγεται στο έδαφός του, ακόμη και αν το εν λόγω κέρδος δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί κατά τον χρόνο της εξόδου. Οι κανόνες που θεσπίζονται για τη φορολόγηση κατά την έξοδο αποσκοπούν όχι μόνο να καταπολεμήσουν πρακτικές φοροαποφυγής, αλλά και να αποφύγουν τη δημιουργία άλλων εμποδίων στην εσωτερική αγορά, όπως η διπλή φορολόγηση.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 59** θεσπίζει κανόνες για την εξουδετέρωση των ασυμφωνιών που προκύπτουν ως αποτέλεσμα των διαφορών ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό των πληρωμών (χρηματοπιστωτικά μέσα) ή των οντοτήτων (υβριδικές οντότητες) μεταξύ δύο διαφορετικών δικαιοδοσιών. Οι κανόνες αυτοί επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν περιπτώσεις ασυμφωνιών και δεν

επηρεάζουν τα γενικά χαρακτηριστικά του φορολογικού συστήματος κράτους μέλους (παρ.13 προοιμίου Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ, παρ. 9 προοιμίου Οδηγίας 2017/952/ΕΕ).

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 61-63** στοχεύουν στην εναρμόνιση και απλούστευση ορισμένων ρυθμίσεων για τις επιχειρήσεις (άρθρο 61), στην καλύτερη λειτουργία της ενιαίας εσωτερικής αγοράς και στην καταπολέμηση των καταχρηστικών πρακτικών στην εφαρμογή του ΦΠΑ (άρθρο 62).

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 64 και 65** του παρόντος νομοσχεδίου στόχος είναι η προσαρμογή της εθνικής μας νομοθεσίας για λόγους εναρμόνισης της χώρας μας με νέες ενωσιακές διατάξεις που τροποποίησαν τις αντίστοιχες υφιστάμενες (προσαρμογή στην Οδηγία (ΕΕ) 2019/475 που τροποποιεί τις οδηγίες 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου και 2008/118/ΕΚ όσον αφορά τη συμπερίληψη του ιταλικού δήμου Καμπιόνε ντ' Ιτάλια και των ιταλικών υδάτων της λίμνης Λουγκάνο στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης και στο πεδίο εδαφικής εφαρμογής της οδηγίας 2008/118/ΕΚ.)

Οι προτεινόμενες νομοθετικές ρυθμίσεις των **άρθρων 66 και 67** είναι απόλυτα αναγκαίες για την εύρυθμη λειτουργία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για τη διασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, προστασίας του γενικότερου δημοσίου συμφέροντος, την εξοικονόμηση χρόνου και δαπανών στον τομέα των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων. Ειδικότερα:

Στο **άρθρο 66** περιλαμβάνονται διατάξεις σχετικές με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και ειδικότερα, με τη στελέχωση των Δικαστικών Γραφείων στις έδρες Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, με τη δημιουργία και στελέχωση νέων Γραφείων Νομικού Συμβούλου και με την άσκηση των καθηκόντων, την αξιολόγηση και τις προαγωγές του κύριου προσωπικού του ΝΣΚ. Επίσης, περιλαμβάνονται διατάξεις που αφορούν στο διοικητικό προσωπικό του ΝΣΚ. Όλες οι επί μέρους διατάξεις αποσκοπούν στην πιο αποτελεσματική άσκηση των διαρκώς αυξανόμενων αρμοδιοτήτων του ΝΣΚ, με πιο ορθολογική αξιοποίηση κύριου και διοικητικού προσωπικού του, ιδίως ενόψει της δημιουργίας νέων Γραφείων, αλλά και του ψηφιακού μετασχηματισμού του. Επίσης, αποσκοπούν στη θέσπιση ενός δίκαιου, αντικειμενικού και διάφανου συστήματος επιθεώρησης, αλλά και προαγωγών του κύριου προσωπικού του ΝΣΚ, όπου θα επιβραβεύεται η άριστη απόδοση.

Στο **άρθρο 67** περιλαμβάνονται διατάξεις που αφορούν στη δημιουργία και στελέχωση Γραφείου Νομικού Συμβούλου στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, που κατά γενική ομολογία είναι απόλυτα απαραίτητη για τη γνωμοδοτική και δικαστική υποστήριξη της Επιτροπής.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 68** θα συμβάλλει στο να αποκατασταθεί ομοιομορφία στην ανάλυση ευαισθησίας των δημοσιονομικών στόχων μεταξύ ετήσιου και μεσοπρόθεσμου σχεδιασμού, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 4 της Οδηγίας 2011/85/ΕΕ, *«Στο πλαίσιο μιας ανάλυσης ευαισθησίας, οι μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις εξετάζουν την πορεία των κύριων δημοσιονομικών μεταβλητών υπό διαφορετικές παραδοχές για τους συντελεστές ανάπτυξης και τα επιτόκια…».*

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 69** εντάσσεται στο συνολικό πλαίσιο του άρθρου 6 του ν. 4281/2014, με βάση το οποίο έχουν ήδη υλοποιηθεί δύο προγράμματα επιχορήγησης ΦΓΚ για την εκκαθάριση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών τους προς τρίτους, κατά τα έτη 2014 και 2016.

Ειδικότερα, θέτει μία επιπλέον δικλείδα ασφαλείας για την τήρηση των αρχών της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας εκκαθάρισης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων των οικείων φορέων, θεσπίζοντας την υποχρέωση επιστροφής μέρους του ποσού που θα λάβουν για τον περιγραφόμενο σκοπό.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 70** στόχος είναι να τροποποιηθεί το νομοθετικό πλαίσιο παροχής εγγυήσεων εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου (Ν. 4549/2018) προκειμένου να καταστεί δυνατό για την Ελλάδα να συμμετάσχει και στο Πανευρωπαϊκό Ταμείο Εγγυήσεων, το οποίο εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, με ποσό εγγυήσεων με βάση το ποσοστό συμμετοχής της στο κεφάλαιο της ΕΤΕπ. Οι συνεισφορές των κρατών μελών θα λάβουν την μορφή εγγυήσεων, με τις οποίες θα καλύπτονται οι ζημίες και δαπάνες που προκύπτουν κατά την υλοποίηση των πράξεων που υποστηρίζονται από το Ταμείο Εγγυήσεων.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 71** επιδιώκεται η προστασία της κύριας κατοικίας των δανειοληπτών, εισάγοντας ένα πρόγραμμα, σύμφωνα με το οποίο το Κράτος επιδοτεί, για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, ένα σημαντικό μέρος των μηνιαίων δόσεων όσων πλήττονται από τις συνέπειες του κορωνοϊού, και έχουν δάνεια με υποθήκη στην κύρια κατοικία. Διευρύνεται σημαντικά η έννοια των πληγέντων, ώστε να συμπεριλάβει όσο το δυνατόν περισσότερους από τους δανειολήπτες, ακόμα και αυτούς που δεν έχουν πληγεί οι ίδιοι, αλλά άμεσο μέλος της οικογένειάς τους, και λόγω του γεγονότος αυτού, όλη η οικογένεια θεωρείται ως πληγείσα.
Ειδικότερα, με την παρ. 1 καθορίζεται το χρονικό διάστημα της συνεισφοράς του Δημοσίου, ενώ παράλληλα αναφέρεται ότι η συνεισφορά του Δημοσίου αφορά σε πάσης φύσεως δάνεια φυσικών ή νομικών προσώπων προς χρηματοδοτικούς φορείς, εφόσον εξασφαλίζονται με εμπράγματη ασφάλεια στην κύρια κατοικία του οφειλέτη.
Με την παρ. 2 ορίζεται, ότι επιλέξιμα για την υποβολή της σχετικής αίτησης είναι όλα τα φυσικά πρόσωπα, που όμως έχουν αποδεδειγμένα πληγεί και για το λόγο αυτό ενταχθεί στα ληφθέντα στο πλαίσιο του COVID-19 μέτρα, επιδιώκοντας να αποτραπεί ο κίνδυνος αποκλεισμού οποιουδήποτε δανειολήπτη από τις διευκολύνσεις που παρέχουν οι προτεινόμενες διατάξεις, μόνο και μόνο επειδή δεν έχει πληγεί ο ίδιος, αλλά κάποιο μέλος της οικογένειάς του.
Με την παρ. 3 ορίζεται αναλυτικά ποιοι θεωρούνται «πληγέντες» για την εφαρμογή των προτεινομένων διατάξεων.
Με την παρ. 4 καθορίζονται οι επιπλέον προϋποθέσεις, που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά στο πρόσωπο του αιτούντα για την υπαγωγή του στις προτεινόμενες διατάξεις.
Στην παρ. 5 προβλέπεται ότι ο χαρακτηρισμός των οφειλών και η επιλεξιμότητα του αιτούντος με βάση τις παραπάνω διακρίσεις των περ. Α, Β, Γ της προτεινόμενης διάταξης της παρ. 4 στ), λαμβάνει χώρα ανά πιστωτή.
Με την παρ. 6 καθορίζεται ότι, αν έχει ανατεθεί η διαχείριση της οφειλής ή αυτή έχει μεταβιβαστεί σε τρίτο ή έχει τιτλοποιηθεί κατά τις διατάξεις του ν. 4354/15 ή του ν. 3156/2003 ή του ν. 4649/2019, ή έχει υποκατασταθεί ο εγγυητής ή εν γένει συνοφειλέτης, το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει την εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων. Η ρύθμιση διασφαλίζει, ότι τόσο η μεταβίβαση ή η τιτλοποίηση του δανείου όσο και η υποκατάσταση του εγγυητή ή συνοφειλέτη, δεν οδηγούν σε χειροτέρευση της θέσης του δανειολήπτη με στέρηση της δυνατότητας υπαγωγής στο προτεινόμενο πλαίσιο.
Η παρ. 7 ρυθμίζει την περίπτωση, που οφειλή έχει υπαχθεί οριστικά στις διατάξεις του ν. 3869/2010, και προβλέπει την παραίτηση του οφειλέτη από το δικαίωμά του να ζητήσει συνεισφορά Δημοσίου σύμφωνα με τα εδάφια πέμπτο, έκτο, έβδομο και όγδοο της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 3869/2010, εφόσον εγκριθεί η συνεισφορά του προτεινόμενου νόμου.

Η διάταξη του **άρθρου 72** κρίνεται απαραίτητη, καθώς αποσαφηνίζει τις έννοιες, που συναντώνται στις προτεινόμενες διατάξεις, και ειδικότερα παρέχεται ο ορισμός του οφειλέτη, του χρηματοδοτικού φορέα, της οφειλής, του συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, του οικογενειακού εισοδήματος, των επενδυτικών προϊόντων, της κύριας κατοικίας, της μηνιαίας δόσης, της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, του συμβούλου και των μεταφορικών μέσων, για λόγους συνεκτικότητας και ενιαίας ερμηνείας των διατάξεων.

Με την παράγραφο 1 του **άρθρου 73** προβλέπεται, ότι για τη διαπίστωση της επιλεξιμότητας του αιτούντα, λαμβάνεται υπόψη η αντικειμενική-φορολογητέα αξία του ακινήτου-κύριας κατοικίας του, για τον υπολογισμό του συμπληρωματικού ενιαίου φόρου ιδιοκτησίας ακινήτων (Ε.Ν.Φ.Ι.Α.), έτσι ώστε να εφαρμόζεται ένα ενιαίο και αντικειμενικό κριτήριο για τη διακρίβωση της συνδρομής της συγκεκριμένης προϋπόθεσης επιλεξιμότητας.
Η παράγραφος 2 ρυθμίζει τις περιπτώσεις ύπαρξης ιδανικού μεριδίου, ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας στην κύρια κατοικία του αιτούντος.
Τέλος, στην παράγραφο 3, ορίζεται, ότι τα ίδια ακριβώς κριτήρια υπολογισμού με την παράγραφο 1, λαμβάνονται υπόψη και για την αξιολόγηση της συνολικής ακίνητης περιουσίας τυχόν συνοφειλετών/εγγυητών του αιτούντα, προκειμένου για τη διακρίβωση της επιλεξιμότητάς του.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 74** προβλέπεται ότι η διαδικασία υποβολής και διαχείρισης των αιτήσεων του εισαγόμενου πλαισίου θα γίνεται αποκλειστικά με ηλεκτρονικό μέσο, ήτοι μέσω ψηφιακής πλατφόρμας, η οποία αναπτύσσεται από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και Δημόσιας Διοίκησης (Γ.Γ.Π.Σ.Δ.Δ) σε συνεργασία με την Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους (Ε.Γ.Δ.Ι.Χ.).

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 75** καθορίζει τη διαδικασία υποβολής της αιτήσεως. Ειδικότερα, με την παράγραφο 1 ορίζεται η δυνατότητα υποβολής της σχετικής αίτησης από τα πρόσωπα, που πληρούν τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, έως και την 30/9/2020.
Με την παράγραφο 2 επιδιώκεται η αποτροπή καταχρηστικών συμπεριφορών, ορίζοντας ρητά ότι κάθε φυσικό πρόσωπο έχει τη δυνατότητα υποβολής μίας μόνο αίτησης στο παρόν πλαίσιο.
Με τις παραγράφους 3 και 4, ορίζονται τα βασικά προσωπικά στοιχεία του αιτούντα, του/της συζύγου και των εξαρτώμενων μελών, καθώς και όλα τα αναγκαία στοιχεία που πρέπει να εισάγει ο αιτών στην ηλεκτρονική του αίτηση.
Η παράγραφος 5 προβλέπει τη συνυπογραφή της ηλεκτρονικής αίτησης από τον/την σύζυγο και τα εξαρτώμενα μέλη του ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους, καθώς και τον τυχόν συνοφειλέτη ή εγγυητή.
Στην παράγραφο 6 ορίζεται ότι η υποβολή της αίτησης συνεπάγεται την άρση τόσο του τραπεζικού όσο και του φορολογικού απορρήτου για όλους τους συνυπογράφοντες την αίτηση, αποθαρρύνοντας με αυτό τον τρόπο τους στρατηγικούς κακοπληρωτές από την ένταξη στο νέο πλαίσιο.
Οι παράγραφοι 7 και 8, προβλέπουν τη μεταφόρτωση των περισσότερων δικαιολογητικών από τις βάσεις δεδομένων της φορολογικής διοίκησης και των πιστωτικών ιδρυμάτων, επιδιώκοντας τη μεγιστοποίηση του αυτοματισμού και την απλοποίηση της διαδικασίας.
Με την παράγραφο 9, αποτρέπεται η υποβολή ανειλικρινών αιτήσεων, με κύρωση τον ποινικό κολασμό, ενώ με την παράγραφο 10 προβλέπονται οι –πέραν των ποινικών- συνέπειες της ανειλικρινούς υπεύθυνης δήλωσης.

Με την παράγραφο 11, διευκρινίζεται, ότι η υποβολή της αίτησης, δυνάμει του νέου πλαισίου, διακόπτει τη διαδικασία του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, προκειμένου να μην ακολουθούνται, παράλληλα ή διαδοχικά, δύο διαφορετικές διαδικασίες που επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό.
Τέλος, με την παράγραφο 12 καθιερώνεται η ενδεχόμενη συνδρομή συμβούλου στην υποβολή της αίτησης, σκοπώντας στη βέλτιστη αξιοποίηση των παρεχόμενων στα υποκείμενα του νόμου αυτού δυνατοτήτων και δικαιωμάτων.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 76** καθορίζει τη διαδικασία έγκρισης της αιτήσεως, ορίζοντας πότε η αίτηση θεωρείται υποβληθείσα και πότε απορριφθείσα. Με την παράγραφο 3 θεσπίζονται συγκεκριμένα κριτήρια, διαδικασίες και προθεσμίες για τη δρομολόγηση της έναρξης καταβολής συνεισφοράς του Δημοσίου επί της επιλέξιμης οφειλής, ενώ με την παράγραφο 7 δίνεται η δυνατότητα στον οφειλέτη είτε να διακόψει την αναστολή και να εκκινήσει την καταβολή συνεισφοράς, είτε να εκκινήσει αυτή μετά την ολοκλήρωση της χορηγηθείσας αναστολής.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 77** προβλέπεται η διαδικασία συνεισφοράς του Δημοσίου στις καταβαλλόμενες δόσεις.
Η παράγραφος 1 περιορίζει τις γραφειοκρατικές διαδικασίες για την έναρξη της διαδικασίας καταβολής της συνεισφοράς. Τούτο είναι σκόπιμο, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας διαμορφώθηκαν με τέτοιο τρόπο, ώστε να χαρακτηρίζονται επιλέξιμοι και να δικαιούνται συνεισφοράς όσο το δυνατόν περισσότεροι οφειλέτες έχουν πληγεί από τις συνέπειες της υγειονομικής κρίσης.
Η παράγραφος 2 προβλέπει ότι η συνεισφορά καταβάλλεται σε μηνιαία βάση, σε ειδικό και ακατάσχετο λογαριασμό εξυπηρέτησης οφειλών, που έχει αποσταλεί στην ηλεκτρονική πλατφόρμα, εξασφαλίζοντας ότι ο σκοπός της συνεισφοράς του Δημοσίου και δη, η προστασία της κύριας κατοικίας, δεν θα ματαιωθεί με τυχόν κατάσχεση ή συμψηφισμό του ποσού της συνεισφοράς.
Η παράγραφος 3 καλύπτει την περίπτωση της ύπαρξης περισσοτέρων επιλέξιμων οφειλών, επιβάλλοντας την επιτυχή ολοκλήρωση της διαδικασίας του παρόντος άρθρου για το σύνολο αυτών, προκειμένου να ξεκινήσει η καταβολή της συνεισφοράς, ενώ η παράγραφος 4 προβλέπει ότι το Δημόσιο, και κατόπιν της έναρξης καταβολής της συνεισφοράς, δικαιούται να επανελέγχει την επιλεξιμότητα των οφειλών, επί των οποίων έχει εγκριθεί και καταβάλλεται η συνεισφορά, καθώς και τη συνδρομή των προϋποθέσεων ένταξης στο πρόσωπο των δικαιούχων.
Τέλος, με την παράγραφο 5 παρέχεται εξουσιοδότηση, ώστε να καθορισθούν με κοινή υπουργική απόφαση, οι λεπτομέρειες της διαδικασίας πληρωμής της προβλεπόμενης συνεισφοράς του Δημοσίου, το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίζει για την συνεισφορά του Δημοσίου, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα.

Με την παράγραφο 1 του **άρθρου 78** προσδιορίζεται το χρονικό διάστημα για την καταβολή της συνεισφοράς του Δημοσίου, καθώς και το ύψος αυτής. Προβλέπεται χορήγηση συνεισφοράς για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους εννέα (9) μήνες από την ημερομηνία έγκρισης της αίτησης και ανώτατο όριο ποσού μηνιαίας συνεισφοράς του Δημοσίου ανά επιλέξιμη οφειλή.
Με την παράγραφο 2 ρυθμίζεται η περίπτωση των δανείων, των οποίων η συμφωνηθείσα δόση δεν είναι καταβλητέα σε μηνιαία βάση.

Με το **άρθρο 79** καθορίζονται οι υποχρεώσεις του οφειλέτη, τόσο καθ' όλη τη διάρκεια της καταβολής συνεισφοράς του Δημοσίου, όσο και μετά την ολοκλήρωση αυτής, προς αποφυγή

κατάχρησης από στρατηγικούς κακοπληρωτές της ενίσχυσης που παρέχεται από τον παρόντα νόμο, η οποία θεσπίζεται προς υποβοήθηση των πολιτών που την έχουν ανάγκη.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 80** προβλέπονται οι περιπτώσεις, στις οποίες η συνεισφορά του Δημοσίου διακόπτεται, λαμβάνοντας μέριμνα για τα συμφέροντα του Δημοσίου.

Με τις παραγράφους 1 και 2 του **άρθρου 81** αυτού καθιερώνεται το δικαίωμα του δημοσίου να αναζητά από τον οφειλέτη την καταβολή της καταβληθείσας συνεισφοράς, αν ο οφειλέτης εκπέσει από το δικαίωμά του σε περίπτωση υπερημερίας ή ασυνέπειας, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο οικείο άρθρο.
Η παράγραφος 3 ορίζει τις ποινικές επιπτώσεις σε βάρος του αιτούντος, ο οποίος στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας υποβάλει ανειλικρινή δήλωση ή ψευδή στοιχεία ή/και αποκρύπτει αληθινά, με σκοπό την υπαγωγή του στις ευεργετικές διατάξεις του νόμου και τον προσπορισμό περιουσιακού οφέλους του από τη Συνεισφορά του Δημοσίου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 82** θεσπίζεται η υποχρέωση του Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένης της Φορολογικής διοίκησης και των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλά και των χρηματοδοτικών φορέων εν γένει, να παρέχουν στην προκείμενη ηλεκτρονική πλατφόρμα υποβολής και διαχείρισης αιτήσεων, όλα τα στοιχεία που μνημονεύονται στον νόμο, από τα οποία προκύπτει η επιλεξιμότητα του οφειλέτη, καθώς και οι επιδεκτικές συνεισφοράς οφειλές του.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 83** διασφαλίζεται η ενημέρωση της Διοίκησης για την τήρηση των όρων καταβολής της συνεισφοράς, εισάγοντας ρύθμιση διευκόλυνσης του ελεγκτικού μηχανισμού, που αφορά τόσο το διάστημα καταβολής της συνεισφοράς του Δημοσίου, όσο και το διάστημα παρακολούθησης της τήρησης των υποχρεώσεων του οφειλέτη.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 84** επιδιώκεται η δημιουργία θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού για την κάλυψη των αυξημένων πραγματικών αναγκών της Υπηρεσίας και με την πλήρωσή τους θα εξασφαλισθεί η ορθή και αποτελεσματική λειτουργία της

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 85** επιδιώκεται η ευελιξία κατά τη διαδικασία αποσπάσεων στην Κεντρική Μονάδα Κρατικών Ενισχύσεων, όπως προέβλεπε η αρχική διάταξη.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 86** επιδιώκεται η στελέχωση, μέσω αποσπάσεων, των Υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, της Γενικής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας και Κοινωφελών Περιουσιών, του Αυτοτελούς Γραφείου της Ελληνικού, της Διεύθυνσης Φορολογικής Πολιτικής και της αυτοτελούς Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών προς εξασφάλιση της ορθής και αποτελεσματικής λειτουργίας τους.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής
Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 1** επηρεάζουν τα φυσικά πρόσωπα που εισπράττουν σύνταξη πηγής αλλοδαπής και μεταφέρουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα.

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 2 και 3** επηρεάζουν άμεσα επιχειρήσεις και εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα και δη του τουριστικού κλάδου.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 5** επηρεάζουν το Άγιο Όρος και τις Ιερές Μονές αυτού.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 8** επηρεάζουν άμεσα τους αγρότες που υπάγονται στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ.

Η ρύθμιση του **άρθρου 11** αφορά τους πολίτες, τους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς που σχετίζονται με την μουσική παιδεία.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 12** επηρεάζουν τα πρόσωπα που προσέρχονται στους αθλητικούς αγώνες ως θεατές, οι οποίοι θα κληθούν να πληρώσουν χαμηλότερο τίμημα για το εισιτήριο αλλά και τους διοργανωτές οι οποίοι αναμένεται να αυξήσουν τα έσοδά τους λόγω της αύξησης της ζήτησης (δεδομένης της μείωσης των τελικών τιμών των εισιτηρίων).

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 16** αναμένεται να επηρεάσουν θετικά όλες τις κοινωνικές ομάδες.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 17** επηρεάζουν τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες τα οποία αιτούνται ή για τα οποία έχει εκδοθεί και είναι σε ισχύ Απόφαση προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης του άρθρου 22 του ΚΦΔ.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 18** επηρεάζουν τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, καθώς και τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή το σύνολο των επιχειρήσεων.

Η ρύθμιση των **άρθρων 58 και 60** επηρεάζει τους φορολογουμένους, νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που έχουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα και υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, καθώς και οι μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπών νομικών προσώπων ή οντοτήτων στην ημεδαπή, οι οποίοι μεταφέρουν περιουσιακά στοιχεία ή τη φορολογική τους κατοικία εκτός της φορολογικής δικαιοδοσίας ενός κράτους. Επομένως, στην παρούσα μορφή τους, οι υπόψη διατάξεις δεν έχουν εφαρμογή για τα φυσικά πρόσωπα.

Η ρύθμιση του **άρθρου 59** επηρεάζει κάθε ημεδαπό νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, καθώς και τις μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπών νομικών προσώπων ή οντοτήτων στην ημεδαπή και δεν καταλαμβάνει φυσικά πρόσωπα.

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 61-63** αφορούν υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα τα οποία προβαίνουν σε ενδοκοινοτικές συναλλαγές αγαθών ή/και σε παραδόσεις αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος - μέλος (άρθρο 61) καθώς και υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα τα οποία προβαίνουν σε συναλλαγές μεταξύ συγγενικών ή/και συνδεδεμένων προσώπων (άρθρο 62).

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 64 και 65** αφορούν οικονομικούς φορείς οι οποίοι πραγματοποιούν συναλλαγές με τα εν λόγω εδάφη.

Οι ρυθμίσεις των **άρθρων 66 και 67** επηρεάζουν άμεσα το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, τη Διοίκηση και τις Ανεξάρτητες Αρχές.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 1**, με την οποία εισάγεται εναλλακτικός τρόπος φορολόγησης εισοδήματος πηγής αλλοδαπής για δικαιούχους συντάξεων που καταβάλλονται στην αλλοδαπή και μεταφέρουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα, βασίζεται στην ιδιαίτερα θετική υποδοχή της οποίας έτυχε η θέσπιση του τρόπου αυτού φορολόγησης φυσικών προσώπων που πραγματοποιούν επενδύσεις στην Ελλάδα στον ν. 4646/2019.

Αναφορικά με τα **άρθρα 2 και 3**, η ρύθμιση ως προς τη δωρεάν διάθεση μετοχών σε εργαζομένους, έχει και στο παρελθόν αντιμετωπιστεί με τα άρθρα 14 και 42Α του ν. 4172/2013 (ΚΦΕ) μετά την ψήφιση των διατάξεων των άρθρων 5 και 17 του ν. 4646/2019 και με την προτεινόμενη διάταξη συμπληρώνεται. Όσον αφορά τις ρυθμίσεις του **άρθρου 2** μόνο ως προς τη δωρεάν διάθεση διατακτικών εσωτερισμού τουρισμού σε εργαζομένους, επισημαίνεται ότι δεν έχουν αντιμετωπιστεί στο παρελθόν.

Αναφορικά με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 8**, έχει αντιμετωπιστεί στο παρελθόν το ζήτημα της απαλλαγής από το τέλος επιτηδεύματος των αγροτών κατά τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξής τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ με το άρθρο 31 του ν. 3986/2011, όπως έχει ερμηνευτεί με την ΠΟΛ. 1053/2014 εγκύκλιο.

Ως προς την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 11**, δεν έχει υπάρξει μέχρι σήμερα κάποια προσπάθεια αντιμετώπισης του ζητήματος

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 12** αποτελεί στην ουσία επαναφορά της εφαρμογής μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στα εισιτήρια αθλητικών αγώνων που ίσχυε μέχρι το 2015 και καταργήθηκε για λόγους δημοσιονομικούς. Δεδομένης ωστόσο της οικονομικής κρίσης που έχει επιφέρει η πανδημία λόγω του περιορισμού της ζήτησης η επαναφορά της ρύθμισης κρίθηκε αναγκαία.

Όσον αφορά τις ρυθμίσεις των **άρθρων 49-57**, σε επίπεδο ΕΕ έχουν υλοποιηθεί αρκετές πρωτοβουλίες με σκοπό την αντιμετώπιση της φοροαποφυγής μέσω της βελτίωσης της συνοχής των φορολογικών συστημάτων και την ενίσχυση της φορολογικής διαφάνειας. Ορισμένες από τις πρωτοβουλίες αυτές απαντούν άμεσα στα διεθνή πρότυπα που έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο του BEPS, και μάλιστα κάποιες τα ξεπερνούν. Αποτέλεσμα αυτών των πρωτοβουλιών είναι οι Οδηγίες του Συμβουλίου (ΕΕ) 2016/1164 της 12ης Ιουλίου 2016 (ATAD) και 2017/952 της 29ης Μαΐου 2017 (ATAD 2), όπως φυσικά και οι προηγούμενες Οδηγίες διοικητικής συνεργασίας (DAC), όπως αναφέρθηκαν ήδη με τα αναλυτικά τους στοιχεία στο μέρος που αφορά την περίληψη του περιεχομένου της ρύθμισης.

Η Οδηγία DAC ειδικότερα αποτελεί το ουσιώδες νομοθετικό εργαλείο για τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων των κρατών-μελών της ΕΕ στον τομέα της άμεσης φορολογίας. Με την πρώτη τροποποίησή της (DAC 2) νομοθετήθηκε η υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί χρηματοοικονομικών λογαριασμών στον τομέα της φορολογίας και θεσπίστηκε στην Ένωση το Κοινό Πρότυπο Αναφοράς (ΚΠΑ). Με τη δεύτερη τροποποίησή της (DAC 3) προβλέφθηκε η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για τις εκ των προτέρων διασυνοριακές φορολογικές αποφάσεις. Ωστόσο, πολλά σχήματα επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού δεν περιλαμβάνουν την έκδοση τέτοιας απόφασης, ενώ η αντίστοιχη πρακτική δεν είναι το ίδιο διαδεδομένη σε όλα τα κράτη-μέλη. Με την τέταρτη τροποποίηση (DAC 4) προβλέφθηκε η υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για τις Εκθέσεις ανά Χώρα (ΕαΧ) ομίλων πολυεθνικών μεταξύ των φορολογικών αρχών. Παρ' όλα αυτά η υποχρέωση αναφοράς επισημαίνεται, ότι καταλαμβάνει μόνο μεγάλες πολυεθνικούς ομίλους. Με την τέταρτη τροποποίηση (DAC 5) επιβλήθηκε στα κράτη-μέλη η υποχρέωση να παρέχουν στις φορολογικές αρχές πρόσβαση στις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, που εφαρμόζουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα δυνάμει της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Μαΐου σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για την νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Όμως οι πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο σε όλη την Ε.Ε. δεν είναι πάντα διαθέσιμες.
Ωστόσο αν και οι παραπάνω πρωτοβουλίες και ειδικότερα οι τροποποιήσεις της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ (DAC) εντάσσονται σαφώς στο πλαίσιο λήψης αυστηρότερων μέτρων κατά του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, υπό την έννοια της ενίσχυσης των μέσων, που μπορούν να χρησιμοποιούν οι φορολογικές αρχές για την αντίδρασή τους, καμιά δεν μπορεί να εκληφθεί ως προσπάθεια αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος με αυτό που επιδιώκει να αντιμετωπίσει η παρούσα ρύθμιση. Αυτό διότι, καμία προηγούμενη πρωτοβουλία δεν αντιμετωπίζει ειδικά τον ρόλο των ενδιάμεσων στον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό, διαπίστωση στην οποία ερείδεται η νεότερη πρωτοβουλία. Το ζήτημα αυτό είναι ένα από τα εναπομείναντα στοιχεία στην ημερήσια διάταξη για την εφαρμογή του BEPS ως ειδική πτυχή του υφιστάμενου φορολογικού πλαισίου ως προς τη διαφάνεια.

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 61-63** αφορούν προσαρμογή των υφιστάμενων διατάξεων λόγω τροποποιήσεων της ενωσιακής νομοθεσίας και νομοτεχνικές αλλαγές για την προσαρμογή με τις υφιστάμενες ενωσιακές διατάξεις ΦΠΑ.

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 64 και 65** αφορούν προσαρμογή των υφιστάμενων διατάξεων λόγω τροποποιήσεων της ενωσιακής νομοθεσίας και της ανάγκης εναρμόνισης με αυτή.

Το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει τα εν λόγω ζητήματα αναφορικά με τις προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 66 και 67** είναι διατάξεις των εξής νόμων: ν. 3086/2002(Α'324), ν. 4440/2016 (Α' 224),ν. 3883/2010 (Α'167),ν. 3528/2007(Α'26), π.δ. 238/2003(Α'214), ν. 3959/2011 (Α'93).

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

Αναφορικά με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 11**, η εμπειρία από άλλες χώρες της ΕΕ καταδεικνύει ότι το σύνολο των βιβλίων (μεταξύ των οποίων και τα υπό ρύθμιση) υπάγονται στον μειωμένο ή υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ.

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της

Άρθρο 1: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με την οποία θα καθορίζονται η διαδικασία υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς της φορολογικής κατοικίας, η αρμόδια υπηρεσία για την υποβολή, εξέταση και έγκριση της αίτησης, τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση, η ανάκλησή της, η υποβολή της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, η καταβολή του φόρου, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.

Άρθρα 2 και 3: Αναφορικά με την εφαρμογή των διατάξεων αυτών κρίνεται αναγκαίο να εκδοθεί ερμηνευτική εγκύκλιος από την ΑΑΔΕ σχετικά με την κοινοποίηση των νέων διατάξεων και την παροχή οδηγιών για την ομοιόμορφη εφαρμογή τους.

Άρθρο 8: Αναφορικά με την εφαρμογή των διατάξεων αυτών κρίνεται αναγκαίο να εκδοθεί ερμηνευτική εγκύκλιος από την ΑΑΔΕ σχετικά με την κοινοποίηση των νέων διατάξεων και την παροχή οδηγιών για την ομοιόμορφη εφαρμογή τους.

Άρθρο 9: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση:

α) κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Υποδομών και Μεταφορών με την οποία θα καθορίζεται κάθε ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της απαλλαγής από το τέλος ταξινόμησης για επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης της Δασμολογικής Κλάσης Δ.Κ. 87.03 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, τα οποία είχαν ταξινομηθεί και κυκλοφορήσει στην Ελλάδα, εφόσον μεταφέρονται ή αποστέλλονται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εξάγονται σε τρίτη χώρα και επαναφέρονται στην ημεδαπή μέσα σε διάστημα οκτώ (8) ετών από τη διαγραφή τους από τα μητρώα αυτοκινήτων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, με σκοπό να επαναταξινομηθούν και να τεθούν εκ νέου σε κυκλοφορία.

β) κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Υποδομών και Μεταφορών με την οποία θα καθορίζονται οι διαδικασίες και τα δικαιολογητικά έγγραφα που προσκομίζονται στην αρμόδια τελωνειακή αρχή για τον χαρακτηρισμό του οχήματος ως αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και τη διαπίστωση των προδιαγραφών της οδηγίας αντιρρυπαντικής τεχνολογίας που αυτό πληροί εκ κατασκευής, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας στις ειδικές περιπτώσεις οχημάτων που δεν διαθέτουν τα δικαιολογητικά έγγραφα του πρώτου εδαφίου, για την υπαγωγή του οχήματος στον αντίστοιχο συντελεστή τέλους ταξινόμησης.

Άρθρο 11: Αναφορικά με την εφαρμογή των διατάξεων αυτών κρίνεται αναγκαίο να εκδοθεί ερμηνευτική εγκύκλιος από την ΑΑΔΕ σχετικά με την κοινοποίηση των νέων διατάξεων και την παροχή οδηγιών για την ομοιόμορφη εφαρμογή τους.

Άρθρο 12: Οι προτεινόμενες διατάξεις δεν απαιτούν την έκδοση απόφασης.

Άρθρο 16: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης:
α) του Υπουργού Οικονομικών με την οποία θα ορίζονται ο Γενικός Προϊστάμενος, τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη και οι Γραμματείς της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών
β) του Υπουργού Οικονομικών με την οποία θα καθορίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών, τον αριθμό των τμημάτων, τον τόπο συνεδρίασης αυτής, την τηρητέα ενώπιόν της διαδικασία, τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεών της, τα δικαιολογητικά και λοιπά έγγραφα, τα οποία οφείλει να προσκομίζει ο αιτών, την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της, την παράταση της προθεσμίας υποβολής της αίτησης του δεύτερου εδαφίου της παρ. 3 και των προθεσμιών της παρ. 6, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 17: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με την οποία θα καθορίζονται τα ειδικότερα θέματα, τα οποία είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων και συγκεκριμένα, η διαδικασία για την προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, την αναθεώρηση, την ανάκληση και την ακύρωσή της, το ειδικότερο περιεχόμενο της αίτησης προέγκρισης, οι όροι και προϋποθέσεις αναδρομικής ισχύος της απόφασης προέγκρισης, τα σχετικά παράβολα, η διαδικασία συνεννόησης με τις αρμόδιες αρχές αλλοδαπών εμπλεκόμενων κρατών, ο τύπος και το περιεχόμενο των αποφάσεων της Φορολογικής Διοίκησης, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 19: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ για την τροποποίηση των προθεσμιών που ορίζονται στις παρ. 51 και 53 του άρθρου 72 του ν.4174/2013.

Άρθρο 40: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης:
α) του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, με την οποία θα ορίζονται για την Ελλάδα τρία (3) τουλάχιστον πρόσωπα που διαθέτουν επαγγελματική επάρκεια, είναι ανεξάρτητα και μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους με αμεροληψία και ακεραιότητα, προκειμένου να περιληφθούν στον κατάλογο των ανεξάρτητων προσώπων που διορίζονται από όλα τα κράτη μέλη και συντάσσεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή
β) του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, με την οποία θα προβλέπονται διαδικασίες για την αφαίρεση από τον κατάλογο των ανεξάρτητων προσώπων οποιουδήποτε προσώπου έχει διοριστεί, εφόσον το πρόσωπο αυτό παύει να πληροί τα κριτήρια ανεξαρτησίας, ορίζονται τα αναγκαία μέτρα για την εξέταση της αίτησης εξαίρεσης του πρώτου εδαφίου της παρ. 6 και ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 47: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με την οποία θα καθορίζεται κάθε σχετικό θέμα με τις διαδικασίες του παρόντος Κεφαλαίου, και ιδίως: α) η διαδικασία υποβολής της ένστασης επί αμφισβητούμενης διαφοράς και το περιεχόμενο αυτής, 35 β) οι αρμόδιες υπηρεσίες για την εξέτασή της, η διαδικασία έκδοσης της απόφασης της Αρμόδιας Αρχής σχετικά με την ένσταση και το περιεχόμενο αυτής, γ) η συγκρότηση και διαδικασία επίλυσης διαφορών από τη Συμβουλευτική

Επιτροπή ή την Επιτροπή Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, καθώς και οι κανόνες λειτουργίας των Επιτροπών αυτών, δ) η διαδικασία καταβολής των αμοιβών και εξόδων των ανεξάρτητων προσώπων, ε) η διαδικασία επίτευξης της συμφωνίας αμοιβαίου διακανονισμού ή της οριστικής απόφασης, στ) κάθε ειδικότερο θέμα σχετικά με την κοινοποίηση στο θιγόμενο πρόσωπο του αποτελέσματος των διαδικασιών του παρόντος Κεφαλαίου, ζ) το περιεχόμενο της απόφασης αμοιβαίου διακανονισμού, η) η δημοσίευση των συμφωνιών αμοιβαίου διακανονισμού και των οριστικών αποφάσεων, θ) η διαδικασία και οι ειδικότερες προϋποθέσεις εφαρμογής της παρ. 2 του άρθρου 48.

Άρθρο 51: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης:
α) του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού σχετικά με την εποπτεία ορισμένης κατηγορίας ενδιάμεσων, μετά από εισήγηση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ), με την οποία μπορεί να εξειδικεύονται τα θέματα που αφορούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν για τους ενδιάμεσους σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις στο πλαίσιο της αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών.
β) του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με την οποία μπορεί να εξειδικεύονται θέματα σχετικά με τη διαδικασία της εφαρμογής των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στο πλαίσιο της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις και να ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα.
γ) του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με την οποία μπορεί να δοθεί παράταση έως τριών μηνών στις προθεσμίες υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις και για χρηματοοικονομικούς λογαριασμούς, συνεπεία αντίστοιχης εκτελεστικής απόφασης του Συμβουλίου της ΕΕ, σε περίπτωση διασποράς της πανδημίας COVID-19.

Άρθρο 58: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με την οποία θα καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης καταβολής του φόρου κατά την έξοδο, οι περιπτώσεις που η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να απαιτεί εγγυητική επιστολή κατά το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 και της παρ. 8, το ύψος, και οι περιπτώσεις κατάπτωσης και αποδέσμευσης αυτής, η διαδικασία για την προσωρινή απαλλαγή από την καταβολή του φόρου κατά την έξοδο, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 61: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), με την οποία θα ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παράδοσης αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρα 61-63: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης για τύπο, περιεχόμενο, τρόπο και χρόνο υποβολής των ανακεφαλαιωτικών πινάκων μετά τη δημοσίευση του νόμου.

Άρθρα 64-65: Στις προτεινόμενες διατάξεις δεν προβλέπεται η έκδοση απόφασης.

Άρθρο 66: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης:

α) του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με την οποία θα μπορεί σε Δικαστικά Γραφεία που εδρεύουν σε έδρες Περιφερειών, να ορίζεται ως προϊστάμενος, λειτουργός του ΝΣΚ, με τον βαθμό του Νομικού Συμβούλου του Κράτους.
β) του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, μετά από πρόταση του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με την οποία θα μπορεί, κατά παρέκκλιση από κάθε γενική ή ειδική διάταξη, να διατίθενται στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, μόνιμοι υπαξιωματικοί και στρατεύσιμοι οπλίτες των Γενικών Επιτελείων των Ενόπλων Δυνάμεων, για τη γραμματειακή υποστήριξή του και γενικότερα τη διοικητική μέριμνα.
γ) του Προέδρου του ΝΣΚ με την οποία θα συγκροτείται τριμελής επιτροπή, αποτελούμενη από ιατρούς δημόσιου νοσοκομείου, με βαθμό τουλάχιστον Επιμελητή Α΄ για ειδικές περιπτώσεις και ιδίως σε επαναλαμβανόμενα αιτήματα χορήγησης αναρρωτικών αδειών, για τη χορήγηση άδειας μόνο μετά από θετική γνωμάτευση αυτής, η οποία θα αποφαίνεται, κατόπιν μελέτης των στοιχείων του ιατρικού φακέλου του αιτούντος μέλους του ΝΣΚ.
δ) του Προέδρου του ΝΣΚ για τη συγκρότηση του ΣΕΠ του ΝΣΚ

Άρθρο 67: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση:
α) απόφασης του Προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την οποία θα παρέχεται στο Γραφείο Νομικού Συμβούλου η απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή για τη στέγαση και λειτουργία του και διατίθεται τουλάχιστον ένας (1) διοικητικός υπάλληλος της Επιτροπής για τη γραμματειακή του υποστήριξη.
β) απόφασης του Προέδρου της Επιτροπής Ανταγωνισμού, ύστερα από εισήγηση του προϊσταμένου του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΝΣΚ, με την οποία θα μπορεί κατ' εξαίρεση, να αποφασιστεί η προσφυγή σε υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο λόγω της ιδιαίτερης σπουδαιότητας και πολυπλοκότητας της υπόθεσης.
γ) απόφασης της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εγκρίνεται με κοινή απόφαση των αρμοδίων οργάνων των Υπουργείων Οικονομικών και Ανάπτυξης και Επενδύσεων, με την οποία θα ορίζεται η αμοιβή που καταβάλλεται σε περίπτωση προσφυγής σε υπηρεσίες εξωτερικού δικηγόρου (φυσικού ή νομικού προσώπου), η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει ετησίως τις είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ. Το ποσό του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση 67 των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Δικαιοσύνης, η οποία εφαρμόζεται από το επόμενο οικονομικό έτος σε σχέση με αυτό της δημοσίευσής της.
δ) κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Δικαιοσύνης, η οποία εκδίδεται μετά γνώμη του Προέδρου της Επιτροπής, με την οποία μπορούν να προσδιορίζονται οι περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων και να ρυθμίζεται κάθε άλλο ειδικότερο θέμα για την εφαρμογή της παρούσας.

Άρθρο 74: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Ψηφιακής Διακυβέρνησης με την οποία θα καθορίζονται οι διαδικασίες, οι προϋποθέσεις, οι προσφερόμενες λειτουργίες και εφαρμογές και οι τεχνικές λεπτομέρειες, οι οποίες αποτελούν τις λειτουργικές προδιαγραφές της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, καθώς και κάθε άλλο θέμα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 75: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση του Υπουργού Οικονομικών με την οποία δύνανται να τροποποιείται το περιεχόμενο της αίτησης.

Άρθρο 77: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων με την οποία θα καθορίζονται η διαδικασία

πληρωμής της συνεισφοράς του δημοσίου, το όργανο που είναι αρμόδιο να αποφασίζει, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα σχετικά με τη συνεισφορά του Δημοσίου.

Άρθρο 85: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών με την οποία θα διενεργούνται οι αποσπάσεις και οι μετατάξεις και θα κατανέμονται κατά κατηγορία/εκπαιδευτική βαθμίδα, κλάδο, ειδικότητα και θέση εργασίας οι οργανικές θέσεις της Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων.

Άρθρο 86: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών με την οποία διενεργούνται οι αποσπάσεις για τη στελέχωση των Γενικών Διευθύνσεων των Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας και του Υπηρεσιακού Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών με την οποία διακόπτονται οι αποσπάσεις.

Άρθρο 87: Στις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών με την οποία θα μπορεί να ρυθμίζεται η διαδικασία και κάθε ειδικότερο ζήτημα για την εκτέλεση αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

3. Συνέπειες στην Οικονομία
3.1 Αναφέρατε αναλυτικά ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 2 και 3** επηρεάζουν άμεσα επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα και δη του τουριστικού κλάδου.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 5** αφορούν το Άγιο Όρος και τις Ιερές Μονές αυτού.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 8** επηρεάζουν άμεσα τους αγρότες που υπάγονται στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 10** προωθείται η συμπερίληψη στις ισχύουσες διατάξεις δασμολογικής απαλλαγής ειδών που αποτελούν αντικείμενο εφοδιασμού πλοίων με στόχο την ανάπτυξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας που σχετίζεται με τον κλάδο της ναυτιλίας.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 11** αφορά τους πολίτες, καθώς και τους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς που σχετίζονται με την μουσική παιδεία.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 12** για εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ αφορούν επιχειρήσεις που διοργανώνουν αθλητικούς αγώνες.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 16** αφορούν όλες τις κατηγορίες επιχειρήσεων, οι οποίες έχουν εκκρεμείς ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων διαφορές από πράξη επιβολής φόρου ή προστίμων κατά τη φορολογική νομοθεσία.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 17** αφορούν νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες που έχουν μεταξύ τους ενδοομιλικές συναλλαγές και οι οποίοι αιτούνται ή για τους οποίους έχει

εκδοθεί και είναι σε ισχύ Απόφαση προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης του άρθρου 22 του ΚΦΔ.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 18** επηρεάζουν τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, καθώς και τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή το σύνολο των επιχειρήσεων.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 21-48** ενσωματώνεται η Οδηγία (ΕΕ) 2017/1852, η οποία αφορά τόσο φυσικά όσο και νομικά πρόσωπα. Ως προς τα νομικά πρόσωπα δεν γίνεται διάκριση βάσει της μορφής και του μεγέθους, επομένως δυνητικά η ρύθμιση αφορά όλες τις κατηγορίες επιχειρήσεων, δηλ. τόσο τις μεγάλου μεγέθους επιχειρήσεις, ιδίως ομίλους πολυεθνικών επιχειρήσεων, όσο και μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η ρύθμιση των **άρθρων 49-57** δυνητικά αφορά όλες τις κατηγορίες επιχειρήσεων, δηλ. τόσο τις μεγάλου μεγέθους επιχειρήσεις, ιδίως ομίλους πολυεθνικών επιχειρήσεων, όσο και μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθώς δεν γίνεται διάκριση ως προς τον τύπο και το μέγεθος του νομικού προσώπου που ενδέχεται να είναι χρήστης και υπόχρεος υποβολής πληροφοριών. Επειδή όμως οι επιχειρήσεις αυτές θα πρέπει να έχουν διασυνοριακές δραστηριότητες και περαιτέρω να κάνουν χρήση σύνθετων διασυνοριακών σχημάτων που εμπίπτουν στον ορισμό της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης είναι εύλογο να καταγραφεί, ότι αναμένεται να επηρεαστούν περισσότερο μεγάλες επιχειρήσεις συγκριτικά με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 58 και 60** αφορά όλα τα νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που έχουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα και υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, καθώς και οι μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπών νομικών προσώπων ή οντοτήτων στην ημεδαπή, οι οποίοι μεταφέρουν περιουσιακά στοιχεία ή τη φορολογική τους κατοικία εκτός της φορολογικής δικαιοδοσίας ενός κράτους.

Η προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 59** αφορά τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες, καθώς και τις μόνιμες εγκαταστάσεις αλλοδαπών νομικών προσώπων ή οντοτήτων στην ημεδαπή. Δεν έχει εφαρμογή για τα φυσικά πρόσωπα.

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 61-63** αφορούν επιχειρήσεις – υποκείμενες στον ΦΠΑ που προβαίνουν σε ενδοκοινοτικές συναλλαγές αγαθών ή/και σε παραδόσεις αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος - μέλος καθώς και επιχειρήσεις - υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα τα οποία προβαίνουν σε συναλλαγές μεταξύ συγγενικών ή/και συνδεδεμένων προσώπων.

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 64 και 65** αφορούν οικονομικούς φορείς οι οποίοι πραγματοποιούν συναλλαγές με τα εν λόγω εδάφη.

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 66 και 67** αφορούν στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, στη Διοίκηση και στις Ανεξάρτητες Αρχές.

3.2 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς
Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 1** αναμένεται να έχουν θετικά αποτελέσματα για την αγορά ακινήτων, τον κατασκευαστικό κλάδο, τον κλάδο υπηρεσιών υγείας και για τις τοπικές οικονομίες.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 2 και 3**, σύμφωνα με τις οποίες για το 2020, προβλέπεται η απαλλαγή από τη φορολογία εισοδήματος των εργαζομένων των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού αναμένεται άμεση ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας μέσω της τόνωσης των επιχειρήσεων του τουρισμού και της παροχής κινήτρων στους εργαζομένους. Επίσης, η παροχή των δωρεάν μετοχών από την επιχείρηση προς τους εργαζομένους της θεωρείται ως ένα πρόσφορο μέσο, τόσο για την προσέλκυση ικανών εργαζομένων, όσο και για την επιβράβευση και παροχή κινήτρου για την αποδοτικότερη και αποτελεσματικότερη εργασία τους. Με αυτόν τον τρόπο θα αυξηθεί τόσο η παραγωγικότητα των επιχειρήσεων όσο και το διαθέσιμο εισόδημα των πολιτών, προς όφελος της οικονομίας.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 8** αναμένεται η τόνωση του αγροτικού κλάδου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 11** προβλέπεται η προσθήκη των αγαθών αυτών στον υπερμειωμένο συντελεστή, που έχει σαν στόχο την ίση μεταχείριση των βιβλίων στο σύνολό τους όσον αφορά τον εφαρμοζόμενο συντελεστή ΦΠΑ, καθώς και να δημιουργηθούν ευνοϊκότερες συνθήκες αγοράς στο χώρο της μουσικής παιδείας, με τη μείωση της τελικής τιμής των μουσικών βιβλίων και την βελτίωση της αγοραστικής δυνατότητας των εν λόγω βιβλίων.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 16** αναμένεται να διευκολύνουν τη λειτουργία της αγοράς μέσω της ταχείας επίλυσης των φορολογικών διαφορών.

Με τις διατάξεις των **άρθρων 21-48** τίθενται κανόνες που συντείνουν στη θέσπιση ευνοϊκού περιβάλλοντος για τις διεθνείς συναλλαγές και ενισχύεται η διαφάνεια και η φορολογική ασφάλεια και καθιερώνονται ισότιμοι όροι θεμιτού ανταγωνισμού σε διεθνές επίπεδο. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις για τις οποίες υπάρχουν ειδικές ρυθμίσεις, αναμένεται να ωφεληθούν από τη συνολική βελτίωση του οικονομικού περιβάλλοντος.

Όσον αφορά τις προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 49-57** εμμέσως, σε συνδυασμό με την επιδίωξη της δίκαιης φορολόγησης, θα μπορούσε να συμβάλουν θετικά στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων έναντι των πολυεθνικών. Μικρομεσαίες επιχειρήσεις που σπανιότερα κάνουν χρήση σύνθετων διασυνοριακών σχημάτων θα υποστούν στο βαθμό αυτό πολύ περιορισμένο αντίκτυπο.
Πέραν του βαθμού επιρροής των επιχειρήσεων αναλόγως του μεγέθους τους αναφέρεται, ότι το κριτήριο του είδους της κύριας οικονομικής δραστηριότητας των επιχειρήσεων δεν φαίνεται να έχει σημασία για τον έλεγχο της αξιολογούμενης ρύθμισης σε σχέση με την επίδραση στη δομή της αγοράς.
Εκτός από την επίδραση στη θέση των επιχειρήσεων στην αγορά, η δομή της αγοράς ενδέχεται να επηρεαστεί μακροπρόθεσμα από τον άμεσο στόχο των προτεινόμενων κανόνων, δηλ. τη συνολική αποθάρρυνση του σχεδιασμού από τους ενδιάμεσους (και της χρήσης από τους φορολογούμενους) σχημάτων επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Εφόσον ο ανάλογος σχεδιασμός είναι σε πολλές περιπτώσεις το αντικείμενο των παρεχόμενων υπηρεσιών από τους ενδιάμεσους, οι αξιολογούμενες ρυθμίσεις, στο βαθμό που θα εφαρμοστούν αποτελεσματικά

διασυνοριακά, δύναται να επιφέρουν σταδιακά και μακροπρόθεσμα την μείωση του σχεδιασμού και της παροχής τέτοιων υπηρεσιών ή προϊόντων (ρυθμίσεων) λόγω του αποτρεπτικού τους στόχου.

Με την ρύθμιση των **άρθρων 66 και 67**, μακροπρόθεσμα θα εξασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3.3 Μετρήστε το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις πριν και μετά την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την χρήση του «τυποποιημένου μοντέλου κόστους»

Η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57**, στο βαθμό που μπορεί να αφορά το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, δεν συναρτάται με το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις. Οι νέες επιχειρήσεις ανεξαρτήτως νομικής μορφής θα εξακολουθήσουν να φέρουν το ίδιο κόστος εγκατάστασης, δεδομένου ότι: α) χρονικά τυχόν επέλευση των θεσπιζόμενων υποχρεώσεων δεν θα επηρέαζε το στάδιο εγκατάστασης, αλλά δυνητικά το στάδιο λειτουργίας των επιχειρήσεων και β) η φορολογική συμμόρφωση γενικότερα και η παροχή συναφών συμβουλευτικών υπηρεσιών συμπεριλαμβάνεται ήδη στο προσμετρούμενο κόστος της επιχείρησης είτε ως κόστος εγκατάστασης είτε λειτουργικό. Ειδικότερα σε ό,τι αφορά τις αποφάσεις εγκατάστασης πολυεθνικών επιχειρήσεων το πλέγμα των αξιολογούμενων ρυθμίσεων αφορά στη φάση αυτή σε όλη την ΕΕ, οπότε δεν προκύπτει παράγοντας επιρροής ως προς την εγκατάσταση στην ελληνική επικράτεια.

3.4 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων

Η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57** δεν μπορεί να επηρεάσει με τις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων σε όλες τις μορφές οικονομικής δραστηριότητας, πλην φυσικά των περιπτώσεων, που η οικονομική δραστηριότητα αφορά στην «παραγωγή», δηλ. την κατάρτιση και το «μάρκετινγκ», δηλ. την προώθηση-διάθεση στην αγορά, των ίδιων των «δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων». Σε ό,τι αφορά επιχειρήσεις που λειτουργούν ως «ενδιάμεσοι», η ρύθμιση κατατείνει στην αποτροπή της συγκεκριμένης έκφανσης της δραστηριότητας.

3.5. Αναφέρατε αναλυτικά και αιτιολογήστε την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 12** αναμένεται να επιδράσουν στη διατήρηση των τελικών τιμών σε χαμηλά επίπεδα ή ακόμα και στη μείωση αυτών και στην αύξηση της ζήτησης των καταναλωτών.

Με τις διατάξεις των **άρθρων 21-48** τίθενται κανόνες που συντείνουν στη θέσπιση ευνοϊκού περιβάλλοντος για τις διεθνείς συναλλαγές και ενισχύεται η διαφάνεια και η φορολογική ασφάλεια και καθιερώνονται ισότιμοι όροι θεμιτού ανταγωνισμού σε διεθνές επίπεδο.

Όπως ήδη αναφέρθηκε υπό 1.3., οι ρυθμίσεις των **άρθρων 49-57** θα μπορούσαν να συμβάλουν θετικά στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων έναντι των πολυεθνικών, δεδομένου, ότι αναμένεται οι τελευταίες να επηρεαστούν περισσότερο λόγω των διασυνοριακών δραστηριοτήτων και των αυξημένων πιθανοτήτων υπαγωγής στις διατάξεις Σε κάθε περίπτωση οι ρυθμίσεις αποσκοπούν στη δημιουργία περιβάλλοντος δίκαιης φορολόγησης, που είναι κρίσιμος παράγοντας ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Αντίθετα, ο

επιθετικός φορολογικός σχεδιασμός δίνει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις, που διαθέτουν τους πόρους να αναθέσουν και να χρησιμοποιήσουν επαγγελματικές συμβουλές από ειδικούς/εμπειρογνώμονες, που λειτουργούν ως ενδιάμεσοι και προτείνουν ανάλογα σχήματα. Στον αντίποδα οι επιχειρήσεις που δεν εμπλέκονται σε επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό ή δεν μετατοπίζουν κέρδη σε δικαιοδοσίες χαμηλής φορολογίας τείνουν να έχουν υψηλότερα κόστη συγκριτικά με τις ως άνω επωφελούμενες επιχειρήσεις.

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 61-63** αναμένεται να επιδράσουν θετικά ενδυναμώνοντας την ασφάλεια δικαίου για τις επιχειρήσεις λόγω των νέων ρυθμίσεων και της ομοιόμορφης εφαρμογής.

Η επιδιωκόμενη με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 85** επαρκής στελέχωση της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων θα επιτρέψει την καλύτερη άσκηση του συνόλου των αρμοδιοτήτων της και θα συμβάλει οριζόντια στην συμμόρφωση με τους κανόνες των κρατικών ενισχύσεων και την απρόσκοπτη και αποτελεσματική διαμόρφωση της συνολική πολιτικής κρατικών ενισχύσεων

3.6. Προσδιορίστε το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων που προκαλεί ή αφαιρεί η προτεινόμενη ρύθμιση, εφαρμόζοντας το «τυποποιημένο μοντέλο κόστους»

Η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57**, όπως ήδη αναφέρθηκε υπό 3.3., δεν επηρεάζει το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων, δεδομένου ότι οι υποχρεώσεις αναφοράς που επιβάλλονται σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις, εφόσον πληρούνται οι συναφείς προϋποθέσεις επέλευσης της υποχρέωσης, εντάσσονται στις εν γένει υποχρεώσεις φορολογικής συμμόρφωσης. Με άλλα λόγια, η συμμόρφωση στη συγκεκριμένη υποχρέωση δεν προϋποθέτει αλλαγή του τρόπου λειτουργίας των επιχειρήσεων στον τομέα αυτό. Τα δε πρόσωπα που παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες φορολογικού χαρακτήρα αναμένεται να είναι εξοικειωμένα με τις διατάξεις, καθώς είναι τα ίδια δυνητικά υπόχρεα πρόσωπα.

3.7 Προσδιορίστε ειδικότερα και μετρήστε αναλυτικά και ξεχωριστά το κόστος και τα οφέλη που θα προκύψουν από την προτεινόμενη ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

Η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 21-48** αναμένεται να μειώσει το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων.

Αναφορικά με τις διατάξεις των **άρθρων 49-57**, όπως ήδη αναφέρθηκε υπό 3.1., οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αναμένεται να επηρεαστούν συνολικά σε σαφώς μικρότερο βαθμό συγκριτικά με τις μεγάλες επιχειρήσεις από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις. Παρ’ όλα αυτά δεν προκύπτει επιπρόσθετο οικονομικό κόστος ή διοικητικό βάρος για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις είτε κατά το στάδιο εγκατάστασης είτε το στάδιο λειτουργίας τους.

3.8. Προσδιορίστε αναλυτικά τα οφέλη ή την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που αναμένεται να προκληθούν από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 1** αναμένεται να φέρουν αύξηση των δημοσίων εσόδων με την ετήσια καταβολή του φόρου από τους νέους φορολογικούς κατοίκους.

Με τη ρύθμιση των **άρθρων 2 και 3** δεν αναμένονται σημαντικές μεταβολές στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 4** ενδέχεται να επέλθει μείωση των εσόδων του Δημοσίου, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να εκτιμηθεί.

Με τις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης του **άρθρου 5** αναμένεται μείωση στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού, η οποία δεν μπορεί να προσδιοριστεί.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 6** ενδέχεται δυνητικά να περιορίσει τα δημόσια έσοδα, εφόσον δεν θα εισπράττονται φόροι στις περιπτώσεις της αιτία δωρεάς κτήσης περιουσιών Ελλήνων εγκατεστημένων στην αλλοδαπή για τουλάχιστον 10 έτη. Από την άλλη πλευρά όμως, δεδομένου ότι η ρύθμιση δημιουργεί φορολογική ασφάλεια, το ενδεχόμενο φορολόγησης για περιουσία που δεν αποκτήθηκε στην Ελλάδα θα πάψει να λειτουργεί ανασταλτικά για τη μετεγκατάσταση στην Ελλάδα.

Με τη ρύθμιση του **άρθρου 8** αναμένεται μείωση στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του **άρθρου 9** αναμένεται ενίσχυση της αγοράς του αυτοκινήτου και ενδεχομένως μικρή αύξηση των εσόδων, η οποία δεν δύναται να εκτιμηθεί.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 12** για την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στα εισιτήρια αθλητικών αγώνων αναμένεται να έχει δημοσιονομική επίπτωση λόγω του ότι υφισταμένως οι εν λόγω υπηρεσίες υπάγονται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ. Η όποια δημοσιονομική επίπτωση είναι πιθανόν να αντισταθμιστεί συνεπεία της τόνωσης της ζήτησης που αναμένεται ότι θα επέλθει λόγω των χαμηλών τιμών.

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 17** αναμένεται να επιφέρουν μείωση στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού το ύψος της οποίας που δεν μπορεί να προσδιοριστεί.

Από την προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57** δεν προκύπτει πρόσθετη επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού. Τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, συνδέονται με την αποτελεσματική αποτροπή του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού, την ενίσχυση της φορολογικής διαφάνειας, την βελτίωση των όρων ανταγωνισμού, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας ελληνικών μικρομεσαίων επιχειρήσεων και τον πιθανό συνολικό αντίκτυπο των ρυθμίσεων στην τόνωση της εθνικής οικονομίας. Ως εκ τούτου είναι δυνατό να προσδιοριστούν μόνο κατά την ποιοτική διάσταση των ρυθμίσεων και όχι ποσοτικά.

Με τη ρύθμιση των **άρθρων 58 και 60** προβλέπεται αύξηση των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, η οποία δεν μπορεί να προσδιοριστεί ελλείψει πραγματικών στοιχείων.

Με τη ρύθμιση του **άρθρου 59** αναμένεται αύξηση των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, η οποία δεν μπορεί να προσδιοριστεί ελλείψει πραγματικών στοιχείων.

Αναφορικά με τις ρυθμίσεις των **άρθρων 61-63** και ειδικά ως προς το άρθρο 61 δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθεί η επίπτωση στα έσοδα, καθώς δεν είναι γνωστός ο όγκος των συναλλαγών που θα πραγματοποιηθούν. Δεδομένου ότι και τα υπόλοιπα κράτη μέλη θα εφαρμόσουν τις ίδιες διατάξεις, με την εφαρμογή των απλοποιήσεων παρέχεται ασφάλεια δικαίου και κατοχύρωση της απαλλαγής του φόρου στις ενδοκοινοτικές παραδόσεις των αγαθών, η οποία θα οδηγήσει στη

φορολογική συμμόρφωση και πιθανόν στην αύξηση των φορολογικών εσόδων. Τέλος, αναφορικά με τη νομοτεχνική αλλαγή της παρ. 4 του άρθρου 62 δεν είναι δυνατόν να εκτιμηθεί ο όγκος των συναλλαγών και οι επιπτώσεις στα έσοδα.

Αναφορικά με τις ρυθμίσει των **άρθρων 64-65** δεν προκύπτει επίπτωση στα έσοδα του Δημοσίου.

3.9. Προσδιορίστε αναλυτικά τυχόν συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία

Οι προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 1** αναμένεται να συμβάλουν στην ενίσχυση επιμέρους κλάδων της οικονομίας, αλλά και των τοπικών οικονομιών, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας.

Το όφελος της ρύθμισης των **άρθρων 2 και 3** είναι αφενός μεν η αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη λειτουργία των επιχειρήσεων μέσω της παροχής κινήτρων και της επιβράβευσης του προσωπικού τους και αφετέρου η ενίσχυση του εσωτερικού τουρισμού.

Το όφελος της ρύθμισης του **άρθρου 8** είναι η τόνωση και ενίσχυση του αγροτικού κλάδου της οικονομίας.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 12** προσδοκάται η μείωση των τιμών των εισιτηρίων και η τόνωση της σχετικής ζήτησης.

Μέσω των προτεινόμενων ρυθμίσεων του άρθρου 16 αναμένεται αύξηση των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού από την άμεση καταβολή των φόρων και των προστίμων με σκοπό την αμετάκλητη εξώδικη επίλυση της φορολογικής διαφοράς. Επίσης, προβλέπεται δαπάνη ίση με τη συνολική αμοιβή των μελών της Επιτροπή.

Οι διατάξεις των **άρθρων 21-48** ρυθμίζουν την επίλυση των φορολογικών διαφορών, η οποία, συμβάλλοντας στην ασφάλεια δικαίου και τη φορολογική ασφάλεια, αποτελεί σημαντικό παράγοντα προσέλκυσης επενδύσεων στη χώρα μας.

Ο αντίκτυπος στην εθνική οικονομία από την προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57** αναμένεται να προκύψει ως συνέπεια του συνολικού αντίκτυπου του πλέγματος της Οδηγίας στην ΕΕ και την ενιαία αγορά. Μια αύξηση στην διαφάνεια σε επίπεδο ενιαίας αγοράς αναμένεται να αλλάξει σταδιακά τις εθνικές φορολογικές πρακτικές. Μέχρι σήμερα οι εθνικές φορολογικές πρακτικές έχουν χρησιμοποιηθεί για την προσέλκυση και την διατήρηση πολυεθνικών ομίλων. Για το λόγο αυτό υπό την οπτική ορισμένων εθνικών οικονομιών μπορεί να υπάρξει αποχώρηση ομίλων ή πιθανή απώλεια επενδύσεων ή οικονομικής δραστηριότητας. Αντίθετα, υπό την οπτική εθνικών οικονομιών κρατών-μελών που έχουν υποστεί αρνητικό αντίκτυπο στο παρελθόν από αδιαφανείς φορολογικές πρακτικές, μπορεί να αναμένεται αντίστροφη ροή προσέλκυσης οικονομικής δραστηριότητας και ανάκτηση της φορολογικής βάσης και αυτό μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά την ελληνική οικονομία.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 68** ενισχύεται ακόμα περισσότερο η διαφάνεια στην δημόσια πληροφόρηση για τα δημοσιονομικά μεγέθη και δημοσιοποιούνται και εναλλακτικά σενάρια εξέλιξης των δημόσιων οικονομικών σε περίπτωση αλλαγών στο ρυθμό ανάπτυξης ή στα επιτόκια.

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 69** αφενός εξυπηρετείται με άμεσο τρόπο ο στόχος απομείωσης των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων των ΟΤΑ και αφετέρου ενισχύεται η ρευστότητα της οικονομίας.

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά

Τα οφέλη των προτεινόμενων **άρθρων 2 και 3** είναι σημαντικά για την κοινωνία και τους πολίτες, καθώς οι εργαζόμενοι θα αποκτήσουν μία επιπρόσθετη μορφή αμοιβής για την εργασία τους, η οποία μέχρι τώρα, πρακτικά ήταν ανενεργή. Συνεπώς, με αυτόν τον τρόπο, το διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων θα αυξηθεί, αυξάνοντας κατά συνέπεια και το βιοτικό τους επίπεδο.

Το όφελος της προτεινόμενης ρύθμισης του **άρθρου 4** είναι η αποκατάσταση της φορολογικής δικαιοσύνης ως προς τη φορολόγηση των εισοδημάτων των προπονητών κατ΄ ανάλογη εφαρμογή με αυτήν των αμειβόμενων αθλητών με σκοπό την ανάπτυξη και την εύρυθμη λειτουργία του κλάδου του αθλητισμού, την αποφυγή υπέρμετρης φορολόγησης των εν λόγω πληθυσμιακών ομάδων στο πλαίσιο της κοινωνικής πολιτικής.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 7** συμβάλλει στην αναγνώριση της συμβολής της στενής οικογένειας στην οικονομική και οικογενειακή αυτοτέλεια των τέκνων και στην ενίσχυση της οικοδομικής δραστηριότητας.

Τα οφέλη από την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 8** είναι σημαντικά για ένα τμήμα της κοινωνίας του αγροτικού κλάδου, που θα απαλλαχθεί από την υποχρέωση καταβολής ενός τέλους επιτηδεύματος κατά τη δύσκολη αυτή συγκυρία.

Από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του **άρθρου 9** αναμένεται οικονομική ελάφρυνση των καταναλωτών που θα στραφούν σε λιγότερο ρυπογόνα αυτοκίνητα και επιδιώκεται η προστασία του περιβάλλοντος.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του **άρθρου 16,** η εξώδικη επίλυση των φορολογικών διαφορών που εκκρεμούν για μεγάλο χρονικό διάστημα στα δικαστήρια και οι ταυτόχρονες ευνοϊκές ρυθμίσεις για την καταβολή των φόρων και των προστίμων θα έχει θετικό αντίκτυπο στην κοινωνία και τους πολίτες αν ληφθεί υπόψη και η δύσκολη συγκυρία της πανδημίας του κορωνοϊού.

Καθώς ο σκοπός της ρύθμισης των **άρθρων 21-48** είναι η επίλυση διαφορών που αφορούν σε διπλή φορολόγηση του ίδιου φορολογητέου εισοδήματος ή κεφαλαίου, εκ του αποτελέσματος προκύπτει και πιο δίκαιη μεταχείριση των πολιτών.

Η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57**, όπως αναφέρθηκε υπό 1.3, δύναται υπό την προϋπόθεση, ότι καταλαμβάνει για συγκεκριμένους λόγους φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που εμπίπτει στις έννοιες του «ενδιάμεσου» ή του «χρήστη» των διατάξεων, να θεωρηθεί, ότι επηρεάζει είτε μια κοινωνική ομάδα, για παράδειγμα επαγγελματικό κύκλο «ενδιάμεσων», είτε οικονομική ομάδα, όπως για παράδειγμα μεγάλες πολυεθνικές επιχειρήσεις. Η επιρροή μπορεί να

είναι άμεση και να συνίσταται στο γεγονός, ότι επιβάλλεται σε βάρος τους η υποχρέωση αναφοράς είτε έμμεση και να συνίσταται στην άντληση οφέλους από το πλέγμα των ρυθμίσεων, όπως για παράδειγμα μπορεί να συμβεί για μια μικρομεσαία επιχείρηση ή έναν επαγγελματία που δεν κατέχει τεχνογνωσία και δεν παρέχει υπηρεσίες δυνητικά επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Κατά τα λοιπά και πέραν της έννοιας της άσκησης οργανωμένου επαγγέλματος οι προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν επηρεάζουν μεμονωμένες κοινωνικές ομάδες και πολύ περισσότερο κατηγορίες ευπαθών ή ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων. Αντιθέτως, έχει ήδη αναφερθεί, ότι, λόγω της φύσης του επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού και των διασυνοριακών δραστηριοτήτων, οι ρυθμίσεις συνδέονται με φορολογούμενους υψηλού πλούτου.

Σε ό,τι αφορά την κοινωνία εν γένει, οι άμεσες συνέπειες δυνητικά πηγάζουν από την αύξηση της αποτελεσματικότητας της φορολογικής διοίκησης και την προστασία της εθνικής φορολογικής βάσης, δηλαδή την πορεία των δημοσίων εσόδων και της εθνικής οικονομίας. Από την άλλη πλευρά έμμεσες συνέπειες δύναται να προκύψουν ως αντανάκλαση των στόχων της προτεινόμενης ρύθμισης. Αυτές συνίστανται στην εμπέδωση της φορολογικής συμμόρφωσης και της φορολογικής δικαιοσύνης.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις των **άρθρων 66 και 67** θα έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις των ά**ρθρων 71-83** εισάγεται ένα πρόγραμμα υποστήριξης των νοικοκυριών και επιχειρήσεων, μέσω της συνεισφοράς του Δημοσίου, για την αποπληρωμή δανείων με εμπράγματες εξασφαλίσεις στην κύρια κατοικία, για δανειολήπτες που έχουν πληγεί από τις δυσμενείς συνέπειες του κορωνοϊού COVID-19. Σκοπός των προτεινόμενων διατάξεων είναι η προστασία των οφειλετών, που έχουν ενταχθεί στο θεσμικό πλαίσιο προστασίας της κύριας κατοικίας τους, καθώς και λοιπών οφειλετών, που έχουν περιέλθει σε δυσχέρεια αποπληρωμής δανειακών τους υποχρεώσεων, λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις επηρεάζουν το γενικό πληθυσμό, καθώς η Πολιτεία λαμβάνει υπόψη της ότι οι οικονομικές δυνατότητες των πολιτών δεν είναι οι ίδιες και ότι η λήψη μέτρων οικονομικής ενίσχυσης και η παροχή οικονομικών διευκολύνσεων για την περαιτέρω στήριξη φυσικών προσώπων και επιχειρήσεων, που δραστηριοποιούνται σε όλο το εύρος της οικονομίας και πλήττονται από τις επιπτώσεις της πανδημίας, είναι καταλυτικής σημασίας για την κοινωνική συνοχή. Αναδεικνύει, επιπλέον, την κρατική ευθύνη, διασφαλίζοντας αφενός την ορθή και αποτελεσματική λειτουργία των μηχανισμών ελέγχου και αφετέρου εδραιώνοντας το αίσθημα εμπιστοσύνης των πολιτών προς το κράτος.

4.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε ένα τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση, όπως αυτά προκύπτουν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

Ως σχετικά με την προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57** δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ, λαμβανομένου υπόψη ότι στην περίπτωση τυχόν επηρεαζόμενων επιχειρήσεων νοούμενων ως οικονομικών ομάδων, δεν ασκεί καμία επιρροή το είδος της κύριας οικονομικής δραστηριότητας της επιχείρησης, δύνανται να αναφερθούν τα υφιστάμενα στοιχεία για τον Κωδικό Κλάδου 69 (NACE Rev. 2) «Νομικές και λογιστικές δραστηριότητες», όπως καταγράφονται στο από 13 Σεπτεμβρίου 2019 δελτίο τύπου της Υπηρεσίας. Στην ανακοίνωση, που συμπεριλαμβάνεται στο φάκελο, καταγράφονται οι Δείκτες Κύκλου Εργασιών στον Τομέα των συγκεκριμένων (μεταξύ άλλων) Υπηρεσιών ως επί μέρους κλάδο υπηρεσιών. Πρόκειται για τριμηνιαίους δείκτες του οικονομικού

κύκλου της επιχειρηματικής δραστηριότητας που δείχνουν την εξέλιξη της αγοράς υπηρεσιών με στόχο την μέτρηση της δραστηριότητας του κλάδου υπηρεσιών στην αγορά σε όρους αξίας. Ο κύκλος εργασιών υπολογίζεται χωρίς τον ΦΠΑ και συμπεριλαμβάνει τα συνολικά ποσά, που έχει τιμολογήσει η επιχείρηση στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς (τριμήνου). Επισημαίνεται ότι ο συνολικός κύκλος εργασιών που καταγράφεται περιλαμβάνει όλες τις δραστηριότητες της επιχείρησης, που αντιστοιχούν σε έσοδα από πωλήσεις αγαθών ή υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε τρίτους.

Τα παραπάνω δεδομένα επισημαίνεται ότι αφορούν την εξέλιξη των νομικών και λογιστικών υπηρεσιών με γεωγραφική κάλυψη στο σύνολο της χώρας και αναφέρονται ως σχετικά μόνο στο βαθμό που αποτελούν δεδομένα επαγγελματικών κλάδων νοούμενων ως κοινωνικών ομάδων, που εκτιμάται ότι δύναται να επηρεαστούν από τη ρύθμιση. Σε καμία περίπτωση τα δεδομένα αυτά δεν θεωρείται, ότι αφορούν εκ προοιμίου σε νομικές ή λογιστικές υπηρεσίες σχετικές με τον επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό.

4.3. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 16** αναμένεται η αποσυμφόρηση του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Διοικητικών Δικαστηρίων από τις φορολογικές υποθέσεις, ταχεία εκδίκαση των νέων φορολογικών υποθέσεων με αποτέλεσμα την ασφάλεια δικαίου.

Η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 21-48** αναμένεται να μειώσει το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων. Οι ακόλουθες δαπάνες κατανέμονται εξίσου μεταξύ των κρατών-μελών : α) τα έξοδα για τα ανεξάρτητα ή τα άλλα διορισμένα πρόσωπα, που ανέρχονται σε ποσό που αντιστοιχεί στο εκάστοτε οριζόμενο ποσό αποζημίωσης δαπανών μετακίνησης προϊσταμένων υπηρεσιών επιπέδου Γενικής Δ/νσης της Αρμόδιας Αρχής, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και β) οι αμοιβές για τα ανεξάρτητα ή τα άλλα διορισμένα πρόσωπα, κατά περίπτωση, που ανέρχονται κατ' ανώτατο όριο σε χίλια (1000) ευρώ ανά πρόσωπο και ανά ημέρα για κάθε ημέρα συνεδρίασης της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών.

Ο πολίτης αναμένεται να ωφεληθεί έμμεσα από την προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57** υπό την ιδιότητα του φορολογούμενου. Δεδομένου ότι το Κράτος υφίσταται απώλεια εσόδων, εάν μεγάλες πολυεθνικές επιχειρήσεις ή μεγάλου πλούτου φορολογούμενοι αποφεύγουν τη δίκαιη καταβολή φόρων στο βαθμό που τους αναλογεί, το Κράτος έχει την τάση να ισοσκελίσει την απώλεια με την αύξηση των φόρων στις λιγότερο κινητικές φορολογικές βάσεις, όπως για παράδειγμα το εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε άδικη φορολογική μεταχείριση.

4.4. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη

Η ρύθμιση των **άρθρων 21-48** αναμένεται να βελτιώσει την οργάνωση και τυποποίηση των σχετικών υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη και να βελτιώσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα αυτών. Ομοίως, η απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών θα έχει τις ίδιες συνέπειες.

Στο σύνολό της η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57** στοχεύει στην βελτίωση της αποτελεσματικότητας της φορολογικής διοίκησης μέσω της επέκτασης του εργαλείου της

αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών και στο πλαίσιο της ενίσχυσης της φορολογικής διαφάνειας. Μπορεί να βελτιώσει τη στόχευση και την αποτελεσματικότητα των φορολογικών ελέγχων και την ορθολογικότερη νομοθέτηση στο πεδίο της φορολογίας. Ο πολίτης αναμένει από το Κράτος την παροχή βέλτιστων, σύγχρονων και σύμφωνων με τα διεθνή πρότυπα υπηρεσιών σε όλους τους τομείς δράσης της δημόσιας και ειδικότερα της φορολογικής διοίκησης.

4.5. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, που απλουστεύουν τις διοικητικές διαδικασίες

Σε επίπεδο φορολογικών διοικήσεων, με τη ρύθμιση των **άρθρων 21-48** αναμένεται να μειωθούν οι καθυστερήσεις, καθώς προβλέπεται προθεσμία για την επίτευξη συμφωνίας, να μειωθούν τα διαδικαστικά έξοδα και να αποτελέσει αυτή ισχυρό κίνητρο για τη βέλτιστη προσαρμογή της ικανότητας της διοίκησης και των εσωτερικών διαδικασιών.

Η προτεινόμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57** προβλέπει τη διενέργεια αυτόματης ανταλλαγής μέσω τυποποιημένου εντύπου, που έχει ήδη εγκρίνει η Επιτροπή ΕΕ βάσει του Εφαρμοστικού Κανονισμού (ΕΕ) 2019/532 της 28ης Μαρτίου 2019, που τροποποίησε τον Εφαρμοστικό Κανονισμό (ΕΕ) 2015/2378 σε ό,τι αφορά τα τυποποιημένα έντυπα, συμπεριλαμβανομένων των γλωσσικών ρυθμίσεων, για την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις του **άρθρου 61** αναφορικά με την παράδοση αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος μέλος αναμένεται να απλουστεύσουν τις διαδικασίες για τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορούν ενώ οι προβλεπόμενες στο **άρθρο 62** νομοτεχνικές βελτιώσεις στο άρθρο 15 του Κώδικα Φ.Π.Α. θα συμβάλουν στην καλύτερη λειτουργία της ενιαίας εσωτερικής αγοράς.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 84** αναμένεται να έχει σημαντικά άμεσα οφέλη για τη δημόσια διοίκηση: βελτίωση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας της Υπηρεσίας, επιτάχυνση στην εκπόνηση αναφορών και αναλύσεων καθώς και επιτάχυνση στη λήψη των σχετικών αποφάσεων, αυξημένη αξιοπιστία και τεκμηρίωση.

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων

-

5.2. Αναφέρατε περιληπτικά τα βασικά σημεία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την προτεινόμενη ρύθμιση (εφόσον υπάρχει)

-

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 16** θα επέλθει αποσυμφόρηση του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Διοικητικών Δικαστηρίων από τις φορολογικές υποθέσεις, ταχεία εκδίκαση των νέων φορολογικών υποθέσεων με αποτέλεσμα την ασφάλεια δικαίου.

Σε διοικητικό επίπεδο, με τη ρύθμιση των **άρθρων 21-48** αναμένεται να μειωθούν οι καθυστερήσεις, καθώς προβλέπεται προθεσμία για την επίτευξη συμφωνίας, να μειωθούν τα διαδικαστικά έξοδα και να αποτελέσει αυτή ισχυρό κίνητρο για τη βέλτιστη προσαρμογή της ικανότητας της διοίκησης και των εσωτερικών διαδικασιών.

Η αξιολογούμενη ρύθμιση των **άρθρων 49-57** αναμένεται να έχει συνέπειες στη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της φορολογικής διοίκησης στην επιδίωξη του σκοπού και της αποστολής της. Όπως ήδη αναφέρθηκε παραπάνω (υπό 1.3), η a priori πληροφόρηση της φορολογικής διοίκησης για τα υφιστάμενα σχήματα επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού συνιστά προστιθέμενη αξία των διατάξεων. Η αξιοποίηση της πληροφόρησης αναμένεται να οδηγήσει στην κάλυψη νομοθετικών κενών για την διασφάλιση των φορολογικών εσόδων, τη βελτιστοποίηση της ανάλυσης κινδύνου και την διενέργεια αποτελεσματικότερων ελέγχων.

Οι προτεινόμενες νομοθετικές ρυθμίσεις των **άρθρων 66 και 67** είναι απόλυτα αναγκαίες για την εύρυθμη λειτουργία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Οι προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 84 και 86** αναμένεται να έχουν σημαντικά άμεσα οφέλη για τη δημόσια διοίκηση: βελτίωση της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας των Υπηρεσιών, επιτάχυνση στην εκπόνηση αναφορών και αναλύσεων καθώς και επιτάχυνση στη λήψη των σχετικών αποφάσεων, αυξημένη αξιοπιστία και τεκμηρίωση.

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν)

Με την προτεινόμενη ρύθμιση του **άρθρου 16** αναμένεται η αποσυμφόρηση του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Διοικητικών Δικαστηρίων από τις φορολογικές υποθέσεις, ταχεία εκδίκαση των νέων φορολογικών υποθέσεων με αποτέλεσμα την ασφάλεια δικαίου.

7. Νομιμότητα

7.1 Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση

Άρθρα 28 και 78.

7.2. Αναφέρατε τυχόν νομολογία των εθνικών δικαστηρίων και ιδίως του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορά θέματα συναφή με την προτεινόμενη ρύθμιση

-

7.3. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- Συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος που έχει συνάψει η Ελλάδα.
- Σύμβαση για την Εξάλειψη της Διπλής Φορολογίας σε Περίπτωση Διορθώσεως των Κερδών Συνδεδεμένων Επιχειρήσεων («Ευρωπαϊκή Σύμβαση Διαιτησίας», 90/436/ΕΟΚ, που κυρώθηκε με τον ν. 2216/1994).

- Οδηγία (ΕΕ) 2017/1852, της 10.10.2017, για τους μηχανισμούς επίλυσης φορολογικών διαφορών στην ΕΕ.
- Οδηγία (ΕΕ) 2018/822, της 25.5.2018, για την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις.
- Άρθρα 5 και 9 Οδηγίας (ΕΕ) 2016/1164/ΕΕ, της 12.7.2016, για τη θέσπιση κανόνων φορολόγησης κατά την έξοδο και κανόνων υβριδικών ασυμφωνιών
- Άρθρο 1 Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910, της 4.12.2018, σχετικά με τροποποιήσεις της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ.
- Οδηγία (ΕΕ) 2019/475 για την τροποποίηση των οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2008/118/ΕΚ
- Οδηγία 2011/16/ΕΕ (ν. 4170/2013, Α΄ 163).
- Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΟΟΣΑ σχετικά με την Αμοιβαία Διοικητική Συνδρομή σε Φορολογικά Θέματα (ν. 4153/2013, Α΄116).
- Πολυμερής Συμφωνία Αρμόδιων Αρχών για την Αυτόματη Ανταλλαγή Πληροφοριών Χρηματοοικονομικών Λογαριασμών (ν. 4428/2016, Α΄ 190).

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

-

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

Υπουργείο Οικονομικών, Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείο Δικαιοσύνης, Υπουργείο Εσωτερικών, Υπουργείο Υγείας, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Υπουργείο Εσωτερικών, Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείο Εξωτερικών, Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών, Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείο Τουρισμού, Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ).

8.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης

Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών και της ΑΑΔΕ.

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υπουργείου Εργασίας, Υπουργείου Εσωτερικών, ΑΑΔΕ, Επιτροπή Ανταγωνισμού.

8.4. Σε περίπτωση που η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου, αναφέρατε συνοπτικά τη γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ189/18-7-2006 (Β΄ 953) και επισυνάψτε τη μελέτη σκοπιμότητας και την οικονομοτεχνική μελέτη

-

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.)

Τηρήθηκαν οι νομοτεχνικοί κανόνες.

9.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη.

- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 1** εισάγει νέο άρθρο 5Β στο ν.4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 1** εισάγει νέο εδάφιο, μετά το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 67 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 2** εισάγει νέες περιπτώσεις ιστ' και ιζ', μετά την περίπτωση ιε' της παρ. 1 του **άρθρου 14** του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 3** αντικαθιστά το άρθρο 42Α του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 4** αντικαθιστά την παρ. $2^{α}$ του άρθρου 15 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 4** αντικαθιστά την παρ. $4^{α}$ του άρθρου 60 ντου ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 5** αντικαθιστά την περ. β' της παρ. 3 του άρθρου 39 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 6** εισάγει περ. ζ' στην ενότητα Γ του άρθρου 43 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών και Κερδών από τυχερά παίγνια, που κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 7** εισάγει εδάφιο στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 44 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών και Κερδών από τυχερά παίγνια, που κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του ν. 2961/2001.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 8** εισάγει νέο εδάφιο στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 3968/2011.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 9** αντικαθιστά το άρθρο 121 του ν. 2690/2001.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 9** αντικαθιστά το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και το πρώτο εδάφιο της περ. στ' της παρ. 1 του άρθρου 123 του ν. 2690/2001.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 10** αντικαθιστά την παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 438/1976.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 11** αντικαθιστά την παρ. 40 του Κεφαλαίου Α' «Αγαθά», του Παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 12** εισάγει παρ. 1β, μετά την παρ. 1α στις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' «Υπηρεσίες» του Παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 13** αντικαθιστά την παρ. 2 του άρθρου 67 του ν. 4646/2019.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 13** αντικαθιστά την παρ. 16 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019.

- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 14** εισάγει παραγράφους 44, 45, 46 και 47 στο τέλος του άρθρου 72 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 15** καταργεί την παρ. 10 του ν. 438/1976.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 17** αντικαθιστά την παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 17** εισάγει νέο εδάφιο, μετά το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 3 του άρθρου 17** αντικαθιστά την παρ. 8 του άρθρου 22 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 4 του άρθρου 17** εισάγει νέα παράγραφο 9, στο τέλος του άρθρου 22 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 18** εισάγει νέα παράγραφο 48 στο τέλος του άρθρου 72 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 19** εισάγει νέα παράγραφο 49 στο τέλος του άρθρου 72 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 20** εισάγει νέα παράγραφο 50 στο τέλος του άρθρου 72 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 50** αντικαθιστά το πρώτο εδάφιο της περ. α’ και την περ. γ’ της παρ. 9 του άρθρου 4 του ν. 4170/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 50** εισάγει νέες παραγράφους 18 έως 25 στο άρθρο 4 του ν. 4170/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 51** εισάγει νέο άρθρο 9ΑΒ, μετά το άρθρο 9ΑΑ του ν. 4170/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 52** αντικαθιστά την παρ. 6 του άρθρου 20 του ν. 4170/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 53** αντικαθιστά την παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4170/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 54** αντικαθιστά την παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 4170/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 55** καταργεί το άρθρο 24Α του ν. 4170/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 55** εισάγει νέο άρθρο 56Α, μετά το άρθρο 56 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 56** εισάγει νέο Παράρτημα IV, μετά το Παράρτημα III του Κεφαλαίου Η’ του Μέρους Πρώτου του ν.4170/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 57** εισάγει νέο εδάφιο, στο τέλος της περ. β’ της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 4170/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 58** εισάγει νέο άρθρο 66Α, μετά το άρθρο 66 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 59** εισάγει νέο άρθρο 66Β, μετά το άρθρο 66Α του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 60** εισάγει νέες παραγράφους 51 και 52 στο τέλος του άρθρου 72 του ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2α του άρθρου 61** εισάγει νέο άρθρο 7Α, μετά το άρθρο 7 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2β του άρθρου 61** εισάγει νέα παράγραφο 6Α στο άρθρο 13 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).

- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2γ του άρθρου 61** αντικαθιστά το πρώτο εδάφιο της περ. α’ της παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2δ του άρθρου 61** εισάγει παρ. $1^{α}$ στο άρθρο 28 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2ε του άρθρου 61** εισάγει περ. ζ’ στην παρ. 4 του άρθρου 36 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2στ του άρθρου 61** αντικαθιστά την παρ. α’ της παρ. 5 του άρθρου 36 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2ζ** του άρθρου 61 εισάγει εδάφια, μετά το πρώτο εδάφιο της παρ. 5γ’ του άρθρου 36 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2η του άρθρου 61** αντικαθιστά την περ. β’ της παρ. 9 του άρθρου 36 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 62** αντικαθιστά το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 62** αντικαθιστά την περ. α’ της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 3 του άρθρου 62** τροποποιεί την περ. γ’ της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 4 του άρθρου 62** αντικαθιστά την περ. δ’ της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 65** αντικαθιστά την παρ. 2 του Παραρτήματος ΙΙ του ν. 2859/2000 («Κύρωση Κώδικα ΦΠΑ»).
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 65** καταργεί τις περ. στ’ και ζ’ της παρ. 6 του άρθρου 54 του ν. 2690/2011.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 66** εισάγει δεύτερο εδάφιο στην παρ. 5 του άρθρου 18 του ν. 3086/2002.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 66** αντικαθιστά την περ. β’ της παρ. 1 του άρθρου 23Α του ν. 3086/2002.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 3 του άρθρου 66** αντικαθιστά τις περ. β’ και γ’ της παρ. 2 του άρθρου 44 του ν. 3086/2002.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 7 του άρθρου 66** εισάγει τρίτο εδάφιο στην παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 8 του άρθρου 66** καταργεί την παρ. 4 του άρθρου 54 του ν. 3883/2010.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 9 του άρθρου 66** εισάγει δεύτερο και τρίτο εδάφιο στην παρ. 2 του άρθρου 6 του πδ 238/2003.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 12 του άρθρου 66** εισάγει εδάφιο στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 86 του ν. 3528/2007.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 67** αντικαθιστά το άρθρο 20 του ν. 3959/2011.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2 του άρθρου 67** εισάγει περ. ια’ στην παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 3959/2011.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 3 του άρθρου 67** τροποποιεί την παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 3959/2011.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 4 του άρθρου 67** καταργεί την παρ. 8 του άρθρου 50 του ν. 3959/2011.

- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 68** αντικαθιστά την περ. ια' του άρθρου 53 του ν. 4270/2014.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 69** εισάγει παράγραφο 2^{A} μετά την παρ. 2 του άρθρου 6 του ν.4281/2014.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 70** αντικαθιστά την παρ. 1 του άρθρου 91Α του ν. 4549/2018.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 85** αντικαθιστά την παρ. 2 της υποπαρ. Β.3 της παρ. Β' του άρθρου 1 του ν. 4152/2013.
- Η προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1 του άρθρου 76** αντικαθιστά την παρ. 4 του άρθρου 19 του ν. 2882/2001.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 92** εισάγει νέα παράγραφο $5^{α}$ μετά την παρ. 5 του άρθρου 2 του ν.3867/2010.
- Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 93** εισάγει παράγραφο 8 μετά την παρ. 7 του άρθρου 184 του ν.4548/2018.

9.3. Αναφέρατε τις εν γένει βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει

Η απλούστευση και διαφάνεια της υφιστάμενης νομοθεσίας αποτελούν συνολικό αποτέλεσμα του προτεινομένου νομοσχέδιου.

9.4. Προσδιορίστε τις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης που τροποποιούν εμμέσως υφιστάμενες ρυθμίσεις, χωρίς να τις καταργούν ρητώς και αιτιολογήστε την επιλογή αυτή

-

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Αναφέρατε αναλυτικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που κλήθηκαν να λάβουν μέρος στην διαβούλευση για την προτεινόμενη ρύθμιση

-

10.2. Περιγράψτε αναλυτικά τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη

Το σχέδιο νόμου αναρτήθηκε στον διαδικτυακό τόπο http://www.opengov.gr για τη διενέργεια δημόσιας ηλεκτρονικής διαβούλευσης από τις 7 έως τις 14 Ιουλίου 2020, όπου είχε τη δυνατότητα κάθε κοινωνικός και οικονομικός εταίρος, καθώς και κάθε ενδιαφερόμενος πολίτης να διατυπώσει τις απόψεις και τις παρατηρήσεις του επί των προτεινόμενων ρυθμίσεων.

10.3. Αναφερθείτε στα αποτελέσματα της διαβούλευσης, αναφέροντας επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της

Αναλυτική αναφορά των αποτελεσμάτων γίνεται στην έκθεση Διαβούλευσης. Όσον αφορά τα **άρθρα 71-83,** θέση δημόσιας διαβούλευσης επέχει το παρόν έγγραφο, δεδομένου ότι η σχετική διαδικασία δεν μπορεί να διεξαχθεί με πληρότητα μέχρι το χρονικό σημείο της επιβαλλόμενης από τις παρούσες συνθήκες ημεροχρονολογίας ψήφισης.

10.4. Αναφέρατε τον σχεδιασμό που έχει γίνει για τον κοινωνικό διάλογο και τη διαβούλευση και στο στάδιο της εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης

-

Β: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

11. Γενική Αξιολόγηση

11.1 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε μία «άλλη διάταξη» που περιλαμβάνεται στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄:

Οι ρυθμίσεις των **άρθρων 87 - 88** αντιμετωπίζουν προβλήματα που ανακύπτουν κατά την εκτέλεση αποφάσεων του ΕΔΔΑ, και την κλήτευση των φερόμενων ιδιοκτητών στις δίκες των απαλλοτριώσεων.

Η αντιμετώπιση των συγκεκριμένων ζητημάτων απαιτεί, είτε εισαγωγή νέας νομοθετικής ρύθμισης, είτε τροποποίηση παλαιότερης, καθώς δεν αποτελούν ειδικά ή ειδικότερα ζητήματα που μπορούν να ρυθμιστούν με προεδρικό διάταγμα, υπουργική απόφαση ή άλλη κανονιστική πράξη.

Λόγω της πανδημίας κατέστη δυσχερής η εξέλιξη και η ικανοποιητική πρόοδος των εργασιών των διαδικασιών της ειδικής διαχείρισης του ν. 4307/2014(Α΄ 246) και, συνεπώς η έναρξη και ολοκλήρωση των σχετικών διαγωνισμών, ως εκ τούτου εισάγονται σχετικές ρυθμίσεις με το **άρθρο 89**.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 90** διευκρινίζει, ενόψει της ύπαρξης αντίθετων δικαστικών αποφάσεων επί του θέματος, ότι το ζήτημα της παραγραφής αξιώσεων υπέρ και κατά των εκκλησιαστικών νπδδ του άρθρου 1 παρ. 4 του ν. 590/1977 (Εκκλησία της Ελλάδος, Ιερές Μητροπόλεις , Ενορίες, Ιερές Μονές, Αποστολική Διακονία, Διορθόδοξο Κέντρο) ρυθμίζεται από το ν.δ. 496/1974. Επίσης, προς αποφυγή αμφισβητήσεων, προβλέπεται ρητά η δυνατότητα για τα εν λόγω νομικά πρόσωπα να συνομολογούν συμφωνίες διακανονισμού των οφειλών τους, κατά τη διάρκεια των οποίων αναστέλλεται η παραγραφή των απαιτήσεών τους.

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις του **άρθρου 91** προβλέπεται η επέκταση της εφαρμογής των διατάξεων του άρ. 38 παρ. 1 ν. 4223/2013 στα πρόσωπα που διετέλεσαν Διευθύνοντες Σύμβουλοι, Πρόεδροι και μέλη των Δ.Σ. των θυγατρικών εταιρειών της ΕΟΜΜΕΧ Α.Ε. στις αναφερόμενες στο άρ. 16 παρ. 1 ν. 4038/2012 θυγατρικές αυτής, πριν την 1η.1.2010. Φυσικά πρόσωπα που διετέλεσαν, με απόφαση του Ελληνικού Δημοσίου, Διευθύνοντες Σύμβουλοι, Πρόεδροι και μέλη των Δ.Σ. σε θυγατρικές του ΕΟΜΜΕΧ, όπου οι εταιρείες παρουσίαζαν αδυναμία να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, υφίστανται, μεταξύ άλλων μέτρα διοικητικού καταναγκασμού και υπόκεινται σε ποινική διαδικασία αποκλειστικά λόγω των χρεών των εταιρειών του ομίλου προς το Ελληνικό Δημόσιο ή δημόσιους φορείς.

Με το **άρθρο 92** τροποποιείται το άρθρο 2 του ν. 3867/2010 (Α' 128). Με το ν. 3867/2010 (ΦΕΚ Α΄128) «Εποπτεία ιδιωτικής ασφάλισης, σύσταση εγγυητικού κεφαλαίου ιδιωτικής ασφάλισης ζωής, οργανισμοί αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών» συστάθηκε το Εγγυητικό Κεφάλαιο Ιδιωτικής Ασφάλισης Ζωής (άρθρο 4). Το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει η διάταξη είναι η ισχύουσα απόκλιση στην ικανοποίηση των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής, απότοκη, μεταξύ άλλων, της διαφορετικής περιουσιακής κατάστασης των εκκαθαρίσεων που εκκρεμούν, αλλά και της διάρκειας ορισμένων εκκαθαρίσεων, η οποία υπερβαίνει την δεκαετία.

Με την κατάργηση των ανωνύμων μετοχών και την υποχρεωτική ονομαστικοποίηση των ανωνύμων μετοχών των ανωνύμων εταιρειών, η οποία εισήχθη με τον ν. 4548/2018 (Α΄ 104),

καθίσταται αναγκαίο να γίνουν διορθώσεις, ως προς το είδος των μετοχών, στις μερίδες των ανωνύμων εταιρειών που τηρούνται στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.). Με το **άρθρο 93** προστίθεται νέα διάταξη (παρ. 8) στο άρθρο 184 του ν. 4548/2018 (Α΄ 104), ώστε να είναι σε θέση το Γ.Ε.ΜΗ. να προβαίνει στις διορθώσεις αυτές αυτεπαγγέλτως.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 94** προβλέπεται ότι θα περιέλθει στην κυριότητα και διαχείριση του «Μουσείου της Πόλεως των Αθηνών - Ίδρυμα Βούρου-Ευταξία» το σύνολο της υφιστάμενης περιουσίας του «Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου», αφού προηγουμένως το τελευταίο αποκτήσει Τριμελή Διοικούσα Επιτροπή, της οποίας κύριο έργο θα είναι η ολοκλήρωση της συγχώνευσής του από το πρώτο. Για τα πρόσωπα που θα διορισθούν ως Διοικούσα Επιτροπή στο «Ίδρυμα Σταματίου Δεκόζη Βούρου», με σκοπό τη συγχώνευση, προβλέπεται ότι δεν υπέχουν οποιαδήποτε ευθύνη και δεν υπόκεινται ατομικά σε διοικητικά μέτρα ή μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης για τις οφειλές του Ιδρύματος προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους Οργανισμούς του Δημοσίου. Η συγχώνευση των δύο ιδρυμάτων δεν θα επιφέρει μεταβολή στη νομική υπόσταση και το σκοπό του «Μουσείου της Πόλεως των Αθηνών - Ιδρύματος Βούρου-Ευταξία», καθώς δε θα δημιουργηθεί νέο ίδρυμα, ενώ η περιουσία του «Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου» θα αποτελέσει κεφάλαιο αυτοτελούς διαχείρισης. Από το κεφάλαιο αυτό, θα εξυπηρετούνται και οι εκκρεμείς και εκάστοτε πάσης φύσεως οφειλές του «Ιδρύματος Σταματίου Δεκόζη Βούρου», με προτεραιότητα την εξόφληση αυτών που αφορούν στο Δημόσιο. Τέλος, προβλέπεται ότι η συμβολαιογραφική πράξη για τη συμφωνία συγχώνευσης δεν υπόκειται σε τέλη και φόρους, πλην των παγίων τελών και η σύνταξη και η μεταγραφή της δεν απαιτούν την επισύναψη οποιουδήποτε άλλου εγγράφου.

11.2 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους κάθε «άλλη διάταξη» είναι αναγκαία και κατάλληλη να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα

Στο **άρθρο 87** περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για την εκτέλεση αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), προκειμένου να επιλυθούν σοβαρά προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί κατά την εκτέλεση των αποφάσεων του ΕΔΔΑ, κυρίως αναφορικά με την υποχρέωση καταβολής χρηματικών ποσών σε πρόσωπα που δεν έχουν τραπεζικό λογαριασμό, ούτε στην Ελλάδα, ούτε στο εξωτερικό.

Στο **άρθρο 88** περιλαμβάνονται διατάξεις σχετικά με τη διαδικασία κλήτευσης των εικαζόμενων ιδιοκτητών στις δίκες για τον καθορισμό προσωρινής ή οριστικής τιμή μονάδας αποζημίωσης, όταν ο αριθμός αυτός είναι μεγάλος, κατά τρόπο ώστε, αφενός να διευκολύνεται η διαδικασία της κλήτευσης και αφετέρου να διασφαλίζεται ότι οι ιδιοκτήτες αυτές θα λάβουν πράγματι γνώση της δίκης και θα λάβουν μέρος σε αυτή.

Εξαιτίας της ιδιαίτερης σημασίας που έχει η επιτυχής έκβαση των διαδικασιών της ειδικής διαχείρισης και η μεγιστοποίηση του τιμήματος εκποίησης του ενεργητικού των υπό ειδική διαχείριση επιχειρήσεων κρίνεται αναγκαία η επιμήκυνση για τρεις (3) επιπλέον μήνες της χρονικής διάρκειας ισχύος όσων διαδικασιών οδεύουν προς τη λήξη τους δυνάμει της παρ. 3 του άρθρου 69 του ν. 4307/2014, όπως προβλέπεται με το **άρθρο 89**.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 90** σκοπεύει στην αποσαφήνιση της έκτασης εφαρμογής του ν.δ. 496/1974 επί των εκκλησιαστικών νπδδ του άρθρου 1 παρ. 4 του ν. 590/1977 (Εκκλησία της Ελλάδος, Ιερές Μητροπόλεις, Ενορίες, Ιερές Μονές, Αποστολική Διακονία, Διορθόδοξο Κέντρο), ενόψει της διακύμανσης της νομολογίας επί του ζητήματος.

Είναι ανεπιεικές, η αδυναμία των εταιρειών του ΕΟΜΜΕΧ να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, να μετακυλίεται στους διατελέσαντες Διευθύνοντες Συμβούλους, Προέδρους και μέλη των Δ.Σ. αυτών. Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 91** θεραπεύεται η κατάσταση των εν λόγω φυσικών προσώπων, τα οποία σήμερα, ως μέλη της διοίκησης των εν λόγω εταιρειών, ενέχονται προσωπικά και αλληλέγγυα για χρέη που δημιουργήθηκαν λόγω αδυναμίας των εταιρειών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους.

Το ανωτέρω εκτεθέν πρόβλημα δημιουργεί εξ αντικειμένου ανάγκες εξισορρόπησης και εξορθολογισμού, περιλαμβανομένης της σταδιακής επιτάχυνσης της διαδικασίας ικανοποίησης των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφαλίσεις ζωής. Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 92** είναι η κατάλληλη για την αντιμετώπιση του προβλήματος, καθώς προσφέρει λύση, με τις κατάλληλες εξασφαλίσεις. Προβλέπει τη δυνατότητα ενεργοποίησης του Εγγυητικού Κεφαλαίου Ιδιωτικής Ασφάλισης Ζωής πριν το πέρας της εκκαθάρισης, άλλα θέτει και συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Η διάταξη του **άρθρου 93**, με την οποία προστίθεται νέα παράγραφος 8 στο άρθρο 184 του ν . 4548/2018 (Α΄ 104), είναι αναγκαία για τη θεμελίωση της αυτεπάγγελτης αρμοδιότητας του Γ.Ε.ΜΗ. για τη διενέργεια των εκ του νόμου επιβεβλημένων διορθώσεων ως προς το είδος των μετοχών των ανωνύμων εταιρειών στις οικείες μερίδες τους.

11.3 Αναφέρατε χωριστά για κάθε μία «άλλη διάταξη» τους λόγους για τους οποίους έχει συμπεριληφθεί στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου

Οι ρυθμίσεις των **άρθρων 87-88** επηρεάζουν άμεσα τη Δικαιοσύνη και τους ιδιώτες, αντιδίκους του Δημοσίου. Ειδικότερα, αναφορικά με το **άρθρο 88** υπάρχουν σχετικές διατάξεις στο ν. 2882/2001(Α'17).

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 89** παρατείνει, εξαιρετικά για το έτος 2020, κατά τρεις (3) επιπλέον μήνες τη διάρκεια των διαδικασιών ειδικής διαχείρισης οι οποίες είτε βρίσκονται στο τελευταίο εξάμηνο της διάρκειάς τους είτε διάγουν τον πρόσθετο χρόνο που χορηγείται από το δικαστήριο είτε έχουν αιτηθεί τη σχετική παράταση, η οποία γίνεται δεκτή μετά την έναρξη ισχύος της προτεινόμενης διάταξης. Κατά τον τρόπο αυτό διευκολύνεται ουσιωδώς η ολοκλήρωση των σχετικών διαδικασιών και επαυξάνονται οι προοπτικές αναθέρμανσης του επενδυτικού ενδιαφέροντος για τις συγκεκριμένες επιχειρήσεις.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 90** σκοπεύει στην αποσαφήνιση της έκτασης εφαρμογής του ν.δ. 496/1974 επί των εκκλησιαστικών νπδδ του άρθρου 1 παρ. 4 του ν. 590/1977 (Εκκλησία της Ελλάδος, Ιερές Μητροπόλεις , Ενορίες, Ιερές Μονές, Αποστολική Διακονία, Διορθόδοξο Κέντρο), ενόψει της διακύμανσης της νομολογίας επί του ζητήματος.

Η προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 91** επεκτείνει την ισχύ των προστατευτικών διατάξεων του άρθρου 38 παρ. 1 ν. 4223/2013, καταλαμβάνοντας φυσικά πρόσωπα που διετέλεσαν Διευθύνοντες Σύμβουλοι, Πρόεδροι και μέλη των Δ.Σ. σε ήδη καταργηθείσες και υπό εκκαθάριση θυγατρικές του ΕΟΜΜΕΧ, πριν την 1η.1.2020. Κατά τον τρόπο αυτό θεραπεύεται η δημιουργηθείσα κατάσταση, η οποία επιβάλλει σε αυτούς δυσανάλογο βάρος, εκ της ιδιότητάς τους ως στελέχη της διοίκησης των εν λόγω εταιρειών και μόνο, για χρέη που δημιουργήθηκαν λόγω αδυναμίας των εταιρειών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, ενώ αποκαθίσταται η ίση μεταχείρισή τους με τους διατελέσαντες σε ανάλογες θέσεις από την 1η.1.2020.

Η προτεινόμενη τροποποίηση του **άρθρου 92** στοχεύει στην ανακούφιση ενός χρόνιου προβλήματος, το οποίο αφορά τον χώρο της ιδιωτικής ασφάλισης, άρα τον ευρύτερο χρηματοοικονομικό τομέα. Συνεπώς το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, το οποίο αφορά σε ρυθμίσεις θεμάτων του χρηματοοικονομικού τομέα, είναι το κατάλληλο για την συμπερίληψή της.

Με το **άρθρο 93** τροποποιείται το άρθρο 184 του ν . 4548/2018 (Α΄ 104) ώστε να είναι σε θέση το Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.), ως αρμόδια υπηρεσία, να δύναται να προβεί αυτεπαγγέλτως σε διόρθωση και πλέον οι μετοχές των ανωνύμων εταιρειών να αναφέρονται ως ονομαστικές στις οικείες μερίδες του Γ.Ε.ΜΗ.

11.4. Αναφέρατε χωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε μίας «άλλης διάταξης», συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην οικονομία, την κοινωνία και τους πολίτες και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **άρθρων 87 – 88**, μακροπρόθεσμα θα εξασφαλιστεί η έγκαιρη εκτέλεση των αποφάσεων του ΕΔΔΑ και θα εξοικονομηθεί χρόνος και χρήμα στον τομέα των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων.

Η αξιολογούμενη ρύθμιση του **άρθρου 89** αναμένεται να συμβάλει θετικά στη συνέχιση της λειτουργίας και στην περαιτέρω ανάπτυξη των συγκεκριμένων επιχειρήσεων αλλά και της εθνικής οικονομίας.

Οι ρυθμίσεις του **άρθρου 90** αναμένεται να επηρεάσουν θετικά τα εκκλησιαστικά νπδδ και τους αντισυμβαλλόμενούς τους λόγω της ύπαρξης ασφάλειας δικαίου για το ζήτημα της παραγραφής των εκατέρωθεν απαιτήσεων.

Η αξιολογούμενη ρύθμιση του **άρθρου 91** αναμένεται να θεραπεύσει την κατάσταση των φυσικών προσώπων που διετέλεσαν Διευθύνοντες Σύμβουλοι, Πρόεδροι και μέλη των Δ.Σ. σε καταργηθείσες και υπό εκκαθάριση θυγατρικές του ΕΟΜΜΕΧ, πριν την 1^{η}.1.2020, και υπόκεινται σε διοικητική και ποινική διαδικασία, για χρέη, που δημιουργήθηκαν λόγω αδυναμίας των εταιρειών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους.

Με το **άρθρο 92** προβλέπεται ότι θα υπάρξουν θετικές συνέπειες για την οικονομία, την αξιοπιστία του ασφαλιστικού χώρου, καθώς ένα χρόνιο πρόβλημα αρχίζει να αντιμετωπίζεται, αλλά κυρίως για την κοινωνία και τους πολίτες, δεδομένου ότι οι δικαιούχοι αποζημίωσης, οι οποίοι αναμένουν χρόνια την ολοκλήρωση της διαδικασίας της εκκαθάρισης για να αποζημιωθούν, θα ανακουφιστούν.

Με το **άρθρο 93** μειώνεται το κόστος και το διοικητικό βάρος για τις ανώνυμες εταιρείες, καθόσον προβλέπεται η αυτεπάγγελτη διενέργεια των απαιτούμενων διορθώσεων από την αρμόδια υπηρεσία.

11.5. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε «άλλης διάταξης».

Αρμόδια για την εφαρμογή των **άρθρων 87 – 88** είναι το Υπουργείο Οικονομικών, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και το Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων.

Αρμόδιος για την εφαρμογή του **άρθρου 89** είναι ο ειδικός διαχειριστής του ν. 4307/2014.

Κάθε υπηρεσία και φορέας του Δημοσίου ενώπιον του οποίου δημιουργήθηκαν από τις εταιρείες του άρθρου 16 παρ. 1 ν. 4038/2012 χρέη, φόροι, τέλη, εισφορές, δασμοί, προσαυξήσεις και πρόστιμα, ή εμπλέκεται σε πράξεις και μέτρα καταλογισμού και αναγκαστικής είσπραξης, καθώς και τα αρμόδια για την ποινική δίωξη όργανα είναι επιφορτισμένα με την εφαρμογή του **άρθρου 91**.

Αρμόδια υπηρεσία για την εφαρμογή της προτεινόμενης διάταξης είναι η Τράπεζα της Ελλάδας, ως εποπτική αρχή της ιδιωτικής ασφάλισης, αλλά και του Εγγυητικού Κεφαλαίου Ιδιωτικής Ασφάλισης Ζωής και της ειδικής εκκαθάρισης.

Αρμόδιο για την εφαρμογή του **άρθρου 93** είναι το Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.).

Αρμόδια για την εφαρμογή του **άρθρου 94** είναι η Ειδική Γραμματεία Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους του Υπουργείου Οικονομικών.

12. Διαφάνεια και Διαβούλευση

Όσον αφορά το **άρθρο 92**, με πρωτοβουλία του Υπουργείου Οικονομικών πραγματοποιήθηκε συνάντηση και ανταλλαγή απόψεων στο Υπουργείο Οικονομικών, με συμμετοχή της Διεύθυνσης Επιθεώρησης της Τράπεζας της Ελλάδας, της Διεύθυνσης Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης της Τράπεζας της Ελλάδας, του Εγγυητικού Κεφαλαίου Ιδιωτικής Ασφάλισης Ζωής, της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιρειών Ελλάδας, καθώς και του εκκαθαριστή της Ασπίδας.

Το παρόν έγγραφο επέχει θέση δημόσιας διαβούλευσης για το **άρθρο 94**, δεδομένου ότι η σχετική διαδικασία δεν μπορεί να διεξαχθεί με πληρότητα μέχρι το χρονικό σημείο της επιβαλλόμενης από τις παρούσες συνθήκες ημεροχρονολογίας ψήφισης.

12.1. Αναφέρατε επιγραμματικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που εκλήθησαν να λάβουν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία προτεινόμενη «άλλη διάταξη», τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη, αιτιολογώντας τις επιλογές αυτές.

12.2. Αναφέρατε επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της και προσαρτήστε στο παρόν τις απόψεις των φορέων που έλαβαν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία «άλλη διάταξη» χωριστά.

Όσον αφορά το **άρθρο 92**, η πρόταση προέκυψε ως αποτέλεσμα συνεργασίας όλων των εμπλεκόμενων φορέων και δεν εκφράστηκε καμία άποψη κατά της προώθησής της.

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ :

«ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 ΚΑΙ (ΕΕ) 2019/475 ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020, 20:00

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020, 20:00

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

14 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020, 20:00

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ:

216 ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ: 216

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

Άρθρο 1: Προσθήκη άρθρου 5Β στον ΚΦΕ και συμπλήρωση ρύθμισης άρθρου 67 ΚΦΕ – Εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα - **19 ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 2: Τροποποίηση άρθρων 14 και 42Α ΚΦΕ - Απαλλαγή της δωρεάν διάθεσης μετοχών και των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού υπό όρους από τη φορολογία εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις - Ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση της υπεραξίας που προκύπτει από δικαιώματα προαίρεσης και δωρεάν διάθεση μετοχών - **5 ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 3: Αναστολή υποχρέωσης καταβολής τέλους επιτηδεύματος για τους αγρότες κανονικού καθεστώτος ΦΠΑ - **14 ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 4: Τροποποίηση των άρθρων 121 και 123 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα - Τέλος ταξινόμησης επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης - **151 ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 5: Τροποποίηση του άρθρου 10 του ν. 438/1976 – Απαλλαγές από δασμούς, Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και Φόρο Κατανάλωσης υπό όρους των ειδών για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων **- 1 ΣΧΟΛΙΟ**

Άρθρο 6: Απαλλαγή από φόρο, κράτηση ή ασφαλιστική εισφορά των υποτροφιών του Ελληνικού Ιδρύματος Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛΙΔΕΚ) -**1 ΣΧΟΛΙΟ**

Άρθρο 7: Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙΙ Κώδικα ΦΠΑ- Υπαγωγή στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ των μουσικών βιβλίων **-1 ΣΧΟΛΙΟ**

Άρθρο 8: Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών – **10 ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 9: Τροποποίηση του άρθρου 22 του ΚΦΔ – Δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των αποφάσεων Προέγκρισης Μεθοδολογία Ενδοομιλικής Τιμολόγησης **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 10: Τροποποίηση άρθρου 13 ν. 4557/2018 - ηλεκτρονική διαβίβαση προς τα πιστωτικά ιδρύματα και τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς στοιχείων του πρόσφατου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος με συναίνεση του πελάτη – φορολογούμενου – **Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 11: Πεδίο εφαρμογής (άρθρα 1 και 16 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– 1 ΣΧΟΛΙΟ**

Άρθρο 12: Ορισμοί (Άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 13: Ένσταση (περιεχόμενο, διαδικασία υποβολής, προθεσμίες και κοινοποιήσεις) (Άρθρα 3 και 16 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 14: Ανάκληση της ένστασης (Άρθρο 3 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **–Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 15: Απόφαση Αρμόδιας Αρχής σχετικά με την αποδοχή ή απόρριψη της ένστασης (Άρθρα 3, 5 και 16 παρ. 3 και 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 16: Υποβολή αίτησης ακύρωσης κατά της απόρριψης της ένστασης (Άρθρο 5 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **–Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 17: Εξέταση του παραδεκτού της ένστασης από τη Συμβουλευτική Επιτροπή (Άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 18: Προθεσμίες για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού (Άρθρα 4 και 16 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 19: Αιτήσεις παροχής πληροφοριών (Άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 20: Έκδοση δικαστικής απόφασης επί της αμφισβητούμενης διαφοράς (Άρθρο 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852 **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 21: Συμφωνία μεταξύ των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών μελών (Άρθρο 4 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 22: Περάτωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού χωρίς συμφωνία (Άρθρα 4 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 23: Επίλυση διαφορών από τη Συμβουλευτική Επιτροπή (Άρθρα 6, 14 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 24: Οριστική απόφαση των αρμόδιων αρχών (Άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 25: Δημοσιότητα οριστικής απόφασης (Άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 26: Λόγοι απόρριψης της αίτησης σύστασης Συμβουλευτικής Επιτροπής και πρόωρος τερματισμός της διαδικασίας επίλυσης διαφορών (άρθρο 16 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 27: Σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής (Άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 28: Διορισμός Συμβουλευτικής Επιτροπής, ανεξάρτητων προσώπων και προέδρου από την Αρμόδια Αρχή και μετά από απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου (Άρθρα 7 και 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 29: Ανεξαρτησία (Άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 30: Κατάλογος των ανεξάρτητων προσώπων (Άρθρο 9 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 31: Επιτροπή εναλλακτικής επίλυσης διαφορών (Άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 32: Κανόνες λειτουργίας (εσωτερικός κανονισμός) (Άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 33: Έξοδα της διαδικασίας (Άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 34: Διαδικασίες ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών (πληροφορίες, αποδεικτικά στοιχεία και ακροάσεις) (Άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 35: Ειδικές διατάξεις για φυσικά πρόσωπα και μικρότερες επιχειρήσεις (Άρθρο 17 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 36: Κοινοποιήσεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και διοικητική υποστήριξη (Άρθρο 19 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 37: Εξουσιοδοτικές διατάξεις**– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 38: Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος (Άρθρο 23 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 39: Πεδίο εφαρμογής **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 40: Τροποποίηση άρθρου 4 του ν. 4170/2013 – Ορισμοί (άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822) **– 2 ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 41: Προσθήκη άρθρου 9ΑΒ στο ν. 4170/2013 – Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 και άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876) **– 4 ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 42: Τροποποίηση άρθρου 20 ν.4170/2013 – Τυποποιημένα έντυπα και ηλεκτρονικοί μορφότυποι**– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 43: Τροποποίηση άρθρου 21 ν.4170/2013 – Πρακτικές ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 44: Τροποποίηση άρθρου 22 ν. 4170/2013 – Αξιολόγηση (άρθρο 1 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 45: Προσθήκη άρθρου 56 Α στον ΚΦΔ – Πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης (άρθρο 1 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822) **– 2 ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 46: Προσθήκη Παραρτήματος στο Κεφάλαιο Η' του ν.4170/2013 – Διακριτικά (άρθρο 1 παρ. 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822) **– 3 ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 47: Πρόβλεψη για την κοινοποίηση πληροφοριών ημερολογιακού έτους 2019 και έναρξη ισχύος (άρθρο 1 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 και άρθρο 2 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 48: Προσθήκη άρθρου 66 Α στον ΚΦΕ- Κανόνες για τη φορολόγηση κατά την έξοδο (άρθρο 5 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ) **– 1 ΣΧΟΛΙΟ**

Άρθρο 49: Έναρξη ισχύος και μεταβατική διάταξη**– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 50: Προσθήκη άρθρου 66 Β στον ΚΦΕ- Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων (άρθρο 9 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 51: Αντικείμενο**– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 52: Προσθήκη νέου άρθρου 7α και τροποποίηση των άρθρων 11, 13, 28 και 36 του Κώδικα ΦΠΑ - Παράδοση αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος μέλος και συναφείς ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

Άρθρο 53: Τροποποίηση άρθρων 15 και 19 Κώδικα ΦΠΑ Συμπλήρωση ρυθμίσεων για τον τόπο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών και για την φορολογητέα αξία στην παράδοση αγαθών, στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών (άρθρο 1 στοιχείο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ** **Άρθρο 54:** 'Εναρξη ισχύος**– Ø ΣΧΟΛΙΑ** **Άρθρο 55:** Αντικείμενο**– Ø ΣΧΟΛΙΑ** **Άρθρο 56:** Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙ Κώδικα ΦΠΑ – Εξαίρεση εδαφών από το πεδίο εφαρμογής του Κώδικα ΦΠΑ και τροποποίηση άρθρου 54 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (άρθρα 1 και 2 της οδηγίας) **– Ø ΣΧΟΛΙΑ** **Άρθρο 57:** Διατάξεις σχετικές με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους**– 1 ΣΧΟΛΙΟ** **Άρθρο 58:** Σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στην Επιτροπή Ανταγωνισμού**– Ø ΣΧΟΛΙΑ** **Άρθρο 59:** Εκτέλεση αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου**– Ø ΣΧΟΛΙΑ** **Άρθρο 60:** Τροποποίηση άρθρου 6 ν.2664/1998 - Παραδεκτό άσκησης κτηματολογικών αγωγών**– Ø ΣΧΟΛΙΑ** **Άρθρο 61:** Τροποποίηση άρθρου 19 ν.2882/2001 - Δημοσιεύσεις σε ιστοσελίδες**– Ø ΣΧΟΛΙΑ** **Άρθρο 62:** Έναρξη ισχύος**– Ø ΣΧΟΛΙΑ**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Α. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ:

Το Υπουργείο Οικονομικών έθεσε σε δημόσια διαβούλευση το σχέδιο νόμου με τίτλο «ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ) 2020/876, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 ΚΑΙ (ΕΕ) 2019/475 ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ», η οποία ξεκίνησε στις 7 Ιουλίου 2020 και ολοκληρώθηκε στις 14 Ιουλίου 2020.

Η υποδοχή της νομοθετικής πρωτοβουλίας, από το μεγαλύτερο μέρος των συμμετεχόντων και των επισκεπτών στην επίσημη ιστοσελίδα της διαβούλευσης, κρίνεται σε γενικές γραμμές θετική.

Β. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ΄ΑΡΘΡΟ:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 1 - Προσθήκη άρθρου 5Β στον ΚΦΕ και συμπλήρωση ρύθμισης άρθρου 67 ΚΦΕ – Εναλλακτική φορολόγηση εισοδήματος φυσικών προσώπων, δικαιούχων εισοδήματος από συντάξεις που προκύπτουν στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα.

Το **άρθρο 1** θεσπίζει διατάξεις για τη φορολόγηση φυσικών προσώπων με βασικό εισόδημα ιδιωτική σύνταξη που καταβάλλεται στην αλλοδαπή, τα οποία μεταφέρουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα.

19 ΣΧΟΛΙΑ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

Η πλειοψηφία των σχολίων θεωρεί ότι η υπόψη ρύθμιση θα έχει αναμφισβήτητα θετική επίδραση στην ανάπτυξη της οικονομίας και στην αύξηση των δημοσίων εσόδων και επιπλέον ζητούν μεγαλύτερη διάρκεια υπαγωγής στις διατάξεις πέραν της 10ετίας (θέσπιση τουλάχιστον 20ετίας ή χωρίς χρονικό περιορισμό όπως στην Ελβετία), διαχωρισμό των συντάξεων από τις λοιπές πηγές εισοδημάτων (π.χ. εισόδημα από ακίνητα, τόκοι, μερίσματα, δικαιώματα κ.λπ.), κατάργηση των τεκμηρίων για όσους υπαχθούν στις διατάξεις.	Τα σχόλια που αφορούν την διάρκεια υπαγωγής στις διατάξεις έγιναν εν μέρει αποδεκτά με θέσπιση χρονικού ορίου 15 ετών αντί των 10 ετών της αρχικής προτεινόμενης ρύθμισης. Επίσης, έγιναν βελτιώσεις αναφορικά με την δυνατότητα πίστωσης του φόρου αλλοδαπής. Όσον αφορά τα λοιπά σχόλια, δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθούν, προκειμένου να μην αποτελέσει το εν λόγω νομοθετικό πλαίσιο αντικείμενο εξέτασης από την ΕΕ για επιθετικό φορολογικό σχεδιασμό.

Άρθρο 2 - Τροποποίηση άρθρων 14 και 42Α ΚΦΕ - Απαλλαγή της δωρεάν διάθεσης μετοχών και των διατακτικών εσωτερικού τουρισμού υπό όρους από τη φορολογία εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις- Ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση της υπεραξίας που προκύπτει από δικαιώματα προαίρεσης και δωρεάν διάθεση μετοχών.

Το **άρθρο 2** ρυθμίζει τη φορολογική μεταχείριση του εισοδήματος φυσικών προσώπων από τη δωρεάν διάθεση μετοχών στις περιπτώσεις που οι μετοχές αυτές χορηγούνται λόγω της επίτευξης συγκεκριμένων στόχων ή της επέλευσης συγκεκριμένου γεγονότος. Ειδικότερα, παρέχει κίνητρο μέσω της απαλλαγής του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και τη φορολόγηση της υπεραξίας που αποκομίζει το φυσικό πρόσωπο από την πώληση των μετοχών αυτών με σταθερό συντελεστή 15%.

5 ΣΧΟΛΙΑ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

3 σχόλια ζήτησαν φορολογική μεταχείριση των ασφαλίστρων των ατομικών ασφαλιστικών προγραμμάτων υγείας και ζωής (παροχών σε είδος), με ευνοϊκό φορολογικό συντελεστή αντίστοιχο των δικαιωμάτων προαίρεσης και της δωρεάν διάθεσης μετοχών.	Τα σχόλια δεν υιοθετήθηκαν, καθώς δεν έχουν καμία συνάφεια με την προτεινομένη ρύθμιση της φορολόγησης της δωρεάν διάθεσης μετοχών.
1 σχόλιο ζήτησε νομοτεχνικές βελτιώσεις της προτεινομένης διάταξης	Το σχόλιο δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθεί καθώς οι προτεινόμενες βελτιώσεις είναι ερμηνευτικής φύσεως και μπορούν να ληφθούν υπόψη σε ερμηνευτική εγκύκλιο.
1 σχόλιο ζήτησε να ορίζεται ρητά ότι η διάταξη καταλαμβάνει και μετοχές αλλοδαπής καθόσον δεν θέτει σχετικό περιορισμό.	Το σχόλιο δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθεί καθώς η προτεινόμενη βελτίωση είναι ερμηνευτικής φύσεως και μπορεί να ληφθεί υπόψη σε ερμηνευτική εγκύκλιο.

Άρθρο 3 : Αναστολή υποχρέωσης καταβολής τέλους επιτηδεύματος για τους αγρότες κανονικού καθεστώτος ΦΠΑ

Το **άρθρο 3** ρυθμίζει την εξαίρεση από την υποχρέωση καταβολής τέλους επιτηδεύματος για το φορολογικό έτος 2019 των αγροτών κανονικού καθεστώτος ΦΠΑ για τους οποίους έχουν παρέλθει τα πρώτα πέντε (5) έτη από την ημερομηνία τήρησης βιβλίων και ένταξης τους στο κανονικό καθεστώς ΦΠΑ.

14 ΣΧΟΛΙΑ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

13 σχόλια επέκριναν τη μη συμπερίληψη των αλιέων (ατομικών επιχειρήσεων και συμπλοιοκτησιών) στην αναστολή υποχρέωσης καταβολής τέλους επιτηδεύματος για το φορολογικό έτος 2019, καθώς και το γεγονός ότι η προτεινόμενη ρύθμιση έχει εφαρμογή μόνο για ένα φορολογικό έτος.	Τα σχόλια έγιναν αποδεκτά, ως προς το σκέλος εξομοίωσης της φορολογικής μεταχείρισης των αλιέων με εκείνη των αγροτών για το φορολογικό έτος 2019. Η οριστική απαλλαγή από την επιβολή τέλους επιτηδεύματος για όλα τα φορολογικά έτη δεν υιοθετήθηκε, λόγω δημοσιονομικού κόστους.
1 σχόλιο ζήτησε να προστεθεί διάταξη με την οποία να εξαιρούνται από το τέλος επιτηδεύματος οι ελεύθεροι επαγγελματίες, κατά αναλογία των όσων ισχύουν για τις ατομικές επιχειρήσεις, εφόσον για τον επιτηδευματία υπολείπονται 3 έτη από τη συνταξιοδότηση του.	Το σχόλιο δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθεί, καθώς δεν έχει συνάφεια με την προτεινόμενη ρύθμιση.

Άρθρο 4 : Τροποποίηση των άρθρων 121 και 123 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα - Τέλος ταξινόμησης επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης

Το **άρθρο 4** αναμορφώνει και εξορθολογίζει το καθεστώς φορολογίας των επιβατικών και φορτηγών οχημάτων ιδιωτικής χρήσης, στο πλαίσιο της ευρύτερης κυβερνητικής πολιτικής για την ανανέωση του υφιστάμενου στόλου αυτοκινήτων και την προώθηση μη ρυπογόνων οχημάτων νέας τεχνολογίας.

151 ΣΧΟΛΙΑ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

Αναφορικά με το εν λόγω άρθρο για το τέλος ταξινόμησης επιβατικών και φορτηγών οχημάτων ιδιωτικής χρήσης υποβλήθηκε η **πλειοψηφία των σχολίων (151 σχόλια)** του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου. Κάποια από τα σχόλια τίθενται υπέρ της αξιολογούμενης ρύθμισης ενώ δεν εκλείπουν και αντίθετες τοποθετήσεις. Επιπλέον, καταγράφηκαν μεμονωμένα, γενικόλογα σχόλια χωρίς τεκμηρίωση αλλά και αιτήματα και προτάσεις τα οποία βρίσκονται εκτός του πεδίου εφαρμογής	Οι εν λόγω αξιολογούμενες προτάσεις όμως, δεν συνάδουν με την πολιτική βούληση για ανανέωση του υφιστάμενου στόλου οχημάτων με φιλικά προς το περιβάλλον αυτοκίνητα νέας τεχνολογίας στο πλαίσιο της ευρύτερης κυβερνητικής πολιτικής. Τέλος, δεν υιοθετήθηκαν σχόλια γενικού περιεχομένου τα οποία στερούνται συγκεκριμένης πρότασης και τεκμηρίωσης, σχόλια τα οποία αφορούν μεν αυτοκίνητα αλλά θίγουν ζητήματα τα οποία δεν

της εν λόγω ρύθμισης. Ειδικότερα, ως αιτιολογική βάση των σχολίων τα οποία υποστηρίζουν την αναγκαιότητα προώθησης της αξιολογούμενης ρύθμισης τίθεται στην πλειοψηφία αυτών, η αποκατάσταση των υφιστάμενων στρεβλώσεων στην αγορά αυτοκινήτου στην Ελλάδα, η ανάγκη ανανέωσης του υφιστάμενου στόλου, η παύση απαξίωσης των ελληνικών μεταχειρισμένων αυτοκινήτων και η προστασία του περιβάλλοντος με τον περιορισμό ρυπογόνων οχημάτων, παλαιάς τεχνολογίας. Περαιτέρω, υπήρξαν και σχόλια τα οποία ήταν αντίθετα με τις προβλεπόμενες από την αξιολογούμενη ρύθμιση προσαυξήσεις του τέλους ταξινόμησης λόγω αντιρρυπαντικής οδηγίας EURO και τους προβλεπόμενους συντελεστές τέλους ταξινόμησης όπως αυτοί καθορίζονται στη νέα προοδευτική κλίμακα.	εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της αξιολογούμενης ρύθμισης, όπως ενδεικτικά ατέλειες για συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες (αναπήρους, πολυτέκνους κλπ), το ύψος των τελών κυκλοφορίας και το καθεστώς των οχημάτων ιστορικού ενδιαφέροντος (αντίκες) το οποίο ρυθμίζεται από κοινή υπουργική απόφαση (Α οικ. 82350-3809/24.12.2019 – ΦΕΚ 4948Β΄).

Άρθρο 5: Τροποποίηση του άρθρου 10 του ν. 438/1976 – Απαλλαγές από δασμούς, Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης και Φόρο Κατανάλωσης υπό όρους των ειδών για τον εφοδιασμό επαγγελματικών πλοίων

Το **άρθρο 5** αντικαθιστά την παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 438/1976 και εφεξής, πλέον των τροφοεφοδίων, καυσίμων και λιπαντικών που απαλλάσσονται μέχρι σήμερα από δασμό και λοιπές φορολογικές επιβαρύνσεις, προστίθενται και άλλα είδη που κρίνονται αναγκαία για την κάλυψη των αναγκών του πλοίου και των επιβαινόντων σε αυτό.

1 ΣΧΟΛΙΟ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

Για το εν λόγω άρθρο το οποίο τροποποιεί	Οι σχετικές προτάσεις ελήφθησαν υπόψη

την υφιστάμενη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 438/1976 (Α΄256) για την απαλλαγή από δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις των ειδών εφοδιασμού πλοίων, υποβλήθηκε **ένα σχόλιο** σύμφωνα με το οποίο με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιλύονται σημαντικά προβλήματα. Παράλληλα με το εν λόγω σχόλιο προτείνονται χάριν σαφήνειας μικρές βελτιώσεις ως προς τη διατύπωση, χωρίς να θίγονται ζητήματα ουσίας.	στην πλειοψηφία τους και η αξιολογούμενη διάταξη τροποποιήθηκε αναλόγως. Ειδικότερα, συμπληρώθηκαν σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο υποβληθέν σχόλιο η περίπτωση δ΄ της παραγράφου 3 του τροποποιούμενου άρθρου, καθώς και το σημείο 5 της ίδιας παραγράφου. Περαιτέρω, κρίθηκε ότι δεν απαιτείται νομοτεχνική βελτίωση στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 3, καθώς η διατύπωση της αξιολογούμενης ρύθμισης καλύπτει όλα τα είδη που καταναλώνονται επί του πλοίου. Τέλος, η πρόταση για την κατάργηση της παραγράφου 2 του υπό τροποποίηση άρθρου δεν αξιολογήθηκε, καθώς η συγκεκριμένη παράγραφος έχει ήδη καταργηθεί με το άρθρο 39 του ν. 4256/14 (Α΄92).

Άρθρο 6 : Απαλλαγή από φόρο, κράτηση ή ασφαλιστική εισφορά των υποτροφιών του Ελληνικού Ιδρύματος Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛΙΔΕΚ)

Το **άρθρο 6** αφορά στην απαλλαγή των υποτροφιών που χορηγούνται από το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας (ΕΛΙΔΕΚ) από οποιονδήποτε φόρο, κράτηση ή ασφαλιστική εισφορά, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τις υποτροφίες που χρηματοδοτούνται από τους ΕΛΚΕ των ΑΕΙ.

1 ΣΧΟΛΙΟ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

1 σχόλιο επέκρινε τον τρόπο φορολόγησης των ανείσπρακτων μισθωμάτων.	Το σχόλιο δεν υιοθετήθηκε, καθώς δεν έχει συνάφεια με την προτεινόμενη ρύθμιση.

Άρθρο 7: Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙΙ Κώδικα ΦΠΑ - Υπαγωγή στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ των μουσικών βιβλίων

Το **άρθρο 7** προβλέπει την αντικατάσταση της παραγράφου 40 του Παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 2859/00, προκειμένου να κατατάσσονται στον υπερμειωμένο συντελεστή ΦΠΑ 6% και τα βιβλία μουσικής της Δασμολογικής Κλάσης ΔΚ 4904. Η προσθήκη αυτή έχει ως στόχο την ίση μεταχείριση των βιβλίων στο σύνολό τους και την ενίσχυση της μουσικής παιδείας.

1 ΣΧΟΛΙΟ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

1 σχόλιο ζήτησε την εφαρμογή περαιτέρω μείωσης συντελεστή ΦΠΑ στα βοηθήματα - εργαλεία διαβίωσης των ατόμων με βαριά κινητική αναπηρία, χρόνιες παθήσεις και άλλες αναπηρίες.	Το σχόλιο δεν υιοθετήθηκε, καθώς δεν έχει συνάφεια με την προτεινόμενη ρύθμιση της εφαρμογής υπερμειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στα μουσικά βιβλία και αποτελεί επί της ουσίας αίτημα περαιτέρω επέκτασης του πεδίου εφαρμογής των μειωμένων – υπερμειωμένων συντελεστών ΦΠΑ, κάτι το οποίο συνεπάγεται δημοσιονομικό κόστος. Άλλωστε στην πλειοψηφία των αναπηρικών ειδών ήδη εφαρμόζεται μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΞΩΔΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Άρθρο 8 : Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών

Το **άρθρο 8** επιδιώκει τη σύσταση Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης των εκκρεμών ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων φορολογικών διαφορών με στόχο την ταχεία επίλυση των διαφορών αυτών, την αποσυμφόρηση της Διοικητικής Δικαιοσύνης, και την τόνωση των φορολογικών εσόδων, η οποία θα λειτουργεί σε τριμελείς συνθέσεις, προκειμένου να διασφαλίζεται η ταχεία διεκπεραίωση των υποθέσεων και θα συγκροτείται από πρόσωπα με προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία που θα εξασφαλίζουν τη δίκαιη και αμερόληπτη διεκπεραίωση των υποθέσεων.

10 ΣΧΟΛΙΑ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

Η πλειοψηφία των σχολίων αφορά στη δυνατότητα υπαγωγής στην εξώδικη επίλυση διαφορών που είναι εκκρεμείς στις Δ.Ο.Υ. και εν συνόλω των υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον της ΔΕΔ. Ζητείται επίσης η συμπερίληψη στη ρύθμιση οφειλών από πράξεις επιβολής προστίμου που θα κοινοποιηθούν μέχρι 31.12.2020 ένεκα των παρατάσεων που είχαν χορηγηθεί λόγω COVID. Εγείρεται το ερώτημα αναφορικά με τον τρόπο εξέτασης των προβαλλόμενων ισχυρισμών σε περίπτωση που δεν υφίσταται σχετική νομολογία καθώς και προβληματισμός για την ομοιογένεια των αποφάσεων σε περιπτώσεις εξέτασης όμοιων περιπτώσεων από διαφορετικά τμήματα. Ζητείται η δυνατότητα του προσφεύγοντος να παρίσταται κατά την εκδίκαση, ο καθορισμός της διαδικασίας ενημέρωσης του δικαστηρίου για την υποβολή του αιτήματος εξώδικης επίλυσης προκειμένου να ενεργοποιηθεί η αναστολή καθώς και η μη αναφορά, στο πρακτικό ματαίωσης που κοινοποιείται στο δικαστήριο σύμφωνα με την παρ. 7, της αιτιολογημένης πρότασης της επιτροπής. Επί της παρ. 6 προτείνεται, σε περίπτωση μη εξέτασης της αίτησης έως 28.05.2021 να προβλέπεται στο κείμενο του νόμου ότι επιστρέφεται για τυπικούς και όχι για ουσιαστικούς λόγους στο αρμόδιο δικαστήριο καθώς και η διαγραφή της φράσης «απορρίφθηκε σιωπηλά». Προτείνεται η δυνατότητα διαγραφής σε ποσοστό έως και 100% ενώ ζητείται στους	Έγινε δεκτό το σχόλιο για τον συνυπολογισμό τυχόν ποσών που έχουν ήδη καταβληθεί έναντι του κυρίου φόρου κατά τον υπολογισμό της καταβολής του ποσοστού 30%, όπως προβλέπεται στις παρ. 7 και 8.

προβαλλόμενους ισχυρισμούς της παρ. 4 να προστεθεί η περίπτωση εσφαλμένου καταλογισμού προστίμου. Επιπλέον, για την εφαρμογή της καταβολής του 30%, όπως προβλέπεται στις παρ. 7 και 8 προτείνεται να συνυπολογίζονται / εκπίπτουν ποσά που έχουν ήδη καταβληθεί για την άσκηση της προσφυγής καθώς και να ρυθμίζεται ο τρόπος επιστροφής τυχόν καταβληθέντων ποσών σε περίπτωση δικαίωσής του (π.χ. επί παραγραφής). Τέλος, ζητούνται διευκρινίσεις αναφορικά με την εφαρμογή των παρ. 7 & 8 του νομοσχεδίου σε περίπτωση μείωσης του πρόσθετου φόρου, των τόκων, των προσαυξήσεων και των προστίμων που προβλέπει η περίπτωση (ε) της παρ. 4. Στα πλαίσια του παρόντος άρθρου διατυπώνονται και ορισμένες προτάσεις στη γενικότερη κατεύθυνση της αναμόρφωσης του φορολογικού πλαισίου ως εξής: - οριζόντια διαγραφή προσαυξήσεων (όπως προβλέπει ο ν. 4336/15) και του συνόλου των εξωλογιστικών προσδιορισμών (όπως καταργήθηκαν με τον ν. 4172 και 4174/13), πλην πλαστών και εικονικών. - ρύθμιση των νέων υπολοίπων, χωρίς προκαταβολή σε 120 δόσεις με 2% επιτόκιο, χωρίς πλαφόν. - κατάργηση του πλαφόν του ενός εκατομμυρίου ως βασική οφειλή για την υπαγωγή σε εξωδικαστικό συμβιβασμό και εισαγωγή αλγορίθμου για τις περίπτωση επιχειρήσεων που δεν έχουν κέρδη και	

πωλήσεις - άρση του περιορισμού των 20.000€ για τις ρυθμίσεις του ΕΦΚΑ σε περιπτώσεις εξουσιοδοτήσεων - κατάργηση πόθεν έσχες αναφορικά με αυξήσεις κεφαλαίου, ίδρυση εταιρειών και αγορές ακινήτων καθώς και οι υπεραξίες στις μεταβιβάσεις ακινήτων και μετοχών. - άρση κατασχέσεων και ελάχιστη φορολογία για αδήλωτες καταθέσεις - ρύθμιση και χρηματοδότηση κόκκινων δανείων με οριζόντια διαγραφή τόκων υπερημερίας, χρέωση euribor + 2%.	

Άρθρο 9: Τροποποίηση του άρθρου 22 του ΚΦΔ – Δυνατότητα αναδρομικής ισχύος των αποφάσεων Προέγκρισης Μεθοδολογίας Ενδοομιλικής Τιμολόγησης - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 10: Τροποποίηση άρθρου 13 ν. 4557/2018 - ηλεκτρονική διαβίβαση προς τα πιστωτικά ιδρύματα και τους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς στοιχείων του πρόσφατου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος με συναίνεση του πελάτη – φορολογούμενου - Ø ΣΧΟΛΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2017/1852, (ΕΕ) 2018/822, (ΕΕ)2016/1164, (ΕΕ) 2018/1910 και (ΕΕ) 2019/475

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2017/1852 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΗΣ 10ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017 ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Άρθρο 11: Πεδίο εφαρμογής (άρθρα 1 και 16 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852)

Το **άρθρο 11** εναρμονίζει την ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις της (ΕΕ) 2017/1852 Οδηγίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10^{ης} Οκτωβρίου 2017 για τους μηχανισμούς επίλυσης διαφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 265 της 14.10.2017). Το πεδίο εφαρμογής

των θεσπιζόμενων κανόνων για τον μηχανισμό επίλυσης διαφορών καταλαμβάνει όλες τις περιπτώσεις διαφορών μεταξύ των κρατών μελών οι οποίες προκύπτουν από την ερμηνεία και την εφαρμογή συμφωνιών και συμβάσεων που προβλέπουν την εξάλειψη της διπλής φορολογίας εισοδήματος και, κατά περίπτωση, κεφαλαίου.

1 ΣΧΟΛΙΟ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

1 σχόλιο έθεσε πραγματικά περιστατικά προκειμένου για την επίλυση φορολογικής διαφοράς σχετικά με μεταφορά φορολογικής κατοικίας εν ενεργεία Έλληνα δημοσίου υπαλλήλου στην αλλοδαπή.	Το σχόλιο δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθεί, καθώς αφορά πραγματικά περιστατικά και όχι πρόταση επί της προτεινόμενης ρύθμισης. Σημειώνεται ότι ο Έλληνας δημόσιος υπάλληλος είναι εξ ορισμού φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, εφόσον φέρει την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου.

Άρθρο 12: Ορισμοί (Άρθρο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 13: Ένσταση (περιεχόμενο, διαδικασία υποβολής, προθεσμίες και κοινοποιήσεις) (Άρθρα 3 και 16 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 14: Ανάκληση της ένστασης (Άρθρο 3 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 15: Απόφαση Αρμόδιας Αρχής σχετικά με την αποδοχή ή απόρριψη της ένστασης (Άρθρα 3, 5 και 16 παρ. 3 και 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 16: Υποβολή αίτησης ακύρωσης κατά της απόρριψης της ένστασης (Άρθρο 5 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 17: Εξέταση του παραδεκτού της ένστασης από τη Συμβουλευτική Επιτροπή (Άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 18: Προθεσμίες για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού (Άρθρα 4 και 16 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 19: Αιτήσεις παροχής πληροφοριών (Άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 20: Έκδοση δικαστικής απόφασης επί της αμφισβητούμενης διαφοράς (Άρθρο 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852- Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 21: Συμφωνία μεταξύ των αρμοδίων αρχών των ενδιαφερόμενων κρατών μελών (Άρθρο 4 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 22: Περάτωση της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού χωρίς συμφωνία (Άρθρα 4 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 23: Επίλυση διαφορών από τη Συμβουλευτική Επιτροπή (Άρθρα 6, 14 και 16 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 24: Οριστική απόφαση των αρμόδιων αρχών (Άρθρο 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 25: Δημοσιότητα οριστικής απόφασης (Άρθρο 18 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 26: Λόγοι απόρριψης της αίτησης σύστασης Συμβουλευτικής Επιτροπής και πρόωρος τερματισμός της διαδικασίας επίλυσης διαφορών (άρθρο 16 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 27: Σύνθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής (Άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 28: Διορισμός Συμβουλευτικής Επιτροπής, ανεξάρτητων προσώπων και προέδρου από την Αρμόδια Αρχή και μετά από απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου (Άρθρα 7 και 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 29: Ανεξαρτησία (Άρθρο 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 30: Κατάλογος των ανεξάρτητων προσώπων (Άρθρο 9 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 31: Επιτροπή εναλλακτικής επίλυσης διαφορών (Άρθρο 10 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 32: Κανόνες λειτουργίας (εσωτερικός κανονισμός) (Άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 33: Έξοδα της διαδικασίας (Άρθρο 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 34: Διαδικασίες ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ή της Επιτροπής Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών (πληροφορίες, αποδεικτικά στοιχεία και ακροάσεις) (Άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 35: Ειδικές διατάξεις για φυσικά πρόσωπα και μικρότερες επιχειρήσεις (Άρθρο 17 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 36: Κοινοποιήσεις στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και διοικητική υποστήριξη (Άρθρο 19 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 37: Εξουσιοδοτικές διατάξεις- Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 38: Μεταβατικές διατάξεις και έναρξη ισχύος (Άρθρο 23 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1852) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 2018/822 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 25ης ΜΑΙΟΥ 2018 ΚΑΙ 2020/876 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 24Ης ΙΟΥΝΙΙΟΥ 2020 ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2011/16/ΕΕ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΗΛΩΤΕΕΣ ΔΙΑΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΩΝ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Άρθρο 39: Πεδίο εφαρμογής- Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 40: Τροποποίηση άρθρου 4 του ν. 4170/2013 – Ορισμοί (άρθρο 1 παρ. 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

Το **άρθρο 40** τροποποιεί το άρθρο 4 του ν. 4170/2013 αναφορικά τους ορισμούς για τους σκοπούς της Οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών στον τομέα.

2 ΣΧΟΛΙΑ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

2 σχόλια προτείνουν βελτιώσεις αναφορικά με τους ορισμούς «ενδιάμεσος» και «συμμετέχων».	Τα σχόλια δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθούν καθώς αφορούν μεταφορά κειμένου Οδηγίας της ΕΕ και οποιεσδήποτε διευκρινίσεις ερμηνευτικής φύσεως μπορούν να ληφθούν υπόψη σε ερμηνευτική εγκύκλιο.

Άρθρο 41: Προσθήκη άρθρου 9ΑΒ στο ν. 4170/2013 – Πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 και άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876)

Το **άρθρο 41** προσθέτει νέο άρθρο 9ΑΒ στο ν. 4170/2013 σχετικά με το πεδίο εφαρμογής και προϋποθέσεις της υποχρεωτικής αυτόματης ανταλλαγής πληροφοριών για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις**.**

4 ΣΧΟΛΙΑ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

4 σχόλια ζητούν διευκρινίσεις σε φράσεις ή λέξεις του άρθρου, όπως «πρόσφορο μέσο απόδειξης», κατά «παρέκκλιση κάθε αντίθετης διάταξης», «χωρίς καθυστέρηση κοινοποίηση», κλπ.	Τα σχόλια δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθούν καθώς αφορούν μεταφορά κειμένου Οδηγίας της ΕΕ και οποιεσδήποτε διευκρινίσεις ερμηνευτικής φύσεως μπορούν να ληφθούν υπόψη σε ερμηνευτική εγκύκλιο.

Άρθρο 42: Τροποποίηση άρθρου 20 ν. 4170/2013 – Τυποποιημένα έντυπα και ηλεκτρονικοί μορφότυποι- Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 43: Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 4170/2013 – Πρακτικές ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 44: Τροποποίηση άρθρου 22 ν. 4170/2013 – Αξιολόγηση (άρθρο 1 παρ. 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 45: Προσθήκη άρθρου 56 Α στον ΚΦΔ – Πρόστιμα εκπρόθεσμης υποβολής ή μη υποβολής ή ανακριβούς/ατελούς υποβολής Έκθεσης ανά Χώρα και Δηλωτέας Διασυνοριακής Ρύθμισης (άρθρο 1 παρ. 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

Το **άρθρο 45** προβλέπει τα πρόστιμα για παραβάσεις σχετικά με τις υποχρεώσεις των ενδιάμεσων και των ενδιαφερομένων προσώπων**.**

2 ΣΧΟΛΙΑ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

1 σχόλιο επέκρινε την κατανόηση της διατύπωση της διάταξης περί ανώτατων ορίων προστίμων και του τρόπου επιβολής τους.	Το σχόλιο δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθεί και οποιεσδήποτε διευκρινίσεις ερμηνευτικής φύσεως μπορούν να ληφθούν υπόψη σε ερμηνευτική εγκύκλιο.
1 σχόλιο έθεσε θέμα μέριμνας για τυχόν αστική ευθύνη του ενδιάμεσου που γνωστοποιεί συναλλαγές πελατών του.	Το σχόλιο δεν υιοθετήθηκε καθώς δεν έχει συνάφεια με την φορολογική νομοθεσία.

Άρθρο 46: Προσθήκη Παραρτήματος στο Κεφάλαιο Η' του ν.4170/2013 – Διακριτικά (άρθρο 1 παρ. 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822)

Το **άρθρο 46** προσαρτά το Παράρτημα IV στο Κεφάλαιο Η' του Μέρους Πρώτου του ν. 4170/2013, το οποίο περιλαμβάνει τα διακριτικά, ήτοι χαρακτηριστικό ή γνώρισμα μιας ρύθμισης, το οποίο συνιστά ένδειξη δυνητικού κινδύνου φοροαποφυγής.

3 ΣΧΟΛΙΑ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

3 σχόλια ζητούν διευκρινίσεις όσον αφορά την έννοια του «φορολογικού πλεονεκτήματος» και του «φόρου με	Τα σχόλια δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθούν και οποιεσδήποτε διευκρινίσεις ερμηνευτικής φύσεως μπορούν να ληφθούν

μηδενικό φορολογικό συντελεστή».	υπόψη σε ερμηνευτική εγκύκλιο.

Άρθρο 47: Πρόβλεψη για την κοινοποίηση πληροφοριών ημερολογιακού έτους 2019 και έναρξη ισχύος (άρθρο 1 παρ. 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 και άρθρο 2 παρ. 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 5 ΚΑΙ 9 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2016/1164/ΕΕ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΚΑΝΟΝΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΩΝ ΥΒΡΙΔΙΚΩΝ ΑΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Άρθρο 48: Προσθήκη άρθρου 66 Α στον ΚΦΕ- Κανόνες για τη φορολόγηση κατά την έξοδο (άρθρο 5 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ)

Το **άρθρο 48** προσθέτει νέο άρθρο 66Α στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, προς τον σκοπό της εναρμόνισης με το άρθρο 5 της Οδηγίας 1164/2016/ΕΕ του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (Anti-tax Avoidance Directive), με το οποίο θεσπίζονται κανόνες φορολόγησης κατά την έξοδο (exit tax).

1 ΣΧΟΛΙΟ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

1 σχόλιο αφορά τις διατάξεις του νέου άρθρου 66 Β του ΚΦΕ που προστίθεται με το άρθρο 50 του σχεδίου νόμου και ζητά να διευκρινιστεί ο τόπος εγκατάστασης του επενδυτή στους κανόνες για τη διόρθωση των ασυμφωνιών όπως ορίζονται στην παρ. 4 του νέου άρθρου 66 Β του ΚΦΕ.	Το σχόλιο δεν κρίθηκε σκόπιμο να ενσωματωθεί, καθόσον δεν έχει συνάφεια με την προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 48 του ΚΦΕ, ούτε με το άρθρο 50 του σχεδίου νόμου και οποιεσδήποτε διευκρινίσεις ερμηνευτικής φύσεως μπορούν να ληφθούν υπόψη σε ερμηνευτική εγκύκλιο.

Άρθρο 49: Έναρξη ισχύος και μεταβατική διάταξη- Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 50: Προσθήκη άρθρου 66 Β στον ΚΦΕ- Ασυμφωνίες στη μεταχείριση υβριδικών μέσων (άρθρο 9 της Οδηγίας 2016/1164/ΕΕ) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2018/1910 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Άρθρο 51: Αντικείμενο- Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 52: Προσθήκη νέου άρθρου 7α και τροποποίηση των άρθρων 11, 13, 28 και 36 του Κώδικα ΦΠΑ - Παράδοση αποθεμάτων στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντα σε άλλο κράτος μέλος και συναφείς ρυθμίσεις (άρθρο 1 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 53: Τροποποίηση άρθρων 15 και 19 Κώδικα ΦΠΑ Συμπλήρωση ρυθμίσεων για τον τόπο ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών και για την φορολογητέα αξία στην παράδοση αγαθών, στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών (άρθρο 1 στοιχείο 2 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 54: 'Εναρξη ισχύος- Ø ΣΧΟΛΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟ ΚΩΔΙΚΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/475 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ 2006/112/ΕΚ ΚΑΙ 2008/118/ΕΚ

Άρθρο 55: Αντικείμενο- Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 56: Τροποποίηση Παραρτήματος ΙΙ Κώδικα ΦΠΑ – Εξαίρεση εδαφών από το πεδίο εφαρμογής του Κώδικα ΦΠΑ και τροποποίηση άρθρου 54 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (άρθρα 1 και 2 της οδηγίας) - Ø ΣΧΟΛΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Άρθρο 57: Διατάξεις σχετικές με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

Το **άρθρο 57** περιλαμβάνει ρυθμίσεις που αφορούν στη λειτουργία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ), ενώ προβλέπονται τροποποιήσεις, αντικαταστάσεις και προσθήκες, τόσο στον ν. 3086/2002 «Οργανισμός Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάσταση των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του» (Α΄ 324) όσο και σε άλλα νομοθετήματα που περιέχουν διατάξεις σχετικές με το ΝΣΚ.

1 ΣΧΟΛΙΟ- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ :

1 σχόλιο ζητά την σύσταση γραφείου ΝΣΚ σε κάθε έδρα Πρωτοδικείου καθώς και συνεπικουρία από δικηγόρους	

ΑΡΘΡΟ 58

Άρθρο 58: Σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στην Επιτροπή Ανταγωνισμού - Ø ΣΧΟΛΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 59: Εκτέλεση αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 60: Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 2664/1998 - Παραδεκτό άσκησης κτηματολογικών αγωγών - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 61: Τροποποίηση άρθρου 19 ν. 2882/2001 - Δημοσιεύσεις σε ιστοσελίδες - Ø ΣΧΟΛΙΑ

Άρθρο 62: Έναρξη ισχύος - Ø ΣΧΟΛΙΑ